

බුද්දකනිකායෙ

විමානවත්ථු-අට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

මහාකාරුණිකං නාමං, ඤෙය්‍යසාගරපාරගං;
වන්දෙ නිපුණගම්භීර-විචිත්‍රයදෙසනං.

විජ්ජාවරණසම්පන්නා, යෙන නියාන්ති ලොකතො;
වන්දෙ තමුත්තමං ධම්මං, සම්මාසම්බුද්ධපුජිතං.

සීලාදිගුණසම්පන්නො, යිතො මග්ගඵලෙසු යො;
වන්දෙ අරියසඬ්ඨං තං, පුඤ්ඤක්ඛේත්තං අනුත්තරං.

වන්දනාජනිතං පුඤ්ඤං, ඉති යං රතනත්තයෙ;
භතත්තරායො සබ්බත්ථ, හුත්වාහං තස්ස තෙජසා.

දෙවතාහි කතං පුඤ්ඤං, යං යං පුරිමජාතිසු;
තස්ස තස්ස විමානාදි-ඵලසම්පන්නිභෙදතො.

පුච්ඡාවසෙන යා තාසං, විස්සජ්ජනවසෙන ච;
පවත්තා දෙසනා කම්ම-ඵලපච්චක්ඛකාරිනී.

විමානවත්ථු ඉච්චෙව, නාමෙන වසිතො පුරෙ;
යං බුද්දකනිකායස්මිං, සඬ්භායිංසු මහෙසයො.

තස්සාහමවලම්බිත්වා, පොරාණට්ඨකථානායං;
තත්ථ තත්ථ නිදානානි, විභාවෙන්තො විසෙසතො.

සුවිසුද්ධං අසංකිණ්ණං, නිපුණත්ථවිනිවිජයං;
මහාවිහාරවාසීනං, සමයං අවිලෝමයං.

යථාබලං කරිස්සාමි, අත්ථසංවණ්ණනං සුභං;
සක්කච්චං භාසතො තං මෙ, නිසාමයථ සාධවොති.

තත්ථ විමානානීති විසිට්ඨමානානි දෙවතානං කීළානිවාසට්ඨානානි. තානි හි තාසං සුවරිතකම්මානුභාවනිබ්බත්තානි යොජනිකද්වියොජනිකාදිපමාණවිසෙසයුත්තරාය , නානාරතනසමුප්ප්ලානි විචිත්තවණ්ණසණ්ඨානානි සොභාතිසයයොගෙන විසෙසතො මානනීයතාය ච “විමානානී”ති වුවචන්ති. විමානානං වත්ථු කාරණං එතිස්සාති විමානවත්ථු, “පීඨං තෙ සොවණ්ණමය”න්තිආදිනායප්පවත්තා දෙසනා. නිදස්සනමත්තඤ්චෙතං තාසං දෙවතානං රූපභොගපරිවාරාදිසම්පන්නියො තංනිබ්බත්තකකම්මඤ්ච නිස්සාය ඉමිස්සා දෙසනාය පවත්තත්තා. විපාකමුඛෙන චා කම්මන්තරමානස්ස කාරණභාවතො විමානවත්ථුති වෙදිතබ්බං.

තයිදං කෙන භාසිතං, කත්ථ භාසිතං, කදා භාසිතං, කස්මා ච භාසිතන්ති? වුවචතෙ – ඉදඤ්චි විමානවත්ථු දුවිධෙන පවත්තං – පුච්ඡාවසෙන විස්සජ්ජනවසෙන ච. තත්ථ විස්සජ්ජනගාථා තාහි තාහි දෙවතාහි භාසිතා, පුච්ඡාගාථා පන කාවි භගවතා භාසිතා, කාවි සක්කාදීහි, කාවි සාවකෙහි ථෙරෙහි. තත්ථාපි යෙභුයොන යො සො කප්පානං සතසභස්සාධිකං එකං අසඬ්ඛොය්‍යාං බුද්ධස්ස භගවතො අග්ගසාවකභාවාය පුඤ්ඤඤාණසම්භාරෙ සම්භරන්තො අනුක්කමෙන සාවකපාරමියො පුරෙත්වා, ජළභිඤ්ඤාවතූපටිසම්භිදාදිගුණවිසෙසපරිවාරස්ස, සකලස්ස සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මත්ථකං පත්තො දුතියෙ අග්ගසාවකට්ඨානෙ යිතො ඉද්ධිමන්තෙසු ච භගවතා එතදග්ගෙ යපිතො ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො, තෙන භාසිතා.

භාසන්තෙන ව පයමං තාව ලොකහිතාය දෙවචාරිකං වරන්තෙන දෙවලොකෙ දෙවතානං පුච්ඡාචසෙන පුත තතො මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා මනුස්සානං පුඤ්ඤඵලස්ස පච්චක්ඛකරණත්ථං පුච්ඡං විස්සජ්ජනඤ්ච එකජ්ඣං කත්වා හගවතො පච්චෙදන්වා හික්ඛුනං භාසිතා, සක්කෙන පුච්ඡාචසෙන, දෙවතාහි තස්ස විස්සජ්ජනවසෙන භාසිතාපි මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස භාසිතා ඵලං ඵලං හගවතා ථෙරෙහි ව දෙවතාහි ව පුච්ඡාචසෙන, දෙවතාහි තස්සා විස්සජ්ජනවසෙන ව තත්ථ තත්ථ භාසිතා පච්ඡා ධම්මවිනයං සඛිගායන්තෙහි ධම්මසඛිගාහකෙහි එකතො කත්වා “විමානවත්ථු” ඉච්චෙව සඛිගහං ආරොපිතා. අයං තාවෙන්ථ “කෙන භාසිත” න්ති ආදීනං පදානං සඛිඛෙපතො සාධාරණතො ව විස්සජ්ජනා.

විත්ථාරතො පන “කෙන භාසිත” න්ති පදස්ස අනොමදස්සිස්ස හගවතො පාදමුලෙ කතපණ්ඩානතො පටියාය මහාථෙරස්ස ආගමනීයපටිපදා කථෙතඛිබ්බා, සා පන ආගමට්ඨකථාසු තත්ථ තත්ථ විත්ථාරිතානි තත්ථ ආගතනායෙනෙව චෙදිතඛිබ්බා. අසාධාරණතො “කත්ථ භාසිත” න්ති ආදීනං පදානං විස්සජ්ජනා තස්ස තස්ස විමානස්ස අත්ථවණ්ණනානායෙනෙව ආගමීස්සති.

අපරෙ පන හණන්ති – එකදිවසං ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානස්ස රහොගතස්ස පටිසල්ලීනස්ස ඵලං චෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදි “එතරහි බො මනුස්සා අසතිපි වත්ථුසම්පත්තියා ඛෙත්තසම්පත්තියා අත්තතො ව විත්තපසාදසම්පත්තියා තානි තානි පුඤ්ඤානි කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තා උළාරසම්පත්තිං පච්චනුභොන්ති, යංනුනාහං දෙවචාරිකං වරන්තො තා දෙවතා කායසක්ඛිං කත්වා තාහි යටුපචිතං පුඤ්ඤං යථාධිගතඤ්ච පුඤ්ඤඵලං කථාපෙත්වා තමන්ථං හගවතො ආරොචෙය්‍යං. ඵලං මෙ සත්ථා ගගනතලෙ පුණ්ණවන්දං උට්ඨාපෙත්තො විය මනුස්සානං කම්මඵලං පච්චක්ඛතො දස්සෙන්තො අප්පකානම්පි කාරානං ආයතනගතාය සද්ධාය වසෙන උළාරඵලනං විභාවෙන්තො තං තං විමානවත්ථුං අටුප්පත්තිං කත්වා මහතිං ධම්මදෙසනං පවත්තෙස්සති, සා හොති බහුජනස්ස අත්ථාය හිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සාන” න්ති . සො ආසනා වුට්ඨහිත්වා රත්තදුපට්ඨං නිවාසෙත්වා අපරං රත්තදුපට්ඨං එකංසං කත්වා සමන්තතො ජාතිහිඬගුලිකධාරා විජ්ජුලතා විය සඤ්ඤාපභානුරඤ්ජිතො විය ව ජඬිගමො අඤ්ජනගිරිසිඛරො, හගවන්තං උපසඬකමිත්වා අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසින්තො අත්තතො අධිජ්ජායං ආරොචෙන්වා හගවතා අනුඤ්ඤාතො උට්ඨායාසනා හගවන්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා අභිඤ්ඤාපාදකං චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා, තතො වුට්ඨාය ඉද්ධිබලෙන තඬිබණ්ණඤ්ඤෙව තාවතිංසහවනං ගන්ත්වා තත්ථ තත්ථ තාහි තාහි දෙවතාහි යටුපචිතං පුඤ්ඤකම්මං පුච්ඡි, තස්ස තා කථෙසුං. තතො මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා තං සඛිබ්බං තත්ථ පවත්තිතනියාමෙනෙව හගවතො ආරොචෙසි, තං සමනුඤ්ඤො සත්ථා අහොසි. ඉච්චෙතං අටුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය විත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙසිති.

තං පනෙතං විමානවත්ථු විනයපිටකං සුත්තන්තපිටකං අභිධම්මපිටකන්ති තිසු පිටකෙසු සුත්තන්තපිටකපරියාපන්තං, දීඝනිකායො මජ්ඣිමනිකායො සංයුත්තනිකායො අඬගුත්තරනිකායො බුද්දකනිකායොති පඤ්චසු නිකායෙසු බුද්දකනිකායපරියාපන්තං, සුත්තං ගෙය්‍යං වෙය්‍යාකරණං ගාථා උදානං ඉතිවුත්තකං ජාතකං අඬභුතධම්මං චෙදල්ලන්ති නවසු සාසනඬිගෙසු ගාථාසඬිගහං.

“ද්වාසිති බුද්ධතො ගණ්හිං, ද්වෙ සහස්සානි හික්ඛුතො;
චතුරාසිති සහස්සානි, යෙ මෙ ධම්මා පවත්තිතො” ති. (ථෙරගා. 1027) –

ඵලං ධම්මහණ්ඩාගාරිකෙන පටිඤ්ඤාතෙසු චතුරාසිතියා ධම්මක්ඛන්ධසහස්සෙසු කතිපයධම්මක්ඛන්ධසඬිගහං. වග්ගතො පීඨවග්ගො විත්තලතාවග්ගො පාරිච්ඡත්තකවග්ගො මඤ්ජීට්ඨකවග්ගො මහාරථවග්ගො පායාසිවග්ගො සුනික්ඛිත්තවග්ගොති සත්ත වග්ගො. වත්ථුතො පයමෙ වග්ගෙ සත්තරස වත්ථුනි, දුතියෙ එකාදස, තතියෙ දස, චතුත්ථෙ ද්වාදස , පඤ්චමෙ චතුද්දස, ඡට්ඨෙ දස, සත්තමෙ එකාදසානි අන්තරවිමානානං අග්ගහණෙ පඤ්චාසිති, ගහණෙ පන තෙවිසසතං වත්ථුනි, ගාථාතො පන දියඬිසහස්සගාථා. තස්ස වග්ගෙසු පීඨවග්ගො ආදි, වත්ථුසු සොචණ්ණපීඨවත්ථු ආදි, තස්සාපි “පීඨං තෙ සොචණ්ණමය” න්ති ගාථා ආදි.

1. ඉන්ටිවිමානං

1. පියවග්ගො

1. පයමපියවිමානවණ්ණනා

තත්ථ පයමවත්ථුස්ස අයං අට්ඨප්පත්ති - භගවති සාවත්ථියං විහරන්තෙ ජෙනවතෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ රඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස සන්තාහං අසදිසදානෙ පවත්තිතෙ තදනුරූපෙන අනාඨපිණ්ඩිකෙන මහාසෙට්ඨිනා තයො දිවසෙ, තථා විසාබාය මහාඋපාසිකාය මහාදානෙ දින්නෙ අසදිසදානස්ස පවත්ති සකලජම්බුදිපෙ පාකටා අහොසි. අථ මහාජනො තත්ථ තත්ථ කථං සමුට්ඨාපෙසි “කිං නු බො ඵවං උළාරවිභවපරිව්වාගෙනෙව දානං මහජ්ජලතරං භවිස්සති, උදාහු අත්තනො විභවානුරූපපරිව්වාගෙනාපි”ති. භික්ඛු තං කථං සුත්වා භගවතො ආරොවෙසුං. භගවා “න, භික්ඛවෙ, දෙයාධම්මසම්පත්තියාව දානං මහජ්ජලතරං භවිස්සති, අථ බො චිත්තපසාදසම්පත්තියා ව ඛේත්තසම්පත්තියා ව, තස්මා කුණ්ඩකමුට්ඨිමත්තම්පි පිලොතිකාමත්තම්පි තිණපණ්ණසන්ථාරමත්තම්පි පුත්තිමත්තම්පි විජ්ජසන්නෙන චෙතසා දක්ඛිණෙයාපුග්ගලෙ පතිට්ඨාපිතං, තම්පි මහජ්ජලතරං භවිස්සති මහාජුතිකං මහාවිජ්ජාර”න්ති ආහ. තථා හි චුත්තං සක්කෙන දෙවානම්ත්තදෙන -

“නත්ථි චිත්තෙ පසන්නම්හි, අප්පිකා නාම දක්ඛිණා;
තථාගතෙ වා සම්බුද්ධෙ, අථ වා තස්ස සාවකෙ”ති. (වි. ව. 804);

සා පනෙසා කථා සකලජම්බුදිපෙ චිත්ථාරිකා අහොසි. මනුස්සා සමණබ්‍රාහ්මණකපණ්ඩිකවණ්ඩිකයාවකානං යථාචිභවං දානානි දෙන්ති, ගෙහඬගණෙ පාතියං උපට්ඨපෙන්නි, ද්වාරකොට්ඨකෙසු ආසනානි යපෙන්ති. තෙන ව සමයෙන අඤ්ඤතරො පිණ්ඩපාතවාරිකො ථෙරො පාසාදිකෙන අභික්කන්තෙන පටික්කන්තෙන ආලොකිතෙන විලොකිතෙන සම්ඤ්ජිතෙන පසාරිතෙන ඔක්ඛිත්තවක්ඛු ඉරියාපට්ඨසම්පන්නො පිණ්ඩාය වරන්තො උපකට්ඨෙ කාලෙ අඤ්ඤතරං ගෙහං සම්පාපුණ්. තත්ථෙකා කුලධිතා සද්ධා පසන්නා ථෙරං පස්සිත්වා සඤ්ජාතගාරවබ්භුමානා උළාරපීඨසොමනස්සං උප්පාදෙන්වා ගෙහං පවෙසෙන්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා අත්තනො පියං පඤ්ඤාපෙන්වා තස්ස උපරි පිතකං මට්ඨවත්ථං අත්ථරිත්වා අදාසි. අථ ථෙරෙ තත්ථ නිසින්නෙ “ඉදං මයං උත්තමං පුඤ්ඤක්ඛේත්තං උපට්ඨිත”න්ති පසන්නචිත්තා යථාචිභවං ආහාරෙන පරිච්ඡි, ඛිජ්ජිඤ්ච ගහෙන්වා ඛිජ්. සො ථෙරො කතභත්තකිව්වො ආසනදානභොජනදානාදිපටිසංයුත්තං ධම්මිං කථං කථෙත්වා පක්කාමි. සා ඉන්ටි තං අත්තනො දානං තඤ්ච ධම්මකථං පච්චවෙක්ඛන්ති පීතියා නිරන්තරං චුට්ඨසරිරා හුත්වා තං පියම්පි ථෙරස්ස අදාසි.

තනො අපරෙන සමයෙන අඤ්ඤතරෙන රොගෙන චුට්ඨා කාලං කත්වා තාවතිංසභවතෙ ද්වාදසයොජනිකෙ කතකවිමානෙ නිබ්බන්ති. අච්ඡරාසභස්සං වස්සා පරිවාරො අහොසි, පීඨදානානුභාවෙන වස්සා යොජනිකො කතකපල්ලඬකො නිබ්බන්ති ආකාසවාරි සිසප්ථො උපරි කුටාගාරසණ්ඨානො, තෙන තං “පියවිමාන”න්ති චුච්චති. තඤ්හි සුචණ්ණවණ්ණං වත්ථං අත්ථරිත්වා දින්නත්තා කම්මසරික්ඛනං විභාවෙන්තං සුචණ්ණමයං අහොසි, පීතිවෙගස්ස බලවභාවෙන සිසප්ථං, දක්ඛිණෙයාස්ස චිත්තරූචිවසෙන දින්නත්තා යථාරූචිගාමී, පසාදසම්පත්තියා උළාරතාය සබ්බසොච පාසාදිකං සොභාතිසයයුත්තඤ්ච අහොසි.

අථෙකස්මිං උස්සවදිවසෙ දෙවතාසු යථාසකං දිබ්බානුභාවෙන උයානකිලනත්ථං නන්දනවනං ගච්ඡන්තිසු සා දෙවතා දිබ්බවත්ථනිවත්ථා දිබ්බාහරණවිභූසිතා අච්ඡරාසභස්සපරිවාරා සකභවතා නික්ඛම්ත්වා තං පියවිමානං අභිරුග්ග මහතියා දෙවිද්ධියා මහන්තෙන සිරිසොභග්ගෙන සමන්තතො වන්දො විය සුරියො විය ව ඔහාසෙන්ති උයානං ගච්ඡති. තෙන ව සමයෙන ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව දෙවවාරිකං වරන්තො තාවතිංසභවනං උපගතො තස්සා දෙවතාය අවිදුරෙ අත්තනා දස්සෙසි. අථ සා දෙවතා තං දිස්වා සමුප්පන්නබලවපසාදගාරවා සභසා පල්ලඬකතො ඔරුග්ග ථෙරං උපසඩ්ධම්ත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා දසනබසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං පග්ගග්ග නමස්සමානා අට්ඨාසි. ථෙරො කිඤ්චාපි තාය අඤ්ඤෙහි ව සත්තෙහි යථුපචිතං කුසලාකුසලං අත්තනො යථාකම්මූපගඤ්ජානුභාවෙන හත්ථතලෙ යපිතආමලකං විය පඤ්ඤාබලභෙදෙන පච්චක්ඛන්තො පස්සති, තථාපි යස්මා දෙවතානං උපපත්තිසමනන්තරමෙව “කුතො නු බො අහං වචිත්වා ඉධූපපන්නා, කිං නු බො කුසලකම්මං කත්වා ඉමං සම්පත්තිං පටිලභාමි”ති අතීතභවං යථුපචිතඤ්ච කම්මං උද්දිස්ස යෙභුයොන ධම්මතාසිද්ධා උපධාරණා, තස්සා ව යාථාවතො ඤාණං උප්පජ්ජති, තස්මා තාය දෙවතාය කතකම්මං කථාපෙන්වා සදෙවකස්ස ලොකස්ස කම්මඵලං පච්චක්ඛං කාතුකාමො -

1. “පියං තෙ සොචණ්ණමයං උළාරං, මනොජවං ගච්ඡති යෙනකාමං;
අලඬකතෙ මල්‍යධරෙ සුවත්ථෙ, ඔහාසසි විජ්ජුරිවබ්භ කුටං.
2. “කෙන තෙනාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣකිති;
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.
3. “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ,
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;

කෙනෙහි එවං ජලිතානුභාවා,
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. ආහ –

4. “සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්ඤා පුට්ඨා විශාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.
5. “අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, අබ්භාගතානාසනකං අදාසිං;
අභිවාදයිං අඤ්ජලිකං අකාසිං, යථානුභාවඤ්ච අදාසි දානං.
6. “තෙන මෙනාදිසො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව මෙ භොගා, යෙ කෙච් මනසො පියා.
7. “අක්කම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමිති එවං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

1. තත්ථ පීඨන්ති යංකිඤ්චි තාදිසං දාරුක්ඛන්ධමිපි ආපණමිපි බලිකරණපීඨමිපි චෙන්තාසනමිපි මසාරකාදිවිසෙසනාමං දාරුමයාදිආසනමිපි වුවවති. තථා හි “පාදපීඨං පාදකප්පික”න්ති (මහාව. 209; වුළුව. 75) එත්ථ පාදයපනායොග්ගං පීඨාදිකං දාරුක්ඛන්ධං වුවවති, “පීඨස්පි”ති (මි. ප. 5.3.1) එත්ථ හත්ථෙන ගහණයොග්ගං. “පීඨිකා”ති පන එකච්චෙසු ජනපදෙසු දෙසවොහාරෙන ආපණං. “භූතපීඨිකා දෙවකුලපීඨිකා”ති එත්ථ දෙවතානං බලිකරණට්ඨානභූතං පීඨං. “භද්දපීඨ”න්ති එත්ථ චෙන්තලතාදිහි උපරි චිතං ආසනං, යං සන්ධාය වුත්තං “භද්දපීඨං උපානයි”ති. “සුපඤ්ඤත්තං මඤ්චපීඨං. මඤ්චං වා පීඨං වා කාරයමානෙනා”ති (පාවි. 522) ව ආදිසු මසාරකාදිභෙදං දාරුමයාදිආසනං. ඉධ පන පල්ලඬිකාකාරසණ්ඨිතං දෙවතාය පුඤ්ඤානුභාවාභිනිබ්බන්තං යොජනිකං කනකවිමානං චෙදිතබ්බං.

තෙති තෙ-සද්දො “න තෙ සුඛං පජානන්ති, යෙ න පස්සන්ති නන්දන”න්තිආදිසු (සං. නි. 1.11, 226) ත-සද්දස්ස වසෙන පච්චත්තබ්බවචනෙ ආගතො. “නමො තෙ පුරිසාජඤ්ඤ, නමො තෙ පුරිසුත්තම (දී. නි. 3.278; සු. නි. 549). නමො තෙ බුද්ධ චීරත්ථු”ති (සං. නි. 1.90) ව ආදිසු තුම්භ-සද්දස්ස වසෙන සම්පදානෙ, තුස්භන්ති අත්ථො. “කිං තෙ දිට්ඨං කිත්ති තෙ සුතං. උපධි තෙ සමතික්කන්තා, ආසවා තෙ පදාලිතා”ති (ම. නි. 2.400; සු. නි. 551) ව ආදිසු කරණො. “කිං තෙ වතං කිං පන බ්‍රහ්මචරිය”න්තිආදිසු (වි. ව. 1251; ඡා. 1.10.92) සාමීඅත්ථෙ. ඉධාපි සාමීඅත්ථෙ දට්ඨබ්බො. තවාති හි අත්ථො.

සොචණ්ණමයන්ති එත්ථ සුවණ්ණ-සද්දො “සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ”ති (ම. නි. 1.148) ව “සුවණ්ණතා සුසරතා”ති (බු. පා. 8.11) ව එවමාදිසු ජවිසම්පත්තියං ආගතො. “කාකං සුවණ්ණො පරිවාරයන්ති”තිආදිසු (ඡා. 1.1.77) ගරුළො. “සුවණ්ණවණ්ණො කඤ්චනසන්තිහත්තවො”තිආදිසු (දී. නි. 3.200) ජාතරූපෙ. ඉධාපි ජාතරූපෙ එව දට්ඨබ්බො. තඤ්චි බුද්ධානං සමානවණ්ණතාය සොහනො වණ්ණො එතස්සාති සුවණ්ණන්ති වුවවති. සුවණ්ණමෙව සොචණ්ණං යථා “වෙකතං වෙසම”න්ති ව. මය-සද්දො ව “අනුඤ්ඤාතපට්ඨඤ්ඤාතා, තෙච්ඡා මයමස්මුහො”තිආදිසු (සු. නි. 599; ම. නි. 2.455) අස්මදත්ථෙ ආගතො. “මයං නිස්සාය භෙමාය, ජාතමණ්ඩො දරී සුභා”ති එත්ථ පඤ්ඤත්තියං. “මනොමයා පීතිහක්ඛා සයංපභා”තිආදිසු (දී. නි. 1.39; 3.38) නිබ්බන්තිඅත්ථෙ, බාහිරෙන පච්චයෙන චිතා මනසාව නිබ්බන්තාති මනොමයාති වුත්තා. “යංනුනාහං සාමං චික්ඛල්ලං මද්දිත්වා සබ්බමත්තිකාමයං කුට්ඨං කරොයා”න්තිආදිසු (පාරා. 84) විකාරත්ථෙ. “දානමයං සීලමය”න්තිආදිසු (දී. නි. 3.305) පදපුරණමත්තෙ. ඉධාපි විකාරත්ථෙ, පදපුරණමත්තෙ වා දට්ඨබ්බො. යදා හි සුවණ්ණෙන නිබ්බන්තං සොචණ්ණමයන්ති අයමත්ථො, තදා සුවණ්ණස්ස විකාරො සොචණ්ණමයන්ති විකාරත්ථෙ මය-සද්දො දට්ඨබ්බො, “නිබ්බන්තිඅත්ථෙ”තිපි වත්තුං වට්ටතියෙව. යදා පන සුවණ්ණෙන නිබ්බන්තං සොචණ්ණන්ති අයමත්ථො, තදා සොචණ්ණමෙව සොචණ්ණමයන්ති පදපුරණමත්තෙ මය-සද්දො දට්ඨබ්බො.

උළාරන්ති පණ්ණමිපි සෙට්ඨමිපි මහන්තමිපි. උළාර-සද්දො හි “පුබ්බෙනාපරං උළාරං විසෙසං අධිගච්ඡති”තිආදිසු (සං. නි. 5.376) පණ්ණෙන ආගතො. “උළාරාය බලු හවං වච්ඡායනො සමණං ගොතමං පසංසාය පසංසති”තිආදිසු (ම. නි. 1.288) සෙට්ඨෙ. “උළාරභොගා උළාරයසා ඔළාරික”න්ති ව ආදිසු (ධ. ස. 894, 896; ම. නි. 1.244) මහන්තෙ. තමිපි ව විමානං මනුඤ්ඤභාවෙන උපභුඤ්ජන්තානං අතිත්තිකරණත්ථෙන පණ්ණං, සමන්තපාසාදිකතාදිනා පසංසිතතාය සෙට්ඨං, පමාණමහන්තතාය ව මහන්සතාය ව මහන්තං, තීහිපි අත්ථෙහි උළාරමෙචාති වුත්තං උළාරන්ති.

මනොජවන්ති එත්ථ මනොති චිත්තං. යදිපි මනො-සද්දො සබ්බෙසමිපි කුසලාකුසලාබ්‍යාකතචිත්තානං සාධාරණවාචී, “මනොජව”න්ති පන වුත්තත්තා යත්ථ කත්ථවි ආරම්මණෙ පචත්තනකස්ස කිරියමයචිත්තස්ස වසෙන චෙදිතබ්බං. තස්මා මනසො විය ජවො එතස්සාති මනොජවං යථා ඔට්ඨමුඛොති, අතිවිය සීඝගමනන්ති අත්ථො. මනො හි ලහුපරිවත්තිතාය අතිදුරෙපි විසයෙ බණෙනෙව නිපතති, තෙනාහ හගවා – “නාහං, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මමිපි සමනුපස්සාමී යං එවං ලහුපරිවත්තං, යට්ඨිදං, භික්ඛවෙ, චිත්ත”න්ති (අ. නි. 1.48) “දුරඬිගමං එකවර”න්ති (ධ. ප. 37) ව. ගච්ඡති තස්සා දෙවතාය වසනවිමානතො උයානං උද්දිස්ස ආකාසෙන ගච්ඡති.

යෙනකාමන්ති එත්ථ කාම-සද්දො “කාමා හි විත්තා මධුරා මනොරමා, විරූපරූපෙන මට්ටන්ති විත්ත”න්තිආදීසු (සු. නි. 50; ථෙරගා. 787) මනාපියෙ රූපාදිවිසයෙ ආගතො. “ඡන්දො කාමො රාගො කාමො”න්තිආදීසු (විහ. 564; මහානි. 1; චූළනි. 8 අජිතමාණවසුවිජානිද්දෙස) ඡන්දරාගෙ. “කිලෙසකාමො කාමුපාදාන”න්තිආදීසු (ධ. ස. 1219; මහානි. 2) සබ්බස්මිං ලොභෙ. “අත්තකාමපාරිවරියාය වණ්ණං භාසෙය්‍යා”න්තිආදීසු (පාරා. 291) ගාමධම්මෙ. “සන්තෙත්ථ තයො කුලපුත්තා අත්තකාමරූපා විහරන්ති”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.325; මහාව. 466) හිතවිජන්දෙ. “අත්තාධිනො අපරාධිනො භුජිස්සො යෙනකාමංගමො”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.221; ම. නි. 1.426) සෙරිභාවෙ. ඉධාපි සෙරිභාවෙ එව දට්ඨබ්බො, තස්මා යෙනකාමන්ති යථාරූපි, දෙවතාය ඉච්ඡානුරූපන්ති අත්ථො.

අලඬකතෙති අලඬකතගත්තෙ, නානාවිධරංසිජාලසමුප්පලවිවිධරතනවිජ්ජොතිතෙහි හත්ථුපගපාදුපගාදිභෙදෙහි සට්ඨිසකට්ඨාසරිමාණෙහි දිබ්බාලඬකාරෙහි විභූසිතසරිරෙති අත්ථො. සම්බොධනෙ වෙතං එකවචනං. මලාධරෙති කප්පරුක්කපාරිච්ඡත්තකසන්තානකලතාදිසම්භවෙහි, සුවිසුද්ධවාමිකරවිවිධරතනමයපත්තකිඤ්ජක්කකෙසරෙහි, සමන්තතො විජ්ජොතමානවිජ්ජුරන්තකිරණනිකරරූපිරෙහි දිබ්බකුසුමෙහි සුමණ්ඩිතකෙසහත්ථාදිතාය මාලාභාරිනී. සුවත්ථෙති කප්පලතානිබ්බත්තානං, නානාවිරාගවණ්ණවිසෙසානං සුපරිසුද්ධතාසුරප්පභානං නිවාසනුත්තරියපටිච්ඡදාදිනං දිබ්බවත්ථානං වසෙන සුන්දරවත්ථෙ. ඔභාසසීති විජ්ජොතසි. විජ්ජුරිවාති විජ්ජුලතා විය. අබ්භකුටන්ති වලාහකසිබරෙ. භුම්මත්ථෙ හි එතං උපයොගවචනං. ඔභාසසීති වා අත්තොගධභෙතුඅත්ථවචනං, ඔභාසෙසීති අත්ථො. ඉමස්මිං පක්කමෙ “අබ්භකුට”න්ති උපයොගත්ථෙ එව උපයොගවචනං දට්ඨබ්බං.

අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – යථා නාම සඤ්ඤාපභානුරුද්ධිතං රත්තවලාහකසිබරං පකතියාපි ඔභාසමානං සමන්තතො විජ්ජොතමානා විජ්ජුලතා නිවිජරන්ති විසෙසතො ඔභාසෙති, එවමෙවං සුපරිසුද්ධතපතියමයං නානාරතනසමුප්පලං පකතිපහස්සරං ඉමං විමානං ත්වං සබ්බාලඬකාරෙහි විභූසිතා සබ්බසො විජ්ජොතයන්තිහි අත්තතො සරිරප්පභාහි වත්ථාහරණොභාසෙහි ව විසෙසතො ඔභාසෙසීති.

එත්ථ හි “පීඨ”න්ති නිදස්සෙතබ්බවචනමෙතං, “අබ්භකුට”න්ති නිදස්සනවචනං. තථා “තෙ”ති නිදස්සෙතබ්බවචනං. තඤ්ච “පීඨ”න්ති ඉදං අපෙක්ඛිත්වා සාමීවචනෙන චුත්තම්පි “අලඬකතෙ මලාධරෙ සුවත්ථෙ ඔභාසසී”ති ඉමානි පදානි අපෙක්ඛිත්වා පච්චත්තවසෙන පරිණමති, තස්මා “ත්ව”න්ති චුත්තං භොති. “විජ්ජුරිවා”ති නිදස්සනවචනං. “ඔභාසසී”ති ඉදං ද්විත්තම්පි උපමෙය්‍යුපමානානං සම්බන්ධදස්සනං. “ඔභාසසී”ති හි ඉදං “ත්ව”න්ති පදං අපෙක්ඛිත්වා මජ්ඣිමසුරිසවසෙන චුත්තං, “පීඨ”න්ති ඉදං අපෙක්ඛිත්වා පඨමසුරිසවසෙන පරිණමති. ව-සද්දො වෙත්ථ ලුත්තනිද්දිට්ඨො දට්ඨබ්බො. “ගච්ඡති යෙනකාමං ඔභාසසී”ති ව “විජ්ජුලතොභාසිතං අබ්භකුටං වියා”ති පච්චත්තවසෙන වෙතං උපයොගවචනං පරිණමති. තථා “පීඨ”න්ති විසෙසිතබ්බවචනමෙතං, “තෙ සොවණ්ණමයං උළාර”න්තිආදි තස්ස විසෙසනං.

නනු ව “සොවණ්ණමය”න්ති වත්ථා සුවණ්ණස්ස අග්ගලොභතාය සෙට්ඨභාවතො දිබ්බස්ස ව ඉධාධිප්පෙතත්තා “උළාර”න්ති න වත්තබ්බන්ති? න, කිඤ්චි විසෙසසබ්භාවතො. යටෙව හි මනුස්සපරිභොගසුවණ්ණවිකානිතො රසවිද්ධං සෙට්ඨං සුවිසුද්ධං, තතො ආකරුප්පන්තං, තතො යංකිඤ්චි දිබ්බං සෙට්ඨං, එවං දිබ්බසුවණ්ණෙපි වාමිකරං, වාමිකරතො සාතකුම්භං, සාතකුම්භතො ජම්බුනදං, ජම්බුනදතො සිඬ්ඨිසුවණ්ණං. තඤ්චි සබ්බසෙට්ඨං. තෙනාහ සක්කො දෙවනම්න්දො –

“මුත්තො මුත්තෙහි සහ පුරාණජට්ඨෙහි, විජ්ජමුත්තො විජ්ජමුත්තෙහි;
සිඬ්ඨිනික්කසවණ්ණො, රාජගහං පාවිසි භගවා”ති. (මහාව. 58);

තස්මා “සොවණ්ණමය”න්ති වත්ථාපි “උළාර”න්ති චුත්තං. අථ වා “උළාර”න්ති ඉදං න තස්ස සෙට්ඨපණ්ණිතභාවමෙව සන්ධාය චුත්තං, අථ බො මහත්තභාවම්පිති චුත්තොවායමත්ථො. එත්ථ ව “පීඨ”න්තිආදි ඵලස්ස කම්මසරික්කතාදස්සනං. තත්ථාපි “සොවණ්ණමය”න්ති ඉමිනා තස්ස විමානස්ස වත්ථුසම්පදං දස්සෙති, “උළාර”න්ති ඉමිනා සොභානිසයසම්පදං, “මනොජව”න්ති ඉමිනා ගමනසම්පදං. “ගච්ඡති යෙනකාම”න්ති ඉමිනා සිසප්පතාය පීඨසම්පත්තිභාවසම්පදං දස්සෙති.

අථ වා “සොවණ්ණමය”න්ති ඉමිනා තස්ස පණ්ණිතභාවං දස්සෙති, “උළාර”න්ති ඉමිනා වෙසුල්ලමහත්තං. “මනොජව”න්ති ඉමිනා ආනුභාවමහත්තං. “ගච්ඡති යෙනකාම”න්ති ඉමිනා විහාරසුඛත්තං දස්සෙති. “සොවණ්ණමය”න්ති වා ඉමිනා තස්ස අභිරූපනං වණ්ණපොක්ඛරතඤ්ච දස්සෙති, “උළාර”න්ති ඉමිනා දස්සනීයතං පාසාදිකතඤ්ච දස්සෙති, “මනොජව”න්ති ඉමිනා සිසසම්පදං, “ගච්ඡති යෙනකාම”න්ති ඉමිනා කත්ථවි අප්පට්ඨතවාරතං දස්සෙති.

අථ වා තං විමානං යස්ස පුඤ්ඤකම්මස්ස නිස්සන්දඵලං, තස්ස අලොභනිස්සන්දතාය සොවණ්ණමයං, අදොසනිස්සන්දතාය උළාරං, අමොහනිස්සන්දතාය මනොජවං ගච්ඡති යෙනකාමං. තථා තස්ස කම්මස්ස සද්ධානිස්සන්දභාවෙන සොවණ්ණමයං, පඤ්ඤානිස්සන්දභාවෙන උළාරං, විරියනිස්සන්දභාවෙන මනොජවං, සමාධිනිස්සන්දභාවෙන ගච්ඡති යෙනකාමං. සද්ධාසමාධිනිස්සන්දභාවෙන වා සොවණ්ණමයං,

සමාධිපක්ෂකෘතිස්සන්දහාවෙන උළාරං, සමාධිවිරියනිස්සන්දහාවෙන මනොජවං, සමාධිසතිනිස්සන්දහාවෙන ගච්ඡති යෙනකාමන්ති වෙදිතබ්බං.

තත්ථ යථා “පීඨ”න්තිආදි විමානසම්පත්තිදස්සනවසෙන තස්සා දෙවතාය පුඤ්ඤඵලවිභවසම්පත්තිකිත්තනං, එවං “අලඬකතෙ”තිආදි අත්තභාවසම්පත්තිදස්සනවසෙන පුඤ්ඤඵලවිභවසම්පත්තිකිත්තනං. යථා හි සුසික්ඛිතසිප්පාවරියවිරවිතොපි රත්තසුචණ්ණාලඬකාරො විවිධරංසිජාලසමුප්පලමණිරතනබ්බිතො එව සොහති, න කෙවලො, එවං සබ්බධිගසම්පත්තො චතුරස්සසොහනොපි අත්තභාවො සුමණ්ඨිතපසාධිතොව සොහති, න කෙවලො. තෙනස්සා “අලඬකතෙ”තිආදිනා ආහරිමං සොභාවිසෙසං දස්සෙති, “ඔභාසසී”ති ඉමිනා අනාහරිමං. තථා පුරිමෙන චත්තමානපච්චයනිමිත්තං සොභාතිසයං දස්සෙති, පච්ඡිමෙන අතීතපච්චයනිමිත්තං. පුරිමෙන වා තස්සා උපභොගචත්ථුසම්පදං දස්සෙති, පච්ඡිමෙන උපභුඤ්ජනකචත්ථුසම්පදං.

එත්ථාහ “කිං පන තං විමානං යුත්තවාහං, උදාහු අයුත්තවාහං”න්ති? යදිපි දෙවලොකෙ රථවිමානානි යුත්තවාහානිපි හොන්ති “සහස්සයුත්තං ආජඤ්ඤරථ”න්ති (සං. නි. 1.264) ආදිවචනතො, තෙ පන දෙවපුත්තා එව කිච්චකරණකාලෙ වාහරුපෙන අත්තානං දස්සෙත්ති යථා එරාවණො දෙවපුත්තො කිලනකාලෙ හත්ථීරුපෙන. ඉදං පන අඤ්ඤඤච එදිසං අයුත්තවාහං දට්ඨබ්බං.

යදි එවං කිං තස්ස විමානස්ස අබ්භන්තරා වායොධාතු ගමනෙ විසෙසපච්චයො, උදාහු බාහිරාති? අබ්භන්තරාති ගහෙනබ්බං. යථා හි චන්ද්‍රවිමානසූරියවිමානාදීනං දෙසන්තරගමනෙ තදුපථීචිනං සත්තානං සාධාරණකම්මනිබ්බන්තං. අතිවිය සිසප්පං මහන්තං වායුමණ්ඩලං තාති පෙලෙන්තං පචත්තෙති, න එවං තං පෙලෙන්වා පචත්තෙන්ති බාහිරා වායොධාතු අත්ථී. යථා ව පන චක්කරතනං අන්තොසමුට්ඨිතාය වායොධාතුයා වසෙන පචත්තති. න හි තස්ස චන්ද්‍රවිමානාදීනං විය බාහිරා වායොධාතු පෙලෙන්වා පචත්තිකා අත්ථී රඤ්ඤො චක්කචත්තිස්ස චිත්තවසෙන “පචත්තතු හවං චක්කරතන”න්තිආදිවචනසම්මතනන්තරමෙව පචත්තනතො, එවං තස්සා දෙවතාය චිත්තවසෙන අත්තසන්තිස්සිතාය වායොධාතුයා ගච්ඡතිති වෙදිතබ්බං. තෙන චුත්තං “මනොජවං ගච්ඡති යෙනකාම”න්ති.

2. එවං පට්ඨගාථාය තස්සා දෙවතාය පුඤ්ඤඵලසම්පත්තිං කිත්තෙන්වා ඉදානි තස්සා කාරණභූතං පුඤ්ඤසම්පදං විභාවෙතුං “කෙන තෙනාදිසො වණ්ණො”තිආදි ගාථාද්වයං චුත්තං. තත්ථ කෙනාති කිං-සද්දො “කිං රාජා යො ලොකං න රක්ඛති, කිං නු බො නාම තුම්භෙ මං චත්තබ්බං මඤ්ඤථා”තිආදීසු (පාරා. 424) ගරහණෙ ආගතො. “යංකිඤ්ච රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්ත”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.244; සං. නි. 3.59) අනියමෙ. “කිං සුධ චිත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨ”න්තිආදීසු (සු. නි. 183; සං. නි. 1.73) පුච්ඡායං. ඉධාපි පුච්ඡායමෙව දට්ඨබ්බං. “කෙනා”ති ව හෙතුඅත්ථෙව කරණවචනං, කෙන හෙතුනාති අත්ථො. තෙති තච. එතාදිසොති එදිසො, එතරහි යථාදිස්සමානොති අත්ථො. වණ්ණොති වණ්ණ-සද්දො “කදා සඤ්ඤුළ්භා පන තෙ, ගහපති, ඉමෙ සමණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණො”තිආදීසු (ම. නි. 2.77) ගුණෙ ආගතො. “අනෙකපරියායෙන බුද්ධස්ස වණ්ණං භාසති, ධම්මස්ස වණ්ණං භාසති, සඬ්ඝස්ස වණ්ණං භාසති”තිආදීසු (දී. නි. 1.4) චුත්තියං. “අථ කෙන නු වණ්ණෙන, ගන්ධට්ඨෙනාති චුච්චති”තිආදීසු (සං. නි. 1.234; ජා. 1.6.116) කාරණෙ. “තයො පත්තස්ස වණ්ණො”තිආදීසු (පාරා. 602) පමාණෙ. “චත්තාරොමෙ, හො ගොතම, වණ්ණො”තිආදීසු (දී. නි. 3.115; ම. නි. 2.379-380) ජාතියං. “මහන්තං හත්ථීරාජවණ්ණං අහිනිමිතිත්වා”තිආදීසු සණ්ඨානෙ. “සුවණ්ණවණ්ණොසි හගවා, සුසුක්කදායොසි වීරියවා”තිආදීසු (ම. නි. 2.399; සු. නි. 553) ඡවිවණ්ණෙ. ඉධාපි ඡවිවණ්ණෙ එව දට්ඨබ්බං. අයඤ්ඤෙන්ථ අත්ථො – කෙන කිදිසෙන පුඤ්ඤවිසෙසෙන හෙතුභූතෙන දෙවතෙ, තච එතාදිසො එවංවිධො ද්වාදසයොජනානි එරණකප්පහො සරීරවණ්ණො ජාතොති?

කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣතිති කෙන පුඤ්ඤාතිසයෙන තෙ ඉධ ඉමස්මිං යානෙ ඉදානි තයි ලබ්භමානං උළාරං සුචරිතඵලං ඉජ්ඣති නිප්පජ්ජති. උප්පජ්ජන්තිති නිබ්බන්තන්ති, අවිච්ඡේදවසෙන උපරුපරි චත්තන්තිති අත්ථො. හොගාති පරිභුඤ්ජිතබ්බට්ඨෙත “හොගා”ති ලද්ධනාමා චත්ථාහරණාදිචිත්තුපකරණවිසෙසා. යෙති සාමඤ්ඤෙන අනියමනිද්දෙසො, කෙච්චි පකාරහෙදං ආමසිත්වා අනියමනිද්දෙසො, උභයෙනාපි පණ්නපණ්නතරාදිහෙදෙ තත්ථ ලබ්භමානෙ තාදිසෙ හොගෙ අනවසෙසතො බ්‍යාපෙන්වා සඬිගණ්භාති. අනවසෙසබ්‍යාපකො හි අයං නිද්දෙසො යථා “යෙ කෙච්චි සඬිබාරා”ති. මනසො පියාති මනසා පියායිතබ්බා, මනාපියාති අත්ථො.

එත්ථ ව “එතාදිසො වණ්ණො”ති ඉමිනා හෙට්ඨා චුත්තවිසෙසා තස්සා දෙවතාය අත්තභාවපරියාපන්තා වණ්ණසම්පදා දස්සිතා. “හොගා”ති ඉමිනා උපභොගපරිභොගචත්ථුභූතා දිබ්බරූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බහෙදා කාමගුණසම්පදා. “මනසො පියා”ති ඉමිනා තෙසං රූපාදීනං ඉට්ඨකන්තමනාපතා. “ඉධ මිජ්ඣති”ති ඉමිනා පන දිබ්බආයුචණ්ණසසුඛආධිපතෙයාසම්පදා දස්සිතා. “යෙ කෙච්චි මනසො පියා”ති ඉමිනා යානි “සො අඤ්ඤෙ දෙවෙ දසහි යානෙහි අධිග්ගණ්භාති දිබ්බෙන ආයුනා දිබ්බෙන වණ්ණෙන දිබ්බෙන සුඛෙන දිබ්බෙන යසෙන දිබ්බෙන ආධිපතෙයොන දිබ්බෙහි රූපෙහි දිබ්බෙහි සද්දෙහි දිබ්බෙහි ගන්ධෙහි දිබ්බෙහි රසෙහි දිබ්බෙහි ථොට්ඨබ්බෙහි”ති (සං. නි. 4.341) සුත්තෙ ආගතානි දස යානානි. තෙසං ඉධ අනවසෙසතො සඬිගහො දස්සිතොති වෙදිතබ්බං.

3. පුච්ඡාමිති පඤ්ඤං කරොමි, ඤාතුමිච්ඡාමිති අත්ථො. කාමඤ්ඤෙතං “කෙන තෙනාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති. කිමකාසි පුඤ්ඤං, කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා”ති ව කිං-සද්දග්ගහණෙනෙව අත්ථන්තරස්ස

අසම්භවතො පුච්ඡාචසෙන ගාථාත්තයං වුත්තන්ති විඤ්ඤායති. පුච්ඡාචසෙසභාවඤ්ඤාපනත්ථං පන “පුච්ඡාමි”ති වුත්තං. අයඤ්ඤි පුච්ඡා අදිට්ඨචෝතනා තාව න හොති එදිසස්ස අත්ථස්ස මහාටෙරස්ස අදිට්ඨභාවාභාවතො, විමතිවිෂේදනාපි න හොති සබ්බසො සමුත්ඝාතිතසංසයත්තා, අනුමතිපුච්ඡාපි න හොති “තං කිං මඤ්ඤෙසි රාජඤ්ඤා”ති ආදීසු (දී. නි. 2.413) විය අනුමතිගහණාකාරෙන අප්පචන්තත්තා, කටේතුකමානාපුච්ඡාපි න හොති තස්සා දෙවතාය කටේතුකමානාවසෙන ථෙරෙන අපුච්ඡිතත්තා. විසෙසෙන පන දිට්ඨසංසන්දනාති වෙදිතබ්බං. ස්වායමත්ථො හෙට්ඨා අට්ඨුප්පත්තිකථායං “ටෙරො කිඤ්ඤාපි”ති ආදිනා විභාවිතො ඵල. තත්ති ත්වං. තයිදං පුබ්බාපරාපෙක්ඛං, පුබ්බාපෙක්ඛතාය උපයොගෙකච්චනං, පරාපෙක්ඛතාය පන පච්චත්තෙකච්චනං දට්ඨබ්බං.

දෙව්ති එත්ථ දෙව-සද්දො “ඉමානි තෙ දෙව චතුරාසිති නගරසහස්සානි කුසවතීරාජධානිපමුඛානි, එත්ථ, දෙව, ඡන්දං කරොති ජීවිතෙ අපෙක්ඛ”න්ති ච ආදීසු (දී. නි. 2.266) සම්මුතිදෙවචසෙන ආගතො, “තස්ස දෙවාතිදෙවස්ස, සාසනං සබ්බදස්සිනො”ති ආදීසු විසුද්ධිදෙවචසෙන. විසුද්ධිදෙවනාඤ්ඤි භගවතො අතිදෙවභාවෙ වුත්තෙ ඉතරෙසං වුත්තො ඵල හොතිති. “චාතුමහාරාජිකා දෙවා දීඝායුකා වණ්ණවන්තො සුබ්බහුලා”ති ආදීසු (දී. නි. 3.337) උපපත්තිදෙවචසෙන. ඉධාපි උපපත්තිදෙවචසෙනෙව වෙදිතබ්බං. පදත්ථතො පන – දිබ්බති අත්තනො පුඤ්ඤද්ධියා කීළති ලළති පඤ්චති කාමගුණෙහි රමති, අථ වා හෙට්ඨා වුත්තනයෙන ජොතති ඕභාසති, ආකාසෙන විමානෙන ච ගච්ඡතිති දෙවි. “ත්වං දෙවි”ති සම්බොධිතෙ චෙතං ඵකච්චනං. මහානුභාවෙහි උළාරප්පභාවෙ, සො පනස්සානුභාවො හෙට්ඨා ද්විති ගාථාහි දස්සිතොයෙව.

මනුස්සභූතාති එත්ථ මනස්ස උස්සන්තතාය මනුස්සා, සතිසුරභාවබ්‍රහ්මවරියයොග්‍යතාදිගුණවසෙන උපචිතමානසා උක්කට්ඨගුණචිත්තා. කෙ පන තෙ? ජම්බුදීපවාසිනො සත්තවිසෙසා. තෙනාහ භගවා –

“තිහි, හික්ඛවෙ, ඨානෙහි ජම්බුදීපකා මනුස්සා උත්තරකුරුකෙ මනුස්සෙ අධිග්ගණ්හන්ති දෙවෙ ච තාවතිංසෙ. කතමෙහි තිහි? සුරා, සතිමන්තො, ඉධ බ්‍රහ්මවරියවාසො”ති (අ. නි. 9.21).

තථා හි බුද්ධා භගවන්තො පච්චෙකබුද්ධා අග්ගසාවකා මහාසාවකා චක්කචත්තිනො අඤ්ඤෙ ච මහානුභාවා සත්තා එත්ථෙව උප්පජ්ජන්ති. තෙහි සමානරූපාදිතාය පන සද්ධිං පරිත්තදීපවාසිහි ඉතරමහාදීපවාසිනොපි “මනුස්සා”ත්ථෙව පඤ්ඤායිංසුති ඵකෙ.

අපරෙ පන භණන්ති – ලොභාදිහි අලොභාදිහි ච සහිතස්ස මනස්ස උස්සන්තතාය මනුස්සා. යෙ හි සත්තා මනුස්සජාතිකා, තෙසු විසෙසතො ලොභාදයො අලොභාදයො ච උස්සන්තා, තෙ ලොභාදිඋස්සන්තතාය අපායමග්ගං, අලොභාදිඋස්සන්තතාය සුගතිමග්ගං නිබ්බානගාමිමග්ගඤ්ච පුරෙත්ති, තස්මා ලොභාදිහි අලොභාදිහි ච සහිතස්ස මනස්ස උස්සන්තතාය පරිත්තදීපවාසිහි සද්ධිං චතුමහාදීපවාසිනො සත්තවිසෙසා “මනුස්සා”ති වුවචන්තිති.

ලොකියා පන “මනුනො අපච්චභාවෙන මනුස්සා”ති වදන්ති. මනු නාම පයමකප්පිකො ලොකමරියාදාය ආදිභූතො හිතාහිතවිධායකො සත්තානං පිතුට්ඨානියො, යො සාසනෙ “මහාසම්මතො”ති වුවචති. පච්චක්ඛතො පරම්පරාය ච තස්ස ඔවාදානුසාසනියං ධීතා සත්තා පුත්තසදිසතාය “මනුස්සා”ති වුවචන්ති. තතො ඵල හි තෙ මාණවා “මනුජා”ති ච වොහරියන්ති. මනුස්සෙසු භූතා ජාතා, මනුස්සභාවං වා පත්තාති මනුස්සභූතා.

කිමකාසි පුඤ්ඤන්ති කිං දානසීලාදිප්පහෙදෙසු කීදිසං පුප්පභාවඵලනිබ්බත්තනතො, යත්ථ සයං උප්පන්නං, තං සත්තානං පුනාති විසොධෙතිති ච “පුඤ්ඤ”න්ති ලද්ධනාමං සුවරිතං කුසලකම්මං අකාසි, උපචිති නිබ්බත්තෙසිති අත්ථො. ජලිතානුභාවාති සබ්බසො විජ්ජොතමානපුඤ්ඤද්ධිකා.

කස්මා පනෙත්ථ “මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤ”න්ති වුත්තං, කිං අඤ්ඤාසු ගතිසු පුඤ්ඤකිරියා නත්ථීති? නො නත්ථී. යස්මා නිරයෙපි නාම කාමාවචරකුසලචිත්තපචත්ති කදාචි ලබ්භතෙව, කිමඬගං පනඤ්ඤත්ථ, නනු අවොවුම්භා “දිට්ඨසංසන්දනා පුච්ඡා”ති. තස්මා මහාටෙරො මනුස්සත්තභාවෙ ධත්වා පුඤ්ඤකම්මං කත්වා උප්පන්නං තං දිස්වා භූතත්ථවසෙන පුච්ඡන්තො “මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤ”න්ති අවොව.

අථ වා අඤ්ඤාසු ගතිසු එකන්තසුඛතාය එකන්තදුක්ඛතාය දුක්ඛබ්‍රහ්මතාය ව පුඤ්ඤකිරියාය ඕකාසො න සුලභරූපො සප්පුරිසුපනිස්සයාදිපච්චයසමවායස්ස සුදුල්ලභාවතො. කදාචි උප්පජ්ජමානොපි යථාචුත්තකාරණෙන උළාරො විපුලො න ච හොති, මනුස්සගතියං පන සුබ්බහුලතාය පුඤ්ඤකිරියාය ඕකාසො සුලභරූපො සප්පුරිසුපනිස්සයාදිපච්චයසමවායස්ස යෙභුයොන සුලභාවතො. යඤ්ච තත්ථ දුක්ඛං උප්පජ්ජති, තම්පි විසෙසතො පුඤ්ඤකිරියාය උපනිස්සයො හොති. දුක්ඛුපනිස්සයා හි සද්ධාති. යථා හි අයොසනෙන සත්ථකෙ නිජ්ජාදියමානෙ තස්ස එකන්තතො න අග්ගිමිහි තාපනං උදකෙන වා තෙමනං ඡේදනකිරියාසමත්ථතාය විසෙසපච්චයො, තාපෙත්වා පන පමාණයොගතො උදකතෙමනං තස්සා විසෙසපච්චයො, ඵලමෙව සත්තසන්තානස්ස එකන්තදුක්ඛසමඬගිතා දුක්ඛබ්‍රහ්මතා එකන්තසුඛසමඬගිතා ව පුඤ්ඤකිරියාය න විසෙසපච්චයො හොති. සති පන දුක්ඛසන්තාපනෙ පමාණයොගතො සුබ්බපමුහනෙ ව ලද්ධුපනිස්සයා පුඤ්ඤකිරියා උප්පජ්ජති, උප්පජ්ජමානා ව මහාජුතිකා මහාවිජ්ජාරා පටිපක්ඛඡේදනසමත්ථා ව හොති, තස්මා මනුස්සභාවො පුඤ්ඤකිරියාය විසෙසපච්චයො . තෙන වුත්තං “මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤ”න්ති. සෙසං සුවඤ්ඤෙයාමෙව.

4. එවං පන ථෙරෙන පුච්ඡිතා සා දෙවතා පඤ්ඤා විස්සජ්ජෙයි. තමත්ථං දස්සෙතුං “සා දෙවතා අත්තමනා”ති ගාථා චුත්තා. කෙන පනායං ගාථා චුත්තා? ධම්මසංඝගාතකෙනි. තත්ථ සාති යා පුබ්බෙ “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ”ති චුත්තා, සා. දෙවතාති දෙවපුත්තොපි බ්‍රහ්මාපි දෙවධීතාපි චුච්චති. “අථ බො අඤ්ඤාකරා දෙවතා අභික්කන්තාය රත්තියා අභික්කන්තවණ්ණා”තිආදීසු (සං. නි. 1.1; බු. පා. 5.1) හි දෙවපුත්තො “දෙවතා”ති චුත්තො දෙවොයෙව දෙවතාති කත්වා. තථා “තා දෙවතා සත්තසතා උළාරා, බ්‍රහ්මවිමානා අභිනික්ඛමිත්වා”තිආදීසු බ්‍රහ්මානො.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා”ති. (වි. ව. 75) –

ආදීසු දෙවධීතා. ඉධාපි දෙවධීතා එව දට්ඨබ්බා. අත්තමනාති තුට්ඨමනා පිතිසොමනස්සෙහි ගතිතමනා. පිතිසොමනස්සසහගතඤ්ඤි විත්තං දොමනස්සස්ස අනොකාසනො තෙහි තං සකං කත්වා ගතිතං විය හොති. අත්තමනාති වා සකමනා. අනවජ්ජපිතිසොමනස්සසම්පයුත්තඤ්ඤි විත්තං සම්පති ආයතිඤ්ඤි තංසමඬගිතො හිතසුඛාවහතො “සක”න්ති වත්තබ්බතං ලහති, න ඉතරං.

මොග්ගල්ලානෙනාති මොග්ගල්ලානගොත්තස්ස බ්‍රාහ්මණමහාසාලස්ස පුත්තභාවතො සො මහාථෙරො ගොත්තවසෙන “මොග්ගල්ලානො”ති පඤ්ඤාතො, තෙන මොග්ගල්ලානෙන . පුච්ඡිතාති දිට්ඨසංසන්දනවසෙන පුච්ඡිතා, අත්තමනා සා දෙවතා පඤ්ඤා බ්‍යාකාසිති යොජනා. අත්තමනා වස්සා “තම්පි නාම පරිත්තකම්පි කම්මං එවං මහතියා දිබ්බසම්පත්තියා කාරණං අහොසි”ති පුබ්බෙපි සා අත්තනො පුඤ්ඤඵලං පටිච්ච අත්තරත්තරා සොමනස්සං පටිසංවෙදෙති, ඉදානි පන “අඤ්ඤාකරස්ස ථෙරස්ස කතොපි නාම කාරො එවං උළාරඵලො, අයං පන බුද්ධානං අග්ගසාවකො උළාරගුණො මහානුභාවො , ඉමම්පි පස්සිතුං නිපච්චකාරඤ්ඤි කාතුං ලහාමි, මම පුඤ්ඤඵලපටිසංයුත්තමෙව ච පුච්ඡං කරොති”ති ද්විති කාරණෙහි උප්පන්නා. එවං සඤ්ජාතබ්බවිජිතිසොමනස්සා සා ථෙරස්ස වචනං සිරසා සම්පට්චිත්තවා පඤ්ඤා පුට්ඨා බ්‍යාකාසි.

පඤ්ඤාති ඤාතුං ඉච්ඡිතං තං අත්ථං වියාකාසි කථෙසි විස්සජ්ජෙයි. කථං පන බ්‍යාකාසි? පුට්ඨාති පුට්ඨාකාරතො, පුච්ඡිතාකාරෙනෙවාති අත්ථො. එත්ථ හි “පුච්ඡිතා”ති වත්වා පුන “පුට්ඨා”ති වචනං විසෙසත්ථනියමනං දට්ඨබ්බං. සිද්ධෙ හි සති ආරම්භො විසෙසත්ථකාපකොව හොති. කො පනෙසො විසෙසත්ථො? බ්‍යාකාරණස්ස පුච්ඡානුරූපතා. යඤ්ඤි කම්මඵලං දස්සෙත්වා තස්ස කාරණභූතං කම්මං පුච්ඡිතං, තද්වගස්ස අඤ්ඤාමඤ්ඤානුරූපභාවවිභාවතා. යෙන ච ආකාරෙන පුච්ඡා පවත්තා අත්ථතො ච බ්‍යාඤ්ජනතො ච, තදාකාරස්ස බ්‍යාකාරණස්ස පුච්ඡානුරූපතා, තථා වෙච විස්සජ්ජනං පවත්තං. ඉති ඉමස්ස විසෙසස්ස ඤාපනත්ථං “පුච්ඡිතා”ති වත්වා පුන “පුට්ඨා”ති චුත්තං.

“පුච්ඡිතා”ති වා තාය දෙවතාය විසෙසනමුඛෙන පුට්ඨභාවස්ස පඤ්ඤාබ්‍යාකාරණස්ස ච කාරණකිත්තනං. ඉදං චුත්තං හොති – “කෙන තෙනාදිසො වණ්ණො”තිආදිනා ථෙරෙන පුච්ඡියතීති පුච්ඡා, තාය දෙවතාය කතකම්මං, තස්සා පුච්ඡාය කාරිතා ආවික්ඛිතා වාති සා දෙවතා “පුච්ඡිතා”ති චුත්තා. යස්මා පුච්ඡිතා පුච්ඡියමානස්ස කම්මස්ස කාරිතා, තස්මා පඤ්ඤා පුට්ඨා. යස්මා ච පුච්ඡිතා පුච්ඡියමානස්ස කම්මස්ස ආවික්ඛිතසභාවා, තස්මා පඤ්ඤා බ්‍යාකාසිති. යස්ස කම්මස්සිදං ඵලන්ති ඉදං “පඤ්ඤා”න්ති චුත්තස්ස අත්ථස්ස සරූපදස්සනං. අයං වෙන්ථ අත්ථො – ඉදං පුච්ඡන්තස්ස පුච්ඡියමානාය ච පච්චක්ඛතුං අනන්තරං චුත්තස්පකාරං පුඤ්ඤඵලං, යස්ස කම්මස්ස තං ඤාතුං ඉච්ඡිතත්තා පඤ්ඤාති චුත්තං පුඤ්ඤකම්මං බ්‍යාකාසිති.

5. අහං මනුස්සෙසුතිආදි පඤ්ඤාස්ස බ්‍යාකාරණාකාරො. තත්ථ අහන්ති දෙවතා අත්තානං නිද්දිසති. “මනුස්සෙසු”ති වත්වා පුන “මනුස්සභූතා”ති වචනං තදා අත්තති මනුස්සගුණානං විජ්ජමානතාදස්සනත්ථං. යො හි මනුස්සජාතිකොව සමානො පාණාතිපාතාදිං අකත්තබ්බං කත්වා දණ්ඩාරහො තත්ථ තත්ථ රාජාදිතො හත්ථවිජ්ජාදිකම්මකාරණං පාපුණන්තො මහාදුක්ඛං අනුභවති, අයං මනුස්සනෙරයිකො නාම. අපරො මනුස්සජාතිකොව සමානො පුබ්බෙකතකම්මුතා සාසවිජාදනම්පි න ලහති, බුජ්ජිපාසාහිභූතො දුක්ඛබ්‍රලො කත්ථවි පතිට්ඨං අලභමානො විචරති, අයං මනුස්සපෙනො නාම. අපරො මනුස්සජාතිකොව සමානො පරාධිනචුත්ති පරෙසං භාරං වහන්තො හින්තමරියාදො වා අනාවාරං ආවරිත්වා පරෙහි සන්තප්ජිතො මරණභයහිතො ගහනනිස්සිතො දුක්ඛබ්‍රලො විචරති හිතාහිතං අජානන්තො නිද්දාජිසවිජාදුක්ඛවිනොදනාදිපරො, අයං මනුස්සතිරිච්ඡානො නාම. යො පන අත්තනො හිතාහිතං ජානන්තො කම්මඵලං සද්දහන්තො හිරොත්තප්පසම්පන්නො දයාපන්නො සබ්බසත්තෙසු සංවෙගබ්‍රලො අකුසලකම්මපථෙ පරිවජ්ජෙන්නො කුසලකම්මපථෙ සමාවරන්තො පුඤ්ඤාකිරියවත්ථුනි පරිපුරෙති, අයං මනුස්සධම්මෙ පතිට්ඨිතො පරමත්ථතො මනුස්සො නාම. අයම්පි තාදිසා අහොසි. තෙන චුත්තං “මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා”ති. මනුස්සෙ සත්තනිකායෙ මනුස්සභාවං පත්තා මනුස්සධම්මඤ්ඤි අප්පභාය ධීතාති අත්ථො.

අබ්භාගතානන්ති අභිආගතානං, සම්පත්තආගන්තුකානන්ති අත්ථො. දුට්ඨා හි ආගන්තුකා අතිථි අබ්භාගතොති. තෙසු කතපරිචයො ආගන්තුකො අතිථි, අකතපරිචයො අබ්භාගතො. කතපරිචයො අකතපරිචයොපි වා පුරෙතරං ආගතො අතිථි, භොජනවෙලායං උපට්ඨිතො සම්පති ආගතො අබ්භාගතො. නිමන්තිතො වා හත්තෙන අතිථි, අනිමන්තිතො අබ්භාගතො. අයං පන අකතපරිචයො අනිමන්තිතො සම්පති ආගතො ව, තං සන්ධායාහ “අබ්භාගතාන”න්ති, ගරුකාරෙන පනෙත්ථ බ්‍රවචනං චුත්තං. ආසති නිසීදති එත්ථාති ආසනං. යංකිඤ්ඤි

නිසිදෙනෙකුගේ, ඉඩ පත පියං අධිප්පෙන, තස්ස ව අප්පකත්තා අනුලාරත්තා ව “ආසනක”න්ති ආහ. අදාසින්නි “ඉදමස්ස ථෙරස්ස දින්නං මය්හං මහප්ඵලං භවිස්සති මහානිසංස”න්ති සඤ්ජාතසොමනස්සා කම්මං කම්මඵලඤ්ච සද්දහිත්වා තස්ස ථෙරස්ස පරිභොගත්ථාය අදාසිං, නිරපෙක්ඛපරිච්චාගවසෙන පරිච්චින්නි අත්ථො.

අභිවාදයින්ති අභිවාදනමකාසිං, පඤ්චපතිට්ඨිතෙන දක්ඛිණෙය්‍යපුග්ගලෙ වන්දින්නි අත්තො. වන්දමානා හි තං තායෙව වන්දනකිරියාය වන්දියමානං “සුඛිනී භොහි, අරොගා භොහි”තිආදිනා ආසිවාදං අත්ථතො වදාපෙසි නාම. අඤ්ජලිකං අකාසින්නි දසනඛසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං සිරසි පග්ගණ්හන්ති ගුණවිසිට්ඨානං අපවායනං අකාසින්නි අත්ථො. යථානුභාවන්ති යථාබලං, තදා මම විජ්ජමානවිභවානුරූපන්ති අත්ථො. අදාසි දානන්ති අත්තපානාදිදෙය්‍යාධම්මපරිච්චාගෙන දක්ඛිණෙය්‍යං භොජෙන්ති දානමයං පුඤ්ඤං පසවිං.

එත්ථ ව “අහ”න්ති ඉදං කම්මස්ස ඵලස්ස ව එකසන්නතිපතිතතාදස්සනෙන සම්බන්ධභාවදස්සනං, “මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා”ති ඉදං තස්සා පුඤ්ඤකිරියාය අධිට්ඨානභූතසන්නාතවිසෙසදස්සනං, “අබ්භාගතාන”න්ති ඉදං විත්තසම්පත්තිදස්සනඤ්චෙව ඛේත්තසම්පත්තිදස්සනඤ්ච දානස්ස විය පටිග්ගහණස්ස ව කිඤ්චි අනපෙක්ඛිත්වා පවත්තිතභාවදීපනතො. “ආසනකං අදාසිං යථානුභාවඤ්ච අදාසි දාන”න්ති ඉදං භොගසාරදානදස්සනං, “අභිවාදයිං අඤ්ජලිකං අකාසි”න්ති ඉදං කායසාරදානදස්සනං.

6. තෙනාති තෙන යථාචුත්තෙන පුඤ්ඤෙන හෙතුභූතෙන. මෙති අයං මෙ-සද්දො “කිච්ඡෙන මෙ අධිගතං, හලං දාති පකාසිතු”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.65; ම. නි. 1.281; සං. නි. 1.172) කරණෙ ආගතො, මයාති අත්ථො. “සාධු මෙ, හත්තෙ, භගවා සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”තිආදීසු (සං. නි. 3.182; අ. නි. 4.257) සම්පදානෙ, මය්හන්ති අත්ථො. “පුබ්බෙව මෙ, භික්ඛවෙ, සම්බොධා අනභිසම්බුද්ධස්ස බොධිසත්තස්සෙව සතො”තිආදීසු (ම. නි. 1.206; සං. නි. 4.14; අ. නි. 3.104) සාමීඅත්ථෙ ආගතො, ඉධාපි සාමීඅත්ථෙ ඵව, මමාති අත්ථො. ස්වායං මෙ-සද්දො තෙන මෙ පුඤ්ඤෙනාති ව මෙ එතාදිසොති ව උභයත්ථ සම්බන්ධිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

එවං තාය දෙවතාය පඤ්ඤෙහ බ්‍යාකතෙ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො විත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා සපරිවාරාය තස්සා දෙවතාය සාත්ථිකා අහොසි. ථෙරො තතො මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා සබ්බං තං පවත්ති. භගවතො ආරොචෙසි. භගවා තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. ගාථා එව පන සඬගහං ආරුල්භාති.

පඨමපියවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියපියවිමානවණ්ණනා

පියං තෙ වෙඨරියමයන්ති දුතියපියවිමානං. තස්ස අට්ඨුප්පත්ති ව අත්ථවණ්ණනා ව පඨමෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. අයං පන විසෙසො – සාවත්ථිවාසිනී කිර එකා ඉත්ථි අත්තනො ගෙහං පිණ්ඩාය පට්ඨං එකං ථෙරං පස්සිත්වා පසන්නවිත්තා තස්ස ආසනං දෙන්ති අත්තනො පියං උපරි නිලවත්ථෙන අත්ථරිත්වා අදාසි. තෙන තස්සා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තාය වෙඨරියමයං පල්ලඬකවිමානං නිබ්බත්තං. තෙන චුත්තං –

8. “පියං තෙ වෙඨරියමයං උළාරං, මනොජවං ගච්ඡති යෙනකාමං;
අලඬකතෙ මල්‍යධරෙ සුවත්ථෙ, ඔභාසසි විජ්ජුරිවබ්භ කුටං.
9. “කෙන තෙනාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.
10. “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.
11. “සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.
12. “අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, අබ්භාගතානාසනකං අදාසිං;
අභිවාදයිං අඤ්ජලිකං අකාසිං, යථානුභාවඤ්ච අදාසි දානං.
13. “තෙන මෙනාදිසො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.
14. “අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනාමිහි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

8. තත්ථ වෙඨරියමයන්ති වෙඨරියමණිමයං. වෙඨරියමණි නාම විචුරපබ්බතස්ස විචුරගාමස්ස ව අවිදුරෙ උප්පජ්ජනකමණි. තස්ස කිර විචුරගාමට්ඨානෙ ආකරො, විචුරස්ස පන අවිදුරෙ භවත්තා වෙඨරියන්තෙව

පඤ්ඤායිත්වං. තං සද්ධිසවණ්ණනිහතාය දෙවලොකෙපිස්ස තට්ථ නාමං ජාතං යථා තං මනුස්සලොකෙ ලද්ධනාමවසෙනෙව දෙවලොකෙ දෙවපුත්තානං. තං පන මයුරගීවචණ්ණං වා හොති, වායසපත්තවණ්ණං වා, සිනිද්ධවෙණුපත්තවණ්ණං වා. ඉධ පන මයුරගීවචණ්ණං වෙදිතබ්බං. සෙසං සබ්බං පයමපියවිමානෙ වුත්තසද්ධිසමෙවාති.

දුතියපියවිමානවණ්ණනා නිවර්තනා.

3. තතියපියවිමානවණ්ණනා

පීඨං තෙ සොවණ්ණමයන්ති තතියපියවිමානං. තස්ස වත්ථු රාජගහෙ සමුට්ඨිතං. අඤ්ඤතරො කිරි බිණාසවත්ථෙරො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරින්වා හත්තං ගහෙන්වා උපකට්ඨෙ කාලෙ හත්තකිව්වං කාතුකාමො එකං විවට්ඨ්වාරගෙහං උපසඩ්ධිකම්. තස්මිං පන ගෙහෙ ගෙහසාමිනී ඉත්ථී සද්ධා පසන්නා ථෙරස්ස ආකාරං සල්ලක්ඛෙන්වා “එථ, හන්තෙ, ඉධ නිසිදිත්වා හත්තකිව්වං කරොථා”ති අත්තනො හද්දපීඨං පඤ්ඤාපෙත්වා උපරි පිතවත්ථං අත්ථරින්වා නිරපෙක්ඛපරිව්වාගවසෙන අදාසි, “ඉදං මෙ පුඤ්ඤං ආයතිං සොවණ්ණපීඨපටිලාභාය හොතු”ති පත්ථනඤ්ච පට්ඨපෙසි. අථ ථෙරෙ තත්ථ නිසිදිත්වා හත්තකිව්වං කර්වා පත්තං ධොවිත්වා උට්ඨාය ගච්ඡන්තෙ “හන්තෙ, ඉදමාසනං තුම්භාකංයෙව පරිව්වත්තං, මය්හං අනුග්ගහත්ථං පරිභුඤ්ජථා”ති ආහ. ථෙරො තස්සා අනුකම්පාය තං පීඨං සම්පට්ඨිත්වා සඩ්ධස්ස දාපෙසි. සා අපරෙත සමයෙන අඤ්ඤතරෙන රොගෙන පුට්ඨා කාලං කර්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බත්තිතිආදි සබ්බං පයමවිමානවණ්ණනායං වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. තෙන වුත්තං –

15. “පීඨං තෙ සොවණ්ණමයං උළාරං, මනොජවං ගච්ඡති යෙනකාමං;
අලඬිකතෙ මලාධරෙ සුවත්ථෙ, ඔභාසසි විජ්ජුරිවබ්බකුටං.
16. “කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ හොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.
17. “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.
18. “සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.
19. “අප්පස්ස කම්මස්ස එලං මමෙදං, යෙනම්භි එවං ජලිතානුභවා;
අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ.
20. “අද්දසං විරජං භික්ඛුං, විජ්ජසන්නමනාවිලං;
තස්ස අදාසහං පීඨං, පසන්නා සෙහි පාණ්හි.
21. “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව මෙ හොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.
22. “අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනම්භි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

19. යඤ්ච පන පඤ්චමගාථායං පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙතිආදි, එත්ථ ජාති-සද්දො අත්ථෙව සඩ්ධතලක්ඛණෙ “ජාති ද්විති ඛන්ධෙහි සඩ්ධහිතා”තිආදීසු (ධාතු. 71). අත්ථී නිකායෙ “නිගණ්ඨා නාම සමණජාති”තිආදීසු (අ. නි. 3.71). අත්ථී පටිසන්ධියං “යං මාතුකුච්ඡිස්මිං පයමං චිත්තං උප්පන්නං, පයමං විඤ්ඤාණං පාතුභූතං, තදුපාදාය සාවස්ස ජාති”තිආදීසු (මහාව. 124). අත්ථී කුලෙ “අක්ඛිත්තො අනුපකුට්ඨො ජාතිවාදෙනා”තිආදීසු (දී. නි. 1.303). අත්ථී පසුතියං “සම්පතිජාතො, ආනන්ද, බොධිසත්තො”තිආදීසු (දී. නි. 2.31; ම. නි. 3.207). අත්ථී භවෙ “එකම්පි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො”තිආදීසු (දී. නි. 1.244; ම. නි. 1.53). ඉධාපි භවෙ එව දට්ඨබ්බො. තස්මා පුරිමාය ජාතියා පුරිමස්මිං භවෙ අනන්තරාතීතෙ පුරිමෙ අත්තභාවෙති අත්ථො. භුම්මත්ථෙ හිදං කරණවචනං. මනුස්සලොකෙති මනුස්සලොකභවෙ, රාජගහං සන්ධාය වදති. ඔකාසලොකො හි ඉධ අධිජ්ජෙනො, සත්තලොකො පන “මනුස්සෙසු”ති ඉමීනා වුත්තොයෙව.

20. අද්දසන්ති අද්දක්ඛං. විරජන්ති විගතරාගාදිරජත්තා විරජං. භික්ඛුන්ති භින්තකිලෙසත්තා භික්ඛුං, සබ්බසො කිලෙසකාලුස්සියාභාවෙන විජ්ජසන්නවිත්තතාය විජ්ජසන්නං, අනාවිලසඩ්ධකප්පතාය අනාවිලං. පුරිමං පුරිමඤ්චෙන්ථ පදං පච්ඡිමස්ස පච්ඡිමස්ස කාරණවචනං, විගතරාගාදිරජත්තා භින්තකිලෙසතාය භික්ඛුං, භින්තකිලෙසත්තා කිලෙසකාලුස්සියාභාවෙන විජ්ජසන්නං, විජ්ජසන්නමනත්තා අනාවිලන්ති. පච්ඡිමං පච්ඡිමං වා පදං පුරිමස්ස පුරිමස්ස කාරණවචනං, විරජං භික්ඛුගුණයොගතො. භින්තකිලෙසො හි භික්ඛු. භික්ඛුං විජ්ජසන්නභාවතො. කිලෙසකාලුස්සියාභාවෙන විජ්ජසන්නමානසො හි භික්ඛු. විජ්ජසන්නං අනාවිලසඩ්ධකප්පභාවතොති. රාගරජාභාවෙන වා “විරජ”න්ති වුත්තං, දොසකාලුස්සියාභාවෙන “විජ්ජසන්න”න්ති, මොහබ්බාකුලාභාවෙන “අනාවිල”න්ති. එවංභූතො පරමත්ථතො භික්ඛු නාම හොතිති “භික්ඛු”න්ති වුත්තං. අදාසහන්ති අදාසිං අහං. පීඨන්ති තදා මම

සන්නිකේ විජ්ජමානං භද්දපීඨං. පසන්නාති කම්මඵලසද්ධාය රතනත්තයසද්ධාය ව පසන්නචිත්තා. සෙහි පාණ්හිති අඤ්ඤං අනාණාපෙත්වා අත්තනො භත්තෙහි උපනීය පීඨං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසින්නි අත්තො.

එත්ථ ව “විරජං හික්ඛුං විජ්ජසන්නමනාවිල”න්ති ඉමිනා ඛේතසම්පත්තිං දස්සෙති, “පසන්නා”ති ඉමිනා චිත්තසම්පත්තිං, “සෙහි පාණ්හි”ති ඉමිනා පයොගසම්පත්තිං. තථා “පසන්නා”ති ඉමිනා සක්කච්චදානං අනුපභවිච්චදානන්ති ව ඉමෙ ද්වෙ දානගුණා දස්සිතා, “සෙහි පාණ්හි”ති ඉමිනා සහත්තෙදානං අනුපවිද්ධදානන්ති ඉමෙ ද්වෙ දානගුණා දස්සිතා, පිතවත්ථස්ස අත්ථරණෙන නිසිදනකාලඤ්ඤායා විත්තිං කත්වා දානං කාලෙන දානන්ති ඉමෙ ද්වෙ දානගුණා දස්සිතාති වෙදිතබ්බො. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

තතිසපීඨවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. චතුත්ථපීඨවිමානවණ්ණනා

පීඨං තෙ වෙඨරියමයන්ති චතුත්ථපීඨවිමානං. ඉමස්සාපි චත්ථු රාජගහෙ සමුට්ඨිතං, තං දුතියවිමානෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. නීලචත්තෙහි අත්ථරිත්වා පීඨස්ස දින්නත්තා ඉමිස්සාපි විමානං වෙඨරියමයං නිබ්බත්තං. සෙසං පට්ඨවිමානෙ චුත්තසදිසං. තෙන චුත්තං –

23. “පීඨං තෙ වෙඨරියමයං උළාරං, මනොජවං ගච්ඡති යෙනකාමං; අලඬිකතෙ මලාධරෙ සුවත්තෙ, ඔභාසසි විජ්ජුරිච්චිභකුටං.
24. “කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති; උප්පජ්ජන්ති ව තෙ භොගා, යෙ කෙච්චි මනසො පියා.
25. “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං; කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.
26. “සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා; පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.
27. “අප්පස්ස කම්මස්ස ඵලං මමෙදං, යෙනමහි ඵලං ජලිතානුභාවා; අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ.
28. “අද්දසං විරජං හික්ඛුං, විජ්ජසන්නමනාවිලං; තස්ස අදාසහං පීඨං, පසන්නා සෙහි පාණ්හි.
29. “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති; උප්පජ්ජන්ති ව මෙ භොගා, යෙ කෙච්චි මනසො පියා.
30. “අක්ඛාමි තෙ හික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං; තෙනමහි ඵලං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

එත්ථාපි හි නීලචත්තෙහි අත්ථරිත්වා පීඨස්ස දින්නත්තා ඉමිස්සාපි විමානං වෙඨරියමයං නිබ්බත්තං. තෙනෙවත්ථ “පීඨං තෙ වෙඨරියමය”න්ති ආදිතො ආගතං. සෙසං තතිසසදිසමෙවාති තත්ථ චුත්තනයෙනෙව අත්තො වෙදිතබ්බො.

චතුත්ථපීඨවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. කුඤ්ජරවිමානවණ්ණනා

කුඤ්ජරො තෙ වරාරොහොති කුඤ්ජරවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙඨවනෙ කලන්දකතිවාපෙ. අපේකදිවසං රාජගහනගරෙ තක්ඛත්තං සොසිතං. නාගරා වීථියො සොධෙත්වා වාලුකං ඔකිරිත්වා ලාජපඤ්චමකාති පුප්ඵාති විජ්ජකිරිංසු, ගෙහද්වාරෙ ගෙහද්වාරෙ කදලියො ව පුණ්ණසංච ව යපෙසුං, යථාචිභවං නානාවිරාගවණ්ණචිත්තා ධජපටාකාදයො උස්සාපෙසුං, සබ්බො ජනො අත්තනො අත්තනො විභවානුරූපං සුමණ්ඩිතපසාධිතො තක්ඛත්තකිළං කිළි, සකලනගරං දෙවනගරං විය අලඬිකතපටියත්තං අහොසි. අථ බිම්බිසාරමහාරාජා පුබ්බවාරිත්තවසෙන මහාජනස්ස විත්තානුරක්ඛණත්ථස්ථ අත්තනො රාජභවනතො නික්ඛමිත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන මහතා රාජානුභාවෙන උළාරෙන සිරිසොහග්ගෙන නගරං පදක්ඛණං කරොති.

තෙන ව සමයෙන රාජගහවාසීහි එකා කුලධිතා රඤ්ඤො තං විභවසම්පත්තිං සිරිසොහග්ගං රාජානුභාවඤ්ච පස්සිත්වා අවිජරියබ්බුතචිත්තජාතා “අයං දෙවිද්ධිසදිසා විභවසම්පත්ති කිදිසෙන නු ඛො කම්මුනා ලබ්හති”ති පණ්ඩිතසම්මතෙ පුච්ඡි. තෙ තස්සා කට්ඨං “භද්දෙ, පුඤ්ඤකම්මං නාම විත්තාමණ්ණසදිසං කප්පරුක්ඛසදිසං, ඛේතසම්පත්තියා චිත්තසම්පත්තියා ව සති යං යං පත්තෙත්වා කරොති, තං තං නිජ්ජාදෙතියෙව. අපිච ආසනදානෙන

උච්චාකුලීනතා හොති, අන්තදානෙන බලසම්පත්තිපටිලාහො, වත්ථදානෙන වණ්ණසම්පත්තිපටිලාහො, යානදානෙන සුඛවිසෙසපටිලාහො, දීපදානෙන වක්ඛුසම්පත්තිපටිලාහො, ආවාසදානෙන සබ්බසම්පත්තිපටිලාහො හොති”ති. සා තං සුත්වා “දෙවසම්පත්ති ඉතො උළාරා හොති මඤ්ඤෙ”ති තත්ථ චිත්තං යපෙත්වා පුඤ්ඤකිරියාය අතිවිය උස්සාහජාතා අහොසි.

මාතෘපිතරො වස්සා අහතං වත්ථයුගං නවපීයං එකං පදුමකලාපං සප්පිමධුසක්ඛරා තණ්ඩුලඛිරානි ව පරිභොගත්ථාය පෙසෙසුං. සා තානි දිස්වා “අහඤ්ච දානං දාතුකාමා, අයඤ්ච මෙ දෙයාධම්මො ලද්ධො”ති තුට්ඨමානසා දුතියදිවසෙ දානං සප්පේන්ති අප්පොදකමධුපායාසං සම්පාදෙත්වා, තස්ස පරිවාරභාවෙන අඤ්ඤම්පි බහුං බාදනීයභොජනීයං පටියාදෙත්වා දානග්ගෙ ගන්ධපරිභණ්ඩං කත්වා විකසිතපදුමපත්තකිඤ්ජක්ඛකෙසරොපසොභිතෙසු පදුමෙසු ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා, අහතෙන සෙනවත්ථෙන අත්ථරිත්වා ආසනස්ස චතුත්තං පාදානං උපරි වත්තාරි පදුමානි මාලාගුළඤ්ච යපෙත්වා, ආසනස්ස උපරි විතානං බන්ධිත්වා මාලාදාමඔලම්බකදාමානි ඔලම්බිත්වා, ආසනස්ස සමන්තතො භූමිං සකෙසරෙහි පදුමපත්තෙහි සබ්බසන්ථරං සන්ථරිත්වා “දක්ඛිණෙයො ආගතෙ පුපේස්සාමි”ති පුප්ඵපුරිතං වඩ්ඪකොටකං එකමන්තෙ යපෙසි.

අට්ඨං කතදානුපකරණසංවිධානා සීසංන්භාතා සුද්ධවත්ථනිවත්ථා සුද්ධුත්තරාසඬිගා වෙලං සල්ලක්ඛෙත්වා එකං දාසිං ආණාපෙසි “ගච්ඡ ජෙ, අම්භාකං තාදිසං දක්ඛිණෙයාං පරියෙසාහි”ති. තෙන ව සමයෙන ආයස්මා සාරිපුත්තො සහස්සථවිකං නික්ඛිපත්තො විය රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරන්තො අන්තරවීරී පටිපත්තො හොති. අථ සා දාසී ථෙරං වන්දිත්වා ආහ “භත්තෙ, තුම්භාකං පත්තං මෙ දෙථා”ති. “එකිස්සා උපාසිකාය අනුග්ගත්ථං ඉතො එථා”ති ව ආහ. ථෙරො තස්සා පත්තං අදාසි. සා ථෙරං ගෙහං පවෙසෙසි. අථ සා ඉත්ථී ථෙරස්ස පච්චුත්ගමනං කත්වා ආසනං දස්සෙත්වා “නිසීදථ, භත්තෙ, ඉදමාසනං පඤ්ඤත්ත”න්ති වත්වා ථෙරෙ තත්ථ නිසිත්තෙ සකෙසරෙහි පදුමපත්තෙහි ථෙරං පූජයමානා ආසනස්ස සමන්තතො ඔකිරිත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා සප්පිමධුසක්ඛරාසම්මිස්සෙන අප්පොදකමධුපායාසෙන පරිවිසි. පරිවිසන්ති ව “ඉමස්ස මෙ පුඤ්ඤස්සානුභාවෙන දිබ්බගජකුටාගාරපල්ලඬිකසොභිතා දිබ්බසම්පත්තියො හොන්තු, සබ්බාසු පචත්තිසු පදුමා නාම මා විගතා හොන්තු”ති පත්ථනං අකාසි. පුන ථෙරෙ කතභත්තකිච්චෙ පත්තං ධොවිත්වා සප්පිමධුසක්ඛරාහි පුරෙත්වා පල්ලඬිකෙ අත්ථනං සාටකං චුම්බටකං කත්වා ථෙරස්ස භත්ථෙ යපෙත්වා ථෙරෙ ව අනුමොදනං කත්වා පක්කමන්තෙ ද්වෙ පුරිසෙ ආණාපෙසි “ථෙරස්ස භත්ථෙ පත්තං ඉමඤ්ච පල්ලඬිකං විහාරං නෙත්වා ථෙරස්ස නිය්‍යාතෙත්වා ආගච්ඡථා”ති. තෙ තථා අකංසු.

සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ යොජනසතුවබ්බෙධෙ කනකවිමානෙ නිබ්බන්ති අච්ඡරාසහස්සපරිවාරා. පත්ථනාවසෙන වස්සා පඤ්චයොජනුවබ්බෙධො පදුමමාලාලඬිකතො සමන්තතො පදුමපත්තකිඤ්ජක්ඛකෙසරොපසොභිතො මනුඤ්ඤදස්සනො සුඛසම්ඵස්සො විවිධරතනරංසිජාලසමුප්ප්ලභෙමාහරණවිභූසිතො ගජවරො නිබ්බන්ති. තස්සුපරි යථාචුත්තසොභාතිසයයුත්තො යොජනිකො කනකපල්ලඬිකො නිබ්බන්ති. සා දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්ති අන්තරන්තරා තං කුඤ්ජරවිමානස්ස උපරි රතනවිචිත්තං පල්ලඬිකං අභිරුය්හ මහතා දෙවතානුභාවෙන නන්දනවනං ගච්ඡති. අට්ඨකස්මිං උස්සවදිවසෙ දෙවතාසු යථාසකං දිබ්බානුභාවෙන උය්‍යානකීළනත්ථං නන්දනවනං ගච්ඡන්තිසුත්ථිආදිනා සබ්බං පඨමපීඨවිමානවණ්ණනායං ආගතසදිසං, තස්මා තත්ථ චුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉධ පන ථෙරො –

- 31. “කුඤ්ජරො තෙ වරාරොහො, නානාරතනකප්පනො;
රුචිරො ථාමවා ජවසම්පත්තො, ආකාසමිහි සමීහති.
- 32. “පදුම් පද්මපත්තක්ඛි, පද්මුප්පලජුතින්ධරො;
පද්මවුණ්ණාහිකිණ්ණධිගො, සොණ්ණපොක්ඛරමාලධා.
- 33. “පදුමානුසං මග්ගං, පද්මපත්තවිභූසිතං;
යීතං වග්ගු මනුග්ගානි, මිතං ගච්ඡති වාරණො.
- 34. “තස්ස පක්කමමානස්ස, සොණ්ණකංසා රතිස්සරා;
තෙසං සුයාති නිග්ගොසො, තුරියෙ පඤ්චඬිගිකෙ යථා.
- 35. “තස්ස නාගස්ස බන්ධම්හි, සුවිවත්ථා අලඬිකතා;
මහන්තං අච්ඡරාසඬිසං, වණ්ණෙන අතිරොවසී.
- 36. “දානස්ස තෙ ඉදං ඵලං, අටො සීලස්ස වා පන;
අටො අඤ්ජලිකම්මස්ස, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතා”ති. – ආහ;

31. තත්ථ කුඤ්ජරො තෙ වරාරොහොති කුඤ්ජෙ ගිරිතටෙ රමති අභිරමති, තත්ථ වා රවති කොඤ්චනාදං නදන්තො විවරති. කුං වා පථවිං නදහිසානෙන ජරයතීති කුඤ්ජරො, ගිරිවරාදිභෙදො මනුස්සලොකෙ භත්ථී, අයං පන කීළනකාලෙ කුඤ්ජරසදිසතාය ඵලං චුත්තො. ආරුය්හතීති ආරොහො, ආරොහනීයොති අත්ථො. වරො අග්ගො සෙට්ඨො ආරොහොති වරාරොහො, උත්තමයානන්ති චුත්තං හොති. නානාරතනකප්පනොති නානාවිධානි රතනානි එතෙසන්ති නානාරතනා, කුම්භාලඬිකාරාදිභත්ථාලඬිකාරා. තෙහි විහිතො කප්පන්තො සන්නාහො යස්ස සො

නානාරතනකප්පනො. රුචිං අභිරතීං දෙනීති රුචිරො, මනුස්සකොති අත්ථො. ටාමවාති ටිරො, බලවාති අත්ථො. පච්ඡෙදපත්තොති සම්පන්නපථො, සිසපථොති චුත්තං හොති. ආකාසමිති සමීහනීති ආකාසෙ අන්තලික්ඛෙ සම්මා ඊහනි, ආරුළුභානං බොහං අකරොන්තො චරති ගච්ඡතිති අත්ථො.

32. පදුමීති පදුමසමානවණ්ණතාය “පදුම”න්ති ලද්ධනාමෙන කුමිභවණ්ණෙන සමන්තාගතත්තා පදුමී. පද්මපත්තක්ඛිති කමලදලසදිසනායෙන, ආලපනමෙනං තස්සා දෙවතාය. පද්මුප්පලපුත්තින්ධරොති දිබ්බපදුමුප්පලමාලාලඛිතසරිරතාය තභං තභං විප්පුරන්තං විප්පොතමානං පදුමුප්පලපුත්තිං ධාරෙතීති පදුමුප්පලපුත්තින්ධරො. පද්මවුණ්ණාභිකිණ්ණඛිගොති පදුමපත්තකිසුප්පකිකෙසරෙහි සමන්තතො ඔකිණ්ණගත්තො. සොණ්ණපොක්ඛරමාලධාති හෙමමයකමලමාලාභාරී.

33. පදුමානුසං මග්ගං පද්මපත්තවිභූසිතන්ති හත්ථිනො පදනික්ඛෙපෙ පදනික්ඛෙපෙ තස්ස පාදං සන්ධාරෙන්නෙහි මහන්නෙහි පදුමෙහි අනුසං විප්පකිණ්ණං, නානාවිරාගවණ්ණෙහි තෙසංයෙව ච පත්තෙහි ඉතො විතො ච පරිබ්භමන්නෙහි විසෙසනො මණ්ඩිතතාය විභූසිතං මග්ගං ගච්ඡතිති යොජනා. ධීතන්ති ඉදං මග්ගවිසෙසනං, පදුමපත්තවිභූසිතං හුත්වා ධීතං මග්ගන්ති අත්ථො. වග්ගුති වාරු, කිරියාවිසෙසනඤ්චෙනං, ම-කාරො පදසන්ධිකරො. අනුග්ඝාතීති න උග්ඝාති, අත්තනො උපරි නිසින්නානං ඊසකම්පි බොහං අකරොන්තොති අත්ථො. මිතන්ති නිමිමිතං, නික්ඛෙපපදං චිතික්කමන්ති අත්ථො. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො “වග්ගු වාරු පදනික්ඛෙපං කත්වා ගච්ඡති”ති. මිතන්ති වා පරිමිතං පමාණයුත්තං, නාතිසිසං, නාතිසණ්කන්ති චුත්තං හොති. වාරණොති හත්ථි. සො හි පච්චත්ථිකවාරණතො ගමනපරික්කිලෙසවාරණතො ච “වාරණො”ති වුවචති.

34. තස්ස පක්කමමානස්ස, සොණ්ණසංකා රතිස්සරාති තස්ස යථාචුත්තස්ස කුඤ්ජරස්ස ගච්ඡන්තස්ස සොණ්ණකංසා සුවණ්ණමයා සණ්ඨා රතිස්සරා රමණීයසද්දා මනුස්සකුනිග්ගොසා ඔලම්බන්තිති අධිප්පායො. තස්ස හි කුඤ්ජරස්ස උභොසු පස්සෙසු මහාකොලම්බප්පමාණා මණ්ඩුත්තාදිබ්බිතා හෙමමයා අනෙකසතා මහන්තියො සණ්ඨා තභං තභං ඔලම්බමානා පච්චන්ති, යතො ඡෙකෙන ගන්ධබ්බකෙන පයුත්තවාදිතතො අතිවිය මනොහරසද්දො නිච්ඡරති. තෙනාහ “තෙසං සුයාති නිග්ගොසො, තුරියෙ පඤ්චඛිගිකෙ යථා”ති. තස්සත්ථො – යථා නාම ආතතං විතතං ආතතවිතතං සනං සුසිරන්ති එවං පඤ්චඛිගිකෙ තුරියෙ කුසලෙහි වාදියමානෙ යානුප්පත්තියා මන්දනාරවිභාගං දස්සෙන්නෙත ගායන්නෙත සමීරිතො වාදිතසරො වග්ගු රජනීයො නිග්ගොසො සුයාති, එවං තෙසං සොචණ්ණකංසානං තපනීයසණ්ඨානං නිග්ගොසො සුයාතිති.

35. නාගස්සාති හත්ථිනාගස්ස. මහන්නන්ති සම්පත්තිමහන්නෙනාපි සඛිඛාමහන්නෙනාපි මහන්නං. අච්ඡරාසඛිසන්ති දෙවකඤ්ඤාසමුහං. වණ්ණෙනාති රූපෙන.

36. දානස්සාති දානමයපුඤ්ඤස්ස. සීලස්සාති කායිකසංවරාදිසංවරසීලස්ස. වා-සද්දො අචුත්තවිකප්පනත්ථො. තෙන අභිවාදනාදිං අචුත්තං වාරිත්තසීලං සඛිගණ්හාති.

එවං ථෙරෙන පුච්ඡිතා සා දෙවතා පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසි, තමත්ථං දස්සෙතුං –

37. “සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා; පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. –

අයං ගාථා ධම්මසඛිගාහකෙහි චුත්තා, තස්සා අත්ථො හෙට්ඨා චුත්තො එව.

38. “දිස්වාන ගුණසම්පන්නං, කුසායං කුසානරතං සතං; අදායං පුප්ඵාහිකිණ්ණං, ආසනං දුස්සසන්ථනං.

39. “උපඛිඨං පද්මමාලාහං, ආසනස්ස සමන්තතො; අබ්භොකිරිස්සං පත්තෙහි, පසන්නා සෙහි පාණිහි.

40. “තස්ස කම්මකුසලස්ස, ඉදං මෙ ඊදිසං ඵලං; සක්කාරො ගරුකාරො ච, දෙවානං අපච්ඡා අහං.

41. “යො වෙ සම්මාවිමුත්තානං, සන්නානං බ්‍රහ්මවාරිනං; පසන්නො ආසනං දජ්ජා, එවං නන්දෙ යථා අහං.

42. “තස්මා හි අත්තකාමෙන, මහත්තමභිකඛිතතා; ආසනං දාතබ්බං හොති, සරිරන්තිමධාරින”න්ති. – දෙවතාය චුත්තගාථා;

38. තත්ථ ගුණසම්පන්නන්ති සබ්බෙහි සාවකගුණෙහි සමන්තාගතං, තෙහි වා පරිපුණ්ණං. එතෙන සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මත්ථකප්පත්තිං දස්සෙති. කුසායන්ති ආරම්මණුපනිජ්ඣානං ලක්ඛණුපනිජ්ඣානන්ති දුට්ඨධනාපි කුසානෙත කුසායනසීලං, තෙන වා කුසාපෙතබ්බං සබ්බසංකිලෙසපක්ඛං කුසාපෙත්වා ධීතං. තතො එව කුසානෙ රතන්ති

කොතරක. සතන්ති සමානං, සන්තං වා, සප්පුරිසන්ති අත්ථො. පුප්ඵාහිකිණ්ණන්ති පුප්ඵෙහි අහිකිණ්ණං, කමලදලෙහි අහිප්පකිණ්ණන්ති අත්ථො. දුස්සසන්ථතන්ති වත්ථෙන උපරි අත්ථතං.

39. උපඩ්ඨං පද්මමාලාහන්ති උපඩ්ඨං පද්මපුප්ඵං අහං. ආසනස්ස සමන්තතොති ථෙරොන නිසින්තස්ස ආසනස්ස සමන්තා භූමියං. අබ්භොකිරිස්සන්ති අභිඔකිරිං අභිප්පකිරිං. කථං? පත්තෙහිති, තස්ස උපඩ්ඨපද්මස්ස විසුං විසුං කතෙහි පත්තෙහි පුප්ඵවස්සාභිවස්සනකනියාමෙන ඔකිරින්නි අත්ථො.

40. ඉදං මෙ ඊදිසං ඵලන්ති ඉමිනා “කුඤ්ජරො තෙ වරාරොහො”තිආදිනා ථෙරොන ගහිතං අග්ගහිතඤ්ච ආයුසසසුඛරූපාදිභෙදං අත්තනො දිබ්බසම්පත්තිං ඵකතො දස්සෙත්වා පුනපි ථෙරොන අග්ගහිතමෙව අත්තනො ආනුභාවසම්පත්තිං දස්සෙතුං “සක්කාරො ගරුකාරො”තිආදිමාහ. තෙන “න කෙවලං භන්තෙ තුම්භෙහි යථාචුත්තමෙව ඉධ මය්හං පුඤ්ඤඵලං, අපිච ඛො ඉදං දිබ්බං ආධිපතෙය්‍යම්පි”ති දස්සෙති. තත්ථ සක්කාරොති ආදරකිරියා, දෙවෙහි අත්තනො සක්කාතබ්බතාති අත්ථො. තථා ගරුකාරොති ගරුකාතබ්බතා. දෙව්‍යන්ති දෙවෙහි. අපචිතාති පුජිතා.

41. සම්මාවිමුත්තානන්ති සුට්ඨු විමුත්තානං සබ්බසංකිලෙසප්පහායිනං. සන්තානන්ති සන්තකායවච්චිමනොකම්මානං සාධුනං. මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස ච සාසනබ්‍රහ්මවරියස්ස ච විණ්ණත්තා බ්‍රහ්මවාරිනං. පසන්තො ආසනං දජ්ජාති කම්මඵලසද්ධාය රතතත්තයසද්ධාය ච පසන්තමානසො හුත්වා යදි ආසනමත්තම්පි දදෙය්‍ය. ඵචං නන්දෙ යථා අහන්ති යථා අහං තෙන ආසනදානෙන ඵතරහි නන්දාමි මොදාමි, ඵචමෙව අඤ්ඤොපි නන්දෙය්‍ය මොදෙය්‍ය.

42. තස්මාති තෙන කාරණෙන. හි-සද්දො නිපාතමත්තං. අත්තකාමෙනාති අත්තනො හිතකාමෙන. යො හි අත්තනො හිතාවහං කම්මං කරොති, න අහිතාවහං, සො අත්තකාමො. මහත්තන්ති විපාකමහත්තං. සරිරන්තිමධාරිතන්ති අන්තිමං දෙහං ධාරෙන්තානං, බිණ්ණසවානන්ති අත්ථො. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – යස්මා අරහතං ආසනදානෙන අහං ඵචං දිබ්බසම්පත්තියා මොදාමි, තස්මා අඤ්ඤොනාපි අත්තනො අභිවුද්ධිං පත්ථයමානෙන අන්තිමසමුස්සයෙ ධීතානං ආසනං දාතබ්බං, නත්ථි තාදිසං පුඤ්ඤන්ති දස්සෙති. තෙසං චුත්තසද්ධිමොචාති.

කුඤ්ජරවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පයමනාවාචිමානවණ්ණනා

සුවණ්ණවිජදනං නාවන්ති නාවාචිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති සාවත්ථියං විහරන්තෙ සොළසමත්තා හික්ඛු අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකාවාසෙ වසිත්වා චුත්ථවස්සා “භගවත්තං පස්සිස්සාම, ධම්මඤ්ච සුණ්ණස්සාම”ති සාවත්ථිං උද්දිස්ස ගම්භසමයෙ අද්ධානමග්ගං පටිපන්නා, අත්තරාමග්ගෙ ව නිරුද්ධො කන්තාරො, තෙ ව තත්ථ සම්මාහිතත්තා කිලන්තා තසිතා පාතියං අලභමානා අඤ්ඤතරස්ස ගාමස්ස අවිදුරෙන ගච්ඡන්ති. තත්ථ අඤ්ඤතරා ඉත්ථි උදකභාජනං ගහෙත්වා උදකත්ථාය උදපානාහිමුඛි ගච්ඡති. අථ තෙ හික්ඛු තං දිස්වා “යත්ථායං ඉත්ථි ගච්ඡති, තත්ථ ගතෙ පාතියං උද්ධුං සක්කා”ති පිපාසාපරෙතා තංදිසාහිමුඛා ගන්ත්වා උදපානං දිස්වා තස්සා අවිදුරෙ අට්ඨංසු. සා ඉත්ථි තතො උදකං ගහෙත්වා නිවත්තිතුකාමා තෙ හික්ඛු දිස්වා “ඉමෙ අය්‍යා උදකෙන අත්ථිකා පිපාසිතා”ති ඤත්වා ගරුචිත්තිකාරං උපට්ඨපෙත්වා උදකෙන නිමන්තෙසි. තෙ පත්තථවිකතො පරිස්සාවනං නිහරිත්වා පරිස්සාවෙන්වා යාවදත්ථං පාතියං පිචිත්වා භත්ථපාදෙ සීතලෙ කත්වා තස්සා ඉත්ථියා පාතියදානෙ අනුමොදනං වත්වා අගමංසු.

සා තං පුඤ්ඤං භදයෙ යපෙත්වා අත්තරන්තරා අනුස්සරන්ති අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්ති. තස්සා පුඤ්ඤානුභාවෙන කප්පරුක්ඛොපසොහිතං මහත්තං විමානං උප්පජ්ජී. තං විමානං පරික්ඛිපිත්වා මුත්තජාලරජතවිභූසිතා විය සිකතාවකිණ්ණපණ්ඩරපුලිතතථා මණ්ණිකන්ධනිම්මලසලිලවාහිනී සරිතා. තස්සා උභොසු තීරෙසු උය්‍යානවිමානද්වාරෙ ව මහති පොක්ඛරණි පඤ්චවණ්ණපද්මසණ්ඩමණ්ඩිතා සහ සුවණ්ණනාවාය නිබ්බන්ති. සා තත්ථ දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්ති නාවාය කිලන්ති ලලන්ති විවරති. අපෙකදිවසං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දෙව්‍යාරිකං වරන්තො තං දෙවධීතරං නාවාය කිලන්ති දිස්වා තාය කතපුඤ්ඤකම්මං පුච්ඡන්තො –

43. “සුවණ්ණවිජදනං නාවං, නාරි ආරුය්හ නිට්ඨසි;
ඔගාහසි පොක්ඛරණිං, පද්මං ඡිත්තං පාණිනා.
44. “කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.
45. “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ,
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි ඵචං ජලිතානුභවා,
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පහාසති”ති. – ආහ;

තනො ටෙරෙන පුටියාය දෙවතාය විස්සජ්ජිකාකාරං දස්සෙනුං සඬගීතිකාරෙහි -

46. “සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්ඤං පුටියා විශාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. -

අයං ගාථා වුත්තා.

47. “අභං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ;
දිස්වාන භික්ඛු තසිනෙ කිලන්තෙ, උටියාය පාතුං උදකං අදාසිං.

48. “යො වෙ කිලන්තාන පිපාසිතානං, උටියාය පාතුං උදකං දදාති;
සීතොදකා තස්ස භවන්ති නජ්ජො, පහුතමලාං බහුපුණ්ඩරිකා.

49. “තං ආපගා අනුපරියන්ති සබ්බදා, සීතොදකා වාලුකසන්ථතා නදි;
අම්බා ව සාලා තිලකා ව ජම්බුයො, උද්දාලකා පාටලියො ව පුල්ලා.

50. “තංභූමිභාගෙහි උපෙතරුපං, විමානසෙට්ඨං භුස සොභමානං;
තස්සිධ කම්මස්ස අයං විපාකො, එතාදිසං පුඤ්ඤකතා ලභන්ති.

51. “තෙන මෙතාදියො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.

52. “අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමිති එවං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති”න්ති. -

අයං දෙවතාය විස්සජ්ජිකාකාරො.

43. තත්ථ සුවණ්ණච්ඡදනන්ති විචිත්තභිත්තිවිරවනෙහි රත්තසුවණ්ණමයෙහි උභොහි පස්සෙහි පටිච්ඡාදිතබ්බන්තරතාය වෙව නානාරතනසමුප්පජ්ජිතෙන කතකමයාලඬිකාරෙන උපරි ඡාදිතතාය ව සුවණ්ණච්ඡදනං. නාවන්ති පොතං. සො හි ඔරතො පාරං පවති ගච්ඡතිති පොතො, සත්තෙ නෙතිති නාවාති ව වුව්වති. නාරීති තස්සා දෙවධිතාය ආලපනං. නරති නෙතිති නරො, පුරිසො. යථා හි පට්ඨපකතිභූතො සත්තො ඉතරාය පකතියා සෙට්ඨත්ථෙත පුරි සෙතිති “පුරිසො”ති වුව්වති, එවං නයනට්ඨෙත “නරො”ති. පුත්තභාතුභූතොපි හි පුග්ගලො මාතුපෙට්ඨභගිනිතං පිතුට්ඨානෙ තිට්ඨති, පගෙව භත්තුභූතො. නරස්ස එසාති නාරී, අයඤ්ච සමඤ්ඤා මනුස්සිත්ථිසු පවත්තා රුල්භිවසෙන ඉතරාසුපි තථා වුව්වති. ඕගාහසි පොක්ඛරණිනි සතිපි රත්තුප්පලනීලුප්පලාදිකෙ බහුවිධෙ රතනමයෙ ජලජකුසුමෙ පොක්ඛරසඬ්ඛාතානං දිබ්බපදුමානං තත්ථ යෙභුයොන අත්ථිතාය “පොක්ඛරණි”ති ලද්ධනාමං දිබ්බසරං ජලවිහාරරතියා අනුපට්ඨසි . පද්මං ඡිත්ථසි පාණිනාති රජතමයනාලං පදුමරාගරතනමයපත්තසඬ්ඛාතං කතකමයකණ්ණිකාකිඤ්ජක්ඛකෙසරං දිබ්බකමලං ලීලාරචින්දං කත්තුකාමතාය තව භත්ථෙත භඤ්ජසි.

47. තසිතෙති පිපාසිතෙ. කිලන්තෙති තාය පිපාසාය අද්ධානපරිස්සමෙන ච කිලන්තකායෙ. උටියායාති උටියානවිරියං කත්වා, ආලසියං අනාපජ්ජිත්වාති අත්ථො.

48. යො වෙතිආදිනා යථා අභං, එවං අඤ්ඤෙපි ආයතනගතෙන උදකදානපුඤ්ඤෙන එතාදිසං එලං පටිලභන්තිති දිට්ඨෙත අදිට්ඨස්ස අනුමානවිධිං දස්සෙන්නි ටෙරෙන පුටියමත්ථං සාධාරණතො විස්සජ්ජෙති. තත්ථ තස්සාති තන්ති ව යථාවුත්තපුඤ්ඤකාරිතං පච්චාමසති.

49. අනුපරියන්තිති අනුරුපවසෙන පරික්ඛිපන්ති. තස්ස වසනට්ඨානපරික්ඛිපනෙන සොපි පරික්ඛිත්තො නාම භොති. තිලකාති බන්ධුජීවකපුප්පසදිසපුප්ථා එකා රුක්ඛජාති. උද්දාලකාති වාතසාතකා, යෙ “රාජරුක්ඛා”තිපි වුව්වන්ති.

50. තංභූමිභාගෙහිති තාදිසෙහි භූමිභාගෙහි, යථාවුත්තපොක්ඛරණිනදිඋයානවන්තෙහි භූමිපදෙසෙහිති අත්ථො. උපෙතරුපන්ති පාසංසියභාවෙන උපෙතං, තෙසං පොක්ඛරණිආදීනං වසෙන රමණීයසන්නිවෙසන්ති වුත්තං භොති. භුස සොභමානන්ති භුසං අතිවිය විරොවමානං විමානසෙට්ඨං ලභන්තිති යොජනා. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

පට්ඨනාවාචිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. දුතියනාවාචිමානවණ්ණනා

සුවණ්ණච්ඡදනං නාවන්ති දුතියනාවාචිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති සාවත්ථියං විහරන්තෙ අඤ්ඤතරො ඛිණ්ණසවත්ථෙරො උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය ගාමකාවාසෙ වස්සං උපගන්තුකාමො සාවත්ථිතො තං ගාමං උද්දිස්ස

පවිෂ්ඨානං අද්ධානමග්ගපටිපන්නො, මග්ගපරිස්සමෙන කිලන්නො තසිතො අත්තරාමග්ගෙ අඤ්ඤතරං ගාමං සම්පන්නො, බහිගාමෙ තාදිසං ඡායුදකසම්පන්නට්ඨානං අපස්සන්නො පරිස්සමෙන ච අභිභුයාමානො වීවරං පාරුපිත්වා ගාමං පවිසිත්වා ධුරගෙහස්සෙව ද්වාරෙ අට්ඨාසි. තත්ථ අඤ්ඤතරා ඉත්ථි ථෙරං පස්සිත්වා “කුතො, හත්තෙ, ආගතත්ථා”ති පුච්ඡිත්වා මග්ගපරිස්සමං පිපාසිතභාවඤ්ච ඤත්වා “එථ, හත්තෙ”ති ගෙහං පවෙසෙත්වා “ඉධ නිසීද්වා”ති ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි. තත්ථ නිසින්නෙ පාදොදකං පාදබ්භඤ්ජනතෙලඤ්ච දත්වා තාලවණ්ටං ගහෙත්වා බීජි. පරිළාභෙ වූපසන්නෙ මධුරං සීතලං සුගන්ධං පානකං යොජෙත්වා අදාසි. ථෙරො තං පිචිත්වා පටිපස්සද්ධකිලමථො අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවතෙ නිබ්බත්තිති සබ්බං අනත්තරවිමානසදිසත්ති වෙදිතබ්බං. ගාථාසූපි අපුබ්බං නත්ථි. තෙන වුත්තං -

53. “සුවණ්ණච්ඡදනං නාවං, නාරි ආරුස්භ නිට්ඨසි;
ඔගාහසි පොක්ඛරණං, පද්මං ඡින්නසි පාණිනා.
54. “කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.
55. “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.
56. “සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.
57. “අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ;
දිස්වාන භික්ඛුං තසිතං කිලන්නං, උට්ඨාය පාතුං උදකං අදාසිං.
58. “යො වෙ කිලන්තස්ස පිපාසිතස්ස, ට්ඨාය පාතුං උදකං දදාති;
සිතොදකා තස්ස භවන්ති නජ්ජො, පහුතමල්ලා බහුපුණ්ඩරිකා.
59. “තං ආපගා අනුපරියන්ති සබ්බදා, සිතොදකා වාලුකසන්ථතා නදි;
අම්බා ච සාලා තිලකා ච ජම්බුයො, උද්දාලකා පාටලියො ච පුල්ලා.
60. “තංභූමිභාගෙහි උපෙතරුපං, විමානසෙට්ඨං භුස සොහමානං;
තස්සිධ කම්මස්ස අයං විපාකො, එතාදිසං පුඤ්ඤකතා ලභන්ති.
61. “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.
62. “අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනාමිති එවං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

අත්ථවණ්ණනාසූපි ඉධ එකොව ථෙරොති අපුබ්බං නත්ථි.

දුතියනාවාචිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. තතියනාවාචිමානවණ්ණනා

සුවණ්ණච්ඡදනං නාවන්ති තතියනාවාචිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා ජනපදවාරිකං වරන්තො මහතා භික්ඛුසඨසෙන සද්ධිං කොසලජනපදෙ යෙන ථූණං නාම බ්‍රාහ්මණගාමො තදවසරි. අස්සොසුං බො ථූණෙයාකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා “සමණො කිර ගොතමො අම්භාකං ගාමබෙත්තං අනුප්පන්නො”ති . අථ ථූණෙයාකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා අප්පසන්නා මිච්ඡාදිට්ඨිකා මච්ඡෙරපකතා “සවෙ සමණො ගොතමො ඉමං ගාමං පවිසිත්වා ද්විභනිහං වසෙයා, සබ්බං ඉමං ජනං අත්තනො වචනෙ පතිට්ඨපෙයා, තතො බ්‍රාහ්මණධම්මො පතිට්ඨං න ලභෙයා”ති තත්ථ භගවතො අවාසාය පරිසක්කන්තා නදීතිත්ථෙසු යපිතනාවායො අපනෙසුං, සෙතුවසඨකමනාති ච අවලඤ්ඤෙ අකංසු, තථා පපාමණ්ඩපාදීනි, එකං උදපානං යපෙත්වා ඉතරානි උදපානානි තිණාදිහි පුරෙත්වා පිදහිංසු. තෙන වුත්තං උදානෙ (උදා. 69) “අථ බො ථූණෙයාකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා උදපානං තිණස්ස ච භුසස්ස ච යාව මුඛතො පුරෙසුං ‘මා තෙ මුණ්ඩකා සමණකා පාතියං අපංසු’”ති.

භගවා තෙසං තං විප්පකාරං ඤත්වා තෙ අනුකම්පන්නො සද්ධිං භික්ඛුසඨසෙන ආකාසෙන නදිං අතික්කමිත්වා ගන්ත්වා අනුක්කමෙන ථූණං බ්‍රාහ්මණගාමං පත්වා මග්ගා ඔක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි. තෙන ච සමයෙන සම්බහුලා උදකභාරිනියො භගවතො අවිදුරෙන අතික්කමන්ති. තස්මිඤ්ච ගාමෙ “සවෙ සමණො ගොතමො ඉධාගමිස්සති, න තස්ස පච්චුග්ගමනාදිකං කාතබ්බං, ගෙහං ආගතස්ස වස්ස සාවකානඤ්ච භික්ඛාපි න දාතබ්බා”ති කතිකා කතා භොති.

තත්ථ අඤ්ඤාතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස දාසී සටෙන පාතියං ගහෙන්වා ගව්ජන්ති හගවන්තං භික්ඛුසඤ්ජපරිවුතං නිසින්තං දිස්වා භික්ඛු ව මග්ගපරිස්සමෙන කිලන්තෙ තසිතෙ ඤත්වා පසන්නචිත්තා පාතියං දාතුකාමා හුත්වා “යදිපි මෙ ගාමවාසිනො ‘සමණස්ස ගොතමස්ස න කිඤ්චි දාතබ්බං, සාමීවිකම්මමිපි න කාතබ්බ’න්ති කතිකං කත්වා ධීතා, එවං සන්නෙපි යදි අහං ඊදිසෙ පුඤ්ඤක්ඛෙන්තෙ දක්ඛිණෙය්‍යෙ ලභිත්වා පාතියදානමත්තෙනාපි අත්තනො පතිට්ඨං න කරෙය්‍යං, කදාහං ඉතො දුක්ඛජීවිතනො මුච්චිස්සාමි, කාමං මෙ අය්‍යකො සබ්බෙපිමෙ ගාමවාසිනො මං හනන්තු වා බන්ධන්තු වා, ඊදිසෙ පුඤ්ඤක්ඛෙන්තෙ පාතියදානං දස්සාමි එවා”ති සන්නිට්ඨානං කත්වා අඤ්ඤාහි උදකභාරිනීහි වාරියමානාපි ජීවිතෙ නිරපෙක්ඛා සීසතො පාතියසටං ඔතාරත්වා උභොහි හත්ථෙහි පරිග්ගහෙන්වා එකමන්තෙ යපෙන්වා සඤ්ජානපීතිසොමනස්සා හගවන්තං උපසඬකම්ත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා පාතියෙන නිමන්තෙසි. හගවා තස්සා චිත්තප්පයාදං ඔලොකෙන්වා තං අනුග්ගණ්හන්තො පාතියං පරිස්සාවෙන්වා හත්ථපාදෙ ධොවිත්වා පාතියං පිච්චි, සටෙ උදකං පරික්ඛයං න ගව්ජති. සා තං දිස්වා පුත පසන්නචිත්තා එකස්ස භික්ඛුස්ස අදාසි, තථා අපරස්ස අපරස්සාති සබ්බෙසමිපි අදාසි, උදකං න ධීයතෙව. සා හට්ඨතුට්ඨා යථාපුණ්ණෙන සටෙන ගෙභාහිමුඛි අගමාසි. තස්සා සාමිකො බ්‍රාහ්මණො පාතියස්ස දින්තභාවං සුත්වා “ඉමාය ගාමවන්තං භින්තං, අහඤ්ච ගාරය්භො කතො”ති කොධෙන පජ්ජලන්තො තට්ඨතායමානො තං භූමියං පාතෙන්වා හත්ථෙහි ව පාදෙහි ව පහරි. සා තෙන උපක්කමෙන ජීවිතක්ඛයං පත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බති, විමානං වස්සා පඨමනාවාචිමානෙ වුත්තසදිසං උප්පජ්ජි.

අථ බො හගවා ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙසි “ඉඬ්ඤ මෙ ත්වං, ආනන්ද, උදපානතො පාතියං ආහරා”ති. ථෙරො “ඉදානි, හන්තෙ, උදපානො ථුණ්ණයාකෙහි දුසිතො, න සක්කා පාතියං ආහරිතු”න්ති ආහ. හගවා දුතියමිපි තතියමිපි ආණාපෙසි. තතියවාරෙ ථෙරො හගවතො පත්තං ආදාය උදපානාහිමුඛො අගමාසි. ගව්ජන්තෙ ථෙරෙ උදපානෙ උදකං පරිපුණ්ණං හුත්වා උත්තරිත්වා සමන්තතො සන්දති, සබ්බං තිණභුසං උපලචිත්වා සයමෙව අපගච්ජති. තෙන සන්දමානෙන සලිලෙන උපරුපරි වඩ්ඪන්තෙන අඤ්ඤ ජලාසයෙ පුරෙත්වා තං ගාමං පරික්ඛිපන්තෙන ගාමප්පදෙසො අජ්ඣොත්ථරියති. තං පාටිභාරියං දිස්වා බ්‍රාහ්මණා අච්ඡරියබ්භුතචිත්තජාතා හගවන්තං බමාපෙසුං, තඬ්ඬණඤ්ඤෙව උදකොසො අන්තරධාසි. තෙ හගවතො ව භික්ඛුසඤ්ජස්ස ව නිවාසට්ඨානං සංවිධාය ස්වාතනාය නිමන්තෙන්වා දුතියදිවසෙ මහාදානං සජ්ජෙන්වා බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඤ්ජස්ස පණ්ණෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන පරිච්ඡිත්වා සබ්බෙ ථුණ්ණයාකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා හගවන්තං භුත්තාචිං ඔනීතපත්තපාණිං පයිරුපාසන්තා නිසිදිංසු.

තෙන ව සමයෙන සා දෙවතා අත්තනො සම්පත්තිං පච්චවෙක්ඛිත්වා තස්සා කාරණං උපධාරෙන්නී තං “පාතියදාන”න්ති ඤත්වා පීතිසොමනස්සජාතා “හන්දාහං ඉදානෙව හගවන්තං වන්දිස්සාමි, සම්මාපට්ඨපන්නෙසු කතානං අප්පකානම්පි කාරානං උළාරඵලතඤ්ච මනුස්සලොකෙ පාකටං කරිස්සාමි”ති උස්සාහජාතා අච්ඡරාසභස්සපරිවාරා උය්‍යානාදිසහිතෙන විමානෙන සද්ධිංයෙව මහනියා දෙවිද්ධියා මහන්තෙන දෙවානුභාවෙන මහාජනකායස්ස පස්සන්තස්සෙව ආගන්ත්වා විමානතො ඔරුය්හ හගවන්තං උපසඬකම්ත්වා අභිවාදෙන්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ අට්ඨාසි. අථ නං හගවා තස්සා පරිසාය කම්මඵලං පච්චක්ඛතො විභාවෙතුකාමො –

- 63. “සුවණ්ණච්ඡදනං නාවං, නාරි ආරුය්හ නිට්ඨසි;
ඔගාහසි පොක්ඛරණිං, පද්මං ඡින්දසි පාණිනා.
- 64. “කුටාගාරා නිවෙසා තෙ, චිහත්තා භාගසො මීතා;
දද්දල්ලමානා ආහන්ති, සමන්තා වතුරො දිසා.
- 65. “කෙන තෙනාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.
- 66. “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. –

වතුහි ගාථාහි පුච්ඡි.

- 67. “සා දෙවතා අත්තමනා, සම්බුද්ධෙනෙව පුච්ඡිතා;
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. –

සඬගීතිකාරා ආහංසු.

- 68. “අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ;
දිස්වාන භික්ඛු තසිතෙ කිලන්තෙ, උට්ඨාය පාතුං උදකං අදාසිං.
- 69. “යො වෙ කිලන්තාන පිපාසිතානං, උට්ඨාය පාතුං උදකං දදාති;
සීතොදකා තස්ස හවන්ති නජ්ජො, පහුතමලා බහුපුණ්ණධරිකා.
- 70. “තං ආපගා අනුපරියන්ති සබ්බදා, සීතොදකා වාලුකසන්ථතා නදි;
අම්බා ව සාලා තිලකා ව ජම්බුයො, උද්දාලකා පාටලියො ව පුල්ලා.
- 71. “තංභූමිභාගෙහි උපෙතරුපං, විමානසෙට්ඨං භුස සොහමානං;

තස්සිධ කම්මස්ස අයං විපාකො, එතාදිසං පුඤ්ඤකතා ලභන්ති.

72. “කුටාගාරා නිවෙසා මෙ, විහත්තා භාගසො මිතා;
දද්දල්ලමානා ආහන්ති, සමන්තා චතුරො දිසා.
73. “තෙන මෙතාදිසො චණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
තප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.
74. “අක්ඛම් තෙ බුද්ධ මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනාමි එවං ජලිතානුභවා, චණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති;
එතස්ස කම්මස්ස එලං මමෙදං, අත්ථාය බුද්ධො උදකං අපායී”ති. —

විස්සජ්ජනගාථායො.

63. තත්ථ කිඤ්චාපි සා දෙවතා යදා භගවා පුච්ඡී, තදා තං නාවං ආරුය්හ න යීතා, න පොක්ඛරණං ඔගාහති, නාපි පදුමං ඡින්දති, කම්මානුභාවචොදිතා පන අභිණ්භං ජලවිහාරපසුතා තථා කරොතිති තං කිරියාවිච්ඡෙදං දස්සනවසෙනෙවං චුත්තං. අයඤ්ච අත්ථො න කෙවලමිධෙව, අථ බො හෙට්ඨිමෙසුපි එවමෙව දට්ඨබ්බො.

72. කුටාගාරාති සුවණ්ණමයකණ්ණිකාබද්ධගෙහවන්තො. නිවෙසාති නිවෙසනාති, කච්ඡරානීති අත්ථො. තෙනාහ “විහත්තා භාගසො මිතා”ති. තාති හි චතුසාලභූතාති අඤ්ඤාමඤ්ඤස්ස පටිබ්බිඛභූතාති විය පටිවිහත්තරූපාති සමප්පමාණතාය භාගසො මිතාති විය භොන්ති. දද්දල්ලමානාති අතිවිය විජ්ජොතමානා. ආහන්තිති මණ්ඩරතනකතකරංසිජාලෙහි ඔභාසෙන්නි.

74. මමාති ඉදං පුබ්බාපරාපෙක්ඛං, මම කම්මස්ස මම අත්ථායාති අයඤ්ඤෙත්ථ යොජනා. උදකං අපායීති යදෙනං උදකදානං චුත්තං, එතස්ස පුඤ්ඤකම්මස්ස ඉදං එලං යායං දිබ්බසම්පත්ති, යස්මා මමත්ථාය සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගදක්ඛිණෙය්සා බුද්ධො භගවා මයා දින්නං උදකං අපායීති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

එවං පසන්නමානසාය දෙවතාය භගවා සාමුක්ඛංසිකං ධම්මදෙසනං කරොන්තො සච්චාති පකාසෙසි. සා දෙසනාපරියොසානෙ සොතාපත්තිඑලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තපරිසායපි ධම්මදෙසනා සාත්ථිකා අභොසි.

තතියනාවාටිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. දීපවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති දීපවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති සාවත්ථියං විහරන්තෙ උපොසථදිවසෙ සම්බහුලා උපාසකා උපොසථිකා හුත්වා පුරෙහත්තං යථාචිතවං දානං දත්වා කාලස්සෙව භුඤ්ජීත්වා සුද්ධවත්ථනිවත්ථා සුද්ධුත්තරාසඬගා ගන්ධමාලාදිහත්ථා පච්ජාහත්තං විහාරං ගන්ත්වා මනොභාවතීයෙ හික්ඛු පයිරූපායීත්වා සායන්තෙ ධම්මං සුණන්ති. විහාරෙයෙව වසිතුකාමානං තෙසං ධම්මං සුණන්තානංයෙව සුරියො අත්ථඬගතො, අන්ධකාරො ජාතො. තත්ථෙකා අඤ්ඤතරා ඉත්ථී “ඉදානි දීපාලොකං කාතුං යුත්ත”න්ති වින්තෙත්වා අත්තනො ගෙහනො පදීපෙය්සා ආහරාපෙත්වා පදීපං උප්ජාලෙත්වා ධම්මාසනස්ස පුරතො යපෙත්වා ධම්මං සුණි. සා තෙන පදීපදානෙන අත්තමනා පීතිසොමනස්සජාතා හුත්වා වන්දිත්වා අත්තනො ගෙහං ගතා. සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ ජොතිරසච්චමානෙ නිබ්බන්ති. සරිරසොභා පනස්සා අතිවිය පභස්සරා අඤ්ඤෙ දෙවෙ අභිභවිත්වා දස දිසා ඔභාසයමානා නිට්ඨති. අට්ඨකදිවසං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දෙවචාරිකං වරන්තොති සබ්බං හෙට්ඨා ආගතනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉධ පන —

75. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං නිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙන්නි දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.
76. “කෙන තෙතාදිසො චණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.
77. “කෙන ත්වං විමලොභාසා, අතිරොවසි දෙවතා;
කෙන තෙ සබ්බගත්තෙහි, සබ්බා ඔභාසතෙ දිසා.
78. “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා, චණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. —

චතුහි ගාථාහි පුච්ඡී.

79. “සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්භං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

80. “අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ;
තමන්ධකාරම්භි තිමිසිකායං, පදිපකාලම්භි අදාසි දිපං.
81. “යො අන්ධකාරම්භි තිමිසිකායං, පදිපකාලම්භි දදාති දිපං;
උප්පජ්ජති ජොතිරසං විමානං, පභුතමලාං බහුපුණ්ඩරිකං.
82. “තෙන මෙනාදිසො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.
83. “තෙනාහං විමලොභාසා, අතිරොචාමි දෙවතා;
තෙන මෙ සබ්බගත්තෙහි, සබ්බා ඔභාසතෙ දිසා.
84. “අක්ඛම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනාමිහි එවං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. —

විස්සජ්ජෙසි.

75. තත්ථ අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති එත්ථ අභික්කන්ත-සද්දො “අභික්කන්තා, භන්තෙ, රත්ති, නික්ඛන්තො පයමො යාමො”තිආදිය (අ. නි. 8.20; උදා. 45; වුළුව. 383) බයෙ ආගතො. “අයං ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අභික්කන්තරො ව පණිතතරො වා”තිආදිය (අ. නි. 4.100) සුන්දරො. “අභික්කන්තං, භන්තෙ, අභික්කන්තං, භන්තෙ”තිආදිය (දී. නි. 1.250; පාරා. 15) අබ්භනුමොදනො. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, සබ්බා ඔභාසයං දිසා”තිආදිය (වි. ව. 857) අභිරුපෙ. ඉධාපි අභිරුපෙ එව දට්ඨබ්බො. තස්මා අභික්කන්තනාති අතික්කන්තෙන අතිමනාපෙන, අභිරුපෙනාති අත්ථො. වණ්ණෙනාති ජව්වණ්ණෙන. ඔභාසෙන්ති දිසා සබ්බාති සබ්බාපි දස දිසා ජොතෙන්ති එකාලොකං කරොන්ති. කිං වියාති ආහ “ඔසධි විය තාරකා”ති. උස්සන්තා පභා එතාය ධියති, ඔසධිනං වා අනුබලප්පදායිකාති කත්වා “ඔසධි”ති ලද්ධනාමා තාරකා යථා සමන්තතො ආලොකං කුරුමානා තිට්ඨති, එවමෙව ත්වං සබ්බා දිසා ඔභාසෙන්ති තිට්ඨසීති.

77. සබ්බගත්තෙහි සබ්බෙහි සරිරාවයවෙහි, සකලෙහි අභිගපච්චඩ්ගෙහි ඔභාසන්ති අධිජ්ජායො, හෙතුමිහි චෙතං කරණවචනං. සබ්බා ඔභාසතෙ දිසාති සබ්බාපි දසදිසා විජ්ජොති. “ඔභාසරො”තිපි පයන්ති, තෙසං සබ්බා දිසාති බහුවචනමෙව දට්ඨබ්බං.

81. පදිපකාලම්භිති පදිපකරණකාලෙ, පදිපුප්පලනයොග්ගෙ අන්ධකාරෙති අත්ථො. තෙනාහ “යො අන්ධකාරම්භි තිමිසිකාය”න්ති, බහලෙ මහන්ධකාරෙති අත්ථො. දදාති දිපන්ති පදිපං උප්පාලෙන්තො වා අනුප්පාලෙන්තො වා පදිපදානං දදාති, පදිපොපකරණාති දක්ඛිණෙයො උද්දිස්ස පරිච්චජති. උප්පජ්ජති ජොතිරසං විමානන්ති පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන ජොතිරසං විමානං උපගච්ජති. සෙසං චූත්තනයමෙව.

අප් යථාපුච්ඡිතෙ අත්ථෙ දෙවතාය කථිතෙ ථෙරො තමෙව කථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා දානාදිකථාය තස්සා කල්ලවිත්තාදිභාවං ඤත්වා සච්චාති පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ සපරිවාරා සා දෙවතා සොනාපත්තිථලෙ පතිට්ඨති. ථෙරො තනො ආගන්ත්වා තං පවත්තිං භගවතො ආරොචෙසි, භගවා තස්මිං චන්ද්‍රස්මිං සම්පත්තපරිසාය විත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා ජාතා, මහාජනො විසෙසනො දිපදානෙ සක්කච්චකාරි අභොසීති.

දිපවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. තිලදක්ඛිණවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති තිලදක්ඛිණවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ව සමයෙන රාජගහෙ අඤ්ඤතරා ඉත්ථි ගබ්භිනී තිලෙ ධොවිත්වා ආතපෙ සුක්ඛාපෙති තෙලං කාතුකාමා. සා ව පරික්ඛිණායුකා තං දිවසමෙව වචනධම්මා, නිරයසංවත්තනිකං වස්සා කම්මං ඔකාසං කත්වා ධීතං. අප් නං භගවා පච්චුසවෙලායං ලොකං වොලොකෙන්තො දිබ්බවක්ඛුනා දිස්වා වින්තෙසි “අයං ඉත්ථි අප්ප කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බන්තිස්සති, යංනුනාහං තිලභික්ඛාපටිග්ගහණෙන තං සග්ගුපගං කරෙයා”න්ති. සො සාවත්ථිතො තඤ්ඤෙනෙව රාජගහං ගන්ත්වා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙන්වා පත්තවිවරමාදාය රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරන්තො අනුපුබ්බෙන තස්සා ගෙහද්වාරං පාපුණි. සා ඉත්ථි භගවන්තං පස්සිත්වා සඤ්ජාතපීතිසොමනස්සා සභසා උට්ඨන්තිවා කතඤ්ජලී අඤ්ඤං දාතබ්බයුත්තකං අපස්සන්ති හත්ථපාදෙ ධොවිත්වා තිලෙ රාසිං කත්වා උභොහි හත්ථෙහි පරිග්ගහෙන්වා අඤ්ජලිපුරං තිලං භගවතො පත්තෙ ආකිරිත්වා භගවන්තං චන්දි. තං භගවා අනුකම්පමානො “සුබ්බිති භොහි”ති චන්වා පක්කාමි. සා තස්සා රත්තියා පච්චුසසමයෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ ද්වාදසයොජනිකෙ කනකවිමානෙ සුත්තපබ්බද්ධා විය නිබ්බන්ති.

අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දෙවචාරිකං වරන්තො තං අච්ඡරාසභස්සපරිවුතං මහතියා දෙවිද්ධියා විරොචමානමුපගන්ත්වා —

85. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.
86. “කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.
87. “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ,
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා,
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. – පුච්ඡි;
88. “සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.
89. “අභං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පුරිමායජාතියා මනුස්සලොකෙ.
ඉද්දං චරිතං බුද්ධං, විජ්ජන්තිමනාවලං;
ආසජ්ජ දානං අදාසිං, අකාමා තිලදක්ඛිණං;
දක්ඛිණෙයාස්ස බුද්ධස්ස, පසන්නා සෙහි පාණිහි.
90. “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.
91. “අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනාමිති එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. –

සා විස්සජ්ජෙසි.

90. තත්ථ ආසජ්ජාති අයං ආසජ්ජ-සද්දො “ආසජ්ජ නං තථාගත”න්තිආදීසු (චූළව. 350) සට්ඨෙත ආගතො. “ආසජ්ජ දානං දෙති”තිආදීසු (දී. නි. 3.336; අ. නි. 8.31) සමාගමෙ. ඉධාපි සමාගමෙයෙව දට්ඨබ්බො. තස්මා ආසජ්ජාති සමාගන්ත්වා, සමවායෙන සම්පත්වාති අත්ථො. තෙනාහ “අකාමා”ති. සා හි දෙයාධම්මසංවිධානපුබ්බකං පුරිමසිද්ධං දානසම්කප්පං විනා සහසා සම්පත්තෙ භගවති පවත්තිතං තිලදානං සන්ධායාහ “ආසජ්ජ දානං අදාසිං, අකාමා තිලදක්ඛිණ”න්ති. සෙසං චූත්තනයමෙව.

තිලදක්ඛිණවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. පට්මපතිබ්බතාවිමානවණ්ණනා

කොඤ්චා මයුරා දිවියා ච භංසාති පතිබ්බතාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තත්ථ අඤ්ඤතරා ඉත්ථි පතිබ්බතා අහොසි භත්තු අනුකුලවත්තිනී ඛමා පදක්ඛිණග්ගාහිනී, න කුද්ධාපි පටිප්ඵරති, අඵරුසවාචා සච්චවාදිනී සද්ධා පසන්නා යථාච්ඡවං දානානි ච අදාසි. සා කෙනවිදෙව රොගෙන පුට්ඨා කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්ති. අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො පුරිමනායෙනෙව දෙවචාරිකං චරන්තො තං දෙවධීතරං මහතිං සම්පත්තිං අනුභවන්තිං දිස්වා තස්සා සම්පමුපගතො. සා අච්ඡරාසහස්සපරිචුතා සට්ඨිසකටභාරාලඬිකාරපටිමණ්ඩිතත්තභාවා ථෙරස්ස පාදෙසු සිරසා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. ථෙරොපි තාය කතපුඤ්ඤකම්මං පුච්ඡන්තො –

93. “කොඤ්චා මයුරා දිවියා ච භංසා, වග්ගුස්සරා කොකිලා සම්පතන්ති;
පුප්ඵාහිකිණ්ණං රම්මමිදං විමානං, අනෙකචිත්තං නරනාරිසෙවිතං.
94. “තත්ථච්ඡසි දෙවි මහානුභාවෙ, ඉද්ධි විකුබ්බන්ති අනෙකරූපා;
ඉමා ච තෙ අච්ඡරායො සමන්තතො, නච්චන්ති ගායන්ති පමොදයන්ති ච.
95. “දෙවිද්ධිපත්තාසි මහානුභාවෙ,
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා,
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. – ආහ;
96. “සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.
97. “අභං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පතිබ්බතාඤ්ඤමනා අහොසිං;
මාතාව පුත්තං අනුරක්ඛමානා, කුද්ධාපිහං නප්ඵරූසං අවොචං.
98. “සච්චෙ ධීතා මොසච්ඡප්පං පභාය, දානෙ රතා සඬග්ගිතත්තභාවා;
අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්නචිත්තා, සක්කච්ච දානං විපුලං අදාසිං.

99. “තෙන මෙනාදියො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.
100. “අක්ඛම් තෙ හික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමිති එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ව මෙ සබ්බදියො පභාසති”ති. —

සා දෙවතා විස්සජ්ජෙසි.

93. තත්ථ කොඤ්චාති කොඤ්චසකුණා, යෙ “සාරසා”තිපි වුවුවන්ති. මයුරාති මොරා. දිවියාති දිබ්බානුභවා. ඉදඤ්භි පදං “දිවියා කොඤ්චා, දිවියා මයුරා”තිආදිනා වතුහිපි පදෙහි යොජෙනබ්බං. භංසාති සුවණ්ණභංසාදිභංසා. වග්ගුස්සරාති මධුරස්සරා. කොකිලාති කාලකොකිලා වෙව සුක්කකොකිලා ව. සම්පතන්තීති දෙවතාය අභිරමණත්ථං කීළන්තා ලළන්තා සමන්තතො පතන්ති විවරන්ති. කොඤ්චාදිරූපෙන හි දෙවතාය රතිජනනත්ථං පරිවාරභූතා දෙවතා කීළන්තා ලළන්තා “කොඤ්චා”තිආදිනා වුත්තා. පුප්ඵාහිකිණ්ණන්ති ගන්ථිතාගන්ථිතෙහි නානාවිධරතනකුසුමෙහි ඔකිණ්ණං. රම්මන්ති රමණියං, මනොරමන්ති අත්ථො. අනෙකච්ඡන්ති අනෙකෙහි උය්‍යානකප්පරුක්ඛපොක්ඛරණිආදීහි විමානෙසු ව අනෙකෙහි හිත්තිවිසෙසාදීහි චිත්තං. නරනාරිසෙවිතන්ති පරිවාරභූතෙහි දෙවපුත්තෙහි දෙවධිතාහි ව උපසෙවිතං.

94. ඉද්ධි විකුබ්බන්ති අනෙකරූපාති නානාරූපානං විදංසනෙන අනෙකරූපා කම්මානුභාවසිද්ධා ඉද්ධි විකුබ්බන්ති විකුබ්බන්තිද්ධියො වලඤ්ජෙන්ති අච්ඡස්සිති යොජනා.

97. අනඤ්ඤමනාති පතිබ්බතා, පතිතො අඤ්ඤස්මිං මනො එතිස්සාති අඤ්ඤමනා, න අඤ්ඤමනාති අනඤ්ඤමනා, මය්භං සාමිකතො අඤ්ඤස්මිං පුරිසෙ පාපකං චිත්තං න උප්පාදෙසින්ති අත්ථො. මාතාව පුත්තං අනුරක්ඛමානාති යථා මාතා පුත්තං, එවං මය්භං සාමිකං, සබ්බෙපි වා සත්තෙ හිතෙසිතාය අභිතාපනයනකාමතාය ව අනුද්දයමානා. කුද්ධාපිහං නප්ඵරූපං අවොචන්ති පරෙන කතං අභාසුකං පටිච්ච කුද්ධාපි සමානා අභං ඵරූසවචනං න කට්ඨං, අඤ්ඤදත්ථු පියවචනමෙව අභාසින්ති අධිප්පායො.

98. සච්චෙ ධීතාති සච්චෙ පතිට්ඨිතා. යස්මා මුසාවාදා වෙරමණියා සච්චෙ පතිට්ඨිතා නාම භොති, න කදාවි සච්චවචනමත්තෙනාති ආහ — මොසච්ඡං පභායාති මුසාවාදං පභාය. දානෙ රතාති දානෙ අභිරතා, යුත්තප්පයුත්තාති අත්ථො. සඬගහිතත්තභාවාති සඬගහවත්ථුහි අත්තානං විය සභාවෙනෙව පරෙසං සඬගණ්හනසීලා අන්තඤ්ච පානඤ්ච කම්මඵලසද්ධාය පසන්තචිත්තා සක්කච්චං චිත්තිකාරෙන අදාසිං, අඤ්ඤඤච වත්ථාදිදානං විපුලං උළාරං අදාසින්ති යොජනා. සෙසං වුත්තනයමෙව.

පතිබ්බතාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. දුතියපතිබ්බතාවිමානවණ්ණනා

වෙළුරියථම්භන්ති දුතියපතිබ්බතාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? සාවත්ථියං කිර අඤ්ඤතරා උපාසිකා පතිබ්බතා හුත්වා සද්ධා පසන්තා පඤ්ච සීලාති සුවිසුද්ධාති කත්වා රක්ඛි, යථාච්චවඤ්ච දානාති අදාසි, සා කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ උප්පජ්ජි. සෙසං භෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

101. “වෙළුරියථම්භං රුචිරං පහස්සරං, විමානමාරුය්හ අනෙකච්ඡන්තං;
තත්ථච්ඡස්සි දෙවි මහානුභාවෙ, උච්චාවචා ඉද්ධි විකුබ්බමානා;
ඉමා ව තෙ අච්ඡරායො සමන්තතො, නච්චන්ති ගායන්ති පමොදයන්ති ව.
102. “දෙවිද්ධිපත්තාසි මහානුභාවෙ,
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා,
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදියො පභාසති”ති. — පුච්ඡි;
103. “සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්භං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.
104. “අභං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, උපාසිකා වක්ඛුමතො අභොසිං;
පාණාතිපාතා වීරතා අභොසිං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජස්සිසං.
105. “අමජ්ජපා නො ව මුසා අභාණිං, සකෙන සාමිනා අභොසිං තුට්ඨා;
අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්තචිත්තා, සක්කච්ච දානං විපුලං අදාසිං.
106. “තෙන මෙනාදියො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

107. “අක්කම තෙ හික්බු මහානුභාව,
මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමහි එවං ජලිතානුභවා,
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. – විස්සජ්ජෙසි;

101. තත්ථ වෙචරියථමිහන්ති වෙචරියමණිමයථමිහං. රුචිරන්ති රමණියං. පහස්සරන්ති අතිවිය භාසුරං.
උච්චාවචාති උච්චා ව අවචා ව, විවිධාති අත්ථො.

104-5. උපාසිකාති සරණගමනෙන උපාසිකාලක්ඛණෙ යිතා. චුත්තඤ්ඨි –

“යතො ඛො, මහානාම, අරියසාවකො බුද්ධං සරණං ගතො හොති, ධම්මං සරණං ගතො හොති, සඬ්ඝං
සරණං ගතො හොති, එත්තාවතා ඛො, මහානාම, අරියසාවකො උපාසකො හොති”ති (සං. නි. 5.1033).

වක්ඛුමනොති පඤ්චභි වක්ඛුභි වක්ඛුමනො බුද්ධස්ස භගවතො. එවං උපාසිකාභාවකිත්තනෙන ආසයසුද්ධං
දස්සෙත්වා පයොගසුද්ධං දස්සෙතුං “පාණාතිපාතා වීරතා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සකෙන සාමීනා අහොසිං තුට්ඨාති
මිච්ඡාචාරාවෙරමණිමාහ. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තසදිසමෙව.

දුතියපතිබ්බතාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. පඨමසුඤ්ඤාචිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති සුඤ්ඤාචිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? සාවත්ථියං අඤ්ඤතරස්මිං ගෙහෙ එකා
කුලසුඤ්ඤා ගෙහං පිණ්ඩය පට්ටියං ඛිණ්ණසවත්ථෙරං දිස්වා සඤ්ජාතපිතිසොමනස්සා “ඉදං මය්හං උත්තමං
පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං උපට්ඨිත”න්ති අත්තනා ලද්ධං පුච්චාගං ආදාය ආදරෙන ථෙරස්ස උපනෙසි, ථෙරො තං
පටිග්ගහෙත්වා අනුමොදනං කත්වා ගතො. සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ උප්පජ්ජී. සෙසං සබ්බං
හෙට්ඨා චුත්තසදිසමෙව. තෙන චුත්තං –

108. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

109. “කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ හොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

110. “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

111. “සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

112. “අභං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, සුඤ්ඤා ඤාණං සසුරස්ස ගෙහෙ.
අද්දසං මරපං භික්ඛු, වජ්ජසන්තිමනාවිලං;
තස්ස අදාසහං පුච්චං, පසන්තා සෙහි පාණිහි;
භාගඨ්ඨභාගං දත්වාන, මොදාමි නන්දනෙ වනෙ.

114. “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව මෙ හොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

115. “අක්කම තෙ හික්බු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමහි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

112. තත්ථ සුඤ්ඤාති පුත්තස්ස භරියා. ඉත්ථියා හි සාමිකස්ස පිතා “සසුරො”ති වුවචති, තස්ස ව සා “සුඤ්ඤා”ති.
තං සන්ධාය “සුඤ්ඤා අහොසිං සසුරස්ස ගෙහෙ”ති.

113. භාගඨ්ඨභාගන්ති අත්තනා ලද්ධපට්ටිසතො උපඨ්ඨභාගං. මොදාමි නන්දනෙ වනෙති ථෙරෙන නන්දනවනෙ
දිට්ඨතාය ආහ. සෙසං චුත්තනයමෙව.

සුඤ්ඤාචිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. දුතියසුඤ්ඤාචිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති දුතියසුඤ්ඤාවිමානං. එත්ථ පන අපුබ්බං නත්ථි, අට්ඨප්පත්තියං කුම්මාසදානමෙව විසෙසො. තෙන වුත්තං –

116. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.
117. “කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙච් මනසො පියා.
118. “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.
119. “සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.
120. “අභං මනුස්සො මනුස්සභූතා, සුඤ්ඤා අභොසිං සසුරස්ස ගෙහෙ.
දිද්දං මරිජං භික්ඛුං, උප්පජ්ජන්ති මනාවිලං,
තස්ස අදාසහං භාගං, පසන්නා සෙහි පාණ්හි;
කුම්මාසපිණ්ඩං දත්ථාන, මොදාමි නන්දනෙ වනෙ.
122. “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙච් මනසො පියා.
123. “අක්කම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනාමිති එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

121. තත්ථ භාගන්ති කුම්මාසකොට්ඨාසං. තෙනාහ “කුම්මාසපිණ්ඩං දත්ථානා”ති. කුම්මාසොති ච යචකුම්මාසො වුත්තො. සෙසං වුත්තනයමෙව.

දුතියසුඤ්ඤාවිමානවණ්ණෙනා නිට්ඨිතා.

15. උත්තරාවිමානවණ්ණෙනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති උත්තරාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලන්දකනිවාපෙ. තෙන ච සමයෙන පුණ්ණො නාම දුග්ගතපුරිසො රාජගහසෙට්ඨිං උපනිස්සාය ජීවති, තස්ස භරියා උත්තරා, උත්තරා ච නාම ධිතාති ද්වෙ එව ගෙහමානුසකා. අපේකදිවසං රාජගහෙ “මහාජනෙන සත්තාහං නක්ඛන්තං කිළිතබ්බ”න්ති සොසනං කරිංසු. තං සුත්ථා සෙට්ඨි පාතොව ආගතං පුණ්ණං “තාත, අමිහාකං පරිජනො නක්ඛන්තං කිළිතුකාමො, ත්වං කිං නක්ඛන්තං කිළිස්සසි, උදාහු භතිං කරිස්සසි”ති ආහ. “සාමි, නක්ඛන්තං නාම සධනානං භොති, මම පන ගෙහෙ ස්වාතන්ත්‍රය යාගුතණ්ඩුලානිපි නත්ථි, කිං මෙ නක්ඛන්තෙන? ගොණෙ ලහන්තො කසිතුං ගමිස්සාමි”ති. “තෙන හි ගොණෙ ගණ්හස්සු”ති. සො බලවගොණෙ ච හද්දනඨගලඤ්ච ගහෙන්වා “හද්දෙ, නාගරා නක්ඛන්තං කිළිත්ති, අහං දලිද්දතාය භතිං කාතුං ගමිස්සාමි, මය්හම්පි තාව අප්ප දිගුණං නිවාපං පටිත්ථා භත්තං ආහරෙය්‍යාසි”ති භරියං වත්ථා බෙත්තං අගමාසි.

සාරිපුත්තත්ථෙරොපි සත්තාහං නිරොධසමාපන්නො තතො වුට්ඨාය “කස්ස නු බො අප්ප මයා සඬිගහං කාතුං වට්ටති”ති ඔලොකෙන්තො පුණ්ණං අත්තතො ඤාණජාලස්ස අත්තො පටිට්ඨං දිස්වා “සද්ධො නු බො එස, සක්ඛිස්සති චා මෙ සඬිගහං කාතු”න්ති ඔලොකෙන්තො තස්ස සද්ධිභාවඤ්ච සඬිගහං කාතුං සමත්ථභාවඤ්ච තප්පව්වයා ච තස්ස මහාසම්පත්තිපට්ටාහං ඤත්වා පත්තව්වරං ආදාය තස්ස කසනට්ඨානං ගන්ත්වා ආවාටනීරෙ එකං ගුම්බං ඔලොකෙන්තො අට්ඨාසි. පුණ්ණො ථෙරං දිස්වා ච කසිං යපෙන්වා පඤ්චපනිට්ඨිතෙන ථෙරං වන්දිත්වා “දන්තකට්ඨෙන අත්ථො භවිස්සති”ති දන්තකට්ඨං කප්පියං කත්වා අදාසි. අට්ඨස්ස ථෙරො පත්තඤ්ච පරිස්සාවනඤ්ච නිහරිත්වා අදාසි. සො “පානියෙන අත්ථො භවිස්සති”ති තං ආදාය පානියං පරිස්සාවෙන්වා අදාසි.

ථෙරො චින්තෙසි “අයං පරෙසං පච්ඡිමගෙහෙ වසති, සවස්ස ගෙහද්වාරං ගමිස්සාමි, ඉමස්ස භරියා මං දට්ඨුං න සක්ඛිස්සති, යාවස්ස භරියා භත්තං ආදාය මග්ගං පටිපජ්ජති, තාව ඉධෙව භවිස්සාමි”ති. සො තත්ථෙව ථොකං චිතිතාමෙත්වා තස්සා මග්ගාරුල්ලභාවං ඤත්වා අත්තොනගරාහිමුබ්බො පායාසි. සා අත්තරාමග්ගෙ ථෙරං දිස්වා චින්තෙසි “අප්පෙකදාහං දෙය්‍යාධම්මෙ සති අය්‍යං න පස්සාමි, අප්පෙකදා මෙ අය්‍යං පස්සන්තියා දෙය්‍යාධම්මො න භොති, අප්ප පන මෙ අය්‍යො ච දිට්ඨො, දෙය්‍යාධම්මො වායං අත්ථි, කරිස්සති නු බො මෙ සඬිගහ”න්ති. සා භත්තභාජනං ඔතාරත්වා ථෙරං පඤ්චපනිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා “භන්තෙ, ඉදං ලුබ්බං වා පණ්ණං වාති අචින්තෙන්වා දාසස්ස වො සඬිගහං කරොපා”ති ආහ. අට්ඨ ථෙරො පත්තං උපනාමෙත්වා තාය එකෙන භත්ථෙත භාජනං ධාරත්වා එකෙන භත්ථෙත තතො භත්තං දදමානාය උපධිස්භත්තෙ දින්නෙ “අල”න්ති භත්ථෙත පත්තං පිදහි. සා “භන්තෙ, එකොව පටිච්ඡො, න සක්කා ද්විධා කාතුං, තුම්භාකං දාසස්ස ඉධලොකසඬිගහං අකත්වා පරලොකසඬිගහං කරොප්, නිරවසෙසමෙව දාතුකාමාමිහි”ති වත්ථා සබ්බමෙවස්ස පත්තෙ පනිට්ඨාපෙන්වා “තුම්භෙහි දිට්ඨධම්මස්ස භාගිති

අස්ස”න්ති පත්ථනං අකාසි. ථෙරො “එවං භොතු”ති වත්වා ධීතකොව අනුමොදනං කත්වා එකස්මිං
උදකඵාසුකට්ඨානෙ නිසිදිත්වා භත්තකිව්වං අකාසි. සාපි පටිනිවත්තිත්වා තණ්හුලෙ පරියෙසිත්වා භත්තං පටි.

පුණ්ණොපි අඛිඨකරිසමත්තං යානං කසිත්වා ජීසව්ඡං සහිතුං අසක්කොන්තො ගොණෙ විස්සජ්ජෙත්වා එකං
රුක්ඛණං පටිසිත්වා මග්ගං ඔලොකෙන්තො නිසිදි. අප්පස්ස හරියා භත්තමාදාය ගච්ඡමානා තං දිස්වා ච “එස
ජීසව්ඡාපීළිතො මං ඔලොකෙන්තො නිසින්නො, සචෙ මං ‘අතිවිය වීරායී’ති තජ්ජෙත්වා පතොදලට්ඨියා පහරිස්සති,
මයා කතකම්මං නිරත්ථකං භවිස්සති, පටිකච්චෙවස්ස ආරොචෙස්සාමී”ති වින්තෙත්වා එවමාහ “සාමී, අජ්ජෙකදිවසං
චිත්තං පසාදෙහි, මා මයා කතකම්මං නිරත්ථකං කරි, අහං පාතොව තෙ භත්තං ආහරන්ති අන්තරාමග්ගෙ
ධම්මසෙනාපතිං දිස්වා තච භත්තං තස්ස දත්වා පුන ගෙහං ගන්ත්වා භත්තං පචිත්වා ආගතා, පසාදෙහි, සාමී,
චිත්ත”න්ති. සො “කිං වදෙසි, භද්දෙ”ති පුච්ඡිත්වා පුන තමත්ථං සුත්වා “භද්දෙ, සාධු වත තෙ කතං මම භත්තං
අයාස්ස දදමානාය, මයාපිස්ස අජ්ජ පාතොව දන්තකට්ඨස්ස ච මුඛොදකස්ස දින්න”න්ති පසන්නාමානසො තං වචනං
අභිනන්දිත්වා උස්සුරෙ ලද්ධභත්තතාය කිලන්තකායො තස්සා අඛිකෙ සිසං කත්වා නිද්දං ඔක්කමි.

අප්පස්ස පාතොව කසිතට්ඨානං පංසුචුණ්ණං උපාදාය සබ්බං රත්තසුචණ්ණං හුත්වා කණ්කාරපුප්ඵරාසි විය
සොභමානං අට්ඨාසි. සො පබුද්ධො ඔලොකෙන්තො හරියං ආහ “භද්දෙ, එතං මයා කසිතට්ඨානං සබ්බං මම සුචණ්ණං
හුත්වා පඤ්ඤායති, කිං නු ඛො මෙ අතිඋස්සුරෙ ලද්ධභත්තතාය අක්ඛිති භමන්ති”ති. “සාමී, මය්ගම්පි එවමෙව
පඤ්ඤායති”ති. සො උට්ඨාය තත්ථ ගන්ත්වා එකං පිණ්ඩං ගෙහන්තො නඛිගලසීසෙ පහරිත්වා සුචණ්ණභාවං ඤත්වා
“අහො අයාස්ස ධම්මසෙනාපතිස්ස දින්නදානෙ අජ්ජෙව විපාකො දස්සිතො, න ඛො පත සක්කා එත්තකං ධනං
පටිච්ඡාදෙන්වා පරිභුඤ්ජිතු”න්ති හරියාය ආහතං භත්තපාතිං සුචණ්ණස්ස පුරෙත්වා රාජකුලං ගන්ත්වා රඤ්ඤා
කතොකාසො පටිසිත්වා රාජානං අභිවාදෙන්වා “කිං තාතා”ති චුත්තෙ “දෙව, අජ්ජ මයා කසිතට්ඨානං සබ්බං
සුචණ්ණරාසිමෙව හුත්වා ධීතං, සුචණ්ණං ආහරාපෙතුං වට්ටති”ති ආහ. “කොසි ත්ව”න්ති? “පුණ්ණො නාමාහ”න්ති.
“කිං පත තෙ අජ්ජ කත”න්ති? “ධම්මසෙනාපතිස්ස මෙ පාතොව දන්තකට්ඨස්ස ච මුඛොදකස්ස දින්නං, හරියායපි මෙ
මය්ගං ආහට්ඨත්තං තස්සෙව දින්න”න්ති.

තං සුත්වා රාජා “අජ්ජෙව කිර භො ධම්මසෙනාපතිස්ස දින්නදානෙ විපාකො දස්සිතො”ති වත්වා “තාත, කිං
කරොමී”ති පුච්ඡි. “ඛුනි සකට්ඨභස්සානි පහිණිත්වා සුචණ්ණං ආහරාපෙථා”ති. රාජා සකට්ඨානි පහිණි. රාජපුරිසෙසු
“රඤ්ඤො සන්තක”න්ති ගණ්හන්තෙසු ගහිතං ගහිතං මත්තිකාච භොති. තෙහි ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචිතෙ
“තාතා, තුම්හෙහි කිත්ති වත්වා ගහිත”න්ති පුආ “තුම්හාකං සන්තක”න්ති ආහංසු. තෙන හි, තාතා, පුන ගච්ඡට,
“පුණ්ණස්ස සන්තක”න්ති වත්වා ගණ්හටාති. තෙ තථා කරිංසු ගහිතං ගහිතං සුචණ්ණමෙව අභොසි. තං සබ්බං
ආහරිත්වා රාජභිගණෙ රාසිං අකංසු, අසිතිහන්ථුබ්බෙධො රාසි අභොසි. රාජා නාගරෙ සන්තිපාතාපෙත්වා ආහ
“ඉමස්මිං නගරෙ අත්ථි කස්සචි එත්තකං සුචණ්ණ”න්ති? “නත්ථි, දෙවා”ති. “කිං පනස්ස දාතුං වට්ටති”ති?
“සෙට්ඨිච්ඡන්තං, දෙවා”ති. රාජා “ඛුධනසෙට්ඨි නාම භොතු”ති මහන්තෙන භොගෙන සද්ධිං තස්ස සෙට්ඨිච්ඡන්තං
අදාසි.

අප් නං සො ආහ “මයං, දෙව, එත්තකං කාලං පරකුලෙ වසිම්හා, වසනට්ඨානං නො දෙථා”ති. තෙන හි පස්ස,
එස ගුම්ඛො පඤ්ඤායති, එතං භරාපෙත්වා ගෙහං කාරෙහිති පුරාණසෙට්ඨිස්ස ගෙහට්ඨානං ආචික්ඛි. සො තස්මිං
යානෙ කතිපාහෙනෙව ගෙහං කාරාපෙත්වා ගෙහපචෙසනමඛිගලස්ස ඡන්තමඛිගලස්ස එකතොව කරොන්තො
සත්තාහං බුද්ධජ්ජමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස දානං අදාසි. අප්පස්ස සත්ථා දානානුමොදනං කරොන්තො අනුපුබ්බිං කථං
කට්ඨෙ. ධම්මකථාවසානෙ පුණ්ණසෙට්ඨි ව හරියා වස්ස ධීතා ව උත්තරාති තයොපි ජනා සොනාපන්නා අහෙසුං.

අපරභාගෙ රාජගහසෙට්ඨි පුණ්ණසෙට්ඨිනො ධීතරං අත්තනො පුත්තස්ස වාරෙසි. සො “නාහං දස්සාමී”ති
චුත්තො “මා එවං කරොතු, එත්තකං කාලං අම්හෙ නිස්සාය වසන්තෙනෙව තෙ සම්පත්ති ලද්ධා, දෙතු මෙ පුත්තස්ස
තෙ ධීතර”න්ති ආහ. සො “මිච්ඡාදිට්ඨිකා තුම්හෙ, මම ධීතා තිහි රතනෙහි විනා වසිතුං න සක්කොති, නෙවස්ස ධීතරං
දස්සාමී”ති ආහ. අප් නං ඛු සෙට්ඨිගහපතිකාදයො කුලපුත්තා “මා තෙන සද්ධිං විස්සාසං භින්දි, දෙහිස්ස ධීතර”න්ති
යාවිංසු. සො තෙසං වචනං සම්පට්චිඡිත්වා ආසාළ්හිපුණ්ණමාය ධීතරං අදාසි. සා පතිකුලං ගතකාලතො පට්ඨාය භික්ඛු
වා භික්ඛුනිං වා උපසඬ්ඨකම්තුං දානං වා දාතුං ධම්මං වා සොතුං නාලත්ථ, එවං අඛිඨතිසෙසු මාසෙසු චිතිවත්තෙසු
අත්තනො සන්තිකෙ ධීතෙ පරිවාරිකෙ පුච්ඡි “ඉදානි කිත්තකං අන්තොවස්සං අවසිට්ඨ”න්ති? “අඛිඨමාසො,
අයො”ති. සා මාතාපිතුනං සාසනං පහිණි “කස්මා මං එවරුපෙ බන්ධනාගාරෙ පක්ඛිපිංසු, වරං තුම්හෙහි මං
ලක්ඛණාහතං කත්වා පරෙසං දාසිං සාවෙතුං, න එවරුපස්ස මිච්ඡාදිට්ඨිකස්ස කුලස්ස දාතුං, ආගතකාලතො පට්ඨාය
භික්ඛුදස්සනාදිසු එකම්පි පුඤ්ඤං කාතුං න ලභාමී”ති. අප්පස්සා පිතා “දුක්ඛිතා වත මෙ ධීතා”ති අනත්තමනං
පචෙදෙන්වා පඤ්චදස කභාපණ්ණස්සානි පෙසෙසි, “ඉමස්මිං නගරෙ සිරිමා නාම ගණ්කා අත්ථි, දෙවසිකං සහස්සං
ගණ්හාති, ඉමෙහි කභාපණ්ණෙහි තං ආනෙත්වා සාමිකස්ස නියායාදෙන්වා සයං යථාරුචි පුඤ්ඤානි කරොතු”ති
සාසනාස්ස ච පහිණි. උත්තරා තථා කත්වා සාමිකෙන සිරිමං දිස්වා “කිම්ද”න්ති චුත්තෙ “සාමී, ඉමං අඛිඨමාසං මම
සහායිකා තුම්හෙ පරිවරතු, අහං පත ඉමං අඛිඨමාසං දානස්සෙව දාතුකාමා ධම්මස්සෙව සොතුකාමා”ති ආහ. සො තං
අභිරුපං ඉත්ථිං දිස්වා උජ්ජන්නසිනෙහො “සාධු”ති සම්පට්චිඡි.

උත්තරාපි බො බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසංඝං නිමන්තෙත්වා “හන්තෙ, ඉමං අඬ්ඝමාසං අඤ්ඤත්ථ අගන්ත්වා ඉධෙව භික්ඛා ගභෙනබ්බා”ති සන්ථු පටිඤ්ඤං ගභෙන්වා “ඉතො දානි පට්ඨාය යාව මහාපචාරණා, තාව සත්ථාරං උපට්ඨාතුං ධම්මඤ්ච සොතුං ලභිස්සාමි”ති තුට්ඨමානසා “එවං යාගුං පවට්ඨ, එවං හත්තං පවට්ඨ, එවං පුට්ඨං පවට්ඨා”ති මහානසෙ සබ්බකිච්චානි සංවිදහන්ති විවරති. අට්ඨසා සාමිකො “ස්වෙ මහාපචාරණා භවිස්සති”ති මහානසාහිමුඛො වාතපානො යත්වා “කිං නු බො කරොන්ති සා අන්ධබාලා විවරති”ති ඔලොකෙන්වා තං සෙදකිලින්තං ඡාරිකාය ඔකිණ්ණං අඬ්ගාරමසිමක්ඛිතං තථා සංවිදහින්වා විවරමානං දිස්වා “අහො අන්ධබාලා එවරුපෙ යානෙ ඉමං සිරිසම්පත්තිං නානුභවති, “මුණ්ඩකසමණෙ උපට්ඨහිස්සාමි”ති තුට්ඨවිත්තා විවරති”ති භසින්වා අපගඤ්ඡි.

තස්මිං අපගතෙ තස්ස සන්තිකෙ යීතා සිරිමා “කිං නු බො ඔලොකෙන්වා එස භසති”ති තෙනෙව වාතපානෙන ඔලොකෙන්ති උත්තරං දිස්වා “ඉමං ඔලොකෙන්වා ඉමිනා භසිතං, අද්ධා ඉමස්ස එතාය සද්ධිං සන්ථවො අත්ථි”ති වින්තෙසි. සා කිර අඬ්ඝමාසං තස්මිං ගෙහෙ බාහිරකඉත්ථි හුත්වා වසමානාපි තං සම්පත්තිං අනුභවමානා අත්තනො බාහිරකඉත්ථිභාවං අජානින්වා “අහං සරසාමිති”ති සඤ්ඤමකාසි. සා උත්තරාය ආසාතං බන්ධින්වා “දුක්ඛමස්සා උප්පාදෙස්සාමි”ති පාසාදා ඔරුය්ග මහානසං පටිසින්වා පුට්ඨපවනට්ඨානෙ පක්කුටීතං සප්පිං කට්ඨජුනා ආදාය උත්තරාහිමුඛං පායාසි. උත්තරා තං ආගච්ඡන්තිං දිස්වා “මම සභායිකාය මය්හං උපකාරො කතො, වක්කවාළං අතිසම්බාධං, බ්‍රහ්මලොකො අතිනිවකො, මම පන සභායිකාය ගුණොව මහන්තො, අහම්පි එතං නිස්සාය දානඤ්ච දාතුං ධම්මඤ්ච සොතුං ලභිං, සවෙ මම එතිස්සාය උපරි කොධො අත්ථි, ඉදං සප්පි මං දහතු, සවෙ නත්ථි, මා මං දහතු”ති තං මෙන්තාය ඵරි. තාය තස්සා මත්ථකෙ ආසිඤ්චිතම්පි පක්කුටීතසප්පි සිතොදකං විය අහොසි. අට්ඨ නං “ඉදං සිතලං භවිස්සති”ති පුන කට්ඨජුකං පුරෙත්වා ආදාය ආගච්ඡන්තිං උත්තරාය දාසියො දිස්වා “අරෙ දුබ්බිනිතෙ න ත්වං අම්භාකං අයායා උපරි පක්කසප්පිං ආසිඤ්චිතුං අනුච්ඡවිකා”ති සන්තප්පෙන්තියො ඉතො චිතො ව උට්ඨාය හත්ථෙහි ව පාදෙහි ව පොථෙත්වා භූමියං පාතෙසුං, උත්තරා වාරෙන්තිපි වාරතුං නාසක්ඛි. අට්ඨ සා උපරි යත්වා සබ්බා දාසියො පටිබාහින්වා “කිස්ස තෙ එවරුපං භාරියං කම්මං කත”න්ති සිරිමං ඔවදින්වා උණ්හොදකෙන න්භාපෙන්වා සතපාකතෙලෙන අබ්භඤ්ඡි.

තස්මිං බණෙ සා අත්තනො බාහිරකිත්ථිභාවං ඤාත්වා වින්තෙසි “මයා භාරියං කම්මං කතං සාමිකස්ස භසිතමත්තකාරණා ඉමිස්සා උපරි පක්කසප්පිං ආසිඤ්චන්තියා, අයං ‘ගණ්හථ න’න්ති දාසියො න ආණාපෙන්වා මං විභෙද්ධකාලෙපි සබ්බා දාසියො පටිබාහින්වා මය්හං කත්තබ්බමෙව අකාසි. සවාහං ඉමං න බමාපෙස්සාමි, මුද්ධා මෙ සත්තධා එලෙය්සා”ති තස්සා පාදමුලෙ නිපජ්ජින්වා “අයො, බමාහි මෙ දොස”න්ති ආහ. “අහං සප්පිතිකා යිතා, පිතරි මෙ බමාපිතෙ බමිස්සාමි”ති. “හොතු, අයො, පිතරම්පි තෙ පුණ්ණසෙට්ඨිං බමාපෙස්සාමි”ති. “පුණ්ණො මම වට්ටෙ ජනකපිතා, විවට්ටෙ ජනකපිතරි බමාපිතෙ පන අහං බමිස්සාමි”ති. “කො පන තෙ විවට්ටෙ ජනකපිතා”ති? “සම්මාසම්බුද්ධො”ති. “මය්හං තෙන සද්ධිං විස්සාසො නත්ථි, අහං කිං කරිස්සාමි”ති? “සත්ථා ස්වෙ භික්ඛුසංඝං ආදාය ඉධාගමිස්සති, ත්වං යථාලද්ධං සක්කාරං ගභෙන්වා ඉධෙව ආගන්ත්වා තං බමාපෙහි”ති. සා “සාධු, අයො”ති උට්ඨාය අත්තනො ගෙහං ගන්ත්වා පඤ්චසතපරිවාරිකිත්ථියො ආණාපෙන්වා නානාවිධානි බාදනීයභොජනීයානි වෙව සුපෙය්සානි ව සම්පාදෙන්වා පුනදිවසෙ තං සක්කාරං ආදාය උත්තරාය ගෙහං ආගන්ත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසංඝස්ස පත්තෙ පතිට්ඨාපෙතුං අවිසහන්ති අට්ඨාසි, තං සබ්බං ගභෙන්වා උත්තරාව සංවිදහි.

සිරිමාපි සන්ථු හත්තකිච්චාවසානෙ සද්ධිං පරිවාරෙන සන්ථු පාදමුලෙ නිපජ්ජි. අට්ඨ නං සත්ථා පුට්ඡි “කො තෙ අපරාධො”ති. “හන්තෙ මයා හියො ඉදං නාම කතං, අට්ඨ මෙ සභායිකා මං විභෙද්ධමානා දාසියො නිවාරෙන්වා මය්හං උපකාරමෙව අකාසි. සාහං ඉමිස්සා ගුණං ජානින්වා ඉමං බමාපෙසිං, අට්ඨ මං එසා ‘තුම්භෙසු බමාපිතෙසු බමිස්සාමි’ති ආහා”ති. “එවං කිර උත්තරො”ති. “ආම, හන්තෙ, සිසෙ මෙ සභායිකාය පක්කසප්පි ආසින්ත”න්ති. “අට්ඨ තයා කිං වින්තිත”න්ති? “වක්කවාළං අතිසම්බාධං, බ්‍රහ්මලොකො අතිනිවකො, මම සභායිකාය ගුණොව මහන්තො, අහඤ්භි එතං නිස්සාය දානඤ්ච දාතුං ධම්මඤ්ච සොතුං අලත්ථං, සවෙ මෙ ඉමිස්සා උපරි කොධො අත්ථි, ඉදං මං දහතු, නො වෙ, මා දහතු”ති එවං වින්තෙන්වා ඉමං මෙන්තාය ඵරිං, හන්තෙති. සත්ථා “සාධු සාධු, උත්තරො, එවං කොධං ජිනිතුං වට්ටති. කොධනො හි නාම අක්කොධෙන, අක්කොසකො අනක්කොසන්තෙන, පරිභාසකො අපරිභාසන්තෙන, ථද්ධමච්ඡරි අත්තනො සන්තකස්ස දානෙන, මුසාවාදී සච්චවචනෙන ජිනිතබ්බො”ති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො –

“අක්කොධෙන ජිනෙ කොධං, අසාධුං සාධුනා ජිනෙ;
ජිනෙ කදරියං දානෙන, සච්චෙනාලිකවාදින”න්ති. (ධ. ප. 223) –

ඉමං ගාථං වත්වා ගාථාපරියොසානෙ වතුසච්චකථං අභාසි. සච්චපරියොසානෙ උත්තරා සකදාගාමිඵලෙ පතිට්ඨහි, සාමිකො ව සසුරො ව සස්සු ව සොනාපන්තිඵලං සච්ඡිකරිංසු, සිරිමාපි පඤ්චසතපරිවාරා සොනාපන්තා අහොසි. අපරභාගෙ උත්තරා කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ උප්පජ්ජි. අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා චූත්තනයෙනෙව දෙවචාරිකං වරන්තො උත්තරං දෙවධිතරං දිස්වා –

124. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

125. “කෙන තෙනාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.

126. “පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ,
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා,
චණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති. – පටිපුට්ඨි;
127. “සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුට්ඨිතා;
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.
128. “ඉස්සා ච මච්ඡෙරමථො පළාසො, නාහොසි මය්හං සරමාවසන්තියා;
අක්කොධනා භත්තු වසානුවත්තිනී, උපොසථෙ නිච්චහමප්පමත්තා.
129. “වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ච පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨඨගසුසමාගතං.
130. “උපොසථං උපවසිස්සං, සදා සීලෙසු සංවුතා;
සඤ්ඤාමා සංවිහාගා ච, විමානං ආවසාමහං.
131. “පාණාතිපාතා වීරතා, මුසාවාදා ච සඤ්ඤතා;
ථෙය්‍යා ච අතිචාරා ච, මජ්ජිමානා ච ආරකා.
132. “පඤ්චසික්ඛාපදෙ රතා, අරියසච්චාන කොච්ඡා;
උපාසිකා චක්ඛුමතො, ගොතමස්ස යසස්සිනො.
133. “සාහං සකෙන සීලෙන, යසසා ච යසස්සිනී;
අනුභොමි සකං පුඤ්ඤං, සුඛිතා චම්භිනාමයා.
134. “තෙන මෙතාදිසො චණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.
135. “අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං;
තෙනම්භි එවං ජලිතානුභවා, චණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති. –

දෙවතාපිස්ස විස්සජ්ජෙසි.

126. මම ච, භන්තෙ, වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා චන්දෙය්‍යාසි “උත්තරා නාම භන්තෙ, උපාසිකා භගවතො පාදෙ සිරසා චන්දති” ති. අනව්ජරියං බො පනෙනං, භන්තෙ, යං මං භගවා අඤ්ඤකරස්මිං සාමඤ්ඤඵලෙ බ්‍යාකරෙය්‍ය, තං භගවා සකදාගාමිඵලෙ බ්‍යාකාසිති.

128. තත්ථ ඉස්සා ච මච්ඡෙරමථො පළාසො, නාහොසි මය්හං සරමාවසන්තියාති යා ච අගාරමජ්ඣෙ වසන්තිනං අඤ්ඤාසං ඉත්ථිතං සම්පත්තිආදිවිසයා පරසම්පත්තිඋසුයනලක්ඛණා ඉස්සා, යඤ්ච තාවකාලිකාදිවසෙනාපි කිඤ්චි යාවන්තානං අදාතුකාමතාය අත්තසම්පත්තිනිගුහනලක්ඛණං මච්ජරියං , යො ච කුලපදෙසාදිනා පරෙහි යුගග්ගාහලක්ඛණො පළාසො උප්පජ්ජති, සො නිව්ඛොපි පාපධම්මො ගෙහෙ ධීතාය මය්හං සතිපි පච්චයසමවායෙ නාහොසි න උප්පජ්ජි. අක්කොධනාති ඛන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පන්නතාය අකුජ්ඣනසභාවා. භත්තු වසානුවත්තිනී පුබ්බුට්ඨානපච්ඡාතිපාතනාදිනා සාමිකස්ස අනුකුලභාවෙන වසෙ වත්තනසීලා, මනාපචාරිනීති අත්ථො. උපොසථෙ නිච්චහමප්පමත්තාති අහං උපොසථසීලරක්ඛණෙ නිච්චං අප්පමත්තා අප්පමාදච්චාරිනී.

129. තමෙව උපොසථෙ අප්පමාදං දස්සෙන්නී යෙසු දිවසෙසු තං රක්ඛිතබ්බං, යාදිසං යථා ච රක්ඛිතබ්බං, තං දස්සෙතුං “වාතුද්දසි”න්තිආදිමාහ. තත්ථ වාතුද්දසිං පඤ්චදසින්ති පක්ඛස්සාති සම්බන්ධො, අච්චන්තසංයොගෙ වෙනං උපයොගවචනං. යා ච පක්ඛස්ස අට්ඨමීති එත්ථ වාති වචනසෙසො. පාටිභාරියපක්ඛඤ්චාති පටිහරණකපක්ඛඤ්ච, වාතුද්දසිපඤ්චදසිඅට්ඨමීතං යථාක්කමං ආදිතො අත්තතො වාති පච්චෙසනනික්ඛමනවසෙන උපොසථසීලස්ස පටිහරිතබ්බං පක්ඛඤ්ච , තෙරසි පාටිපදා සත්තම් නවම් වාති අත්ථො. අට්ඨඨගසුසමාගතන්ති පාණාතිපාතාවෙරමණිආදිහි අට්ඨඨගග්ගි එව සුට්ඨු සමාගතං සමන්නාගතං.

130. උපවසිස්සන්ති උපවසිං. අනිත්තං භි ඉදං අනාගතවචනං. කෙචි පන “උපවසිං”ඉච්චෙව පඨන්ති. සදාති සප්පට්ඨාරිකෙසු සබ්බෙසු උපොසථදිවසෙසු. සීලෙසුති උපොසථසීලෙසු සාධෙතබ්බෙසු. නිජ්ජාදෙතබ්බෙ භි ඉදං භුම්මං. සංවුතාති කායවාචාවිත්තෙහි සංවුතා. සදාති වා සබ්බකාලං. සීලෙසුති නිච්චසීලෙසු. සංවුතාති කායවාචාහි සංවුතා.

131. ඉදාති තං නිච්චසීලං දස්සෙතුං “පාණාතිපාතා වීරතා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ පාණොති වොහාරතො සත්තො, පරමත්ථතො ජීවිතින්ද්‍රියං. පාණස්ස අතිපාතො පාණවධො පාණසාතො පාණාතිපාතො, අත්ථතො පාණෙ

පාණසඤ්ඤිතො ජීවිතින්ද්‍රියුපවිෂේදකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා කායවච්ඡේදාරානං අඤ්ඤතරද්වාරපවත්තා වධකවෙනනා. තතො පාණාතිපාතා. විරතාති ඔරතා, නිවත්තාති අත්ථො.

මුසාවාදානි මුසා නාම විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්ස අත්ථහඤ්ජනකො වච්ඡයොගො වා කායපයොගො වා, විසංවාදනාධිප්පායෙන පරස්ස විසංවාදකකායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා වෙනනා මුසාවාදො. අථ වා මුසාති අභූතං අතච්ඡං වත්ථු, වාදොති තස්ස භූතතො තච්ඡතො විඤ්ඤාපෙනුකාමස්ස තථා විඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපිකා වෙනනා. තතො මුසාවාදා සඤ්ඤතා ඔරතා, විරතාති අත්ථො. ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො.

ථෙය්‍යාති ථෙය්‍යං චූච්චති ථෙනභාවො, වොරිකාය පරස්සහරණන්ති අත්ථො. අත්ථතො පරපරිග්ගහිතෙ පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතො තදාදායකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා ථෙය්‍යවෙනනා ථෙය්‍යං. තතො ථෙය්‍යා සඤ්ඤතා, ආරකාති වා සම්බන්ධො.

අතිවාරාති අතිච්ච වාරො අතිවාරො, ලොකමරියාදං අතික්කමිත්වා අගමනියට්ඨානෙ කාමවසෙන වාරො මිච්ඡාවාරොති අත්ථො. අගමනියට්ඨානං නාම – පුරිසානං මාතුරක්ඛිතා පිතුරක්ඛිතා මාතෘපිතුරක්ඛිතා භාතුරක්ඛිතා භගිනිරක්ඛිතා ඤාතිරක්ඛිතා ගොත්තරක්ඛිතා ධම්මරක්ඛිතා සාරක්ඛා සපරිදණ්ඩාති දස, ධනක්කිතා ඡන්දවාසිති භොගවාසිති පටවාසිති ඔදපත්තකිති ඔහටචුම්බටා දාසි ව හරියා කම්මකාරී ව හරියා ධජාහටා මුහුත්තිකාති දසාති විසාති ඉත්ථීයො. ඉත්ථීසු පන ද්විත්තං සාරක්ඛසපරිදණ්ඩානං දසන්තඤ්ච ධනක්කිතාදිනන්ති ද්වාදසන්තං අඤ්ඤපුරිසා අගමනියට්ඨානං, ඉදමෙව ඉධ අධිප්පෙනං. ලක්ඛණතො පන අසද්ධම්මාධිප්පායෙන කායද්වාරපවත්තා අගමනියට්ඨානවිතික්කමවෙනනා අතිවාරො. තස්මා අතිවාරො.

මජ්ජිමනිකායෙ මජ්ජිමනිකායෙ චූච්චතිමදනියට්ඨෙන සුරා ව මෙරයඤ්ච, පිවන්ති තෙනාති පානං, මජ්ජස්ස පානං මජ්ජපානං. යාය දුස්සිලාවෙනනාය මජ්ජසංඛිතං පිට්ඨසුරා, පුච්ඡසුරා, ඔදනියසුරා, කිණ්ණපක්ඛිත්තා, සම්භාරසංයුත්තාති පඤ්චභෙදං සුරං වා, පුජ්ථාසවො, ඵලාසවො, මධ්වාසවො, ගුළාසවො, සම්භාරසංයුත්තොති පඤ්චභෙදං මෙරයං වා බීජතො පට්ඨාය කුසග්ගෙනාපි පිවති, සා වෙනනා මජ්ජපානං. තස්මා මජ්ජපානා ආරකා විරතා.

132. ඵච “පාණාතිපාතා විරතා”තිආදිනා පහාතබ්බධම්මවසෙන විහජිත්වා දස්සිතං නිච්චෙසිලං පුන සමාදාතබ්බතාවසෙන ඵකතො කත්වා දස්සෙන්නි “පඤ්චසික්ඛාපදෙ රතා”ති ආහ. තත්ථ සික්ඛාපදන්ති සික්ඛිතබ්බපදං, සික්ඛාකොට්ඨාසෙති අත්ථො. අථ වා ඤානාදයො සබ්බෙපි කුසලා ධම්මා සික්ඛිතබ්බතො සික්ඛා, පඤ්චසු පන සීලධිගෙසු යංකිඤ්චි අභිගං තාසං සික්ඛානං පතිට්ඨානට්ඨෙන පදන්ති සික්ඛානං පදන්තා සික්ඛාපදං, පඤ්ච සීලධිගාති. තස්මිං පඤ්චවිධෙ සික්ඛාපදෙ රතා අභිරතාති පඤ්චසික්ඛාපදෙ රතා. අරියසච්චාන කොච්ඡාති පරිඤ්ඤාපහානසච්ඡිකිරියාභාවනාහිමයවසෙන දුක්ඛසමුදයනිරොධග්ගසංඛිතාසෙසු චතුසු අරියසච්චෙසු කුසලා නිපුණා, පටිච්ඡේදවතුසච්චාති අත්ථො. ගොතමස්සාති භගවත්තං ගොත්තෙන කිත්තෙති. යසස්සිනොති කිත්තිමතො, පරිවාරවතො වා.

133. සාහන්ති සා යථාචුත්තගුණා අහං. සකෙන සීලෙනාති අනුස්සුකිතාදිනා අත්තතො සභාවසීලෙන ව උපොසථසීලාදිසමාදානසීලෙන ව කාරණභූතෙන. තඤ්චි සත්තානං කම්මස්සකතාය හිතසුඛාවහතාය ව විසෙසතො “සක”න්ති චූච්චති. තෙනෙවාහ –

“තඤ්චි තස්ස සකං හොති, තඤ්ච ආදාය ගච්ඡති;
තඤ්චස්ස අනුගං හොති, ඡායාච අනපායිති”ති. (සං. නි. 1.115);

යසසා ව යසස්සිනිති “උත්තරා උපාසිකා සීලාවාරසම්පන්නා අනුස්සුකි අමච්ඡරී අක්කොධනා”තිආදිනා “ආගතඵලා විඤ්ඤාතසාසනා”තිආදිනා ව යථාභූතගුණාධිගතෙන ජලතලෙ තෙලෙන වීය සමන්තතො පත්ථටෙන කිත්තිසද්දෙන යසස්සිනි කිත්තිමති, තෙන වා සීලගුණෙන ඉධ අධිගතෙන යසපරිවාරෙන යසස්සිනි සම්පන්නපරිවාරා. අනුභොමි සකං පුඤ්ඤන්ති යථුපච්ඡිතං අත්තතො පුඤ්ඤං පච්චනුභොමි. යස්ස හි පුඤ්ඤඵලං අනුභූයති, ඵලූපචාරෙන තං පුඤ්ඤමිපි අනුභූයතිති චූච්චති. අථ වා පුථුජ්ජනභාවතො සුවරිතඵලමිපි “පුඤ්ඤ”න්ති චූච්චති. යථාහ “කුසලානං, හික්ඛෙව, ධම්මානං සමාදානහෙතු ඵවමීදං පුඤ්ඤං පච්චිඪති”ති. සුඛිනා වම්භිනාමයාති දිබ්බසුඛෙන ව ඵලසුඛෙන ව සුඛිනා වම්භි හවාමි, කායිකවෙතසිකදුක්ඛාභාවතො අනාමයා අරොගා.

136. මම වාති ව-සද්දො සමුච්චයත්ථො. තෙන “මම වචනෙන ව වන්දෙය්‍යාසි, න තව සභාවෙනෙවා”ති වන්දනං සමුච්චිනොති. අතච්ඡරියන්තිආදිනා අත්තතො අරියසාචිකාභාවස්ස පාකට්ඨාචං දස්සෙති. තං භගවාතිආදි සංඛිතිකාරවචනං. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

උත්තරාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සුත්තා ව තෙ පරමඅලඬකතා හයාති සිරිමාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ කලන්දකතිවාපෙ. තෙන ව සමයෙන හෙට්ඨා අනන්තරවත්ථුමිති චුත්තා සිරිමා ගණිකා සොනාපත්තිඵලස්ස අධිගතත්තා විස්සජ්ජිකලිට්ඨකම්මන්තා හුත්වා සඩ්ධස්ස අට්ඨ සලාකහත්තාති පට්ඨපෙසි. ආදිතො පට්ඨාය නිබ්බදං අට්ඨ භික්ඛු ගෙහං ආගච්ඡන්ති. සා “සජ්ජිං ගණ්හට්ඨං ගණ්හට්ඨං”ති ආදීනි වත්වා තෙසං පත්තෙ පුරෙති, එකෙන ලද්ධං තිණ්ණමපි චතුත්තමපි පහොති, දෙවසිකං සොළසකහාපණ්ණපරිබ්බයෙන පිණ්ඩපාතො දියති. අට්ඨකදිවසං එකො භික්ඛු තස්සා ගෙහෙ අට්ඨකහත්තං භුක්ඛ්ථිත්වා තියොජනමත්ථකෙ එකං විහාරං අගමාසි. අට්ඨ නං සායං ථෙරුපට්ඨානෙන නිසින්නං පුච්ඡිංසු, “ආවුසො, කහං භික්ඛං ගහෙත්වා ඉධාගතොසි”ති? “සිරිමාය අට්ඨකහත්තං මෙ භුත්ත”න්ති. “තං මනාපං කත්වා දෙනි, ආවුසො”ති. “න සක්කා තස්සා හත්තං චණ්ණෙනුං, අතිපණ්ණං කත්වා දෙනි, එකෙන ලද්ධං තිණ්ණමපි චතුත්තමපි පහොති, තස්සා පන දෙයාධම්මතොපි දස්සනමෙව උත්තරිතරං”. සා හි ඉත්ථි එවරුපා ව එවරුපා වාති තස්සා ගුණෙ කට්ඨෙසි.

අට්ඨකො භික්ඛු තස්සා ගුණකට්ඨං සුත්වා අදිස්වාපි සවනෙනෙව සිනෙහං උප්පාදෙන්වා “මයා තත්ථ ගත්ත්වා තං දට්ඨං වට්ටති”ති අත්තනො වස්සග්ගං කට්ඨත්වා තං භික්ඛුං ධීනිකං පුච්ඡිත්වා “ස්වෙ, ආවුසො, තස්මිං ගෙහෙ ත්වං සඩ්ධස්සත්ථෙරො හුත්වා අට්ඨකහත්තං ලභිස්සසි”ති සුත්වා තඬ්ඨණ්ණඤ්ඤෙව පත්තච්චරමාදාය පක්කන්තො පාතොව අරුණෙ උග්ගච්ඡන්තෙ සලාකග්ගං පට්ඨිත්වා ධීතො සඩ්ධස්සත්ථෙරො හුත්වා තස්සා ගෙහෙ අට්ඨකහත්තං ලභි. යො පන සො භික්ඛු හියො භුක්ඛ්ථිත්වා පක්කාමි, තස්ස ගතවෙලායමෙවස්සා සරිරෙ රොගො උප්පජ්ජි. තස්මා ආහරණාති ඔමුක්ඛිත්වා නිපජ්ජි. අට්ඨසා දාසියො අට්ඨකහත්තං ලභිතුං ආගතෙ භික්ඛු දිස්වා ආරොවෙසුං. සා ගත්ත්වා සහත්ථා පත්තෙ ගහෙනුං වා නිසීදාපෙනුං වා අසක්කොන්ති දාසියො ආණාපෙසි “අම්මා පත්තෙ ගහෙත්වා අයො නිසීදාපෙන්වා යාගුං පායෙන්වා බජ්ජකං දත්වා හත්තවෙලාය පත්තෙ පුරෙත්වා දෙට්ඨා”ති. තා “සාධු, අයො”ති භික්ඛු පවෙසෙන්වා යාගුං පායෙන්වා බජ්ජකං දත්වා හත්තවෙලාය හත්තස්ස පත්තෙ පුරෙත්වා තස්සා ආරොවයිංසු. සා “මං පරිග්ගහෙත්වා නෙට්ඨ, අයො වන්දිස්සාමි”ති වත්වා තාහි පරිග්ගහෙත්වා භික්ඛුනං සන්තිකං නිතා වෙධමානෙන සරිරෙන භික්ඛු වන්දි. සො භික්ඛු තං ඔලොකෙන්වා වින්තෙසි “ගිලානාය තාව අයං එතිස්සා රුපසොහා, අරොගකාලෙ පන සබ්බාහරණපට්ඨණ්ඩිතාය ඉමිස්සා කිදිසි රුපසම්පත්ති”ති. අට්ඨස අනෙකවස්සකොට්ඨන්තිවිතො කිලෙසො සමුදාවරි. සො අඤ්ඤාණි හුත්වා හත්තං භුක්ඛ්ථිතුං අසක්කොන්තො පත්තං ආදාය විහාරං ගත්ත්වා පත්තං පිටාය එකමන්තෙ යපෙන්වා චිවරකණ්ණං පත්ථරිත්වා නිපජ්ජි. අට්ඨ නං එකො සහායකො භික්ඛු යාවන්තොපි හොජෙනුං නාසක්ඛි, සො ජින්නහත්තො අහොසි.

තං දිවසමෙව සායන්හසමයෙ සිරිමා කාලමකාසි. රාජා සත්ථු සාසනං පෙසෙසි “හත්තෙ, ජීවකස්ස කතිට්ඨහගිනි සිරිමා කාලමකාසි”ති. සත්ථා තං සුත්වා රඤ්ඤො සාසනං පහිණි “සිරිමාය සරිරක්ඛාපනකිව්චං නත්ථි, ආමකසුසානෙන නං යථා කාකාදයො න බාදන්ති, තථා නිපජ්ජාපෙන්වා රක්ඛාපෙට්ඨා”ති. රාජා තථා අකාසි. පට්ඨාට්ඨා තයො දිවසා අතික්කන්තා, චතුත්ථෙව දිවසෙ සරිරං උද්ධුමාසි, නවති වණ්ණමුඛෙහි පුළුවකා පග්ගරිංසු, සකලසරිරං හින්තසාලිහත්තවාට්ඨි විය අහොසි. රාජා නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි “යපෙන්වා ගෙහරක්ඛණකදාරකෙ සිරිමාය දස්සනත්ථං අනාගච්ඡන්තානං අට්ඨ කහාපණ්ණා දණ්ඩො”ති. සත්ථු සන්තිකඤ්ඤෙව පෙසෙසි “බුද්ධස්පමුඛො කිර සඩ්ධසො සිරිමාය දස්සනත්ථං ආගච්ඡතු”ති. සත්ථා භික්ඛුනං ආරොවාපෙසි “සිරිමාය දස්සනත්ථං ගමිස්සාමා”ති.

සොපි දහරභික්ඛු වත්තාරො දිවසෙ කස්සචි වචනං අග්ගහෙත්වා ජින්නහත්තොව නිපජ්ජි. පත්තෙ හත්තං පුතිකං ජාතං, පත්තෙ මලමපි උට්ඨති. අට්ඨ සො සහායකභික්ඛුනා උපසඩ්ධකම්මත්වා “ආවුසො සත්ථා සිරිමාය දස්සනත්ථං ගච්ඡති”ති චුච්චමානො තථා ජාතජ්ඣන්තොපි “සිරිමා”ති චුත්තපදෙයෙව සහසා උට්ඨතිත්වා “සත්ථා සිරිමං දට්ඨං ගච්ඡති, ත්වම්පි ගමිස්සසි”ති? “ආම ගමිස්සාමි”ති හත්තං ඡඩ්ඛෙන්වා පත්තං ධොවිත්වා ථට්ඨකාය පක්ඛිපිත්වා භික්ඛුසඩ්ධසෙන සද්ධං අගමාසි. සත්ථා භික්ඛුසඩ්ධසපරිවුතො එකපස්සෙ අට්ඨාසි, භික්ඛුනිසඩ්ධසොපි රාජපරිසාපි උපාසකපරිසාපි උපාසිකාපරිසාපි එකෙකපස්සෙ අට්ඨංසු.

සත්ථා රාජානං පුච්ඡි “කා එසා, මහාරාජා”ති? “හත්තෙ, ජීවකස්ස කතිට්ඨහගිනි සිරිමා නාමා”ති. “සිරිමා එසා”ති? “ආම, හත්තෙ”ති. තෙන හි නගරෙ හෙරිං වරාපෙහි “සහස්සං දත්වා සිරිමං ගණ්හන්තු”ති. රාජා තථා කාරෙසි, එකොපි “හ”න්ති වා “හු”න්ති වා වදන්තො නාම නාහොසි. රාජා සත්ථු ආරොවෙසි “න ගණ්හන්ති හත්තෙ”ති, තෙන හි මහාරාජ අග්ගං ඔහාපෙහිති. රාජා “පඤ්චසතානි දත්වා ගණ්හන්තු”ති හෙරිං වරාපෙන්වා කඤ්චි ගණ්හනකං අදිස්වා “අඩ්ඨතෙයාසතානි, ද්වෙසතානි, සතං, පඤ්ඤාසං, පඤ්චවිසති, වීසති කහාපණ්ණං, දස කහාපණ්ණං, පඤ්ච කහාපණ්ණං, එකං කහාපණ්ණං, අඩ්ඨං, පාදං, මාසකං, කාකණ්ණිකං දත්වා සිරිමං ගණ්හන්තු”ති හෙරිං වරාපෙන්වා “මුඛාපි ගණ්හන්තු”ති හෙරිං වරාපෙසි, තථාපි “හ”න්ති වා “හු”න්ති වා වදන්තො නාම නාහොසි. රාජා “මුඛාපි, හත්තෙ, ගණ්හන්තො නත්ථි”ති ආහ. සත්ථා “පස්සට්ඨ, භික්ඛවෙ, මහාජනස්ස පියමාතුගාමං, ඉමස්මිංයෙව නගරෙ සහස්සං දත්වා පුබ්බෙ එකදිවසං ලභිංසු, ඉදානි මුඛාපි ගණ්හන්තො නත්ථි එවරුපං නාම රුපං බයවයප්පත්තං ආහරිමෙහි අලඬකාරෙහි විචිත්තකතං නවන්නං වණ්ණමුඛානං වසෙන අරුභුතං තිහි අට්ඨස්සෙන සමුස්සිතං නිච්චාතුරං කෙවලං බාලමහාජනෙන බහුධා සඩ්ධකප්පිතතාය බහුසඩ්ධකප්පං අද්ධුවං අත්තභාව”න්ති දස්සෙන්තො –

“පස්ස විත්තකතං බිම්බං, අරුකායං සමුස්සිතං;
ආතුරං බහුසඩ්ධකප්පං, යස්ස නත්ථි ධුවං ධීනි”ති. (ථෙරගා. 1160) –

ගාථමාහ. දෙසනාපරියොසානෙ සිරිමාය පටිබද්ධවිත්තො භික්ඛු විගතජන්දරාගො හුත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි, චතුරාසීතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි.

තෙන ව සමයෙන සිරිමා දෙවකඤ්ඤා අත්තනො විභවසමිද්ධං ඔලොකෙත්වා ආගතට්ඨානං ඔලොකෙත්ති පුරිමත්තභාවෙ අත්තනො සරිරසමීපෙ භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතං භගවත්තං ධීතං මහාජනකායඤ්ච සන්තිපතිතං දිස්වා පඤ්චති දෙවකඤ්ඤාසතෙති පරිවුතා පඤ්චති රථසතෙති දිස්සමානකායා ආගන්ත්වා රථතො ඔතරිත්වා සපරිවාරා භගවත්තං වන්දිත්වා කතඤ්ජලී අට්ඨාසි. තෙන ව සමයෙන ආයස්මා වඩ්ඪිසො භගවතො අවිදුරෙ යීතො හොති. සො භගවත්තං එතදවොච “පටිභාති මං භගවා එකං පඤ්භං පුච්ඡිතු”න්ති. “පටිභාතු තං වඩ්ඪිසා”ති භගවා අවොච. ආයස්මා වඩ්ඪිසො තං සිරිමං දෙවධිතරං –

137. “යුත්තා ව තෙ පරමඅලඬකතා භයා, අධොමුඛා අසසිගමා බලී ජවා;
අභිනිමිමිතා පඤ්චරථාසතා ව තෙ, අන්වෙත්ති තං සාරථීවොදිතා භයා.

138. “සා තිට්ඨසී රථවරෙ අලඬකතා,
ඔභාසයං ජලමීච ජොති පොචකො;
පුච්ඡාමී තං වරතනු අනොමදස්සනෙ,
කස්මා නු කායා අනධිවරං උපාගමී”ති. – පටිපුච්ඡි;

137. තත්ථ යුත්තා ව තෙ පරමඅලඬකතා භයාති පරමං අතිවිය විසෙසතො අලඬකතා, පරමෙති වා උත්තමෙති දිබ්බෙති අස්සාලඬකාරෙති අලඬකතා, පරමා වා අග්ගා සෙට්ඨා ආජාතියා සබ්බාලඬකාරෙති අලඬකතා භයා අස්සා තෙ තව රථෙ යොජිතා, යුත්තා වා තෙ රථස්ස ව අනුච්ඡවිකා, අඤ්ඤමඤ්ඤං වා සදිසතාය යුත්තා සංසට්ඨාති අත්ථො. එත්ථ ව “පරමඅලඬකතා”ති පුරිමස්මිං පක්ඛෙ සන්ධිං අකත්වා දුතියස්මිං පක්ඛෙ අවිභත්තිකනිද්දෙසො දට්ඨබ්බො . අධොමුඛාති හෙට්ඨාමුඛා. යදිපි තෙ තදා පකතියාව යීතා, දෙවලොකතො ඔරොහණවසෙන “අධොමුඛා”ති වුත්තා. අසසිගමාති වෙභාසංගමා. බලීති බලවත්තො. ජවාති ජවනකා , බලවත්තො වෙච වෙගවත්තො වාති අත්ථො. අභිනිමිමිතාති තව පුඤ්ඤකම්මෙන නිමිමිතා නිබ්බත්තා. සයං නිමිමිතමෙච වා සන්ධාය “අභිනිමිමිතා”ති වුත්තං නිමිමානරතිභාවතො සිරිමාය දෙවධිතාය. පඤ්චරථාසතාති ගාථාසුඛත්ථං ථකාරස්ස දීසං ලිඬිගවිපල්ලාසඤ්ච කත්වා වුත්තං, විභත්තිඅලොපො වා දට්ඨබ්බො, පඤ්ච රථසතානිති අත්ථො. අන්වෙත්ති තං සාරථීවොදිතා භයාති සාරථී වොදිතා විය රථෙසු යුත්තා ඉමෙ භයා හද්දෙ, දෙවතෙ, තං අනුගච්ඡන්ති. “සාරථීවොදිතා”ති කෙචි පඨන්ති, සාරථීති අවොදිතා එච අනුගච්ඡන්තිති අත්ථො. “සාරථීවොදිතා භයා”ති එකංයෙච වා පදං ගාථාසුඛත්ථං දීසං කත්වා වුත්තං, සාරථීවොදිතභයා පඤ්ච රථසතාති යොජනා.

138. සා තිට්ඨසීති සා ත්වං තිට්ඨසී. රථවරෙති රථුත්තමෙ. අලඬකතාති සට්ඨිසකට්ඨාතොති දිබ්බාලඬකාරෙති අලඬකතසරිරා. ඔභාසයං ජලමීච ජොති පාචකොති ඔභාසෙන්ති ජොතිරිච ජලන්ති පාචකො විය ව තිට්ඨසී, සමන්තතො ඔභාසෙන්ති ජලන්ති තිට්ඨසීති වුත්තං හොති. “ජොති”ති ව වන්දිමසුරියනක්ඛත්තතාරකරූපානං සාධාරණනාමං. වරතනුති උත්තමරූපධරෙ සබ්බඬිගසොහනෙ. තතො එච අනොමදස්සනෙ අලාමකදස්සනෙ, දස්සනීයෙ පාසාදිකෙති අත්ථො. කස්මා නු කායා අනධිවරං උපාගමීති කුතො නාම දෙවකායතො අනුත්තරං සම්මාසම්බුද්ධං පයිරූපාසනාය උපගඤ්ජි උපගතාසි.

එවං ථෙරෙන පුච්ඡිතා සා දෙවතා අත්තානං ආවිකරොන්ති –

139. “කාමග්ගපත්තානං යමාහුනුත්තරං, නිමිමාය නිමිමාය රමන්ති දෙවතා;
තස්මා කායා අච්ඡරා කාමවණ්ණිනී, ඉධාගතා අනධිවරං නමස්සිතු”න්ති. –

ගාථමාහ.

139. තත්ථ කාමග්ගපත්තානං යමාහුනුත්තරන්ති කාමුපහොගෙහි අග්ගභාවං පත්තානං පරනිමිමිතවසවත්තිනං දෙවානං යං දෙවකායං යසෙන හොගාදිවසෙන ව අනුත්තරන්ති වදන්ති, තතො කායා. නිමිමාය නිමිමාය රමන්ති දෙවතාති නිමිමානරතිදෙවතා අත්තනා යථාරූචිතෙ කාමෙ සයං නිමිමිනිත්වා නිමිමිනිත්වා රමන්ති කීළන්ති ලලන්තා අභිරමන්ති. තස්මා කායාති තස්මා නිමිමානරතිදෙවතිකායා . කාමවණ්ණිනීති කාමරූපධරා යථිච්ඡිතරූපධාරිනී. ඉධාගතාති ඉධ ඉමස්මිං මනුස්සලොකෙ, ඉමං වා මනුස්සලොකං ආගතා.

එවං දෙවතාය අත්තනො නිමිමානරතිදෙවතාභාවෙ කථිතෙ පුන ථෙරො තස්සා පුරිමභවං තත්ථ කතපුඤ්ඤකම්මං ලද්ධිඤ්ච කථාපෙතුකාමො –

140. “කිං ත්වං පුරෙ සුවරිතමාවරිධ, කෙනච්ඡසී ත්වං අමිතයසා සුබ්බධිතා;
ඉද්ධි ව තෙ අනධිවරා විභඩ්ගමා, වණ්ණො ව තෙ දස දිසා විරොචති.

141. “දෙවෙහි ත්වං පරිවුතා සක්කතා වසී,
කුතො වුතා සුගතිගතාසී දෙවතෙ;

කස්ස වා ත්වං වචනකරානුසාසනිං,
ආචික්ඛ මෙ ත්වං යදි බුද්ධසාවිකා”ති. — ද්වෙ ගාථා අභාසි;

140. තත්ථ ආචරිති දිසං කත්වා චුත්තං, උපචිතීති අත්ථො. ඉධාති නිපාතමත්තං, ඉධ වා ඉමස්මිං දෙවත්තභාවෙ.
කෙනච්ඡසීති කෙන පුඤ්ඤකම්මෙන අස්සත්ථා අච්ඡසී. “කෙනාසි ත්ව”න්ති කෙච්ඡ පයන්ති. අමිතයසාති න මිතයසා
අනප්පකපරිවාරා. සුඛෙධිකාති සුඛෙන වඩ්ඪිතා, සුපරිබුභිතදිබ්බසුඛාති අත්ථො. ඉද්ධිති දිබ්බානුභාවො. අනධිවරාති
අධිකා විසිට්ඨා අඤ්ඤා එතිස්සා නත්ථිති අනධිවරා, අනිඋත්තමාති අත්ථො. විභඩ්ගමාති වෙහාසගාමිනී. දස දිසාති දසපි
දිසා. විරොචතීති ඔහාසෙති.

141. පරිවුතා සක්කතා වසීති සමන්තතො පරිවාරිතා සම්භාවිතා ව අසී. කුතො වුතා සුගතිගතාසීති පඤ්චසු ගතිසු
කතරගතිතො වුතා හුත්වා සුගතිං ඉමං දෙවගතිං පටිසන්ධිවසෙන උපගතා අසී. කස්ස වා ත්වං වචනකරානුසාසනිත්ති
කස්ස නු වා සත්ථු සාසනෙ පාවචනෙ ඔවාදානුසාසනිසම්පටිච්ඡනෙන ත්වං වචනකරා අසීති යොජනා. කස්ස වා ත්වං
සත්ථු වචනකරා අනුසාසකස්ස අනුසිට්ඨියං පතිට්ඨානෙනාති එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. එවං
අනුද්දෙසිකවසෙන තස්සා ලද්ධිං පුච්ඡිත්වා පුන උද්දෙසිකවසෙන “ආචික්ඛ මෙ ත්වං යදි බුද්ධසාවිකා”ති පුච්ඡති.
තත්ථ බුද්ධසාවිකාති සබ්බමිපි ඤෙය්‍යාධම්මං සයම්භුඤ්ඤාණෙන හත්ථතලෙ ආමලකං විය පච්චක්ඛතො බුද්ධත්තා
බුද්ධස්ස හගවතො ධම්මස්සවනන්තෙ ජාතාති බුද්ධසාවිකා.

එවං ථෙරෙන පුච්ඡිතමත්ථං කථෙන්නී දෙවතා ඉමා ගාථා අභාසි —

142. “නගන්තරෙ නගරවරෙ සුමාපිතෙ, පරිවාරිකා රාජවරස්ස සිරිමතො;
නච්චෙ ගීතෙ පරමසුසික්ඛිතා අහුං, සිරිමාති මං රාජගහෙ අවෙදිංසු.

143. “බුද්ධො ව මෙ ඉසිනිසභො විනායකො, අදෙසයි සමුදයදුක්ඛනිච්චතං;
අසඬ්ඛනං දුක්ඛනිරොධ සස්සනං, මග්ගඤ්චිමං අකුට්ඨමඤ්ජයං සිවං.

144. “සුත්වානහං අමතපදං අසඬ්ඛනං, තථාගතස්සනධිවරස්ස සාසනං;
සීලෙස්වහං පරමසුසංචුතා අහුං, ධම්මෙ යීතා නරවරබුද්ධදෙසිතෙ.

145. “ඤ්ඤත්වානහං විරජපදං අසඬ්ඛනං, තථාගතෙනනධිවරෙන දෙසිතං;
තත්ථෙවහං සමථසමාධිමාචුසිං, සායෙව මෙ පරමනියාමතා අහු.

146. “ලද්ධානහං අමතවරං විසෙසනං, එකංසිකා අභිසමයෙ විසෙසිය;
අසංසයා ඛහුජනපුජිතා අහං, බිඩ්ධාරතිං පච්චනුභොමනප්පකං.

147. “එවං අහං අමතදසම්භි දෙවතා, තථාගතස්සනධිවරස්ස සාවිකා;
ධම්මද්දසා පයමඵලෙ පතිට්ඨිතා, සොතාපන්නා න ව පන මත්ථී දුග්ගති.

148. “සා වන්දිතුං අනධිවරං උපාගමී, පාසාදිකෙ කුසලරතෙ ව හික්ඛවො;
නමස්සිතුං සමණසමාගමං සිවං, සගාරවා සිරිමතො ධම්මරාජිනො.

149. “දිස්වා මුනිං මුදිතමනමිහි පීණිතා, තථාගතං නරවරදම්මසාරථී;
තණ්හවිජ්දං කුසලරතං විනායකං, වන්දාමහං පරමහිතානුකම්පක”න්ති.

142. තත්ථ නගන්තරෙති ඉසිගිලිවෙපුල්ලවෙහාරපණ්ඩවගිජ්ඣකුටසඬ්ඛානානං පඤ්චන්තං පබ්බතානං අන්තරෙ
වෙමජ්ඣෙකු, යතො තං නගරං “ගිරිබ්බජ”න්ති චුච්චති . නගරවරෙති උත්තමනගරෙ, රාජගහං සන්ධායාහ. සුමාපිතෙති
මහාගොවින්දපණ්ඩිතෙන වත්ථුච්ඡජාචිධිතා සම්මදෙව නිවෙසිතෙ. පරිවාරිකාති සංගීතපරිවරියාය උපට්ඨායිකා.
රාජවරස්සාති බිම්බිසාරමහාරාජස්ස. සිරිමතොති එත්ථ “සිරිති බුද්ධපුඤ්ඤානං අධිවචන”න්ති වදන්ති. අථ වා
පුඤ්ඤනිබ්බන්තා සරීරසොහග්ගාදිසම්පත්ති කතපුඤ්ඤං නිස්සයති, කතපුඤ්ඤෙහි වා නිස්සියතීති “සිරි”ති චුච්චති, සා
එතස්ස අත්ථිති සිරිමා, තස්ස සිරිමතො. පරමසුසික්ඛිතාති අනිවිය සම්මදෙව ව සික්ඛිතා. අහුන්ති අහොසිං. අවෙදිංසුති
අඤ්ඤාසුං.

143. ඉසිනිසභොති ගවසතජෙට්ඨකො උසභො, ගවසහස්සජෙට්ඨකො වසභො, වජ්ජතජෙට්ඨකො වා උසභො,
වජ්ජහස්සජෙට්ඨකො වසභො, සබ්බගවසෙට්ඨො සබ්බපරිස්සයසභො සෙතො පාසාදිකො මහාභාරවහො
අසනිසතසද්දෙහිපි අසම්පකම්පියො නිසභො. රථා සො අත්තතො නිසභබලෙන සමන්තාගතො වතුහි පාදෙහි පථවිං
උජ්ජිලෙත්වා කෙනච්ඡ පරිස්සයෙන අකම්පියො අවලට්ඨානෙන නිට්ඨති, එවං හගවා දසහි තථාගතබලෙහි
සමන්තාගතො වතුහි වෙසාරජ්ජපාදෙහි අට්ඨපරිස්සපථවිං උජ්ජිලෙත්වා සදෙවකෙ ලොකෙ කෙනච්ඡ පච්චත්ථිකෙන
පච්චාමිත්තෙන අකම්පියො අවලට්ඨානෙන නිට්ඨති, තස්මා නිසභො වියාති නිසභො. සීලාදීනං ධම්මක්ඛන්ධානං
එසනට්ඨෙන “ඉසී”ති ලද්ධවොහාරෙසු සෙක්ඛාසෙක්ඛඉසීසු නිසභො, ඉසීනං වා නිසභො, ඉසී ව සො නිසභො වාති
වා ඉසිනිසභො. වෙනෙය්‍යසත්තෙ විනෙතිති විනායකො, නායකවිරහිතොති වා විනායකො, සයම්භුති අත්ථො.

අදෙසයි සමුදයදුක්බන්ධිවනන්ති සමුදයසච්චස්ස ව දුක්ඛසච්චස්ස ව අනිච්චතං වයධම්මතං අභාසි. තෙන “යංකිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්මං”න්ති අත්තනො අභිසමයඤ්ඤාණස්ස පවත්තිආකාරං දස්සෙති. සමුදයදුක්බන්ධිවනන්ති වා සමුදයසච්චස්ස දුක්ඛසච්චස්ස අනිච්චතස්ස ව. තත්ථ සමුදයසච්චදුක්ඛසච්චග්ගණෙන විපස්සනාය භූමිං දස්සෙති, අනිච්චතාග්ගණෙන තස්සා පවත්තිආකාරං දස්සෙති. සඬ්ඛාරානඤ්ඤි අනිච්චාකාරෙ විභාවිතෙ දුක්ඛාකාරො අනත්තාකාරොපි විභාවිතොයෙව භොති තංනිබන්ධනත්තා තෙසං. තෙනාහ “යද්නිච්චං, තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං, තදනත්තා”ති (සං. නි. 3.15). අසඬ්ඛතං දුක්ඛනිරොධසස්සතන්ති කෙනචි පච්චයෙන න සඬ්ඛතන්ති අසඬ්ඛතං, සබ්බකාලං තථභාවෙන සස්සතං, සකලවට්ඨදුක්ඛනිරොධභාවතො දුක්ඛනිරොධං අරියසච්චස්ස ථෙ අදෙසයිති යොජනා. මග්ගඤ්චිමං අකුට්ඨමඤ්ජසං සිවන්ති අත්තද්වයපරිවජ්ජනෙන කුට්ඨභාවකරානං මායාදිනං කායවඬ්ඛාදිනඤ්ච පභානෙන අකුට්ඨං, තතො ඵ්ච අඤ්ජසං, අසිච්චාභාවකරානං කාමරාගාදිනං සමුච්ඡින්නදනෙන සිවං නිබ්බානං. මග්ගන්ති නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගීයති, කිලෙසෙ වා මාරොන්නො ගච්ජතිති “මග්ගො”ති ලද්ධනාමං ඉදං තුම්භාකඤ්ච මමඤ්ච පච්චක්ඛන්තං දුක්ඛනිරොධගාමීනිපටිපදාසඬ්ඛතං අරියසච්චස්ස ථෙ අදෙසයිති යොජනා.

144. සුත්ථානහං අමතපදං අසඬ්ඛතං, තථාගතස්සනධිවරස්ස සාසනන්ති එත්ථ අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – තථා ආගමනාදිඅත්ථෙත තථාගතස්ස, සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගභාවතො අනධිවරස්ස, සම්මාසම්බුද්ධස්ස අමතපදං අසඬ්ඛතං නිබ්බානං උද්දිස්ස දෙසිතත්තා, අමතස්ස වා නිබ්බානස්ස පටිපජ්ජනුපායත්තා කෙනචිපි අසඬ්ඛරණීයත්තා ව අමතපදං අසඬ්ඛතං සාසනං සද්ධම්මං අහං සුත්ථානාති. සිලෙස්වහන්ති සිලෙසු නිප්ථාදෙනබ්බෙසු අහං. පරමසුසංවුතාති අතිවිය සම්මදෙව සංවුතා. අහුන්ති අභොසිං. ධම්මෙ ධීතාති පටිපත්තිධම්මෙ පතිට්ඨිතා.

145. ඤත්ථානාති සච්ඡිකිරියාභිසමයවසෙන ජානිත්වා. තත්ථෙවොති තස්මිංයෙව බණෙ, තස්මිංයෙව වා අත්තභාවෙ. සමථසමාධිමාච්ඡින්නි පච්චනිකධම්මානං සමුච්ඡෙදවසෙන සමනතො වූපසමනතො පරමත්ථසමථභූතං ලොකුත්තරසමාධිං ආච්ඡිං අධගච්ඡිං. යදිපි යස්මිං බණෙ නිරොධස්ස සච්ඡිකිරියාභිසමයො, තස්මිංයෙව බණෙ මග්ගස්ස භාවනාභිසමයො, ආරම්මණපටිච්චෙධං පන භාවනාපටිච්චෙධස්සෙව පුරිමසිද්ධිකාරණං විය කත්වා දස්සෙතුං –

“ඤත්ථානහං විරජපදං අසඬ්ඛතං, තථාගතෙනනධිවරෙන දෙසිතං”.

තත්ථෙවහං ‘සමථසමාධිමාච්ඡි’න්ති වුත්තං යථා “චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං”න්ති (ම. නි. 1.400; 3.421; සං. නි. 4.60). ඤත්ථානාති වා සමානකාලවසෙන වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං යථා “නිහන්ත්ථාන තමං සබ්බං, ආදිච්චො නහමුග්ගතො”ති. සායෙවාති යා ලොකුත්තරසමාධිච්ඡසනා ලද්ධා, සායෙව. පරමනියාමතාති පරමා උත්තමා මග්ගනියාමතා.

146. විසෙසනන්ති පුපුජ්ජනෙහි විසෙසකං විසිට්ඨභාවසාධකං. එකංසිකාති “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, සුප්පටිපන්නො සඬ්ඝො”ති එකංසගාභවති රතනත්තයෙ නිබ්බිච්චිච්ඡා. අභිසමයෙ විසෙසියාති සච්චපටිච්චෙධවසෙන විසෙසං පත්ථා. “විසෙසිති”තිපි පයන්ති, අභිසමයහෙතු විසෙසවතීති අත්ථො. අසංසයාති සොළසවත්ථුකාය අවිට්ඨවත්ථුකාය ව විචිකිච්ඡාය පහිනත්තා අපගතසංසයා. “අසංසියා”ති කෙචි පයන්ති. බහුජනපුජිතාති සුගතිහි පරෙහි පත්ථනියගුණාති අත්ථො. බිඬ්ඛාරනිත්ති බිඬ්ඛාභූතං රතිං, අථ වා බිඬ්ඛඤ්ච රතිඤ්ච බිඬ්ඛාවිභාරඤ්ච රතිසුඛඤ්ච.

147. අමතදසම්භිති අමතදසා නිබ්බානදස්සාවතී අමිති. ධම්මද්දසාති චතුසච්චධම්මං දිට්ඨවතී. සොතාපන්නාති අරියමග්ගසොතං ආදිතො පත්තා. න ව පන මත්ථි දුග්ගතිති න ව පන මෙ අත්ථි දුග්ගති අවිනිපාතධම්මත්තා.

148. පාසාදිකෙති පසාදාවහෙ. කුසලරතෙති කුසලෙ අනවජ්ජධම්මෙ නිබ්බානෙ රතෙ. භික්ඛවොති භික්ඛු නමස්සිතුං උපාගමිත්ති යොජනා. සමණසමාගමං සිවන්ති සමණානං සමිතපාපානං බුද්ධබුද්ධසාවකානං සිවඤ්ච ධම්මං බෙමං සමාගමං සඬ්ගමං පයිරුපාසිතුං උපාගමිත්ති සම්බන්ධො. සිරිමතො ධම්මරාජිනොති භූමිමත්ථෙ සාම්ච්චනං. සිරිමති ධම්මරාජිනීති අත්ථො. ඵ්චමෙව ව කෙචි පයන්ති.

149. මුදිතමනම්භිති මොදිතමනා අමිති. පිණිතාති තුට්ඨා, පිතිරසවසෙන වා තිත්තා. නරවරදම්මසාරථීන්ති නරවරො ව සො අග්ගපුග්ගලත්තා, දම්මානං දමෙතබ්බානං වෙනෙය්‍යානං නිබ්බානාභිමුඛං සාරණතො දම්මසාරථී වාති නරවරදම්මසාරථී, තං. පරමභිතානුකම්පකන්ති පරමෙන උත්තමෙන හිතෙන සබ්බසත්තානං අනුකම්පකං.

ඵචං සිරිමා දෙවධීතා අත්තනො ලද්ධිපවෙදනමුඛෙන රතනත්තයෙ පසාදං පවෙදෙත්ථා භගවන්තං භික්ඛුසඬ්ඝඤ්ච වන්දිත්ථා පදක්ඛිණං කත්වා දෙවලොකමෙව ගතා. භගවා තමෙව ඔතිණ්ණවත්ථුං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා ධම්මං දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු අරහත්තං පාපුණි, සම්පත්තපරිසායපි සා ධම්මදෙසනා සාත්ථිකා ජානාති.

සිරිමාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

17. කෙසකාරිවිමානවණ්ණනා

ඉදං විමානං රුචිරං පහස්සරන්ති කෙසකාරිවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා බාරාණසියං විහරති ඉසිපතනෙ මිගදායෙ. තෙන බො පන සමයෙන සම්බහුලා භික්ඛු පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තව්වරමාදාය බාරාණසිං පිණ්ඩාය පවිසිංසු. තෙ අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ගෙහද්වාරසමීපෙන ගවිජන්ති. තස්මිඤ්ච ගෙහෙ බ්‍රාහ්මණස්ස ධිතා කෙසකාරි නාම ගෙහද්වාරසමීපෙ මාතු සීසතො උාකා ගණ්හන්ති තෙ භික්ඛු ගවිජන්තෙ දිස්වා මාතරං ආහ “අම්ම, ඉමෙ පබ්බජිතා පඨමෙන යොබ්බනෙන සමන්තාගතා අභිරුපා දස්සනියා පාසාදිකා සුබ්බමාලා කෙනවි පාරිජුඤ්ඤෙන අනභිභූතා මඤ්ඤෙ, කස්මා නු බො ඉමෙ ඉමස්මිංයෙව වයෙ පබ්බජන්ති”ති? තං මාතා ආහ “අත්ථි, අම්ම, සකාපුත්තො සකාකුලා පබ්බජිතො බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො, සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිමකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සබ්බඤ්ජනං කෙවලපරිපුණ්ණං, පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති, තස්ස ඉමෙ ධම්මං සුත්වා පබ්බජන්ති”ති.

තෙන ව සමයෙන ආගතථලො විඤ්ඤාතසාසනො අඤ්ඤතරො උපාසකො තාය වීරියා ගවිජන්තො තං කථං සුත්වා තාසං සන්තිකං උපසඩ්ධම්මං. අථ නං බ්‍රාහ්මණී ආහ “එතරහි බො උපාසක බහු කුලපුත්තා මහන්තං භොගක්ඛන්ධං මහන්තං ඤාතිපරිවට්ටං පහාය සකාසමයෙ පබ්බජන්ති, තෙ කිං නු බො අත්ථවසං සම්පස්සන්තා පබ්බජන්ති”ති? තං සුත්වා උපාසකො “කාමෙසු ආදීනවං, තෙක්ඛම්මෙ ව ආනිසංසං සම්පස්සන්තා”ති වත්වා අත්තනො ඤාණබලානුරූපං තමත්ථං විත්ථාරනො කට්ඨෙ, තිණ්ණඤ්ච රතනානං ගුණෙ පකාසෙසි, පඤ්චන්තං සීලානං දිට්ඨධම්මිකං සම්පරාසිකඤ්ච ගුණානිසංසං පච්චෙදෙසි. අථ බ්‍රාහ්මණධිතා තං “කිං අම්මභගිපි සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨාය තයා චුත්තෙ ගුණානිසංසෙ අධිගන්තුං සක්කා”ති ප්‍රච්ඡි. සො “සබ්බසාධාරණා ඉමෙ ධම්මා භගවතා භාසිතා, කස්මා න සක්කා”ති වත්වා තස්සා සරණානි ව සීලානි ව අදාසි. සා ගහිතසරණා සමාදින්නසීලා ව හුත්වා පුන ආහ “කිං ඉතො උත්තරි අඤ්ඤම්පි කරණියං අත්ථි”ති. සො තස්සා විඤ්ඤාභාවං සල්ලක්ඛෙන්තො “උපනිස්සයසම්පන්නා භවිස්සති”ති ඤාත්වා සරීරසභාවං විභාවෙන්තො ද්වන්තිංසාකාරකම්මට්ඨානං කට්ඨන්වා කායෙ විරාගං උප්පාදෙන්වා උපරි අතිවිචතාදිපටිසංයුත්තාය ධම්මියා කථාය සංචෙජෙන්වා විපස්සනාමග්ගං ආවික්ඛිත්වා ගතො. සා තෙන චුත්තතායං සබ්බං මනසි කත්වා පටිකුලමනසිකාරෙ සමාහිතවිත්තා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා උපනිස්සයසම්පන්නියා න විරස්සෙව සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. අථාපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො පරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බන්ති, සතසහස්සඤ්චස්සා අවිජරාපරිවාරො අභොසි. තං සක්කො දෙවරාජා දිස්වා අවිජරියබ්බතවිත්තජාතො පමුදිතහදයො –

150. “ඉදං විමානං රුචිරං පහස්සරං, චෙළිරියථම්භං සතතං සුනිම්මිතං;
සුවණ්ණරුක්ඛෙහි සමන්තමොත්ථනං, යානං මමං කම්මවිපාකසම්භවං.
151. “තනුපපන්නා පුරිමච්ජරා ඉමා, සතං සහස්සානි සකෙන කම්මුනා;
තුචංසි අප්ඤ්ඤපගතා යසස්සිනී, ඔභාසයං තිට්ඨසි පුබ්බදෙවතා.
152. “සසි අධිග්ගස්භ යථා විරොවති, නක්ඛන්තරාජාරිව තාරකාගණං;
තට්ඨ ත්වං අවිජරාසඩ්ධගණං ඉමං, දද්දල්ලමානා යසසා විරොවසි.
153. “කුතො නු ආගම්ම අනොමදස්සනෙ, උපපන්නා ත්වං භවනං මමං ඉදං;
බ්‍රහ්මංව දෙවා තිදසා සහින්දකා, සබ්බෙ න තප්පාමසෙ දස්සනෙන ත”න්ති. –

වතුහි ගාථාහි තාය කතකම්මං පුච්ඡි.

150. තත්ථ ඉදං විමානන්ති යස්මිං විමානෙ සා දෙවතා උප්පන්නා, තං අත්තනො විමානං සන්ධායාහ. සතතන්ති සබ්බකාලං රුචිරං පහස්සරන්ති යොජනා. සතතන්ති වා සම්මාතතං, අතිවිය විත්ථිණ්ණන්ති අත්ථො. සමන්තමොත්ථනන්ති සමන්තතො අවත්ථනං ඡාදිතං. යානන්ති විමානමෙව සන්ධාය වදති. තඤ්ඤි තිට්ඨන්ති එත්ථ කතපුඤ්ඤාති යානන්ති චූචිවති. කම්මවිපාකසම්භවන්ති කම්මවිපාකභාවෙන සම්භූතං, කම්මවිපාකෙන වා සහ සම්භූතං. මමන්ති ඉදං මම යානං මම කම්මවිපාකසම්භවන්ති ද්විතීපි පදෙහි යොජෙතබ්බං.

151. තනුපපන්නාහි ගාථාය අයං සඩ්ධෙපත්ථො – තනු තස්මිං යථාචුත්තෙ විමානෙ උපපන්නාහි නිබ්බන්තා පගෙව උප්පන්නන්තා පුබ්බදෙවතා ඉමා පුරිමා අවිජරායො පරිමාණතො සතං සහස්සානි. තුචංසි ත්වං අසි සකෙන කම්මුනා අප්ඤ්ඤපගතා උපපන්නා. යසස්සිනීති පරිවාරසම්පන්නා, තෙනෙව සකෙන කම්මුනා කම්මානුභාවෙන ඔභාසයන්ති විරොවමානා තිට්ඨසිති.

152. ඉදානි තමෙව ඔභාසනං උපමාය විභාවෙන්තො “සසි”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – යථා සසලඤ්ජනයොගෙන “සසි”ති, නක්ඛන්තෙහි අධිකගුණතාය “නක්ඛන්තරාජාරි”ති ව ලද්ධනාමො වන්දො සබ්බං තාරකාගණං අධිග්ගස්භ අභිභවිත්වා විරොවති විරාජති, තට්ඨ ත්වං ඉමං අවිජරානං දෙවකඤ්ඤානං ගණං සමූහං අත්තනො යසසා දද්දල්ලමානා අතිවිය විජ්ජොතමානා විරොවසිති. එත්ථ ව “ඉමා”ති “ඉම”න්ති ව නිපාතමත්තං. කෙච් පන “නක්ඛන්තරාජාරිව තාරාගණං තට්ඨ ත්ව”න්ති පදන්ති.

153. ඉදානි තස්සා දෙවතාය පුරිමභවං තත්ථ කතපුඤ්ඤඤච පුච්ඡන්තො “කුතො නු ආගම්මා”ති ගාථමාහ. තත්ථ කුතො නු ආගම්මාති කුතො නු භවතො කුතො නු පුඤ්ඤකම්මතො කාරණභූතතො ඉදං මම භවනං ආගම්ම භද්දෙ අනොමදස්සනෙ සබ්බධිගසොභනෙ ත්වං උපපන්නා උප්පත්තිගහණවසෙන උපගතා. “අනොමදස්සනෙ”ති චුත්තමෙවත්ථං උපමාය පකාසෙන්නො “බ්‍රහ්මං ව දෙවා තිදසා සහින්දකා, සබ්බෙ න තප්පාමසෙ දස්සනෙන ත”න්ති ආහ. තත්ථ යථා බ්‍රහ්මානං සහම්පතිං සනඬිකුමාරං වා උපගතං සහ ඉන්දෙනාති සහින්දකා තාවතිංසා දෙවා පස්සන්නා දස්සනෙන න තප්පන්ති, එවං තව දස්සනෙන මයං සබ්බෙ දෙවා න තප්පාමසෙති අත්ථො.

එවං පන සක්කෙන දෙවනමින්දෙන පුච්ඡිතා සා දෙවතා තමත්ථං පකාසෙන්නී –

154. “යමෙනං සක්ක අනුපුච්ඡසෙ මමං, කුතො චුතා ත්වං ඉධ ආගතාති;
බාරාණසී නාම පුරත්ථී කාසින්, තත්ථ අහොසිං පුරෙ කෙසකාරිකා.

155. “බුද්ධෙ ව ධම්මෙ ව පසන්නමානසා, සඬ්ඝෙ ව එකන්තගතා අසංසයා;
අබණ්ඩසික්ඛාපදා ආගතප්ඵලා, සම්බොධිධම්මෙ නියතා අනාමයා”ති. –

ගාථද්වයමාහ.

154-5. තත්ථ යමෙතන්ති යං එතං පඤ්භන්ති අත්ථො. අනුපුච්ඡසෙති අනුකූලභාවෙන පුච්ඡසී. මමන්ති මං. පුරත්ථීති පුරං අත්ථී. කාසින්තන්ති කාසිරට්ඨස්ස. කෙසකාරිකාති පුරිමත්තභාවෙ අත්තනො නාමං වදන්ති. බුද්ධෙ ව ධම්මෙ වාතිආදිතා අත්තනො පුඤ්ඤං විභාවෙති.

පුන සක්කො තස්සා තං පුඤ්ඤසම්පත්තිඤ්ච දිබ්බසම්පත්තිඤ්ච අනුමොදමානො –

156. “තන්ත්‍යාභිනන්දාමසෙ ස්වාගතඤ්ච තෙ,
ධම්මෙන ව ත්වං යසසා විරොචසී;
බුද්ධෙ ව ධම්මෙ ව පසන්නමානසෙ,
සඬ්ඝෙ ව එකන්තගතෙ අසංසයෙ;
අබණ්ඩසික්ඛාපදෙ ආගතප්ඵලෙ,
සම්බොධිධම්මෙ නියතෙ අනාමයෙ”ති. – ආහ;

156. තත්ථ තන්ත්‍යාභිනන්දාමසෙති තං තෙ දුට්ඨමිපි සම්පත්තිං අභිනන්දාම අනුමොදාම. ස්වාගතඤ්ච තෙති කුය්හඤ්ච ඉධාගමනං ස්වාගතං, අම්භාකං පිතිසොමනස්සසංවද්ධනමෙව. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

තං පන පවත්තිං සක්කො දෙවරාජා ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස කථෙසී, ථෙරො භගවතො නිවෙදෙසී. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසී. සා දෙසනා සදෙවකස්ස ලොකස්ස සාත්ථිකා ජාතාති.

කෙසකාරීවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති පරමත්ථදීපනියා බුද්දක-අට්ඨකථාය විමානවත්ථුස්මිං

සත්තරසවත්ථුපට්මණ්ඩිතස්ස පට්මස්ස පියවග්ගස්ස

අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. විත්තලතාවග්ගො

1. දාසිවිමානවණ්ණනා

දුතියවග්ගෙ අපි සක්කොව දෙවින්දොති දාසිවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති ඡෙතවනෙ විහරන්තෙ සාවත්ථිවාසී අඤ්ඤතරො උපාසකො සම්බහුලෙහි උපාසකෙහි සද්ධිං සායන්හසමයං විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සුත්වා පරිසාය වුට්ඨිතාය භගවන්තං උපසඬකම්ත්වා “ඉතො පට්ඨාය අහං, භන්තෙ, සඬ්ඝස්ස චත්තාරි නිව්චභත්තාති දස්සාමි”ති ආහ. අථ නං භගවා තදනුච්ඡවිකං ධම්මකථං කථෙත්වා විස්සජ්ජෙසී. සො “මයා, භන්තෙ, සඬ්ඝස්ස චත්තාරි නිව්චභත්තාති පඤ්ඤත්තාති. ස්වෙ පට්ඨාය අය්‍යා මම ගෙහං ආගච්ඡන්තු”ති භන්තුද්දෙසකස්ස ආරොචෙත්වා අත්තනො ගෙහං ගන්ත්වා දාසියා තමත්ථං ආචික්ඛිත්වා “තත්ථ තයා නිව්චකාලං අප්පමත්තාය භවිතබ්බ”න්ති ආහ. සා “සාධු”ති සම්පට්චිඡී. පකතියාව සා සද්ධාසම්පන්නා පුඤ්ඤකාමා සීලවතී, තස්මා දිවසෙ දිවසෙ කාලස්සෙව උට්ඨාය පණ්ණං අන්තපානං පටියාදෙත්වා භික්ඛුනං නිසීදනට්ඨානං සුසම්මට්ඨං සුපරිභණ්ඩකං කත්වා ආසනාති පඤ්ඤාපෙත්වා භික්ඛු උපගතෙ තත්ථ නිසීදාපෙත්වා වන්දිත්වා ගන්ධපුප්ඵ්ලපදීපෙහි පුපෙත්වා සක්කච්චං පරිවිසති.

අපේකදිවසං හික්කු කතහත්තකිව්වෙ උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා එවමාහ “කථං නු බො, හන්තෙ, ඉතො ජාතිආදිදුක්ඛතො පරිමුත්ති හොති”ති. හික්කු තස්සා සරණානි ව පඤ්ච සීලානි ව දත්වා කායසභාවං පකාසෙත්වා පටිකුලමනසිකාරෙ නියොජෙසුං, අපරෙ අතිවිචතාපටිසංයුත්තං ධම්මකථං කපෙසුං. සා සොළස වස්සානි සීලං රක්ඛන්ති අන්තරන්තරා යොනියො මනසිකරොන්ති එකදිවසං ධම්මස්සවනසප්පායං ලභිත්වා ඤාණස්ස ව පරිපක්කත්තා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා සොතාපත්තිඵලං සවිජාකාසි. සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො වල්ලභා පරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බන්ති. සා සට්ඨිතුරියසහස්සෙහි පරිවරියමානා අවිජරාසතසහස්සපරිවුතා මහන්තං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්ති පමුදා මොදමානා සපරිවාරා උයානාදිසු විවරති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා වුත්තනායෙනෙව දිස්වා –

157. “අපි සක්කොව දෙවින්දො, රම්මෙ චිත්තලතාවනෙ;
සමන්තා අනුපරියාසි, නාරීගණපුරක්ඛතා;
ඕභාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.
158. “කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ හොගා, යෙ කෙච් මනසො පියා.
159. “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ,
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභවා,
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. – පුච්ඡි;
160. “සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්භං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.
161. “අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා ආසි අහොසිං පරපෙස්සියා කුලෙ.
උප්පාසිකා ඵකිනුමනො, හොන්මස්ස යස්සසිදො,
තස්සා මෙ නික්කමො ආසි, සාසනෙ තස්ස තාදිනො.
163. “කාමං හිජ්ජතුයං කායො, නෙව අත්ථෙත්ථ සණ්ඨනං;
සික්ඛාපදානං පඤ්චන්තං, මග්ගො සොවත්ථිකො සිවො.
164. “අකණ්ටකො අගහනො, උජු සබ්භි පවෙදිනො;
නික්කමස්ස ඵලං පස්ස, යට්ඨං පාපුණ්ත්ථිකා.
165. “ආමන්තනිකා රඤ්ඤොම්භි, සක්කස්ස වසවත්තිනො;
සට්ඨි තුරියසහස්සානි, පට්ඨොධං කරොන්ති මෙ.
166. “ආලම්බො ගග්ගරො භීමො, සාධුවාදි ව සංසයො;
පොක්ඛරො ව සුඵස්සො ව, විණාමොක්ඛා ව නාරියො.
167. “නන්දා වෙව සුනන්දා ව, සොණදින්නා සුවිම්භිතා;
අලම්බුසා මිස්සකෙසි ව, පුණ්ඩරිකානි දාරුණි.
168. “එණිඵස්සා සුඵස්සා ව, සුභද්දා මුදුවාදිති;
එතා වඤ්ඤා ව සෙය්‍යාසෙ, අවිජරානං පබ්බොධිකා.
169. “තා මං කාලෙනුපාගන්ත්වා, අභිභාසන්ති දෙවතා;
හන්ද නච්චාම ගායාම, හන්ද තං රමයාමසෙ.
170. “නයිදං අකතපුඤ්ඤානං, කතපුඤ්ඤානමෙවිදං;
අසොකං නන්දනං රම්මං, තිදසානං මහාවනං.
171. “සුඛං අකතපුඤ්ඤානං, ඉධ නත්ථි පරත්ථ ව;
සුඛඤ්ච කතපුඤ්ඤානං, ඉධ වෙව පරත්ථ ව.
172. “තෙසං සහබ්‍යකාමානං, කත්තබ්බං කුසලං බහුං;
කතපුඤ්ඤා හි මොදන්ති, සග්ගෙ හොගසමඬ්ඪිනො”ති. – දෙවතා විස්සජ්ජෙසි;

157. තත්ථ අපි සක්කොව දෙවින්දොති අපිසද්දො සම්භාවනායං, ඉවසද්දො ඉකාරලොපං කත්වා වුත්තො උපමායං, තස්මා යථා නාම සක්කො දෙවනමින්දොති අත්ථො. සක්කසමභාවො තිස්සා දෙවතාය පරිවාරසම්පත්තිදස්සනත්ථං වුත්තො. කෙච් “අපිති නිපාතමත්ත”න්ති වදන්ති. චිත්තලතාවනෙති චිත්තාය නාම දෙවධිතාය පුඤ්ඤානුභාවෙන නිබ්බන්තෙ, චිත්තානං වා විචිත්තපුජ්ඵල්ලාදිවිසෙසයුත්තානං සන්තානකවල්ලිආදීනං තත්ථ යෙභ්‍යානාය චිත්තලතාවනන්ති ලද්ධනාමෙ දෙවුයානෙ.

161. පරපෙස්සියාති පරෙසං කුලෙ තස්මිං තස්මිං කිච්චෙ පෙසනියා, පරෙසං වෙය්‍යාවච්චකාරීති අත්ථො.

162. තස්සා මෙ නික්කමො ආසි, සාසනෙ තස්ස තාදිනොති තස්සා දාසියාපි සමානාය පඤ්චහි වක්ඛුහි වක්ඛුමනො බුද්ධස්ස භගවතො උපාසිකා හුත්වා සොළස වස්සානි සීලං රක්ඛන්තියා කම්මට්ඨානඤ්ච මනසි කරොන්තියා මනසිකාරානුභාවෙන මෙ මය්හං උප්පජ්ජමානෙ සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියධම්මසඬ්ඛානෙ ඉට්ඨාදීසු තාදිලක්ඛණසම්පත්තියා තාදිනො සත්ථු සාසනෙ තප්පරියාපන්නොයෙව සංකිලෙසපක්ඛනො නික්කමනෙන “නික්කමො”ති ලද්ධනාමො සම්මාචායාමො ආසි අහොසි උප්පජ්ජි.

163-4. තස්ස පන නික්කමස්ස පුබ්බභාගස්ස පවත්තාකාරං දස්සෙතුං “කාමං භිජ්ජතුයං කායො, නෙව අත්ථෙත්ථ සණ්ඨනන්ති චුත්තං. තස්සත්ථො – යදිපි මෙ අයං කායො භිජ්ජතු විනස්සතු, තත්ථ කිඤ්චිමත්තම්පි අපෙක්ඛං අකරොන්ති එත්ථ එතස්මිං කම්මට්ඨානානුයොගෙ නෙව අත්ථී, මෙ වීරියස්ස සණ්ඨනං සිට්ඨිකරණන්ති වීරියං සමුත්තෙජෙන්ති විපස්සනං උස්සුක්කාපෙසින්ති.

ඉදානි තථා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා පටිලද්ධගුණං දස්සෙන්ති –

“සික්ඛාපදානං පඤ්චන්තං, මග්ගො සොවත්ථිකො සිවො;
අකණ්ටකො අගභනො, උජු සබ්භි පච්චෙදිතො;
නික්කමස්ස ඵලං පස්ස, යට්ඨං පාපුණ්ත්ථිකා”ති. – ආහ;

තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො – යො නිව්චසීලවසෙන සමාදින්නානං පඤ්චන්තං සික්ඛාපදානං සික්ඛාකොට්ඨාසානං උපනිස්සයභාවෙන ලද්ධත්තා තෙසං පරිපූරිතත්තා ව සික්ඛාපදානං පඤ්චන්තං සම්බන්ධිභුතො, යස්මිං සන්නානෙ උප්පන්නො, තස්ස සබ්බාකාරෙන සොත්ථිභාවසම්පාදනතො සුන්දරත්ථභාවතො ව සොවත්ථිකො සොත්ථිකො, සංකිලෙසධම්මෙහි අනුපද්දනත්තා බෙමජ්ජත්තිහෙතුතාය ව සිවො, රාගකණ්ටකාදීනං අභාවෙන අකණ්ටකො, කිලෙසදිට්ඨිච්චරිතගහනසමුච්ඡෙදනතො අගභනො, සබ්බජ්ඣිගවච්ඡිකකුට්ඨභාවාපගමහෙතුතාය උජු, බුද්ධාදිහි සප්පුරිසෙහි පකාසිතත්තා සබ්භි පච්චෙදිතො අරියමග්ගො, තං යථා යෙන උපායභුතෙන ඉත්ථිකා ද්වඬ්ගුලබ්භලබුද්ධිකාපි සමානා පාපුණ්ඨං, තස්ස නික්කමස්ස යථාචුත්තවීරියස්ස ඉදං ඵලං පස්සාති සක්කං ආලපති.

165. ආමන්තනිකා රඤ්ඤොම්භි, සක්කස්ස වසවත්තිනොති සයංවසිභාවෙන වත්තනතො, ද්විසු දෙවලොකෙසු අත්තනො වසං ඉස්සරියං වත්තෙතිති වා වසවත්ති, තස්ස වසවත්තිනො සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො ආමන්තනිකා ආලාපසල්ලාපයොග්ගා, කිළනකාලෙ වා තෙන ආමන්තෙතබ්බා අම්භි, නික්කමස්ස වීරියස්ස ඵලං පස්සාති යොජනා. ආතතවිතතාදිහෙදෙන පඤ්ච තුරියඬ්ගානි ද්වාදසහි පාණිභාගෙහි එකතො පච්ජ්ජමානානි සට්ඨි භොන්ති, තානි පන සහස්සමත්තානි පයිරුපාසනවසෙන උපට්ඨිතානි සන්ධායාහ “සට්ඨි තුරියසහස්සානි, පට්ඨොධං කරොන්ති මෙ”ති. තත්ථ පට්ඨොධන්ති පීතිසොමනස්සානං පබ්බොධනං.

166-8. ආලම්බොතිආදි තුරියවාදකානං දෙවපුත්තානං එකදෙසතො නාමග්ගභණන්ති වදන්ති, තුරියානං පනෙනං නාමග්ගභණං. විණාමොක්ඛාදිකා දෙවධිතා. සුචිම්භිතානි සුද්ධම්භිතා, නාමමෙව වා එතං. මුද්දවාදිනීති මුද්දනා ව වදන්ති මුද්දවාදිනී, මුද්දකං අතිවිය වාදනසීලා, නාමමෙව වා. සෙය්‍යාසෙති සෙය්‍යතරා. අච්ඡරානන්ති අච්ඡරාසු සඬ්භිතෙ පාසංසතරා. පබ්බොධිකානි පබ්බොධනකරා.

169. කාලෙනානි යුත්තප්පත්තකාලෙන. අභිභාසන්තිති අභිමුඛා, අභිරතා වා හුත්වා භාසන්ති. යථා ව භාසන්ති, තං දස්සෙතුං “භන්ද තච්චාම ගායාම, භන්ද තං රමයාමසෙ”ති චුත්තං.

170. ඉදන්ති ඉදං මයා ලද්ධට්ඨානං. අසොකන්ති ඉට්ඨකන්තපියමනාපානංයෙව රුපාදීනං සම්භවතො විසොකං. තතො එව සබ්බකාලං පමොදසංවද්ධනතො නන්දනං. නිදසානං මභාවනන්ති තාවතිංසදෙවානං මහන්තං මහනීයඤ්ච උය්‍යානං.

171. එවරුපා දිබ්බසම්පත්ති නාම පුඤ්ඤකම්මවසෙනෙවාති ඔදිස්සකනායෙන වත්වා පනු අනොදිස්සකනායෙන දස්සෙන්ති “සුඛං අකතපුඤ්ඤාන”න්ති ගාථමාහ.

172. පුන අත්තනා ලද්ධස්ස දිබ්බට්ඨානස්ස පරෙහි සාධාරණකාමතාවසෙන ධම්මං කථෙන්නි “තෙසං සහබ්‍යකාමාන”න්ති ඔසානගාථමාහ. තෙසන්ති තාවතිංසදෙවානං. සහබ්‍යකාමානන්ති සහභාවං ඉච්ඡන්තෙහි, කත්තුඅත්ථෙ හි ඉදං සාම්චවනං. සහ වානි පවත්තනීති සහවො, තස්ස භාවො සහබ්‍යං යථා වීරස්ස භාවො වීරියන්ති.

එවං ථෙරො දෙවතාය අත්තනො පුඤ්ඤකම්මෙ ආවිකතෙ තස්සා සපරිවාරාය ධම්මං දෙසෙන්වා දෙවලොකතො ආගන්ත්වා තං පවත්තිං භගවතො ආරොවෙසි. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා සදෙවකස්ස ලොකස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

දාසිවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. ලබුමාවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති ලබුමාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති බාරාණසියං විහරන්තෙ කෙවට්ඨවාරං නාම බාරාණසිනගරස්ස එකං ද්වාරං, තස්ස අවිදුරෙ නිව්ට්ඨගාමොපි “කෙවට්ඨවාර”න්ත්වෙව පඤ්ඤායිත්ථ. තත්ථ ලබුමා නාම එකා ඉත්ථී සද්ධා පසන්තා බුද්ධිසම්පන්නා තෙන ද්වාරෙන පවිසන්තෙ භික්ඛු දිස්වා වන්දිත්වා අත්තනො ගෙහං නෙත්වා කට්ඨජුභික්ඛං දත්වා තෙනෙව පරිවයෙන සද්ධාය වඩ්ඪමානාය ආසනසාලං කාරෙත්වා තත්ථ පට්ට්ඨානං භික්ඛුනං ආසනං උපනෙති, පානියං පරිභොජනියං උපට්ඨපෙති. යඤ්ච ඔදනකුම්මාසධාකාදි අත්තනො ගෙහෙ විජ්ජති, තං භික්ඛුනං දෙති. සා භික්ඛුනං සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා සරණෙසු ව සිලෙසු ව පතිට්ඨාය සමාහිතා හුත්වා විපස්සනාකම්මට්ඨානං උග්ගභෙත්වා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙන්නී උපනිස්සයසම්පන්නතාය න විරස්සෙව සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ මහති විමානෙ නිබ්බත්ති, අව්ඡරාසහස්සඤ්චස්සා පරිවාරො අභොසි. සා තත්ථ දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්ති පමොදමානා විවරති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දෙවවාරිකං වරන්තො “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනා”තිආදිගාථාහි පුච්ඡීති සබ්බං චුත්තනයමෙව. තෙන චුත්තං –

173. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

174. “කෙන තෙනාදියො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

175. “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

176. “සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

177. “කෙවට්ඨවාරා නික්ඛම්ම, අහු මය්හං නිවෙසනං;
තත්ථ සඤ්චරමානානං, සාවකානං මහෙසිනං.

178. “ඔදනං කුම්මාසං ඩාකං, ලොණසොවිරකඤ්චහං;
අදාසිං උජුභුතෙසු, විජ්ජසන්තෙන චෙතසා.

179. “වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමි;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨඨගසුසමාගතං.

180. “උපොසථං උපවසිස්සං, සදා සිලෙසු සංවුතා;
සඤ්ඤාමා සංවිභාගා ව, විමානං ආවසාමහං.

181. “පාණාතිපාතා විරතා, මුසාවාදා ව සඤ්ඤතා;
ථෙය්සා ව අතිවාරා ව, මජ්ජිපාතා ව ආරකා.

182. “පඤ්චසික්ඛාපදෙ රතා, අරියසච්චාන කොච්ඡා;
උපාසිකා වක්ඛුමතො, ගොතමස්ස යසස්සිනො.

183. “තෙන මෙනාදියො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

මම් ව, භන්තෙ, වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දෙය්සාසි “ලබුමා නාම, භන්තෙ, උපාසිකා භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දති”ති. අනව්ඡරියං බො පනෙතං, භන්තෙ, යං මං භගවා අඤ්ඤතරස්මිං සාමඤ්ඤඵලෙ බ්‍යාකරෙය්සා. තං භගවා සකදාගාමීඵලෙ බ්‍යාකාසිති.

177. තත්ථ කෙවට්ඨවාරා නික්ඛම්මාති කෙවට්ඨවාරතො නික්ඛමනට්ඨානෙන.

178. ඩාකන්ති තණ්ඩුලෙය්සාකාදිසාකබ්‍යාඤ්ජනං. ලොණසොවිරකන්ති ධඤ්ඤරසාදිහි බහුහි සම්භාරෙහි සම්පාදෙනබ්බං එකං පානකං. “ආවාමකඤ්ජිකලොණුදක”න්තිපි වදන්ති.

පුච්ඡාවිස්සජ්ජනාවසානෙ සා ථෙරස්ස ධම්මදෙසනාය සකදාගාමීඵලං පාපුණි. සෙසං උත්තරාවධානෙ චුත්තනයානුසාරෙන එව වෙදිතබ්බං.

ලබුමාවිමානවණ්ණනා නිව්ට්ඨිතා.

3. ආවාමදායිකාවිමානවණ්ණනා

පිණ්ඩාය තෙ වරන්තස්සාති ආවාමදායිකාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලන්දකතිවාපෙ. තෙන බො පන සමයෙන රාජගහෙ අඤ්ඤතරං කුලං අභිවාතරොගෙන උපද්දුතං අභොසි. තත්ථ

සබ්බෙ ජනා මනා යපෙන්වා එකං ඉත්ථිං. සා ගෙහං ගෙහගතඤ්ච සබ්බං ධනධක්ඤ්ඤං ඡඩ්ඛෙන්වා මරණභයහිනා හිත්තිජිද්දෙන පලාතා අනාථා හුන්වා පරගෙහං ගන්ත්වා තස්ස පිට්ඨිපස්සෙ වසති. තස්මිං ගෙහෙ මනුස්සා කරුණායත්තා උක්ඛලිආදීසු අවසිට්ඨං යාගුහත්තආවාමාදිං තස්සා දෙන්ති. සා තං භුඤ්ජිත්වා ජීවිකං කප්පෙති.

තෙන ව සමයෙන ආයස්මා මහාකස්සපො සත්තාහං නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා තතො වුට්ඨිතො “කං නු බො අහං අජ්ජ ආහාරපටිග්ගහණෙන අනුග්ගහෙස්සාමි, දුග්ගතිතො ව දුක්ඛතො ව මොවෙස්සාමි”ති වින්තෙන්තො තං ඉත්ථිං ආසන්නමරණං නිරයසංවත්තනිකඤ්චස්සා කම්මං කතොකාසං දිස්වා “අයං මයි ගතෙ අත්තනා ලද්ධං ආවාමං දස්සති, තෙනෙව නිම්මානරනිදෙවලොකෙ උප්පජ්ජිස්සති, එවං නිරයුපපත්තිතො මොවෙත්වා හන්දාහං ඉමිස්සා සග්ගසම්පත්තිං නිජ්ඣාදෙස්සාමි”ති පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙන්වා පත්තචීවරං ආදාය තස්සා නිවෙසනට්ඨානාහිමුබො ගච්ඡති. අප් සක්කො දෙවනම්ථෙදො අඤ්ඤාතකවෙසෙන අනෙකරසං අනෙකසුපබ්බාඤ්ජනං දිබ්බාහාරං උපනෙසි. තං ඤත්වා ථෙරො “කොසිය, ත්වං කතකුසලො, කස්මා එවං කරොසි, මා දුග්ගතානං කපණානං සම්පත්තිං විලුම්භි”ති පටික්ඛිපිත්වා තස්සා ඉත්ථියා පුරතො අට්ඨාසි.

සා ථෙරං දිස්වා “අයං මහානුභාවො ථෙරො, ඉමස්ස දාතබ්බයුත්තකං බාදනීයං වා භොජනීයං වා ඉධ නත්ථි, ඉදඤ්ච කිලිට්ඨභාජනගතං තිණවුණ්ණරජානුකිණ්ණං අලොණං සීතලං අප්පරසං ආවාමකඤ්ජියමත්තං එදිස්සස්ස දාතුං න උස්සහාමි”ති වින්තෙන්වා “අතිච්ඡථා”ති ආහ. ථෙරො එකපදනික්ඛෙපමත්තං අපසක්කිත්වා අට්ඨාසි. ගෙහවාසිනො මනුස්සා හික්ඛං උපනෙසුං, ථෙරො න සම්පට්ච්ඡති. සා දුග්ගතිත්ථි “මමෙව අනුග්ගහත්ථාය ඉධාගතො, මම සත්තකමෙව පටිග්ගහෙතුකාමො”ති ඤත්වා පසන්නාමානසා ආදරජාතා තං ආවාමං ථෙරස්ස පත්තෙ ආකිරි. ථෙරො තස්සා පසාදසංවද්ධනත්ථං භුඤ්ජනාකාරං දස්සෙසි, මනුස්සා ආසනං පඤ්ඤාපෙසුං. ථෙරො තත්ථ නිසිදිත්වා තං ආවාමං භුඤ්ජිත්වා පිට්ඨිත්වා ඔනීතපත්තපාණි අනුමොදනං කත්වා තං දුග්ගතිත්ථි “ත්වං ඉතො තතියෙ අත්තභාවෙ මම මාතා අහොසි”ති වත්වා ගතො. සා තෙන ථෙරෙ අතිපසාදඤ්ච උප්පාදෙන්වා තස්සා රත්තියා පඨමයාමෙ කාලං කත්වා නිම්මානරනිතං දෙවනං සහබ්බානං උපපජ්ජී. අප් සක්කො දෙවරාජා තස්සා කාලකතභාවං ඤත්වා “කත්ථ නු බො උප්පන්නා”ති ආවජ්ජෙන්තො තාවතිංසෙසු අදිස්වා රත්තියා මජ්ඣිමයාමෙ ආයස්මත්තං මහාකස්සපං උපසඩ්ධම්මිත්වා තස්සා නිබ්බන්තට්ඨානං පුච්ඡන්තො –

185. “පිණ්ඩාය තෙ වරන්තස්ස, තුණ්හිභුතස්ස තිට්ඨතො;
දලිද්දා කපණා නාරි, පරාගාරං අපස්සිතා.

186. “යා තෙ අදාසි ආවාමං, පසන්නා සෙහි පාණිහි;
සා හිත්වා මානුසං දෙහං, කං නු සා දිසනං ගතා”ති. –

ද්වෙ ගාථා අභාසි.

185. තත්ථ පිණ්ඩායාති පිණ්ඩපාතත්ථාය. තුණ්හිභුතස්ස තිට්ඨතොති ඉදං පිණ්ඩාය වරණාකාරදස්සනං, උද්දිස්ස තිට්ඨතොති අත්ථො. දලිද්දාති දුග්ගතා. කපණාති වරාකි. “දලිද්දා”ති ඉමිනා තස්සා භොගපාරිජුඤ්ඤං දස්සෙති, “කපණා”ති ඉමිනා ඤාතිපාරිජුඤ්ඤං. පරාගාරං අපස්සිතාති පරගෙහං නිස්සිතා, පරෙසං සරෙ බහිපිට්ඨිජදනං නිස්සාය වසන්ති.

186. කං නු සා දිසනං ගතාති ඡසු කාමදෙවලොකෙසු උප්පජ්ජනවසෙන කං නාම දිසං ගතා. ඉති සක්කො “ථෙරෙන තථා කතානුග්ගහා උළාරාය දිබ්බසම්පත්තියා භාගිනී, න ව දිස්සති”ති හෙට්ඨා ද්විසු දෙවලොකෙසු අපස්සන්තො සංසයාපන්නො පුච්ඡති.

අපස්ස ථෙරො –

187. “පිණ්ඩාය මෙ වරන්තස්ස, තුණ්හිභුතස්ස තිට්ඨතො;
දලිද්දා කපණා නාරි, පරාගාරං අපස්සිතා.

188. “යා මෙ අදාසි ආවාමං, පසන්නා සෙහි පාණිහි;
සා හිත්වා මානුසං දෙහං, විජ්ජමුත්තා ඉතො වුතා.

189. “නිම්මානරනිතො නාම, සත්ති දෙවා මහිද්ධිකා;
තත්ථ සා සුබ්බිතා නාරි, මොදනාමාමදායිකා”ති. –

පුච්ඡිතනියාමෙනෙව පටිවචනං දෙන්තො තස්සා නිබ්බන්තට්ඨානං කට්ඨෙසි.

188. තත්ථ විජ්ජමුත්තාති තතො මනුස්සදොහග්ගියතො පරමකාරුඤ්ඤවුත්තිතො විජ්ජමුත්තා අපගතා.

189. මොදනාමාමදායිකාති ආවාමමත්තදායිකා, සාපි නාම පඤ්චමෙ කාමසග්ගෙ දිබ්බසම්පත්තියා මොදති, පස්ස තාව බෙත්තසම්පත්තිඵලන්ති දස්සෙති.

පුන සක්කො තස්සා දානස්ස මහප්ඵලං මහානිසංසතඤ්ච සුත්වා තං ටොමෙන්නො –

190. “අහො දානං වරාකියා, කස්සපෙ සුප්පතිට්ඨිනං;
පරාභතෙන දානෙන, ඉජ්ඤිත්ථ වත දක්ඛිණං.
191. “යා මහෙසිත්තං කාරොයා, චක්ඛවත්තිස්ස රාජිනො;
නාරි සබ්බභගකල්‍යාණී, භත්තු වානොමදස්සිකා;
එතස්සාවාමදානස්ස, කලං නාග්ගති සොළසිං.
192. “සුතං නික්ඛා සතං අස්සා, සතං අස්සතරිරපා;
සතං කඤ්ඤාසහස්සානි, ආමුත්තමණිකුණ්ඩලා;
එතස්සාවාමදානස්ස, කලං නාග්ගති සොළසිං.
193. “සතං හෙමවතා නාගා, ඊසාදන්තා උරුල්භවා;
සුචණ්ණකච්ඡා මිතඬිගා, හෙමකප්පනවාසසා;
එතස්සාවාමදානස්ස, කලං නාගච්ඡන්ති සොළසිං.
194. “චතුත්තමපි දීපානං, ඉස්සරං යොධ කාරයෙ;
එතස්සාවාමදානස්ස, කලං නාග්ගති සොළසි”න්ති. – ආහ;

190. තත්ථ අහොති අච්ඡරියත්ථෙ නිපාතො. වරාකියාති කපණියා. පරාභතනාති පරතො ආනීතෙන, පරෙසං සරතො උච්ඡාවරියාය ලද්ධෙනාති අත්ථො. දානෙනාති දාතබ්බෙන ආවාමමත්තෙන දෙයාධම්මෙන. ඉජ්ඤිත්ථ වත දක්ඛිණාති දක්ඛිණා දානං අහො නිප්පජ්ජිත්ථ, අහො මහප්ඵලා මහාජුතිකා මහාවිජ්ජාරා අනුචත්ථාති අත්ථො.

191. ඉදානි “ඉත්ථීරතනාදිනිපි තස්ස දානස්ස සතභාගමිපි සහස්සභාගමිපි න උපෙන්නි”ති දස්සෙතුං “යා මහෙසිත්තං කාරොයා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සබ්බභගකල්‍යාණීති “නාතිදීසා නාතිරස්සා නාතිකියා නාතිචුලා නාතිකාළී නාවිවොදානා අතික්කන්තා මානුසවණ්ණං අප්පත්තා දිබ්බවණ්ණං”න්ති එවං චුත්තෙහි සබ්බෙන අඬිගෙහි කාරණෙහි, සබ්බෙන වා අඬිගපච්චිඬිගෙහි කල්‍යාණී සොහනා සුන්දරා. භත්තු වානොමදස්සිකාති සාමිකස්ස අලාමකදස්සනා සාතිසයං දස්සනියා පාසාදිකා. එතස්සාවාමදානස්ස, කලං නාග්ගති සොළසින්නි එතස්ස එතාය දින්නස්ස ආවාමදානස්ස එලං සොළසභාගං කත්වා තතො එකං භාගං පුන සොළසභාගං කත්වා ගතිතභාගසඬිබාතං සොළසිං කලං චක්ඛවත්තිරඤ්ඤො ඉත්ථීරතනභාවොපි නාග්ගති නානුභොති න පාපුණාති. “සුචණ්ණස්ස පඤ්චදසධරණං නික්ඛ”න්ති වදන්ති, “සතධරණං”න්ති අපරෙ.

193. හෙමවතාති හිමවති ජාතා, හෙමවතජාතිකා වා. තෙ හි මහන්තා ථාමජවසම්පන්නා ව හොන්ති. ඊසාදන්තාති රථිසාසදිසදන්තා, ටොකංයෙව අවනතදන්තාති අත්ථො. තෙන විසාලකදායීභාවං නිවාරෙති. උරුල්භවාති ථාමජවපරක්කමෙහි බුහන්තො, මහන්තං යුද්ධකිව්වං වහිතුං සමත්ථාති අත්ථො. සුචණ්ණකච්ඡාති හෙමමයගීවෙයාකපටිමුක්කා. කච්ඡසිසෙන හි සබ්බං භත්ථියොග්ගං වදති. හෙමකප්පනවාසසාති සුචණ්ණඛවිතගජත්ථරණකඬිකනාදිභත්ථාලඬිකාරසම්පන්නා.

194. චතුත්තමපි දීපානං ඉස්සරන්ති ද්විසහස්සපරිත්තදීපපරිවාරානං ජම්බුදීපාදීනං චතුත්තං මහාදීපානං ඉස්සරියං. තෙන සත්තරතනසමුප්පලං සකලං චක්ඛවත්තිසිරිං වදති. යං පනෙත්ථ, තං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

ඉධ සක්කෙන දෙවරාජෙන අත්තනා ව චුත්තං සබ්බං ආයස්මා මහාකස්සපත්ථෙරො භගවතො ආරොවෙසී. භගවා තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය විත්ථාරෙත ධම්මං දෙසෙසී. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසීති.

ආවාමදායිකාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. වණ්ඩාලිවිමානවණ්ණනා

වණ්ඩාලි වන්ද පාදානීති වණ්ඩාලිවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරන්තො පච්චුසවෙලායං බුද්ධාවිණ්ණං මහාකරුණාසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා උට්ඨාය ලොකං ඔලොකෙන්තො අද්දස තස්මිංයෙව නගරෙ වණ්ඩාලාවසථෙ වසන්තිං එකං මහල්ලිකං වණ්ඩාලිං බිණායුකං, නිරයසංවත්තනිකඤ්චස්සා කම්මං උපට්ඨිතං. සො මහාකරුණාය සමුස්සාහිතමානසො “සග්ගසංවත්තනිකං කම්මං කාරෙත්වා තෙනස්සා නිරුප්පපත්තිං නිසෙධෙත්වා සග්ගෙ පතිට්ඨාපෙස්සාමි”ති විත්තෙත්වා මහතා භික්ඛුසඬිසෙන සද්ධිං රාජගහං පිණ්ඩාය පච්ඡන්ති. තෙන ව සමයෙන සා වණ්ඩාලි දණ්ඩං ඔලුබ්බ නගරතො නික්ඛමන්ති භගවන්තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා අභිමුඛි හුත්වා අට්ඨාසී. භගවාපි තස්සා ගමනං නිවාරෙත්තො විය පුරතො අට්ඨාසී. අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො සත්ථු විත්තං ඤත්වා තස්සා ව ආයුපරික්ඛයං භගවතො වන්දනාය තං නියොජෙත්තො –

195. “වණ්ඩාලි වන්ද පාදානි, ගොතමස්ස යසස්සිනො;
තමෙව අනුකම්පාය, අට්ඨාසි ඉසිසත්තමො.

196. “අභිජ්ජසාදෙහි මනං, අරහත්තම්හි තාදිනි;
ඛිජ්ජං පඤ්ඡලිකා වන්ද, පරිත්තං තව ජීවිත”න්ති. — ගාථාද්වයමාහ;

195. තත්ථ වණ්ඩාලිනි ජාතිආගතෙන නාමෙන තං ආලපනි. වන්දානි අභිවාදය. පාදානිනි සදෙවකස්ස ලොකස්ස සරණානි වරණානි . තමෙව අනුකම්පායානි තමෙව අනුග්ගණ්හනත්ථං, අපායුපපත්තිතො නිසෙධෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තාපනත්ථන්ති අධිජ්ජායො. අට්ඨාසිනි නගරමපි අපච්ඡිත්වා යීතො. ඉසිසත්තමොති ලොකියසෙක්ඛාසෙක්ඛපච්චෙකබුද්ධඉසිති උත්තමො උක්කට්ඨතමො, අථ වා බුද්ධඉසිනං විපස්සිආදීනං සත්තමොති ඉසිසත්තමො.

196. අභිජ්ජසාදෙහි මනන්ති “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා”ති තව විත්තං පසාදෙහි. අරහත්තම්හි තාදිනීති ආරකත්තා කිලෙසානං, තෙසංයෙව අරිතං භතත්තා, සංසාරචක්කස්ස අරානං භතත්තා, පච්චයානං අරහත්තා, පාපකරණ රහාභාවා ව අරහත්තෙ, ඉට්ඨාදිසු තාදිභාවජ්ජත්තියා තාදිමිති. ඛිජ්ජං පඤ්ඡලිකා වන්දානි සිසංයෙව පග්ගහිතඅඤ්ඡලිකා හුත්වා වන්දස්සු. කස්මානි චෙ? පරිත්තං තව ජීවිතන්ති, ඉදානෙව භිජ්ජනසභාවත්තා පරිත්තං අනිඉත්තරං.

ඉති ථෙරො ගාථාද්වයෙන භගවතො ගුණ පකිත්තෙන්තො අත්තනො ආනුභාවෙ යත්වා තස්සා ව බිණායුකතාවිභාවනෙන සංවෙපෙන්තො සත්ථු වන්දනාය නියොජෙසි. සා ව තං සුත්වා සංවෙගජාතා සත්ථරි පසන්නාමානසාව හුත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා අඤ්ඡලිං කත්වා නමස්සමානා බුද්ධගතාය පිතියා එකග්ගචිත්තා හුත්වා අට්ඨාසි. භගවා “අලමෙත්තකමෙතිස්සා සග්ගුපපත්තියා”ති නගරං පාවිසි සද්ධිං භික්ඛුසඛිසෙන. අථ නං එකා භන්තා ගාවී තරුණවච්ඡා තතො එව අභිධාවන්ති සිඬිගෙන පහරිත්වා ජීවිතා වොරොපෙසි. තං සබ්බං දස්සෙතුං සඬිගීතිකාරා —

197. “වොදිතා භාවිතත්තෙන, සරීරන්තිමධාරිතා;
වණ්ඩාලි වන්දි පාදානි, ගොතමස්ස යසස්සිනො.

198. “තමෙනං අවධි ගාවී, වණ්ඩාලිං පඤ්ඡලිං යීතං;
නමස්සමානං සම්බුද්ධං, අන්ධකාරෙ පහඬිකර”න්ති. — ගාථාද්වයමාහංසු;

198. තත්ථ පඤ්ඡලිං යීතං නමස්සමානං සම්බුද්ධන්ති ගතෙපි භගවති බුද්ධාරම්මණාය පිතියා සමාහිතා හුත්වා සම්මුඛා විය අඤ්ඡලිං පග්ගය්හ නමස්සමානං යීතං. අන්ධකාරෙති අවිජ්ජන්ධකාරෙන සකලෙන කිලෙසන්ධකාරෙන ව අන්ධකාරෙ ලොකෙ. පහඬිකරන්ති ඤාණොභාසකරං.

සා ව තතො චුතා තාවතිංසෙසු නිබ්බත්ති, අච්ඡරානං සතසභස්සං වස්සා පරිවාරො අහොසි. තදභෙව ව සා සහ විමානෙන ආගන්ත්වා විමානතො ඔතරිත්වා ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං උපසඬිකම්ත්වා වන්දි. තමත්ථං දස්සෙතුං —

199. “බිණාසවං විගතරජං අනෙජං, එකං අරඤ්ඤම්හි රහො නිසින්තං;
දෙවිද්ධිපත්තා උපසඬිකම්ත්වා, වන්දාමි තං වීර මහානුභාව”න්ති. —

දෙවතා ආහ. තං ථෙරො පුච්ඡි —

200. “සුවණ්ණවණ්ණා ජලිතා මහායසා, විමානමොරුය්හ අනෙකචිත්තා;
පරිවාරිතා අච්ඡරාසඬිගණෙන, කා ත්වං සුභෙ දෙවතෙ වන්දසෙ මම”න්ති.

200. තත්ථ ජලිතානි අත්තනො සරීරජ්ජායා වන්ථාභරණාදීනං ඔභාසෙන ව ජලන්ති ජොතෙන්ති . මහායසානි මහාපරිවාරා. විමානමොරුය්හානි විමානතො ඔරුය්හ. අනෙකචිත්තානි අනෙකවිධචිත්තතායුත්තා. සුභෙති සුභගුණ. මමන්ති මං.

එවං ථෙරෙන පුච්ඡිතා සුන සා —

201. “අහං භද්දන්තෙ වණ්ඩාලි, තයා වීරෙන පෙසිතා;
වන්දිං අරහතො පාදෙ, ගොතමස්ස යසස්සිනො.

202. “සාහං වන්දිත්වා පාදානි, චුතා වණ්ඩාලයොනියා;
විමානං සබ්බතො භද්දං, උපපන්නම්හි නන්දනෙ.

203. “අච්ඡරානං සතසභස්සං, පුරක්ඛත්වාන නිට්ඨති;
තාසාහං පවරා සෙට්ඨා, වණ්ණෙන යසසායුතා.

204. “පහුතකතකලාංගාණං , සම්පජානා පටිස්සතා;
මුනිං කාරුණිකං ලොකෙ, තං භත්තෙ වන්දිතුමාගතා”ති. —

වතස්සො ගාථායො ආභ.

201-4. තත්ථ පෙසිකාති “වණ්ඩාලි, වන්ද පාදානි”තිආදිනා වන්දනාය උයොජිතා. යදිපි තං වන්දනාමයං පුඤ්ඤං පවත්තික්ඛණවසෙන පරිත්තං, ඛේතමභන්තතාය පන ඵලමභන්තතාය ව අතිවිය මභන්තමෙවාති ආභ “පහුතකතකලාංගාණං”ති. තථා බුද්ධාරම්මණාය පීතියා පවත්තික්ඛණෙ පඤ්ඤාය සතියා ව විසදභාවං සන්ධායාභ “සම්පජානා පටිස්සතා”ති. පුන —

205. “ඉදං වත්ථාන වණ්ඩාලි, කතඤ්ඤා කතවෙදිති;
වන්දිත්වා අරභතො පාදෙ, තත්ථෙවන්තරධායථා”ති. —

ගාථා සඬභිතිකාරෙහි යපිතා.

205. තත්ථ වණ්ඩාලිති වණ්ඩාලිභූතපුබ්බාති කත්ථා වුත්තං, දෙවලොකෙ ව ඉදමාවණ්ණං, යං මනුස්සලොකෙ නිරුල්භසමඤ්ඤාය වොභාරො. සෙසං වුත්තනයමෙව.

ආයස්මා පන මහාමොග්ගල්ලානො ඉමං පවත්තිං භගවතො ආරොවෙසි. භගවා තමත්ථං අට්ඨප්පත්තිං කත්ථා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි, සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අභොසිති.

වණ්ඩාලිවිමානවණ්ණනා නිවසීතා.

5. හද්දිත්ථිවිමානවණ්ණනා

නීලා පිතා ව කාළා වාති හද්දිත්ථිවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ව සමයෙන කිම්ලනගරෙ රොහකො නාම ගහපතිපුත්තො අභොසි සද්ධො පසන්නො සීලාවාරසම්පන්නො. තස්මිංයෙව ව නගරෙ තෙන සමානමභාහොගෙ කුලෙ එකා දාරිකා අභොසි සද්ධා පසන්නා පකතියාපි හද්දිතාය හද්දානි නාමෙන. අථ රොහකස්ස මාතෘපිතරො තං කුමාරිං වාරත්ථා තාදිසෙ කාලෙ තං ආනෙත්ථා ආවාහවිවාහං අකංසු. තෙ උභොපි සමග්ගවාසං වසන්ති. සා අත්තනො ආචාරසම්පත්තියා “හද්දිත්ථි”ති තස්මිං නගරෙ පාකටා පඤ්ඤානා අභොසි.

තෙන ව සමයෙන ද්වෙ අග්ගසාවකා පඤ්චසතපඤ්චසතභික්ඛුපරිවාරා ජනපදවාරිකං වරන්තා කිම්ලනගරං පාපුණ්ණං. රොහකො තෙසං තත්ථ ගතභාවං ඤත්ථා සොමනස්සජාතො ථෙරෙ උපසඬකම්ත්ථා වන්දිත්ථා ස්වාතනාය නිමන්තෙත්ථා දුතියදිවසෙ පණ්ණෙන බාදනියෙන භොජනියෙන සපරිවාරෙ තෙ සන්තප්පෙත්ථා සපුත්තදාරො තෙහි දෙසිතං ධම්මදෙසනං සුත්ථා තෙසං ඔවාදෙ පතිට්ඨභන්තො සරණානි ගණ්හි, පඤ්ච සීලානි සමාදිසි. භරියා පනස්ස අට්ඨමිවාතුද්දසිපන්නරසීපාටිභාරියපක්ඛෙසු උපොසථං උපවසි, විසෙසනො සීලාවාරසම්පන්නා අභොසි දෙවතාහි ව අනුකම්පිතා. තාය එව ව දෙවතානුකම්පාය අත්තනො උපරි පතිතං මිච්ඡාපවාදං නිරංකත්ථා සුවිසුද්ධසීලාවාරතාය අතිවිය ලොකෙ පත්ථටයසා අභොසි.

සා හි සයං කිම්ලනගරෙ යීතා අත්තනො සාමිකස්ස වණ්ජජාවසෙන තක්කසිලායං වසන්තස්ස, උස්සවදිවසෙ සභායෙහි උස්සාහිතස්ස නක්ඛත්තකීලාවිත්තෙ උප්පන්නෙ සරදෙවතාය අත්තනො දිබ්බානුභාවෙන තං තත්ථ නෙත්ථා සාමිකෙන සහ යොජිතා තෙනෙව සමාගමෙන පතිට්ඨිතගබ්භා හුත්ථා දෙවතාය කිම්ලනගරං පටිනීතා, අනුක්කමෙන ගබ්භිනිභාවෙ පාකටෙ ජාතෙ සස්සුආදීහි “අතිවාරිනී”ති ආසඬකිතා, තාය එව දෙවතාය අත්තනො ආනුභාවෙන ගඬගාමහොසෙ කිම්ලනගරං ඔත්ථරන්තෙ විය උපට්ඨාපිතෙ අත්තනො පතිබ්බතාභාවසංසුවකෙන සච්චාධිට්ඨානපුබ්බකෙන සපටෙන වාතවෙගසමුට්ඨිතවිච්ඡාලං ගඬගාමහොසං අත්තනො උපරි ආපතිතං ආයස්සඤ්ච නිවත්තෙත්ථා, සාමිකෙන සමාගතාපි තෙන පුබ්බෙ සස්සුආදීහි විය ආසඬකිතා තක්කසිලායං තෙන දින්නං නාමමුද්දිතං සඤ්ඤාණඤ්ච අප්පෙත්තී, තං ආසඬකං නිරංකත්ථා භත්තනො ඤාතිජනස්ස ව මහාජනස්ස ව සම්භාවනියා ජාතා. තෙන වුත්තං “සුවිසුද්ධසීලාවාරතාය අතිවිය ලොකෙ පත්ථටයසා අභොසි”ති.

සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්ථා තාවතිංසභවනෙ උප්පන්නා. අථ භගවති සාවත්ථිනො තාවතිංසභවනං ගන්ත්ථා පාරිච්ඡන්තකමුලෙ පණ්ඩුකම්බලසිලායං නිසින්තෙ, දෙවපරිසාය ව භගවන්තං උපසඬකම්ත්ථා වන්දිත්ථා එකමන්තං නිසින්තාය හද්දිත්ථිපි උපසඬකම්ත්ථා වන්දිත්ථා එකමන්තං අට්ඨාසි. අථ භගවා දසසහස්සිලොකධාතුසු සන්නිපතිතාය දෙවබ්‍රහ්මපරිසාය මජ්ඣෙ තාය දෙවතාය කතපුඤ්ඤකම්මං පුච්ඡන්තො —

206. “නීලා පිතා ව කාළා ව, මඤ්ජිට්ඨා අථ ලොහිතා;
උච්චාවචානං වණ්ණානං, කිඤ්ජක්ඛපරිවාරිතා.

207. “මන්දාරවානං පුප්ඵානං, මාලං ධාරෙසි මුද්ධනි;
නයිමෙ අඤ්ඤෙසු කායෙස, රුක්ඛා සන්ති සුමෙධසෙ.

208. “කෙන කායං උපපන්නා, තාවතිංසං යසස්සිති;
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. — ආහ;

206-7. තත්ථ නීලා පීතා ච කාළා ච, මඤ්ජීටියා අථ ලොහිතාති එත්ථ ච-සද්දො චුත්තත්ථසමුවවයො, සො නීලා ච පීතා වාතිආදිනා පච්චෙකං යොජෙතඛබ්බො. අථාති අඤ්ඤත්ථෙ නිපානො. තෙන ඔදාතාදිකෙ අචුත්තවණ්ණෙ සඛගණ්හාති. ඉති-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො වෙදිතඛබ්බො. ච-සද්දො චා අචුත්තත්ථසමුවවයො. අථාති ඉති-සද්දත්ථෙ නිපානො. උච්චාවචානං වණ්ණානන්ති එත්ථ උච්චාවචානන්ති විහත්තියා අලොපො දට්ඨබ්බො, උච්චාවචවණ්ණානං නානාවිධවණ්ණානන්ති අත්ථො. වණ්ණානන්ති චා වණ්ණවත්තානං. කිඤ්ජක්ඛපරිවාරිතාති කිඤ්ජක්ඛෙහි පරිවාරිතානං. සාමීඅත්ථෙ හි එතං පච්චත්තවචනං. ඉදං චුත්තං හොති — නීලා ච පීතා ච කාළා ච මඤ්ජීටියා ච ලොහිතා ච අථ අඤ්ඤෙ ඔදාතාදයො වාති ඉමෙසං වසෙන උච්චාවචවණ්ණානං තථාභුතෙහියෙව කිඤ්ජක්ඛෙහි කෙසරෙහි පරිවාරිතානං විචිත්තසණ්ඨානාදිතාය චා උච්චාවචානං යථාචුත්තවණ්ණවත්තානං මන්දාරවරුක්ඛසම්භූතතාය මන්දාරවානං පුප්ඵානං මාලං තෙහි කතං මාලාගුණං ත්වං දෙවතෙ අත්තනො සීසෙ ධාරෙසි පිළන්ධසීති.

යනො රුක්ඛතො තාති පුප්ඵාති, තෙසං විසෙසවණ්ණතාය අනඤ්ඤසාධාරණතං දස්සෙතුං “නයිමෙ අඤ්ඤෙසු කායෙසු, රුක්ඛා සන්ති සුමෙධසෙ”ති චුත්තං. තත්ථ ඉමෙහි යථාචුත්තවණ්ණසණ්ඨානාදියුත්තා පුප්ඵවත්තො රුක්ඛා න සන්තිති යොජනා. කායෙසුති දෙවතිකායෙසු. සුමෙධසෙති සුන්දරපඤ්ඤෙ.

තත්ථ නීලාති ඉන්ද්‍රිලමහානීලාදිමණිරතනානං වසෙන නීලොභාසා. පීතාති පුප්ඵරාගකක්කෙතනපුලකාදිමණිරතනානඤ්චෙව සිඬ්ඨිසු වණ්ණස්ස ච වසෙන පීතොභාසා. කාළාති අස්මකඋපලකාදිමණිරතනානං වසෙන කණ්හොභාසා. මඤ්ජීටියාති ජොතිරසගොමුත්තකගොමෙදකාදිමණිරතනානං වසෙන මඤ්ජීටියොභාසා. ලොහිතාති පදුමරාගලොහිතඬිකපවාළරතනාදීනං වසෙන ලොහිතොභාසා. කෙච් පන නීලාදිපදාති “රුක්ඛා”ති ඉමීනා “නීලා රුක්ඛා”තිආදිනා යොජෙත්ථා වදන්ති. රුක්ඛාපි හි නීලාදිවණ්ණෙහි පුප්ඵෙහි සඤ්ජන්තන්තා නීලාදියොගතො නීලාදිවොහාරං ලහන්තිති තෙහි “නීලා...පෙ.... ලොහිතා...පෙ.... නයිමෙ අඤ්ඤෙසු කායෙසු රුක්ඛා සන්ති සුමෙධසෙති, යනො ත්වං උච්චාවචානං වණ්ණානං කිඤ්ජක්ඛපරිවාරිතානං මන්දාරවානං පුප්ඵානං මාලං ධාරෙසි”ති යොජනා කාතඛබ්බො. තත්ථ යථාදිට්ඨෙ වණ්ණවිසෙසයුත්තෙ පුප්ඵෙ කිත්තෙත්ථා තෙසං අසාධාරණභාවදස්සනෙන රුක්ඛානං ආවෙතිකභාවදස්සනං පඨමන යො, රුක්ඛානං අසාධාරණභාවදස්සනෙන පුප්ඵානං ආවෙතිකභාවදස්සනං දුතියන යො. පඨමන යෙ වණ්ණාදයො සරුපෙන ගහිතා, දුතියන යෙ නිස්සයමුඛෙනාති අයමෙතෙසං විසෙසො.

208. කෙනාති කෙන පුඤ්ඤකම්මෙන, කායං තාවතිංසන්ති යොජනා. පුච්ඡිතාවික්ඛාති පුච්ඡිතා ත්වං ආවික්ඛ කථෙහි.

එවං භගවතා පුච්ඡිතා සා දෙවතා ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි —

209. “භද්දත්ථිකාති මං අඤ්ඤංසු, කිම්ලායං උපාසිකා;
සද්ධා සීලෙන සම්පන්නා, සංවිභාගරතා සදා.

210. “අවිජාදනඤ්ච භත්තඤ්ච, සෙනාසනං පදීපියං;
අදාසිං උජුභුතෙසු, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා.

211. “වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ච පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨබ්බිගසුසමාගතං.

212. “උපොසථං උපවසිස්සං, සදා සීලෙසු සංවුතා;
සඤ්ඤාමා සංවිභාගා ච, විමානං ආවසාමහං.

213. “පාණානිපාතා විරතා, මුසාවාදා ච සඤ්ඤතා;
ථෙය්‍යා ච අතිවාරා ච, මජ්ජපාතා ච ආරකා.

214. “පඤ්චසික්ඛාපදෙ රතා, අරියසච්චාන කොචිදා;
උපාසිකා චක්ඛුමතො, අජ්ජමාදවිහාරිනී;
කතාවාසා කතකුසලා තතො වුතා, සයංපහා අනුච්චරාමී නන්දනං.

215. “හික්ඛු වාහං පරමහිතානුකම්පකෙ, අභොජයිං තපස්සියුගං මහාමුනිං;
කතාවාසා කතකුසලා තතො වුතා, සයංපහා අනුච්චරාමී නන්දනං.

216. “අට්ඨබ්බිකං අපරිමිතං සුඛාවහං, උපොසථං සතතමුපාවසිං අහං;
කතාවාසා කතකුසලා තතො වුතා, සයංපහා අනුච්චරාමී නන්දන”න්ති.

209-214. තත්ප් හද්දිත්ථිකාති මං අඤ්ඤංසු, කිම්මොයං උපාසිකාති ආචාරසම්පත්තියා සච්චකිරියාය උබ්බත්තමානමහොසතිවත්තනෙන අබ්බන්ධසිලාති සඤ්ජානනිච්ඡයා හද්දා සුන්දරා අයං ඉත්ථි, තස්මා “හද්දිත්ථිකා උපාසිකා”ති ව මං කිම්මොයංගරවාසිනො ජාතිංසු. සද්ධා සිලෙන සම්පන්නාතිආදි හෙට්ඨා චුත්තනයත්තා උත්තානත්පමෙව.

අපිව “සද්ධා”ති ඉමිනා සද්ධාධනං, “සංවිභාගරතා, අවිජාදනඤ්ච හත්තඤ්ච, සෙනාසනං පදිපියං. අදාසිං උජ්ඣුතෙසු, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා”ති ඉමිනා වාගධනං, “සිලෙන සම්පන්නා, චතුද්දසිං පඤ්චදසිං...පෙ.... පඤ්චසික්ඛාපදෙ රතා”ති ඉමිනා සිලධනං හිරිධනං ඔත්තජ්ජධනඤ්ච, “අරියසච්චාන කොවිදා”ති ඉමිනා සුතධනං පඤ්ඤාධනඤ්ච දස්සිතන්ති සා අත්තනො සත්තවිධඅරියධනපටිලාභං. “උපාසිකා චක්ඛුමනො...පෙ.... අනුච්චරාමි නන්දන”න්ති ඉමිනා තස්ස දිට්ඨධම්මිකං සම්පරායිකඤ්ච ආනිසංසං විභාවෙති. තත්ප් කතාවාසාති නිජ්ජාදිතසුචරිතාවාසා. සුචරිතකම්මඤ්චි තදත්තෙ ආයතිඤ්ච සුඛාවාසහෙතුතාය “සුඛවිහාරස්ස ආවාසො”ති චුච්චති. තෙනාහ “කතකුසලා”ති.

215. පුබ්බෙ අනාමසිතබ්බත්තවිසෙසං අත්තනො දානමයං පුඤ්ඤං වත්වා ඉදානි තස්ස ආයතනගතතං දස්සෙතුං “භික්ඛු වා”තිආදි චුත්තං. තත්ප් භික්ඛුති අනවසෙසභින්නකිලෙසතාය භික්ඛු. පරමභිතානුකම්පකෙති පරමං අතිවිය දිට්ඨධම්මිකාදිනා හිතෙන අනුග්ගාහකෙ. අභොජ්ජිත්ති පණිතෙන භොජනෙන භොජෙසිං. තපස්සියුගන්ති උත්තමෙන තපසා සබ්බකිලෙසමලං තාපෙත්වා සමුච්ඡින්නදිත්වා ධීතත්තා තපස්සිභූතං යුගං. මහාමුනින්ති තතො එව මහාඉසිභූතං, මහතො වා අත්තනො විසයස්ස මහත්තෙනෙව ඤාණෙන මුනනතො පරිච්ඡින්නදනතො මහාමුනිං. සබ්බමෙනං ද්වෙ අග්ගසාවකෙ සන්ධාය වදති.

216. අපරිමිතං සුඛාවහන්ති අනුනාසිකලොපං අකත්වා චුත්තං. “යාවඤ්චිදං, භික්ඛවෙ, න සුකරං අක්ඛානෙන පාපුණිතුං යාව සුඛා සග්ගා”ති (ම. නි. 3.255) වචනතො භගවතොපි වචනපටානිතපරිමාණරහිතසුඛනිබ්බත්තකං අත්තනො වා ආනුභාවෙන අපරිමිතසුඛාවහං සුඛස්ස ආවහනකං. සතතන්ති සබ්බකාලං. තං තං උපොසප්පරක්ඛණදිවසං අභාපෙත්වා, තං තං වා උපොසප්පරක්ඛණදිවසං අබ්බන්ධං කත්වා පරිපුණ්ණං කත්වා සතතං වා සබ්බකාලං සුඛාවහන්ති යොජනා. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

අප් භගවා මාතුදෙවපුත්තජ්ජමුඛානං දසසහස්සිලොකධාතුවාසිනං දෙවබ්බුත්තසංඝානං තයො මාසෙ අභිධම්මපිටකං දෙසෙත්වා මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා හද්දිත්ථිවිමානං භික්ඛුනං දෙසෙසි. සා දෙසනා සම්පත්තපරිසාය සාත්ථිකා අභොසිති.

හද්දිත්ථිවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. සොණදින්නාවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති සොණදින්නාවිමානං. තස්ස කා උජ්ජත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන ව සමයෙන නාළන්දායං සොණදින්නා නාම එකා උපාසිකා සද්ධා පසන්නා භික්ඛුනං චතුහි පච්චයෙහි සක්කච්චං උපට්ඨහන්ති සුචිසුද්ධනිච්චසිලා අට්ඨඨිගසමන්නාගතං උපොසප්මපි උපවසති. සා ධම්මසචනසජ්ජායං පටිලභිත්වා උපනිස්සයසම්පන්නතාය චතුසච්චකම්මට්ඨානං පරිබුහන්ති සොනාපන්නා අභොසි. අප් අඤ්ඤතරෙන රොගෙන පුට්ඨා කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු උජ්ජජ්ජී. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො –

- 217. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්ථං නිට්ඨසි දෙවතෙ; මහාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.
- 218. “කෙන තෙනාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති; උජ්ජජ්ජන්ති ව තෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.
- 219. “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං; කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. –

ඉමාහි තිහි ගාථාහි පටිපුච්ඡී.

- 220. “සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා; පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

221-224. “සොණදින්නාති මං අඤ්ඤංසු...පෙ.... ඉග්ගානමස්ස යස්සස්සිකො. දෙවතා මේතාදිසො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ව මේ සබ්බදිසා පභාසති”ති. – දෙවතා බ්‍යාකාසි. තං සබ්බං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

සොණදින්නාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. උපොසථාවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති උපොසථාවිමානං. ඉධ අට්ඨුප්පත්තියං සාකෙතෙ උපොසථා නාම එකා උපාසිකාති අයමෙව විසෙසො, සෙසං අනන්තරවිමානසදිසං. තෙන වුත්තං –

229-231. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන...පෙ....
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.

233-238. “සා දෙවතා අත්තමනා...පෙ... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”
උපොසථාති මං අඤ්ඤංසු, සාකෙතායං උපාසිකා...පෙ....
උපාසිකා වක්ඛමතො, ගොතමස්ස යසස්සිනො.

239. “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති. –

දෙවතා බ්‍යාකාසි. පුන අත්තනො එකං දොසං දස්සෙත්ති –

241. “අභික්ඛණං නන්දනං සුත්වා, ඡන්දො මෙ උදපජ්ජට්ඨ;
තත්ථ චිත්තං පණ්ඩාය, උපපන්නාමිති නන්දනං.

242. “නාකාසිං සත්ථු වචනං, බුද්ධස්සාදිච්චබන්ධුනො;
භිනෙ චිත්තං පණ්ඩාය, සාමිති පච්ඡානුකාපිති” ති. – ද්වෙ ගාථා අභාසි;

233. තත්ථ උපොසථාති මං අඤ්ඤංසුති “උපොසථා” ති ඉමිනා නාමෙන මං මනුස්සා ජාතිංසු. සාකෙතායන්ති සාකෙතනගරෙ.

241. අභික්ඛණන්ති අභිණ්හං. නන්දනං සුත්වාති “තාවතිංසභවනෙ නන්දනවනං නාම ඵදිසඤ්ච ඵදිසඤ්චා” ති තත්ථ නානාවිධං දිබ්බසම්පත්තිං සුත්වා. ඡන්දොති තත්තිබ්බත්තකපුඤ්ඤකම්මස්ස කාරණභූතො කුසලච්ඡන්දො, තනුපපත්තියා පත්ථනාභූතො තණ්හාඡන්දො වා. උදපජ්ජට්ඨාති උප්පජ්ජිත්ථ. තත්ථාති තාවතිංසභවනෙ, නන්දනාපදෙසෙනපි හි තං දෙවලොකං වදති. උපපන්නාමිති උප්පන්නා නිබ්බත්තා අමිති.

242. නාකාසිං සත්ථු වචනන්ති “නාහං, භික්ඛවෙ, අප්පමත්තකම්පි භවං වණ්ණෙමි” තිආදිනා (අ. නි. 1.320-321) සත්ථාරා වුත්තවචනං න කරිං, භවෙසු ඡන්දරාගං න පජ්ඣිත්ති අත්ථො. ආදිච්චො ගොතමගොත්තො, භගවාපි ගොතමගොත්තොති සගොත්තතාය වුත්තං “බුද්ධස්සාදිච්චබන්ධුනො” ති. අථ වා ආදිච්චස්ස බන්ධු ආදිච්චබන්ධු, භගවා. තං පටිච්ච තස්ස අරියාය ජාතියා ජාතත්තා ආදිච්චො වා බන්ධු එතස්ස ඔරසපුත්තභාවතොති ආදිච්චබන්ධු, භගවා. තථා හි වුත්තං –

“යො අන්ධකාරෙ තමසි පහඬිකරො, වෙරොවනො මණ්ඩලී උග්ගතෙපො;
මා රාහු ගිලී වරමන්තලික්ඛෙ, පජං මම රාහු පමුඤ්ච සූරිය” ති. (සං. නි. 1.91);

භිනෙති ලාමකෙ. අත්තනො භවාහිරතිං සන්ධාය වදති. සාමිති සා අමිති.

එවං තාය දෙවතාය භවාහිරතිනිමිත්තෙ උප්පන්නවිප්පට්ඨාරෙ පවෙදිතෙ ථෙරො භවස්ස පරිච්ඡින්නායුභාවච්චාචනමුඛෙන ආයතිං මනුස්සත්තභාවෙ යත්වා වට්ඨකම්බස්ස සමතික්කමො කාතුං සුකරො, සබ්බසො බිණ්ණසචභාවො නාම මහානිසංසොති ව සමස්සාසෙනං –

243. “කිව වීරං විමානමිති, ඉධ වච්ඡසුපොසථෙ;
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, යදි ජානාසි ආයුනො” ති. –

ගාථමාහ. පුන සා –

244. “සට්ඨි වස්සසභස්සානි , තිස්සො ව වස්සකොට්ඨො;
ඉධ යත්වා මහාමුනි, ඉතො වුතා ගමිස්සාමි;
මනුස්සානං සභබ්බත්ත” ති. – ආහ;

පුන ථෙරො –

245. “මා ත්වං උපොසථෙ භාසි, සම්බුද්ධෙනාසි බ්‍යාකතා;
සොතාපන්නා විසෙසයි, පභිනා තව දුග්ගති” ති. –

ඉමාය ගාථාය සමුත්තෙපෙසි.

243-4. තත්ව කීව විරන්ති කිත්තකං අද්ධානං. ඉධාති ඉමස්මිං දෙවලොකෙ, ඉධ වා විමානස්මිං. ආයු නොති ආයු, නොති නිපාතමත්තං. ආයුනො වා විරාවිරභාවං, අථ වා යදි ජානාසි ආයුනොති අත්ථො. මහාමුතීති ථෙරං ආලපති.

245. මා ත්වං උපොසථෙ භායිති හද්දෙ උපොසථෙ ත්වං මා භායි. කස්මා? යස්මා සම්බුද්ධෙනාසි ඛ්‍යාකතා. කිත්ති? සොකාපන්නා විසෙසයිති. මග්ගඵලසඤ්ඤිතං විසෙසං යාතා අධිගතා, තස්මා පභීතා තව සබ්බාපි දුග්ගතිති ඉමමිපි විසෙසං යාතාති විසෙසයි. සෙසං චුත්තනයමෙව.

උපොසථාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8-9. නිද්දා-සුනිද්දාවිමානවණ්ණනා

අට්ඨමනවමවිමානානි රාජගහනිදානානි. අට්ඨුප්පත්තියං යථාක්කමං “නිද්දා නාම උපාසිකා...පෙ.... ගොතමස්ස යසස්සිනො. තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ.... සුනිද්දා නාම උපාසිකා”ති වත්තබ්බං. සෙසං චුත්තනයමෙව. ගාථාසුපි අපුබ්බං නත්ථි. තථා හි එකවිවෙසු පොත්ථකෙසු පාළි පෙය්‍යාලවසෙන ධර්මිතාති. තෙන චුත්තං -

246. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන...පෙ....
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

247. “සාදෙවතා අත්තමනා...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.
නිද්දාති මම අඤ්ඤංසු, රාජගහස්මිං උපාසිකා...පෙ....
ගොතමස්ස යසස්සිනො.

248. “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.
අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන...පෙ.... සබ්බදිසා පභාසති”ති.
249. “සාදෙවතා අත්තමනා...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.
250. සුනිද්දාති මම අඤ්ඤංසු, රාජගහස්මිං උපාසිකා...පෙ....
ගොතමස්ස යසස්සිනො.

268. “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

නිද්දා-සුනිද්දාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. පට්ඨමහික්ඛාදාසිකාවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති හික්ඛාදාසිකාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන ව සමයෙන උත්තරමධුරායං අඤ්ඤතරා ඉත්ථි බිණායුකා හොති අපායෙ උප්පජ්ජනාරහා. භගවා පට්ඨසවෙලායං මහාකරුණාසමාපත්තිතො චුට්ඨාය ලොකං වොලොකෙන්තො තං ඉත්ථි අපායෙ උප්පජ්ජනාරහං දිස්වා මහාකරුණාය සඤ්චොදිතමානසො තං සුගතියං පතිට්ඨාපෙතුකාමො එකො අදුතියො මධුරං අගමාසි. ගන්ත්වා පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙන්වා පත්තව්වරං ආදාය බහිනගරං පිණ්ඩාය පාවිසි. තෙන සමයෙන සා ඉත්ථි ගෙහෙ ආහාරං සම්පාදෙන්වා එකමන්තෙ පට්ඨාමෙන්වා සටං ගහෙන්වා උදකතිත්ථං ගන්ත්වා න්භායිත්වා සටෙන උදකං ගහෙන්වා අත්තනො ගෙහං ගච්ඡන්ති අත්තරාමග්ගෙ භගවන්තං පස්සිත්වා “අපි, හන්තෙ, පිණ්ඩො ලද්ධො”ති වත්වා “ලභිස්සාමි”ති ව භගවතා චුත්තෙ අලද්ධභාවං ඤත්වා සටං ධර්මෙන්වා භගවන්තං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා “අහං, හන්තෙ, පිණ්ඩපානං දස්සාමි, අධිවාසෙථා”ති ආහ. අධිවාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙන. සා භගවතො අධිවාසනං විදිත්වා පට්ඨමතරං ගන්ත්වා සිත්තසම්මට්ඨෙ පදෙසෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙන්වා භගවතො පට්ඨෙසනං උදික්ඛමානා අට්ඨාසි. භගවා ගෙහං පට්ඨිත්වා පඤ්ඤන්තෙ ආසනෙ නිසීදි. අථ සා භගවන්තං හොපෙසි. භගවා කතහත්තකිව්වො ඔනීතපත්තපාණි තස්සා අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සා අනුමොදනං සුත්වා අනප්පකං පිතිසොමනස්සං පට්ඨංවෙදෙන්ති යාව වක්ඛුපට්ඨමතික්කමා බුද්ධාරම්මණං පිති. අවිජ්ජන්ති නමස්සමානා අට්ඨාසි. සා කතිපයදිවසාතික්කමෙනෙව කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්ති, අවිජ්ජරාසභස්සඤ්චස්සා පට්ඨාරො අහොසි. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො -

270. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන...පෙ.... ඔසධි විය තාරකා.
271. “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. - ගාථාහි සුවච්ඡි;

272. “සාදෙවතා අත්තමනා...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.
273. පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ.

275. “අද්දසං විරජං බුද්ධං, විජ්ජසන්නමනාවිලං;
තස්ස අදාසභං හික්ඛං, පසන්නා සෙහි පාණිහි.

276. “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. -

දෙවතා බ්‍යාකාසි. සෙසං සබ්බං හෙට්ඨා චුත්තනයත්තා උත්තානත්ථමෙව.

පට්ඨානිකාදායිකාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. දුතියනිකාදායිකාවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති දුතියනිකාදායිකාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති . තත්ථ අඤ්ඤතරා ඉත්ථි සද්ධා පසන්නා අඤ්ඤතරං ඛිණාසවත්ථෙරං පිණ්ඩාය වරන්නං දිස්වා අත්තනො ගෙහං පවෙසෙත්වා භොජනං අදාසි. සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බත්ති. සෙසං අනන්තරවිමානසදිසමෙව.

278. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන...පෙ... සබ්බදිසා පභාසති”ති.
281. “සා දෙවතා අත්තමානා...පෙ... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

දුතියනිකාදායිකාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති පරමත්ථදීපනියා බුද්දක-අට්ඨකථාය විමානවත්ථස්මි.

එකාදසවත්ථපට්මණ්ඩිතස්ස දුතියස්ස චිත්තලතාවග්ගස්ස

අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. පාරිච්ඡන්තකවග්ගො

1. උළාරවිමානවණ්ණනා

පාරිච්ඡන්තකවග්ගෙ උළාරො තෙ යසො වණ්ණොති උළාරවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ කලන්දකනිවාපෙ. තෙන සමයෙන රාජගහෙ ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානස්ස උපට්ඨාකකුලෙ එකා දාරිකා දානජ්ඣාසයා දානසංවිභාගරතා අභොසි. සා යං තස්මිං ගෙහෙ පුරෙහත්තං බාදනීයභොජනීයං උප්පජ්ජති, තත්ථ අත්තනා ලද්ධපට්ඨිසතො උපඩ්ඨං දෙති, උපඩ්ඨං අත්තනා පරිභුඤ්ජති, අදත්වා පන න භුඤ්ජති, දක්ඛිණෙයො අපස්සන්තිපි යපෙත්වා දිට්ඨිකාලෙ දෙති, යාවකානම්පි දෙතියෙව. අට්ඨස්සා මාතා “මම ධිතා දානජ්ඣාසයා දානසංවිභාගරතා”ති භට්ඨකුට්ඨා තස්සා දිගුණං භාගං දෙති. දෙන්නී ව එකස්මිං භාගෙ තාය සංවිභාගෙ කතෙ පුන අපරං දෙති, සා තතොපි සංවිභාගං කරොතියෙව.

එවං ගච්ඡන්තෙ කාලෙ තං වයප්පත්තං මාතාපිතරො තස්මිංයෙව නගරෙ අඤ්ඤතරස්මිං කුලෙ කුමාරස්ස අදංසු. තං පන කුලං මිච්ඡාදිට්ඨිකං හොති අස්සද්ධං අප්පසන්නං . අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො රාජගහෙ සපදානං පිණ්ඩාය වරමානො තස්සා දාරිකාය සසුරස්ස ගෙහද්වාරෙ අට්ඨාසි. තං දිස්වා සා දාරිකා පසන්නාවත්තා “පච්ඡථ හන්තෙ”ති පවෙසෙත්වා වන්දිත්වා සස්සයා යපිතං පුච්ඡං තං අපස්සන්ති “තස්සා කථෙත්වා අනුමොදාපෙස්සාමි”ති විස්සාසෙන ගහෙත්වා ථෙරස්ස අදාසි, ථෙරො අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. දාරිකා “කුමිහෙහි යපිතං පුච්ඡං මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස අදාසි”න්ති සස්සයා කථෙසි. සා තං සුත්වා “කින්නාමිදං පාගබ්භියං, අයං මම සන්නකං අනාපුච්ඡිත්ථාව සමණස්ස අදාසි”ති තං කට්ඨකායමානා කොධාභිභූතා යුත්තායුත්තං අවින්නෙන්ති පුරතො ධීතං මුසලබණ්ඩං ගහෙත්වා අංසකුටෙ පහරි. සා සුබ්බමාලනාය පරික්ඛිණායුකතාය ව තෙනෙව පහරෙන බලවද්ධාභිභූතා හුත්වා කතිපාහෙනෙව කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු නිබ්බත්ති. තස්සා සතිපි අඤ්ඤස්මිං සුවරිතකම්මෙ ථෙරස්ස කතදානමෙව සාතිසයං හුත්වා උපට්ඨාසි. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව ගන්ත්වා –

286. “උළාරො තෙ යසො වණ්ණො, සබ්බා ඔභාසතෙ දිසා;
නාරියො නච්චන්ති ගායන්ති, දෙවපුත්තා අලඬිකතා.

287. “මොදෙන්නි පරිවාරෙන්නි, තව පූජාය දෙවතෙ;
සොවණ්ණොති විමානාති, තවිමානි සුදස්සනෙ.

288. “තුචංසි ඉස්සරා තෙසං, සබ්බකාමසම්ඳ්ධිනි;
අභිජාතා මහන්තාසි, දෙවකායෙ පමොදසි;
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”න්ති. –

නිහි ගාථාහි පුච්ඡි.

286. තත්ථ යසොති පරිවාරො. වණ්ණොති වණ්ණනිභා සරිරොභාසො. “උළාරො”ති පන විසෙසෙත්වා චුත්තත්තා තස්සා දෙවතාය පරිවාරසම්පත්ති ව වණ්ණසම්පත්ති ව චුත්තා හොති. තාසු “උළාරො තෙ වණ්ණො”ති

සඬුබෙපතො වුත්තං වණ්ණසම්පත්තිං විසයවසෙන විත්ථාරතො දස්සෙතුං “සබ්බා ඔභාසනෙ දිසා”ති වත්ථා “උළාරො තෙ යසො”ති වුත්තං පරිවාරසම්පත්තිං වත්ථුවසෙන විත්ථාරතො දස්සෙතුං “නාරියො නච්චන්ති”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ සබ්බා ඔභාසනෙ දිසාති සබ්බාසු දිසාසු විජ්ජොතතෙ, සබ්බා වා දිසා ඔභාසයනෙ, විජ්ජොතයතිති අත්ථො. “ඔභාසනෙ”ති පදස්ස “ඔභාසන්තෙ”ති කෙච්ච වචනවිපල්ලාසෙන අත්ථං වදන්ති, තෙහි “වණ්ණෙනා”ති විභන්ති විපරිණාමෙනබ්බා. වණ්ණෙනාති ව හෙතුමිහි කරණවචනං, වණ්ණෙන හෙතුභූතෙනාති අත්ථො. “සබ්බා දිසා”ති ව ජාතිවසෙන දිසාසාමඤ්ඤ අපෙක්ඛිතෙ වචනවිපල්ලාසෙනපි පයොජනං නත්ථි. නාරියොති එත්ථාපි “අලඬකතා”ති පදං ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. දෙවපුත්තාති එත්ථ ව-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො. තෙන නාරියො දෙවපුත්තා වාති සමුවචයො වෙදිතබ්බො.

287. මොදෙන්තිති පමොදයන්ති. පූජායාති පූජනත්ථං පූජානිමිත්තං වා, නච්චන්ති ගායන්තිති යොජනා. තච්චානිති තච ඉමානි.

288. සබ්බකාමසම්ඤ්ජිති සබ්බෙහි පඤ්චහි කාමගුණෙහි, සබ්බෙහි වා තයා කාමිතෙහි ඉච්ඡිතෙහි වත්ථුහි සම්ඤ්ජා. අභිජාතාති සුජාතා. මහන්තාසීති මහති මහානුභාවා අසි. දෙවකායෙ පමොදසීති ඉමස්මිං දෙවනිකායෙ දිබ්බසම්පත්තිහෙතුකෙන පරමෙන පමොදනෙන පමොදසී.

එවං ථෙරෙන පුච්ඡිතා සා දෙවතා තමත්ථං විස්සජ්ජෙසි -

289. “අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ; දුස්සිලකුලෙ සුණ්ඩා අහොසිං, අස්සද්ධෙසු කදරියෙසු අහං.

290. “සද්ධා සිලෙන සම්පන්නා, සංවිභාගරතා සදා; පිණ්ඩාය වරමානස්ස, අපුචං තෙ අදාසහං.

291. “තදාහං සස්සුයාවික්ඛිං, ‘සමණො ආගතො ඉධ; තස්ස අදාසහං පුචං, පසන්නා සෙහි පාණ්හි’.

292. “ඉතිස්සා සස්සු පරිභාසි, අවිනිතාසි ත්වං වධු; න මං සම්පුච්ඡිතුං ඉච්ඡි, ‘සමණස්ස දදාමහං’.

293. “තතො මෙ සස්සු කුපිතා, පභාසි මුසලෙන මං; කුටඬගච්ඡි අවධි මං, නාසක්ඛිං ජීවිතුං විරං.

294. “අහං කායස්ස හෙදා, විජ්ජමුත්තා තතො වුතා; දෙවානං තාවතිංසානං, උපපන්නා සහබ්බතං.

295. “තෙන මෙතාදියො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

289. තත්ථ අස්සද්ධෙසුති රතනත්තයසද්ධාය කම්මඵලසද්ධාය ව අභාවෙන අස්සද්ධෙසු, ථද්ධම්මච්ඡරියතාය කදරියෙසු සස්සුආදීසු අහං සද්ධා සිලෙන සම්පන්නා අහොසිතිති යොජනා.

290-1. අපුචන්ති කපල්ලපුචං. තෙති නිපාතමත්තං. සස්සුයා ආචික්ඛිං ගහිතභාවඤ්ඤාපනත්ථඤ්ච අනුමොදනත්ථඤ්චාති අධිප්පායො.

292. ඉතිස්සාති එත්ථ අස්සාති නිපාතමත්තං. සමණස්ස දදාමහන්ති අහං සමණස්ස අපුචං දදාමිති. යස්මා න මං සම්පුච්ඡිතුං ඉච්ඡි, තස්මා ත්වං වධු අවිනිතාසීති සස්සු පරිභාසීති යොජනා.

293. පභාසීති පහරි. කුටඬගච්ඡි අවධි මන්ති එත්ථ කුටන්ති අංසකුටං වුත්තං පුරිමපදලොපෙන, කුටමෙච අඬගන්ති කුටඬගං, තං ඡිත්ඤ්ජිති කුටඬගච්ඡි. එවං කොධාහිභූතා හුත්වා මං අවධි, මම අංසකුටං ඡිත්ඤ්ජි, තෙනෙච උපක්කමෙන මතත්තා මං මාරෙසීති අත්ථො. තෙනාහ “නාසක්ඛිං ජීවිතුං විර”න්ති.

294. විජ්ජමුත්තාති තතො දුක්ඛතො සුට්ඨු මුත්තා. සෙසං වුත්තනයමෙච.

උළාරවිමානවණ්ණනා නිවසීතා.

2. උච්ඡුදායිකාවිමානවණ්ණනා

ඔභාසයිත්වා පථවිං සදෙවකන්ති උච්ඡුදායිකාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා රාජගහෙ විහරන්තිආදි සබ්බං අනන්තරවිමානෙ වුත්තසදිසං. අයං පන විසෙසො - ඉධ උච්ඡු දින්නා, සස්සුයා ව පීඨකෙන පහටා, තඬ්ඬණඤ්ඤෙච

මනා තාවතියෙසු උප්පන්නා, තස්සංයෙව රත්තියං ථෙරස්ස උපට්ඨානං ආගතා, කෙවලකප්පං ගිජ්ඣකුටං වන්දො විය සුරියො විය ව ඔහාසෙන්නී ථෙරං වන්දිත්වා පඤ්ජලිකා නමස්සමානා එකමන්තං අට්ඨාසි. අථ නං ථෙරො –

296. “ඔහාසයිත්වා පථවිං සදෙවකං, අතිරොවසි වන්දිමසුරියා විය;
සිරියා ව වණ්ණෙන යසෙන තෙජසා, බ්‍රහ්මාව දෙවෙ තිදසෙ සහින්දකෙ.
297. “පුච්ඡාමි තං උප්පලමාලධාරිනී, ආවෙළිනී කඤ්චනසන්නිහත්තවෙ;
අලඬිකතෙ උත්තමවත්ථධාරිනී, කා ත්වං සුභෙ දෙවතෙ වන්දසෙ මමං.
298. “කිං ත්වං පුරෙ කම්මමකාසි අත්තනා, මනුස්සභූතා පුරිමාය ජාතියා;
දානං සුවිණ්ණං අථ සිලසංයමං, කෙනුපපන්නා සුගතිං යසස්සිනී;
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. –

ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි.

296-7. තත්ථ ඔහාසයිත්වා පථවිං සදෙවකන්ති වන්දිමසුරියරස්මිසම්මිස්සෙහි සිනෙරුපස්සවිනිග්ගතෙහි පභාවිසරෙහි විජ්ජොතයමානතාය දෙවෙන ආකාසෙන සහාති සදෙවකං උපගතභූමිභාගභූතං ඉමං පථවිං විජ්ජොතෙත්වා, එකොහාසං එකපජ්ජොතං කත්වාති අත්ථො. ඔහාසයිත්වා පථවිං වන්දිමසුරියා වියාති යොජනා. අතිරොවසිති අතික්කම්ත්වා රොවසි. තං පන අතිරොවනං කෙන කිං විය කෙන වාති ආහ “සිරියා”තිආදි. තත්ථ සිරියාති සොහග්ගාදියොභාවිසෙසෙන. තෙජසාති අත්තනො ආනුභාවෙන. ආවෙළිනීති රතනමයපුප්ඵාවෙළවතී.

එවං ථෙරෙන පුච්ඡිතා දෙවතා ඉමාහි ගාථාහි විස්සජ්ජෙසි –

299. “ඉදානි හත්තෙ ඉමමෙව ගාමං, පිණ්ඩාය අම්භාකං සරං උපාගමි;
තතො තෙ උච්ඡුස්ස අදාසි ඛණ්ඩිකං, පසන්නචිත්තා අතුලාය පිතියා.
300. “සස්සු ව පච්ඡා අනුයුඤ්ජතෙ මමං, කහං නු උච්ඡුං වධුකෙ අවාකිරි;
න ඡඩ්ඛිතං නො පන බාදිතං මයා, සන්නස්ස හික්ඛුස්ස සයං අදාසහං.
301. “තුය්හං න්විදං ඉස්සරියං අථො මම, ඉතිස්සා සස්සු පරිභාසතෙ මමං;
පියං ගහෙත්වා පහාරං අදාසි මෙ, තතො වුතා කාලකතාමිති දෙවතා.
302. “තදෙව කම්මං කුසලං කතං මයා, සුඛඤ්ච කම්මං අනුභොමි අත්තනා;
දෙවෙහි සද්ධිං පරිවාරයාමහං, මොදාමහං කාමගුණෙහි පඤ්චති.
303. “තදෙව කම්මං කුසලං කතං මයා, සුඛඤ්ච කම්මං අනුභොමි අත්තනා;
දෙවින්දගුත්තා තිදසෙහි රක්ඛිතා, සමප්පිතා කාමගුණෙහි පඤ්චති.
304. “එතාදිසං පුඤ්ඤඵලං අනප්පකං, මහාවිපාකා මම උච්ඡුදක්ඛිණා;
දෙවෙහි සද්ධිං පරිවාරයාමහං, මොදාමහං කාමගුණෙහි පඤ්චති.
305. “එතාදිසං පුඤ්ඤඵලං අනප්පකං, මහාජුතිකා මම උච්ඡුදක්ඛිණා;
දෙවින්දගුත්තා තිදසෙහි රක්ඛිතා, සහස්සනෙත්තොරිව නන්දනෙ වනෙ.
306. “තුවඤ්ච හත්තෙ අනුකම්පකං විදුං, උපෙච්ච වන්දිං කුසලඤ්ච පුච්ඡිසං;
තතො තෙ උච්ඡුස්ස අදාසි ඛණ්ඩිකං, පසන්නචිත්තා අතුලාය පිතියා”ති.

299. තත්ථ ඉදානීති අනන්තරානිතදිවසත්තා ආහ, අධුනාති අත්ථො. ඉමමෙව ගාමන්ති ඉමස්මිංයෙව ගාමෙ, රාජගහං සන්ධාය වදති. වුත්තඤ්ඤි “ගාමොපි නිගමොපි නගරමිපි ‘ගාමො’ ඉච්චෙව වුච්චති”ති. භූමිමත්ථෙව චෙතං උපයොගවචනං. උපාගමිති උපගතො අහොසි. අතුලායාති අනුපමාය, අප්පමාණාය වා.

300. අවාකිරීති අපනෙසි ඡඩ්ඛෙසි, විනාසෙසි වා. සන්නස්සාති සාධුරුපස්ස සන්නකිලෙසස්ස පරිස්සමමප්පත්තස්ස වා.

301. තුය්හං නුති නු-සද්දො අනත්තමනනාසුවනෙ නිපාතො, සො “මමා”ති එත්ථාපි ආනෙත්වා යොජෙතබ්බො “මම නු”ති. ඉදං ඉස්සරියන්ති ගෙහෙ ආධිපච්චං සන්ධායාහ. තතො වුතාති තතො මනුස්සලොකතො වුතා. යස්මා ඩීතථානතො අපගතාපි “වුතා”ති වුච්චති, තස්මා වුතිං විසෙසෙතුං “කාලකතා”ති වුත්තං. කාලකතාපි ව න යත්ථ කත්ථවි නිබ්බත්තා, අපිව බො දෙවත්තං උපගතාති දස්සෙත්ති ආහ “අමිති දෙවතා”ති.

302. තදෙව කම්මං කුසලං කතං මයාති තදෙව උච්ඡුඛණ්ඩදානමත්තං කුසලං කම්මං කතං මයා, අඤ්ඤං න ජානාමිති අත්ථො. සුඛඤ්ච කම්මන්ති සුඛඤ්ච කම්මඵලං. කම්මඵලඤ්ඤි ඉධ “කම්ම”න්ති වුත්තං උත්තරපදලොපෙන, කාරණොපචාරෙන වා “කුසලානං, හික්ඛෙව, ධම්මානං සමාදානහෙතු ඵවමීදං පුඤ්ඤං පවඩ්ඪති (දී. නි. 3.80).

අනුභූතී සකං පුඤ්ඤ”න්ති (වි. ව. 133) ව ආදීසු විය. කම්මන්ති වා කරණත්ථෙ උපයොගවචනං, කම්මෙනාති අත්ථො. කම්මෙ වා භවං කම්මං යථා කම්මන්ති. අථ වා කාමෙතඛිකතාය කම්මං. තඤ්ඤි සුඛරජනීයභාවතො කාමුපසංහිතං කාමෙතඛිකන්ති කමතීයං. අත්තනාති අත්තනා ඵව, සයංවසිතාය සෙරිභාවෙන සයමෙවාති අත්ථො. පරිවාරයාමහං අත්තනන්ති පුරිමගාථාය “අත්තනා”ති වුත්තං පදං විහත්තිවිපරිණාමෙන “අත්තන”න්ති යොජෙතඛිකං.

303-5. දෙවින්දගුත්තාති දෙවින්දෙන සක්කෙන ගුත්තා, දෙවින්දො විය වා ගුත්තා මහාපරිවාරතාය. සමජ්ජිකාති සුට්ඨ අජ්ජිකා සමන්තාගතා. මහාවිජාකාති විපුලඵලා. මහාජුතිකාති මහාතෙජා, මහානුභාවාති අත්ථො.

306. තුවන්ති තං. අනුකම්පකන්ති කාරුණිකං. විදුන්ති සප්පඤ්ඤං, සාවකපාරමියා මත්ථකං පත්තන්ති අත්ථො. උපෙච්චාති උපගන්ත්වා. වන්දිත්ති පඤ්චපතිට්ඨිතෙන අභිවාදයි. කුසලඤ්ච ආරොග්ගා පුච්ඡිසං අපුච්ඡිසං, අතුලාය පීතියා ඉදඤ්ච කුසලං අනුස්සරාමීති අධිජපායො. සෙසං භෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

උච්ඡුදායිකාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. පල්ලඛිකවිමානවණ්ණනා

පල්ලඛිකසෙට්ඨෙ මණිසොණ්ණවිත්තෙති පල්ලඛිකවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථීයං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන ව සමයෙන සාවත්ථීයං අඤ්ඤතරස්ස උපාසකස්ස ධිතා කුලපදෙසාදිනා සදිසස්ස තත්ථෙව අඤ්ඤතරස්ස කුලපුත්තස්ස දිත්තා, සා ව භොති අක්කොධනා සීලාවාරසම්පන්නා පතිදෙවතා සමාදිත්තපඤ්චසීලා, උපොසථෙ සක්කච්චං උපොසථසීලාති ව රක්ඛති. සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු උප්පජ්ජී. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො භෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව ගන්ත්වා –

307. “පල්ලඛිකසෙට්ඨෙ මණිසොණ්ණවිත්තෙ, පුප්ඵාභිකිණ්ණෙ සයනෙ උළාරෙ;
තත්ථච්ඡයි දෙවි මහානුභාවෙ, උච්චාවචා ඉද්ධි විකුඛ්ඛමානා.

308. “ඉමා ව තෙ අවිජරායො සමන්තතො, නච්චන්ති ගායන්ති පමොදයන්ති;
දෙවිද්ධිපත්තාසි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි ඵවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ව තෙ සඛිඛදිසා පභාසති”ති. –

ගාථාහි පුච්ඡි.

සාපිස්ස ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි –

309. “අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, අඬ්ඨෙ කුලෙ සුණිසා අහොසිං;
අක්කොධනා භත්තු වසානුවත්තිනී, උපොසථෙ අප්පමත්තා අහොසිං.

310. “මනුස්සභූතා දහරා අපාපිකා, පසන්නචිත්තා පතිමාහිරාධයිං;
දිවා ව රත්තො ව මනාපචාරිනී, අහං පුරෙ සීලවතී අහොසිං.

311. “පාණාතිපාතා විරතා අවොරිකා, සංසුද්ධකායා සුචිත්තමචාරිනී;
අමජ්ජපා නො ව මුසා අභාණිං, සික්ඛාපදෙසු පරිපූරකාරිනී.

312. “චාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, පසන්නමානසා අහං.

313. “අට්ඨඬ්ඨපෙතං අනුධම්මචාරිනී, උපොසථං පීතිමනා උපාවසිං;
ඉමඤ්ච අරියං අට්ඨඬ්ඨගවරෙහුපෙතං, සමාදිසිත්වා කුසලං සුඛුදයං;
පතිමිහි කල්‍යාණි වසානුවත්තිනී, අහොසිං පුඛ්ඛෙ සුගතස්ස සාවිකා.

314. “ඵතාදිසං කුසලං ජීවලොකෙ, කම්මං කරිත්වාන විසෙසභාගිනී;
කායස්ස භෙදා අභිසම්පරායං, දෙවිද්ධිපත්තා සුගතිමිහි ආගතා.

315. “විමානපාසාදවරෙ මනොරමෙ, පරිවාරිතා අවිජරාසඬ්ඨගණනා;
සයංපභා දෙවගණා රමෙන්නි මං, දීසායුකිං දෙවවිමානමාගත”න්ති.

307. තත්ථ පල්ලඛිකසෙට්ඨෙති පල්ලඛිකවරෙ උත්තමපල්ලඛිකෙ. තංයෙවස්ස සෙට්ඨතං දස්සෙතුං “මණිසොණ්ණවිත්තෙ”ති වුත්තං, විවිධරතනරංසිජාලසමුප්පලෙහි මණිහි වෙව සුවණ්ණෙන ව විචිත්තෙ “තත්ථා”ති “සයනෙ”ති ව වුත්තෙ සයිතඛිකට්ඨානභූතෙ පල්ලඛිකසෙට්ඨෙ.

308. තෙති කුය්හං සමන්තතො. “පමොදයන්ති”ති පදං පන අපෙක්ඛන්වා “ත”න්ති විහන්ති විපරිණාමෙනබ්බා. පමොදයන්තිති වා පමොදනං කරොන්ති, පමොදනං කුය්හං උප්පාදෙන්තිති අත්ථො.

310. දහරා අපාපිකාති දහරාපි අපාපිකා. “දහරාසු පාපිකා”ති වා පාඨො, සොයෙවත්ථො. “දහරස්සාපාපිකා”තිපි පඨන්ති, දහරස්ස සාමිකස්ස අපාපිකා, සක්කච්චං උපට්ඨානෙන අනතිවරියාය ව හද්දිකාති අත්ථො. තෙන චුත්තං “පසන්නචිත්තා”තිආදි. අභිරාධයින්නි ආරාධෙසිං. රත්තොති රත්තියං.

311. අවොරිකාති වොරියරහිතා, අදින්නාදානා පටිවරතාති අත්ථො. “විරතා ව වොරියා”තිපි පාඨො, ථෙය්‍යානො ව විරතාති අත්ථො . සංසුද්ධකායාති පරිසුද්ධකායකම්මන්තතාය සම්මදෙව සුද්ධකායා, තතො එව සුවිබුන්මවාරිති සාමිකතො අඤ්ඤත්ථ අබුන්මවරියාසම්භවතො. තථා හි චුත්තං –

“මයඤ්ච හරියා නාතික්කමාම,
අම්භෙපි හරියා නාතික්කමන්ති;
අඤ්ඤත්‍ර තාහි බුන්මවරියං වරාම,
තස්මා හි අම්භං දහරා නි මියාරෙ”ති. (ජා. 1.10.97);

අථ වා සුවිබුන්මවාරිති සුවිනො සුද්ධස්ස බුන්මස්ස සෙට්ඨස්ස උපොසථසීලස්ස, මග්ගබුන්මවරියස්ස වා අනුරූපස්ස පුබ්බභාගබුන්මවරියස්ස වසෙන සුවිබුන්මවාරිති.

313. අනුධම්මවාරිති අරියානං ධම්මස්ස අනුධම්මං වරණසීලා. ඉමඤ්ච අනන්තරං චුත්තං නිද්දොසතාය අරියං, අට්ඨභිගවරෙහි අට්ඨහි උත්තමභිගෙහි අරියත්තා එව වා අරියට්ඨභිගවරෙහි උපෙතං ආරොගාට්ඨොන අනච්ඡට්ඨොන ව කුසලං සුඛවිපාකතාය සුඛානිසංසතාය ව සුබුද්ධං උපාච්ඡින්නි යොජනා.

314. විසෙසභාගිති විසෙසස්ස දිබ්බස්ස සම්පන්නිභවස්ස භාගිති. සුගතිම්භි ආගතාති සුගතිං ආගතා උපගතා, සුගතිම්භි වා සුගතියං දිබ්බසම්පන්නියං ආගතා. “සුගතිඤ්භි ආගතා”තිපි පාඨො. තත්ථ භීති නිපාතමත්තං, හෙතුඅත්ථො වා, යස්මා සුගතිං ආගතා, තස්මා විසෙසභාගිතිති යොජනා.

315. විමානපාසාදවරෙති විමානෙසු උත්තමපාසාදෙ, විමානසඬ්ඛානෙ වා අග්ගපාසාදෙ, විමානෙ වා විගතමානෙ අප්පමාණෙ මහන්තෙ වරපාසාදෙ පරිවාරිතා අච්ඡරාසඬ්ඛණෙන සයංපභා පමොදාමි, “අම්භි”ති වා පදං ආනෙන්වා යොජෙතබ්බං. දීඝායුකින්නි හෙට්ඨිමෙහි දෙවෙහි දීඝතරායුකතාය තනුපපන්නෙහි අනප්පායුකතාය ව දීඝායුකිං මං යථාචුත්තං දෙවවිමානමාගතං උපගතං දෙවගණා රමෙන්තිති යොජනා. සෙසං චුත්තතායමෙව.

පල්ලඬ්කවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. ලතාවිමානවණ්ණනා

ලතා ව සප්ථා පවරා ව දෙවතාති ලතාවිමානං. තස්ස කා උප්පන්නි? හගවා සාවත්ථියං විහරති ඡෙතවනෙ. තෙන ව සමයෙන සාවත්ථිවාසිනො අඤ්ඤතරස්ස උපාසකස්ස ධිතා ලතා නාම පණ්ඩිතා ඛාත්තා මෙධාවිති පතිකුලං ගතා හත්තු සස්සුසසුරානඤ්ච මනාපවාරිති පියවාදිති පරිජනස්ස සඬ්ඛහකුසලා ගෙහෙ කුටුම්භාරස්ස නිත්ථරණසමත්ථා අක්කොධනා සීලාවාරසම්පන්නා දානසංවිභාගරතා අබණ්ඩපඤ්චසීලා උපොසථරක්ඛණෙ ව අප්පමන්තා අහොසි. සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා වෙස්සවණස්ස මහාරාජස්ස ධිතා හුත්වා නිබ්බන්ති ලතාත්ථෙව නාමෙන. අඤ්ඤාපි තස්සා සප්ථා, පවරා, අච්චිමති, සුතාති වතස්සො හගිතියො අහෙසුං. තා පඤ්චපි සක්කෙන දෙවරාජෙන ආනෙන්වා නාටකිත්ථිභාවෙන පරිවාරිකට්ඨානෙ යජිතා. ලතා පනස්ස නච්චගිතාදිසු ඡෙකතාය ඉට්ඨතරා අහොසි.

තාසං එකතො සමාගන්ත්වා සුඛනිසප්ථාය නිසින්තානං සඬ්ඛිතනෙපුඤ්ඤං පටිච්ච විවාදො උප්පන්නො. තා සබ්බාපි වෙස්සවණස්ස මහාරාජස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා පුච්ඡිංසු “තාත, කතමා අම්භාකං නච්චාදිසු කුසලා”ති? සො එවමාහ “ගච්ඡට්ඨ ධිතරො අනොතත්තදහනීරෙ දෙවසමාගමෙ සඬ්ඛිතං පවත්තෙට්ඨ, තත්ථ වො විසෙසො පාකටො හවිස්සති”ති. තා තථා අකංසු. තත්ථ දෙවපුත්තා ලතාය නච්චමානාය අත්තනො සභාවෙන යාතුං නාසක්ඛිංසු, සඤ්ජාතපභාසා අච්ඡරියබ්භුතචිත්තජාතා නිරන්තරං සාධුකාරං දෙන්තා උක්කුට්ඨිසද්දෙ වෙලුක්ඛෙපෙ ව පවත්තෙන්තා හිමවත්තං කම්පයමානා විය මහන්තං කොලාහලමකංසු. ඉතරාසු පන නච්චන්තිසු සිසිරකාලෙ කොකිලා විය තුණ්හිභුතා නිසීදිංසු. එවං තත්ථ සඬ්ඛිතෙ ලතාය විසෙසො පාකටො අහොසි.

අථ තාසං දෙවධිතානං සුතාය දෙවධිතාය එතදහොසි “කිං නු ඛො කම්මං කත්වා අයං ලතා අම්භෙ අභිභූයා තිට්ඨති වණ්ණෙන වෙව යසසා ව, යංනුනාහං ලතාය කතකම්මං පුච්ඡෙය්‍ය”න්ති. සා තං පුච්ඡී. ඉතරාපි තස්සා එතමත්ථං විස්සප්පෙසි. තයිදං සබ්බං වෙස්සවණමහාරාජා දෙවවාරිකවසෙන උපගතස්ස ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානස්ස ආචික්ඛි. ථෙරො තමත්ථං පුච්ඡාය මූලකාරණතො පට්ඨාය හගවතො ආරොවෙන්තො –

316. “ලතා ව සජ්ජා පවරා ව දෙවතා, අවිච්ඡිති රාජවරස්ස සිරිමනෝ;
සුතා ව රක්ඛො වෙස්සවණස්ස ධිතා, රාජිමති ධම්මගුණෙහි සොහථ.
317. “පඤ්චෙත්ථ නාරියො ආගමංසු න්භායිතුං, සිතොදකං උප්පලිතිං සිවං නදිං;
තා තත්ථ න්භායිත්වා රමෙත්වා දෙවතා, නච්චිත්වා ගායිත්වා සුතා ලතං බ්‍රවි.
318. “සුවිජාමි තං උප්පලමාලධාරිනි, ආවෙලිනි කඤ්චනසන්නිභත්තවෙ;
තිමිරතම්බක්ඛි නභෙව සොහනෙ, දීඝායුකී කෙන කතො යසො තව.
319. “කෙනාසි භද්දෙ පතීනො පියතරා, විසිට්ඨකල්‍යාණිකරස්ස රූපතො;
පදක්ඛිණා නච්චනගීතවාදිනෙ, ආචික්ඛ නො ත්වං නරනාරිපුට්ඨිකා”ති. —

සුතාය පුවිජා.

320. “අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, උළාරභොගෙ කුලෙ සුණිසා අභොසිං;
අක්කොධනා භත්තු වසානුවත්තිනි, උපොසථෙ අප්පමත්තා අභොසිං.
321. “මනුස්සභූතා දහරා අපාපිකා, පසන්නචිත්තා පතිමාහිරාධයිං;
සදෙවරං සස්සසුරං සදාසකං, අහිරාධයිං තමිහි කතො යසො මම.
322. “සාහං තෙන කුසලෙන කම්මුතා, චතුබ්‍රහි ධානෙහි විසෙසමජ්ඣගා;
ආයුඤ්ච වණ්ණඤ්ච සුඛං බලඤ්ච, බිඬිඬාරතිං පච්චනුභොමනප්පකං.
323. “සුතං නු තං භාසති යං අයං ලතා, යං නො අපුට්ඨිමිහ අකිත්තයි නො;
පතීනො කිරම්භාකං විසිට්ඨ නාරිනං, ගති ව තාසං පවරා ව දෙවතා.
324. “පතීසු ධම්මං පවරාම සබ්බා, පතිබ්බතා යත්ථ භවත්ති ඉත්ථියො;
පතීසු ධම්මං පවරිත්වා සබ්බා, ලච්ජාමසෙ භාසති යං අයං ලතා.
325. “සීහො යථා පබ්බතසානුගොචරො, මහින්ධරං පබ්බතමාවසිත්වා;
පසස්භ භත්ත්වා ඉතරෙ චතුප්පදෙ, බුද්දෙ මිගෙ බාදති මංසභොජනො.
326. “තථෙව සද්ධා ඉධ අරියසාවිකා, භත්තාරං නිස්සාය පතිං අනුබ්බතා;
කොධං වධිත්වා අභිභූයා මච්ඡරං, සග්ගමිහි සා මොදති ධම්මචාරිනී”ති. —

ලතාය විස්සජ්ජනන්ති ආහ.

316. තත්ථ ලතා ව සජ්ජා පවරා අවිච්ඡිති සුතාති තාසං නාමං. ව-සද්දො සමුවිච්චයත්ථො. රාජවරස්සාති චතුත්තං මහාරාජානං වරස්ස සෙට්ඨස්ස දෙවරාජස්ස. සක්කස්ස පරිවාරිකාති අධිප්පායො. රක්ඛොති මහාරාජස්ස. තෙනාහ “වෙස්සවණස්ස ධිතා”ති, ඉදං පච්චෙකං යොජෙතබ්බං, වචනවිපල්ලාසො වා, ධිතරොති අත්ථො. රාජති විජ්ජොතතිති රාජී, රාජීති මතා පඤ්ඤාතා රාජිමති, ඉදං තාසං සබ්බාසං විසෙසනං. නාමමෙව එතං එකිස්සා දෙවතායාති කෙච්චි, තෙසං මතෙන “පවරා”ති සබ්බාසං විසෙසනමෙව. ධම්මගුණෙහිති ධම්මියෙහි ධම්මතො අනපෙතෙහි ගුණෙහි, යථාභූවිච්චගුණෙහිති අත්ථො. සොහථාති විරොචථ.

317. පඤ්චෙත්ථ නාරියොති පඤ්ච යථාචුත්තනාමා දෙවධිතරො එත්ථ ඉමස්මිං හිමවන්තපදෙසෙ. සිතොදකං උප්පලිතිං සිවං නදින්ති අනොතත්තදහතො නික්ඛන්තනදිමුඛං සන්ධාය වදති. නච්චිත්වා ගායිත්වාති පිතු වෙස්සවණස්ස ආණාය දෙවසමාගමෙ තාහි කතස්ස නච්චගීතස්ස වසෙන චුත්තං. සුතා ලතං බ්‍රවිති සුතා දෙවධිතා ලතං අත්තනො හගිතිං කථෙසි. “සුතා ලතං බ්‍රවු”න්තිපි පදන්ති, සුතා ධිතරො වෙස්සවණස්ස මහාරාජස්ස ලතං කථෙසුන්ති අත්ථො.

318. තිමිරතම්බක්ඛිති නිවුලකෙසරභාසසදිසෙහි තම්බරාජීහි සමන්තාගතක්ඛි. නභෙව සොහනෙති නහං විය සොහමානෙ, සරදසමයෙ අබ්බමහිකාදිඋපක්කිලෙසවිමුත්තං නහං විය සුවිසුද්ධභිගපච්චභිගතාය විරාජමානෙති අත්ථො. අථ වා නභෙවාති නභෙ එව, සමුවිච්චයත්ථො එව-සද්දො, ආකාසට්ඨවිමානෙසු හිමවන්තසුගන්ධරාදිභූමිපට්ඨට්ඨානෙසු වාහි සබ්බත්ථෙව සොහමානෙති අත්ථො. කෙන කතොති කෙන කීදිසෙන පුඤ්ඤෙන නිබ්බන්තිතො. යසොති පරිවාරසම්පත්ති කිත්තිසද්දො ව. කිත්තිසද්දග්ගහණෙන ව කිත්තිසද්දගෙතුභූතා ගුණා ගස්හන්ති.

319. පතීනො පියතරාති සාමිනො පියතරා සාමිවල්ලහා. තෙනස්සා සුභගතං දස්සෙති. විසිට්ඨකල්‍යාණිකරස්ස රූපතොති රූපසම්පත්තියා විසිට්ඨා උත්තමා කල්‍යාණිකරා සුන්දරතරා, අස්සුති නිපාතමත්තං. “විසිට්ඨකල්‍යාණිකරාසි රූපතො”ති ව පදන්ති. පදක්ඛිණාති පකාරෙහි, විසෙසෙන වා දක්ඛිණා කුසලා. නච්චනගීතවාදිකෙති එත්ථ නච්චනාති විභත්තිලොපො කතො, නච්චෙ ව ගීතෙ ව වාදිතෙ වාහි අත්ථො. නරනාරිපුට්ඨිකාති දෙවපුත්තෙහි දෙවධිතාහි ව “කහං ලතා, කිං කරොති ලතා”ති රූපදස්සනත්ථඤ්චෙව සිප්පදස්සනත්ථඤ්චෙව පුට්ඨිකා.

321. නිව්වං කායෙන අසංසට්ඨතාය දෙවො විය රමෙති, දුතියො වරොති වා දෙවරො, හත්තු කනිට්ඨභාතා, සහ දෙවරොනාති සදෙවරං. සස්සු ව සසුරො ව සසුරා, සහ සසුරෙහිති සස්සසුරං. සහ දාසෙහි දාසීහි වාති සදාසකං පතිමාහිරාධයින්නි සම්බන්ධො. තම්හි කතොති තම්හි කුලෙ, කාලෙ වා සුභ්බසාකාලෙ කතො යසො තන්නිබ්බත්තකපුඤ්ඤස්ස නිබ්බත්තනෙනාති අධිප්පායො. මමාති ඉදං “කතො”ති පදං අපෙක්ඛිත්වා “මයා”ති පරිභාමෙතබ්බං.

322. චතුබ්බි යානෙහිති චතුහි කාරණෙහි, චතුසු වා යානෙසු නිමිත්තභූතෙසු. විසෙසමජ්ඣගාති අඤ්ඤාහි අතිසයං අධිගතා. ආයුඤ්ච චණ්ණඤ්ච සුඛං බලඤ්චාති “චතුහි යානෙහි”ති චුත්තානං සරූපතො දස්සනං. ආයුආදයො එව හිස්සා අඤ්ඤාහි විසිට්ඨසභාවතාය විසෙසා තස්සා තථා සම්භාවනාවසෙන ගහෙතබ්බතාය හෙතුභාවතො “යාන”න්ති ච චුත්තං. විසෙසමජ්ඣගා. කිදිසං? ආයුඤ්ච චණ්ණඤ්ච සුඛඤ්ච බලඤ්චාති යොජනා.

323. සුතං නු තං භාසති යං අයං ලතාති අයං ලතා අම්භාකං ජෙට්ඨගහිති යං භාසති, තං තුම්හෙහි සුතං නු කිං අසුත”න්ති ඉතරා තිස්සො හගිනියො පුච්ඡති. යං නොති යං අම්භාකං සංසයිතං. නොති නිපාතමත්තං, පුත නොති අම්භාකං, අවධාරණෙ වා “න නො සමං අත්ථි”තිආදීසු (බු. පා. 6.3; සු. නි. 226) විය, තෙන අකිත්තයිසෙව, අවිපරිතං බ්‍යාකාසියෙවාති අත්ථො. පතිනො කිරම්භාකං විසිට්ඨ නාරිනං, ගති ව තාසං පවරා ව දෙවතාති අනත්ථතො පාලනතො පතිනො සාමිකා නා අම්භාකං නාරිනං ඉත්ථිනං විසිට්ඨා ගති ව තාසං පටිසරණඤ්ච, තාසං මාතුගාමානං සරණතො පවරා උත්තමා දෙවතා ව සම්මදෙව ආරාධිතා සම්පති ආයතිඤ්ච හිතසුඛාවහාති අත්ථො.

324. පතීසු ධම්මං පවරාම සබ්බාති සබ්බාව මයං පතීසු අත්තනො සාමිකෙසු පුබ්බුට්ඨානාදිකං වරිතබ්බධම්මං පවරාම. යත්ථාති යං නිමිත්තං, යස්මිං වා පතීසු වරිතබ්බධම්මෙම වරියමානෙ ඉත්ථියො පතිබ්බතා නාම භවන්ති. ලච්ඡාමසෙ භාසති යං අයං ලතාති අයං ලතා යං සම්පන්නිං එතරහි ලහතිති භාසති, තං සම්පන්නිං පතීසු ධම්මං පවරිත්වාති ලභිස්සාම.

325. පබ්බතසානුගොචරොති පබ්බතවනසණ්ඩවාරි. මහින්ධරං පබ්බතමාවසිත්වාති මහිං ධාරෙතිති මහින්ධරනාමකං පබ්බතං අවලං ආවසිත්වා අධිවසිත්වා, තත්ථ වසන්තොති අත්ථො. “ආවසිත්වා”ති හි පදං අපෙක්ඛිත්වා භුම්මත්ථෙම වෙතං උපයොගව්වනං. පසස්භාති අභිභවිත්වා. බුද්දෙනි බලවසෙනනිහිනෙ පමාණතො පන මහන්තෙ හත්ථිආදිකෙපි මිගෙ සො හන්තිසෙව.

326. තථෙව්‍යාති ගාථාය අයං උපමාසංසන්දනෙන සද්ධිං අත්ථයොජනා – යථා සීහො අත්තනො නිවාසගොචරට්ඨානභූතං පබ්බතං නිස්සාය වසන්තො අත්තනො යථිච්ඡිතමත්ථං සාධෙති, එවමෙව සා සද්ධා පසන්තා අරියසාවිකා සාසව්ජාදනාදිහි භරණතො පොසනතො හත්තාරං පතිං සාමිකං නිස්සාය වසන්ති සබ්බත්ථාපි පතිඅනුකුලතාසඩ්ධාතෙන වතෙන තං අනුබ්බතා පරිජනාදීසු උප්පජ්ජනකං කොධං වධිත්වා පජහිත්වා පරිග්ගභවත්ථුසු උප්පජ්ජනකං මච්ඡෙරං අභිභූයා අභිභවිත්වා අනුප්පාදෙත්වා පතිබ්බතාධම්මස්ස ච උපාසිකාධම්මස්ස ච සම්මදෙව වරණතො ධම්මවාරිති සා සග්ගමිහි දෙවලොකෙ මොදති, පමොදං ආපජ්ජතිති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ලතාවිමානචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. ගුත්තිලවිමානචණ්ණනා

සත්තතන්නිං සුමධුරන්ති ගුත්තිලවිමානං. තස්ස කා උප්පන්නි? හගවති රාජගහෙ විහරන්තෙ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව දෙවචාරිකං වරන්තො තාවතිංසභවනං ගන්ත්වා තත්ථ පටිපාටියා ධීතෙසු ඡත්තිංසාය විමානෙසු ඡත්තිංස දෙවධිතරො පච්චෙකං අච්ඡරාසහස්සපරිවාරා මහතිං දිබ්බසම්පන්නිං අනුභවන්තියො දිස්වා තාහි පුබ්බෙ කතකම්මං “අභික්කන්තෙන චණ්ණෙනා”තිආදීහි තිහි ගාථාහි පටිපාටියා පුච්ඡි. තාපි තස්ස පුච්ඡානන්තරං “චත්ථුත්තමදායිකා නාරි”තිආදීනා බ්‍යාකරිංසු. අථ ථෙරො තතො මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා හගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසි. තං සුත්වා හගවා “මොග්ගල්ලාන, තා දෙවතා න කෙවලං තයා එව පුච්ඡිතා එවං බ්‍යාකරිංසු, අථ බො පුබ්බෙ මයාපි පුච්ඡිතා එවමෙව බ්‍යාකරිංසු”ති වත්වා ථෙරෙන යාවිතො අතිතං අත්තනො ගුත්තිලාවරියං කථෙසි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො ගන්ධබ්බකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා ගන්ධබ්බසිප්පෙ පරියොදාතසිප්පතාය නිම්බරුනාරදසදියො සබ්බදියාසු පාකටො පඤ්ඤාතා ආවරියො අහොසි නාමෙන ගුත්තිලො නාම. සො අත්ථෙම ජිණ්ණෙ මාතෘපිතරො පොසෙසි. තස්ස සිප්පනිප්පත්තිං සුත්වා උප්පෙතිවාසී මුසිලො නාම ගන්ධබ්බො උපගන්ත්වා තං වන්දිත්වා එකමත්තං ධීතො “කස්මා ආගතොසි”ති ච චුත්තෙ “තුම්භාකං සන්නිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හිතු”න්ති ආහ. ගුත්තිලාවරියො තං ඔලොකෙත්වා ලක්ඛණකුසලතාය “අයං පුරිසො විසමජ්ඣාසයො කක්ඛලො ඵරුසො අකතඤ්ඤු භවිස්සති, න සභිගහෙතබ්බො”ති සිප්පුග්ගහණත්ථං ඔකාසං නාකාසි. සො තස්ස මාතෘපිතරො පයිරුපාසිත්වා තෙහි යාවාපෙසි. ගුත්තිලාවරියො මාතෘපිතූහි නිප්පිළියමානො “ගරුවවනං

අලඬ්භනිය” න්ති තස්ස සිප්පං පට්ඨපෙත්වා විගතමච්ඡරියතාය කාරුණිකතාය ව ආවරියමුට්ඨිං අකත්වා අනවසෙසතො සිප්පං සික්ඛාපෙසි.

සොපි මෙධාවිතාය පුබ්බෙකතපරිවයතාය අකුසිත්තාය ව න විරස්සෙව පරියොදානසිප්පො හුත්වා චිත්තෙසි “අයං ඛාරාණසි ජම්බුදීපෙ අග්ගනගරං, යංනුනාහං ඉධ සරාජිකාය පරිසාය සිප්පං දස්සෙයාං, එවාහං ආවරියතොපි ජම්බුදීපෙ පාකටො පඤ්ඤාතො හවිස්සාමි” ති. සො ආවරියස්ස ආරොවෙසි “අහං රඤ්ඤො පුරතො සිප්පං දස්සෙතුකාමො, රාජානං මං දස්සෙමා” ති. මහාසත්තො “අයං මම සන්තිකෙ උග්ගහිත්තසිප්පො පතිට්ඨං ලහතු” ති කරුණායමානො නං රඤ්ඤො සන්තිකං තෙත්වා “මහාරාජ ඉමස්ස මෙ අන්තෙවාසිකස්ස විණාය පගුණනං පස්සමා” ති ආහ. රාජා “සාධු” ති පටිස්සුණිත්වා තස්ස විණාවාදනං සුත්වා පරිතුට්ඨො නං ගන්තුකාමං නිවාරෙත්වා “මමෙව සන්තිකෙ වස, ආවරියස්ස දින්නකොට්ඨාසතො උපඩ්ඨං දස්සාමි” ති ආහ. මුසිලො “නාහං ආවරියතො භායාමි, සමමෙව දෙමා” ති වත්වා රඤ්ඤො “මා එවං හණි, ආවරියො නාම මහත්තො, උපඩ්ඨමෙව තුය්හං දස්සාමි” ති චුත්තෙ “මම ව ආවරියස්ස ව සිප්පං පස්සමා” ති වත්වා රාජගෙහතො නික්ඛමිත්වා “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ මම ව ගුත්තිලාවරියස්ස ව රාජධිගණෙ සිප්පදස්සනං හවිස්සති, නං පස්සිතුකාමා පස්සන්තු” ති තත්ථ තත්ථ ආභිණ්ඩන්තො උග්ගොසෙසි.

මහාසත්තො නං සුත්වා “අයං තරුණො ථාමවා, අහං පන ජිණ්ණො දුබ්බලො, යදි පන මෙ පරාජයො හවෙය්, මහං මෙ ජීවිතා සෙයාං, තස්මා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා උබ්බන්ධිත්වා මරිස්සාමි” ති අරඤ්ඤං ගතො මරණභයනජ්ජිතො පටිනිවත්ති. පුත මරිතුකාමො හුත්වා ගන්ත්වා පුතපි මරණභයෙන පටිනිවත්ති. එවං ගමනාගමනං කරොන්තස්ස නං යානං විගතතිණං අහොසි. අථ දෙවරාජා මහාසත්තං උපසඩ්ධකමිත්වා දිස්සමානාරූපො ආකාසෙ යත්වා එවමාහ “ආවරිය, කිං කරොසි” ති. මහාසත්තො –

327. “සත්තතන්තිං සුමධුරං, රාමණෙයාං අවාචයිං;
සො මං රඬිගමිති අවිහෙති, සරණං මෙ හොහි කොසියා” ති. –

අත්තතො චිත්තදුක්ඛං පවෙදෙසි.

තස්සත්ථො – අහං දෙවරාජ මුසිලං නාම අන්තෙවාසිකං සත්තන්තං තන්තිනං අත්ථිතාය ඡජ්ජාදිසත්තවිධසරදිපනතො ව සත්තතන්තිං, නං විසයං කත්වා යථාරහං ද්වාවිසතියා සුතිහෙදානං අභාපනතො සුට්ඨු මධුරන්ති සුමධුරං, යථාධිගතානං සමපඤ්ඤාසාය මුච්ඡනානං පරිබ්බන්තතාය සරස්ස ව විණාය ව අඤ්ඤමඤ්ඤසංසන්දනෙන සුණන්තානං අතිවිය මනොරමභාවතො රාමණෙයාං, සරගතාදිභාගතො ඡජ්ජාදිවතුබ්බං ගන්ධබ්බං අභාපෙත්වා ගන්ධබ්බසිප්පං අවාචයිත්ති වාචෙසි. උග්ගණ්ණාපෙසිං සික්ඛාපෙසිං. සො මුසිලො අන්තෙවාසි සමානො මං අත්තතො ආවරියං රඬිගමිති රඬිගමණ්ඩලෙ අවිහෙති සාරම්භවසෙන අත්තතො විසෙසං දස්සෙතුං සඩ්ඨෙට්ඨියති, “එහි සිප්පං දස්සෙහි” ති මං ආවික්ඛි, තස්ස මෙ ත්ථං කොසිය දෙවරාජ සරණං අවස්සෙයො හොහිති.

නං සුත්වා සක්කො දෙවරාජා “මා භාය ආවරිය, අහං තෙ සරණං පරායණ” න්ති දස්සෙත්තො –

328. “අහං තෙ සරණං හොමි, අහමාවරියපුජකො;
න නං ජයිස්සති සිස්සො, සිස්සමාවරිය ජෙස්සසි” ති. –

ආහ . සක්කස්ස කිර දෙවරඤ්ඤො පුරිමන්තභාවෙ මහාසත්තො ආවරියො අහොසි. තෙනාහ “අහමාවරියපුජකො” ති. අහං ආවරියානං පුජකො, න මුසිලො විය යුගග්ගාහි, මාදිසෙසු අන්තෙවාසිකෙසු ධීතෙසු තාදිසස්ස ආවරියස්ස කථං පරාජයො, තස්මා න නං ජයිස්සති සිස්සො, අඤ්ඤදත්ථු සිස්සං මුසිලං ආවරිය ත්ථමෙව ජයිස්සසි, සො පන පරාජිතො විනාසං පාපුණ්ණස්සතිති අධිප්පායො. එවඤ්ඤං පන වත්වා “අහං සත්තමෙ දිවසෙ සාකච්ඡාමණ්ඩලං ආගමිස්සාමි, තුම්හෙ විස්සත්ථා වාදෙමා” ති සමස්සාසෙත්වා ගතො.

සත්තමෙ පන දිවසෙ රාජා සපරිවාරො රාජසභායං නිසිදි. ගුත්තිලාවරියො ව මුසිලො ව සිප්පදස්සනත්ථං සජ්ජා හුත්වා උපසඩ්ධකමිත්වා රාජානං වන්දිත්වා අත්තතො අත්තතො ලද්ධාසනෙ නිසිදිත්වා විණා වාදයිංසු. සක්කො ආගන්ත්වා අන්තලික්ඛෙ අට්ඨාසි. නං මහාසත්තොව පස්සති, ඉහරෙ පන න පස්සන්ති. පරිසා ද්වින්තමිපි වාදනෙ සමචිත්තා අහොසි. සක්කො ගුත්තිලං “එකං තන්තිං ඡින්දා” ති ආහ. ඡින්තායපි තන්තියා විණා තථෙව මධුරනිග්ගොසා අහොසි. එවං “දුතියං, තතියං, චතුත්ථං, පඤ්චමං, ඡට්ඨං, සත්තමං ඡින්දා” ති ආහ, තාසු ඡින්තාසුපි විණා මධුරනිග්ගොසාව අහොසි. නං දිස්වා මුසිලො පරාජිතභූතරූපො පත්තක්ඛන්ධො අහොසි, පරිසා හට්ඨතුට්ඨා වෙලුක්ඛෙපෙ කරොන්ති ගුත්තිලස්ස සාධුකාරමදාසි. රාජා මුසිලං සභාය නිහරාපෙසි, මහාජනො ලෙඩ්ඬුදණ්ඩාදිහි පහරන්තො මුසිලං තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි.

සක්කො දෙවනමිත්දො මහාපුරිසෙන සද්ධිං සම්මොදනීයං කත්වා දෙවලොකමෙව ගතො. නං දෙවතා “මහාරාජ, කුහිං ගතත්ථා” ති පුච්ඡිත්වා නං පවත්තිං සුත්වා “මහාරාජ, මයං ගුත්තිලාවරියං පස්සිස්සාම, සාධු නො නං ඉධානෙත්වා දස්සෙහි” ති ආහංසු. සක්කො දෙවතා වචනං සුත්වා මාතලිං ආණාපෙසි “ගච්ඡ වෙජ්ජන්තරට්ඨන අම්භාකං ගුත්තිලාවරියං ආනෙහි, දෙවතා නං දස්සනකාමා” ති, සො තථා අකාසි. සක්කො මහාසත්තෙන සද්ධිං

සම්මොදනියං කත්වා එවමාහ “ආවරිය, විණං වාදය, දෙවතා සොතුකාමා”ති. “මයං සිප්පුපජ්චිනො, වෙනනෙන විනා සිප්පං න දස්සෙමා”ති. “කිදිසං පන වෙනනං ඉච්ඡමි”ති. “නාඤ්ඤෙන මෙ වෙනනෙන කිව්වං අත්ථි, ඉමාසං පන දෙවතානං අත්තනා අත්තනා පුබ්බෙකතකුසලකප්පනමෙව මෙ වෙනනං හොතු”ති ආහ. තා “සාධු”ති සම්පට්ඨිණිංසු. අප් මහාසත්තො පාටෙක්කං තාහි තදා පටිලද්ධසම්පත්තිකිත්තනමුඛෙන තස්සා හෙතුභූතං පුරිමත්තභාවෙ කතං සුවරිතං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො විය පුච්ඡන්තො “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනා”ති ආදිගාථාහි පුච්ඡි. තාපි “වත්ථුත්තමදායිකා නාරි”ති ආදිනා යථා එතරහි ථෙරස්ස, එවමෙව තස්ස බ්‍යාකරිංසු. තෙන වුත්තං “මොග්ගල්ලාන නා දෙවතා න කෙවලං තයා එව පුච්ඡිතා එවං බ්‍යාකරිංසු, අප් බො පුබ්බෙ මයාපි පුච්ඡිතා එවමෙව බ්‍යාකරිංසු”ති.

තා කිර ඉත්ථි යො කස්සප සම්මාසම්බුද්ධකාලෙ මනුස්සත්තභාවෙ යිතා තං තං පුඤ්ඤං අකංසු. තත්ථ එකා ඉත්ථි වත්ථං අදාසි, එකා සුමනමාලං, එකා ගන්ධං, එකා උළාරානි එලානි, එකා උච්ඡුරසං, එකා භගවතො චෙති යෙ ගන්ධපඤ්චඩ්ගුලිකං අදාසි, එකා උපොසථං උපවසි, එකා උපකට්ඨාය වෙලාය නාචාය භුඤ්ජන්තස්ස භික්ඛුනො උදකං අදාසි, එකා කොධනානං සස්සුසසුරානං අක්කොධනා උපට්ඨානං අදාසි, එකා දාසි හුත්වා අතන්දිතාචාරා අහොසි, එකො පිණ්ඩවාරිකස්ස භික්ඛුනො බිරහත්තං අදාසි, එකා ථාණිතං අදාසි, එකා උච්ඡුඛණ්ඩං අදාසි, එකා නිම්බරුසකං අදාසි, එකා කක්කාරිකං අදාසි, එකා එළාලුකං අදාසි, එකා වල්ලිඵලං අදාසි, එකා ථාරුසකං අදාසි, එකා අඬගාරකපල්ලං අදාසි, එකා සාකමුට්ඨිං අදාසි, එකා පුප්ඵකමුට්ඨිං අදාසි, එකා මූලකලාපං අදාසි, එකා නිම්බමුට්ඨිං අදාසි, එකා කඤ්ජිකං අදාසි, එකා තිලපිඤ්ඤාකං අදාසි, එකා කායබන්ධනං අදාසි, එකා අංසබද්ධකං අදාසි, එකා ආයොගපට්ටං අදාසි, එකා ව්‍යුපනං, එකා තාලවණ්ටං, එකා මොරහත්ථං, එකා ඡත්තං, එකා උපාහනං, එකා පූවං, එකා මොදකං, එකා සක්ඛලිකං අදාසි. තා එකෙකා අච්ඡරාසහස්සපරිචාරා පහති යා දෙවිද්ධියා විරාජමානා තාවතිංසභවනෙ සක්කස්ස දෙවරාජස්ස පරිචාරිකා හුත්වා නිබ්බත්තා ගුත්තිලාචරියෙන පුච්ඡිතා “වත්ථුත්තමදායිකා නාරි”ති ආදිනා අත්තනා අත්තනා කතකුසලං පටිපාටියා බ්‍යාකරිංසු.

329. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙත්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.
330. “කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.
331. “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.
332. “සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.
333. “වත්ථුත්තමදායිකා නාරි, පවරා භොති නරෙසු නාරිසු;
එවං පියරුපදායිකා මනාපං, දිබ්බං සා ලභතෙ උපෙච්ච යානං.
334. “තස්සා මෙ පස්ස විමානං, අච්ඡරා කාමවණ්ණිනිහමස්මි;
අච්ඡරාසහස්සස්සාහං, පවරා පස්ස පුඤ්ඤානං විපාකං.
335. “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.
336. “අක්කාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනාමිහි එවං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

(යථා ච එත්ථ, එවං උපරි සබ්බවිමානෙසු විත්ථාරෙතබ්බං.)

341. “පුප්ඵත්තමදායිකා නාරි, පවරා භොති නරෙසු නාරිසු...පෙ.....
349. “උළුකෙ යනා උදකමදාසිං භික්ඛුනො විත්තෙන විප්පසුන්තෙන...පෙ.....
355. “උළුකෙ යනා උදකමදාසිං භික්ඛුනො විත්තෙන විප්පසුන්තෙන...පෙ.....
365. “භික්ඛු ච අහං භික්ඛුනියො ච, අද්දසාසිං පනට්ඨප්පනිනො,
381. තෙසාහං ධම්මං සුත්වාන, එකුපොසථං උපවසිස්සං.
382. “නුස්සා මෙ පස්ස විමානං, අච්ඡරා කාමවණ්ණිනිහමස්මි...පෙ.....
399. “සස්සුඤ්ඤාහං සසුරුඤ්ඤා, වණ්ණිකෙ කොධනෙ ච ඵරුසෙ ච;
අනුසුයිකා උපට්ඨාසිං, අප්පමත්තා සකෙන සිලෙන...පෙ.....
405. “පරකම්මකරි ආසිං, අත්ථොනාතන්දිතා දාසි;
අක්කොධනානතිමානිනී, සංවිභාගිනී කකස්ස භාගස්ස...පෙ.....
413. “බිරොදනං අහමදාසිං, භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස;
එවං කරිත්වා කම්මං, සුගතිං උපපජ්ජ මොදාමි...පෙ.....
421. “ථාණිතං අහමදාසිං...පෙ.....
429. “තිලපිඤ්ඤාකං අහමදාසිං...පෙ.....
445. “කක්කාරිකං අහමදාසිං...පෙ.....

453. “ඵලාදාකං අභමදාසිං...පෙ.....
 461. “ඵලාදාකං අභමදාසිං...පෙ.....
 469. “භුතඵලපසුකාසකං අභමදාසිං...පෙ.....
 483. “සුභකුලට්ඨං අභමදාසිං...පෙ.....
 483. “සුභකුලට්ඨං අභමදාසිං...පෙ.....
 509. “නිමිබ්බට්ඨං අභමදාසිං...පෙ.....

517. “අම්බකඤ්ජිකං අභමදාසිං...පෙ.....

525. “දොණිනිමිමජ්ජනිං අභමදාසිං...පෙ.....

533. “කායබන්ධනං අභමදාසිං...පෙ.....

541. “අංසබද්ධකං අභමදාසිං...පෙ.....

549. “ආයොගපට්ටං අභමදාසිං...පෙ.....

557. “විධුපනං අභමදාසිං...පෙ.....

565. “තාලවණ්ටං අභමදාසිං...පෙ.....

573. “මොරහත්ථං අභමදාසිං...පෙ.....

581. “ජත්තං අභමදාසිං...පෙ.....

589. “උපාහනං අභමදාසිං...පෙ.....

597. “පුචං අභමදාසිං...පෙ.....

605. “මොදකං අභමදාසිං...පෙ.....

613. “සක්බලිකං අභමදාසිං, භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස...පෙ.....

614. “තස්සා මෙ පස්ස විමානං, අච්ඡරා කාමවණ්ණිනිහමස්මිං;
 අච්ඡරාසහස්සස්සාහං, පවරා පස්ස පුඤ්ඤානං විපාකං.

615. “තෙන මෙතාදියො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ව මෙ සබ්බදියා පභාසති”ති.

එවං මහාසත්තො තාහි දෙවතාහි කතසුචරිතෙ බ්‍යාකතෙ තුට්ඨමානසො සම්මොදනං කරොන්තො අත්තනො ච සුචරිතවරණෙ යුත්තපයුත්තනං විචට්ටජ්ඣාසයතඤ්ච පචෙදෙන්තො ආහ -

617. “ස්වාගතං වත මෙ අජ්ජ, සුජ්ජහානං සුහුට්ඨිතං;
 යං අද්දසාමි දෙවතායො, අච්ඡරා කාමවණ්ණිනියො.

618. “ඉමාසාහං ධම්මං සුත්වා, කාහාමි කුසලං බහුං;
 දානෙන සමවරියාය, සඤ්ඤමෙන දමෙන ව;
 ස්වාහං තත්ථ ගමිස්සාමි, යත්ථ ගන්ත්වා න සොවරෙ”ති.

333. තත්ථ වත්ථුත්තමදායිකානි වත්ථානං උත්තමං සෙට්ඨං, වත්ථෙසු වා බහුසු උච්චිනිත්වා ගහිතං උක්කංසගතං පවරං කොට්භුතං වත්ථං වත්ථුත්තමං, තස්ස දායිකා. “පුජ්ජුත්තමදායිකා”තිආදීසුපි එසෙව නයො. පියරූපදායිකාති පියසභාවස්ස පියජාතිකස්ස ච වත්ථුනො දායිකා. මනාපන්ති මනවඩ්ඪනකං. දිබ්බන්ති දිවි භවත්තා දිබ්බං. උපෙච්චාති උපගන්ත්වා චෙතෙන්වා, “එදිසං ලභෙය්‍ය”න්ති පකප්පෙන්වාති අත්ථො. ඨානන්ති විමානාදිකං ඨානං, ඉස්සරියං වා. “මනාපා”තිපි පායො, අඤ්ඤෙසං මනවඩ්ඪනකා හුත්වාති අත්ථො.

334. පස්ස පුඤ්ඤානං විපාකන්ති වත්ථුත්තමදානස්ස නාම ඉදමිදිසං එලං පස්සාති අත්තනා ලද්ධසම්පත්තිං සම්භාවෙන්ති වදති.

341. පුජ්ජුත්තමදායිකාති රතනත්තයපුජාවසෙන පුජ්ජුත්තමදායිකා, තථා ගන්ධුත්තමදායිකාති දට්ඨබ්බා. තත්ථ පුජ්ජුත්තමං සුමනපුජථාදි, ගන්ධුත්තමං වන්දනගන්ධාදි, එලුත්තමං පනසඵලාදි, රසුත්තමං ගොරසසප්පිආදි

වෙදිතබ්බං.

373. ගන්ධපඤ්චඩ්ගුලිකන්ති ගන්ධෙන පඤ්චඩ්ගුලිකදානං. කස්සපස්ස භගවතො ථූපමිහීති කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස යොජනිකෙ කනකථූපෙ.

381. පන්ථපට්ටනෙනි මග්ගං ගච්ඡන්තෙ. එකුපොසථන්ති එකදිවසං උපොසථවාසං.

389. උදකමදාසින්ති මුඛවික්ඛාලනත්ථං පිටනත්ථඤ්ච උදකං පානීයං අදාසිං.

397. වණ්ඨිකෙති වණ්ඨෙ. අනුසුයිකාති උසුයා රහිතා.

405. පරකම්මකරීති පරෙසං වෙය්‍යාවච්චිකාරිති. අත්ථෙන්නාති අත්ථකිච්චෙන. සංවිභාගිනී සකස්ස භාගස්සාති අත්ථිකානං අත්තනා පටිලද්ධභාගස්ස සංවිභජනසිලා.

413. බිරොදනන්ති බිරසම්මිස්සං ඔදනං, බිරෙන සද්ධිං ඔදනං වා.

437. තිම්බරුසකන්ති තිණ්ඩුකථං. තිපුසසදිසා එකා වල්ලිජාති තිම්බරුසං, තස්ස ඵලං තිම්බරුසකන්ති වදන්ති.

445. කක්කාරිකන්ති බුද්දකෙළාලුකං, තිපුසන්ති ව වදන්ති.

477. භත්ථජ්ජතාපකන්ති මන්දාමුඛිං.

517. අම්බකඤ්ඡිකන්ති අම්බිලකඤ්ඡිකං.

525. දොණ්ණිම්මජ්ජනින්ති සතෙලං තිලපිඤ්ඤාකං.

557. විධුපනන්ති වතුරස්සබ්ජනිං.

565. තාලවණ්ඨන්ති තාලපත්තෙහි කතමණ්ඩලබ්ජනිං.

573. මොරහත්ථන්ති මයුරපිඤ්ජෙ හි කතං මකසබ්ජනිං.

617. ස්වාගතං වත මෙනි මය්හං ඉධාගමනං සොහනං වත අහො සුන්දරං. අජ්ජ සුජ්ජහානං සුහුට්ඨිකන්ති අජ්ජ මය්හං රත්තියා සුට්ඨු පහානං සම්මදෙව විභායනං ජාතං, සයනතො උට්ඨානම්පි සුහුට්ඨිකං සුට්ඨු උට්ඨිතං. කිං කාරණාති ආහ “යං අද්දසාමි දෙවතායො”තිආදි.

618. ධම්මං සුත්ථාති කම්මඵලස්ස පච්චක්ඛකරණවසෙන තුම්හෙහි කතං කුසලං ධම්මං සුත්ථා. කාභාමීති කරිස්සාමි. සමචරියායාති කායසමාවාරිකස්ස සුවරිතස්ස වරණෙන. සඤ්ඤාමෙනාති සීලසංවරෙන. දමෙනාති මනවිජ්ජියානං ඉන්ද්‍රියානං දමෙන. ඉදානි තස්ස කුසලස්ස අත්තනො ලොකස්ස ව විචට්ඨපනිස්සයනං දස්සෙතුං “ස්වාහං තත්ථ ගම්මිස්සාමි, යත්ථ ගන්ත්වා න සොචරෙ”ති වුත්තං.

එවමයං යදිපි වත්ථුත්තමදායිකාවිමානාදිවසෙන ඡන්තිංසවිමානසඬිගහා දෙසනා ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානස්ස විය ගුත්තිලාවරියස්සාපි විභාවනවසෙන පවත්තාති “ගුත්තිලවිමාන”න්ත්ථෙව සඬිගහං ආරුල්භා, විමානාති පන ඉත්ථිපට්ඨද්ධානීති ඉත්ථිවිමානෙයෙව සඬිගහිතාති. තා පන ඉත්ථියො කස්සපස්ස දසබලස්ස කාලෙ යථාචුත්තධම්මවරණෙ අපරාපරුජ්ජන්තවෙනනාවසෙන දුතියත්තභාවතො පට්ඨාය එකං බුද්ධන්තරං දෙවලොකෙ එව සංසරන්තියො අම්භාකම්පි භගවතො කාලෙ තාවතිංසභවනෙයෙව නිබ්බන්තා, ආයස්මතා මහාමොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා කම්මසරික්ඛතාය ගුත්තිලාවරියෙන පුච්ඡිතකාලෙ විය බ්‍යාකරිංසුති දට්ඨබ්බා.

ගුත්තිලවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. දද්දල්ලවිමානවණ්ණනා

දද්දල්ලමානා වණ්ණෙතාති දද්දල්ලවිමානං. තස්ස කා උජ්ජන්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන ව සමයෙන නාලකගාමකෙ ආයස්මතො රෙවතත්ථෙරස්ස උපට්ඨාකස්ස අඤ්ඤාතරස්ස කුටුම්භිකස්ස ද්වෙ ධිතරො අහෙසුං, එකා භද්දා නාම, ඉතරා සුභද්දා නාම. තාසු භද්දා පතිකුලං ගතා සද්ධා පසන්නා බුද්ධිසම්පන්නා වඤ්ඤා ව

අහොයි. සා සාමිකං ආහ “මම කනිට්ඨා සුභද්දා නාම අත්ථි, තං ආනෙහි, සවස්සා පුත්තො භවෙය්‍යා, සො මමපි පුත්තො සියා, අයඤ්ච කුලවංසො න නස්සෙය්‍යා”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තථා අකාසි.

අප්ඵදා සුභද්දං ඔවදි “සුභද්දෙ, දානසංවිභාගරතා ධම්මවරියාය අප්පමත්තා හොහි, එවං තෙ දිට්ඨධම්මිකො සම්පරායිකො ව අත්ථො භත්ථගතො එව හොති”ති. සා තස්සා ඔවාදෙ යත්වා චූත්තනයෙන පටිපජ්ජමානා එකදිවසං ආයස්මන්තං රෙවතත්ථෙරං අත්තට්ඨමං නිමන්තෙසි. ථෙරො සුභද්දාය පුඤ්ඤපවයං ආකඩ්ඛන්තො සඬුඤ්ඤෙසවසෙන සත්ත භික්ඛු ගහෙත්වා තස්සා ගෙහං අගමාසි. සා පසන්තචිත්තා ආයස්මන්තං රෙවතත්ථෙරං තෙ ව භික්ඛු පණ්ණෙන බාදනියෙන භොජනියෙන සහත්ථා සන්තප්පෙසි, ථෙරො අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා නිම්මානරතීනං දෙවානං සහඛ්‍යතං උපපජ්ජි. භද්දා පන පුග්ගලෙසු දානානි දත්වා සක්කස්ස දෙවානම්ත්ථස්ස පරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බත්ති.

අප්ඵදා අත්තනො සම්පත්තිං පච්චවෙක්ඛිත්වා “කෙන නු ඛො අහං පුඤ්ඤෙන ඉධුපපන්නා”ති ආවජ්ජෙත්ති “භද්දාය ඔවාදෙ යත්වා සඬුසගතාය දක්ඛිණාය ඉමං සම්පත්තිං සම්පත්තා, භද්දා නු ඛො කහං නිබ්බත්තා”ති ඔලොකෙත්ති තං සක්කස්ස පරිවාරිකාභාවෙන නිබ්බත්තං දිස්වා අනුකම්පමානා තස්සා විමානං පාවිසි. අප්ඵදා –

619. “දද්දල්ලමානා වණ්ණෙන, යසසා ව යසස්සිති;
සබ්බෙ දෙවෙ තාවතිංසෙ, වණ්ණෙන අතිරොවසි.

620. “දස්සනං නාහිජානාමි, ඉදං පඨමදස්සනං;
කස්මා කායා නු ආගම්ම, නාමෙන භාසසෙ මම”න්ති. –

ද්විති ගාථාහි පුවඡි. සාපි තස්සා –

621. “අහං භද්දෙ සුභද්දාසිං, පුබ්බෙ මානුසකෙ භවෙ;
සහහරියා ව තෙ ආසිං, හගිනී ව කනිට්ඨිකා.

622. “සා අහං කායස්ස හෙදා, විජ්ජමුත්තා තතො චූතා;
නිම්මානරතීනං දෙවානං, උපපන්නා සහඛ්‍යත”න්ති. – ද්විති ගාථාහි බ්‍යාකාසි;

619-20. තත්ථ වණ්ණෙනානි වණ්ණාදිසම්පත්තියා. දස්සනං නාහිජානාමිති ඉතො පුබ්බෙ තව දස්සනං නාහිජානාමි, ත්වං මයා න දිට්ඨපුබ්බාති අත්ථො. තෙනාහ “ඉදං පඨමදස්සන”න්ති. කස්මා කායා නු ආගම්ම, නාමෙන භාසසෙ මමන්ති කතරදෙවනිකායතො ආගන්ත්වා “භද්දෙ”ති නාමෙන මං ආලපසි.

621. අහං භද්දෙති එත්ථ භද්දෙති ආලපනං. සුභද්දාසින්ති අහං සුභද්දා නාම තව හගිනී කනිට්ඨිකා ආසිං අහොසිං, තත්ථ පුබ්බෙ මානුසකෙ භවෙ සහහරියා සමානහරියා තෙ තයා එකස්සෙව හරියා, තව පතීනො එව හරියා, ආසින්ති අත්ථො. පුන භද්දා –

623. “පහුතකතකල්‍යාණා, තෙ දෙවෙ යන්ති පාණිනො;
යෙසං ත්වං කිත්තයිස්සසි, සුභද්දෙ ජාතිමත්තනො.

624. “අප්ඵ ත්වං කෙන වණ්ණෙන, කෙන වා අනුසාසිතා;
කිදිසෙනෙව දානෙන, සුබ්බතෙන යසස්සිති.

625. “යසං එතාදිසං පත්තා, විසෙසං විපුලමජ්ඣගා;
දෙවතෙ පුවඡිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං එල”න්ති. –

තීති ගාථාහි පුවඡි. පුන සුභද්දා –

626. “අට්ඨෙව පිණ්ඩපාතානි, යං දානං අදදං පුරෙ;
දක්ඛිණෙය්‍යාස්ස සඬුසස්ස, පසන්නා සෙහි පාණිහි.

627. “තෙන මෙතාදියො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. –

බ්‍යාකාසි.

623. තත්ථ පහුතකතකල්‍යාණා තෙ දෙවෙ යන්තිති පහුතකතකල්‍යාණා මහාපුඤ්ඤා තෙ නිම්මානරතීනො දෙවෙ යන්ති උප්පජ්ජනවසෙන ගච්ජන්ති පාණිනො සත්තා, යෙසං නිම්මානරතීනං දෙවානං අන්තරෙ ත්වං අත්තනො ජාතිං කිත්තයිස්සසි කට්ඨෙති යොජනා.

624. කෙන වණ්ණෙනාති කෙන කාරණෙන. කිදිසෙනෙව්නි එවසද්දො සමුවියත්ථො, කිදිසෙන වාති අත්ථො, අයමෙව වා පායො. සුඛිකෙනනාති සුන්දරෙන වතෙන, සුවිසුද්ධෙන සිලෙනාති අත්ථො.

626. අටියෙව පිණ්ඩපාතානිති අටියන්තං භික්ඛුනං දින්නපිණ්ඩපාතෙ සන්ධාය වදති. අදදන්ති අදාසිං.

එවං සුභද්දාය කට්ඨෙන පුන හද්දා -

629. “අහං තයා බහුතරෙ භික්ඛු, සඤ්ඤතෙ බ්‍රහ්මචාරයො; තප්පෙසිං අන්තපානෙන, පසන්තා සෙහි පාණිහි.

630. “තයා බහුතරං දත්වා, භීතකායුපගා අහං; කථං ත්වං අප්පතරං දත්වා, විසෙසං විපුලමජ්ඣගා; දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. -

පුච්ඡි. තත්ථ තයාති නිස්සක්කෙ කරණවචනං. පුන සුභද්දා -

631. “මනොභාවතීයො භික්ඛු, සන්දිට්ඨො මෙ පුරෙ අහු; තාහං භත්තෙන නිමන්තෙසිං, රෙවතං අත්තනට්ඨමං.

632. “සො මෙ අත්ථපුරෙක්ඛාරො, අනුකම්පාය රෙවතො; සඬ්ඝෙ දෙහිති මංවොච, තස්සාහං වචනං කරිං.

633. “සා දක්ඛිණා සඬ්ඝගතා, අප්පමෙයො පතිට්ඨිතා; පුග්ගලෙසු තයා දින්නං, න තං තව මහජ්ඣල”න්ති. -

අත්තනා කතකම්මං කට්ඨෙසි.

631. තත්ථ මනොභාවතීයොති මනවඬ්ඪනකො උළාරගුණතාය සම්භාවතීයො. සන්දිට්ඨොති නිමන්තනවසෙන බොධිතො කට්ඨතො. තෙනාහ “තාහං භත්තෙන නිමන්තෙසිං, රෙවතං අත්තනට්ඨම”න්ති, තං මනොභාවතීයං අයාං රෙවතං අත්තනට්ඨමං භත්තෙන අහං නිමන්තෙසිං.

632-3. සො මෙ අත්ථපුරෙක්ඛාරොති සො අයොං රෙවතො දානස්ස මහජ්ඣලභාවකරණෙන මම අත්ථපුරෙක්ඛාරො හිතෙසි. සඬ්ඝෙ දෙහිති මංවොචාති “යදි ත්වං සුභද්දෙ අටියන්තං භික්ඛුනං දාතුකාමා, යස්මා පුග්ගලගතාය දක්ඛිණාය සඬ්ඝගතා එව දක්ඛිණා මහජ්ඣලතරා, තස්මා සඬ්ඝෙ දෙහි, සඬ්ඝං උද්දිස්ස දානං දෙහි”ති මං අභාසි. තන්ති තං දානං.

එවං සුභද්දාය චුත්තෙ හද්දා තමත්ථං සම්පට්ඨිත්තං උත්තරි ව තථා පටිපජ්ජිතුකාමා -

634. “ඉදානෙවාහං ජානාමි, සඬ්ඝෙ දින්නං මහජ්ඣලං; සාහං ගන්ත්වා මනුස්සත්තං, වදඤ්ඤා විතමිව්ඡරා; සඬ්ඝෙ දානානි දස්සාමි, අප්පමත්තා පුනජ්ජුන”න්ති. -

ගාථමාහ. සුභද්දා පන අත්තනො දෙවලොකමෙව ගතා. අථ සක්කො දෙවානම්න්දො සබ්බෙ දෙවෙ තාවතිංසෙ අත්තනො සරිරොභාසෙන අභිභූයා විරොචමානං සුභද්දං දෙවධිතරං දිස්වා තඤ්ච තාසං කථාසල්ලාපං සුත්වා තාවදෙව ච සුභද්දාය අන්තරහිතාය තං “අයං නාමා”ති අජානන්තො -

635. “කා එසා දෙවතා හද්දෙ, තයා මන්තයතෙ සහ; සබ්බෙ දෙවෙ තාවතිංසෙ, වණ්ණෙන අතිරොචති”ති. -

හද්දං පුච්ඡි. සාපිස්ස -

636. “මනුස්සභූතා දෙවින්ද, පුබ්බෙ මානුසකෙ භවෙ; සහහරියා ච මෙ ආසි, හගිනී ච කනිට්ඨිකා, සඬ්ඝෙ දානානි දත්වාන, කතපුඤ්ඤා විරොචති”ති. -

කට්ඨෙසි. අථ සක්කො තස්සා සඬ්ඝගතාය දක්ඛිණාය මහජ්ඣලභාවං දස්සෙන්තො ධම්මං කට්ඨෙසි. තෙන චුත්තං -

637. “ධම්මෙන පුබ්බෙ හගිනී, තයා හද්දෙ විරොචති; යං සඬ්ඝමිහි අප්පමෙයො, පතිට්ඨාපෙසි දක්ඛිණං.

638. “පුච්ඡිතො හි මයා බුද්ධො, ගිජ්ඣකුට්ඨි පබ්බතෙ; විපාකං සංවිභාගස්ස, යත්ථ දින්නං මහජ්ඣලං.

639. “යජමානානං මනුස්සානං, පුඤ්ඤපෙක්ඛාන පාණිනං;
කරොතං ඔපධිකං පුඤ්ඤං, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං.

640. “තං මෙ බුද්ධො විශාකාසී, ජානං කම්මජ්ඵලං සකං;
විපාකං සංවිභාගස්ස, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං.

641. “වත්තාරො ච පටිපන්නා, වත්තාරො ච ඵලෙ ධීතා;
එස සඬ්ඝො උජුභුතො, පඤ්ඤාසීලසමාහිතො.

642. “යජමානානං මනුස්සානං, පුඤ්ඤපෙක්ඛාන පාණිනං;
කරොතං ඔපධිකං පුඤ්ඤං, සඬ්ඝෙ දින්නං මහජ්ඵලං.

643. “එසො හි සඬ්ඝො විපුලො මහග්ගතො, එසජ්ජමෙය්‍යො උද්ධිව සාගරො;
එතෙ හි සෙට්ඨා නරවීරසාවකා, පහඬිකරා ධම්මමුදිරයන්ති.

644. “තෙසං සුදින්නං සුහුතං සුයිට්ඨං, යෙ සඬ්ඝමුද්දිස්ස දදන්ති දානං;
සා දක්ඛිණා සඬ්ඝගතා පතිට්ඨිතා, මහජ්ඵලා ලොකවිදුන වණ්ණිකා.

645. “එතාදිසං යඤ්ඤමනුස්සරන්නා, යෙ වෙදජාතා විවරන්ති ලොකෙ;
විනෙය්‍ය මච්ඡෙරමලං සමුලං, අනින්දිතා සග්ගමුපෙන්නි යාන”න්ති.

637. තත්ථ ධම්මෙනාති කාරණෙන ඤායෙන වා. තයාති නිස්සක්කෙ කරුණවචනං. ඉදානි තං “ධම්මෙනා”ති චුත්තකාරණං දස්සෙතුං යං සඬ්ඝමිහි අජ්ජමෙය්‍යො, පතිට්ඨාපෙසි දක්ඛිණ”න්ති චුත්තං. අජ්ජමෙය්‍යොති ගුණානුභාවස්ස අත්තනි කතානං කාරානං ඵලවිසෙසස්ස ච වසෙන පමිනිතුං අසක්කුණෙය්‍යො.

638-9. අයඤ්ච අත්ථො භගවතො සම්මුඛා ච සුතො, සම්මුඛා ච පටිග්ගහිතොති දස්සෙන්නො “පුච්ඡිතො”ති ආදිමාහ. තත්ථ යජමානානන්ති දදන්නානං. පුඤ්ඤපෙක්ඛාන පාණිනන්ති අනුනාසිකලොපං කත්වා නිද්දෙසො, පුඤ්ඤජ්ඵලං ආකඬ්ඛන්නානං සත්තානං. ඔපධිකන්ති උපධි නාම ඛන්ධා, උපධිස්ස කරුණසීලං, උපධිපයොජනන්ති වා ඔපධිකං, අත්තභාවජනකං පටිසන්ධිපවත්තිවිපාකදායකං.

640. ජානං කම්මජ්ඵලං සකන්ති සත්තානං සකං සකං යථාසකං පුඤ්ඤං පුඤ්ඤජ්ඵලඤ්ච භත්ථතලෙ ආමලකං විය ජානන්නො. සකන්ති වා යකාරස්ස කකාරං කත්වා චුත්තං, සයං අත්තනාති අත්ථො.

641. පටිපන්නාති පටිපජ්ජමානා, මග්ගට්ඨාති අත්ථො. උජුභුතොති උජුපටිපත්තියා උජුභාවං පත්තො දක්ඛිණෙය්‍යො ජාතො. පඤ්ඤාසීලසමාහිතොති පඤ්ඤාය සීලෙන ච සමාහිතො, දිට්ඨිසීලසම්පන්නො අරියාය දිට්ඨියා අරියෙන සීලෙන ච සමන්නාගතො. තෙනාපිස්ස පරමත්ථසඬ්ඝභාවමෙව විභාවෙති. දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සඬ්ඝට්ඨත්තා හි සඬ්ඝො . අථ වා සමාහිතං සමාධි, පඤ්ඤා සීලං සමාහිතඤ්ච අස්ස අත්ථිති පඤ්ඤාසීලසමාහිතො. තෙනස්ස සීලාදිධම්මක්ඛන්ධත්තයසම්පන්නතාය අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යභාවං විභාවෙති.

643. විපුලො මහග්ගතොති ගුණෙහි මහත්තං ගතොති මහග්ගතො, තතො ඵව අත්තනි කතානං කාරානං ඵලවෙපුල්ලභතුතාය විපුලො. උද්ධිව සාගරොති යථා උදකං එත්ථ ධියතිති “උද්ධි”ති ලද්ධනාමො සාගරො, “එත්තකානි උදකාළ්භකානි”ති ආදිනා උදකතො අජ්ජමෙය්‍යො, ඵවමෙස ගුණතොති අත්ථො. එතෙ හීනි හි-සද්දො අවධාරණෙ නිපාතො, එතෙ ඵව සෙට්ඨාති අත්ථො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“යාවතා, හික්ඛවෙ, සඬ්ඝා වා ගණා වා, තථාගතසාවකසඬ්ඝො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (ඉතිචු. 90; අ. නි. 4.34; 5.32).

නරවීරසාවකාති නරෙසු වීරියසම්පන්නස්ස නරස්ස සාවකා. පහඬිකරාති ලොකස්ස ඤාණාලොකකරා. ධම්මමුදිරයන්ති ධම්මං උද්දිසන්ති. කථං? ධම්මසාමිනා හි ධම්මපජ්ජොතො අරියසඬ්ඝෙ යටිතො.

644. යෙ සඬ්ඝමුද්දිස්ස දදන්ති දානන්ති යෙ සත්තා අරියසඬ්ඝං උද්දිස්ස සම්මුතිසඬ්ඝෙ අත්තමසො ගොත්රභුජුග්ගලෙසුපි දානං දදන්ති, තං දානං සංවිභාගවසෙන දින්නමිපි සුදින්නං, ආනුනාපානුනවසෙන හුතමිපි සුහුතං, මහායාගවසෙන යිට්ඨමිපි සුයිට්ඨමෙව හොති. කස්මා? යස්මා සා දක්ඛිණා සඬ්ඝගතා පතිට්ඨිතා මහජ්ඵලා ලොකවිදුන වණ්ණිකාති, ලොකවිදුහි සම්මාසම්බුද්ධොති “න ත්වෙවාහං, ආනන්ද, කෙනචි පරියායෙන සඬ්ඝගතාය දක්ඛිණාය පාටිපුග්ගලිකං දක්ඛිණං මහජ්ඵලතරං වදාමි (ම. නි. 3.380). පුඤ්ඤං ආකඬ්ඛමානානං, සඬ්ඝො වෙ යජනං මුඛං (ම. නි. 2.400; සු. නි. 574; මහාව. 300). අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං ලොකස්සා”ති (ම. නි. 1.74; සං. නි. 5.997) ව ආදිනා මහජ්ඵලතා වණ්ණිකා පසත්ථා ථොමිතාති අත්ථො.

645. ඊදිසං යඤ්ඤමනුස්සරත්තානි එතාදිසං සඬ්ඝං උද්දිස්ස අත්තනා කතං දානං අනුස්සරත්තා. වෙදජානානි ජාතසොමනස්සා. විනෙයා මච්ඡෙරමලං සමුලන්ති මච්ඡෙරමෙව චිත්තස්ස මලිනභාවකරණතො මච්ඡෙරමලං, අප්චා මච්ඡෙරඤ්ච අඤ්ඤං ඉස්සාලොභදොසාදිමලඤ්චානි මච්ඡෙරමලං. තඤ්ච අච්ඡාචිච්චිච්චාච්චාපල්ලාසාදිහි සහ මුලෙහිනි සමුලං විනෙයා චිතයිත්වා චිත්තමිහෙන්වා අනින්දිත්වා සග්ගමුපෙත්ති යානන්ති යොජනා. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ඉමං පන සබ්බං පචන්තිං සක්කො දෙවානම්න්දො “දද්දල්ලමානා වණ්ණෙනා”තිආදිනා ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානස්ස ආචික්ඛි, ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො භගවතො ආරොවෙසි, භගවා තමත්ථං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසි.

දද්දල්ලවිමානවණ්ණෙනා නිට්ඨිතා.

7. පෙසවතිවිමානවණ්ණෙනා

එලිකරජතභෙමජාලජන්තන්ති පෙසවතිවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන සමයෙන මගධෙසු නාලකගාමෙ එකස්මිං ගහපතිමහාසාරකුලෙ පෙසවති නාම කුලසුණ්භා අහොසි. සා කිර කස්සපස්ස භගවතො යොජනිකෙ කනකථුපෙ කයිරමානෙ දාරිකා හුත්වා මාතරා සද්ධිං වෙතියට්ඨානං ගන්ත්වා මාතරං පුච්ඡී “කිං ඉමෙ, අම්ම, කරොන්ති”ති? “වෙතියං කාතුං සුවණ්ණංට්ඨකා කරොන්ති”ති. තං සුත්වා දාරිකා පසන්නමානසා මාතරං ආහ – “අම්ම, මම ගීවාය ඉදං සොවණ්ණමයං බුද්දකපිළන්ධනං අත්ථී, ඉමාහං වෙතියත්ථාය දෙව්”ති. මාතා “සාධු දෙහි”ති වත්වා තං ගීවතො ඔමුඤ්චිත්වා සුවණ්ණකාරස්ස හත්ථෙ අදාසි “ඉදං ඉමාය දාරිකාය පරිච්චජිතං, ඉමමිපි පක්ඛිපිත්වා ඉට්ඨකං කරොහි”ති. සුවණ්ණකාරො තථා අකාසි. සා දාරිකා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තෙනෙව පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා සුගතියංයෙව අපරාපරං සංසරන්ති අම්භාකං භගවතො කාලෙ නාලකගාමෙ නිබ්බන්තා අනුක්කමෙන ද්වාදසවස්සිකා ජාතා.

සා එකදිවසං මාතරා පෙසිතං මූලං ගහෙන්වා තෙලත්ථාය අඤ්ඤතරං ආපණං අගමාසි. තස්මිඤ්ච ආපණෙ අඤ්ඤතරො කුමුඛියපුත්තො පිතරා නිදහිත්වා යපිතං බහුං හිරඤ්ඤසුවණ්ණං මුත්තාමණ්ණරතනානි ව ගහෙතුං උද්ධරන්තො ආපණිකො කම්මබලෙන කප්පපාසාණසක්ඛරරූපෙන උපට්ඨහන්තානි දිස්වා තතො එකදෙසං “පුඤ්ඤවන්තානං වසෙන හිරඤ්ඤසුවණ්ණොදි හවිස්සති”ති විමංසිතුං රාසිං කත්වා යපෙසි. අප්චා නං සා දාරිකා දිස්වා “කස්මා ආපණෙ රතනානි එවං යපිතානි, නනු නාම සම්මදෙව පටිසාමෙතබ්බානි”ති ආහ. ආපණිකො තං සුත්වා “මහාපුඤ්ඤා අයං දාරිකා, ඉමිස්සා වසෙන සබ්බමිදං හිරඤ්ඤාදි එව හුත්වා අම්භාකං විනියොගං ගමිස්සති, සඬ්ගණ්ඨිස්සාමි න”න්ති චිත්තෙන්වා තස්සා මාතු සන්නිකං ගන්ත්වා “ඉමං දාරිකං මය්හං පුත්තස්සත්ථාය දෙහි”ති වාරෙන්වා බහුධනං දත්වා ආවාහවිවාහං කත්වා තං අත්තනො ගෙහං ආනෙසි. අප්පසා සීලාචාරං ඤත්වා හණ්ඩාගාරං විවරිත්වා “කිං එත්ථ පස්සමි”ති වත්වා තාය “හිරඤ්ඤසුවණ්ණමණ්ණිමෙව රාසිකතං පස්සාමි”ති චුත්තෙ “එතානි අම්භාකං කම්මබලෙන අන්තරධායන්තානි තච පුඤ්ඤවිසෙසෙන පුන විසෙසානි ජාතානි, තස්මා ඉතො පට්ඨාය ඉමස්මිං ගෙහෙ සබ්බං ත්වංයෙව විවාරෙහි, තයා දින්නමෙව මයං පරිභුඤ්ජිස්සාමා”ති වත්වා තතො පහුති තං “පෙසවති”ති වොහරිංසු.

තෙන ව සමයෙන ආයස්මා ධම්මසෙනාපති අත්තනො ආයුසඬ්ඛාරානං පරික්ඛිණ්භාවං ඤත්වා “මය්හං මාතුයා රූපසාරිඛාන්මණියා පොසාවනිකමූලං දත්වා පරිනිබ්බායිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා භගවත්තං උපසඬ්කම්ත්වා පරිනිබ්බානං අනුජානාපෙත්වා සත්ථු ආණාය මහන්තං පාටිභාරියං දස්සෙන්වා අනෙකෙහි ථුතිසහස්සෙහි භගවත්තං ථොමෙත්වා යාව දස්සනවිසයානික්කමා අභිමුඛොව අපක්කම්ත්වා පුන වන්දිත්වා භික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො විහාරා නික්ඛමම භික්ඛුසඬ්ඝස්ස ඔවාදං දත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං සමස්සාසෙන්වා වතස්සොපි පරිසා නිවත්තෙන්වා අනුක්කමෙන නාලකගාමං පත්වා මාතරං සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා පච්චුසසමයෙ ජාතොවරකෙ පරිනිබ්බායි. පරිනිබ්බතස්ස වස්ස සරිරසක්කාරකරණවසෙන දෙවා වෙව මනුස්සා ව සත්තාහං චිතිනාමෙසුං, අගරුවන්දනාදිහි හත්ථසතුබ්බෙධං විතකමකංසු.

පෙසවතිපි ථෙරස්ස පරිනිබ්බානං සුත්වා “ගන්තා පුපෙස්සාමි”ති සුවණ්ණපුප්ථෙහි ගන්ධජාතෙහි ව පූරිතානි වඬිකොටකානි ගාහාපෙත්වා ගන්තුකාමා සසුරං ආපුච්ඡිත්වා තෙන “ත්වං ගරුභාරා, තත්ථ ව මහාජනසම්මද්දො, පුප්ථගන්ධානි පෙසෙන්වා ඉධෙව හොහි”ති චුත්තාසි සද්ධාජාතා “යදිපි මෙ තත්ථ ජීවිතන්තරායො සියා, ගන්තාව පුජාසක්කාරං කරිස්සාමි”ති තං වචනං අග්ගහෙන්වා සපරිවාරා තත්ථ ගන්ත්වා ගන්ධපුප්ථාදිහි පුපෙත්වා කතඤ්ජලි අට්ඨාසි. තස්මිඤ්ච සමයෙ ථෙරං පුපෙතුං ආගතානං රාජපරිසානං හත්ථී මත්තො හුත්වා තං පදෙසං උපගඤ්ඡී. තං දිස්වා මරණභයහිතෙසු මනුස්සෙසු පලායන්තෙසු ජනසම්මද්දෙන පතිතං පෙසවතිං මහාජනො අක්කම්ත්වා මාරෙසි. සා පුජාසක්කාරං කත්වා ථෙරගතාය සද්ධාය සම්පන්නචිත්තා එව කාලං කත්වා තාවතිංසභවතො නිබ්බන්ති, අච්ඡරාසහස්සඤ්චස්සා පරිවාරො අහොසි.

සා තාවදෙව අත්තනො දිබ්බසම්පත්තිං ඔලොකෙන්වා “කිදිසෙන නු බො පුඤ්ඤෙන මයා එසා ලද්ධා”ති, තස්සා හෙතුං උපධාරෙන්ති ථෙරං උද්දිස්ස කතං පුජාසක්කාරං දිස්වා, රතනත්තයෙ අභිප්පසන්නමානසා සත්ථාරං වන්දිතුං අච්ඡරාසහස්සපරිවුතා සට්ඨිසකට්ඨාරාලඬ්ඛාරපටිමණ්ඩිතත්තභාවා සුමහතියා දෙවිද්ධියා වන්දො විය ව සූරියො විය ව

දස දිසා ඔහාසයමානා සහ විමානෙන ආගන්ත්වා විමානතො ඔරුය්හ භගවන්තං වන්දිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ අට්ඨාසි.
තෙන ච සමයෙන ආයස්මා වඩ්ඨිසො භගවතො සමීපෙ නිසින්තො භගවන්තං එවමාහ “පටිභාති මං භගවා ඉමිස්සා
දෙවතාය කතකම්මං පුච්ඡිතු”න්ති. “පටිභාතු තං, වඩ්ඨිසා”ති භගවා අවොච. අප් ආයස්මා වඩ්ඨිසො තාය දෙවතාය
කතකම්මං පුච්ඡිතුකාමො පට්ඨං තාවස්සා විමානං සංවණ්ණෙත්තො ආහ –

646. “එලිකරජතභෙමජාලජන්තං, විවිධචිත්තලමද්දසං සුරම්මං;
බ්‍යම්භං සුනිම්මිතං තොරණුපපන්නං, රුවකුපකිණ්ණමිදං සුභං විමානං.
647. “භාති ච දස දිසා නභෙව සුරියො, සරදෙ තමොනුදො සහස්සරංසි;
තථා තපති මිදං තව විමානං, ජලමීව ධූමසිඛො නිසෙ නභග්ගෙ.
648. “මුසනීව නයනං සතෙරතාව, ආකාසෙ යපිතමිදං මනුඤ්ඤං;
විණාමුරජසම්මතාලසුට්ඨං, ඉද්ධං ඉන්දපුරං යථා තවෙදං.
649. “පදුමකුමුදුප්පලකුචලයං, යොධිකඛන්ධුකනොජකා ච සන්ති;
සාලකුසුම්තපුප්ඵිතා අසොකා, විවිධදුග්ගසුගන්ධසෙවිතමිදං.
650. “සළලලඛුජභූජකසංයුත්තා, කුසකසුපුල්ලිතලතාවලම්බිනීහි;
මණිජාලසදිසා යසස්සිනී, රම්මා පොක්ඛරණී උපට්ඨිතා තෙ.
651. “උදකරුහා ච යෙත්ථි පුප්ඵජාතා, ථලජා යෙ ච සන්ති රුක්ඛජාතා;
මානුසකාමානුස්සකා ච දිබ්බා, සබ්බෙ කුය්හං නිවෙසනම්හි ජාතා.
652. “කිස්ස සංයමදමස්සයං විපාකො, කෙනාසි කම්මඵලෙනිධුපපන්නා;
යථා ච තෙ අධිගතමිදං විමානං, තදනුපදං අවචාසිලාරපම්භෙ”ති.

646. තත්ථ එලිකරජතභෙමජාලජන්තන්ති එලිකමණ්හි රජතභෙමජාලෙහි ච ඡාදිතං, එලිකමණ්හි භික්ෂිහි රජතභෙමමයෙහි ජාලෙහි ච සමන්තතො හෙට්ඨා ච උපරි ච ඡාදිතං, විවිධවණ්ණානං විචිත්තසන්නිවෙසානඤ්ච තලානං භූමීනං වසෙන විවිධචිත්තලං අද්දසං පස්සිං. සුරම්මන්ති සුට්ඨු රමණියං. විහරිතුකාමා වසන්ති එත්ථාති බ්‍යම්භං, භවනං. තොරණුපපන්නන්ති විවිධමාලාකම්මාදිවිචිත්තෙන සත්තරත්තමයෙන තොරණෙන උපෙනං. තොරණන්ති චා ද්වාරකොට්ඨකපාසාදස්ස නාමං, තෙන ච අනෙකභූමකෙන විචිත්තාකාරෙන තං විමානං උපෙනං. රුවකුපකිණ්ණන්ති සුවණ්ණවාලිකාහි ඔකිණ්ණධගණං. වාලිකසදිසා හි සුවණ්ණඛණ්ඩා රූවා නාම, රුවමෙව රුවකන්ති චුත්තං. සුභන්ති සොභති, සුට්ඨු භානීති චා සුභං. විමානන්ති විසිට්ඨමානං, පමාණතො මහන්තන්ති අත්ථො.

647. භාතීති ජොතති උජ්ජලති. නභෙව සුරියොති ආකාසෙ ආදිච්චො විය. සරදෙති සරදසමයෙ. තමොනුදොති අත්ඨකාරවිද්ධංසනො. තථා තපති මිදන්ති යථා සරදකාලෙ සහස්සරංසි සුරියො, තථා තපති දිබ්බති ඉදං තව විමානං, ම-කාරො පදසන්ධිකරො. ජලමීව ධූමසිඛොති ජලන්තො අග්ගි විය. අග්ගි හි තස්ස අග්ගතො ධූමො පඤ්ඤායතිති “ධූමසිඛො ධූමකෙතු”ති ච චූචවති. නිසෙති නිසති, රත්තියන්ති අත්ථො. නභග්ගෙති නභකොට්ඨාසෙ, ආකාසපදෙසෙති චුත්තං හොති. “නගග්ගෙ”ති චා පාඨො, පබ්බතසිඛරෙති අත්ථො. ඉදං තව විමානන්ති යොජනා.

648. මුසනීව නයනන්ති අතිවිය අත්තතො පහස්සරතාය පටිහනන්තං දස්සනකිච්චං කාතුං අදෙනන්තං ඔලොකෙත්තානං චක්ඛුං මුසනි විය. තෙනාහ “සතෙරතාවා”ති, විජ්ජුලතා වියාති අත්ථො. විණාමුරජසම්මතාලසුට්ඨන්ති මහතිආදිවිණානං හෙරිආදිපට්ඨානං හත්ථතාලකංසනාලානඤ්ච සද්දෙහි සොසිතං එකනින්තාදං. ඉද්ධන්ති දෙවපුත්තෙහි දෙවධිතාහි දිබ්බසම්පත්තියා ච සමිද්ධං. ඉන්දපුරං යථාති සුදස්සනනගරං විය.

649. පදුමානි ච කුමුදානි ච උප්පලානි ච කුචලයානි ච පදුමකුමුදුප්පලකුචලයන්ති එකත්තවසෙන චුත්තං. අත්ථිති වචනං පරිණාමෙත්වා යොජෙතබ්බං. තත්ථ පදුමග්ගහණෙන පුණ්ඩරිකම්පි ගහිතං, කුමුදග්ගහණෙන සෙතරත්තභෙදානි සබ්බානි කුමුදානි, උප්පලග්ගහණෙන රත්තඋප්පලං සබ්බා චා උප්පලජාති, කුචලයග්ගහණෙන නිලුප්පලමෙව ගහිතන්ති වෙදිතබ්බං. යොධිකඛන්ධුකනොජකා ච සන්තිති ව-කාරො නිපාතමත්තං, යොධිකඛන්ධුජීවකඅනොජකරුක්ඛා ච සන්තිති අත්ථො. කෙචි “අනොජකාපි සන්ති”ති පාඨං වත්වා “අනොජකාපිති චුත්තං හොති”ති අත්ථං වදන්ති. සාලකුසුම්තපුප්ඵිතා අසොකාති සාලා කුසුම්තා පුප්ඵිතා අසොකාති යොජෙතබ්බං. විවිධදුග්ගසුගන්ධසෙවිතමිදන්ති නානාවිධානං උත්තමරුක්ඛානං සොභනෙහි ගන්ධෙහි සෙවිතං පරිභාවිතං ඉදං තෙ විමානන්ති අත්ථො.

650. සළලලඛුජභූජකසංයුත්තාති තිරෙ ධීතෙහි සළලෙහි ලඛුපෙහි භූජකරුක්ඛෙහි ච සහිතා. භූජකො නාම එකො සුගන්ධරුක්ඛො දෙවලොකෙ ච ගන්ධමාදනෙ ච අත්ථි, අඤ්ඤත්ථ නත්ථිති වදන්ති. කුසකසුපුල්ලිතලතාවලම්බිනීහිති කුසකෙහි තාලනාලිකෙරාදිහි තිණජාතීහි ඔලම්බමානාහි සත්තානකවල්ලිආදිහි සුට්ඨු කුසුම්තලතාහි ච සංයුත්තාති යොජනා. මණිජාලසදිසාති මණිජාලසදිසජලා. “මණිජලසදිසා”තිපි පාළි, මණිසදිසජලාති අත්ථො. යසස්සිනීති දෙවතාය ආලපනං. උපට්ඨිතා තෙති යථාචුත්තගුණා රමණියා පොක්ඛරණී තව විමානසමීපෙ ධීතා.

651. උදකරුහානි යථාච්ඡිත්තෙ පද්මාදිකෙ සන්ධාය වදති. යෙත්ථිති යෙ අත්ථි. ඵලජානි යොධිකාදිකා. යෙ ච සන්තිති යෙ අඤ්ඤෙපි රුක්ඛජාතා පුප්ඵ්වගා ච ඵලූපගා ච, තෙපි තච විමානසමීපෙ සන්තියෙව.

652. කිස්ස සංයමදමස්සයං විපාකොති කායසංයමාදිසු කිදිසස්ස සංයමස්ස, ඉන්ද්‍රියදමනාදිසු කිදිසස්ස දමස්ස අයං විපාකො. කෙනාසීති අඤ්ඤමෙව උපපත්තිනිබ්බත්තකං, අඤ්ඤං උපභොගසුබ්බතිබ්බත්තකං හොතිති “කෙනාසී කම්මඵලෙනිධුපපත්තා”ති වත්වා පුන “යථා ච තෙ අධිගතමීදං විමාන”න්ති ආහ. තත්ථ කම්මඵලෙනාති කම්මඵලෙන විපච්චිතුං ආරද්ධෙනාති වචනසෙසො, ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ වෙතං කරණවචනං. තදනුපදං අවවාසීති තං කම්මං මයා චුත්තපදස්ස අනුපදං අනුරූපපදං කත්වා කට්ඨොසාසි. අළාරපමිහෙති බහලසංභතපබ්බමෙ, ගොපබ්බමෙති අධිප්පායො.

අථ දෙවතා ආහ –

653. “යථා ච මෙ අධිගතමීදං විමානං, කොඤ්චමයුරවකොර සඩ්ඨවරිතං;
දිබ්‍යපිලවහංසරාජවිණ්ණං, දිජ්ඣාරණ්ඩවකොකිලාහිනදිතං.

654. “නානාසන්තානකපුප්ඵරුක්ඛවිවිධා , පාටලිජමිඛුඅසොකරුක්ඛවත්තං;
යථා ච මෙ අධිගතමීදං විමානං, තං තෙ පච්චෙදයාමි සුභොහි භන්තෙ.

655. “මගධවරපුරත්ථිමෙන, නාලකගාමො නාම අත්ථි භන්තෙ;
තත්ථ අහොසිං පුරෙ සුණ්ඨා, පෙසවතීති තත්ථ ජානිංසු මමං.

656. “සාභමපචිතත්ථධම්මකුසලං, දෙවමනුස්සපුජිතං මහන්තං;
උපතිස්සං නිබ්බුතමප්පමෙයාං, මුදිතමනා කුසුමෙහි අබ්භුකිරිං.

657. “පරමගතිගතඤ්ච පුප්ඵත්වා, අන්තිමදෙහධරං ඉසිං උළාරං;
පභාය මානුසකං සමුස්සයං, තිදසගතා ඉධ මාවසාමි යාන”න්ති.

653. තත්ථ කොඤ්චමයුරවකොරසඩ්ඨවරිතන්ති සාරසසිඛණ්ඩිකුම්භකාරකුක්කුටගණෙහි තත්ථ තත්ථ විවරිතං. දිබ්‍යපිලවහංසරාජවිණ්ණන්ති උදකෙ පිලවිත්වා විවරණතො “පිලවා”ති ලද්ධනාමෙහි උදකසකුණෙහි හංසරාජෙහි ව තහිං තහිං විවරිතං. දිජ්ඣාරණ්ඩවකොකිලාහිනදිතන්ති කාරණ්ඩවෙහි කාදම්බෙහි කොකිලෙහි අඤ්ඤෙහි ව දිජෙහි අභිනාදිතං.

654. නානාසන්තානකපුප්ඵරුක්ඛවිවිධාති නානාවිධසාධාපසාධවත්තා නානාපුප්ඵරුක්ඛා නානාසන්තානකපුප්ඵරුක්ඛා , තෙහි විවිධං විත්තාකාරං විචිත්තසන්තිවෙසං නානාසන්තානකපුප්ඵරුක්ඛවිවිධා . “විවිධ”න්ති හි වත්තබ්බෙ “විවිධා”ති චුත්තං. සන්තානකාති හි කාමවල්ලියො, නානාවිධපුප්ඵරුක්ඛා ව විවිධා ඵත්ථ සන්ති , තෙහි වා විවිධන්ති නානාසන්තානකපුප්ඵරුක්ඛවිවිධා. “නානාසන්තානකපුප්ඵරුක්ඛවිවිධං, පාටලිජමිඛුඅසොකරුක්ඛවත්තං”න්ති ව කෙච්ඡි පඨන්ති. තෙහි “පුප්ඵරුක්ඛා සන්ති”ති පදං ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. “පුප්ඵරුක්ඛා”ති වා අවිභත්තිකනිද්දෙසො, පුප්ඵරුක්ඛන්ති චුත්තං හොති.

655. මගධවරපුරත්ථිමෙනාති මගධවරෙ පුරත්ථිමෙන, අහිසම්බොධිට්ඨානතාය උත්තමෙ මගධරට්ඨෙ පුරත්ථිමදිසාය. තත්ථ අහොසිං පුරෙ සුණ්ඨාති පුබ්බෙ අහං තස්මිං නාලකගාමෙ ඵකස්මිං ගහපතිකුලෙ සුණ්ඨා සුණ්ඨා අහොසිං.

656. සාති සයං. අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව කුසලොති අත්ථධම්මකුසලො, භගවා. අපචිතො අත්ථධම්මකුසලො ඵතෙනාති අපචිතත්ථධම්මකුසලො, ධම්මසෙනාපති, තං. අපචිතං වා අපවයො, නිබ්බානං, තස්මිං අවසිට්ඨඅත්ථධම්මෙ ව කුසලං, අපචිතෙ වා පුජනීයෙ අත්ථෙ ධම්මෙ නිරොධෙ මග්ගෙ ව කුසලං. මහන්තෙහි උළාරෙහි සිලක්ඛන්ධාදිහි සමන්තාගතත්තා මහන්තං. කුසුමෙහිති රතනමයෙහි ඉතරෙහි ව කුසුමෙහි.

657. පරමගතිගතන්ති අනුපාදිසෙසනිබ්බානං පත්තං. සමුස්සයන්ති සරිරං. තිදසගතාති තිදසභවනං ගතා, තාවතීංසං දෙවතීකායං උපපන්නා. ඉධාති ඉමස්මිං දෙවලොකෙ. ආවසාමි යානන්ති ඉමං විමානං අධිවසාමි. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ඵචං ආයස්මතා වඩ්ඪිසෙන දෙවතාය ව කථිතකථාමග්ගං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා භගවා සම්පත්තපරිසාය විත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

පෙසවතිවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මල්ලිකාවිමානවණ්ණනා

පිතවන්ටේ පිතධෂෙති මල්ලිකාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? ධම්මවක්කප්පවත්තනමාදිං කත්වා යාව සුභද්දපරිබ්බාජකවිනයනා කතබුද්ධකිව්වෙ කුසිනාරායං උපවත්තනෙ මල්ලරාජුනං සාලවනෙ යමකසාලානමත්තරෙ විසාබ්පුණ්ණමායං පච්චුසවෙලායං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතෙ භගවති ලොකනාටේ දෙවමනුස්සෙහි තස්ස සරීරපුජාය කයිරමානාය තදා කුසිනාරායං වසමානා බන්ධුලමල්ලස්ස භරියා මල්ලරාජුනති මල්ලිකා නාම උපාසිකා සද්ධා පසන්නා විසාබාය මහාඋපාසිකාය පසාධනසද්දිං අත්තනො මහාලතාපසාධනං ගන්ධොදකෙන ධොවිත්වා දුකුලවුම්බටකෙන මජ්ඣිත්වා අඤ්ඤාදිව බහුං ගන්ධමාලාදිං ගභෙත්වා භගවතො සරීරං පූජෙසි. අයමෙත්ථ සඨබ්බෙපො, චිත්ථාරතො පන මල්ලිකාවත්ථු ධම්මපදවණ්ණනායං ආගතමෙව.

සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු නිබ්බත්ති, තෙන පුජානුභාවෙන අස්සා අඤ්ඤෙහි අසාධාරණා උළාරා දිබ්බසම්පත්ති අහොසි. වත්ථාලඤ්ඤාදිවිමානානි සත්තරතනසමුප්පලානි විසෙසතො සිඬ්ඨිසුවණ්ණොභාසානි අතිවිය පහස්සරානි සබ්බා දිසා ආසිඤ්ඤාමානාව සුවණ්ණරසධාරාපිඤ්ජරා කරොන්ති. අපායස්මා නාරදො දෙවචාරිකං වරන්තො තං දිස්වා උපගඤ්ජි. සා තං දිස්වා වන්දිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්ස අට්ඨාසි. සො තං -

658. “පිතවන්ටේ පිතධෂෙ, පිතාලඤ්ඤාදිවිමානෙ;
පිතත්තරානි වග්ගුහි, අපිළන්ධාව සොහසි.

659. “කා කම්බුකායුරධරෙ, කඤ්චනාවෙළභුසිතෙ;
හෙමජාලකසඤ්ජන්තෙ, නානාරතනමාලිනි.

660. “සොවණ්ණමයා ලොහිතඬ්ඨගමයා ව, මුත්තාමයා වෙචරියමයා ව;
මසාරගල්ලා සභලොහිතඬ්ඨගා, පාරෙවතක්ඛිති මණ්ඩි විත්තතා.

661. “කොච්ඡි කොච්ඡි එත්ථ මයුරසුස්සරො, හංසස්සරඤ්ඤො කරච්ඡිකසුස්සරො;
තෙසං සරො සුයානි වග්ගුරුපො, පඤ්චඬ්ඨිකං තුරියමිවජ්ජවාදිතං.

662. “රටො ව තෙ සුභො වග්ගු, නානාරතනවිත්තිතො;
නානාවණ්ණානි ධාතුහි, සුවිහත්තොව සොහති.

663. “තස්මිං රටෙ කඤ්චනබ්බිමවණ්ණෙ, යා ත්වං ධීතා භාසසිමං පදෙසං;
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛං, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. - පුච්ඡි;

658. තත්ථ පිතවන්ටෙති පරිසුද්ධවාමිකරපහස්සරතාය පිතොභාසනිවාසනෙ. පිතධෂෙති විමානද්වාරෙ රටෙ ව සමුස්සිතහෙමමයවිපුලකෙතුභාවතො පිතොභාසධෂෙ. පිතාලඤ්ඤාදිවිමානෙති පිතොභාසෙහි ආභරණෙහි අලඬ්ඨකතෙ. සතිපි අලඬ්ඨකාරානං නානාවිධරංසිජාලසමුප්පලවිවිධරතනවිවිත්තභාවෙ තාදිසසුවරිතවිසෙසනිබ්බත්තතාය පන සුපරිසුද්ධවාමිකරමරිච්ජාලවිජ්ජොතිතත්තා විසෙසතො පිතනිභාසානි තස්සා ආභරණානි අහෙසුං. පිතත්තරානීති පිතවණ්ණෙහි උත්තරියෙහි. “සත්තරුත්තරපරමං තෙන භික්ඛුනා තතො වීචරං සාදිතබ්බ”න්තිආදියු (පාරා. 523-524) නිවාසනෙ අත්තරසද්දො ආගතො, ඉධ පන “අත්තරසාටකා”තිආදියු විය උත්තරියෙ දට්ඨබ්බො. අත්තරා උත්තරියං උත්තරාසඬ්ඨගො උපසංඛානානති පරියායසද්දා එතෙ. වග්ගුහීති සොහනෙහි සණ්භමට්ඨෙහි. අපිළන්ධාව සොහසිති ත්වං ඉමෙහි අලඬ්ඨකාරෙහි අනලඬ්ඨකතාපි අත්තනො රුපසම්පත්තියාව සොහසි. තෙ පන අලඬ්ඨකාරා තව සරීරං පත්වා සොහන්ති, තස්මා අනලඬ්ඨකතාපි ත්වං අලඬ්ඨකතසද්දිසිති අධිප්පායො.

659. කා කම්බුකායුරධරෙති කා ත්වං කතරදෙවනිකායපරියාපන්නා සුවණ්ණමයපරිහාරකධරෙ, සුවණ්ණමයකෙයුරධරෙ වා. කම්බුපරිහාරකත්ති ව භත්ථාලඤ්ඤාදිවිසෙසො වුවවති, කායුරන්ති භුජාලඬ්ඨකාරවිසෙසො. අථ වා කම්බුති සුවණ්ණං, තස්මා කම්බුකායුරධරෙ සුවණ්ණමයබාහාරණධරෙති අත්ථො. කඤ්චනාවෙළභුසිතෙති කඤ්චනමයාවෙළපිළන්ධනභුසිතෙ. හෙමජාලකසඤ්ජන්තෙති රතනපරිසිබ්බිතෙන හෙමමයෙන ජාලකෙන ඡාදිතසරීරෙ. නානාරතනමාලිනීති නක්ඛත්තමාලාය විය කාලපක්ඛරත්තියං සීසෙ පටිමුක්කාහි විවිධාහි රතනාවලීහි නානාරතනමාලිනී කා ත්වන්ති පුච්ඡති.

660. සොවණ්ණමයානිආදි යාහි රතනමාලාහි සා දෙවතා නානාරතනමාලිනීති චූත්තා, තාසං දස්සනං. තත්ථ සොවණ්ණමයානි සිඬ්ඨිසුවණ්ණමයා මාලා. ලොහිතඬ්ඨගමයානි පදුමරාගාදිරත්තමණ්ඩයා. මසාරගල්ලානි මසාරගල්ලමණ්ඩයා. සභලොහිතඬ්ඨගානි ලොහිතඬ්ඨගමණ්ඩයාහි සද්ධිං කබරමණ්ඩයා වෙව ලොහිතඬ්ඨගසඬ්ඨාතරත්තමණ්ඩයා වානි අත්ථො. පාරෙවතක්ඛිති මණ්ඩි විත්තතානි පාරෙවතක්ඛිසද්දිසෙහි මණ්ඩි යථාචූත්තමණ්ඩි ව සඬ්ඨතවිත්තභාවා ඉමා තව කෙසභත්ටේ රතනමාලානි අධිප්පායො.

661. කොච්ඡි කොච්ඡිති එකච්චො එකච්චො. එත්ථානි එතෙසු මාලාදාමෙසු. මයුරසුස්සරොති මයුරො විය සුන්දරනාදො. හංසස්සරඤ්ඤොති හංසස්සරො අඤ්ඤො, හංසසද්දිසස්සරො අපරො. කරච්ඡිකසුස්සරොති කරච්ඡිකො විය සොහනස්සරො. තෙසං මාලාදාමානං යථා මයුරස්සරො, හංසස්සරො, කරච්ඡිකස්සරො, එවං වග්ගුරුපො මධුරාකාරො සරො සුයානි. කිම්චි ? පඤ්චඬ්ඨිකං තුරියමිවජ්ජවාදිතං. යථා කුසලෙන වාදිතෙ පඤ්චඬ්ඨිකෙ තුරියෙ, එවං තෙසං සරො සුයානි, වග්ගුරුපොති අත්ථො. භුම්මත්ටේ හි ඉදං උපයොගවචනං.

662. නානාවශ්ණානි ධාතුනීති අනෙකරූපාහි අක්ඛවක්කර්සාදිඅවයවධාතුහි. සුවිහත්තොව සොහනීති අවයවානං අඤ්ඤමඤ්ඤං යුත්තප්පමාණතාය විහත්තිවිභාගසම්පත්තියා ව සුවිහත්තොව හුත්වා විරාජති. අථ වා සුවිහත්තොවාති කෙවලං කම්මතිබ්බත්තොපි සුසික්ඛිතෙන සිප්පාවරියෙන විහත්තොව විරචිතො විය සොහනීති අත්ථො.

663. කඤ්චනම්මිබවණ්ණෙනි සාතිසයං පිතොභාසතාය කඤ්චනම්මිබකසදිසෙ තස්මිං රථෙ. කඤ්චනම්මිබවණ්ණෙනි වා තස්සා දෙවතාය ආලපනං, ගන්ධොදකෙන ධොවිත්වා ජාතිතිඬ්ගුලකරසෙන මජ්ඣිත්වා දුකුලචුම්මිබකෙන මජ්ඣිකකඤ්චනපටිමාසදිසෙනි අත්ථො. භාසසිමං පදෙසන්ති ඉමං සකලම්පි භූමිපදෙසං භාසයසි විජ්ජොතයසි.

එවං ථෙරෙන පුච්ඡිතා සාපි දෙවතා ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි -

664. “සොවණ්ණජාලං මණ්ණොණ්ණචිත්තිතං, මුත්තාචිතං හෙමජාලෙන ඡන්තං; පරිනිබ්බුතෙ ගොතමෙ අප්පමෙයො, පසන්නචිත්තා අභමාහිරොපයිං.

665. “තාහං කම්මං කරිත්වාන, කුසලං බුද්ධවණ්ණිතං; අපෙතසොකා සුඛිතා, සම්පමොදාමනාමයා”ති.

664. තත්ථ සොවණ්ණජාලන්ති සරිරප්පමාණෙන කතං සුවණ්ණමයං ජාලං. මණ්ණොණ්ණචිත්තිතන්ති සිසාදිට්ඨානෙසු සිසුපගගිවුපගාදිආහරණවසෙන නානාවිධෙහි මණ්ණි ව සුවණ්ණෙන ව චිත්තිතං. මුත්තාචිතන්ති අන්තරන්තරා ආබද්ධාහි මුත්තාවලිහි ආචිතං. හෙමජාලෙන ඡන්තන්ති හෙමමයෙන පභාජාලෙන ඡන්තං. තඤ්ච නානාවිධෙහි මණ්ණි වෙව සුවණ්ණෙන ව චිත්තිතං මුත්තාවලිහි ආචිතම්පි සුපරිසුද්ධස්ස රත්තසුවණ්ණස්සෙව යෙභුය්‍යතාය දිවාකරකිරණසම්පස්සතො අතිවිය පහස්සරෙන හෙමමයෙන පභාජාලෙන සඤ්ජාදිතං එකොභාසං හුත්වා කඤ්චනාදාසං විය තිට්ඨති. පරිනිබ්බුතෙහි අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතෙ. ගොතමෙහි භගවන්තං ගොත්තෙන නිද්දිසති. අප්පමෙයොති ගුණානුභාවතො පමිනිතුං අසක්කුණෙයො. පසන්නචිත්තාති කම්මඵලවිසයාය බුද්ධාරම්මණාය ව සද්ධාය පසන්නමානසා. අභිරොපයින්ති පූජාවසෙන සරිරෙ රොපෙසිං පටිමුඤ්චිං.

665. තාහන්ති තං අහං. කුසලන්ති කුච්ඡිතසලනාදිඅත්ථෙත කුසලං. බුද්ධවණ්ණිතන්ති “යාවතා, හික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා ද්විපදා වා”තිආදිනා (සං. නි. 5.139; අ. නි. 4.34) සම්මාසම්බුද්ධෙන පසත්ථං. අපෙතසොකාති සොකහෙතුනං භොගබ්‍යසනාදිනං අභාවෙන අපගතසොකා. තෙන චිත්තදුක්ඛාභාවමාහ. සුඛිතාති සඤ්ජාතසුඛා සුඛප්පත්තා. එතෙන සරිරදුක්ඛාභාවං වදති. චිත්තදුක්ඛාභාවෙන වස්සා පමොදාපත්ති, සරිරදුක්ඛාභාවෙන අරොගතා. තෙනාහ “සම්පමොදාමනාමයා”ති. සෙසං චුත්තනයමෙව. අයඤ්ච අත්ථො තදා අත්තනා දෙවතාය ව කථිතතියාමෙනෙව සඬ්භිතිකාලෙ ආයස්මතා නාරදෙන ධම්මසඬ්භිගාහකානං ආරොචිතො, තෙ ව තං තථෙව සඬ්භිගං ආරොපයිංසුති.

මල්ලිකාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. විසාලක්ඛිවිමානවණ්ණනා

කා නාම ත්වං විසාලක්ඛිති විසාලක්ඛිවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති පරිනිබ්බුතෙ රඤ්ඤා අජාතසත්තුනා අත්තනා පටිලද්ධා භගවතා සරිරධාතුයො ගහෙන්වා රාජගහෙ ථූපෙ ව මහෙ ව කතෙ රාජගහවාසීනී එකා මාලාකාරධිකා සුනන්දා නාම උපාසිකා අරියසාවිකා සොනාපන්නා පිතුං ගෙහතො පෙසිතං බහුං මාලඤ්ච ගන්ධඤ්ච පෙසෙන්වා දෙවසිකං වෙනියෙ පූජං කාරෙසි, උපොසථදිවසෙසු පන සයමෙව ගන්ත්වා පූජං අකාසි. සා අපරභාගෙ අඤ්ඤතරෙන රොගෙන පුට්ඨා කාලං කත්වා සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො පරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බන්ති. අථෙකදිවසං සා සක්කෙන දෙවානම්න්දෙන සහ චිත්තලතාවනං පාටිසි. තත්ථ ව අඤ්ඤාසං දෙවතානං පභා පූජ්ථාදිනං පභාහි පටිගතා හුත්වා විචිත්තවණ්ණා හොති, සුනන්දාය පන පභා තාහි අනභිභූතා සභාවෙනෙව අට්ඨාසි. තං දිස්වා සක්කො දෙවරාජා තාය කතසුවරිතං ඤාතුකාමො ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි -

666. “කා නාම ත්වං විසාලක්ඛි, රම්මෙ චිත්තලතාවනෙ; සමන්තා අනුපරියාසි, නාරිගණපුරක්ඛතා.

667. “යදා දෙවා තාවතිංසා, පටිසන්ති ඉමං වනං; සයොග්ගා සරථා සබ්බෙ, චිත්තා හොන්ති ඉධාගතා.

668. “තුය්හඤ්ච ඉධ පත්තාය, උය්‍යානෙ විවරන්තියා; කායෙ න දිස්සති චිත්තං, කෙන රූපං තවෙදිසං; දෙවතෙ පුච්ඡිතාචික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති.

666. තත්ථ කා නාම ත්වන්ති පුරිමත්තභාවෙ කා නාම කිදිසි නාම ත්වං, යත්ථ කතෙන සුවරිතෙන අයං තෙ ඊදිසි ආනුභාවසම්පත්ති අහොසිති අධිප්පායො. විසාලක්ඛිති විපුලලොවනෙ.

667. යදානි යස්මිං කාලෙ. ඉමං චනන්ති ඉමං චිත්තලතානාමකං උපවනං. චිත්තා භොන්තිති ඉමස්මිං
චිත්තලතාවනෙ චිත්තපභාසංසග්ගෙන අත්තනො සරීරවත්ථාලඬිකාරාදීනං පකතිඛ්‍යාසනොපි විසිට්ඨභාවජ්ජන්තියා
විචිත්තාකාරා භොන්ති. ඉධාගතාති ඉධ ආගතා සම්පත්තා, ඉධ චා ආගමනහෙතු.

668. ඉධ පත්තායාති ඉමං යානං සම්පත්තාය උපගතාය. කෙන රූපං තවෙදිසන්ති කෙන කාරණෙන තව රූපං
සරීරං ඵදිසං ඵචරූපං, චිත්තලතාවනස්ස පභං අභිභවන්තං තිට්ඨන්ති අධිජ්ජායො.

ඵචං සක්කෙන පුට්ඨා සා දෙවතා ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි —

669. “යෙන කම්මෙන දෙවින්ද, රූපං මය්හං ගති ව මෙ;
ඉද්ධි ව ආනුභාවො ව, තං සුඤ්ඤාහි පුරින්දද.

670. “අභං රාජගහෙ රම්මෙ, සුනන්දා නාමුපාසිකා;
සද්ධා සීලෙන සම්පන්නා, සංවිභාගරතා සදා.

671. “අච්ඡාදනඤ්ච භත්තඤ්ච, සෙනාසනං පදීපියං;
අදාසිං උජුභුතෙසු, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා.

672. “චාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨඬිගසුසමාගතං.

673. “උපොසථං උපවසිස්සං, සදා සීලෙසු සංවුතා;
සඤ්ඤාමා සංවිභාගා ව, විමානං ආවසාමහං.

674. “පාණානිපාතා විරතා, මුසාවාදා ව සඤ්ඤතා;
ථෙය්‍යා ව අතිවාරා ව, මජ්ජිපාතා ව ආරකා.

675. “පඤ්චසික්ඛාපදෙ රතා, අරියසව්වාන කොච්ඡා;
උපාසිකා චක්ඛුමතො, ගොතමස්ස යසස්සිනො.

676. “තස්සා මෙ ඤාතිකුලා දාසි, සදා මාලාභිභාරති;
තාහං භගවතො ථූපෙ, සබ්බමෙවාභිරොපයිං.

677. “උපොසථෙ චහං ගන්ත්වා, මාලාගන්ධවිලෙපනං;
ථූපස්මිං අභිරොපෙසිං, පසන්නා සෙහි පාණිහි.

678. “තෙන කම්මෙන දෙවින්ද, රූපං මය්හං ගති ව මෙ;
ඉද්ධි ව ආනුභාවො ව, යං මාලං අභිරොපයිං.

679. “යඤ්ච සීලවතී ආසිං, න තං තාව විපච්චති;
ආසා ව පන මෙ දෙවින්ද, සකදාගාමීනී සිය”න්ති.

669. තත්ථ ගතීති අයං දෙවගති, නිබ්බන්ති වා. ඉද්ධිති අයං දෙවිද්ධි, අධිජ්ජායසමිජ්ඣකං වා. ආනුභාවොති
පභාවො. පුරින්දදාති සක්කං ආලපති. සො හි පුරෙ දානං අදාසිති “පුරින්දදො”ති වුච්චති.

676. ඤාතිකුලාති පිතු ගෙහං සන්ධාය වදති. සදා මාලාභිභාරතීති සදා සබ්බකාලං දිවසෙ දිවසෙ ඤාතිකුලතො
දාසියා පුජ්ජං මය්හං අභිභරියති. සබ්බමෙවාභිරොපයින්නීති මය්හං පිළන්ධනත්ථාය පිතුගෙහතො ආහං මාලං
අඤ්ඤාඤ්ච ගන්ධාදිං සබ්බමෙව අත්තනා අපරිභුඤ්ජිත්වා භගවතො ථූපෙ පූජනවසෙන අභිරොපයිං පූජං කාරෙසිං.

677-8. උපොසථෙ චහං ගන්ත්වාති උපොසථදිවසෙ අහමෙව ථූපට්ඨානං ගන්ත්වා. යං මාලං අභිරොපයින්නී යං
තදා භගවතො ථූපෙ මාලාගන්ධාභිරොපනං කතං, තෙන කම්මෙනාති යොජනා.

679. න තං තාව විපච්චති යං සීලවතී ආසිං, තං සීලරක්ඛණං තං රක්ඛිතං සීලං පූජාමයපුඤ්ඤස්ස බලවභාවෙන
අලද්ධොකාසං න තාව විපච්චති, න විපච්චිතුං ආරද්ධං, අපරස්මිංයෙව අත්තනාවෙ තස්ස විපාකොති අත්ථො. ආසා ව
පන මෙ දෙවින්ද, සකදාගාමීනී සියන්ති “කථං නු බො අහං සකදාගාමීනී භවෙය්‍ය”න්ති පත්ථනා ව මෙ දෙවින්ද,
අරියධම්මවිසයාව, න භවවිසෙසවිසයා. සා පන සජ්ජිමණ්ඩං ඉච්ඡතො දධිතො පටිතං විය අනිජ්ජාදිනීති දස්සෙති.
සෙසං වුත්තනයමෙව.

ඉමං පන අත්ථං සක්කො දෙවානම්න්දො අත්තනා ව නාය දෙවධීතාය ව වුත්තනියාමෙනෙව ආයස්මිනො
වඬිගීසත්ථෙරස්ස ආරොචෙසි. ආයස්මා වඬිගීසො සඬිගීතිකාලෙ ධම්මසඬිගාහකානං මහාථෙරානං ආරොචෙසි, තෙ ව
තං තථෙව සඬිගීතිං ආරොපයිංසුති.

10. පාරිච්ඡත්තකවිමානවණ්ණනා

පාරිච්ඡත්තකෙ කොවිළාරොති පාරිච්ඡත්තකවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන සමයෙන සාවත්ථියාසී අඤ්ඤතරො උපාසකො හගවන්තං උපසඬකම්භවා, ස්වාතනාය නිමන්තෙත්වා, අත්තනො ගෙහද්වාරෙ මහන්තං මණ්ඩපං සජ්ජෙත්වා සාණිපාකාරං පරික්ඛිපිත්වා උපරි විතානං බන්ධිත්වා ධජපටාකාදයො උස්සාපෙත්වා නානාවිරාගවණ්ණානි වත්ථානි ගන්ධදාමමාලාදාමානි ව ඔලම්බෙත්වා සිත්තසම්මට්ඨියෙ පදෙසෙ ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා හගවතො කාලං ආරොචෙසි. අථ හගවා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තවිවරමාදාය දෙවවිමානං විය අලඬකතපටියත්තං මණ්ඩපං පරිසිත්වා සහස්සරංසී විය අණ්ණභක්ඛුච්ඡිං ඕභාසයමානො පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි. උපාසකො ගන්ධපුප්ඵමදීපෙහි හගවන්තං පූජෙසි.

තෙන ව සමයෙන අඤ්ඤතරා කට්ඨභාරිකා ඉත්ථි අන්ධවනෙ සුපුප්ඵිතං අසොකරුක්ඛං දිස්වා සපල්ලවඩ්ඤුරානි පිණ්ඩිකතානි බහුනි අසොකපුප්ඵානි ගභෙත්වා ආගච්ඡන්ති, හගවන්තං තත්ථ නිසින්තං දිස්වා පසන්තවිත්තා ආසනස්ස සමන්තතො තෙහි පුප්ඵෙහි පුප්ඵසන්ථරං සන්ථරන්ති, හගවතො පූජං කත්වා වන්දිත්වා තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා නමස්සමානා අගමාසි. සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු නිබ්බන්ති, අච්ඡරාසහස්සපරිවාරා යෙභුයොන නන්දනවනෙ නච්චන්ති ගායන්ති පාරිච්ඡත්තකමාලා ගන්ථෙත්ති පමොදමානා කීළන්ති සුඛං අනුභවති. අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා චූත්තනයෙන දෙවචාරිකං චරන්තො තාවතිංසභවනං ගන්ත්වා තං දිස්වා තාය කතකම්මං ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි –

680. “පාරිච්ඡත්තකෙ කොවිළාරො, රමණීයෙ මනොරමෙ;
දිබ්බමාලං ගන්ථමානා, ගායන්ති සම්පමොදසි.
681. “තස්සා තෙ නච්චමානාය, අඬගමඬගෙහි සබ්බසො;
දිබ්බා සද්දා නිච්ඡරන්ති, සචනියා මනොරමා.
682. “තස්සා තෙ නච්චමානාය, අඬගමඬගෙහි සබ්බසො;
දිබ්බා ගන්ධා පවායන්ති, සුවිගන්ධා මනොරමා.
683. “විචත්තමානා කායෙන, යා වෙණිසු පිළන්ධනා;
තෙසං සුයාති නිග්ඝොසො, තුරියෙ පඤ්චඩ්ඟිකෙ යථා.
684. “වට්ඨකා වාතධුතා, වාතෙන සම්පකම්පිතා;
තෙසං සුයාති නිග්ඝොසො, තුරියෙ පඤ්චඩ්ඟිකෙ යථා.
685. “යාපි තෙ සිරස්මිං මාලා, සුවිගන්ධා මනොරමා;
වාති ගන්ධො දිසා සබ්බා, රුක්ඛො මඤ්ජුසකො යථා.
686. “සායසෙ තං සුවිගන්ධං, රූපං පස්සසි අමානුසං;
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛං, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති.

680. තත්ථ පාරිච්ඡත්තකෙ කොවිළාරොති පාරිච්ඡත්තකනාමකෙ කොවිළාරපුප්ඵෙ ආදාය දිබ්බමාලං ගන්ථමානානි යොජනා. යඤ්ඟි ලොකියා “පාරිජාත”න්ති වදන්ති, තං මාගධභාසාය “පාරිච්ඡත්තක”න්ති චූච්චති. කොවිළාරොති ව කොවිළාරජාතිකො, සො ව මනුස්සලොකෙපි දෙවලොකෙපි කොවිළාරො, තස්සාපි ජාතීනි වදන්ති.

681. තස්සා පන දෙවතාය නච්චනකාලෙ අඬගභාරවසෙන සරිරතො ව පිළන්ධනතො ව අතිවිය මධුරො සද්දො නිච්ඡරති, ගන්ධො සදා සබ්බා දිසාපි ඵරිත්වා තිට්ඨති. තෙනාහ “තස්සා තෙ නච්චමානායා”තිආදි. තත්ථ සචනියානි සොතුං යුත්තා, සචනස්ස වා හිතා, කණ්ණසුඛානි අත්ථො.

683. විචත්තමානා කායෙනාති තච කායෙන සරිරෙන පරිචත්තමානෙන, ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ වෙනං කරණවචනං. යා වෙණිසු පිළන්ධනානි යානි තෙ කෙසචෙණිසු පිළන්ධනානි, විහත්තිලොපො වෙන්ථ දට්ඨබ්බො, ලිඬගච්ඡල්ලාසො වා.

684. වට්ඨකානි රතනමයා කණ්ණිකා වට්ඨකානි අත්ථො. වාතධුතානි මන්දෙන මාලුතෙන ධූපයමානා. වාතෙන සම්පකම්පිතානි වාතෙන සමන්තතො විසෙසතො කම්පිතා වලිතා. අථ වා වට්ඨකා වාතධුතා, වාතෙන සම්පකම්පිතානි අවාතෙරිතාපි වාතෙරිතාපි යෙ තෙ වට්ඨකා කම්පිතා, තෙසං සුයාති නිග්ඝොසොති අත්ථයොජනා.

685. වාති ගන්ධො දිසා සබ්බානි තස්සා තෙ සිරස්මිං දිබ්බමාලාය ගන්ධො වායති සබ්බා දිසා. යථා කිං? රුක්ඛො මඤ්ජුසකො යථාති, යථා නාම මඤ්ජුසකො රුක්ඛො සුපුප්ඵිතො අත්තනො ගන්ධෙන බහුනි යොජනානි ඵරමානො සබ්බා දිසා වායති, ඵං තච සිරස්මිං පිළන්ධනමාලාය ගන්ධොති අත්ථො. සො කිර රුක්ඛො ගන්ධමොදනෙ

පව්වෙකබුද්ධානං උපොසථකරණමණ්ඩලමාළකමජ්ඣෙ තිට්ඨති. යත්තකානි දෙවලොකෙ ච මනුස්සලොකෙ ච සුරභිකුසුමානි, තානි තස්ස සාබග්ගෙසු නිබ්බන්තන්ති. තෙන සො අතිවිය සුගන්ධො හොති. එවං තාය දෙවතාය පිළන්ධනමාලාය ගන්ධොති. තෙන චුත්තං “රුක්ඛො මඤ්ජුසකො යථා”ති.

686. යදිපි තස්ස සග්ගස්ස ඡළස්සායනනිකභාවතො සබ්බානිපි තත්ථ ආරම්මණානි පියරූපානියෙව, ගන්ධරූපානං පන සවිසෙසානං තස්සා දෙවතාය ලාභිභාවතො “සායසෙ තං සුවිගන්ධං, රූපං පස්සසි අමානුස”න්ති චුත්තං.

අථ දෙවතා ද්විභි ගාථාහි බ්‍යාකාසි –

687. “පහස්සරං අව්චිමන්තං, වණ්ණගන්ධෙන සංයුතං;
අසොකපුප්ඵමාලාහං, බුද්ධස්ස උපනාමසිං.

688. “තාහං කම්මං කරිත්වාන, කුසලං බුද්ධවණ්ණිකං;
අපෙතසොකා සුඛිතා, සම්පමොදාමනාමයා”ති.

687. තත්ථ සුධොතපවාළසඬ්ඝාතසන්තිහස්ස කිඤ්ජක්ඛකෙසරසමුදායෙන භාණුරංසිජාලස්ස විය අසොකපුප්ඵත්තමස්ස තදා උපට්ඨිතතං සන්ධායාහ “පහස්සරං අව්චිමන්ත”න්ති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තාය දෙවතාය අත්තනො සුවරිතකම්මෙ කපීතෙ සපරිවාරාය තස්සා ධම්මං දෙසෙත්වා තතො මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා භගවතො තං පවත්තිං කට්ඨෙ. භගවා තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තමභාජනස්ස ධම්මං දෙසෙසි, සා දෙසනා මභාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

පාරිච්ඡත්තකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති පරමත්ථදීපනියා බුද්දක-අට්ඨකථාය විමානවත්ථුස්මිං

දසවත්ථුපටිමණ්ඩිතස්ස තතියස්ස පාරිච්ඡත්තකවග්ගස්ස

අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මඤ්ජීට්ඨකවග්ගො

1. මඤ්ජීට්ඨකවිමානවණ්ණනා

මඤ්ජීට්ඨකවග්ගෙ මඤ්ජීට්ඨකෙ විමානස්මිත්ති මඤ්ජීට්ඨකවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ. තත්ථ අඤ්ඤතරො උපාසකො භගවන්තං නිමන්තෙත්වා අනන්තරවිමානෙ චුත්තනයෙනෙව මණ්ඩපං සජ්ජෙත්වා තත්ථ නිසින්නං සත්ථාරං පුජෙත්වා දානං දෙති. තෙන ච සමයෙන අඤ්ඤතරා කුලදාසී අන්ධවනෙ සුපුප්ඵිතං සාලරුක්ඛං දිස්වා තත්ථ පුප්ඵානි ගහෙත්වා හිරෙහි ආවුණිත්වා වටංසකෙ කත්වා පුන බහුනි මුත්තපුප්ඵානි අග්ගපුප්ඵානි ච ගහෙත්වා නගරං පට්ඨා. තස්මිං මණ්ඩපෙ යුගන්ධරපබ්බතකුච්ඡිං ඔභාසයමානං බාලසූරියං විය ඡබ්බණ්ණබුද්ධරංසියො විස්සජ්ජෙත්වා නිසින්නං, භගවන්තං දිස්වා පසන්නචිත්තා තෙහි පුප්ඵෙහි පුජෙත්ති වටංසකානි ආසනස්ස සමන්තතො යපෙත්වා ඉතරානි ච පුප්ඵානි ඔකිරිත්වා සක්කච්චං වන්දිත්වා තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා අගමාසි. සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්ති, තත්ථ තස්සා රත්තඵලිකමයං විමානං, තස්ස ච පුරතො සුවණ්ණවාලුකාසන්ථතභූමිභාගං මහන්තං සාලවනං පාතුරහොසි. සා යදා විමානතො නික්ඛමිත්වා සාලවනං පවිසති, තදා සාලසාබා ඔනමිත්වා තස්සා උපරි කුසුමානි ඔකිරන්ති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා චුත්තනයෙන උපගන්ත්වා ඉමාහි ගාථාහි කතකම්මං පුච්ඡි –

689. “මඤ්ජීට්ඨකෙ විමානස්මිං, සොණ්ණවාලුකසන්ථතෙ;
පඤ්චඩ්ගිකෙන තූරියෙන, රමසි සුප්පවාදිතෙ.

690. “තම්භා විමානා ඔරුස්භ, නිම්මිතා රතනාමයා;
ඔගාහසි සාලවනං, පුප්ඵිතං සබ්බකාලිකං.

691. “යස්ස යස්සෙව සාලස්ස, මුලෙ තිට්ඨසි දෙවතෙ;
සො සො මුඤ්චති පුප්ඵානි, ඔනමිත්වා දුමුත්තමො.

692. “වාතෙරිතං සාලවනං, ආධුතං දිජ්ජෙවිතං;
වාති ගන්ධො දිසා සබ්බා, රුක්ඛො මඤ්ජුසකො යථා.

693. “සායසෙ තං සුවිගන්ධං, රූපං පස්සසි අමානුසං;
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති.

689. තත්ප් මඤ්ජිට්ඨකෙ විමානස්මිත්ති රත්තඵලිකමයෙ විමානෙ. සින්දුවාරකණවිරමකුලසදිසවණ්ණඤ්ඤි “මඤ්ජිට්ඨක”න්ති වුවිති. සොණ්ණවාලුකසන්ථතෙති සමන්තතො විජ්ජකිණ්ණාහි සුවණ්ණවාලුකාහි සන්ථතභූමිභාගෙ. රමසි සුප්පවාදිතෙති සුට්ඨු පවාදිතෙන පඤ්චඩ්ගිකෙන තුරියෙන අභිරමසි.

690. නිමිත්තා රතනාමයාති තව සුවරිතසිප්පිනා අභිනිමිමිතා රතනමයා විමානා. ඔගාහසිති පටිසසි. සබ්බකාලිකන්ති සබ්බකාලෙ සුඛං සබ්බඋතුසප්පායං, සබ්බකාලෙ පුප්ඵනකං වා.

692. වාතෙරිතන්ති යථා පුප්ඵානි ඔකිරන්ති, එවං වාතෙන ඊරිතං චලිතං. ආයුක්තන්ති මන්දෙන මාලුතෙන සණ්කසණ්කං විධුපයමානං. දිජ්ජෙවිතන්ති මයුරකොකිලාදිසකුණසඩ්දසෙහි උපසෙවිතං.

එවං ථෙරෙන පුට්ඨා සා දෙවතා ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි –

694. “අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, දාසී අයිරකුලෙ අහුං;
බුද්ධං නිසින්තං දිස්වාන, සාලපුප්ඵෙහි ඔකිරිං.

695. “වට්ඨකඤ්ච සුක්කතං, සාලපුප්ඵමයං අහං;
බුද්ධස්ස උපනාමෙසිං, පසන්නා සෙහි පාණ්හි.

696. “තාහං කම්මං කරිත්වාන, කුසලං බුද්ධවණ්ණිතං;
අපෙතසොකා සුඛිතා, සම්පමොදාමනාමයා”න්ති.

694-5. තත්ප් අයිරකුලෙති අයාකුලෙ, සාමිකගෙහෙති අත්ථො. අහුන්ති අහොසිං. ඔකිරිත්ති පුප්ඵෙහි විජ්ජකිරිං. උපනාමෙසින්ති පුජාවසෙන උපනාමෙසිං. සෙසං චුත්තනයමෙව.

අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො සපරිවාරාය තස්සා දෙවතාය ධම්මං දෙසෙත්වා මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා භගවතො තමත්ථං නිවෙදෙසි. භගවා තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තමහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනා සදෙවකස්ස ලොකස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

මඤ්ජිට්ඨකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. පහස්සරවිමානවණ්ණනා

පහස්සරවරවණ්ණනිහෙති පහස්සරවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති. තෙන ව සමයෙන රාජගහෙ අඤ්ඤතරො උපාසකො මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරෙ අභිජ්ජසන්නො හොති. තස්සෙකා ධිතා සද්ධා පසන්නා, සාපි ථෙරෙ ගරුචිත්තිකාරබහුලා හොති. අථෙකදිවසං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරන්තො තං කුලං උපසඩ්ධම්මි. සා ථෙරං දිස්වා සොමනස්සජාතා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා ථෙරෙ තත්ප් නිසින්තෙ සුමනමාලාය පුපෙත්වා මධුරං ගුළුඵාණිතං ථෙරස්ස පත්තෙ ආකිරි, ථෙරො අනුමොදිතුකාමො නිසීදි. සා සරාවාසස්ස බහුකිච්චතාය අනොකාසනං පවෙදෙත්වා “අඤ්ඤස්මිං දිවසෙ ධම්මං සොස්සාමි”ති ථෙරං චන්දිත්වා උයොපෙසි. තදහෙව ව සා කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු නිබ්බන්ති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො උපසඩ්ධම්මිත්වා ඉමාහි ගාථාහි පුව්ඡි –

697. “පහස්සරවරවණ්ණනිහෙ, සුරත්තවත්ථවසනෙ;
මහිද්ධිකෙ චන්දනරුවිරගත්තෙ,
කා ත්වං සුහෙ දෙවතෙ චන්දසෙ මමං.

698. “පල්ලඩ්ධිකො ව තෙ මහග්ගො, නානාරතනවිත්තිතො රුවිරො;
යත්ථ ත්වං නිසින්තා විරොවසි, දෙවරාජාරිව නන්දනෙ වනෙ.

699. “කිං ත්වං පුරෙ සුවරිතමාවරි හද්දෙ, කිස්ස කම්මස්ස විපාකං;
අනුහොසි දෙවලොකස්මිං, දෙවතෙ පුව්ඡිතාවික්ඛං;
කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති.

697. තත්ප් පහස්සරවරවණ්ණනිහෙති නිභාති දිබ්බතීති නිභා, වණ්ණොව නිභා වණ්ණනිභා, අතිවිය ඔභාසනතො පහස්සරා ඡට්ඨොසාභාවෙන වරා උත්තමා වණ්ණනිභා ඵතිස්සාති පහස්සරවරවණ්ණනිභා. ආමන්තනවසෙන “පහස්සරවරවණ්ණනිහෙ”ති චුත්තං. සුරත්තවත්ථවසනෙති සුට්ඨු රත්තවත්ථනිවත්ථෙ. චන්දනරුවිරගත්තෙති චන්දනානුලිත්තං විය රුවිරගත්තෙ, ගොසිතචන්දනෙන බහලතරානුලිත්තං විය සුරත්තමනුඤ්ඤසරීරාවයවෙති අත්ථො, චන්දනානුලෙපෙන වා රුවිරගත්තෙ.

එවං ථෙරෙන පුට්ඨා දෙවතා ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි –

700. “පිණ්ඩාය තෙ වරන්තස්ස, මාලං ඵාණිකඤ්ච අදදං භන්තෙ;
තස්ස කම්මස්සිදං විපාකං, අනුභොමි දෙවලොකස්මිං.
701. “භොති ච මෙ අනුතාපො, අපරද්ධං දුක්ඛිකඤ්ච මෙ භන්තෙ;
සාහං ධම්මං නාස්සොසිං, සුදෙසිතං ධම්මරාජෙන.
702. “තං තං වදාමි හද්දන්තෙ, යස්ස මෙ අනුකම්පියො කොචි;
ධම්මෙසු තං සමාදපෙථ, සුදෙසිතං ධම්මරාජෙන.
703. “යෙසං අත්ථි සද්ධා බුද්ධෙ, ධම්මෙ ච සඤ්ජරතනෙ;
තෙ මං අතිවිරොචන්ති, ආයුතා යසසා සිරියා.
704. “පතාපෙන වණ්ණෙන උත්තරිතරා, අඤ්ඤෙ මහිද්ධිකතරා මයා දෙවා”ති.
තත්ථ මාලන්ති සුමනපුප්ඵං. ඵාණිකන්ති උච්ඡුරසං ගහෙන්වා කතඵාණිතං.

701. අනුතාපොති විජ්ජට්ඨාරො. තස්ස කාරණමාහ “අපරද්ධං දුක්ඛිකඤ්ච මෙ භන්තෙ”ති . ඉදානි තං සරූපතො දස්සෙති “සාහං ධම්මං නාස්සොසි”න්ති, සා අහං තදා තව දෙසෙතුකාමස්ස ධම්මං න සුඤ්ඤං. කිදිසං? සුදෙසිතං ධම්මරාජෙනාති, සම්මාසම්බුද්ධෙන ආදිකල්‍යාණාදිතාය එකන්තනියානිකතාය ච ස්වාඛාතන්ති අත්ථො.

702. තන්ති තස්මා ධම්මරාජෙන සුදෙසිතන්තා අසවනස්ස ච මාදිසානං අනුතාපහෙතුභාවතො. තන්ති තුචං, තුය්හන්ති අත්ථො. යස්සාති යො අස්ස. අනුකම්පියොති අනුකම්පිතබ්බො. කොචිති යො කොචි. ධම්මෙසුති සිලාදිධම්මෙසු. “ධම්මෙ හි”ති වා පායො, සාසනධම්මෙති අත්ථො. හීති නිපාතමත්තං, වචනවිපල්ලාසො වා. තන්ති අනුකම්පිතබ්බපුග්ගලං. සුදෙසිතන්ති සුචුද්ධ දෙසිතං.

703-4. තෙ මං අතිවිරොචන්තිති තෙ රතනත්තයෙ පසන්තා දෙවපුත්තා මං අතික්කම්ත්වා විරොචන්ති. පතාපෙනාති තෙජසා ආනුභාවෙන. අඤ්ඤෙති යෙ අඤ්ඤෙ. මයාති නිස්සක්කෙ කරණවචනං. වණ්ණෙන උත්තරිතරා මහිද්ධිකතරා ච දෙවා, තෙ රතනත්තයෙ අභිජ්ජසන්තායෙවාති දස්සෙති. සෙසං චූත්තනයමෙව.

පහස්සරවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. නාගවිමානවණ්ණනා

අලඬිකතා මණිකඤ්චනාවිතන්ති නාගවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා බාරාණසියං විහරති ඉසිපතනෙ මිගදායෙ. තෙන සමයෙන බාරාණසිවාසිති එකා උපාසිකා සද්ධා පසන්තා සීලාචාරසම්පන්නා භගවන්තං උද්දිස්ස වත්ථයුගං වායාපෙත්වා සුපරිධොතං කාරාපෙත්වා උපසඬිකම්ත්වා භගවතො පාදමුලෙ ය්පෙත්වා එවමාහ “පටිග්ගණ්භාතු, භන්තෙ භගවා, ඉමං වත්ථයුගං අනුකම්පං උපාදාය යං මම අස්ස දීඝරත්තං හිතාය සුඛායා”ති. භගවා තං පටිග්ගහෙත්වා තස්සා උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා ධම්මං දෙසෙසි, සා දෙසනාවසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨන්ති භගවන්තං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා ගෙහං අගමාසි. සා න විරස්සෙව කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු උප්පන්තා සක්කස්ස දෙවරාජස්ස පියා අහොසි වල්ලභා යසුත්තරා නාම නාමෙන. තස්සා පුඤ්ඤානුභාවෙන හෙමජාලසඤ්ජන්තො කුඤ්ජරවරො නිබ්බන්ති, තස්ස ච බන්ධෙ මණිමයො මණ්ඩපො, මජ්ඣෙ සුපඤ්ඤන්තරතනපල්ලඬිකො නිබ්බන්ති, ද්විසු දන්තෙසු වස්ස කමලකුචලසුජ්ජලා රමණියා ද්වෙ පොක්ඛරණියො පාතුරහෙසුං. තත්ථ පදුමකණ්ණිකාසු යිතා දෙවධිතා පග්ගහිතපඤ්චඩ්ඨිකතුරියා නව්චන්ති වෙව ගායන්ති ච.

සත්ථා බාරාණසියං යථාහිරන්තං විහරිත්වා යෙන සාවත්ථි තෙන වාරිකං පක්කාමි. අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං පත්වා තත්ත සුදං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. අථ සා දෙවතා අත්තනා අනුභුයාමානං දිබ්බසම්පත්තිං ඔලොකෙන්වා තස්සා කාරණං උපධාරෙන්නි “සත්ථු වත්ථයුගදානකාරණ”න්ති ඤත්වා සඤ්ජානසොමනස්සා භගවති පසාදබ්බුමානා වන්දිතුකාමා අභික්කන්තාය රත්තියා හත්ථික්ඛන්ධවරගතා ආකාසෙන ආගන්ත්වා තතො ඔතරිත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ එකමන්තං අට්ඨාසි. තං ආයස්මා වඩ්ඨිසො භගවතො අනුඤ්ඤාය ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි –

705. “අලඬිකතා මණිකඤ්චනාවිතං, සොවණ්ණජාලවිතං මහන්තං;
අභිරුය්හ ගජවරං සුකජ්ජිතං, ඉධාගමා වෙහායසං අන්තලික්ඛෙ.
706. “නාගස්ස දන්තෙසු දුච්ඡු නිම්මිතා, අවිජොදකා පදුමිනියො සුචුල්ලා;
පදුමෙසු ච තුරියගණා පහිජ්ජරෙ, ඉමා ච නව්චන්ති මනොහරායො.
707. “දෙවිද්ධිපත්තාසි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණෙන ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

705. තත්ව අලංකාරය සම්බන්ධව සිතියම. මනුෂ්‍යත්වයෙහි තෙහි දිනිමානෙහි මනුෂ්‍යත්වයෙහි ආවිත. සොවණ්ණපාලවිතත්ති හෙමජාලසඤ්ජනං. මහත්තන්ති විපුලං. සුකප්පිතන්ති ගමනසන්තාහවසෙන සුට්ඨ සන්තද්ධං. වෙහායසන්ති වෙහායසහුතෙ හත්ථිපිට්ඨං. අන්තලික්ඛෙති ආකාසෙ, “අලංකාරමනුෂ්‍යත්වය” න්තිපි පායො. අයඤ්ඤත්ව සම්බන්ධත්වං – දෙවතෙ, ත්වං සම්බලංකාරෙහි අලංකාරය අලංකාරමනුෂ්‍යත්වය, අතිවිය දිනිමානෙහි මනුෂ්‍ය කඤ්චනෙහි ව අලංකාරය වසෙන බවිතං, හෙමජාලෙහි කුම්භලංකාරාදිහෙදෙහි හත්ථාලංකාරෙහි විතං ආමුත්තං මහත්තං අතිවිය බ්‍රහ්මත්තං උත්තමං ගජං ආරුද්ධ හත්ථිපිට්ඨයා නිසින්නා ආකාසෙනෙව ඉධ අමිහාකං සන්තිකං ආගතාති.

706. නාගස්ස දන්තෙසු දුවෙසු නිමිත්තාති එරාවණස්ස විය නාගරාජස්ස ඉමස්ස ද්විසු දන්තෙසු ද්වෙ පොක්ඛරණියො සුවරිතසිප්පිනා සුට්ඨ වරවිතා. තුරියගණාති පඤ්චඛිතිකතුරියසමුහා. පභිජ්ජරෙති ද්වාදසන්තං ලයහෙදානං වසෙන පහෙදං ගච්ඡන්ති. “පච්ඡරෙ” ති ව පඨන්ති, පකාරෙහි වාදියන්තිති අත්ථො.

එවං ටෙරෙන පුට්ඨා දෙවතා ඉමාහි ගාථාහි විස්සජ්ජෙසි –

- 708. “බාරාණසියං උපසඤ්ඤාමිත්වා, බුද්ධස්සහං වත්ථසුගං අදාසිං; පාදානි වන්දිත්වා ඡමා නිසීදිං, විත්තා වහං අඤ්ජලිකං අකාසිං.
- 709. “බුද්ධො ව මෙ කඤ්චනසන්තිහත්තවො, අදෙසයි සමුදයදුක්ඛනිව්චනං; අසඤ්ඤං දුක්ඛනිරොධසස්සතං, මග්ගං අදෙසයි යතො විජානිසං.
- 710. “අප්පායුකී කාලකතා තතො චුතා, උපපන්නා තිදසගණං යසස්සිති; සක්කස්සහං අඤ්ඤතරා පජාපති, යසුත්තරා නාම දිසාසු විස්සුතා” ති.

708-9. තත්ව ඡමාහි භූමියං. භූමිමත්ථෙ හි ඉදං පච්චත්තවචනං. විත්තාති තුට්ඨා. යතොති යතො සන්ථු සාමුක්කංසිකධම්මදෙසනතො. විජානිසන්ති වත්තාරි අරියසම්මානි පටිච්ඡක්ඛිං.

710. අප්පායුකීති “ඊදිසං නාම උළාරං පුඤ්ඤං කත්වා න තයා එතස්මිං දුක්ඛබ්‍රහ්මෙ මනුස්සත්තභාවෙ එවං යාතබ්බ” න්ති සඤ්ජානාහිසන්ධිනා විය පරික්ඛයං ගතෙන කම්මිනා අප්පායුකා සමානා. අඤ්ඤතරා පජාපතීති සොළසහස්සානං මහෙසීනං අඤ්ඤතරා. දිසාසු විස්සුතාති ද්විසු දෙවලොකෙසු සම්බද්ධසාසු පාකටා පඤ්ඤාතා. සෙසං චුත්තනයමෙව.

නාගවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. අලොමවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති අලොමවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මීගදායෙ විහරන්තො පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තවිවරමාදාය බාරාණසිං පිණ්ඩාය පාවිසී . තත්ථෙකා අලොමා නාම දුග්ගතිත්ථි හගවත්තං දිස්වා පසන්තවිත්තා අඤ්ඤං දාතබ්බං අපස්සන්ති “ඊදිසමිපි හගවතො දින්නං මය්හං මහජ්ඣලං හවිස්සති” ති විත්තෙත්වා පරිහින්නවණ්ණං අලොමං සුක්ඛකුම්මාසං උපනෙසි, හගවා පටිග්ගහෙසි. සා තං දානං ආරම්මණං කත්වා සොමනස්සං පට්ඨෙදෙසි, සා අපරහාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු නිබ්බන්ති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො –

711. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන...පෙ.... වණ්ණො ව තෙ සම්බද්ධා පභාසති” ති. – පුච්ඡි. සාපි තස්ස බ්‍යාකාසි, තං දස්සෙතුං –

- 713. “සා දෙවතා අත්තමනා, බුද්ධස්සාදිව්චනිදුනො; අදාසිං සුක්ඛකුම්මාසං, පසන්නා සෙහි පාණ්හි.
- 716. “සුක්ඛාය අලොමකාය ව, පස්ස ඵලං කුම්මාසපිණ්ඩියා; අලොමං සුඛිතං දිස්වා, කො පුඤ්ඤං න කරස්සති.

717. “තෙන මොදිසො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ව මෙ සම්බද්ධා පභාසති” ති. තත්ව අලොමං සුඛිතං දිස්වාති අලොමමිපි නාම සුක්ඛකුම්මාසමත්තං දත්වා එවං දිනිමසුබෙන සුඛිතං දිස්වා. කො පුඤ්ඤං න කරස්සතිති කො නාම අත්තනො හිතසුඛං ඉච්ඡන්තො පුඤ්ඤං න කරස්සතිති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

අලොමවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. කඤ්ජිකදායිකාවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති කඤ්ඤිකදායිකාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා අන්ධකචින්දෙ විහරති. තෙන ව සමයෙන හගවතො කුච්ඡියං වාතරොගො උප්පජ්ජී. හගවා ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙසි “ගච්ඡ ත්වං ආනන්ද, පිණ්ඩාය වරින්වා මය්හං භෙසජ්ජත්ථං කඤ්ඤිකං ආහරා”ති. “එවං හන්තෙ”ති බො ආයස්මා ආනන්දො හගවතො පටිස්සුණිත්වා මහාරාජදත්තියං පත්තං ගහෙත්වා අත්තනො උපට්ඨාකචෙජ්ජස්ස නිවෙසනද්වාරෙ අට්ඨාසි. තං දිස්වා චෙජ්ජස්ස හරියා පච්චුග්ගන්ත්වා වන්දිත්වා පත්තං ගහෙත්වා ථෙරං පුච්ඡී “කිදිසෙන වො, හන්තෙ, භෙසජ්ජෙන අත්ථො”ති. සා කිර බුද්ධිසම්පන්නා “භෙසජ්ජෙන පයොජනෙ සති ථෙරො ඉධාගච්ඡති, න භික්ඛත්ථ”න්ති සල්ලක්ඛෙසි. “කඤ්ඤිකෙනා”ති ව චුත්තෙ “න යිදං භෙසජ්ජං මය්හං අයාස්ස, තථා භෙස හගවතො පත්තො, හන්දාහං ලොකනාථස්ස අනුච්ඡවිකං කඤ්ඤිකං සම්පාදෙමි”ති සොමනස්සජාතා සඤ්ජාතබ්බමානා බදරයුසෙන යාගුං සම්පාදෙත්වා පත්තං පුරෙත්වා තස්ස පරිවාරභාවෙන අඤ්ඤාදිව භොජනං පටියාදෙත්වා පෙසෙසි. තං පරිභුන්තමත්තස්සෙව හගවතො සො ආබාධො වූපසමි. සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා තාවතියෙසසු උප්පජ්ජිත්වා මහතිං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්ති මොදති. අපායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දෙවචාරිකං චරන්තො තං අච්ඡරාසහස්සපරිවාරෙන විචරන්තිං දිස්වා තාය කතකම්මං ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡී –

719. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන ...පෙ.... වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. –
සාපි බ්‍යාකාසි.

723. “සා දෙවකා අත්තමනා; ඉප්පස්ස යස්සි කම්මස්සිදං ඵලං”.
අදාසිං කොලසම්පාකං, කඤ්ඤිකං තෙලධූපිතං.

724. “පිප්ඵලායා ලසුණෙන ව, මිස්සං ලාමඤ්ජකෙන ව;
අදාසිං උජ්ඣුතස්මිං, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා.

725. “යා මහෙසින්තං කාරොයා, චක්කවත්තිස්ස රාජිනො;
නාරි සබ්බභිගකල්‍යාණි, හත්තු වානොමදස්සිකා;
ඵකස්ස කඤ්ඤිකදානස්ස, කලං නාග්ගන්ති සොළසිං.

726. “සතං නික්ඛා සතං අස්සා, සතං අස්සතරිථා;
සතං කඤ්ඤාසහස්සාති, ආමුත්තමණිකුණ්ඩලා;
ඵකස්ස කඤ්ඤිකදානස්ස, කලං නාග්ගන්ති සොළසිං.

727. “සතං හෙමවතා නාගා, ඊසාදන්තා උරුල්භවා;
සුචණ්ණකච්ඡා මාතඨගා, හෙමකප්පනවාසසා,
ඵකස්ස කඤ්ඤිකදානස්ස, කලං නාග්ගන්ති සොළසිං.

728. “චතුත්තමපි දිපානං, ඉස්සරං යොධ කාරයෙ;
ඵකස්ස කඤ්ඤිකදානස්ස, කලං නාග්ගන්ති සොළසි”න්ති.

723-4. තත්ථ අදාසිං කොලසම්පාපකං, කඤ්ඤිකං තෙලධූපිතන්ති බදරමොදකකසාවෙ චතුගුණොදකසමොදිතෙ පාකෙන චතුත්ථභාගාවිසිට්ඨං යාගුං පචින්වා තං තිකට්ඨකඅපමොදහිඬුජීරකලසුණාදිහි කට්ඨකභණ්ඩෙහි අභිසඬ්ඛරින්වා සුධූපිතං කත්වා ලාමඤ්ජගන්ධං ගාභාපෙත්වා පසන්නචින්තෙන හගවතො පත්තෙ ආකිරින්වා සත්ථාරං උද්දිස්සිත්වා අදාසිං, ථෙරස්ස හත්ථෙ පතිට්ඨපෙසින්ති දස්සෙති. තෙනාහ –

“පිප්ඵලායා ලසුණෙන ව, මිස්සං ලාමඤ්ජකෙන ව;
අදාසිං උජ්ඣුතස්මිං, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා”ති.

සෙසං චුත්තනයමෙව.

එවං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තාය දෙවතාය අත්තනා සමුපචිතසුචරිතකම්මෙ ආචිකතෙ සපරිවාරාය තස්සා ධම්මං දෙසෙත්වා මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා තං පචන්තිං හගවතො ආරොවෙසි. හගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා චතුපරිසමජ්ඣෙ ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අභොසිති.

කඤ්ඤිකදායිකාවිමානවණ්ණෙනා නිට්ඨිතා.

6. විහාරවිමානවණ්ණෙනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති විහාරවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන සමයෙන විසාබා මහාඋපාසිකා අඤ්ඤාතරස්මිං උස්සවදිවසෙ උය්‍යානෙ විචරණත්ථං සභායිකාහි පරිජනෙන ව උස්සාහිතා සුන්භානානුලිත්තා සුභොජනං භුඤ්ජිත්වා මහාලතාපසාධනං පිළන්ධිත්වා පඤ්චමත්තෙහි සභායිකාසතෙහි පරිවාරිතා මහන්තෙන ඉස්සරියෙන මහතා පරිච්ඡෙදෙන ගෙහතො නික්ඛම්ම උය්‍යානං උද්දිස්ස ගච්ඡන්ති වින්තෙසි “බාලදාරිකාය විය කිං මෙ මොසකිළිතෙන, හන්දාහං විහාරං ගන්ත්වා හගවත්තං මනොභාවතියෙ ව අයො

වන්දිස්සාමි, ධම්මඤ්ච සොස්සාමි” ති විහාරං ගන්ත්වා එකමන්තෙ යත්වා මහාලතාපිළන්ධනං ඔමුඤ්චිත්වා තං දාසියා හන්ථෙ දත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. තස්සා භගවා ධම්මං දෙසෙසි.

සා ධම්මං සුත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා මනොභාවතීයෙ ව භික්ඛු වන්දිත්වා විහාරතො නික්ඛමිත්වා ථොකං ගන්ත්වා දාසිං ආහ “හන්ද ජෙ ආහරණං පිළන්ධස්සාමි” ති. සා තං භණ්ඩිකං කත්වා ඛන්ධිත්වා විහාරෙ යපෙත්වා තහං තහං විවරිත්වා ගමනකාලෙ විස්සරිත්වා ගතත්තා “විස්සරිතං මයා, තිට්ඨ අයො ආහරිස්සාමි” ති නිවත්තිතුකාමා අහොසි. විසාඛා “සචෙ ජෙ විහාරෙ යපෙත්වා විස්සරිතං, තස්ස විහාරස්සෙව අත්ථාය තං පරිච්චජිස්සාමි” ති විහාරං ගන්ත්වා භගවන්තං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා අත්තනො අධිජ්ජායං පච්චෙදෙන්ති “විහාරං, හන්තෙ, කාරෙස්සාමි, අධිවාසෙතු මෙ භගවා අනුකම්පං උපාදායා” ති ආහ. අධිවාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙන.

සා තං පිළන්ධනං සතසහස්සාධිකනවකොට්ඨිභ්වතං විස්සජ්ජෙත්වා ආයස්මතා මහාමොග්ගල්ලානෙන නවකම්මාධිට්ඨායකෙන සුවිහත්තභිත්තිට්ඨිහතුලාගොපානසිකණ්ණිකද්වාරබාහවාතපාන සොපානාදිගෙභාවයවං මනොහරං සුවිකජ්ජිතකට්ඨකම්මරමණියං සුපරිකම්මකතසුඛාකම්මං මනුඤ්ඤං සුවිරචිතමාලාකම්මලතාකම්මාදිවිත්තකම්මවිචිත්තං සුපරිනිට්ඨිතමණිකුට්ටිම සදිසභුමිතලං දෙවවිමානසදිසං හෙට්ඨාභුමියං පඤ්ච ගබ්භසතානි, උපරිභුමියං පඤ්ච ගබ්භසතානිති ගබ්භසහස්සපටිමණ්ඩිතං බුද්ධස්ස භගවතො භික්ඛුසඬස්ස ව වසනානුච්ඡිකං මහන්තං පාසාදං තස්ස පරිවාරපාසාදසහස්සඤ්ච තෙසං පරිවාරභාවෙන කුට්ටිමණ්ඩපවඬිකමනාදිනි ව කාරෙත්ති නවහි මාසෙහි විහාරං නිට්ඨාපෙසි. පරිනිට්ඨිතෙ ව විහාරෙ නවහෙව නිරඤ්ඤකොට්ඨි විහාරමහං කාරෙත්ති පඤ්චමත්තෙහි සහායිකාසතෙහි සද්ධිං පාසාදං අභිරුහිත්වා තස්ස සම්පත්තිං දිස්වා සොමනස්සජාතා සහායිකා ආහ “ඉමං ඵ්වරුපං පාසාදං කාරෙත්ති යා යං මයා පුඤ්ඤං පසුතං, තං අනුමොදං, පත්තිදානං වො දමිමි” ති. “අහො සාධු අහො සාධු” ති පසන්නචිත්තා සබ්බාපි අනුමොදිංසු.

තත්ථ අඤ්ඤතරා උපාසිකා විසෙසතො තං පත්තිදානං මනසාකාසි. සා න විරස්සෙව කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු නිබ්බත්ති. තස්සා පුඤ්ඤානුභාවෙන අනෙකකුටාගාරපාකාරඋය්‍යානපොක්ඛරණ්ණිආදිපටිමණ්ඩිතං සොළසයොජනායාමචිත්ථාරබ්බෙධං අත්තනො පහාය යොජනසතං ඵරන්තං ආකාසවාරිං මහන්තං විමානං පාතුරහොසි. සා ගච්ඡන්තිපි අච්ඡරාසහස්සපරිවාරා සහ විමානෙන ගච්ඡති. විසාඛා පන මහාඋපාසිකා විපුලපරිච්චාගතාය සද්ධාසම්පත්තියා ව නිම්මානරතීසු නිබ්බත්තිත්වා සුනිම්මිතදෙවරාජස්ස අග්ගමහෙසිභාවං සම්පාපුණි. අථායස්මා අනුරුද්ධො දෙවචාරිකං චරන්තො තං විසාඛාය සහායිකං තාවතිංසභවතො උජ්ජන්තං දිස්වා —

729. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙත්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

730. “තස්සා තෙ නච්චමානාය, අඬගමඬගෙහි සබ්බසො;
දිබ්බා සද්දා නිච්ඡරන්ති, සවනියා මනොරමා.

731. “තස්සා තෙ නච්චමානාය, අඬගමඬගෙහි සබ්බසො;
දිබ්බා ගන්ධා පවායන්ති, සුවිගන්ධා මනොරමා.

732. “විචන්තමානා කායෙන, යා චෙණිසු පිළන්ධනා;
තෙසං සුය්‍යති නිග්ගොසො, තුරියෙ පඤ්චඬගිකෙ යථා.

733. “වටංසකා වාතධුතා, වාතෙන සම්පකම්පිතා;
තෙසං සුය්‍යති නිග්ගොසො, තුරියෙ පඤ්චඬගිකෙ යථා.

734. “යාපි තෙ සිරස්මිං මාලා, සුවිගන්ධා මනොරමා;
වාති ගන්ධො දිසා සබ්බා, රුක්ඛො මඤ්ජුසකො යථා.

735. “සායසෙ තං සුවිගන්ධං, රූපං පස්සසි අමානුසං;
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. —

ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි. සාපි තස්ස ඵ්වං බ්‍යාකාසි —

736. “සාවත්ථියං මය්හං සබ්බි හදන්තෙ, සඬසස්ස කාරෙසි මහාවිහාරං;
තත්ථජ්ජසන්නා අභමානුමොදිං, දිස්වා අගාරඤ්ච පියඤ්ච මෙතං.

737. “තායෙව මෙ සුද්ධනුමොදනාය, ලද්ධං විමානබ්‍රහ්මදස්සනෙය්‍යං;
සමන්තතො සොළසයොජනානි, චෙතායසං ගච්ඡති ඉද්ධියා මම.

738. “කුටාගාරා නිවෙසා මෙ, විහත්තා භාගසො මිතා;
දද්දල්ලමානා ආහන්ති, සමන්තා සතයොජනං.

739. “පොක්ඛරඤ්ඤො ව මෙ ඵත්ථ, පුටුලොමනිසෙවිතා;
අච්ඡොදකා විජ්ජසන්නා, සොණ්ණවාලුකසන්ථතා.

740. “නානාපද්‍රමසඤ්ජන්නා, පුණ්ඩරිකසමොක්කා;
සුරභි සම්පවායන්ති, මනුඤ්ඤා මාලුතෙරිතා.
741. “ඡම්බුයො පනසා තාලා, නාලිකෙරවනානි ව;
අන්තොනිවෙසනෙ ජාතා, නානාරුක්ඛා අරොපිමා.
742. “නානාතුරියසඬුසුට්ඨං, අව්ඡරාගණසොසිතං;
යොපි මං සුපිනෙ පස්සෙ, සොපි චිත්තො සියා නරො.
743. “එතාදිසං අබ්භුතදස්සනෙයාං, විමානං සබ්බසො පහං;
මම කම්මෙ හි නිබ්බත්තං, අලං පුඤ්ඤානි කාතවෙ”ති.

736. තත්ථ සාවත්ථියං මය්හං සබ්බ භදන්තෙ, සඬ්ඝස්ස කාරෙසි මහාවිහාරන්ති භන්තෙ අනුරුද්ධ , සාවත්ථියා සම්පෙ පාවිනපස්සෙ මය්හං මම සක්ඛි සහායිකා විසාඛා මහාඋපායිකා ආගතාගතං වාතුද්දිසං හික්ඛුසඬ්ඝං උද්දිස්ස නවහිරඤ්ඤකොට්ඨපරිච්චාගෙන පුබ්බාරාමං නාම මහන්තං විහාරං කාරෙසි. තත්ථප්පසන්නා අභමානුමොදින්නි තස්මිං විහාරෙ කතපරියොසිතෙ සඬ්ඝස්ස නියායාදියමානෙ තාය කතෙ පත්තිදානෙ “අහො යානෙ වත පරිච්චාගො කතො”ති පසන්නා රතනත්තයෙ කම්මඵලෙ ව සඤ්ජාතපසාදා අහං අනුමොදිං. වත්ථුචසෙන තස්සා අනුමොදනාය උළාරභාවං දස්සෙතුං “දිස්වා අගාරඤ්ච පියඤ්ච මෙත”න්ති ආහ. සහස්සගඛිහං අතිවිය රමණියං දෙවවිමානසදිසං තඤ්ච අගාරං මහන්තං පාසාදං පියඤ්ච මෙ බුද්ධප්පමුඛං සඬ්ඝං උද්දිස්ස තාදිසං මහන්තං ධනපරිච්චාගං දිස්වා අනුමොදින්නි යොජනා.

737. තායෙව මෙ සුද්ධනුමොදනායාති යථාචුත්තාය දෙයාධම්මපරිච්චාගාභාවෙන සුද්ධාය කෙවලාය අනුමොදනායෙව. උද්ධං විමානබ්භුතදස්සනෙයාන්ති මය්හං පුබ්බෙ ඊදිසස්ස අභුතපුබ්බතාය අබ්භුතං සමන්තභද්දකභාවෙන අතිවිය සුරුපතාය ව දස්සනෙයාං ඉමං විමානං උද්ධං අධිගතං. එවං තස්ස විමානස්ස අභිරුපතං දස්සෙත්වා ඉදානි පමාණමහන්තං පභාවමහන්තං උපභොගවත්ථුමහත්තඤ්ච දස්සෙතුං “සමන්තතො සොළසයොජනානි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ඉද්ධියා මමාති මම පුඤ්ඤද්ධියා.

739. පොක්ඛරඤ්ඤොති පොක්ඛරණියො. පුපුලොමනිසෙවිතාති දිබ්බමච්ඡෙහි උපසෙවිතා.

740. නානාපද්‍රමසඤ්ජන්නාති සතපත්තසහස්සපත්තාදිහෙදෙහි නානාවිධෙහි රත්තපද්‍රමෙහි රත්තකමලෙහි ව සඤ්ජාදිතා. පුණ්ඩරිකසමොක්කාති නානාවිධෙහි සෙතකමලෙහි සමන්තතො අවතතා, නානාරුක්ඛා අරොපිමා සුරභි සම්පවායන්ති යොජනා.

742. සොපිති සො සුපිනදස්සාවිපි. චිත්තොති තුට්ඨො.

743. සබ්බසො පහන්ති සමන්තතො ඔභාසමානං. කම්මෙ හීති කම්මනිමිත්තං. හීති නිපාතමත්තං. වෙනනානං වා අපරාපරුප්පත්තියා බහුභාවතො “කම්මෙහි”ති චුත්තං. අලන්ති යුත්තං. කාතවෙති කාතුං.

ඉදානි ථෙරො විසාඛාය නිබ්බත්තට්ඨානං කථාපෙතුකාමො ඉමං ගාථමාහ –

744. “තායෙව තෙ සුද්ධනුමොදනාය,
උද්ධං විමානබ්භුතදස්සනෙයාං;
යා වෙව සා දානමදාසි නාරි,
තස්සා ගතිං බුහි කුහිං උප්පන්නා සා”ති.

744. තත්ථ යා වෙව සා දානමදාසි නාරීති යස්ස දානස්ස අනුමොදනාය ත්වං ඊදිසං සම්පත්තිං පටිලභි, තං දානං යා වෙව සා නාරී අදාසිති විසාඛං මහාඋපායිකං සන්ධාය වදති. තාය එව දෙවතාය තස්සා සම්පත්තිං කථාපෙතුකාමො ආහ “තස්සා ගතිං බුහි කුහිං උප්පන්නා සා”ති. තස්සා ගතින්ති තාය නිබ්බත්තදෙවගතිං.

ඉදානි ථෙරෙන පුච්ඡිතමත්ථං දස්සෙන්නි ආහ –

745. “යා සා අහු මය්හං සබ්බ භදන්තෙ, සඬ්ඝස්ස කාරෙසි මහාවිහාරං;
විඤ්ඤාතධම්මා සා අදාසි දානං, උප්පන්නා නිම්මානරතීසු දෙවෙසු.
746. “පජාපති තස්ස සුනිම්මිතස්ස,
අචින්නියො කම්මවිපාක තස්සා;
යමෙනං පුච්ඡසි ‘කුහිං උප්පන්නා සා’ති,
තං තෙ වියාකාසිං අනඤ්ඤථා අහ”න්ති.

745. තත්ව විඤ්ඤාතධම්මානි විඤ්ඤාතසාසනධම්මා, පටිවිද්ධවතුසච්චධම්මානි අත්ථො.

746. සුනිමිතස්සානි සුනිමිතස්ස දෙවරාජස්ස. අවින්තිශො කම්මවිපාක තස්සානි විහත්තිලොපං කත්වා නිද්දෙසො, තස්සා මම සබ්බො නිබ්බානාරතීසු නිබ්බන්තාය කම්මවිපාකො පුඤ්ඤකම්මස්ස විපාකභූතා දිබ්බසම්පත්ති අවින්තිශා අප්පමෙය්‍යානි අත්ථො. අනඤ්ඤානි අවිපරිතං යථාසභාවතො. කථං පනායං තස්සා සම්පත්තිං අඤ්ඤාසීති? සුභද්දා විය භද්දාය, විසාබාපි දෙවධිතා ඉම්මස්සා සන්තිකං අගමාසි.

ඉදානි දෙවධිතා ථෙරං අඤ්ඤෙසම්පි දානසමාදපනෙ නියොජෙනති ඉමාහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙසි —

747. “තෙනහඤ්ඤෙපි සමාදපෙථ, සඬ්ඝස්ස දානානි දදාථ විත්තා;
ධම්මඤ්ච සුඤ්ඤාථ පසන්නමානසා, සුදුල්ලභො ලද්ධො මනුස්සලාභො.

748. “යං මග්ගං මග්ගාධිපතී අදෙසසි, බ්‍රහ්මස්සරො කඤ්චනසන්නිභත්තවො;
සඬ්ඝස්ස දානානි දදාථ විත්තා, මහජ්ජලා යත්ථ භවන්ති දක්ඛිණා.

749. “යෙ පුග්ගලා අට්ඨ සතං පසත්ථා, චත්තාරි එතානි යුගානි භොන්ති;
තෙ දක්ඛිණෙය්‍යා සුගතස්ස සාවකා, එතෙසු දින්නානි මහජ්ජලානි.

750. “චත්තාරො ච පටිපන්නා, චත්තාරො ච එලෙ ධීතා;
එස සඬ්ඝො උජුභූතො, පඤ්ඤාසීලසමාහිතො.

751. “යජ්ජානානං මනුස්සානං, පුඤ්ඤපෙක්ඛාන පාණිනං;
කරොතං ඔපධිකං පුඤ්ඤං, සඬ්ඝෙ දින්නං මහජ්ජලං.

752. “එසො හි සඬ්ඝො විපුලො මහග්ගතො, එසජ්ජමෙය්‍යො උද්ධිව සාගරො;
එතෙ හි සෙට්ඨා නරවිරසාවකා, පහඬ්ඝරා ධම්මමුදිරයන්ති.

753. “තෙසං සුදින්නං සුහුතං සුගිට්ඨං, යෙ සඬ්ඝමුද්දිස්ස දදන්ති දානං;
සා දක්ඛිණා සඬ්ඝගතා පතිට්ඨිතා, මහජ්ජලා ලොකවිදුන වණ්ණිතා.

754. “එතාදිසං යඤ්ඤමනුස්සරන්තා, යෙ වෙදජාතා විවරන්ති ලොකෙ;
විනෙය්‍යා මච්ඡෙරමලං සමුලං, අනිත්තදිතා සග්ගමුපෙන්නි යාන”න්ති.

747. තත්ව තෙනහඤ්ඤෙපි තෙනහි අඤ්ඤෙපි. තෙනානි ච තෙන කාරණෙන, හීනි නිපාතමත්තං. “සමාදපෙථ”නි වත්වා සමාදපනාකාරං දස්සෙතුං “සඬ්ඝස්ස දානානි දදාථ”නි ආදි වුත්තං. අට්ඨහි අක්ඛණෙහි වජ්ජිතං මනුස්සභාවං සන්ධායාහ “සුදුල්ලභො ලද්ධො මනුස්සලාභො”නි. තත්ව අට්ඨ අක්ඛණා නාම තයො අපායා අරූපා අසඤ්ඤසත්තා පච්චන්තදෙසො ඉන්ද්‍රියානං චෙකල්ලං නියතමිච්ඡාදිට්ඨිකතා අපාතුභාවො බුද්ධස්සානි.

748. යං මග්ගන්ති යං බෙත්තවිසෙසෙ කතං දානං, තං එකත්තෙන සුගතිසම්පාපනතො සුගතිගාමිමග්ගං අපායමග්ගතො ජග්ගමග්ගාදිතො ච අතිවිය සෙට්ඨභාවෙන මග්ගාධිපත්ති කත්වා. දානම්පි හි සද්ධාහිරියො විය “දෙවලොකගාමිමග්ගො”නි වුවිච්චි. යථාහ —

“සද්ධා හිරියං කුසලඤ්ච දානං, ධම්මා එතෙ සජ්ජුරිසානුයාතා;
එතඤ්ඤි මග්ගං දිවියං වදන්ති, එතෙන හි ගච්ඡති දෙවලොක”න්ති.(අ. නි. 8.32; කථා. 480);

“මග්ගාධිපතී”නි වා පායො, තස්ස අරියමග්ගෙන සදෙවකස්ස ලොකස්ස අධිපතිභූතො සත්ථානි අත්ථො දට්ඨබ්බො. සඬ්ඝස්ස දානානි දදාථානිආදිනා පුනපි දක්ඛිණෙය්‍යෙසු දානසංවිභාගෙ නියොජෙනති ආහ.

749. ඉදානි තං දක්ඛිණෙය්‍යං අරියසඬ්ඝං සරූපතො දස්සෙන්නි “යෙ පුග්ගලා අට්ඨ සතං පසත්ථා”නි ගාථමාහ. තත්ව යෙති අනියමිතනිද්දෙසො. පුග්ගලානි සත්තා. අට්ඨානි තෙසං ගණනපරිච්ඡෙදො. තෙ හි චත්තාරො ච පටිපන්නා චත්තාරො ච එලෙ ධීතානි අට්ඨ භොන්ති. සතං පසත්ථානි සජ්ජුරිසෙහි බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකෙහි අඤ්ඤෙහි ච දෙවමනුස්සෙහි පස්සත්ථා. කස්මා? සහජාතසීලාදිගුණයොගතො. තෙසඤ්ඤි වම්පකබකුලකුසුමාදීනං විය සහජාතවණ්ණගන්ධාදයො සහජාතසීලසමාධිආදයො ගුණා, තෙන තෙ වණ්ණගන්ධාදිසම්පන්නානි විය පුජ්ජානි දෙවමනුස්සානං සතං පියා මනාපා පාසංසියා ච භොන්ති. තෙන වුත්තං “යෙ පුග්ගලා අට්ඨ සතං පසත්ථා”නි. තෙ පන සඬ්ඛෙපතො සොතාපත්තිමග්ගට්ඨො ඵලට්ඨොති එකං යුගං, එවං යාච අරහත්තමග්ගට්ඨො ඵලට්ඨොති එකං යුගන්ති චත්තාරි යුගානි භොන්ති. තෙනාහ “චත්තාරි එතානි යුගානි භොන්ති තෙ දක්ඛිණෙය්‍යා”නි. තෙහි පුබ්බෙ අනියමතො උද්දිට්ඨානං නියමෙත්වා දස්සනං. තෙ හි සබ්බෙපි කම්මං කම්මඵලඤ්ච සද්දහිත්වා දානබ්බදෙය්‍යාධම්මසඬ්ඝානං දක්ඛිණං අරහත්තිනි දක්ඛිණෙය්‍යා ගුණවිසෙසයොගෙන දානස්ස මහජ්ජලභාවසාධනතො. සුගතස්ස සාවකානි සම්මාසම්බුද්ධස්ස ධම්මසවනන්තෙ අරියාය ජාතියා ජාතතාය තං ධම්මං සුඤ්ඤන්ති සාවකා. එතෙසු දින්නානි මහජ්ජලානි එතෙසු සුගතස්ස සාවකෙසු අප්පකානිපි දානානි දින්නානි පටිග්ගාහකතො දක්ඛිණාවිසුද්ධියා

මහජ්ජලානි භොන්ති. තෙනාහ භගවා “යාවතා, භික්ඛවෙ, සඬ්ඝා වා ගණා වා, තථාගතසාවකසඬ්ඝො තෙසං අග්ගමක්ඛායනී”තිආදි (අ. නි. 4.34; 5.32; ඉතිවු. 90).

750. වත්තාරො ව පටිපන්නාතිආදි හෙට්ඨා චුත්තත්ථමෙව.

ඉධ පන ආයස්මා අනුරුද්ධො අත්තනා දෙවතාය ව චුත්තමත්ථං මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා භගවතො ආරොවෙසී. භගවා තමත්ථං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසී. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාන්ථිකා අහොසීති.

විහාරවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. චතුරින්ථිවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති චතුරින්ථිවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති සාවත්ථියං විහරන්තෙ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා චුත්තනයෙන දෙවචාරිකං වරන්තො තාවතිංසභවනං ගතො. සො තත්ථ පටිපාටියා යිතෙසු චතුසු විමානෙසු වතස්සො දෙවධිතරො පච්චෙකං අව්ඡරාසභස්සපරිවාරා දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්තියො දිස්වා තාහි පුබ්බෙ කතකම්මං පුච්ඡන්තො –

755. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන...පෙ....වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. –

ඉමාහි ගාථාහි පටිපාටියා පුච්ඡී. තාපි තස්ස පුච්ඡානන්තරං පටිපාටියා බ්‍යාකරිංසු. තං දස්සෙතුං –

758. “සා දෙවතා අත්තමනා...පෙ....යස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. –

අයං ගාථා චුත්තා.

තා කිර කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ ඵසිකානාමකෙ රට්ඨෙ පණ්ණකතෙ නාම නගරෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තා වයප්පත්තා තස්මිංයෙව නගරෙ පතිකුලං ගතා සමග්ගවාසං වසන්ති. තාසු ඵකා අඤ්ඤතරං පිණ්ඩචාරිකං භික්ඛුං දිස්වා පසන්නචිත්තා ඉන්ද්‍රීවරකලාපං අදාසී, අපරා අඤ්ඤස්ස නිලුප්පලභත්ථකං අදාසී, අපරා පදුමභත්ථකං අදාසී, අපරා සුමනමකුළානි අදාසී. තා අපරොන සමයෙන කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්තිංසු, තාසං අව්ඡරාසභස්සං පරිවාරො අහොසී. තා තත්ථ යාවතායුකං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවිත්වා තතො චුතා තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන අපරාපරං තත්ථෙව සංසරන්තියො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ තත්ථෙව උප්පන්නා චුත්තනයෙන ආයස්මතා මහාමොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා. තාසු ඵකා අත්තනා කතං පුබ්බකම්මං ථෙරස්ස කථෙන්නී –

759. “ඉන්ද්‍රීවරානං භත්ථකං අභමදාසිං, භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස;
ඵසිකානං උණ්ණතස්මිං, නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රම්මෙ.

760. “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. –

ආහ. අපරා –

766. “නිලුප්පලභත්ථකං අභමදාසිං, භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස;
ඵසිකානං උණ්ණතස්මිං, නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රම්මෙ.

767. “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. –

ආහ. අපරා –

773. “ඔදාතමුලකං භරිතපත්තං, උදකස්මිං සරෙ ජාතං අභමදාසිං;
භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස, ඵසිකානං උණ්ණතස්මිං;
නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රම්මෙ.

774. “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. –

ආහ. අපරා –

780. “අභං සුමනා සුමනස්ස සුමනමකුළානි, දන්තවණ්ණානි අභමදාසිං;
භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස, ඵසිකානං උණ්ණතස්මිං;
නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රම්මෙ.

781. “තෙන මෙනාදියො වණ්ණො...පෙ....වණ්ණො ව මෙ සබ්බදියා පභාසති”ති. —

ආහ.

759. තත්ථ ඉන්ද්‍රිවරානං හත්ථකන්ති උද්දාලකපුප්ඵහත්ථං වාතසාතකපුප්ඵකලාපං. එසිකානන්ති එසිකාරට්ඨස්ස. උණ්ණකස්මී නගරවරෙති උණ්ණතෙ භූමිපදෙසෙ නිව්ඨයෙ මෙසොදරං ලිහන්තෙහි විය අවිචුල්ගතෙහි පාසාදකුටාගාරාදීහි උණ්ණතෙ උත්තමනගරෙ. පණ්ණකතෙති එවංනාමකෙ නගරෙ.

766. තීලුප්පලහත්ථකන්ති කුචලයකලාපං.

773. ඔදාතමුලකන්ති සෙතමුලං, හිසමුලානං ධවලතාය වුත්තං, පදුමකලාපං සන්ධාය වදති. තෙනාහ “හරිතපත්ත”න්තිආදි. තත්ථ හරිතපත්තන්ති නිලපත්තං. අවිජ්ඣිතමකුළපත්තස්ස හි පදුමස්ස බාහිරපත්තානි හරිතවණ්ණානි එව හොන්ති. උදකස්මී සරෙ ජාතන්ති සරෙ උදකමිහි ජාතං, සරොරුහන්ති අත්ථො.

780. සුමනාති එවංනාමා. සුමනස්සාති සුන්දරවිත්තස්ස. සුමනමකුළානීති ජාතිසුමනපුප්ඵමකුළානි. දන්තවණ්ණානීති සප්ප්පකං උල්ලිඛිතහත්ථිදන්තසදියවණ්ණානි.

එවං තාහි අත්තනා කතකම්මෙ කට්ඨෙන ථෙරො තාසං අනුපුබ්බිං කථං කථෙත්වා සච්චානි පකාසෙසි. සච්චපරියොසානෙ සා සබ්බාපි සහපරිවාරා සොතාපන්නා අහෙසුං. ථෙරො තං පවත්තිං මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා හගවතො ආරොවෙසි. හගවා තමත්ථං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා ධම්මදෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා ජාතාති.

චතුරින්ට්ඨිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. අම්බවිමානවණ්ණනා

දිබ්බං තෙ අම්බවනං රම්මන්ති අම්බවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන සමයෙන සාවත්ථියං අඤ්ඤතරා උපාසිකා ආවාසදානස්ස මහප්ඵලනං මහානිසංසතඤ්ච සුත්වා ඡන්දජාතා හගවත්තං අභිවාදෙත්වා එවමාහ “අහං, හන්තෙ, එකං ආවාසං කාරෙතුකාමා, ඉච්ඡාමි තාදිසං ඔකාසං, ආචික්ඛතු”ති. හගවා හික්ඛු ආණාපෙසි, හික්ඛු තස්සා ඔකාසං දස්සෙසුං. සා තත්ථ රම්මියං ආවාසං කාරෙත්වා තස්ස සමන්තතො අම්බරුක්ඛෙ රොපෙසි. සො ආවාසො සමන්තතො අම්බපත්තිහි පරික්ඛිත්තො ඡායුදකසම්පන්නො මුත්තාජාලසදිසවාලකාකිණ්ණපණ්ඩරභූමිහාගො අතිවිය මනොහරො අහොසි. සා තං විහාරං නානාවණ්ණෙහි වත්ථෙහි පුප්ඵදාමගන්ධදාමාදීහි ව දෙවවිමානං විය අලඬකරිත්වා තෙලපදීපං ආරොපෙත්වා අම්බරුක්ඛෙ ව අහතෙහි වත්ථෙහි වෙයෙත්වා සඬ්ඝස්ස නියායාදෙසි.

සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසහවනෙ නිබ්බන්ති, තස්සා මහන්තං විමානං පාතුරහොසි අම්බවනපරික්ඛිත්තං. සා තත්ථ අවිජරාගණපරිවාරිතා දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො උපගන්ත්වා ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි —

783. “දිබ්බං තෙ අම්බවනං රම්මං, පාසාදෙත්ථ මහල්ලකො;
නානාතුරියසඬ්ඝුට්ඨො, අවිජරාගණසොසිතො.

784. “පදිපො වෙත්ථ ජලති, නිව්ඨං සොවණ්ණයො මහා;
දුස්සඵලෙහි රුක්ඛෙහි, සමන්තා පරිවාරිතො.

785. “කෙන තෙනාදියො වණ්ණො...පෙ....වණ්ණො ව තෙ සබ්බදියා පභාසති”ති.

787. “සා දෙවතා අත්තමනා...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

788. “අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ;
විහාරං සඬ්ඝස්ස කාරෙසිං, අම්බෙහි පරිවාරිතං.

789. “පරියොසිතෙ විහාරෙ, කාරෙත්තෙ නිට්ඨිතෙ මහෙ;
අම්බෙහි ඡාදයිත්වාන, කත්වා දුස්සමයෙ ඵලෙ.

790. “පදිපං තත්ථ ජාලෙත්වා, හොපයිත්වා ගණුත්තමං;
නියායාදෙසිං තං සඬ්ඝස්ස, පසන්නා සෙහි පාණ්හි.

791. “තෙන මෙ අම්බවනං රම්මං, පාසාදෙත්ථ මහල්ලකො;
නානාතුරියසඬ්ඝුට්ඨො, අවිජරාගණසොසිතො.

792. “පදිපො වෙත්ට ජලනි, නිව්වං සොවණ්ණයො මහා;
දුස්සඵලෙහි රුක්ඛෙහි, සමන්තා පරිවාරිතො.

793. “තෙන මෙනාදියො වණ්ණො...පෙ...වණ්ණො ව මෙ සබ්බදියා පභාසති” ති. —
සා දෙවතිං බ්‍යාකාසි.

783. තත්ථ මහල්ලකොති මහන්තො ආයාමවිත්ථාරෙහි උබ්බෙධෙන ව විපුලො, උළාරතමොති අත්ථො.
අච්ඡරාගණසොසිතොති තං පමොදිතුං සඬ්භිතිවසෙන වෙව පියසල්ලාපවසෙන ව අච්ඡරාසඬ්භෙන සමුග්ගොසිතො.

784. පදිපො වෙත්ට ජලනීති සුරියරස්මිසමුජ්ජලකිරණවිතානො රතනප්පදිපො ව එත්ථ එතස්මිං පාසාදෙ
අභිජලති. දුස්සඵලෙහිති දුස්සානි ඵලානි එතෙසන්ති දුස්සඵලා. තෙහි සමුග්ගිරියමානදිබ්බවත්ථෙහිති අත්ථො.

789. කාරෙන්තෙ නිව්ධිතෙ මහෙති කතපරියොසිතස්ස විහාරස්ස මහෙ පුජාය කරියමානාය ව. කත්වා දුස්සමයෙ
ඵලෙති දුස්සෙයෙව තෙසං අම්බානං ඵලං කත්වා.

790. ගණුත්තමන්ති ගණානං උත්තමං භගවතො සාවකසඬ්ඝං. නිය්‍යාදෙසින්ති සම්පට්ඨජාපෙසිං, අදාසින්ති
අත්ථො. සෙසං චූත්තනයමෙව.

අම්බවිමානවණ්ණනා නිව්ධිතා.

9. පිතවිමානවණ්ණනා

පිතවත්ථෙ පිතධපෙති පිතවිමානං. තස්ස කා උජ්ජන්ති? භගවති පරිනිබ්බුතෙ රඤ්ඤා අජාතසත්තුනා අත්තනා
පටිලද්ධා භගවතො සරිරධාතුයො ගහෙන්වා ථූපෙ ව මහෙ ව කතෙ රාජගහවාසීනී අඤ්ඤාතරා උපාසිකා පාතොව
කතසරිරපටිජග්ගනා “සත්ථු ථූපං පුජෙස්සාමි” ති යථාලද්ධානි වත්තාරි කොසාතකීපුජථානි ගහෙන්වා සද්ධාවෙගෙන
සමුස්සාහිතමානසා මග්ගපරිස්සයං අනුපධාරෙන්වාව ථූපාහිමුඛි ගච්ඡති. අථ නං තරුණවච්ඡා ගාවී අභිධාවන්ති
වෙගෙන ආපතිත්වා සිඬ්ගෙන පහරිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. සා තාවදෙව තාවතිංසභවතෙ නිබ්බත්තන්ති සක්කස්ස
දෙවරඤ්ඤො උය්‍යානකීළාය ගච්ඡන්තස්ස පරිවාරහූතානං අඬ්ඬකියානං නාටකකොට්ඨං මජ්ඣෙ අත්තනො
සරිරපභාය තා සබ්බා අභිභවන්ති සහ රථෙන පාතුරහොසි. තං දිස්වා සක්කො දෙවරාජා විමිතිතචිත්තො
අච්ඡරියබ්භුතජාතො “කිදිසෙන නු ඛො ඔළාරිකෙන කම්මුනා අයං එදිසිං සුමහතිං දෙවිද්ධිමුපාගතා” ති තං ඉමාහි
ගාථාහි පූච්ඡි —

795. “පිතවත්ථෙ පිතධපෙ, පිතාලඬ්කාරභූසිතෙ;
පිතවන්දනලිත්තඬ්ගෙ, පිතඋජ්ජලමාලිනී.

796. “පිතපාසාදසයනෙ, පිතාසනෙ පිතභාජනෙ;
පිතජන්තෙ පිතරථෙ, පිතස්සෙ පිතබ්ජනෙ.

797. “කිං කම්මමකරි භද්දෙ, පුබ්බෙ මානුසකෙ භවෙ;
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල” ති.

සාපිස්ස ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි —

798. “කොසාතකී නාම ලතත්ථී භන්තෙ, තිත්තිකා අනභිච්ඡිතා;
තස්සා වත්තාරි පුජථානි, ථූපං අභිහරිං අහං.

799. “සත්ථු සරිරමුද්දිස්ස, විජ්ජසන්තෙන වෙනසා;
නාස්ස මග්ගං අවෙක්ඛිස්සං, න තග්ගමනසා සතී.

800. “තතො මං අවධි ගාවී, ථූපං අපත්තමානසං;
තඤ්ඤාහං අභිසඤ්චෙය්‍යං, භියොයා නූන ඉතො සියා.

801. “තෙන කම්මෙන දෙවින්ද, මසවා දෙවකුඤ්ජර;
පභාය මානුසං දෙහං, තව සභබ්‍යමාගතා” ති.

795-6. තත්ථ පිතවන්දනලිත්තඬ්ගෙහි සුවණ්ණවණ්ණෙන වන්දනෙන අනුලිත්තසරිරෙ. පිතපාසාදසයනෙති
සබ්බසොවණ්ණමයෙන පාසාදෙන සුවණ්ණපරික්ඛිත්තෙහි සයනෙහි ව සමන්තාගතෙ. ඵලං සබ්බත්ථ හෙට්ඨා උපරි ව
පිතසද්දෙන සුවණ්ණමෙව ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං.

798. ලතත්ථීති ලතා අත්ථී. භන්තෙති සක්කං දෙවරාජානං ගාරවෙන ආලපති. අනභිච්ඡිකාති න අභිකඬ්ඛිතා.

799. සරීරන්ති සරීරභූතං ධාතුං. අවයවෙ වායං සමුදායවොහාරො යථා “පටො ඩඩ්ඬො, සමුද්දො දිට්ඨො”ති ව. අස්සාති ගොරුපස්ස. මග්ගන්ති ආගමනමග්ගං. න අවෙක්ඛිස්සන්ති න ඔලොකයිං. කස්මා? න තග්ගමනසා සතීති, තස්සං ගාවියං ගතමනා ධිතමනා න භොන්ති, අඤ්ඤදත්ථු භගවතො ථූපගතමනා එව සමානාති අත්ථො. “තදඬගමනසා සති”ති ව පාඨො, තදඬගෙ තස්ස භගවතො ධාතුයා අඬගෙ මනො එතිස්සාති තදඬගමනසා. එවංභූතා අහං තදා තස්සා මග්ගං නාවෙක්ඛිස්සන්ති දස්සෙති.

800. ථූපං අපත්තමානසන්ති ථූපං චෙතියං අසම්පත්තඅප්ඣාසයං, මනසි භවොති හි මානසො, අප්ඣාසයො මනොරථො. “ථූපං උපගන්ත්වා පුප්ඵෙහි පුප්පස්සාමි”ති උප්පත්තමනොරථස්ස අසම්පුණ්ණතාය එවං චුත්තං. ථූපං චෙතියං පන පුප්ඵෙහි පුප්පනචිත්තං සිද්ධමෙව, යෙන සා දෙවලොකෙ උප්පන්න. තඤ්චාහං අභිසඤ්චෙය්‍යන්ති තඤ්චෙ අහං අභිසඤ්චිතෙය්‍යං, පුප්ඵපුප්පනෙන හි පුඤ්ඤං අහං ථූපං අභිගන්ත්වා යථාධිප්පායං පුප්පනෙන සම්මදෙව චිතෙය්‍යං උපචිතෙය්‍යන්ති අත්ථො. භියොයා නූත ඉතො සියාති ඉතො යථාලද්ධසම්පත්තිතොපි භියොයා උපරි උත්තරිතරා සම්පත්ති සියාති මඤ්ඤෙති අත්ථො.

801. මසවා දෙවකුඤ්ජරාති ආලපනං. තත්ථ දෙවකුඤ්ජරාති සබ්බබලපරක්කමාදිවිසෙසෙහි දෙවෙසු කුඤ්ජරසදිසො. සහබ්‍යන්ති සහභාවං.

802. “ඉදං සුත්වා තිදසාධිපති, මසවා දෙවකුඤ්ජරො;
තාවතිංසෙ පසාදෙන්තො, මාතලිං එතදබ්‍රවි”ති. —

ඉදං ධම්මසඬගාභකවචනං. තතො සක්කො මාතලිපමුඛස්ස දෙවගණස්ස ඉමාහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙසි —

803. “පස්ස මාතලි අවිජෙරං, චිත්තං කම්මඵලං ඉදං;
අප්පකම්පි කතං දෙය්‍යං, පුඤ්ඤං භොති මහප්ඵලං.

804. “නත්ථි චිත්තෙ පසන්තම්හි, අප්පකා නාම දක්ඛිණා;
තථාගතෙ වා සම්බුද්ධෙ, අථ වා තස්ස සාවකෙ.

805. “එහි මාතලි අම්භෙපි, භියො හියො මහෙමසෙ;
තථාගතස්ස ධාතුයො, සුඛො පුඤ්ඤානමුච්චයො.

806. “තිට්ඨන්තෙ නිබ්බුතෙ වාපි, සමෙ චිත්තෙ සමං ඵලං;
චෙතොපණ්ඩිහෙතුහි, සත්තා ගච්ඡන්ති සුග්ගතිං.

807. “බහුතං වත අත්ථාය, උප්පජ්ජන්ති තථාගතා;
යත්ථ කාරං කරිත්ථාන, සග්ගං ගච්ඡන්ති දායකා”ති.

802. තත්ථ පසාදෙන්තොති පසන්තෙ කරොන්තො, රතනත්තයෙ සද්ධං උප්පාදෙන්තොති අත්ථො.

803. චිත්තන්ති චිචිත්තං අචිත්තෙය්‍යං. කම්මඵලන්ති දෙය්‍යධම්මස්ස අනුළාරත්තෙපි බෙත්තසම්පත්තියා ව චිත්තසම්පත්තියා ව උළාරස්ස පුඤ්ඤකම්මස්ස ඵලං පස්සාති යොජනා. අප්පකම්පි කතං දෙය්‍යං, පුඤ්ඤං භොති මහප්ඵලන්ති එත්ථ කතන්ති කාරවසෙන සක්කාරවසෙන ආයතනෙ චිතියුත්තං. දෙය්‍යන්ති දාතබ්බවත්ථුං. පුඤ්ඤන්ති තථාපවත්තං පුඤ්ඤකම්මං.

804. ඉදාති යත්ථ අප්පකම්පි කතං පුඤ්ඤං මහප්ඵලං භොති, තං පාකටං කත්වා දස්සෙන්තො “නත්ථි චිත්තෙ පසන්තම්හි”ති ගාථමාහ. තං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

805-6. අම්භෙපිති මයම්පි. මහෙමසෙති මහාමසෙ පූජාමසෙ. චෙතොපණ්ඩිහෙතු හිති අත්තනො චිත්තස්ස සම්මදෙව ධ්වපනනිමිත්තං, අත්තසම්මාපණ්ඩානෙනාති අත්ථො. තෙනාහ භගවා —

“න තං මාතාපිතා කයිරා, අඤ්ඤෙ වාපි ව ඤාතකා;
සම්මා පණ්හිතං චිත්තං, සෙය්‍යසො නං තතො කරෙ”ති. (ධ. ප. 43);

එවඤ්ච පන වත්ථා සක්කො දෙවානම්ත්ථො උය්‍යානකීළාය උස්සාහං පටිප්පස්සම්භෙත්වා තතොව පටිනිවත්තිත්වා අත්තනා අභිණ්භං පුප්පනෙය්‍යථිට්ඨානභූතෙ චූළාමණිචෙතියෙ සත්තාහං පූජං අකාසි. අථ අපරෙන සමයෙන දෙවචාරිකං ගතස්ස ආයස්මතො නාරදත්ථෙරස්ස තං පවත්තිං ගාථාභෙව කථෙසි, ථෙරො ධම්මසඬගාභකානං ආරොචෙසි, තෙ තථා නං සඬගහං ආරොපෙසුන්ති.

පිතවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. උච්ඡුට්මානවණ්ණනා

ඔහාසයිත්වා පථවිං සදෙවකන්ති උච්ඡුට්මානං. තං හෙට්ඨා උච්ඡුට්මානෙන පාළිතො ව අට්ඨුප්පත්තිතො ව සදිසමෙව. කෙවලං තත්ථ සස්ස සුණ්ඨං පියකෙන පහරිත්වා මාරෙසි, ඉධ පන ලෙඩ්ඛිනාති අයමෙව විසෙසො. වත්ථුනො පන භින්නත්තා උභයමිපි විසුංයෙව සඬගහං ආරුල්හන්ති වෙදිතබ්බං.

808. “ඔහාසයිත්වා පථවිං සදෙවකං, අතිරොවසි වන්දිමසුරියා විය;
සිරියා ව වණ්ණෙන යසෙන තෙජසා, බ්‍රහ්මාව දෙවෙ තිදසෙ සහින්දකෙ.
809. “පුච්ඡාමි තං උප්පලමාලධාරිනී, ආවෙළිනී කඤ්චනසන්නිහන්තවෙ;
අලඬකතෙ උත්තමවත්ථධාරිනී, කා ත්වං සුභෙ දෙවතෙ වන්දසෙ මමං.
810. “කිං ත්වං පුරෙ කම්මමකාසි අත්තනා, මනුස්සභූතා පුරිමාය ජාතියා;
දානං සුවිණ්ණං අථ සීලසඤ්ඤමං, කෙනුපපන්නා සුගතිං යසස්සිනී;
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. —

ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො පුච්ඡී. තතො දෙවතා ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි —

811. “ඉදානි භන්තෙ ඉමමෙව ගාමං, පිණ්ඩාය අම්භාකං සරං උපාගමී;
තතො තෙ උච්ඡුස්ස අදාසිං බණ්ඩකං, පසන්නචිත්තා අතුලාය පිතියා.
812. “සස්ස ව පච්ඡා අනුයුඤ්ජනෙ මමං, කහං නු උච්ඡුං වධුකෙ අවාකිරි;
න ඡඩ්ඛිතං නො පන බාදිතං මයා, සන්නස්ස භික්ඛුස්ස සයං අදාසහං.
813. ““තුය්හං න්විදං ඉස්සරියං අපො මම’, ඉතිස්සා සස්ස පරිභාසනෙ මමං;
ලෙඩ්ඛුං ගහෙත්වා පහාරං අදාසි මෙ, තතො චුතා කාලකතාමිහි දෙවතා.
814. “තදෙව කම්මං කුසලං කතං මයා, සුඛඤ්ච කම්මං අනුභොමි අත්තනා;
දෙවෙහි සද්ධිං පරිවාරයාමහං, මොදාමහං කාමගුණෙහි පඤ්චහි.
815. “තදෙව කම්මං කුසලං කතං මයා, සුඛඤ්ච කම්මං අනුභොමි අත්තනා;
දෙවින්දගුත්තා තිදසෙහි රක්ඛිතා, සමප්පිතා කාමගුණෙහි පඤ්චහි.
816. “ඵතාදිසං පුඤ්ඤඵලං අනප්පකං, මහාවිපාකා මම උච්ඡුදක්ඛිණා;
දෙවෙහි සද්ධිං පරිවාරයාමහං, මොදාමහං කාමගුණෙහි පඤ්චහි.
817. “ඵතාදිසං පුඤ්ඤඵලං අනප්පකං, මහාජුතිකා මම උච්ඡුදක්ඛිණා;
දෙවින්දගුත්තා තිදසෙහි රක්ඛිතා, සහස්සනෙත්තොරිව නන්දනෙ වනෙ.
818. “තුච්ඤ්ච භන්තෙ අනුකම්පකං විදුං, උපෙව්ච වන්දිං කුසලඤ්ච පුච්ඡිසං;
තතො තෙ උච්ඡුස්ස අදාසිං බණ්ඩකං, පසන්නචිත්තා අතුලාය පිතියා”ති.

සෙසං චුත්තසදිසමෙවාති.

උච්ඡුට්මානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. වන්දනවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති වන්දනවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන සමයෙන සම්බහුලා භික්ඛු අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකාවාසෙ වස්සං වසින්වා චුත්ථවස්සා පචාරෙත්වා සෙනාසනං පටිසාමෙත්වා පත්තව්වරමාදාය සාවත්ථිං උද්දිස්ස හගවන්තං දස්සනත්ථාය ගච්ඡන්තා අඤ්ඤතරස්ස ගාමස්ස මජ්ඣෙකා අතික්කමන්ති. තත්ථ අඤ්ඤතරා ඉත්ථි තෙ භික්ඛු දිස්වා පසන්නචිත්තා සඤ්ජානගාරවබ්බුමානා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා සිරස්මිං අඤ්ජලිං පග්ගස්ස යාව දස්සනුපචාරා පසාදසොම්මානි අක්ඛිනි උමිථිලෙන්වා ඔලොකෙන්ති අට්ඨාසි. සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු නිබ්බන්ති. අථ නං තත්ථ දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්තිං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො ඉමාහි ගාථාහි පටිපුච්ඡී —

819. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන...පෙ....වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.
822. “සා දෙවතා අත්තමනා...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.
823. “අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, දිස්වාන සමණෙ සීලවන්තෙ;
පාදානි වන්දිත්වා මනං පසාදයිං, විත්තා වහං අඤ්ජලිකං අකාසිං.

ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි.

823. තත්ථ සමණෙනි සමිතපාපෙ. සීලවන්තෙනි සීලගුණයුත්තෙන. මනං පසාදයින්ති “සාධුරුපා වනිමෙ අය්‍යා ධම්මචාරිනො සමචාරිනො බ්‍රහ්මචාරිනො”ති තෙසං ගුණෙ ආරබ්භ විත්තං පසාදෙසිං. විත්තා වහං අඤ්ජලිකං අකාසින්ති තුට්ඨා සොමනස්සජාතා අහං වන්දිං. පෙසලානං භික්ඛුනං පසාදවිකසිතානි අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා දස්සනමත්තම්පි ඉමෙසං සත්තානං බහුපකාරං, පගෙව වන්දනාති. තෙනාහ “තෙන මෙනාදියො වණ්ණො”තිආදි. සෙසං වුත්තනයමෙව.

වන්දනවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. රජ්ජුමාලාවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණොනාති රජ්ජුමාලාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන සමයෙන ගයාගාමකෙ අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ධිතා තස්මිංයෙව ගාමෙ එකස්ස බ්‍රාහ්මණකුමාරස්ස දින්නා පතිකුලං ගතා, තස්මිං ගෙහෙ ඉස්සරියං වන්තෙන්ති තිට්ඨති. සා තස්මිං ගෙහෙ දාසියා ධිතරං දිස්වා න සහති. දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය කොධෙන තට්ඨට්ඨායමානා අක්කොසති පරිභාසති, බටකඤ්චස්සා දෙති. යදා පන සා වයප්පත්තියා කිච්චසමත්ථා ජාතා, තදා නං ජණ්ණකප්පරමුට්ඨිහි පහරතෙව යථා තං පුරිමජාතිසු බද්ධාසාතා.

සා කිර දාසී කස්සපදසබලස්ස කාලෙ තස්සා සාමීනී අහොසි, ඉතරා දාසී. සා තං ලෙඩ්ඩුදණ්ඩාදිහි මුට්ඨිආදිහි ව අභිණ්භං අභිහනති. සා තෙන නිබ්බන්තා යථාබලං දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා “අනාගතෙ අහං සාමීනී හුත්වා ඉමිස්සා උපරි ඉස්සරියං වන්තෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං යපෙසි. අථ සා දාසී තතො වුතා අපරාපරං සංසරන්ති ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ වුත්තනයෙන ගයාගාමකෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා පතිකුලං ගතා, ඉතරාපි තස්සා දාසී අහොසි. එවං බද්ධාසාතනය සා තං විහෙයෙති.

එවං විහෙයෙන්ති අකාරණෙනෙව කෙසෙසු ගහෙන්වා හත්ථෙහි ව පාදෙහි ව සුහතං හති. සා න්භාපිතසාලං ගන්ත්වා බුරමුණ්ඩං කාරෙන්වා අගමාසි. සාමීනී “කිං ජෙ දුට්ඨදාසී මුණ්ඩනමත්තෙන තව විප්පමොක්ඛො”ති රජ්ජු. සීසෙ බන්ධිත්වා තත්ථ තං ගහෙන්වා ඔණමෙන්වා සාතෙති, තස්සා තඤ්ච රජ්ජු අපනෙතුං න දෙති. තතො පට්ඨාය දාසියා “රජ්ජුමාලා”ති නාමං අහොසි.

අපේකදිවසං සත්ථා පච්චුසසමයෙ මහාකරුණාසමාපත්තිතො වුට්ඨාය ලොකං වොලොකෙන්තො රජ්ජුමාලාය සොනාපත්තිප්ලපතිස්සයං, තස්සා ව බ්‍රාහ්මණියා සරණෙසු සීලෙසු ව පතිට්ඨානං දිස්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසිදි ජබ්බණ්ණො බුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙන්තො. රජ්ජුමාලාපි බො දිවසෙ දිවසෙ තාය තථා විහෙයීයමානා “කිං මෙ ඉමිනා දුප්ථිවිතෙනා”ති නිබ්බන්තරුපා ජීවිතෙ මරිතුකාමා සටං ගහෙන්වා උදකතිත්ථං ගච්ඡන්ති විය ගෙහතො නික්ඛන්තා අනුක්කමෙන වනං පවිසිත්වා හගවතො නිසින්තරුක්ඛස්ස අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්ස රුක්ඛස්ස සාබාය රජ්ජු බන්ධිත්වා පාසං කත්වා උබ්බන්ධිතුකාමා ඉතො වීතො ව ඔලොකෙන්ති අද්දස හගවත්තං තත්ථ නිසින්තං පාසාදිකං පසාදනීයං උත්තමදමථසමථමනුප්පත්තං ජබ්බණ්ණබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙන්තං. දිස්වා බුද්ධගාරවෙන ආකඩ්ඪීයමානහදයා “කිං නු බො හගවා මාදිසානම්පි ධම්මං දෙසෙති, යමහං සුත්වා ඉතො දුප්ථිවිතෙනො මුච්චෙය්‍ය”න්ති වින්තෙසි.

අථ හගවා තස්සා විත්තාවාරං ඔලොකෙන්වා “රජ්ජුමාලෙ”ති ආහ. සා තං සුත්වා අමතෙන විය අභිසිත්තා පීතියා නිරන්තරං පුට්ඨා හගවත්තං උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. තස්සා හගවා අනුපුබ්බිකථානුපුබ්බකං වතුසච්චකථං කපේසි, සා සොනාපත්තිප්ලෙ පතිට්ඨති. සත්ථා “වට්ටති එත්තකො රජ්ජුමාලාය අනුග්ගහො, ඉදානෙය්‍යා කෙනවි අප්පධංසියා ජාතා”ති අරඤ්ඤතො නික්ඛම්ත්වා ගාමස්ස අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසිදි. රජ්ජුමාලාපි අත්තානං විනිපාතෙතුං අහබ්බතාය බන්තිමෙන්තානුද්දසමිපන්නතාය ව “බ්‍රාහ්මණි මං හනතු වා විහෙයෙතු වා යං වා තං වා කරොතු”ති සටෙන උදකං ගහෙන්වා ගෙහං අගමාසි. සාමිකො ගෙහද්වාරෙ ධීතො තං දිස්වා “ත්ථෙ අප්ප උදකතිත්ථං ගතා විරායිත්වා ආගතා, මුඛවණ්ණො ව තෙ අතිවිය විප්පසන්නො, ත්වඤ්ච අඤ්ඤත ආකාරෙන උපට්ඨාසි, කිං එත”න්ති පුච්ඡි. සා තස්ස තං පවත්තිං ආවික්ඛි.

බ්‍රාහ්මණො තස්සා වචනං සුත්වා තුස්සිත්වා ගෙහං ගන්ත්වා රජ්ජුමාලාය උපරි “තයා න කිඤ්චි කාතබ්බ”න්ති සුණිසාය වත්වා තුට්ඨමානසො සීඝ්‍රතරං සන්තප්ප සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා සාදරෙන කතපට්ඨසන්ථාරො සත්ථාරං නිමන්තෙන්වා අත්තතො ගෙහං ආනෙන්වා පණිතෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන පරිවිසිත්වා හගවත්තං භුත්තාවිං ඔනිතපත්තපාණිං උපසඬකම්ත්වා එකමන්තං නිසිදි, සුණිසාපිස්ස උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. ගයාගාමවාසීනොපි බ්‍රාහ්මණගහපතිකා තං පවත්තිං සුත්වා හගවත්තං උපසඬකම්ත්වා අප්පෙකච්චෙ අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසිදිංසු, අප්පෙකච්චෙ සම්මොදනීයං කත්වා එකමන්තං නිසිදිංසු.

සත්ථා රජපුමාලාය තස්සා ව බ්‍රාහ්මණියා පුරිමජාතිසු කතකම්මං විත්ථාරතො කටේත්වා සම්පත්තපරිසාය අනුරූපං ධම්මං දෙසෙසි . තං සුත්ථා බ්‍රාහ්මණී ව මහාජනො ව තත්ථ සන්නිපතීතො සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨති. සත්ථා ආසනා උට්ඨන්තිවා සාවත්ථීමෙව අගමාසි. බ්‍රාහ්මණො රජපුමාලං ධිතුට්ඨානෙ යපෙසි. තස්ස සුණියා රජපුමාලං පියවක්ඛුති ඔලොකෙන්ති යාවථීවං මනාපෙනෙව සිනෙහෙන පරිහරි. රජපුමාලා අපරහාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු නිබ්බන්ති, අවිජරාසහස්සඤ්චස්සා පරිවාරො අහොසි. සා සට්ඨිසකට්ඨාරජපමාණෙනි දිබ්බාහරණෙනි පටිමණ්ඩිතත්තභාවා අවිජරාසහස්සපරිවුත්තා නන්දනවනාදිසු මහතිං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානා පමුදිතමනා විවරති. අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දෙවචාරිකං ගතො තං මහත්තෙන දිබ්බානුභාවෙන මහතියා දෙවිද්ධියා විජ්ජොතමානං දිස්වා තාය කතකම්මං ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි.

826. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
හත්ථෙ පාදෙ ව විග්ගස්ස, නච්චසි සුප්පවාදිතෙ.

827. “තස්සා තෙ නච්චමානාය, අභිගමඬිගෙහි සබ්බසො;
දිබ්බා සද්දා නිව්ජරන්ති, සවතියා මනොරමා.

828. “තස්සා තෙ නච්චමානාය, අභිගමඬිගෙහි සබ්බසො;
දිබ්බා ගන්ධා පවායන්ති, සුවිගන්ධා මනොරමා.

829. “විවත්තමානා කායෙන, යා වෙණිසු පිළුන්ධනා;
තෙසං සුයාති නිග්ගොසො, තුරියෙ පඤ්චඬිගිකෙ යථා.

830. “වටංසකා වාතධුතා, වාතෙන සම්පකම්පිතා;
තෙසං සුයාති නිග්ගොසො, තුරියෙ පඤ්චඬිගිකෙ යථා.

831. “යාපි තෙ සිරස්මිං මාලා, සුවිගන්ධා මනොරමා;
වාති ගන්ධො දිසා සබ්බා, රුක්ඛො මඤ්ජුසකො යථා.

832. “සායසෙ තං සුවිගන්ධං, රූපං පස්සසි අමානුසං;
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති.

826. තත්ථ හත්ථෙ පාදෙ ව විග්ගස්සාති හත්ථෙ ව පාදෙ ව විවිධෙහි ආකාරෙහි ගහෙන්වා, පුප්ඵමුට්ඨිපුප්ඵඤ්ජලිආදිභෙදස්ස සාබාහිනයස්ස දස්සනවසෙන විවිධෙහි ආකාරෙහි හත්ථෙ, ව, සමපාදාදීනම්පි යානවිසෙසානං දස්සනවසෙන විවිධෙහි ආකාරෙහි පාදෙ ව උපාදිගිත්වාති අත්ථො. ව-සද්දෙන සාබාහිනයං සඬිගණ්ණාති. නච්චසිති නට්ඨි. යා ත්වන්ති යා වුත්තනයවසෙන නච්චං කරොසිති අත්ථො. සුප්පවාදිතෙහි සුන්දරෙ පචජ්ජනෙ සති තච නච්චස්ස අනුරූපවසෙන විණාවංසමුදිඬිගතාලාදිකෙ වාදියමානෙ, පඤ්චඬිගිකෙ තුරියෙ පග්ගස්සමානෙහි අත්ථො. සෙසං හෙට්ඨාවිමානෙ වුත්තනයමෙව.

ඵවං ථෙරෙන පුච්ඡිතා සා දෙවතා අත්තනො පුරිමජාතිආදිං ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි —

833. “දාසි අහං පුරෙ ආසිං, ගයායං බ්‍රාහ්මණස්සහං;
අප්පසුඤ්ඤා අලක්ඛිකා, රජපුමාලාති මං විදුං.

834. “අක්කොසානං වධානඤ්ච, තජ්ජනාය ව උග්ගතා;
කුටං ගහෙන්වා නික්ඛම්ම, අගඤ්ඡිං උදහාරියා.

835. “විපථෙ කුටං නික්ඛිපිත්වා, වනසණ්ඩං උපාගමිං;
‘ඉධෙවාහං මරිස්සාමි, කො අත්ථො ජීවිතෙන මෙ’.

836. “දළ්ඞං පාසං කරිත්වාන, ආසුම්භිත්වාන පාදපෙ;
තතො දිසා විලොකෙසිං, ‘කො නු බො වනමස්සිතො’.

837. “තත්ථද්දසාසිං සම්බුද්ධං, සබ්බලොකහිතං මුනිං;
නිසින්තං රුක්ඛමුලස්මිං, ක්කායන්තං අකුතොභයං.

838. “තස්සා මෙ අහු සංවෙගො, අබ්බතො ලොමහංසනො;
‘කො නු බො වනමස්සිතො, මනුස්සො උදාහු දෙවතා’.

839. “පාසාදිකං පසාදනීයං, වනා නිබ්බනමාගතං;
දිස්වා මනො මෙ පසිදි, නායං යාදිසක්ඛිදිසො.

840. “ගුත්තින්ද්‍රියො ක්කානරතො, අබ්බිග්ගතමානසො;
හිතො සබ්බස්ස ලොකස්ස, බුද්ධො අයං භවිස්සති.

841. “භයහෙරවො දුරාසදො, සීහොව ගුහමස්සිතො;
දුල්ලභායං දස්සනාය, පුප්ඵං ඔදුම්බරං යථා.

842. “සො මං මුදුහි වාවාහි, ආලපිත්වා තථාගතො;
රජ්ජුමාලෙති මංවොව, සරණං ගච්ඡ තථාගතං.
843. “තාහං ගිරං සුණිත්වාන, නෙලං අත්ථවතිං සුචිං;
සණ්ඨං මුදුඤ්ච වග්ගුඤ්ච, සබ්බසොකාපනුදනං.
844. “කල්ලචිත්තඤ්ච මං ඤත්වා, පසන්නං සුද්ධමානසං;
හිතො සබ්බස්ස ලොකස්ස, අනුසාසි තථාගතො.
845. “ඉදං දුක්ඛන්ති මංවොව, අයං දුක්ඛස්ස සම්භවො;
දුක්ඛනිරොධො මග්ගො ව, අඤ්ජසො අමනොගධො.
846. “අනුකම්පකස්ස කුසලස්ස, ඔවාදම්හි අහං ධීනා;
අප්ඤ්ඤා අමතං සන්තිං, නිබ්බානං පදමච්චුතං.
847. “සාහං අවට්ඨිතාපෙමා, දස්සනෙ අවිකම්පිනී;
මූලජාතාය සද්ධාය, ධීනා බුද්ධස්ස ඔරසා.
848. “සාහං රමාමි කීළාමි, මොදාමි අකුතොහයා;
දිබ්බමාලං ධාරයාමි, පිවාමි මධුමද්දවං.
849. “සට්ඨිතුරියසහස්සානි, පට්ඨොධං කරොන්ති මෙ;
ආලම්බො ගග්ගරො හිමො, සාධුවාදී ව සංසයො.
850. “පොක්ඛරො ව සුඵස්සො ව, විණාමොක්ඛා ව නාරියො;
නන්දා වෙව සුනන්දා ව, සොණදින්නා සුචිම්භිතා.
851. “අලම්බුසා මිස්සකෙසී ව, පුණ්ඩරිකානිදාරුණී;
ඵණ්ඵස්සා සුඵස්සා ව, සුභද්දා මුදුවාදිනී.
852. “ඵතා වඤ්ඤා ව සෙය්‍යාසෙ, අච්ඡරානං පබ්බොධිකා;
තා මං කාලෙනුපාගන්ත්වා, අභිභාසන්ති දෙවතා.
853. “හන්ද නච්චාම ගායාම, හන්ද තං රමයාමසෙ;
නයිදං අකතපුඤ්ඤානං, කතපුඤ්ඤානමෙවිදං.
854. “අසොකං නන්දනං රම්මං, තිදසානං මහාවනං;
සුඛං අකතපුඤ්ඤානං, ඉධ නත්ථි පරත්ථ ව.
855. “සුඛඤ්ච කතපුඤ්ඤානං, ඉධ වෙව පරත්ථ ව;
තෙසං සහබ්‍යකාමානං, කත්තබ්බං කුසලං බහුං;
කතපුඤ්ඤා හි මොදන්ති, සග්ගෙ භොගසම්ඛිගිතො.
856. “බහුනං වත අත්ථාය, උප්පජ්ජන්ති තථාගතා;
දක්ඛිණෙය්‍යා මනුස්සානං, පුඤ්ඤක්ඛේත්තානමාකරා;
යත්ථ කාරං කරිත්වාන, සග්ගෙ මොදන්ති දායකා”ති.

833. තත්ථ දාසී අහං පුරෙ ආසින්නි පුරෙ පුරිමජාතියං අහං අන්තොජාතා දාසී අභොසිං. තත්ථ කස්සානි ආහ
“ගයායං බ්‍රාහ්මණස්සහ”න්ති, ගයානාමකෙ ගාමෙ අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස. හන්ති නිපානමත්තං. අප්පපුඤ්ඤානි
මන්දභාග්‍යා අපුඤ්ඤා. අලක්ඛිකානි නිස්සිරිකා කාලකණ්ණි. රජ්ජුමාලාති මං විදුන්ති, කෙසෙ ගහෙන්වා
ආකඩ්ඪනපරිකඩ්ඪනදුක්ඛෙන් මුණ්ඩකෙ කතෙ පුනපි තදත්ථමෙව සීසෙ දළ්භං බන්ධිත්වා
ධම්මරජ්ජුකුණ්ඩලකවසෙන “රජ්ජුමාලා”ති මං මනුස්සා ජානිංසු.

834. වධානන්ති තාළනානං. තප්පනායානි භයසංතප්පනෙන. උග්ගතානි උග්ගතාය දොමනස්සුප්පත්තියා.
උදභාරියානි උදකභාරිකා, උදකං ආහරන්ති විය හුත්වානි අධිප්පායො.

835. විපථෙති අපථෙ, මග්ගතො අපක්කම්ත්වානි අත්ථො. ක්වත්ථොති කො අත්ථො. සොයෙව වා පායො.

836. දළ්භං පාසං කරිත්වානානි බන්ධනපාසං ථීරං අච්ඡිජ්ජනකං කත්වා. ආසුම්භිත්වාන පාදපෙති විටපෙ
ලග්ගනවසෙන පාදපෙ රුක්ඛෙ බිපිත්වා. තතො දිසා විලොකෙසිං, කො නු බො වනමස්සිකොති ඉමං වනං
පච්ඡනවසෙන අස්සිකො නු බො කොචි අත්ථි, යතො මෙ මරණන්තරායො සියාති අධිප්පායො.

837. සම්බුද්ධන්තිආදි තදා තස්සා තාදිසෙ නිච්ඡයෙ අසතිපි සභාවවසෙන චුත්තං. තස්සත්ථො – සයමෙව
සම්මදෙව ව සබ්බස්සාපි බුද්ධිත්තබ්බස්ස බුද්ධත්තා සම්බුද්ධං, මහාකරුණායොගෙන භීතාදිභෙදහින්තස්ස සබ්බස්සාපි

ලෝකස්ස එකන්තහිතත්තා සබ්බලෝකහිතං, උභයලෝකං මුනනතො මුනිං, නිසජ්ජාවසෙන කිලෙසාහිසඬ්ඛාරෙහි
යානා වාවනාභාවෙන ව නිසින්තං, ආරම්මණුපතිජ්ඣානෙන ලක්ඛණුපතිජ්ඣානෙන ව ඝායන්තං, බොධිමුලෙයෙව
භයහෙතුනං සමුවිජින්නත්තා කුතොච්චි භයාභාවතො අකුතොභයන්ති වෙදිතබ්බං.

838. සංවෙගො නාම සභොත්තජ්ජං ඤාණං, සො තස්සා භගවතො දස්සනෙන උප්පජ්ජී. තෙනාහ “තස්සා මෙ
අහු සංවෙගො”ති.

839. පාසාදිකන්ති පසාදාවහං, ද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණඅසීතිඅනුබ්බාඤ්ජනබ්බාමජ්ජභාකෙතුමාලාලඬිකතාය
සමන්තපාසාදිකාය අත්තනො සරිරසොභාසම්පත්තියා රූපකායදස්සනබ්බාවටස්ස ජනස්ස සාධුභාවතො
පසාදසංවඩ්ඪනන්ති අත්ථො. පසාදනීයන්ති දසබල-වතුචෙසාරජ්ජජසාධාරණඤාණං-අට්ඨාරසාවෙණික-
බුද්ධධම්මපභුතිඅපරිමාණගුණසමන්තාගතාය ධම්මකායසම්පත්තියා සරික්ඛකජනස්ස පසිදිතබ්බයුත්තං, පාසාදිකන්ති
අත්ථො. වනාති කිලෙසවනතො අපක්කමිත්වා. නිබ්බනමාගතන්ති නිත්තණ්හභාවං නිබ්බනමෙව උපගතං අධිගතං.
යාදිසකීදිසොති යො වා සො වා, පවුරජනොති අත්ථො.

840-41. මනවිජට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං අග්ගමග්ගගොපනාය ගොපිතත්තා ගුත්තින්ද්‍රියො. අග්ගඵලජ්ඣානාහිරතියා
ඝාතරතො. තතො ඵව ඛනිභුතෙහි රූපාදිආරම්මණෙහි අපක්කමිත්වා විසයජ්ඣානෙන නිබ්බානෙන ව ඔගාල්භවිත්තතාය
අබ්භිග්ගතමානසො. මිච්ඡාගාහමොචනභයෙන විපල්ලාසවන්තෙහි මිච්ඡාදිට්ඨිකෙහි භාගිතබ්බතො තෙසඤ්ච
භයජනනතො භයහරවො. පයොගාසයවිපන්තෙහි අනුපගමනීයතො ව කෙනච්චි අනාසාදනීයතො ව දුරාසදො.
දුල්ලභායන්ති දුල්ලභො අයං. දස්සනායාති දට්ඨමිපි. පුජ්ථං ඔදුම්බරං යථාති යථා නාම උදුම්බරෙ භවං පුජ්ථං
දුල්ලභදස්සනං, කදාවදෙව භවෙය්‍ය, න වා භවෙය්‍ය, ඵවං ඊදිසස්ස උත්තමපුග්ගලස්සාති අත්ථො.

842. සො තථාගතො මුදුහි වාවාහි සණ්භාය වාවාය “රජ්ජුමාලෙ”ති මං ආලපිත්වා ආමන්තෙත්වා සරණං ගච්ඡ
තථාගතන්ති “තථා ආගතො”තිආදිනා තථාගතං සම්මාසම්බුද්ධං සරණං ගච්ඡාති මං අවොච අභාසීති යොජනා.

843-4. තාහන්ති තං අහං. ගිරන්ති වාවං. නෙලන්ති නිද්දොසං. අත්ථවතින්ති අත්ථයුත්තං සාත්ථං , එකන්තහිතං
වා. වච්චෙසාවෙය්‍යතාය සුචීං. අකක්ඛලතාය සණ්භං. වෙනෙය්‍යානං මුදුභාවකරත්තා මුදු. සවතීයභාවෙන වග්ගං.
සබ්බසොකාපනුදනන්ති ඤාතිබ්‍යසනාදිවසෙන උප්පජ්ජනකස්ස සබ්බස්සාපි සොකස්ස විනොදනං ගිරං සුත්වාන
පසන්නචිත්තා අභොසින්ති සම්බන්ධො. සබ්බමෙතං දානකථං ආදිං කත්වා උස්සක්කිත්වා නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං
විභාවනවසෙන පවත්තිතං භගවතො අනුපුබ්බිකථං සන්ධාය වදති. තෙනෙවාහ “කල්ලවිත්තඤ්ච මං ඤත්වා”තිආදි.

තත්ථ කල්ලවිත්තන්ති කම්මතියචිත්තං, හෙට්ඨා පවත්තිතදෙසනාය අස්සද්ධියාදීනං චිත්තදොසානං විගතත්තා
උපරිදෙසනාය භාජනභාවුපගමනෙන කම්මක්ඛම්චිත්තං, භාවනාකම්මස්ස යොග්ගචිත්තන්ති අත්ථො. තෙනෙවාහ
“පසන්නං සුද්ධමානස”න්ති. තත්ථ “පසන්න”න්ති ඉමිනා අස්සද්ධියාපගමමාහ, “සුද්ධමානස”න්ති ඉමිනා
කාමචිත්තදිඅපගමනෙන මුදුචිත්තතං උදග්ගචිත්තතඤ්ච දස්සෙති. අනුසාසීති ඔවදි, සාමුක්කංසිකාය ධම්මදෙසනාය
සහ උපායෙන පවත්තිතිවත්තියො උපදිසීති අත්ථො. තෙනෙවාහ “ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදි.
අනුසාසිතාකාරදස්සනඤ්ඤෙනං.

845. තත්ථ ඉදං දුක්ඛන්ති මංවොචාති ඉදං තණ්හාවජ්ජං තෙභුමකං ධම්මජාතං බාධකසභාවත්තා කුච්ඡිකං හුත්වා
තුච්ඡසභාවත්තා තථත්තා ව දුක්ඛං අරියසච්චන්ති මය්‍හං අභාසි. අයං දුක්ඛස්ස සම්භවොති අයං ආමතණ්හාදිහෙදා
තණ්හා යථාචුත්තස්ස දුක්ඛස්ස සම්භවො පභවො උප්පත්ති හෙතු සමුදයො අරියසච්චන්ති. දුක්ඛනිරොධොති දුක්ඛස්ස
සන්තිභාවො අසඬ්ඛකධාතු නිරොධො අරියසච්චන්ති. අන්තද්වයස්ස පරිවජ්ජනතො අඤ්ජසො
නිබ්බානගාමීනිපටිපදාභාවතො අමනොගධො මග්ගො අරියසච්චන්ති මං අවොචාති සම්බන්ධො.

846. කුසලස්සාති ඔවාදදානෙ වෙනෙය්‍යදමනෙ ඡෙකස්ස, අප්පමාදපටිපත්තියා වා මත්ථකප්පත්තියා
අනවජ්ජස්ස. ඔවාදමිති අහං ඩීතාති යථාචුත්තෙ ඔවාදෙ අනුසිට්ඨියං සික්ඛාත්තයපාරිපුරියා සච්චපටිවෙධෙන අහං
පතිට්ඨිතා. තෙනාහ “අජ්ඣගා අමතං සන්තිං, නිබ්බානං පදමච්චුත”න්ති, ඉදං ඔවාදෙ පතිට්ඨානස්ස කාරණවචනං. යා
නිච්චතාය මරණාභාවතො අමතං, සබ්බදුක්ඛවූපසමතාය සන්තිං, අධිගතානං අවචනහෙතුතාය අච්චුතං නිබ්බානං පදං
අජ්ඣගා අධිගඤ්ජී, සා එකංසෙන සත්ථු ඔවාදෙ පතිට්ඨිතා නාමාති.

847. අවට්ඨිතාපෙමාති දල්භහන්ති රතනත්තයෙ නිච්චලපසාදසිනෙහා. කස්මා? යස්මා දස්සනෙ අවිකම්පිනී,
“සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, සුජ්ජපිපන්නො සඬ්ඝො”ති එතස්මිං සම්මාදස්සනෙ අවලා කෙනචි
අවලනීයා. කෙන පනෙතං අවිකම්පනන්ති ආහ “මූලජාතාය සද්ධායා”ති. අයං “ඉතිපි සො භගවා අරහ”න්තිආදිනා
(ම. නි. 1.74; සං. නි. 5.997; අ. නි. 9.27) සම්මාසම්බුද්ධෙ, “ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මා”තිආදිනා තස්ස ධම්මෙ,
“සුජ්ජපිපන්නො භගවතො සාවකසඬ්ඝො”තිආදිනා තස්ස සඬ්ඝෙ ව සච්චාහිසමයසඬ්ඛාතෙන මූලෙන ජාතමූලා

සද්ධා, තාය අභං අවිකම්පිනීති දස්සෙති. තතො එව ධිතා බුද්ධස්ස ඔරසාති සම්මාසම්බුද්ධස්ස උරෙ වායාමජනිතාහිජාතිතාය ඔරසපුත්ති.

848. සාභං රමාමීති සා අභං තදා අරියාය ජාතියා ඉදානි දෙවූපපත්තියා ආගතා මග්ගරතියා ඵලරතියා ව රමාමි, කාමගුණරතියා කීළාමි, උභයෙනාපි මොදාමි. අත්තානුවාදහයාදීනං අපගතත්තා අකුතොභයා. මධුමද්දවන්ති මධුසඬ්ඛාතං මද්දවකරං, නච්චනගායනකාලෙසු සරිරස්ස සරස්ස ව මුදුභාවාවහං ගන්ධපානං සන්ධාය වදති. “මධුමාදව”න්තිපි පදන්ති, ආදවං යාවදවං යාවදෙව දවන්ථං මධුරං පිවාමීති අත්ථො.

849. පුඤ්ඤක්ඛේත්තානමාකරාති සදෙවකස්ස ලොකස්ස පුඤ්ඤක්ඛේත්තභූතානං අරියානං මග්ගඵලට්ඨානං අරියසඬ්ඪස්ස ආකරා උප්පත්තිට්ඨානං තථාගතා. යථාති යස්මිං පුඤ්ඤක්ඛේත්තෙ. සෙසං චුත්තනයමෙව.

අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො අත්තනා ව දෙවතාය ව පවත්තිතං ඉමං කථාසල්ලාපං මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා භගවතො ආරොවෙසි. භගවා තමන්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

රජ්ජුමාලාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති පරමත්ථදීපනියා බුද්දක-අට්ඨකථාය විමානවත්ථුස්මිං

ද්වාදසවත්ථුපටිමණ්ඩිතස්ස චතුත්ථස්ස මඤ්ජිට්ඨකවග්ගස්ස

අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ව ඉත්ථිවිමානවණ්ණනා.

2. පූර්විකාව

5. මහාරථවග්ගො

1. මණ්ඩුකදෙවපුත්තවිමානවණ්ණනා

මහාරථවග්ගෙ කො මෙ වන්දති පාදානීති මණ්ඩුකදෙවපුත්තවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා වම්පායං විහරති ගග්ගරාය පොක්ඛරණියා තීරෙ. සො පච්චුසවෙලායං බුද්ධාච්ඡණං මහාකරුණාසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා තතො වුට්ඨාය වෙනෙයාබන්ධවෙ සත්තෙ වොලොකෙන්තො අද්දස “අජ්ජ මයි සායන්හසමයෙ ධම්මං දෙසෙන්තෙ එකො මණ්ඩුකො මම සරෙ නිමිත්තං ගණ්හන්තො පරුපක්කමෙන මරිත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා මහතා දෙවපරිවාරෙන මහාජනස්ස පස්සන්තස්සෙව ආගමිස්සති, තත්ථ බහුතං ධම්මාභිසමයො භවිස්සති”ති දිස්වා පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙන්වා පත්තවිවරමාදාය මහතා භික්ඛුසඤ්ඤා සද්ධිං වම්පානගරං පිණ්ඩාය පවිසිත්වා, භික්ඛුනං සුලභපිණ්ඩපාතං කත්වා කතහත්තකිච්චො විහාරං පවිසිත්වා භික්ඛුසු වත්තං දස්සෙන්වා, අත්තනො අත්තනො දිවාට්ඨානං ගතෙසු ගන්ධකුටිං පවිසිත්වා ඵලසමාපත්තිසුඛෙන දිවසභාගං ඛෙපෙන්වා, සායන්හසමයෙ චතුසු පරිසාසු සන්තිපතිතාසු සුරහිගන්ධකුටිනො නික්ඛමිත්වා තඤ්ඤානුරූපෙන පාටිභාරියෙන පොක්ඛරණීතිරෙ ධම්මසභාමණ්ඩපං පවිසිත්වා අලඬකතවරබුද්ධාසනෙ නිසිත්තො මනොසිලාතලෙ සිහනාදං නදන්තො අජම්භිතකෙසරසිහො විය අට්ඨකිගසමන්තාගතං බ්‍රහ්මස්සරං නිව්ඡාරෙන්තො අවිත්තෙයොන බුද්ධානුභාවෙන අනුපමාය බුද්ධලිලාය ධම්මං දෙසෙතුං ආරභී.

තස්මිඤ්ච බණෙ එකො මණ්ඩුකො පොක්ඛරණීනො ආගන්ත්වා “ධම්මො එසො වුච්චති”ති ධම්මසඤ්ඤාය සරෙ නිමිත්තං ගණ්හන්තො පරිසපරියන්තෙ නිපජ්ජී. අපෙකො වච්ඡපාලො තං පදෙසං ආගතො සත්ථාරං ධම්මං දෙසෙන්තං පරිසඤ්ච පරමෙන උපසමෙන ධම්මං සුණන්තං දිස්වා තග්ගතමානසො දණ්ඩමොලුබ්භ තිට්ඨන්තො මණ්ඩුකං අනොලොකෙන්වා තස්ස සීසෙ සන්තිරුමිතිත්වා අට්ඨාසී. සො ධම්මසඤ්ඤාය පසන්තවිත්තො තාවදෙව කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ ද්වාදසයොජනිකෙ කතකවිමානෙ නිබ්බත්තිත්වා සුත්තජ්ජබුද්ධො විය තත්ථ අව්ඡරාසඬ්ඨපරිවුතං අත්තානං දිස්වා “කුතො නු බො ඉධ අහං නිබ්බන්තො”ති ආවජ්ජෙන්තො පුරිමජාතිං දිස්වා “අහමි නාම ඉධ උප්පජ්ජී, ඊදිසඤ්ච සම්පත්තිං පටිලභිං, කිං නු බො කම්මං අකාසී”න්ති උපධාරෙන්තො අඤ්ඤං න අද්දස අඤ්ඤානු භගවතො සරෙ නිමිත්තග්ගාහා. සො තාවදෙව සභ විමානෙන ආගන්ත්වා විමානතො ඔතරිත්වා, මහාජනස්ස පස්සන්තස්සෙව මහතා පරිවාරෙන මහත්තෙන දිබ්බානුභාවෙන උපසඬ්ඨකමිත්වා, භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්භ තමස්සමානො අට්ඨාසී. අප් නං භගවා ජානන්තොව මහාජනස්ස කම්මඵලං බුද්ධානුභාවඤ්ච පච්චක්ඛං කාතුං –

857. “කො මෙ වන්දති පාදානි, ඉද්ධියා යසසා ජලං;
අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, සබ්බා ඔභාසයං දිසා”ති. –

පුච්ඡී. තත්ථ කොති දෙවනාගයක්ඛමනුස්සාදිසු කො, කතමොති අත්ථො. මෙති මම. පාදානීති පාදෙ. ඉද්ධියාති ඉමාය ඊදිසාය දෙවද්ධියා. යසසාති ඉමිනා ඊදිසෙන පරිවාරෙන පරිච්ඡෙදෙන ව. ජලන්ති වීජ්ජොතමානො. අභික්කන්තෙනාති අතිවිය කන්තෙන කමතියෙන සුන්දරෙන. වණ්ණෙනාති ඡව්චණ්ණෙන, සරිරවණ්ණෙනිහායාති අත්ථො.

අප් දෙවපුත්තො අත්තනො පුරිමජාතිආදිං ආවි කරොන්තො ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසී –

858. “මණ්ඩුකොහං පුරෙ ආසීං, උදකෙ වාරිගොවරො;
තව ධම්මං සුණන්තස්ස, අවධි වච්ඡපාලකො.

859. “මුහුත්තං චිත්තපසාදස්ස, ඉද්ධිං පස්ස යසඤ්ච මෙ;
ආනුභාවඤ්ච මෙ පස්ස, වණ්ණං පස්ස ජුතිඤ්ච මෙ.

860. “යෙ ව තෙ දීසමද්ධානං, ධම්මං අස්සොසුං ගොතම;
පත්තා තෙ අවලට්ඨානං, යත්ථ ගන්ත්වා න සොවරෙ”ති.

858. තත්ථ පුරෙති පුරිමජාතියං. උදකෙති ඉදං තදා අත්තනො උප්පත්තිට්ඨානදස්සනං. උදකෙ මණ්ඩුකොති එතෙන උද්ධුමායිකාදිකස්ස ථලෙ මණ්ඩුකස්ස නිවත්තනං කතං හොති. ගාවො වරන්ති එත්ථාති ගොවරො, ගොවරො වියාති ගොවරො, සාසෙසනට්ඨානං. වාරි උදකං ගොවරො එතස්සාති වාරිගොවරො. උදකවාරිපි හි කොචි කච්ඡපාදි අවාරිගොවරොපි හොතිති “වාරිගොවරො”ති විසෙසෙන්වා වුත්තං. තව ධම්මං සුණන්තස්සාති බ්‍රහ්මස්සරෙන කරච්ඡකරුතඤ්ජුනා දෙසෙන්තස්ස තව ධම්මං “ධම්මො එසො වුච්චති”ති සරෙ නිමිත්තග්ගාහවසෙන සුණන්තස්ස, අනාදරෙ වෙතං සාමිච්චනං වෙදිතබ්බං. අවධි වච්ඡපාලකොති වච්ඡෙ රක්ඛන්තො ගොපාලදාරකො මම සමීපං ආගන්ත්වා දණ්ඩමොලුබ්භිත්වා තිට්ඨන්තො මම සීසෙ දණ්ඩං සන්තිරුමිතිත්වා මං මාරෙසී.

859. මුහුත්තං චිත්තපසාදස්සාති තව ධම්මෙ මුහුත්තමත්තං උප්පන්නස්ස චිත්තපසාදස්ස හෙතුභූතස්ස ඉද්ධිත්ති සම්ඥං, දිබ්බචිහුත්ති අත්ථො. යසන්ති පරිවාරං. ආනුභාවන්ති කාමචණ්ණිකාදිදිබ්බානුභාවං. චණ්ණන්ති සරිරචණ්ණසම්පත්තිං. ජුක්තින්ති ද්වාදසයොජනාති ඵරණසමත්ථං පභාවිසෙසං.

860. යෙනි යෙ සත්තා. ව-සද්දො ඛාතිරෙකෙ. තෙනි තව. දීසමද්ධානන්ති බහුවෙලං. අස්සොසුන්ති සුණංසු. ගොතමාති හගවන්තං ගොත්තෙන ආලපති. අවලට්ඨානන්ති නිබ්බානං. අයඤ්භෙත්ථ අත්ථො – ගොතම හගවා අභං විය ඉත්තරමෙව කාලං අසුණිත්වා යෙ පන කතපුඤ්ඤා චිරං කාලං තව ධම්මං අස්සොසුං සොතුං ලභිංසු, තෙ දීසරත්තං සංසාරඛාසනාභිභූතා ඉමෙ සත්තා යත්ථ ගන්ත්වා න සොවෙය්‍යං, තං අසොකං සස්සතභාවෙන අවලං සන්තිපදං පත්තා ඵව, න තෙසං තස්ස පත්තියා අන්තරායොති.

අථස්ස හගවා සම්පත්තපරිසාය ව උපනිස්සයසම්පත්තිං ඔලොකෙන්වා විත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සො දෙවපුත්තො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, චතුරාසිතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. දෙවපුත්තො හගවන්තං වන්දිත්වා තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා භික්ඛුසඤ්ඤා ව අඤ්ජලිං කත්වා සහ පරිවාරෙන දෙවලොකමෙව ගතොති.

මණ්ඩුකදෙවපුත්තවිමානචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. රෙවතීවිමානචණ්ණනා

උට්ඨෙහි රෙවතෙ සුපාපධම්මෙහි රෙවතීවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා ඛාරාණසියං විහරති ඉසිපතනෙ මිගදායෙ. තෙන සමයෙන ඛාරාණසියං සද්ධාසම්පන්නස්ස කුලස්ස පුත්තො නන්දියො නාම උපාසකො අහොසි සද්ධාසම්පන්නො දායකො දානපති සඤ්ඤාපට්ඨාකො. අථස්ස මාතෘපිතරො සම්මුඛගෙහතො මාතුලධීරං රෙවතිං නාම කඤ්ඤං ආනෙතුකාමා අහෙසුං. සා පන අස්සද්ධා අදානසීලා, නන්දියො තං න ඉච්ඡී. තස්ස මාතා රෙවතිං ආභ “අම්ම, ත්වං ඉමං ගෙහං ආගන්ත්වා භික්ඛුසඤ්ඤා නිසීදනට්ඨානං හරිතෙන ගොමයෙන උපලිම්පිත්වා ආසනාති පඤ්ඤාපෙහි, ආධාරකෙ යපෙහි, භික්ඛුනං ආගතකාලෙ වන්දිත්වා පත්තං ගහෙන්වා නිසීදාපෙන්වා ධම්මකරණෙන පාතියං පරිස්සාවෙන්වා භුත්තකාලෙ පත්තාති ධොවාහි, ඵවං මෙ පුත්තස්ස ආරාධකා හවිස්සසී”ති. සා තථා අකාසි. අථ නං “ඔවාදක්ඛමා ජාතා”ති පුත්තස්ස ආරොචෙන්වා තෙන “සාධු”ති සම්පට්චිතෙන දිවසං යපෙන්වා ආවාහං කරිංසු.

අථ නං නන්දියො ආභ “සවෙ භික්ඛුසඤ්ඤා මාතෘපිතරො ව මෙ උපට්ඨතිස්සසි, ඵවං ඉමස්මිං ගෙහෙ වසිතුං ලභිස්සසි, අප්පමත්තා හොති”ති. සා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා කිඤ්චි කාලං සද්ධා විය හුන්වා හත්තාරං අනවත්තෙන්ති ද්වෙ පුත්තෙ විජායී. නන්දියස්ස මාතෘපිතරො කාලමකංසු. ගෙහෙ සබ්බස්සරියං තස්සා ඵව අහොසි. නන්දියොපි මහාදානපති හුන්වා භික්ඛුසඤ්ඤා දානං පට්ඨපෙසි, කපණ්දධිකාදීනම්පි ගෙහද්වාරෙ පාකවත්තං පට්ඨපෙසි. ඉසිපතනමහාවිහාරෙ චතුරි ගබ්භෙහි පටිමණ්ඩිතං චතුසාලං කාරෙන්වා මඤ්චපියාදීනි අත්ථාරාපෙන්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤා මහාදානං දත්වා තථාගතස්ස හත්ථෙ දක්ඛිණොදකං පාතෙන්වා නියායාදෙසි, සහ දක්ඛිණොදකදානෙන තාවතිංසහවතෙ ආයාමතො ව විත්ථාරතො ව සමන්තා ද්වාදසයොජනිකො යොජනසතුබ්බෙධො සත්තරත්තමයො අවිජරාගණසහස්සසඤ්ඤාට්ඨො දිබ්බපාසාදො උග්ගඤ්ජී.

අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දෙවචාරිකං වරන්තො තං පාසාදං දිස්වා අත්තානං වන්දිතුං ආගතෙ දෙවපුත්තෙ පුච්ඡී “කස්සායං පාසාදො”ති? “ඉමස්ස, හන්තෙ, පාසාදස්ස සාමිකො මනුස්සලොකෙ ඛාරාණසියං නන්දියො නාම කුටුම්භිකපුත්තො සඤ්ඤා ඉසිපතනමහාවිහාරෙ චතුසාලං කාරෙසි, තස්සායං නිබ්බන්තො පාසාදො”ති ආභංසු. පාසාදෙ නිබ්බන්තදෙවචරායොපි ථෙරං වන්දිත්වා “හන්තෙ, මයං ඛාරාණසියං නන්දියස්ස නාම උපාසකස්ස පරිවාරිකා හවිතුං ඉධ නිබ්බන්තා, තස්ස ඵවං වදෙථ “තුය්හං පරිවාරිකා හවිතුං නිබ්බන්තා, දෙවතායො තයි විරායන්තෙ උක්කණ්ඨිතා, දෙවලොකසම්පත්ති නාම මත්තිකාභාජනං භින්දිත්වා සුවණ්ණභාජනස්ස ගහණං විය අතිමනාප’න්ති වත්වා ඉධාගමනත්ථාය තස්ස වදෙථා”ති ආභංසු. ථෙරො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා සහසා දෙවලොකතො ආගන්ත්වා චතුපරිසමජ්ඣෙ හගවන්තං පුච්ඡී “නිබ්බන්තති නු ඛො, හන්තෙ, කතපුඤ්ඤානං මනුස්සලොකෙ ධීතානංයෙව දිබ්බසම්පත්ති”ති? “නනු තෙ, මොග්ගල්ලාන, නන්දියස්ස දෙවලොකෙ නිබ්බන්තා දිබ්බසම්පත්ති සාමං දිට්ඨා, කස්මා මං පුච්ඡසී”ති? “ඵවං, හන්තෙ, නිබ්බන්තති”ති. අථස්ස සත්ථා “යථා චිරං විජ්ජෙවස්සිත්වා ආගතං පුරිසං මිත්තබන්ධවා අභිනන්දන්ති සම්පට්චින්නති, ඵවං කතපුඤ්ඤං පුග්ගලං ඉතො පරලොකං ගතං සකාති පුඤ්ඤාති සම්පත්තිහත්ථෙහි සම්පට්චින්නති පටිග්ගණන්ති”ති දස්සෙන්තො –

861. “විරජ්ජවාසිං පුරිසං, දුරතො සොත්ථිමාගතං;
ඤාතිමිත්තා සුභජ්ජා ව, අභිනන්දන්ති ආගතං.

862. “තථෙව කතපුඤ්ඤම්පි, අස්මා ලොකා පරං ගතං;
පුඤ්ඤාති පටිග්ගණන්ති, පියං ඤාතිව ආගත”න්ති. – ගාථා අභාසි;

නන්දියො තං සුත්වා භියොයාසොමත්තාය දානාති දෙති, පුඤ්ඤාති කරොති, සො වණ්ජජාය ගච්ඡන්තො රෙවතිං ආභ “භද්දෙ, මයා පට්ඨපිතං සඤ්ඤා දානං අනාථානං පාකවත්තඤ්ච ත්වං අප්පමත්තා පවත්තෙය්‍යාසී”ති. සා

“සාධු”නි පටිස්සුණි. සො පවාසගතොපි යත්ථ යත්ථ වාසං කප්පෙති, තත්ථ තත්ථ භික්ඛූනං අනාථානඤ්ච යථාච්චවං දානං දෙති යෙව. තස්ස අනුකම්පාය ඛිණ්ණාසවා දුරතොපි ආගන්ත්වා දානං සම්පට්ච්ඡන්ති. රෙවතී පන තස්මිං ගතෙ කතිපාහමෙව දානං පවත්තෙන්වා අනාථානං හත්තං උපච්ඡින්නදි, භික්ඛූනම්පි හත්තං කණාපකං බිලඬගදුති යං අදාසි . භික්ඛූනං භුත්තට්ඨානෙ අත්තනා භුත්තාවසෙසාති සිත්ථාති මච්ඡමංසඛණ්ඩම්ස්සකාති වලකට්ඨිකාති ව පකිරිත්වා මනුස්සානං දස්සෙති “පස්සථ සමණානං කම්මං, සද්ධාදෙයාං නාම එවං ඡඩ්ඛෙන්ති”ති.

අථ නන්දියො වොහාරකසිද්ධි යථාලාභො ආගන්ත්වා තං පවත්තිං සුත්වා රෙවතිං ගෙහතො නිහරිත්වා ගෙහං පාවිසි. දුතියදිවසෙ බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස මහාදානං පවත්තෙන්වා නිව්චහත්තං අනාථහත්තඤ්ච සම්මදෙව පවත්තෙසි, අත්තනො සහායෙහි උපනිතං රෙවතිං සාසච්ඡාදනපරමතාය යපෙසි. සො අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ අත්තනො විමානෙයෙව නිබ්බන්ති. රෙවතී පන සබ්බං දානං පච්ඡින්නදිත්වා “ඉමෙසං වසෙන මය්හං ලාභසක්කාරො පරිභාසි”ති භික්ඛුසඬ්ඨස්ස අක්කොසන්ති පරිභාසන්ති විවරති. අථ වෙස්සවණො ද්වෙ යක්ඛෙ ආණාපෙසි “ගච්ඡථ, හණෙ, බාරාණසීනගරෙ උග්ගොසථ “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ රෙවතී ජීවන්තියෙව නිරයෙ පක්ඛිපියති”ති”. තං සුත්වා මහාපනො සංවෙගජානො භිතතසිතො අහොසි.

අථ රෙවතී පන පාසාදං අභිරුහිත්වා ද්වාරං ථකෙන්වා නිසිදි. සත්තමෙ දිවසෙ තස්සා පාපකම්මසඤ්චොදිතෙන වෙස්සවණෙන රඤ්ඤා ආණත්තා ජලිතකපිලකෙසමස්සුකා විපිට්ඨරූපනාසිකා පරිණතදායා ලොහිතක්ඛා සජ්ඣධරසමානවණ්ණො අනිවිය භයානකරූපා ද්වෙ යක්ඛා උපගන්ත්වා “උට්ඨෙහි, රෙවතෙ, සුපාපධම්මෙ”ති ආදීති වදන්තා නානාබාහාසු ගහෙන්වා “මහාපනො පස්සතු”ති සකලනගරෙ වීථිතො වීථිං පරිබ්භමාපෙන්වා ආකාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා තාවතිංසභවනං නෙන්වා නන්දියස්ස විමානං සම්පත්තිඤ්චස්සා දස්සෙන්වා තං විලපන්තිංයෙව උස්සදනිරයසම්පං පාපෙසුං. තං යමුපුරිසා උස්සදනිරයෙ බිපිංසු. තෙනාහ –

863. “උට්ඨෙහි රෙවතෙ සුපාපධම්මෙ, අපාරුතද්වාරෙ අදානසීලෙ;
නෙස්සාම තං යත්ථ ථුනන්ති දුග්ගතා, සමප්පිතා නෙරයිකා දුබ්බතා”ති.

තත්ථ උට්ඨෙහීති උට්ඨහ, න දානෙස පාසාදො තං නිරයභයතො රක්ඛිතුං සක්කොති, තස්මා සීසං උට්ඨහිත්වා ආගච්ඡාහීති අත්ථො. රෙවතෙති තං නාමෙන ආලපති. සුපාපධම්මෙති ආදිනා උට්ඨානස්ස කාරණං වදති. යස්මා ත්වං අරියානං අක්කොසනපරිභාසනාදිනා සුට්ථු ලාමකපාපධම්මා, යස්මා ව අපාරුතං ද්වාරං නිරයස්ස තව පවෙසනත්ථං, තස්මා උට්ඨෙහීති. අදානසීලෙති කස්සචි කිඤ්චි න දානසීලෙ කදරියෙ මච්ඡරිති, ඉදම්පි උට්ඨානස්සෙව කාරණවචනං. යස්මා දානසීලානං අමච්ඡරිතං තව සාමිකසදිසානං සුගතියං නිවාසො, තාදිසානං පන අදානසීලානං මච්ඡරිතං නිරයෙ නිවාසො, තස්මා උට්ඨෙහි, මුහුත්තමත්තම්පි තව ඉධ යාතුං න දස්සාමීති අධිප්පායො. යත්ථ ථුනන්ති දුග්ගතාති දුක්ඛගතත්තා දුග්ගතා. නෙරයිකාති නිරයදුක්ඛෙන සමප්පිතා සමඬ්භිභූතා යස්මිං නිරයෙ ථුනන්ති, යාව පාපකම්මං න බාන්ති හොති, තාව නික්ඛම්තුං අලහන්තා නිත්ථුනන්ති, තත්ථ තං නෙස්සාම නයිස්සාම බිපිස්සාමාති යොජනා.

864. “ඉච්චෙව වත්ථාන යමස්ස දුතා, තෙ ද්වෙ යක්ඛා ලොහිතක්ඛා බ්‍රහන්තා;
පච්චෙකබාහාසු ගහෙන්වා රෙවතං, පක්කාමයුං දෙවගණස්ස සන්තිකෙ”ති. –

ඉදං සඬ්භිතිකාරවචනං.

තත්ථ ඉච්චෙව වත්ථානාති ඉති එව “උට්ඨෙහී”ති ආදිනා වත්ථා, වචනසමනන්තරමෙවාති අත්ථො. යමස්ස දුතාති අප්පට්ඨෙධනියතස්ස යමස්ස රඤ්ඤො දුතසදිසා. වෙස්සවණෙන හි තෙ පෙසිතා . තථා හි තෙ තාවතිංසභවනං නයිංසු. කෙච්චි “න යමස්ස දුතා”ති න-කාරං “යමස්සා”ති පදෙන සම්බන්ධිත්වා “වෙස්සවණස්ස දුතා”ති අත්ථං වදන්ති, තං න යුජ්ජති. න හි න යමදුතතාය වෙස්සවණස්ස දුතාති සිජ්ඣති. යජන්ති තත්ථ බලිං උපහරන්තිති යක්ඛා. ලොහිතක්ඛාති රත්තනයනා. යක්ඛානඤ්චි නෙන්තාති අතිලොහිතාති හොන්ති. බ්‍රහන්තාති මහන්තා. පච්චෙකබාහාසුති එකො එකබාහායං, ඉතරො ඉතරබාහායන්ති පච්චෙකං බාහාසු. රෙවතන්ති රෙවතිං. රෙවතාතිපි තස්සා නාමමෙව. තථා හි “රෙවතෙ”ති ථුනන්තං. පක්කාමයුන්ති පක්කාමෙසුං, උපනෙසුන්ති අත්ථො. දෙවගණස්සාති තාවතිංසභවනෙ දෙවසඬ්ඨස්ස.

එවං තෙහි යක්ඛෙහි තාවතිංසභවනං නෙන්වා නන්දියවිමානස්ස අච්ඡරෙ යපිතා රෙවතී තං සූරියමණ්ඩලසදිසං අනිවිය පහස්සරං දිස්වා –

865. “ආදිච්චවණ්ණං රූචිරං පහස්සරං, බාමිහං සුභං කඤ්චනජාලජන්තං;
කස්සෙතමාකිණ්ණජනං විමානං, සූරියස්ස රංසිරිව ජොතමානං.

866. “නාරිගණා වන්දනසාරලිත්තා, උභතො විමානං උපසොභයන්ති;
තං දිස්සති සූරියසමානවණ්ණං, කො මොදති සග්ගපත්තො විමානෙ”ති. –

තෙ යක්ඛෙ පුච්ඡි. තෙපි තස්සා –

867. “බාරාණසියං නන්දියො නාමාසි, උපාසකො අමච්ඡරී දානපති වදඤ්ඤ;

තස්සෙනමාකිණ්ණජනං විමානං, සූරියස්ස රංසිරිව ජොතමානං.

868. “නාරිගණා වන්දනසාරලිත්තා, උභතො විමානං උපසොභයන්ති;
තං දිස්සති සූරියසමානවණ්ණං, සො මොදති සග්ගපත්තො විමානෙ”ති. —

ආචික්ඛිංසු.

868. තත්ථ වන්දනසාරලිත්තාති සාරභූතෙන වන්දනගන්ධෙන අනුලිත්තසිරිතා. උභතො විමානන්ති විමානං උභතො අත්තො වෙව ඛති ව සඬගීතාදිහි උපෙච්ච සොභයන්ති.

අථ රෙවතී —

869. “නන්දියස්සාහං හරියා, අගාරිනී සබ්බකුලස්ස ඉස්සරා;
භත්තු විමානෙ රමිස්සාමි දානහං, න පත්ථයෙ නිරයං දස්සනායා”ති. —

ආහ. තත්ථ අගාරිනීති ගෙහසාමිනී. “හරියා සගාමිනී”තිපි පදන්ති, හරියා සහගාමිනීති අත්ථො. සබ්බකුලස්ස ඉස්සරා භත්තුති මම භත්තු නන්දියස්ස සබ්බකුටුම්භිකස්ස ඉස්සරා සාමිනී අහොසිං, තස්මා ඉදානිපි විමානෙ ඉස්සරා භවිස්සාමිති ආහ. විමානෙ රමිස්සාමි දානහන්ති ඵලං පලොභෙතුමෙව හි තං තෙ තත්ථ නෙසුං. න පත්ථයෙ නිරයං දස්සනායාති යං පන නිරයං මං තුම්භෙ නෙතුකාමා, තං නිරයං දස්සනායපි න පත්ථයෙ, කුතො පටිසිතූන්ති වදති.

ඵලං වදන්තිමෙව “ත්ථං තං පත්ථෙහි වා මා වා, කිං තව පත්ථනායා”ති නිරයසමීපං නෙත්වා —

870. “ඵසො තෙ නිරයො සුපාපධම්මෙ, පුඤ්ඤං තයා අකතං ජීවලොකෙ;
න හි මච්ඡරී රොසකො පාපධම්මො, සග්ගුපගානං ලභති සහඛ්‍යත”න්ති. —

ගාථමාහංසු. තස්සත්ථො — ඵසො තව නිරයො, තයා දීඝරත්තං මහාදුක්ඛං අනුභවිතබ්බට්ඨානභූතො. කස්මා? පුඤ්ඤං තයා අකතං ජීවලොකෙ, යස්මා මනුස්සලොකෙ අප්පමත්තකම්පි තයා පුඤ්ඤං නාම න කතං, ඵලං අකතපුඤ්ඤො පන තාදිසො සත්තො මච්ඡරී අත්තතො සම්පත්තිනිගුහනලක්ඛණෙන මච්ඡරෙන සමන්තාගතො, පරෙසං රොසුප්පාදනෙන රොසකො, ලොභාදිහි පාපධම්මෙහි සමඬගීභාවතො පාපධම්මො සග්ගුපගානං දෙවෘතං සහඛ්‍යතං සහභාවං න ලභතිති යොජනා.

ඵලං පන වත්වා තෙ ද්වෙ යක්ඛා තත්ථෙවත්තරධායිංසු. තංසදිසෙ පන ද්වෙ නිරයපාලෙ සංසවකො නාම ගුප්තනිරයෙ පක්ඛිපිතුං ආකඬ්ඨන්තෙ පස්සිත්වා —

871. “කිං නු ගුප්ඤ්ච මුත්තඤ්ච, අසුචි පට්ඨස්සති;
දුග්ගන්ධං කිමීදං මිළ්භං, කිමෙනං උපවායති”ති. —

තං නිරයං පුච්ඡී.

872. “ඵස සංසවකො නාම, ගම්භිරො සතපොරිසො;
යත්ථ වස්සසහස්සානි, තුවං පච්චසි රෙවතෙ”ති. —

තස්මිං කපීතෙ තත්ථ අත්තතො නිබ්බන්තිහෙතුභූතං කම්මං පුච්ඡන්ති —

873. “කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කෙන සංසවකො ලද්ධො, ගම්භිරො සතපොරිසො”ති. — ආහ;

874. “සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ වාපි, අඤ්ඤෙ වාපි වනිබ්බකෙ;
මුසාවාදෙන වඤ්චෙසි, තං පාපං පකතං තයා”ති. —

තස්සා තං කම්මං කථෙත්වා පුන තෙ —

875. “තෙන සංසවකො ලද්ධො, ගම්භිරො සතපොරිසො;
තත්ථෙ වස්සසහස්සානි, තුවං පච්චසි රෙවතෙ”ති. —

ආහංසු. තත්ථ සංසවකො නාමානි නිච්චකාලං ගුප්තත්තාදිඅසුචිස්ස සංසවනතො පග්ගරණතො සංසවකො නාම.

න කෙවලං තුය්හං ඉධ සංසවකලාහො ඵල, අථ ඛො ඵත්ථ අනෙකානි වස්සසහස්සානි පච්චිත්වා උත්තිණ්ණාය භත්ථච්ඡෙදාදිලාභොපිති දස්සෙතුං —

876. “භත්ථෙපි ඡිත්තන්ති අථොපි පාදෙ, කණ්ණෙපි ඡිත්තන්ති අථොපි නාසං;

අපොයි කාකොළගණා සමෙව්ව, සඬගම්ම බාදන්ති විචන්දමාන”න්ති. —

තත්ථ ලද්ධබ්බකාරණං ආභංසු. තත්ථ කාකොළගණාති කාකසඬසා. තෙ කිරස්සා තිගාවුතප්පමාණෙ සරිරෙ අනෙකසනාති අනෙකසහස්සාති පතිත්වා තාලක්ඛන්ධපරිමාණෙහි සුනිසිතග්ගෙහි අයොමයෙහි මුඛතුණ්ඨෙහි විජ්ඣිත්වා විජ්ඣිත්වා බාදන්ති, මංසං ගහිතගහිතට්ඨානෙ කම්මබලෙන පුරතෙව. තෙනාහ “කාකොළගණා සමෙව්ව, සඬගම්ම බාදන්ති විචන්දමාන”න්ති.

පුන සා මනුස්සලොකං පච්චානායනාය යාවනාදිවසෙන තං තං විජ්ජලපි. තෙන වුත්තං —

877. “සාධු බො මං පටිනෙථ, කාහාමි කුසලං බහුං;
දානෙන සමචරියාය, සංයමෙන දමෙන ව;
යං කත්වා සුඛිතා භොන්ති, න ව පච්ඡානුතප්පරෙ”ති.

පුන නිරයපාලා —

878. “පුරෙ තුවං පමජ්ජිත්වා, ඉදානි පරිදෙවසි;
සයං කතානං කම්මානං, විපාකං අනුභොස්සසි”ති. —

ආභංසු. පුන සා ආහ —

879. “කො දෙවලොකතො මනුස්සලොකං, ගන්ත්වාන පුට්ඨො මෙ ඵලං වදෙය්‍ය;
නික්ඛිත්තදණ්ඨෙසු දදාථ දානං, අච්ඡාදනං සෙය්‍යාමථන්තපානං;
න හි මච්ඡරී රොසකො පාපධම්මො, සග්ගුපගානං ලහති සහබ්‍යතං.

880. “සාහං නුත ඉතො ගන්ත්වා, යොනිං ලද්ධාන මානුසිං;
වදඤ්ඤු සීලසම්පන්නා, කාහාමි කුසලං බහුං;
දානෙන සමචරියාය, සංයමෙන දමෙන ව.

881. “ආරාමානි ව රොපිස්සං, දුග්ගෙ සඬකමානි ව;
පපඤ්ච උදපානඤ්ච, විජ්ජපන්නෙන චෙතසා.

882. “වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිහාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨඬගසුසමාගතං.

883. “උපොසථං උපවසිස්සං, සදා සීලෙසු සංවුතා;
න ව දානෙ පමජ්ජිස්සං, සාමං දිට්ඨමීදං මයා”ති.

884. “ඉච්චෙවං විජ්ජලපන්තිං, ඵන්දමානං තතො තතො;
බ්බිංසු නිරයෙ සොරෙ, උද්ධංපාදං අවංසිර”න්ති. —

ඉදං සඬගීතිකාරවචනං. පුන සා —

885. “අහං පුරෙ මච්ඡරීති අහොසිං, පරිභාසිකා සමණබ්‍රාහ්මණානං;
චිතට්ඨන ව සාමිකං වඤ්චයිත්වා, පච්චාමහං නිරයෙ සොරරූපෙ”ති. —

ඔසානගාථමාහ. තත්ථ “අහං පුරෙ මච්ඡරීති”ති ගාථා නිරයෙ නිබ්බත්තාය වුත්තා, ඉතරා අනිබ්බත්තාය ඵවාති වෙදිතබ්බා. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යාමෙවාති.

භික්ඛු රෙවතියා යක්ඛෙහි ගහෙත්වා නීතභාවං භගවතො ආරොවෙසුං. තං සුත්වා භගවා ආදිතො පට්ඨාය ඉමං වත්ථුං කට්ඨන්වා උපරි විත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණි. කාමඤ්චෙනං රෙවතිපට්ඨිද්ධාය කථාය යෙභුය්‍යභාවතො “රෙවතිවිමාන”න්ති වොහරියති, යස්මා පන රෙවති විමානදෙවතා න භොති, නන්දියස්ස පන දෙවපුත්තස්ස විමානාදිසම්පත්තිපටිසංයුත්තඤ්චෙනං, තස්මා පුරිසවිමානෙස්වෙව සඬගහං ආරොපිතන්ති දට්ඨබ්බං.

රෙවතිවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ඡත්තමාණවකවිමානවණ්ණනා

යො වදනං පවරො මනුපෙසුති ඡත්තමාණවකවිමානං. තස්ස කා උජ්ජන්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන සමයෙන සෙනබ්‍යායං අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කිච්ඡාලද්ධො පුත්තො ඡත්තො නාම බ්‍රාහ්මණමාණවො අහොසි. සො වයජ්ජත්තො පිතරා පෙසිතො උක්කට්ඨං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස පොක්ඛරසාතිස්ස සන්තිකෙ මෙධාවිතාය අනලසනාය ව න විරෙතෙව මන්තෙ විජ්ජාට්ඨානානි ව උග්ගහෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්සිජ්ජෙ නිජ්ජන්තිං පත්තො.

සො ආවරියං අභිවාදෙත්වා “මයා තුමහාකං සන්තිකෙ සිප්පං සික්ඛිතං, කිං වො ගරුදක්ඛිණං දෙමී”ති ආහ. ආවරියො “ගරුදක්ඛිණං නාම අන්තෙවාසිකස්ස විභවානුරූපා, කභාපණසහස්සමානෙහි”ති ආහ. ඡත්තමාණවො ආවරියං අභිවාදෙත්වා සෙතඛං ගන්ත්වා මාතෘපිතරො චන්දිත්වා තෙහි අභිනන්දියමානො කතපට්ඨස්ත්ථාරො තමත්ථං පිතු ආරොචෙත්වා “දෙට් මෙ දාතබ්බයුත්තකං, අප්පෙච දත්වා ආගමීස්සාමී”ති ආහ. තං මාතෘපිතරො “තාත, අප්ප විකාලො, ස්වෙ ගමීස්සසී”ති වත්වා කභාපණෙ නිහරිත්වා භණ්ඩිකං බන්ධාපෙත්වා යපෙසුං. වොරා තං පවත්තිං ඤාත්වා ඡත්තමාණවකස්ස ගමනමග්ගෙ අඤ්ඤාතරස්මිං වනගහනෙ නිලීනා අවිජ්ඣ “මාණවං මාරෙත්වා කභාපණෙ ගණ්ඨස්සාමා”ති.

භගවා පච්චුසසමයෙ මහාකරුණාසමාපත්තිනො වූට්ඨාය ලොකං වොලොකෙත්තො ඡත්තමාණවකස්ස සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨානං, වොරෙහි මාරිකස්ස දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිං, තතො සහ විමානෙන ආගතස්ස තත්ථ සන්තිපතිතපරියාය ව ධම්මාභිසමයං දිස්වා පයමතරමෙව ගන්ත්වා මාණවකස්ස ගමනමග්ගෙ අඤ්ඤාතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිසීදි. මාණවො ආවරියධනං ගහෙත්වා සෙතඛානො උක්කට්ඨාහිමුඛො ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ භගවන්තං නිසීන්තං දිස්වා උපසඬකමිත්වා අට්ඨාසි. “කුභිං ගමීස්සසී”ති භගවතා වුත්තො “උක්කට්ඨං, හො ගොතම, ගමීස්සාමි මය්හං ආවරියස්ස පොක්ඛරසාතිස්ස ගරුදක්ඛිණං දාතු”න්ති ආහ. අථ භගවා “ජානාසි පන ත්වං, මාණව, තිණි සරණානි, පඤ්ච සීලානි”ති වත්වා තෙන “නාහං ජානාමි, කිමත්ටියානි පනෙතානි කිදිසානි වා”ති වුත්තෙ “ඉදමිදිස”න්ති සරණගමනස්ස සීලසමාදානස්ස ව ඵලානිසංසං විභාවෙත්වා “උග්ගණ්භාහි තාව, මාණවක, සරණගමනවිධි”න්ති වත්වා “සාධු උග්ගණ්ඨස්සාමි, කට්ඨං භන්තෙ භගවා”ති තෙන යාවිතො තස්ස රුචියා අනුරූපං ගාථාබන්ධවසෙන සරණගමනවිධිං දස්සෙන්නො –

886. “යො චදතං පචරො මනුපෙසු, සකාමුනී භගවා කතකිච්චො;
පාරගතො බලවීරියසමඬගී, තං සුගතං සරණත්ථමුපෙහි.

887. “රාගවීරාගමනෙජමසොකං, ධම්මමසඬබ්බමප්පට්ඨකුලං;
මධුරමිමං පගුණං සුවිභත්තං, ධම්මමිමං සරණත්ථමුපෙහි.

888. “යත්ථ ව දින්න මහප්ඵලමාහු, චතුසු සුවිසු පුරිසයුගෙසු;
අට්ඨ ව පුග්ගල ධම්මදසා තෙ, සඬසමිමං සරණත්ථමුපෙහි”ති. –

තිස්සො ගාථායො අභාසි.

886. තත්ථ යොති අනියමිතවචනං, තස්ස “ත”න්ති ඉමිනා නියමනං වෙදිතබ්බං. වදනන්ති වදන්තානං. පචරොති සෙට්ඨො, කට්ඨකානං උත්තමො වාදීවරොති අත්ථො. මනුපෙසුනි උක්කට්ඨනිද්දෙසො යථා “සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්ති. භගවා පන දෙවමනුස්සානමපි බ්‍රහ්මානමපි සබ්බෙසමපි සත්තානං පචරොයෙව, භගවතො ව වරිමභවෙ මනුස්සෙසු උප්පන්නතාය වුත්තං “මනුපෙසු”ති. තෙනෙවාහ “සකාමුනී”ති. සකාකුලප්පසුතතාය සකොයා, කායමොනෙයාදීහි සමන්තාගතතො අනවසෙසස්ස ව ඤෙයාස්ස මුනනතො මුනි වාති සකාමුනි. භාග්‍යවත්තතාදීහි චතුහි කාරණෙහි භගවා. චතුහි මග්ගෙහි කාතබ්බස්ස පරිඤ්ඤාදිපභෙදස්ස සොළසවිධස්ස කිච්චස්ස කතත්තා නිප්පාදිතත්තා කතකිච්චො. පාරං සක්කායස්ස පරතීරං නිබ්බානං ගතො සයම්භුඤාණෙන අධිගතොති පාරගතො. අසදිසෙන කායබලෙන, අනඤ්ඤාසාධාරණෙන ඤාණබලෙන, චතුබ්බිධසමිමප්පධානවීරියෙන ව සමන්තාගතත්තා බලවීරියසමඬගී. සොභනගමනත්තා, සුන්දරං ධානං ගතත්තා, සම්මා ගතත්තා, සම්මා ව ගදිතත්තා සුගතො. තං සුගතං සම්මාසම්බුද්ධං සරණත්ථං සරණාය පරායණාය අපායදුක්ඛවට්ඨදුක්ඛපරිත්තාණාය උපෙහි උපගච්ඡ, අප්ප පට්ඨාය අභිතතිවත්තෙන හිතසංවඩ්ඪනෙන “අයං මෙ භගවා සරණං තාණං ලෙණං පරායණං ගති පට්ඨසරණ”න්ති භජ සෙව, එවං ජානාහි වා බුද්ධස්සුනි අත්ථො.

887. රාගවීරාගන්ති අරියමග්ගමාහ. තෙන හි අරියා අනාදිකාලභාවිතමපි රාගං වීරජ්ජෙත්ති. අනෙජමසොකන්ති අරියඵලං. තඤ්ඤි ඵලාසඬබ්බතාය තණ්හාය අවසිට්ඨානඤ්ච සොකනිමිත්තානං කිලෙසානං සබ්බසො පටිප්පස්සම්භනතො “අනෙජං අසොක”න්ති ව වූවිච්චි. ධම්මන්ති සභාවධම්මං. සභාවතො ගහෙතබ්බධම්මො හෙස යදිදං මග්ගඵලනිබ්බානානි, න පරියත්තිධම්මො විය පඤ්ඤාත්තිධම්මවසෙන. ධම්මන්ති වා පරමත්ථධම්මං, නිබ්බානන්ති අත්ථො. සමෙච්ච සම්භුයා පච්චයෙහි කතං සඬබ්බං, න සඬබ්බන්ති අසඬබ්බං. තදෙව නිබ්බානං. නත්ථි එත්ථ කිඤ්චිපි පටිකුලන්ති අප්පට්ඨකුලං. සවනවෙලායං උපපරික්ඛණවෙලායං පටිප්ප්පනවෙලායන්ති සබ්බදාපි ඉට්ඨමෙවාති මධුරං. සබ්බඤ්ඤාඤාණසන්තිස්සයාය පටිභානසම්පදාය පවත්තිතත්තා සුප්පවත්තිභාවතො නිපුණභාවතො ව පගුණං. විභජිතබ්බස්ස අත්ථස්ස බන්ධාදිවසෙන කුසලාදිවසෙන උද්දෙසාදිවසෙන ව සුට්ඨු විභජනතො සුවිභත්තං. තීහිපි පදෙහි පරියත්තිධම්මමෙව වදති. තෙනෙව හිස්ස ආපාඨකාලෙ විය විමද්දනකාලෙපි කට්ඨන්තස්ස විය සුණන්තස්සාපි සම්මුඛිභාවතො උභතොපච්චක්ඛතාය දස්සනත්ථං “ඉම”න්ති වුත්තං. ධම්මන්ති යථාවපටිප්ප්පන්නෙ අපායදුක්ඛපාතතො ධාරණත්ථෙව ධම්මං, ඉදං චතුබ්බිධස්සාපි ධම්මස්ස සාධාරණවචනං. පරියත්තිධම්මොපි හි සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨානමත්තායපි යථාවපටිප්පත්තියා අපායදුක්ඛපාතතො ධාරෙති එව. ඉමස්ස ව අත්ථස්ස ඉදමෙව විමානං සාධකන්ති දට්ඨබ්බං. සාධාරණභාවෙන යථාවුත්තිධම්මස්ස පච්චක්ඛං කත්වා දස්සෙන්නො පුන “ඉම”න්ති ආහ.

888. යත්ථාති යස්මිං අරියසඬ්ඨෙසෙ. දිත්තන්ති පරිච්චත්තං අන්තාදිදෙයාධම්මං. දිත්ත මහජ්ඣලන්ති ගාථාසුඛත්ථං අනුනාසිකලොපො කතො. අච්චත්තමෙව කිලෙසාසුචිතො විසුජ්ඣනෙන සුචිසු “සොනාපන්නො සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො” තිආදිනා (අ. නි. 8.60) චුත්තෙසු චතුසු පුරිසයුගෙසු. අට්ඨාති මග්ගට්ඨඵලට්ඨෙසු යුගලෙ අකත්වා විසුං විසුං ගහණෙන අට්ඨ පුග්ගලා. ගාථාසුඛත්ථමෙව චෙත්ථ “පුග්ගල ධම්මදසා” ති රස්සං කත්වා නිද්දෙසො. ධම්මදසාති චතුසච්චධම්මස්ස නිබ්බානධම්මස්ස ච පච්චක්ඛතො දස්සනකා. දිට්ඨිසිලසාමඤ්ඤෙන සංහතභාවෙන සඬ්ඨං.

එවං හගවතා තිභි ගාථාහි සරණගුණසන්දස්සනෙන සද්ධිං සරණගමනවිධිමිති චුත්ත මාණවො තංතංසරණගුණානුස්සරණමුඛෙන සරණගමනවිධිතො අත්තනො හදයෙ යපිතභාවං විභාවෙන්තො තස්සා තස්සා ගාථාය අනන්තරං “යො චදනං පචරො” තිආදිනා තං තං ගාථං පච්චනුභාසි. එවං පච්චනුභාසිත්වා ධීතස්ස පඤ්ච සික්ඛාපදාති සරුපතො ඵලානිසංසතො ච විභාවෙන්වා තෙසං සමාදානවිධිං කථෙසි. සො තම්පි සුචිද්ධි උපධාරෙන්වා පසන්නමානසො “හන්දාහං හගවා ගම්ප්පාමි” ති චත්වා රතනත්තයගුණං අනුස්සරන්නො තංයෙව මග්ගං පටිපජ්ජි. හගවාපි “අලං ඉමස්ස එත්තකං කුසලං දෙවලොකුපපත්තියා” ති ජෙතවනමෙව අගමාසි.

මාණවස්ස පන පසන්නචිත්තස්ස රතනත්තයගුණං සල්ලක්ඛණවසෙන “සරණං උපෙමි” ති පචත්තචිත්තභූපාදනය සරණෙසු ච, හගවතා චුත්තනයෙන පඤ්චන්තං සීලානං අධිට්ඨානෙන සීලෙසු ච පනිට්ඨිතස්ස තෙනෙව නයෙන රතනත්තයගුණං අනුස්සරන්නස්සෙව ගච්ඡන්තස්ස වොරා මග්ගෙ පරියුට්ඨිංසු. සො තෙ අගණෙන්වා රතනත්තයගුණං අනුස්සරන්නොයෙව ගච්ඡති. තඤ්චෙකො වොරො ගුම්ඛන්තරං උපනිස්සාය ධීතො විසපිතෙන සරෙන සහසාව විජ්ඣත්තං ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්වා කභාපණහණ්ඩිකං ගහෙන්වා අත්තනො සභායෙහි සද්ධිං පක්කාමි. මාණවො පන කාලං කත්වා තාවතිංසභවතෙ තිංසයොජනිකෙ කනකච්චමානෙ සුත්තජ්ඣද්ධො විය අච්ඡරාසහස්සපරිචුතො සට්ඨිසකට්ඨාරාලඬිකාරපටිමණ්ඩිතත්තභාවො නිබ්බන්ති, තස්ස විමානස්ස ආභා සාතිරෙකානි විසතියොජනානි ඵරිත්වා තිට්ඨති.

අථ මාණවං කාලකතං දිස්වා සෙනඛාගාමවාසිනො මනුස්සා සෙනඛාං ගන්ත්වා තස්ස මාතෘපිතුනං උක්කට්ඨගාමවාසිනො ච උක්කට්ඨං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස පොක්ඛරසාතිස්ස කථෙසුං. තං සුත්වා තස්ස මාතෘපිතරො ඤාතිමිත්තා බ්‍රාහ්මණො ච පොක්ඛරසාති සපරිවාරා අස්සුමුඛා රොදමානා තං පදෙසං අගමංසු, යෙභුයොන සෙනඛාවාසිනො ච උක්කට්ඨවාසිනො ච ඉච්ඡානඬිගලවාසිනො ච සන්තිපතිංසු, මහාසමාගමො අහොසි. අථ මාණවස්ස මාතෘපිතරො මග්ගස්ස අවිදුරෙ විතකං සජ්ජෙන්වා සරිරිකිච්චං කාතුං ආරභිංසු.

අථ හගවා චිත්තෙසි “මයි ගතෙ ඡත්තමාණවො මං චන්දිතුං ආගමිස්සති, ආගතඤ්ච තං කතකම්මං කථාපෙන්තො කම්මඵලං පච්චක්ඛං කාරෙන්වා ධම්මං දෙසෙස්සාමි, එවං මහාජනස්ස ධම්මාභිසමයො භවිස්සති” ති චිත්තෙන්වා මහතා භික්ඛුසඬ්ඨෙසන සද්ධිං තං පදෙසං උපගන්ත්වා අඤ්ඤතරස්මි රුක්ඛමුලෙ නිසිදි ඡබ්බණ්ණබුද්ධරංසියො විස්සජ්ජෙන්තො. අථ ඡත්තමාණවදෙවපුත්තොපි අත්තනො සම්පත්තිං පච්චචෙක්ඛිත්වා, තස්සා කාරණං උපධාරෙන්තො සරණගමනඤ්ච සීලසමාදානඤ්ච දිස්වා, විම්භයජාතො හගවති සඤ්ජාතපසාදබ්බුමානො “ඉදානෙවාහං ගන්ත්වා හගවත්තඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඨඤ්ච චන්දිස්සාමි, රතනත්තයගුණෙ ච මහාජනස්ස පාකටෙ කරිස්සාමි” ති කතඤ්ඤානං නිස්සාය සකලං තං අරඤ්ඤපදෙසං එකාලොකං කරොන්නො, සහ විමානෙන ආගන්ත්වා විමානතො ඔරුය්හ මහතා පරිවාරෙන සද්ධිං දිස්සමානරූපො උපසඬ්ඨිකම්ත්වා හගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතන්නො අභිවාදෙන්වා අඤ්ජලිං පග්ගෙහ එකමන්තං අට්ඨාසි. තං දිස්වා මහාජනො “කො නු ඛො අයං දෙවො වා බ්‍රහ්මා වා” ති අච්ඡරියබ්බුතජාතො උපසඬ්ඨිකම්ත්වා හගවත්තං පරිවාරෙසි. හගවා තෙන කතපුඤ්ඤකම්මං පාකටං කාතුං –

- 889. “න තථා තපති නභෙ සුරියො, චන්දො ච න භාසති න චුස්සො;
යථා අතුලමිදං මහජ්ජභාසං, කො නු ත්වං තිදිවා මහිං උපාගා.
- 890. “ඡිත්තදති රංසි පහඬිකරස්ස, සාධිකවිසතියොජනානි ආභා;
රත්තිමපි යථා දිවං කරොති, පරිසුද්ධං විමලං සුභං විමානං.
- 891. “බ්‍රහ්පදුමච්චිත්තපුණ්ඩරිකං, වොකිණ්ණං කුසුමෙහි නෙකචිත්තං;
අරජවිරජගෙමජාලජන්තං, ආකාසෙ තපති යථාපි සුරියො.
- 892. “රත්තම්බරජිතවාසසාහි, අගරුපියඬිගුවන්දනුස්සදාහි;
කඤ්චනතනුසන්තිහත්තවාහි, පරිපූරං ගගනංව තාරකාහි.
- 893. “නරනාරියො බ්‍රහ්මකෙත්ථනෙකවණ්ණා, කුසුමච්චිභූසිතාහරණෙන්ථ සුමනා;
අතිලපමුඤ්චිතා පචන්ති සුරහිං, තපනියවිතතා සුවණ්ණජන්තා.
- 894. “කිස්ස සංයමස්ස අයං විපාකො, කෙනාසි කම්මඵලෙනිදුපපන්නො;
යථා ච තෙ අධිගතමිදං විමානං, තදනුපදං අවවාසි ඉග්ගෙ පුට්ඨො” ති. –

තං දෙවපුත්තං පටිපුච්ඡි.

886. තත්ථ තපතීති දිප්පති. නහෙනි ආකාසෙ. චුස්සොති චුස්සතාරකා. අතුලන්ති අනුපමං, අප්පමාණං වා. ඉදං චුත්තං හොති – යථා ඉදං තව විමානං අනුපමං අප්පමාණං පහස්සරභාවෙන තතො එව මහප්පහාසං ආකාසෙ දිප්පති, න තථා තාරකරූපාති දිප්පන්ති, න චන්දො, තාති තාව තිට්ඨන්තු, නාපි සූරියො දිප්පති, එවංභූතො කො නු ත්වං දෙවලොකතො ඉමං භූමිපදෙසං උපගතො, තං පාකටං කත්වා ඉමස්ස මහාජනස්ස කට්ඨෙති.

890. ඡිත්තදතීති විචිත්තදතී, පචත්තිතුං අදෙන්තො පටිහනන්ති අත්ථො. රංසීති රස්මියො. පහඬිකරස්සාති සූරියස්ස. තස්ස ච විමානස්ස පහා සමන්තතො පඤ්චවිසති යොජනාති ඵරිත්වා තිට්ඨති. තෙනාහ “සාධිකවිසති යොජනාති ආභා”ති. රත්තිමපි යථා දිවං කරොතිති අත්තතො පහාස අන්ධකාරං විධමන්තං රත්තිභාගමිපි දිවසභාගං විය කරොති. පරිසමන්තතො අත්තො වෙච ඛෙව ච සුද්ධතාස පරිසුද්ධං. සබ්බසො මලාභාවෙන විමලං. සුන්දරතාස සුභං.

891. බහුපදුමච්චිත්‍රපුණ්ඩරිකන්ති බහුවිධරත්තකමලඤ්චෙව විචිත්තවණ්ණසෙනකමලඤ්ච. සෙනකමලං පදුමං, රත්තකමලං පුණ්ඩරිකන්ති වදන්ති. වොකිණ්ණං කුසුමෙහීති අඤ්ඤෙහි ව නානාවිධෙහි පුප්ඵෙහි සමොකිණ්ණං. තෙකචිත්තන්ති මාලාකම්මලතාකම්මාදිනානාවිධවිචිත්තං. අරප්චිරජභෙගජාලජන්තන්ති සයං අපගතරජං චිරජෙන නිද්දොසෙන කඤ්චනජාලෙන ඡාදිතං.

892. රත්තමිබරපිතවාසසාහිති රත්තවත්ථාහි වෙච පිතවත්ථාහි ව. එකා හි රත්තං දිබ්බවත්ථං නිවාසෙත්වා පිතං උත්තරියං කරොති, අපරා පිතං නිවාසෙත්වා රත්තං උත්තරියං කරොති. තං සන්ධාය චුත්තං “රත්තමිබරපිතවාසසාහි”ති. අගරූපියඬුගවන්දනුස්සදාහිති අගරූගන්ධෙන පියඬුගමාලාහි වන්දනගන්ධෙහි ව උස්සදාහි, උස්සන්තදිබ්බාගරූගන්ධාදිකාහිති අත්ථො. කඤ්චනතනුසන්තිභත්තවාහිති කතකසදිසසුබ්බමච්ඡවිහි. පරිපූරන්ති තභං තභං විචරන්තිහි සඬිගීතිපසුතාහි ව පරිපුණ්ණං.

893. බහුකෙත්ථාති බහුකා එත්ථ. අනෙකවණ්ණොති නානාරූපා. කුසමච්චිභූසිතාහරණාති විසෙසතො සුරහිවායනත්ථං දිබ්බකුසුමෙහි අලඬිකතදිබ්බාහරණා. එත්ථාති එතස්මිං විමානෙ. සුමනාති සුන්දරමනා පමුදිතචිත්තා. අනිලපමුඤ්චිතා පචන්ති සුරහිත්ති අනිලෙන පමුඤ්චිතගන්ධානං පුප්ඵානං වායුනා විමුත්තපත්තපුටං විය විබන්ධතාය විකසිතතාය ච සුගන්ධං පවායන්ති. “අනිලපඬුපිතා”තිපි පඨන්ති, වාතෙන මන්දං ආචුය්ගමානා භෙගමයපුප්ඵාති අත්ථො. කතකචීරකාදිහි වෙණිආදිසු ඔතතතාය තපනියවිතතා. යෙභුයොන කඤ්චනාහරණෙහි අච්ඡාදිතසරීරතාය සුවණ්ණජන්තා. නරනාරියොති දෙවපුත්තා දෙවධිතරො ච බහුකා එත්ථ තව විමානෙති දස්සෙති.

894. ඉඬිසාති වොදනත්ථෙ නිපාතො පුටියොති පුච්ඡිතො ඉමස්ස මහාජනස්ස කම්මඵලපච්චක්ඛභාවායාති අධිප්පායො.

තතො දෙවපුත්තො ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි –

895. “සයම්ඨ පථෙ සමෙච්ච මාණවෙන, සත්ථානුසාසි අනුකම්පමානො;
තව රතනවරස්ස ධම්මං සුත්වා, කරස්සාමිති ව බ්‍රවිත්ථ ඡත්තො.

896. “ජිනවරපවරං උපෙති සරණං, ධම්මඤ්චාපි තථෙව හික්ඛුසඬ්ඨං;
නොති පයමං අවොචහං හන්තෙ, පච්ඡා තෙ වචනං තථෙවකාසිං.

897. “මා ව පාණවධං විවිධං වරස්ස අසුචිං,
න හි පාණෙසු අසඤ්ඤානං අවණ්ණයිංසු සප්පඤ්ඤා;
නොති පයමං අවොචහං හන්තෙ, පච්ඡා තෙ වචනං තථෙවකාසිං.

898. “මා ව පරජනස්ස රක්ඛිතමිපි, ආදාතබ්බමමඤ්ඤිථො අදින්තං;
නොති පයමං අවොචහං හන්තෙ, පච්ඡා තෙ වචනං තථෙවකාසිං.

899. “මා ව පරජනස්ස රක්ඛිතායො, පරහරියා අගමා අනරියමෙනං;
නොති පයමං අවොචහං හන්තෙ, පච්ඡා තෙ වචනං තථෙවකාසිං.

900. “මා ව චිතථං අඤ්ඤථා අභාණි, න හි මුසාවාදං අවණ්ණයිංසු සප්පඤ්ඤා;
නොති පයමං අවොචහං හන්තෙ, පච්ඡා තෙ වචනං තථෙවකාසිං.

901. “යෙන ව පුරිසස්ස අපෙති සඤ්ඤා, තං මජ්ජං පරිවජ්ජයස්සු සබ්බං;
නොති පයමං අවොචහං හන්තෙ, පච්ඡා තෙ වචනං තථෙවකාසිං.

902. “ස්වාහං ඉධ පඤ්ච සික්ඛා කරිත්වා, පටිපජ්ජිත්වා තථාගතස්ස ධම්මෙ;
ද්දවෙපථමගමාසිං වොරමජ්ඣෙ, තෙ මං තත්ථ වධිංසු හොගහෙතු.

903. “එත්තකමිදං අනුස්සරාමි කුසලං, තතො පරං න මෙ විජ්ජති අඤ්ඤං;
තෙන සුවරිතෙන කම්මුනාහං, උප්පන්නො තිදිවෙසු කාමකාමි.

904. “පස්ස ඛණ්ඩුහුත්තසඤ්ඤමස්ස, අනුධම්මපටිපත්තියා විපාකං;
ජලථිව යසසා සමෙක්ඛමානා, බහුකාමං පිහයන්ති භීතකම්මා.
905. “පස්ස කතිපයාය දෙසනාය, සුගතිඤ්චම්භි ගතො සුබඤ්ච පත්තො;
යෙ ව තෙ සත්තං සුණන්ති ධම්මං, මඤ්ඤෙ තෙ අමතං චුසන්ති බෙමං.
906. “අප්පම්පි කතං මහාවිපාකං, විපුලං හොති තථාගතස්ස ධම්මෙ;
පස්ස කතපුඤ්ඤතාය ඡත්තො, ඔභාසෙති පථවිං යථාපි සුරියො.
907. “කිම්දං කුසලං කිමාවරොම, ඉච්චෙකෙ හි සමෙච්ච මන්තයන්ති;
තෙ මයං පුනරොව ලද්ධ මානුසත්තං, පටිපන්නා විහරෙමු සීලවන්තො.
908. “බහුකාරො අනුකම්පකො ව සත්ථා, ඉති මෙ සති අගමා දිවා දිවස්ස;
ස්වාහං උපගතොම්භි සච්චනාමං, අනුකම්පස්සු පුනපි සුභෙමිහ ධම්මං.
909. “යෙ විධ පජහන්ති කාමරාගං, භවරාගානුසයඤ්ච පහාය මොහං;
න ව තෙ පුන මුපෙන්නි ගබ්භසෙයාං, පරිනිබ්බානගතා හි සිතිභූතා”ති.

895. තත්ථ සයම්ඨ පථෙ සමෙච්ච මාණුවෙනාති ඉධ ඉමස්මිං පථෙ මහාමග්ගෙ සයමෙච උපගතෙන මාණුවෙන බ්‍රාහ්මණකුමාරෙන සමෙච්ච සමාගන්ත්වා. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි සත්තානං යථාරහමනුසාසනතො සත්ථා භගවා, ත්වං යං මාණවං යථාධම්මං අනුසාසි අනුකම්පමානො අනුග්ගණ්හන්තො, තච රතනවරස්ස අග්ගරතනස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස, තං ධම්මං සුත්වා ඉති එවං කරිස්සාමි යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජිස්සාමිති, සො ඡත්තො ඡත්තනාමකො මාණවො බ්‍රවිත්ථ කථෙසිති පදයොජනා.

896. එවං යථාපුච්ඡිතං කම්මං කාරණතො දස්සෙත්වා ඉදාති තං සරුපතො විභාගතො ව දස්සෙත්තො සත්ථාරා සමාදිපිතභාවං අත්තනා ව තත්ථ පච්ඡා පතිට්ඨිතභාවං දස්සෙතුං “ජීනවරපවර”න්තිආදිමාහ. තත්ථ නොති පඨමං අවොචහං හන්තෙති හන්තෙ භගවා “සරණගමනං ජානාසී”ති තයා චුත්තො “නො”ති න “ජානාමී”ති පඨමං අවොචං අහං. පච්ඡා තෙ වචනං තථෙවකාසිත්ති පච්ඡා තයා චුත්තං කථං පරිචත්තෙත්තො තච වචනං තථෙව අකාසිං පටිපජ්ජිං, තිණ්පි සරණාති උපගච්ඡන්ති අත්ථො.

897. විවිධන්ති උච්චාවචං, අප්පසාවජ්ජං මහාසාවජ්ජඤ්චාති අත්ථො. මා වරස්සුති මා අකාසි. අසුචිත්ති කිලෙසාසුචිත්ස්සතාය න සුචිං. පාණෙසු අසඤ්ඤතන්ති පාණසාතතො අවිරතං. න හි අවණ්ණයිංසුති න හි වණ්ණයන්ති. පච්චුප්පන්නකාලත්ථෙ හි ඉදං අතිතකාලවචනං. අථ වා “අවණ්ණයිංසු”ති එකදෙසෙන සකලස්ස කාලස්ස උපලක්ඛණං, තස්මා යථා න වණ්ණයිංසු අතිතමද්ධානං, එවං එතරහිපි න වණ්ණයන්ති, අනාගතෙපි න වණ්ණයිස්සන්තිති චුත්තං හොති.

898-900. පරජනස්ස රක්ඛිතන්ති පරපරිග්ගහිතවත්ථු. තෙනාහ “අදින්න”න්ති. මා අගමාති මා අජ්ඣාචරි. විතථන්ති අතථං, මුසාති අත්ථො. අඤ්ඤාති අඤ්ඤාච, විතථසඤ්ඤී එවං විතථන්ති ජානන්තො එවං මා හණ්ති අත්ථො.

901. යෙනාති යෙන මජ්ජේන, පිතෙනාති අධිප්පායො. අපෙතීති විගච්ඡති. සඤ්ඤාති ධම්මසඤ්ඤා, ලොකසඤ්ඤා එව වා. සබ්බන්ති අනවසෙසං, බීජතො පට්ඨායාති අත්ථො.

902. ස්වාහන්ති සො තදා ඡත්තමාණවභූතො අහං. ඉධ ඉමස්මිං මග්ගපදෙසෙ, ඉමස්මිං වා තච සාසනෙ. තෙනාහ “තථාගතස්ස ධම්මෙ”ති. පඤ්ච සික්ඛාති පඤ්ච සීලාති. කරිත්වාති ආදියිත්වා, අධිට්ඨායාති අත්ථො. ද්වෙපථන්ති ද්විත්තං ගාමසීමානං වෙමජ්ඣුහුතං පථං, සීමන්තරිකපථන්ති අත්ථො. තෙති තෙ වොරා. තත්ථාති සීමන්තරිකමග්ගෙ. හොගහෙතුති ආමිසකිඤ්චික්ඛන්තිත්තං.

903. තතොති යථාචුත්තකුසලතො පරං උපරි අඤ්ඤං කුසලං න විජ්ජති න උපලබ්භති, යමහං අනුස්සරෙයාන්ති අත්ථො. කාමකාමීති යථිච්ඡිතකාමගුණසමඨිගී.

904. ඛණ්ඩුහුත්තසඤ්ඤමස්සාති ඛණ්ඩුහුත්තමත්තං පවත්තසීලස්ස. අනුධම්මපටිපත්තියාති යථාධගතස්ස එලස්ස අනුරූපධම්මං පටිපජ්ජමානස්ස භගවා පස්ස, කුය්හං ඔවාදධම්මස්ස වා අනුරූපාය ධම්මපටිපත්තියා චුත්තතියාමෙනෙව සරණගමනස්ස සීලසමාදානස්ස වාති අත්ථො. ජලථිව යසසාති ඉද්ධියා පරිවාරසම්පත්තියා ව ජලත්තං විය. සමෙක්ඛමානාති පස්සන්තා. බහුකාති බහවො. පිහයන්ති “කථං නු බො මයං එදිසා භවෙය්‍යාමා”ති පත්ථෙන්නි. භීතකම්මාති මම සම්පත්තිතො නිභීතහොගා.

905. කතිපයායාති අප්පිකාය. යෙනි යෙ භික්ඛු වෙව උපාසකාදයො ව. ව-සද්දො බ්‍යතිරෙකෙ. තෙනි තව. සතතන්ති දිවසෙ දිවසෙ.

906. විපුලන්ති උළාරඵලං විපුලානුභාවං. තථාගතස්ස ධම්මෙති තථාගතස්ස සාසනෙ ඔවාදෙ යත්වා කතන්ති යොජනා. ඵලං අනුද්දෙසිකවසෙන චුත්තමෙවත්ථං අත්තුද්දෙසිකවසෙන දස්සෙන්තො “පස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ පස්සාති භගවන්තං වදති, අත්තානමෙව වා අඤ්ඤං විය ව කත්වා වදති.

907. කිම්දං කුසලං කිමාවරොමාති කුසලං නාමෙතං කිංසභාවං කිදිසං, කථං වා තං ආවරොයාම. ඉච්චෙකෙ හි සමෙච්ච මන්තයන්තිති ඵලමෙකෙ සමෙච්ච සමාගන්ත්වා පථවිං පරිවත්තෙන්තා විය සිනෙරුං උක්ඛිපන්තා විය ව සුදුක්කරං කත්වා මන්තයන්ති විවාරෙන්ති, මයං පන අකිච්ඡෙනෙව පුනපි කුසලං ආවරොයාමාති අධිප්පායො. තෙනෙවාහ “මය”න්තිආදි.

908. බහුකාරොති බහුපකාරො, මහාඋපකාරො වා. අනුකම්පකොති කාරුණිකො. ම-කාරො පදසන්ධිකරො. ඉතීති ඵලං, භගවතො අත්තති පටිපන්නාකාරං සන්ධාය වදති. මෙ සතීති මයි සති විජ්ජමානෙ, වොරෙහි අවධිතෙ ඵවාති අත්ථො. දිවා දිවස්සාති දිවසස්සපි දිවා, කාලස්සෙවාති අත්ථො. ස්වාහන්ති සො ඡත්තමාණවභූතො අහං. සච්චනාමන්ති “භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”තිආදිනාමෙහි අවිතථනාමං භූතත්ථනාමං. අනුකම්පස්සුති අනුග්ගණ්හාහි. පුනපිති හියොයාපි සුඤ්ඤා, තව ධම්මං සුඤ්ඤායාමයෙවාති අත්ථො.

ඵලං දෙවපුත්තො සබ්බමෙතං කතඤ්ඤානාහාවෙ යත්වා සත්ථු පයිරුපාසනෙ ව ධම්මස්සවනෙ ව අතිත්තිමෙව දීපෙන්තො වදති. භගවා දෙවපුත්තස්ස ව තත්ථ සන්තිපතිතපරිසාය ව අප්ඤ්ඤායං ඔලොකෙන්වා අනුපුබ්බිකථං කථෙසි. අථ නෙසං අල්ලවිත්තං ඤත්වා සාමුක්කංසිකං ධම්මදෙසනං පකාසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ දෙවපුත්තො වෙව මාතාපිතරො වස්ස සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිංසු, මහතො ව ජනකායස්ස ධම්මාභිසමයො අහොසි.

909. පයමඵලෙ පතිට්ඨිතො දෙවපුත්තො උපරිමග්ගෙසු අත්තනො ගරුචිත්තිකාරං, තදධිගමස්ස ව මහානිසංසනං විභාවෙන්තො “යෙ වීධ පජහන්ති කාමරාග”න්ති පරියොසානගාථමාහ. තස්සත්ථො – යෙ ඉධ ඉමස්මිං සාසනෙ ධීනා පජහන්ති අනවසෙසනො සමුව්ඡින්නන්ති කාමරාගං, න ව තෙ පුන උපෙන්නි ගබ්භසෙය්‍යං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං සමුව්ඡින්නන්තා. යෙ ව පන පහාය මොහං සබ්බසො සමුග්ගාතෙන්වා භවරාගානුසයඤ්ච පජහන්ති, තෙ පුන උපෙන්නි ගබ්භසෙය්‍යන්ති වත්තබ්බමෙව නත්ථි. කස්මා? පරිනිබ්බානගතා හි සිතිභූතා, තෙ හි උත්තමපුරිසා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බානං ගතා ඵලං ඉධෙව සබ්බවෙදයිතානං සබ්බපරිලාභානං බ්‍යන්තිභාවෙන සිතිභූතා.

ඉති දෙවපුත්තො අත්තනො අරියසොතසමාපන්නභාවං පවෙදෙන්තො අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා දෙසනාය කුටං ගහෙන්වා භගවන්තං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා භික්ඛුසඤ්ඤායං අපචිතිං දස්සෙන්වා මාතාපිතරො ආපුච්ඡිත්වා දෙවලොකමෙව ගතො, සත්ථාපි උට්ඨායාසනා ගතො සද්ධිං භික්ඛුසඤ්ඤායං. මාණවස්ස පන මාතාපිතරො බ්‍රාහ්මණො පොක්ඛරසාති සබ්බො ව මහාජනො භගවන්තං අනුගන්ත්වා නිවත්ති. භගවා ජෙනවනං ගන්ත්වා සන්තිපතිතාය පරිසාය ඉමං විමානං විත්ථාරතො කථෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

ඡත්තමාණවකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. කක්කටකරසදායකවිමානවණ්ණනා

උච්චමිදං මණ්ඩුණං විමානන්ති කක්කටකරසදායකවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ. තෙන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ආරද්ධවිපස්සකො කණ්ණසුලෙන පිළිතො අකල්ලසර්රතාය විපස්සනං උස්සුක්කාපෙතුං නාසක්ඛි, වෙජ්ජෙහි චුත්තවිධිනා හෙසජ්ජෙ කතෙපි රොගො න වූපසම්. සො භගවතො ඵතමත්ථං ආරොවෙසි. අථස්ස භගවා “කක්කටකරසභොජනං සප්පාය”න්ති ඤත්වා ආහ “ගච්ඡ ත්වං භික්ඛු මගධබෙත්තෙ පිණ්ඩාය වරාහී”ති.

සො භික්ඛු “දීඝදස්සිනා අද්ධා කිඤ්චි දිට්ඨං භවිස්සති”ති වින්තෙන්වා “සාධු හන්තෙ”ති භගවතො පටිස්සුණිත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා පත්තවිවරමාදාය මගධබෙත්තං ගන්ත්වා අඤ්ඤාතරස්ස බෙත්තපාලස්ස කුටියා ද්වාරෙ පිණ්ඩාය අට්ඨාසි. සො ව බෙත්තපාලො කක්කටකරසං සම්පාදෙන්වා හත්තඤ්ච පචිත්වා “ථොකං විස්සමිත්වා භුඤ්ජිස්සාමි”ති නිසින්නො ථෙරං දිස්වා පත්තං ගහෙන්වා කුටිකායං නිසීදාපෙන්වා කක්කටකරසහත්තං අදාසි. ථෙරස්ස තං හත්තං ථොකං භුත්තස්සයෙව කණ්ණසුලං පටිප්පස්සමිහි, සට්ඨතෙන න්හාතො විය අහොසි. සො සප්පායාහාරවසෙන විත්තථාසුකං ලභිත්වා විපස්සනාවසෙන විත්තං අභිනින්නාමෙන්තො අපරියොසිතෙයෙව භොජනෙ අනවසෙසනො ආසවෙ බෙපෙන්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාය බෙත්තපාලං ආහ “උපාසක, තව පිණ්ඩපාතභොජනෙන මය්හං රොගො වූපසන්තො, කායචිත්තං කල්ලං ජාතං, ත්වමපි ඉමස්ස පුඤ්ඤස්ස ඵලෙන විගතකායචිත්තදුක්ඛො භවිස්සසි”ති වත්වා අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි.

බෙත්තපාලො අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ ද්වාදසයොජනිකෙ මණ්ටම්භෙ කනකවිමානෙ සත්තසතකුටාගාරපටිමණ්ඩිනෙ වෙළිරියමයගබ්භෙ නිබ්බන්ති, ද්වාරෙ වස්ස යටුපචිතකම්මසංසූචකො මුත්තාසික්කාගතො සුවණ්ණකක්කටකො ඔලම්බමානො අට්ඨාසි. අපායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො පුබ්බෙ චුත්තනයෙන තත්ථ ගතො තං දිස්වා ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡී -

910. “උච්චමීදං මණ්ටුණං විමානං, සමන්තතො ද්වාදස යොජනානි;
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා, වෙළිරියට්ඨිහා රුවකත්ථතා සුභා.
911. “තත්ථච්ඡසි පිච්ඡි බාදසි ව, දිබ්බා ව විණා පචදන්ති වග්ගං;
දිබ්බා රසා කාමගුණෙත්ථ පඤ්ච, නාරියො ව නච්චන්ති සුවණ්ණජන්තා.
912. “කෙන තෙතාදියො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ භොගා, යෙ කෙච් මනසො පියා.
913. “පුච්ඡාමි තං දෙව මහානුභාව, මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො, වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

සොපිස්ස බ්‍යාකාසි, තං දස්සෙතුං -

914. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතො;
පඤ්භං පුට්ඨො වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එල”න්ති. - චුත්තං;
915. “සතිසමුප්පාදකරො , ද්වාරෙ කක්කටකො ධීතො;
නිට්ඨිතො ජාතරූපස්ස, සොහති දසපාදකො.
916. “තෙන මෙතාදියො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව මෙ භොගා, යෙ කෙච් මනසො පියා.
917. “අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතො යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමිති එවං ජලිතානුභාවො, වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

910. තත්ථ උච්චන්ති අච්චග්ගතං. මණ්ටුණන්ති පසුමරාගාදිමණ්ටයට්ඨිහං. සමන්තතොති වතුසුපි පස්සෙසු. රුවකත්ථතාති තස්සං තස්සං භූමියං සුවණ්ණඵලකෙහි අත්ථතා.

911. පිච්ඡි බාදසි වාති කාලෙන කාලං උපයුජ්ජමානං ගන්ධපානං සුධාභොජනඤ්ච සන්ධාය වදති. පචදන්තිති පචජ්ජන්ති. දිබ්බා රසා කාමගුණෙත්ථ පඤ්චාති දිබ්බා රසා අනප්පකා පඤ්ච කාමගුණා එත්ථ එතස්මිං තච විමානෙ සංචිජ්ජන්තිති අත්ථො. සුවණ්ණජන්තාති භෙමාභරණවිභූසිතා.

915. සතිසමුප්පාදකරොති සතුප්පාදකරො, යෙන පුඤ්ඤකම්මෙන අයං දිබ්බසම්පත්ති මයා ලද්ධා, තත්ථ සතුප්පාදස්ස කාරකො, “කක්කටකරසදානෙන අයං තයා සම්පත්ති ලද්ධා”ති එවං සතුප්පාදං කරොන්තොති අත්ථො. නිට්ඨිතො ජාතරූපස්සාති ජාතරූපෙන සිද්ධො ජාතරූපමයො. එකමෙකස්මිං පස්සෙ පඤ්ච පඤ්ච කත්වා දස පාදා එතස්සාති දසපාදකො ද්වාරෙ කක්කටකො ධීතො සොහති. සො එව මම පුඤ්ඤකම්මං තාදිසානං මහෙසීනං විභාවෙති, න එත්ථ මයා වත්තබ්බං අත්ථීති අධිප්පායො. තෙනාහ “තෙන මෙතාදියො වණ්ණො”තිආදි. සෙසං චුත්තනයමෙව.

කක්කටකරසදායකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. ද්වාරපාලකවිමානවණ්ණනා

උච්චමීදං මණ්ටුණන්ති ද්වාරපාලකවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ. තෙන ව සමයෙන රාජගහෙ අඤ්ඤතරො උපාසකො චත්තාරි නිච්චභත්තානි සඬ්ඝස්ස දෙති. තස්ස පන ගෙහං පරියන්තෙ ධීතං වොරහයෙන යෙභුයොන පිහිතද්වාරමෙව භොති. භික්ඛු ගන්ත්වා කදාචි ද්වාරස්ස පිහිතත්තා භත්තං අලද්ධාව පටිගච්ඡන්ති. උපාසකො හරියං ආහ “කිං, භද්දෙ, අය්‍යානං සක්කච්චං භික්ඛා දීයති”ති? සා ආහ “එකෙසු දිවසෙසු අය්‍යා නාගමිංසු”ති. “කිං කාරණ”න්ති? “ද්වාරස්ස පිහිතත්තා මඤ්ඤෙ”ති. තං සුත්වා උපාසකො සංවෙගප්පත්තො හුත්වා එකං පුරිසං ද්වාරපාලං කත්වා යපෙසි “ත්ථං අප්පතො පට්ඨාය ද්වාරං රක්ඛන්තො නිසීද, යදා ව අය්‍යා ආගමිස්සන්ති, තදා තෙ පවෙසෙත්වා පට්ඨානං නෙසං පත්තපටිග්ගභණ්ණාසනපඤ්ඤාපනාදි සබ්බං යුත්තපයුත්තං ජානාහි”ති. සො “සාධු”ති තථා කරොන්තො භික්ඛූනං සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා උප්පන්නසද්ධො කම්මඵලං සද්දහිත්වා සරණෙසු ව සිලෙසු ව පතිට්ඨති, සක්කච්චං භික්ඛු උපට්ඨති.

අපරභාගෙ නිච්චභත්තදායකො උපාසකො කාලං කත්වා යාමෙසු නිබ්බන්ති. ද්වාරපාලො පන සක්කච්චං භික්ඛූනං උපට්ඨහිත්වා පරස්ස පරිච්චාගෙ වෙය්‍යාවච්චකරණෙන අනුමොදනෙන ව තාවතිංසෙසු උප්පජ්ජී. තස්ස

ද්වාදසයොජනිකං කනකවිමානන්තිආදි සබ්බං කක්කටකවිමානෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. පුච්ඡාවිස්සජ්ජනගාථා එවමාගතං –

918. “උච්චමිදං මණ්ඩුණං විමානං, සමන්තතො ද්වාදස යොජනානි;
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා, වෙචරියට්ඨිතා රුචකත්ථතා සුභා.
919. “තත්ථච්ඡසි පිච්ඡි ඛාදසි ව, දිබ්බා ව විණා පවදන්ති වග්ගං;
දිබ්බා රසා කාමගුණෙත්ථ පඤ්ච, නාරියො ව නච්චන්ති සුවණ්ණජන්තා.
920. “කෙන තෙනාදියො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ව තෙ සබ්බදියා පභාසති”ති.
922. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.
923. “දිබ්බං මම වස්සසහස්සමායු, වාචාහිගීතං මනසා පවත්තිතං;
එත්තාවතා යස්සති පුඤ්ඤකම්මො, දිබ්බෙහි කාමෙහි සමඬිගිහුතො.
924. “තෙන මෙනාදියො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදියා පභාසති”ති.

923. තත්ථ දිබ්බං මම වස්සසහස්සමායුති යස්මිං දෙවනිකායෙ සයං උප්පන්නො, තෙසං තාවතිංසදෙවානං ආයුප්පමාණමෙව වදති. තෙසඤ්ඤි මනුස්සානං ගණනාය වස්සසතං එකො රත්තිදිවො, තාය රත්තියා තිංසරත්තිකො මාසො, තෙන මාසෙන ද්වාදසමාසිකො සංවච්ඡරො, තෙන සංවච්ඡරෙන සහස්සසංවච්ඡරානි ආයු, තං මනුස්සානං ගණනාය තිස්සො වස්සකොටියො සට්ඨි ව වස්සසතසහස්සානි භොන්ති. වාචාහිගීතන්ති වාචාය අභිගීතං, “ආගච්ඡන්තු අය්‍යා, ඉදං ආසනං පඤ්ඤත්තං, ඉධ නිසීද්ධා”තිආදිනා, “කිං අය්‍යානං සරිරස්ස ආරොග්‍යං, කිං වසනට්ඨානං එසුක”න්තිආදිනා පටිසන්ථාරවසෙන ව වාචාය කථිතමත්තං. මනසා පවත්තිතන්ති “ඉමෙ අය්‍යා පෙසලා බ්‍රහ්මචාරිනො ධම්මචාරිනො”තිආදිනා විත්තෙන පවත්තිතං පසාදමත්තං, න පන මම සත්තකං කිඤ්චි පරිච්චන්තං අත්ථිති දස්සෙති. එත්තාවතානි එත්තකෙන ඵලං කට්ඨමත්තෙන පසාදමත්තෙනපි. යස්සති පුඤ්ඤකම්මොති කතපුඤ්ඤො නාම හුත්වා දෙවලොකෙ යස්සති චිරං පවත්තිස්සති, තිට්ඨන්තො ව දිබ්බෙහි කාමෙහි සමඬිගිහුතො තස්මිං දෙවනිකායෙ දෙවානං වලඤ්ජනියාමෙනෙව දිබ්බෙහි පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමඬිගිහුතො සමන්තාගතො හුත්වා ඉන්ද්‍රියානි පරිවාරෙන්තො විහරතිති අත්ථො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ද්වාරපාලකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පඨමකරණියවිමානවණ්ණනා

උච්චමිදං මණ්ඩුණන්ති කරණියවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන සමයෙන සාවත්ථිවාසී එකො උපාසකො න්භානොපකරණානි ගහෙන්වා අචිරවතිං ගන්ත්වා න්භත්වා ආගච්ඡන්තො හගවන්තං සාවත්ථිං පිණ්ඩාය පටිසන්තං දිස්වා උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා එවමාහ “හන්තෙ කෙන නිමන්තිතා”ති. හගවා තුණ්හි අභොසි. සො කෙනචි අනිමන්තිතභාවං ඤත්වා ආහ “අධිවාසෙතු මෙ, හන්තෙ, හගවා හත්තං අනුකම්පං උපාදායා”ති. අධිවාසෙසි හගවා තුණ්හිභාවෙන. සො හගවන්තං අත්තනො ගෙහං තෙත්වා බුද්ධාරහං ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා තත්ථ හගවන්තං නිසීදාපෙත්වා පණිතෙන අන්තපානෙන සන්තප්පෙසි. හගවා කතභත්තකිච්චො තස්ස අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සෙසං අනන්තරවිමානසදිසං. තෙන චුත්තං –

926. “උච්චමිදං මණ්ඩුණං විමානං...පෙ.... නාරියො ව නච්චන්ති සුවණ්ණජන්තා.
928. “කෙන තෙනාදියො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ව තෙ සබ්බදියා පභාසති”ති.
930. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.
931. “කරණියානි පුඤ්ඤානි, පණ්ඩිතෙන විජානතා;
සම්මග්ගතෙසු බුද්ධෙසු, යත්ථ දින්නං මහප්ඵලං.
931. “අත්ථාය වත මෙ බුද්ධො, අරඤ්ඤා ගාමමාගතො;
කත්ථ විත්තං පසාදෙන්වා, තාවතිංසුපගො අහං.
933. “තෙන මෙනාදියො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ව මෙ සබ්බදියා පභාසති”ති.

931. තත්ථ පණ්ඩිතනානි සප්පඤ්ඤෙන. විජානතානි අත්තනො හිතාහිතං ජානන්තෙන. සම්මග්ගතෙසුති සම්මාපටිපන්නෙසු, බුද්ධෙසුති සම්මාසම්බුද්ධෙසු.

932. අත්පායානි භිතාය, වුඩ්ඪියා වා. අරඤ්ඤානි විහාරතො, ජෙනවනං සන්ධාය වදනි . තාවනිංසුපගොති තාවනිංසදෙවකායං, තාවනිංසභවනං වා උප්පජ්ජනවසෙන උපගතො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

කරණියවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. දුතියකරණියවිමානවණ්ණනා

සත්තමවිමානං ඡට්ඨවිමානසදිසං. කෙවලං තත්ථ උපාසකෙන භගවතො ආභාරො දින්නො, ඉධ අඤ්ඤකරස්ස ථෙරස්ස. එසං චුත්තනයමෙව. තෙන චුත්තං -

935. “උච්චමිදං මණ්දුණං විමානං, සමන්තතො ද්වාදස යොජනානි;
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා, වෙළුරියථම්භා රුචකත්ථතා සුභා.

936. “තත්ථච්ඡස්ස පිචස්ස බාදස්ස ව, දිබ්බා ව විණා පවදන්ති වග්ගං;
දිබ්බා රසා කාමගුණෙත්ථ පඤ්ච, නාරියො ව නච්චන්ති සුවණ්ණජන්තා.

937. “කෙන තෙතාදියො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

938. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.
සම්මග්ගතෙසු භික්ඛුසු, යත්ථ දින්නං මහජ්ඣලං.

941. “අත්පාය වත මෙ භික්ඛු, අරඤ්ඤා ගාමමාගතො;
තත්ථ චිත්තං පසාදෙන්වා, තාවනිංසුපගො අභං.

942. “තෙන මෙතාදියො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

දුතියකරණියවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. පඨමසුචිවිමානවණ්ණනා

උච්චමිදං මණ්දුණං විමානන්ති සුචිවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුචනෙ. තෙන සමයෙන ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස විවරකම්මං කාතබ්බං හොති, අත්ථො ව හොති සුචියා. සො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරන්තො කම්මාරස්ස ගෙහද්වාරෙ අව්වාසි. තං දිස්වා කම්මාරො ආභ “කෙන, භන්තෙ, අත්ථො”ති? “විවරකම්මං කාතබ්බං අත්ථි, සුචියා අත්ථො”ති. කම්මාරො පසන්තමානසො කතපරියොසිතා ද්වෙ සුචියො දත්වා “පුතපි, භන්තෙ, සුචියා අත්ථෙ සති මම ආචික්ඛෙය්‍යාමා”ති වත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දි. ථෙරො තස්ස අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සො අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවනිංසෙසු උප්පජ්ජී. අථ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දෙවචාරිකං වරන්තො තං දෙවපුත්තං ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡී -

944. “උච්චමිදං මණ්දුණං විමානං...පෙ....
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

948. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

949. “යං දදාති න තං හොති, යඤ්චෙව දජ්ජා තඤ්චෙව සෙය්‍යා;
සුචි දින්නා සුචිමෙව සෙය්‍යා.

950. “තෙන මෙතාදියො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

949. තත්ථ යං දදාති යාදිසං දෙය්‍යධම්මං දදාති. න තං හොතිති තස්ස තාදිසමෙව ඵලං න හොති. අථ ඛො ඛෙත්තසම්පත්තියා ව චිත්තසම්පත්තියා ව තතො විපුලතරං උළාරතරමෙව ඵලං හොති. තස්මා යඤ්චෙව දජ්ජා තඤ්චෙව සෙය්‍යාති යංකිඤ්චිදෙව විජ්ජමානං දජ්ජා දෙය්‍ය, තඤ්චෙව තදෙව සෙය්‍යා, යස්ස කස්සචි අනවජ්ජස්ස දෙය්‍යධම්මස්ස දානමෙව සෙය්‍යා, කස්මා? මයා හි සුචි දින්නා සුචිමෙව සෙය්‍යා, සුචිදානමෙව මය්හං සෙය්‍යං ජාතං, යතො අයමිදිස්සි සම්පත්ති ලද්ධාති අධිප්පායො.

සුචිවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. දුතියසුචිවිමානවණ්ණනා

උච්චමිදං මණ්ඩුණන්ති දුතියසුච්චිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ. තෙන සමයෙන රාජගහවාසී එකො තුන්තකාරකො විහාරපෙක්ඛකො හුන්වා වෙළවනං ගතො. තත්ථ අඤ්ඤතරං භික්ඛුං වෙළවනෙ කතසුචියා චිවරං සිබ්බන්තං දිස්වා සුච්චරෙන සද්ධිං සුචියො අදාසි. සෙසං සබ්බං චුත්තනයමෙව.

952. “උච්චමිදං මණ්ඩුණං චිමානං...පෙ....
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. – පුච්ඡි;

956. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ....යස්ස කම්මස්සිද්ධං ඵලං”.
958. “අද්දස්මිං චරිමිං භික්ඛු, චිප්පස්සන්තිමනාච්චලං, මනුස්සලොකෙ.
තස්ස අදාසහං සුචිං, පසන්තො සෙහි පාණ්හි.

959. “තෙන මෙනාදිසො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.
තං සබ්බං භෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

දුතියසුච්චිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. පට්මනාගච්චිමානවණ්ණනා

සුසුක්කඛන්ධං අභිරුය්හ නාගන්ති නාගච්චිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවන්ථියං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන සමයෙන ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො භෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව දෙවචාරිකං චරන්තො තාවතිංසභවනං උපගතො. තත්ථ අද්දස්ම අඤ්ඤතරං දෙවපුත්තං සබ්බසෙනං මහන්තං දිබ්බනාගං අභිරුය්හ මහන්තෙන පරිවාරෙන මහතා දිබ්බානුභාවෙන ආකාසෙන ගච්ඡන්තං, සබ්බා දිසා වන්දො විය සුරියො විය ව ඔභාසයමානං. දිස්වා යෙන සො දෙවපුත්තො තෙනුපසඬිකම්. අථ සො දෙවපුත්තො තතො ඔරුය්හ ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං අභිවාදෙන්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ අට්ඨාසි. අථ ථෙරො –

961. “සුසුක්කඛන්ධං අභිරුය්හ නාගං, අකාවිනං දන්තිං බලිං මහාජවං;
අභිරුය්හ ගජවරං සුකජ්ජිතං, ඉධාගමා වෙහායසං අන්තලික්ඛෙ.

962. “නාගස්ස දන්තෙසු දුවෙසු නිම්මිතා, අවිජොදකා පදුමිනියො සුචුල්ලා;
පදුමෙසු ව තුරියගණා පචජ්ජරෙ, ඉමා ව නච්චන්ති මනොහරායො.

963. “දෙව්ද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො, මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවො, වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. –

තස්ස සම්පත්තිකිත්තනමුඛෙන කතකම්මං පුච්ඡි.

961. තත්ථ සුසුක්කඛන්ධන්ති සුට්ඨු සෙනඛන්ධං. කිඤ්චාපි තස්ස නාගස්ස වත්තාරො පාදා, වන්ථිකොසං, මුඛප්පදෙසො, උභො කණ්ණා, වාලධීති එත්තකං මුඤ්චිත්වා සබ්බො කායො සෙනොව, බන්ධජ්ජපදෙසස්ස පන සාතිසයං ධවලතරනය චුත්තං “සුසුක්කඛන්ධ”න්ති. නාගන්ති දිබ්බං හත්ථිනාගං. අකාවිනන්ති නිද්දොසං, සබ්බලවඩ්ඛතිලකාදිජ්ජවිදොසවිරහිතන්ති අත්ථො. “ආජානිය”න්තිපි පාළි, ආජානියලක්ඛණපෙතන්ති අත්ථො. දන්තින්ති විපුලරුචිරදන්තවන්තං. බලින්ති බලවන්තං මහාබලං. මහාජවන්ති අතිජවං සීසගාමිං. පුන අභිරුය්හාති එත්ථ අනුනාසිකලොපො දට්ඨබ්බො, අභිරුය්හං ආරොහනියන්ති චුත්තං භොති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ඵලං පන ථෙරෙන සුට්ඨො දෙවපුත්තො අත්තනා කතකම්මං කථෙන්නො –

965. “අට්ඨෙව මුත්තපුප්ඵානි, කස්සපස්ස මහෙසිනො;
ථූපස්මිං අභිරොපෙසිං, පසන්තො සෙහි පාණ්හි.

966. “තෙන මෙනාදිසො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. – ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි;

තස්සත්ථො – අහං පුබ්බෙ කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස යොජනිකෙ කනකථුපෙ වණ්ඨනො මුච්චිත්වා ගච්ඡමුලෙ පතිතාති අට්ඨ මුත්තපුප්ඵානි ලභිත්වා තාති ගහෙත්වා පූජනවසෙන පසන්නචිත්තො හුන්වා අභිරොපෙසිං පූජෙසිං.

අතීතෙ කිර කස්සපසම්මාසම්බුද්ධෙ පරිනිබ්බුතෙ යොජනිකෙ කනකථුපෙ ව කාරිතෙ සපරිවාරො කිකි කාසිරාජා ව නාගරා ව නෙගමා ව ජානපදා ව දිවසෙ දිවසෙ පුප්ඵපුප්ඵං කරොන්ති. තෙසු තථා කරොන්තෙසු පුප්ඵානි මහග්ගාති දුල්ලභාති ව අහෙසුං. අට්ඨකො උපාසකො මාලාකාරවිථියං විචරිත්වා එකමෙකෙන කභාපණෙන එකමෙකම්පි පුප්ඵං අලහන්තො අට්ඨ කභාපණාති ගහෙත්වා පුප්ඵාරාමං ගන්ත්වා මාලාකාරං ආහ “ඉමෙහි අට්ඨහි කභාපණෙහි අට්ඨ පුප්ඵානි දෙහි”ති. “නත්ථයො පුප්ඵානි, සම්මදෙව උපධාරෙන්වා ඔචිතිත්වා දින්තාති”ති. “අහං ඔලොකෙත්වා ගණ්හාමි”ති. “යදි ඵලං, ආරාමං පටිසිත්වා ගවෙසාහි”ති. සො පටිසිත්වා ගවෙසන්තො පතිතාති අට්ඨ පුප්ඵානි ලභිත්වා මාලාකාරං ආහ “ගණ්හ, තාත, කභාපණාති”ති. “තව පුඤ්ඤෙන ලද්ධානි, නාහං කභාපණාති ගණ්හාමි”ති ආහ.

ඉතරො “නාහං මුඛා පුප්ඵානි ගහෙත්වා හගවතො පුප් කරිස්සාමි”ති කභාපණානි තස්ස පුරතො ධපෙත්වා පුප්ඵානි ගහෙත්වා වෙනියඬිගණං ගන්ත්වා පසන්නචිත්තො පුප් අකාසි. සො අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවනිංසෙසු උප්පජ්ජිත්වා තත්ථ යාවතායුකං යත්වා පුනපි දෙවලොකෙ, පුනපි දෙවලොකෙති එවං අපරාපරං දෙවෙසුයෙව සංසරන්තො තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන ඉමස්මිම්පි බුද්ධුප්පාදෙ තාවනිංසෙසුයෙව උප්පජ්ජි. තං සන්ධාය හෙට්ඨා වුත්තං “තත්ථ අද්දස අඤ්ඤතරං දෙවපුත්ත”න්තිආදි.

තං පනෙනං පචත්තිං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා හගවතො ආරොවෙසි. හගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය චිත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

නාගවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. දුතියනාගවිමානවණ්ණනා

මහත්තං නාගං අභිරුය්හානි දුතියනාගවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ. තෙන සමයෙන රාජගහෙ අඤ්ඤතරො උපාසකො සද්ධො පසන්නො පඤ්චසු සිලෙසු පතිට්ඨිතො උපොසථදිවසෙසු උපොසථසීලං සමාදිශිත්වා පුරෙහත්තං අත්තනො විහවානුරූපං භික්ඛුනං දානානි දත්වා සයං භුඤ්ජිත්වා සුද්ධචත්ථනිචත්ථො සුද්ධුත්තරාසඬිගො පච්ඡාහත්තං යෙභුයොන අට්ඨ පානානි ගාභාපෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා භික්ඛුසඬිසස්ස නියායාදෙත්වා හගවත්තං උපසඬකම්ත්වා ධම්මං සුභානි. එවං සො සක්කච්ච දානමයං සීලමයඤ්ච බහුං සුවරිතං උපචිනිත්වා ඉතො වුතො තාවනිංසෙසු උප්පජ්ජි. තස්ස පුඤ්ඤානුභාවෙන සබ්බසෙනො මහත්තො දිබ්බො හත්ථිනාගො පාතුරහොසි. සො තං අභිරුය්හ මහත්තෙන පරිවාරෙන මහත්තෙන දිබ්බානුභාවෙන කාලෙන කාලං උයානකිළං ගච්ඡති.

අපේකදිවසං කතඤ්ඤතාය වොදියමානො අඬ්ඨරත්තිසමයෙ තං දිබ්බනාගං අභිරුය්හ මහතා පරිවාරෙන “හගවත්තං චන්දිස්සාමි”ති දෙවලොකතො ආගන්ත්වා කෙවලකප්පං වෙළුවනං ඔභාසෙත්වා හත්ථික්ඛන්ධතො ඔරුය්හ හගවත්තං උපසඬකම්ත්වා අභිවාදෙත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ එකමත්තං අට්ඨාසි. තං හගවතො සම්පෙ යිතො ආයස්මා වඬ්ඨිසො හගවතො අනුඤ්ඤාය ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි –

968. “මහත්තං නාගං අභිරුය්හ, සබ්බසෙනං ගජුත්තමං;
චනා චනං අනුපරියාසි, නාරිගණපුරක්ඛතො;
ඔභාසෙත්තො දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

969. “කෙන තෙනාදිසො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

තත්ථා පුච්ඡිතො සොපි තස්ස ගාථාහි එව බ්‍යාකාසි.

971. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො, වඬ්ඨිසෙනෙව පුච්ඡිතො;
පඤ්භං පුට්ඨො වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

972. “අභං මනුස්සෙසු මනුස්සභුතො, උපාසකො චක්ඛුමතො අහොසිං;
පාණානිපාතා වීරතො අහොසිං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයිස්සං.

973. “අමජ්ජපො නො ව මුසා අභාණිං, සකෙන දාරෙන ව තුට්ඨො අහොසිං;
අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්නචිත්තො, සක්කච්ච දානං විපුලං අදාසිං.

974. “තෙන මෙනාදිසො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

තත්ථ අපුබ්බං නත්ථි, සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

දුතියනාගවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. තතියනාගවිමානවණ්ණනා

කො නු දිබ්බෙන යානෙනානි තතියනාගවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලන්දකතිවාපෙ. තෙන සමයෙන තයො ඛිණාසවත්ථෙරා ගාමකාවාසෙ වස්සං උපගච්ඡිංසු. තෙ වුත්ථවස්සා පචාරෙත්වා “හගවත්තං චන්දිස්සාමා”ති රාජගහං උද්දිස්ස ගච්ඡන්තා අත්තරාමග්ගෙ සායං අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකෙ මිච්ඡාදිට්ඨිකබ්‍රාහ්මණස්ස උච්ඡුඛෙත්තසම්පං ගන්ත්වා උච්ඡුපාලං පුච්ඡිංසු “ආවුසො, සක්කා අප්ප රාජගහං පාපුණ්තු”න්ති. “න සක්කා, හත්තෙ, ඉතො අඬ්ඨයොජනෙ රාජගහං, ඉධෙව වසිත්වා ස්වෙ ගච්ඡා”ති ආහ.

“අත්පොත්පත කොට වසන යොග්ගො ආවාසො” ති? “නත්ථි, හන්තෙ, අහං පන වො වසනට්ඨානං ජානිස්සාමි” ති. පෙරා අධිවාසෙසු.

සො උච්ඡුසුයෙව යථාධිතෙසු සාධාමණ්ඩපාකාරෙන දණ්ඩකානි බන්ධිත්වා උච්ඡුපණ්ණෙනි ඡාදෙත්වා හෙට්ඨා පලාලං අත්පරිත්වා එකස්ස පෙරස්ස අදාසි, දුතියස්ස පෙරස්ස තිහි උච්ඡුහි දණ්ඩකසඬ්ඛෙපෙන බන්ධිත්වා තිණෙන ඡාදෙත්වා හෙට්ඨා ව තිණසන්තරං කත්වා අදාසි, ඉතරස්ස අත්තනො කුටියං ද්වෙ තයො දණ්ඩකෙ සාධායො ව නිහරිත්වා විවරෙන පටිච්ඡාදෙත්තො විවරකුටිං කත්වා අදාසි. තෙ තත්ප වසිංසු. අප් විහාතාය රත්තියා කාලස්සෙව හත්තං පචිත්වා දන්තකට්ඨස්සෙව මුඛොදකස්සෙව දත්වා සහ උච්ඡුරසෙන හත්තං අදාසි. තෙසං භුක්ඡිත්වා අනුමොදනං කත්වා ගච්ඡන්තානං එකෙකං උච්ඡුං අදාසි “මය්හං භාගො භවිස්සති” ති. සො ථොකං මග්ගං පෙරෙ අනුගන්ත්වා නිවත්තන්තො අත්තනො වෙය්‍යාවච්චස්සෙව දානස්සෙව ආරබ්භ උළාරං පිතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙත්තො නිවත්ති.

බෙත්තසාමිකො පන ගච්ඡන්තානං භික්ඛුනං පටිපටෙන ආගච්ඡන්තො භික්ඛු පුච්ඡි “කුතො වො උච්ඡු ලද්ධා” ති? “උච්ඡුපාලකෙන දිත්තා” ති. තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො කුපිතො අනත්තමනො තට්ඨායමානො කොධාහිභුතො තස්ස පිට්ඨිතො උපධාවිත්වා මුග්ගරෙන තං පහරන්තො එකප්පහාරෙනෙව ජීවිතා වොරොපෙසි. සො අත්තනා කතපුස්සෙව මමෙව අනුස්සරන්තො කාලං කත්වා සුධම්මාදෙවසභායං නිබ්බන්ති. තස්ස පුස්සෙව අනුභාවෙන සබ්බසෙතො මහන්තො දිබ්බවරවාරණො නිබ්බන්ති.

උච්ඡුපාලකස්ස මරණං සුත්වා තස්ස මාතෘපිතරො වෙව ඤාතිමිත්තා ව අස්සුමුඛා රොදමානා තං යානං අගමංසු, සබ්බෙ ව ගාමවාසිනො සන්තිපතිංසු. තනුස්ස මාතෘපිතරො සරිරකිච්චං කාතුං ආරහිංසු. තස්මිං බණ්ණ සො දෙවපුත්තො තං දිබ්බහත්ථිං අභිරුහිත්වා සබ්බතාළාවවරපරිවුතො පස්සෙව ධර්මකෙන තුරියෙන පච්ඡමානෙන මහන්තෙන පරිවාරෙන මහතියා දෙවිද්ධියා දෙවලොකතො ආගන්ත්වා තාය පරිසාය දිස්සමානරූපො ආකාසෙ අට්ඨාසි. අප් නං තත්ප පණ්ඩිතජාතිකො පුරිසො ඉමාහි ගාථාහි තෙන කතපුස්සෙව මමං පුච්ඡි –

976. “කො නු දිබ්බෙන යානෙන, සබ්බසෙනෙහ හත්ථිනා;
තුරියතාලිතනිග්ගොසො, අත්තලික්ඛෙ මහීයති.

977. “දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බො, අදු සක්කො පුරින්දදො;
අභානන්තා තං පුච්ඡාම, කපං ජානෙමු තං මය” ති.

සොපිස්ස ඉමාහි ගාථාහි එතමත්ථං බ්‍යාකාසි –

978. “නාමිහි දෙවො න ගන්ධබ්බො, නාපි සක්කො පුරින්දදො;
සුධම්මා නාම යෙ දෙවා, තෙසං අස්සෙවරො අහ” ති.

979. “පුච්ඡාම දෙවං සුධම්මං, පුට්ඨං කත්වාන අස්සෙව;
කිං කත්වා මානුසෙ කම්මං, සුධම්මං උපපජ්ජති” ති – පුනපි පුච්ඡි;

980. “උච්ඡාගාරං තිණාගාරං, වත්ථාගාරස්සෙව යො දදෙ;
තිණ්ණං අස්සෙවරං දත්වා, සුධම්මං උපපජ්ජති” ති. – පුනපි බ්‍යාකාසි;

976. තත්ප තුරියතාලිතනිග්ගොසොති තාලිතපස්සෙව ධර්මකෙන දිබ්බතුරියනිග්ගොසො අත්තානං උද්දිස්ස පච්ඡමානදිබ්බතුරියසද්දො . අත්තලික්ඛෙ මහීයතිති ආකාසෙ යත්වා ආකාසට්ඨෙතෙව මහතා පරිවාරෙන පුජියති.

977. දෙවතා නුසිති දෙවතා නු අසි, කිං නු ත්වං දෙවොසිති අත්ථො. ගන්ධබ්බොති ගන්ධබ්බකායිකදෙවො අසිති අත්ථො. අදු සක්කො පුරින්දදොති උදාහු පුරෙ දදාතිති “පුරින්දදො” ති විස්සුතො සක්කො නුසි, අප් සක්කො දෙවරාජා අසිති අත්ථො. එත්ථ ව සතිපි සක්කගන්ධබ්බානං දෙවභාවෙ තෙසං විසුං ගහිතන්තා ගොඛලිබ්බද්ධඤායෙන තදස්සෙව දෙවභාවකො දෙවසද්දො දට්ඨබ්බො.

978. අප් දෙවපුත්තො “විස්සජ්ජනං නාම පුච්ඡාසභාගෙන හොති” ති තෙහි පුච්ඡිතං දෙවගන්ධබ්බසක්කභාවං පටික්ඛිපිත්වා අත්තානං ආචික්ඛන්තො “නමිහි දෙවො න ගන්ධබ්බො” තිආදිමාහ. තත්ප නමිහි දෙවොති තයා ආසඬ්ඛිතො යො කොට්ඨ දෙවො න හොමි න ගන්ධබ්බො න සක්කො, අපිව බො සුධම්මා නාම යෙ දෙවා, තෙසං අස්සෙවරො අහං, සුධම්මා දෙවතා නාම තාවතිංසදෙවතිකායස්සෙව අස්සෙවරදෙවතිකායො. සො කිර උච්ඡුපාලො තෙසං දෙවානං සම්පත්තිං සුත්වා පගෙව තත්ප විත්තං පණ්ඩාය ධිතොති කෙච්ච වදන්ති.

979. පුට්ඨන්ති මහන්තං, පරිපුණ්ණං කත්වාති අත්ථො. සක්කච්චකිරියාදීපනත්ථස්සෙව චුත්තං.

980. සුධම්මාදෙවයානං පුට්ඨො දෙවපුත්තො කකණ්ටකනිමිත්තං වදන්තො විය දිට්ඨමත්තමෙව ගහෙත්වා අත්තනා කතපුස්සෙව ආචික්ඛන්තො “උච්ඡාගාර” තිති ගාථමාහ. තත්ප තිණ්ණං අස්සෙවරං දත්වාති යදිපි මයා තිණ්ණං

අගාරානි දින්නානි, තිසු පන අඤ්ඤාතරොනානි අයමත්ථොපි සිජ්ඤාතිනි නයග්ගාහෙන දෙවපුත්තො එවමාහ. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

එවං සො තෙන පුච්ඡි තමත්ථං විස්සජ්ජේත්වා රතනත්තයගුණං පකාසෙන්තො මානාපිතුහි සද්ධිං සම්මොදනං කත්වා දෙවලොකමෙව ගතො. මනුස්සා දෙවපුත්තස්ස වචනං සුත්වා භගවති භික්ඛුසඤ්ඤා ව සඤ්ජාතපසාදබ්බමානා බහුං දානුපකරණං සජ්ජේත්වා සකටානං පුරෙත්වා වෙළඳනං ගත්ත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤා මහාදානං දත්වා සත්ථු නං පවත්තිං ආරොවයිංසු. සත්ථා නං පුච්ඡා විස්සජ්ජනං තථෙව වත්වා තමෙව අත්ථං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා විත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙන්වා තෙ සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨාපෙසි. තෙ ව පතිට්ඨිතසද්ධා භගවත්තං වන්දිත්වා අත්තනො ගාමං උපගන්ත්වා උච්ඡුපාලස්ස මතට්ඨානෙ විහාරං කාරයිංසුති.

තතියනාගවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. චූළරථවිමානවණ්ණනා

දළ්භධම්මා නිසාරස්සානි චූළරථවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති පරිනිබ්බුතෙ ධාතුච්ඡායං කත්වා තත්ථ තත්ථ සත්ථු ථූපෙසු පතිට්ඨාපියමානෙසු මහාකස්සපත්ථෙරප්පමුඛෙසු ධම්මං සඤ්ඤායාමං උච්චිතිත්වා ගහිතෙසු සාවකෙසු යාව වස්සුපගමනා වෙනෙයාපෙක්ඛාය අත්තනො අත්තනො පරිසාය සද්ධිං තත්ථ තත්ථ වසන්තෙසු ආයස්මා මහාකච්චායනො පච්චන්තදෙසෙ අඤ්ඤාතරස්මිං අරඤ්ඤායතනෙ විහරති. තෙන සමයෙන අස්සකරට්ඨෙ පොතලිනගරෙ අස්සකරාජා රජ්ජං කාරෙති, තස්ස ජෙට්ඨාය දෙවියා පුත්තො සුජාතො නාම කුමාරො සොළසවස්සද්දෙසිකො කනිට්ඨාය දෙවියා නිබන්ධනෙන පිතරා රට්ඨතො පබ්බාජිතො අරඤ්ඤං පටිසිත්වා වනවරකෙ නිස්සාය අරඤ්ඤෙ වසති. සො කිර කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බාජිත්වා සීලමත්තෙ පතිට්ඨිතො පුට්ඨජනකාලකිරියං කත්වා තාවතිංසෙසු නිබ්බන්තිත්වා තත්ථ යාවතායුකං යත්වා අපරාපරං සුගතියංයෙව පරිබ්භගන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ භගවතො අභිසම්බොධිතො නිංසවස්සෙ අස්සකරට්ඨෙ අස්සකරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡස්මිං නිබ්බන්ති, “සුජාතො”තිස්ස නාමං අහොසි. සො මහත්තෙන පරිවාරෙන වඩ්ඪති.

තස්ස පන මාතරි කාලකතාය රාජා අඤ්ඤං රාජධිතරං අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි. සාපි අපරෙන සමයෙන පුත්තං විජායි. තස්සා රාජා පුත්තං දිස්වා පසන්තො “භද්දෙ, තයා ඉච්ඡිතං වරං ගණ්භාහි”ති වරං අදාසි. සා ගහිතකං කත්වා යපෙන්වා යදා සුජාතකුමාරො සොළසවස්සද්දෙසිකො ජාතො, තදා රාජානං ආහ “දෙව, තුම්හෙහි මම පුත්තං දිස්වා තුට්ඨවිත්තෙහි වරො දින්නො, නං ඉදානි දෙවා”ති. “ගණ්භ, දෙව්”ති. “මය්හං පුත්තස්ස රජ්ජං දෙවා”ති. “තස්ස, වසලි, මම ජෙට්ඨපුත්තෙ දෙවකුමාරසද්ධිසෙ සුජාතකුමාරෙ යිතෙ කස්මා එවං වදසි”ති පටික්ඛිපි. දෙවි පුනස්පුනං නිබන්ධනං කරොන්ති මනං අලභිත්වා එකදිවසං ආහ “දෙව, යදි සච්චෙ තිට්ඨසි, දෙහි එවා”ති. රාජා “අනුපධාරෙත්වා මයා ඉමිස්සා වරො දින්නො, අයඤ්ඤ එවං වදති”ති විප්පට්ඨාරි හුත්වා සුජාතකුමාරං පක්කොසිත්වා තමත්ථං ආරොචෙත්වා අස්සුති පවත්තෙසි. කුමාරො පිතරං සොචමානං දිස්වා දොමනස්සප්පත්තො අස්සුති පවත්තෙත්වා “අනුජානාහි, දෙව, අහං අඤ්ඤත්ථ ගම්ස්සාමි”ති ආහ. තං සුත්වා රඤ්ඤො “අඤ්ඤං තෙ නගරං මාපෙස්සාමි, තත්ථ වසෙයාසි”ති චුත්තෙ කුමාරො න ඉච්ඡි. “මම සභායානං රාජුනං සන්තිකෙ පෙසෙස්සාමි”ති ව චුත්තෙ තම්පි නානුජානි. කෙවලං “දෙව, අරඤ්ඤං ගම්ස්සාමි”ති ආහ. රාජා පුත්තං ආලිඛිත්වා සීසෙ චුම්ඛිත්වා “මමච්චයෙන ඉධාගන්ත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨහා”ති වත්වා විස්සජ්ජෙසි.

සො අරඤ්ඤං පටිසිත්වා වනවරකෙ නිස්සාය වසන්තො එකදිවසං මීගවං ගතො. තස්ස සමණකාලෙ සභායවරො එකො දෙවපුත්තො හිතෙසිතාය මීගරූපෙන තං පලොභෙන්තො ධාවිත්වා ආයස්මතො මහාකච්චායනස්ස වසනට්ඨානසම්පං පත්වා අන්තර්ධායි. සො “ඉමං මීගං ඉදානි ගණ්භිස්සාමි”ති උපධාවන්තො ථෙරස්ස වසනට්ඨානං පත්වා තං අපස්සන්තො බහි පණ්ණසාලාය ථෙරං නිසින්නං දිස්වා තස්ස සමීපෙ වාපකොටිං ඔලුබ්භ අට්ඨාසි. ථෙරො තං ඔලොකෙන්වා ආදිතො පට්ඨාය සබ්බං තස්ස පවත්තිං ඤත්වා අනුග්ගණ්භන්තො අජානන්තො විය සඬගහං කරොන්තො –

981. “දළ්භධම්මා නිසාරස්ස, ධනුං ඔලුබ්භ තිට්ඨසි;
බත්තියො නුසි රාජඤ්ඤො, අදු ලුද්දො වනෙවරො”ති. –

පුච්ඡි. තත්ථ දළ්භධම්මානි දළ්භධනු. දළ්භධනු නාම ද්විසභස්සථාමං චුච්චති. ද්විසභස්සථාමන්ති ව යස්ස ආරොපිතස්ස ජියාය බද්ධො ලොහසිසාදිනං භාරො දණ්ඨෙ ගහෙන්වා යාව කණ්ඩප්පමාණා උක්ඛිත්තස්ස පට්ඨතො මුච්චති. නිසාරස්සානි නිරතිසයසාරස්ස විසිට්ඨසාරස්ස රුක්ඛස්ස ධනුං, සාරතරරුක්ඛමයං ධනුන්ති අත්ථො. ඔලුබ්භානි සන්තිරුමිහිත්වා. රාජඤ්ඤොති රාජකුමාරො. වනෙවරොති වනවරො.

අථ සො අත්තානං ආවිකරොන්තො –

982. “අස්සකාධිපතිස්සාහං, හන්තෙ පුත්තො වනෙවරො;
නාමං මෙ භික්ඛු තෙ බුමි, සුජාතො ඉති මං විදු.

983. “මිගෙ ගවෙසමානොහං, ඔගාහන්තො බ්‍රහාවනං;
මිගං තඤ්චෙව නාද්දක්ඛිං, තඤ්ච දිස්වා යිතො අහ”න්ති. —

ආහ. තත්ථ අස්සකාධිපතිස්සාති අස්සකරට්ඨාධිපතිනො අස්සකරාජස්ස. භික්ඛුති ථෙරං ආලපති. මිගෙ ගවෙසමානොති මිගසුකරාදිකෙ ගවෙසන්තො, මිගවං වරන්තොති අත්ථො.

තං සුත්ථා ථෙරො තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොන්තො —

984. “ස්වාගතං තෙ මහාපුඤ්ඤ, අථො තෙ අදුරාගතං;
එත්තො උදකමාදාය, පාදෙ පක්ඛාලයස්සු තෙ.

985. “ඉදම්පි පාතියං සීතං, ආහතං ගිරිගබ්භරා;
රාජපුත්ත තතො පිත්ථා, සන්ථතස්මිං උපාවිසා”ති. — ආහ;

984. තත්ථ අදුරාගතන්ති දුරාගමනවජ්ජිතං, මහාපුඤ්ඤ, තෙ ඉධාගමනං ස්වාගතං, න තෙ අප්පකම්පි දුරාගමනං අත්ථි තුය්හඤ්ච මය්හඤ්ච පීතිසොමනස්සජනනතොති අධිප්පායො. “අධුනාගත”න්තිපි පායො, ඉදානි ආගමනන්ති අත්ථො.

985. සන්ථතස්මිං උපාවිසාති අනන්තරහිතාය භූමියා අනිසිදිත්ථා අමුකස්මිං තිණසන්ථාරකෙ නිසිදාති.

තතො රාජකුමාරො ථෙරස්ස පටිසන්ථාරං සම්පට්ච්ඡන්තො ආහ —

986. “කල්‍යාණී වත තෙ වාචා, සවතියා මහාමුනි;
නෙලා අත්ථවතී වග්ගු, මන්ත්වා අත්ථඤ්ච භාසසි.

987. “කා තෙ රති වනෙ විහරතො, ඉසිනිසහ වදෙහි පුට්ඨො;
තච වචනපථං නිසාමයිත්ථා, අත්ථධම්මපදං සමාවරෙමසෙ”ති.

986. තත්ථ කල්‍යාණීති සුන්දරා සොහනා. සවතියාති සොතුං යුත්තා. නෙලාති නිද්දොසා. අත්ථවතීති අත්ථයුත්තා දිට්ඨධම්මිකාදිනා භිතෙන උපෙතා. වග්ගුති මධුරා. මන්ත්වාති ජානිත්වා පඤ්ඤාය පරිච්ඡන්දිත්වා. අත්ථන්ති අත්ථතො අනපෙතං එකන්තහිතාවහං.

987. ඉසිනිසහාති ඉසිසු නිසහ ආජාතියසදිස. වචනපථන්ති වචනං. වචනමෙව හි අත්ථාධිගමස්ස උපායභාවතො “වචනපථ”න්ති වුත්තං. අත්ථධම්මපදං සමාවරෙමසෙති ඉධ වෙව සම්පරායෙ ව අත්ථාවහං සීලාදිධම්මකොට්ඨාසං පටිපජ්ජාමසෙ.

ඉදානි ථෙරො අත්තතො සම්මාපටිපත්තිං තස්ස අනුච්ඡවිකං වදන්තො —

988. “අභිංසා සබ්බපාණීනං, කුමාරම්භාක රූච්චති;
ථෙය්‍යා ව අතිවාරා ව, මජ්ජපානා ව ආරති.

989. “ආරති සමචරියා ව, බාහුසච්චං කතඤ්ඤානා;
දිට්ඨෙව ධම්මෙ පාසංසා, ධම්මා එතෙ පසංසියා”ති. — ආහ;

989. තත්ථ ආරති සමචරියා වාති යථාචුත්තා ව පාපධම්මතො ආරති, පටිච්චරති කායසමතාදිසමචරියා ව. බාහුසච්චන්ති පරියත්තිබාහුසච්චං. කතඤ්ඤානාති පරෙහි අත්තතො කතස්ස උපකාරස්ස ජානනා. පාසංසාති අත්ථකාමෙහි කුලපුත්තෙහි පකාරතො ආසංසිතබ්බා. ධම්මා එතෙහි එතෙ යථාචුත්තා අභිංසාදිධම්මා. පසංසියාති විඤ්ඤාහි පසංසිතබ්බා.

එවං ථෙරො තස්ස අනුච්ඡවිකං සම්මාපටිපත්තිං වත්ථා අනාගතංසඤ්ඤාණෙන ආයුසඛිධාරෙ ඔලොකෙන්තො “පඤ්චමාසමත්තමෙවා”ති දිස්වා තං සංවෙපෙත්ථා දළ්භං තත්ථ සම්මාපටිපත්තියං පතිට්ඨාපෙතුං ඉමං ගාථමාහ —

990. “සන්තිකෙ මරණං තුය්හං, ඔරං මාසෙහි පඤ්චහි;
රාජපුත්ත විජානාහි, අත්තානං පරිමොවයා”ති.

තත්ථ අත්තානං පරිමොවයාති අත්තානං අපායදුක්ඛතො මොවෙහි.

තතො කුමාරො අත්තතො මුත්තියා උපායං පුච්ඡන්තො ආහ —

991. “කතමං ස්වාහං ජනපදං ගන්ත්වා, කිං කම්මං කිඤ්ච පොරිසං;
කාය වා පන විජ්ජාය, භවෙය්‍යං අජරාමරො”ති.

තත්ථ කතමං ස්වාහන්ති කතමං සු අහං, කතමං නුති අත්ථො. කිං කම්මං කිඤ්ච පොරිසන්ති කත්වාති වචනසෙසො. පොරිසන්ති පුරිසකිව්වං.

තතො ථෙරො තස්ස ධම්මං දෙසෙතුං ඉමා ගාථායො අවොච –

992. “න විජ්ජතෙ සො පදෙසො, කම්මං විජ්ජා ව පොරිසං;
යත්ථ ගන්ත්වා හවෙ මච්චො, රාජපුත්තාජරාමරො.

993. “මහද්ධනා මහාභොගා, රට්ඨවන්තොපි ඛත්තියා;
පහුතධනධඤ්ඤාසෙ, තෙපි නො අජරාමරා.

994. “යදි තෙ සුතා අන්ධකවෙණ්ඩුපුත්තා, සුරා වීරා වික්කන්තජ්ජහාරිනො;
තෙපි ආයුක්ඛයං පත්තා, විද්ධස්සතා සස්සතිසමා.

995. “ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණා වෙස්සා, සුද්දා වණ්ඩාලපුක්කුසා;
එතෙ වඤ්ඤෙ ව ජාතියා, තෙපි නො අජරාමරා.

996. “යෙ මන්තං පරිවත්තෙන්ති, ඡළඬගං බ්‍රහ්මචින්තිතං;
එතෙ වඤ්ඤෙ ව විජ්ජාය, තෙපි නො අජරාමරා.

997. “ඉසයො වාපි යෙ සන්තා, සඤ්ඤතත්තා තපස්සිනො;
සරිරං තෙපි කාලෙන, විජහන්ති තපස්සිනො.

998. “භාවිතත්තාපි අරහන්තො, කතකිව්වා අනාසවා;
නික්ඛිපන්ති ඉමං දෙහං, පුඤ්ඤපාපපරික්ඛයා”ති.

992. තත්ථ යත්ථ ගන්ත්වාති යං පදෙසං ගන්ත්වා කම්මං විජ්ජං පොරිසඤ්ච කායපයොගෙන ඉතරපයොගෙන ව උපගන්ත්වා පාපුණ්ත්වා හවෙය්‍ය අජරාමරොති අත්ථො.

993. හෙට්ඨිමකොටියා කොටිසතාදිපරිමාණං සංහරිත්වා ය්පිතං මහන්තං ධනං එතෙසන්ති මහද්ධනා. කුම්භත්තයාදිකභාපණපරිබ්බයො මහන්තො භොගො එතෙසන්ති මහාභොගා. රට්ඨවන්තොති රට්ඨසාමිකා, අනෙකයොජනපරිමාණං රට්ඨං පසාසන්තාති අධිජ්ජායො. ඛත්තියාති ඛත්තියජාතිකා. පහුතධනධඤ්ඤාසෙති මහාධනධඤ්ඤසන්තිවයා, අත්තනො පරිසාය ව සත්තට්ඨසංවච්ඡරපභොනකධනධඤ්ඤසන්තිවයා. තෙපි නො අජරාමරාති ජරාමරණධම්මා එව, මහද්ධනතාදීනිපි තෙසං උපරි නිපතන්තං ජරාමරණං නිවත්තෙතුං න සක්කොන්තිති අත්ථො.

994. අන්ධකවෙණ්ඩුපුත්තාති අන්ධකවෙණ්ඩුස්ස පුත්තාති පඤ්ඤාතා. සුරාති සත්තිමන්තො. වීරාති වීරියවන්තො. වික්කන්තජ්ජහාරිනොති සුරවීරභාවෙනෙව පටිසත්තුබලං වික්කම්ම පසය්හ පහරණසිලා. විද්ධස්සතාති විනට්ඨා. සස්සතිසමාති කුලපරම්පරාය සස්සතිහි වන්දසුරියාදීහි සමානා, තෙපි අවිරකාලපවත්තකුලන්වයාති අත්ථො.

995. ජාතියාති අත්තනො ජාතියා, විසිට්ඨතරා පන ජාතිපි නෙසං ජරාමරණං නිවත්තෙතුං න සක්කොන්තිති අත්ථො.

996. මන්තන්ති වෙදං. ඡළඬගන්ති කප්පඛ්‍යාකරණනිරුත්තිසික්ඛාජන්දොවිචිතීජොතිසත්ථසඬ්ඛාතෙහි ඡහි අඬ්ගෙහි ඡළඬගං. බ්‍රහ්මචින්තිතන්ති බ්‍රහ්මෙහි අට්ඨකාදීහි චින්තිතං පඤ්ඤාවක්ඛුනා දිට්ඨං.

997. සන්තාති උපසන්තකායවචිකම්මන්තා. සඤ්ඤතත්තාති සඤ්ඤතචිත්තා. තපස්සිනොති තපනිස්සිතා.

ඉදානි කුමාරො අත්තනා කත්තබ්බං වදන්තො –

999. “සුභාසිතා අත්ථවතී, ගාථායො තෙ මහාමුනි;
නිජ්ඣත්තොම්හි සුභට්ඨෙන, ත්වඤ්ච මෙ සරණං භවා”ති. –

ආහ . තත්ථ නිජ්ඣත්තොම්හිති නිජ්ඣාපිතො ධම්මොපසඤ්ඤාය සඤ්ඤන්තිගතො අමිහි. සුභට්ඨෙනාති සුට්ඨ භාසිතෙන.

තතො ථෙරො තං අනුසාසන්තො ඉමං ගාථං අභාසි –

1000. “මා මං ත්වං සරණං ගච්ඡ, තමෙව සරණං වජ;
සකාපුත්තං මහාවීරං, යමහං සරණං ගතො”ති.

තතො රාජකුමාරො ආහ -

1001 “කතරස්මිං සො ජනපදෙ, සත්ථා තුම්භාක මාරිස;
අභම්පි දට්ඨං ගච්ඡිස්සං, ජීනං අප්පට්ඨගල”න්ති.

සුත ථෙරො ආහ -

1002 “පුරත්ථිමස්මිං ජනපදෙ, ඕක්කාකකුලසම්භවො;
තත්ථාසි පුරිසාපඤ්ඤො, සො ච බො පරිනිබ්බුතො”ති.

තත්ථ ථෙරෙන නිසින්නපදෙසතො මජ්ඣිමදෙසස්ස පාවිනදිසාභාගත්තා චුත්තං “පුරත්ථිමස්මිං ජනපදෙ”ති.

එවං සො රාජපුත්තො ථෙරස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා පසන්නාමානසො සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨති. තෙන චුත්තං -

1003 “සචෙ හි බුද්ධො තිට්ඨෙය්‍ය, සත්ථා තුම්භාක මාරිස;
යොජනානි සහස්සානි, ගච්ඡෙය්‍යං පයිරුපාසිතුං.

1004 “යතො ච බො පරිනිබ්බුතො, සත්ථා තුම්භාක මාරිස;
නිබ්බුතම්පි මහාවිරං, ගච්ඡාමි සරණං අහං.

1005 “උපෙමි සරණං බුද්ධං, ධම්මඤ්චාපි අනුත්තරං;
සඬ්ඝඤ්ච නරදෙවස්ස, ගච්ඡාමි සරණං අහං.

1006 “පාණානිපාතා විරමාමි බිජ්ජං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයාමි;
අමජ්ජපො නො ච මුසා භණාමි, සකෙන දාරෙන ච හොමි තුට්ඨො”ති.

එවං පන තං සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨිතං ථෙරො එවමාහ “රාජකුමාර, තුය්හං ඉධ අරඤ්ඤවාසෙන අත්ථො නත්ථි, න විරං තච ජීවිතං, පඤ්චමාසබ්භන්තරෙ එව කාලං කරිස්සාමි, තස්මා තච පිතු සන්නිකමෙව ගත්ත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපරායණො භවෙය්‍යාමි”ති චත්වා අත්තතො සන්නිකෙ ධාතුයො දත්වා විස්සජ්ජෙයි. සො ගච්ඡන්තො “අහං, භන්නෙ, තුම්භාකං චචනෙන ඉතො ගම්ස්සාමි, තුම්භෙහිපි මය්හං අනුකම්පාය තත්ථ ආගන්තබ්බ”න්ති චත්වා ථෙරස්ස අධිවාසනං විදිත්වා චන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පිතු නගරං ගත්ත්වා උය්‍යානං පවිසිත්වා අත්තතො ආගතභාවං රඤ්ඤො නිවෙදෙයි.

තං සුත්වා රාජා සපරිවාරො උය්‍යානං ගත්ත්වා කුමාරං ආලිඬගිත්වා අන්තෙපුරං නෙත්වා අභිසිඤ්චිතුකාමො අහොසි. කුමාරො “දෙව, මය්හං අප්පකං ආයු, ඉතො චතුත්තං මාසානං අව්චයෙන මරණං භවිස්සති, කිං මෙ රජ්ජෙන, තුම්භෙ නිස්සාය පුඤ්ඤමෙව කරිස්සාමි”ති චත්වා ථෙරස්ස ගුණං රතනත්තයස්ස ච ආනුභාවං පචෙදෙයි. තං සුත්වා රාජා සංවෙගජ්ජන්තො රතනත්තයෙ ව ථෙරෙ ව පසන්නාමානසො මහත්තං විහාරං කාරොත්වා මහාකච්චායනත්ථෙරස්ස සන්නිකෙ දුතං පාහෙයි. ථෙරොපි රාජානං මහාජනඤ්ච අනුග්ගණ්හන්තො ආගච්ඡී. රාජා ච සපරිවාරො දුරතොව පච්චුග්ගමනං කත්වා ථෙරං විහාරං පචෙසෙත්වා චතුභි පච්චයෙහි සක්කච්චං උපට්ඨහන්තො සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨති. කුමාරො ච සීලානි සමාදිශිත්වා ථෙරං භික්ඛු වෙච සක්කච්චං උපට්ඨහන්තො දානානි දදන්තො ධම්මං සුණන්තො චතුත්තං මාසානං අව්චයෙන කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්ති. තස්ස පුඤ්ඤානුභාවෙන සත්තරතනපටිමණ්ඩිතො සත්තයොජනප්පමාණො රථො උජ්ජජ්ජී, අනෙකානි වස්ස අච්ඡරාසහස්සානි පරිවාරො අහොසි.

රාජා කුමාරස්ස සරිරසක්කාරං කත්වා භික්ඛුසඬ්ඝස්ස ච මහාදානං පවත්තෙත්වා චෙතියස්ස පූජං අකාසි, තත්ථ මහාජනො සන්නිපති, ථෙරොපි සපරිවාරො තං පදෙසං උපගඤ්ඡී. අථ දෙවපුත්තො අත්තනා කතකුසලකම්මං ඔලොකෙත්වා කතඤ්ඤතාය “ගත්ත්වා ථෙරං චන්දිස්සාමි, සාසනගුණෙ ව පාකටෙ කරිස්සාමි”ති විත්තෙත්වා දිබ්බරථං ආරුය්හ මහතා පරිවාරෙන දිස්සමානරූපො ආගන්ත්වා රථා ඔරුය්හ ථෙරස්ස පාදෙ චන්දිත්වා පිතරා සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා ථෙරං පයිරුපාසමානො අඤ්ජලිං පග්ගය්හ අට්ඨාසි. තං ථෙරො ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡී -

1007 “සහස්සරංසිව යථාමහප්පහො, දිසං යථා භාති නහෙ අනුක්කමං;
තථාපකාරො තවායං මහාරථො, සමන්තතො යොජනසත්තමායතො.

1008 “සුවණ්ණපට්ටෙහි සමන්තමොත්ථටො, උරස්ස මුත්තාහි මණ්ඩි විත්තිතො;
ලෙබා සුවණ්ණස්ස ව රුපියස්ස ව, සොහන්ති වෙළරියමයා සුනිම්මිතා.

1009 “සිසඤ්චිදං වෙළරියස්ස නිම්මිතං, යුගඤ්චිදං ලොභිතකාය විත්තිතං;
සුත්තා සුවණ්ණස්ස ව රුපියස්ස ව, සොහන්ති අස්සා ච ඉමෙ මනොජවා.

1010 “සො තිට්ඨසි හෙමරටෙ අධිට්ඨිතො, දෙවානම්න්දොව සහස්සවාහනො;
පුච්ඡාමි තාහං යසවන්ත කොචිදං, කථං තයා ලද්ධො අයං උළාරො”ති.

1007. තත්ප් සහස්සරංසිති සූරියො. සො හි අනෙකසහස්සරංසිමන්තතාය “සහස්සරංසි”ති වුවති.
යථාමහප්පභොති අත්තනො මහත්තස්ස අනුරූපප්පභො. යථා හි මහත්තෙන සූරියමණ්ඩලෙන සදිසං ජොතිමණ්ඩලං
නත්ථි, එවං පභායසි. තථා හි තං එකස්මිං බණෙ තිස්ස මහාදිපෙසු ආලොකං ඵරන්තං තිට්ඨති. දිසං යථා භාති නභෙ
අනුක්කමන්ති නභෙ ආකාසෙ යථෙව දිසං අනුක්කමන්තො ගච්ඡන්තො යථා යෙන පකාරෙන භාති දිබ්බති ජොතති.
තථාපකාරොති තාදිසාකාරො. තවායන්ති තව අයං.

1008. සුවණ්ණපට්ටෙහීති සුවණ්ණමයෙහි පට්ටෙහි. සමන්තමොක්ථවො සමන්තතො ඡාදිතො. උරස්සාති උරො
අස්ස, රථස්ස උරොති ව ඊසාමුලං වදති. ලෙඛාති වෙළුරියමයා මාලාකම්මලතාකම්මාදිලෙඛා. තාසං සුවණ්ණපට්ටෙසු
ව රජතපට්ටෙසු ව දිස්සමානන්තා වුත්තං “සුවණ්ණස්ස ව රූපියස්ස වා”ති. සොභෙන්තීති රථං සොභයන්ති.

1009. සීසන්ති රථකුබ්බරසීසං. වෙළුරියස්ස නිම්මිතන්ති වෙළුරියෙන නිම්මිතං, වෙළුරියමණ්ඩයන්ති අත්ථො.
ලොභිතකායාති ලොභිතකමණිනා, යෙන කෙනචි රත්තමණිනා වා. යුත්තාති යොජිතා, අථ වා යොත්තා සුවණ්ණස්ස ව
රූපියස්ස වාති සුවණ්ණමයා ව රූපියමයා ව යොත්තා, සඬ්ඛලිකාති අත්ථො.

1010. අධිට්ඨිතොති අත්තනො දෙවිද්ධියා සකලමිදං යානං අභිභවිත්වා යීතො. සහස්සවාහනොති
සහස්සයුත්තවාහනො, සහස්සආජාතියයුත්තරථො දෙවානමින්දො යථාති අධිප්පායො. යසවන්තාති ආලපනං,
යසස්සිති අත්ථො. කොවිදන්ති කුසලඤ්ඤාණවත්තං, රථාරොහනෙ වා ඡෙකං. අයං උළාරොති අයං උළාරො මහන්තො
යසොති අධිප්පායො.

එවං ථෙරෙන පුට්ඨො දෙවපුත්තො ඉමාහි ගාථාහි ඛ්‍යාකාසි -

1011 “සුජාතො නාමහං භන්තෙ, රාජපුත්තො පුරෙ අහුං;
ත්වඤ්ච මං අනුකම්පාය, සඤ්ඤාමස්මිං නිවෙසයි.

1012 “බිණායුකඤ්ච මං ඤාත්වා, සරිරං පාදාසි සත්ථුනො;
ඉමං සුජාත පුජෙහි, තං තෙ අත්ථාය හෙහිති.

1013 “තාහං ගන්ධෙහි මාලෙහි, පුජයිත්වා සමුය්‍යුතො;
පභාය මානුසං දෙහං, උපපන්තොමිහි නන්දනං.

1014 “නන්දනෙ ව චනෙ රම්මෙ, නානාදිජගණායුතෙ;
රමාමි නච්චගිතෙහි, අච්ඡරාහි පුරක්ඛතො”ති.

1012-3. තත්ප් සරිරන්ති සරිරධාතුං. හෙහිතීති භවිස්සති. සමුය්‍යුතොති සම්මා උය්‍යුත්තො, යුත්තප්පයුත්තොති
අත්ථො.

එවං දෙවපුත්තො ථෙරෙන පුච්ඡිතමත්ථං කථෙත්වා ථෙරං චන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පිතරං ආපුච්ඡිත්වා රථං
ආරුශ්භ දෙවලොකමෙව ගතො. ථෙරොපි තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය චිත්ථාරෙන ධම්මකථං
කථෙසි. සා ධම්මකථා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසි. අථ ථෙරො තං සබ්බං අත්තනා ව තෙන ව කථිතනියාමෙනෙව
සඬ්ඛිතිකාලෙ ධම්මසඬ්ඛානකානං ආරොචෙසි, තෙ ව තං තථා සඬ්ඛනං ආරොපෙසුන්ති.

වුළුරථවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. මහාරථවිමානවණ්ණනා

සහස්සයුත්තං භයවාහනං සුභන්ති මහාරථවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ.
තෙන ව සමයෙන ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා වුත්තනයෙන දෙවචාරිකං චරන්තො තාවතිංසභවනෙ
ගොපාලස්ස නාම දෙවපුත්තස්ස අත්තනො විමානතො නික්ඛමින්වා සහස්සයුත්තං මහන්තං දිබ්බරථං අභිරුශ්භ
මහත්තෙන පරිවාරෙන මහතියා දෙවිද්ධියා උය්‍යානකීළනත්ථං ගච්ඡන්තස්ස අවිදුරෙ පාතුරහොසි. තං දිස්වා
දෙවපුත්තො සඤ්ජාතගාරවබහුමානො සහසා රථතො ඔරුශ්භ උපසඬ්ඛමින්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන චන්දිත්වා අඤ්ජලිං
සිරසි පග්ගශ්භ අට්ඨාසි.

තස්සිදං පුබ්බකම්මං - සො කිර විපස්සිං භගවන්තං සුවණ්ණමාලාය පුජෙත්වා “ඉමස්ස පුඤ්ඤස්ස ආනුභාවෙන
මය්හං භවෙ භවෙ සොචණ්ණමයා උරව්ඡදමාලා නිබ්බන්තතු”ති කතපණ්ඩානාය අනෙකකප්පෙසු සුගතිසුයෙව
සංසරන්තියා කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ කිකිස්ස කාසිරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි නිබ්බන්තාය යථාපණ්ඩානං
සුවණ්ණමාලාලාභෙන “උරව්ඡදමාලා”ති ලද්ධනාමාය දෙවකඤ්ඤාසදිසාය රාජධිතාය ආචරියො ගොපාලො නාම
බ්‍රාහ්මණො හුත්වා සසාවකසඬ්ඛස්ස කස්සපස්ස භගවතො අසදිසදානාදීනි මහාදානානි පවත්තෙන්වා ඉන්ද්‍රියානං
අපරිපක්ඛභාවෙන අත්තනං රාජධිතරඤ්ච උද්දිස්ස සත්ථාරා දෙසිතං ධම්මං සුත්වාපි විසෙසං නිබ්බන්තෙතුං

අසක්කොන්තො පුච්ඡන්තාලකිරියමෙව කත්වා යථුපචිතපුඤ්ඤානුභාවෙන තාවතිංසෙසු යොජනසතිකෙ කනකවිමානෙ නිබ්බන්ති, අනෙකකොට්ඨවිජරාපරිවායො අහොසි, සත්තරතනමයො චස්ස සහස්සයුත්තො සුවිහත්තතිත්තිවිචිත්තො සිනිද්ධමධුරනිග්ගොසො අත්තනො පභාසමුදයෙන අවහසන්තො විය දිවඬිකරමණ්ඩලං දිබ්බො ආපඤ්ඤරථො නිබ්බන්ති.

සො තත්ථ යාවනායුකං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවිත්වා අපරාපරං දෙවෙසුයෙව සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන යථාචුත්තසම්පත්තිවිභවො ගොපාලො ඵ්ච නාම දෙවපුත්තො හුත්වා තාවතිංසෙසුයෙව නිබ්බන්ති. තං සන්ධාය චුත්තං “තෙන ව සමයෙන ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො...පෙ.... අඤ්ජලිං සිරසි පග්ගස්ස අට්ඨාසී”ති.

ඵචං පන උපසඬ්ඨකමිත්වා ඨීතං තං දෙවපුත්තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි –

1015 “සහස්සයුත්තං හයවාහනං සුභං, ආරුය්හිමං සන්දනං නෙකචිත්තං;
උය්‍යානභූමිං අභිතො අනුක්කමං, පුරිත්තද්දො භුතපතීව වාසවො.

1016 “සොවණ්ණමයා තෙ රථකුඛ්ඛරා උභො, ඵලෙහි අංසෙහි අතීව සඬගතා;
සුජාතගුම්ඛා නරචිරනිට්ඨිතා, විරොචති පත්තරසෙව චන්දො.

1017 “සුවණ්ණජාලාවතතො රථො අයං, බහුහි නානාරතනෙහි චිත්තිතො;
සුනන්දිසොසො ච සුභස්සරො ච, විරොචති වාමරහත්ථබ්‍රහ්මි.

1018 “ඉමා ච නාභොයා මනසාහිනිමිමිතා, රථස්ස පාදන්තරමජ්ඣභූසිතා;
ඉමා ච නාභොයා සතරාජීචිත්තිතා, සතෙරතා විජ්ජුරිවජ්ජපභාසරෙ.

1019 “අනෙකචිත්තාවතතො රථො අයං, පුච්ඡ ව නෙමී ච සහස්සරංසිකො;
තෙසං සරො සුය්‍යාති වග්ගුරුපො, පඤ්චඩ්ගිකං තුරියමිවජ්ජපවාදිතං.

1020 “සිරස්මිං චිත්තං මණිවන්දකජ්ජිතං, සදා විසුද්ධං රුචිරං පහස්සරං;
සුවණ්ණරාජීහි අතීව සඬගතං, වෙළුරියරාජීව අතීව සොහති.

1021 “ඉමෙ ව වාළි මණිවන්දකජ්ජිතා, ආරොහකම්බු සුජවා බ්‍රහ්මපමා;
බ්‍රහ්ම මහන්තා බලිතො මහාජවා, මනො තවඤ්ඤාය තථෙව සිංසරෙ.

1022 “ඉමෙ ව සබ්බෙ සහිතා චතුක්කමා, මනො තවඤ්ඤාය තථෙව සිංසරෙ;
සමං චහන්ති මුදුකා අනුද්ධතා, ආමොදමානා තුරගානමුත්තමා.

1023 “ධුනන්ති වග්ගන්ති පතන්ති වම්බරෙ, අබ්භුද්ධුනන්තා සුකතෙ පිළන්ධනෙ;
තෙසං සරො සුය්‍යාති වග්ගුරුපො, පඤ්චඩ්ගිකං තුරියමිවජ්ජපවාදිතං.

1024 “රථස්ස සොසො අපිළන්ධනාන ච, බුරස්ස නාදො අභිහිංසනාය ච;
සොසො සුවග්ගු සමිතස්ස සුය්‍යාති, ගන්ධබ්බතුරියානි විචිත්‍රසංවනෙ.

1025 “රථෙ ඨීතාතා මිගමන්දලොචනා, ආලාරපමිහා හසිතා පියංවදා;
වෙළුරියජාලාවතතා තනුවිජවා, සදෙව ගන්ධබ්බසුරග්ගපුජිතා.

1026 “තා රත්තරත්තම්බරජිතවාසසා, විසාලනෙත්තා අභිරත්තලොචනා;
කුලෙ සුජාතා සුතනු සුවිමිතිතා, රථෙ ඨීතා පඤ්ජලිකා උපට්ඨිතා.

1027 “තා කම්බුකෙයුරධරා සුවාසසා, සුමජ්ඣිමා උග්ගච්ඡපපන්තා;
වට්ටඩ්ගුලියො සුමුඛා සුදස්සනා, රථෙ ඨීතා පඤ්ජලිකා උපට්ඨිතා.

1028 “අඤ්ඤා සුවෙණි සුසු මිස්සකෙසියො, සමං විහන්තාහි පහස්සරාහි ච;
අනුබ්බතා තා තව මානසෙ රතා, රථෙ ඨීතා පඤ්ජලිකා උපට්ඨිතා.

1029 “ආවෙළුනියො පදුමුප්පලවිජදා, අලඬකතා චන්දනසාරවාසිතා;
අනුබ්බතා තා තව මානසෙ රතා, රථෙ ඨීතා පඤ්ජලිකා උපට්ඨිතා.

1030 “තා මාලිනියො පදුමුප්පලවිජදා, අලඬකතා චන්දනසාරවාසිතා;
අනුබ්බතා තා තව මානසෙ රතා, රථෙ ඨීතා පඤ්ජලිකා උපට්ඨිතා.

1031 “කණ්ඨෙසු තෙ යානි පිළන්ධනානි, හත්ථෙසු පාදෙසු තථෙව සිසෙ;
ඔභාසයන්ති දස සබ්බසො දිසා, අබ්භුද්දයං සාරදිකොව භාණ්ඩමා.

1032 “වාතස්ස වෙගෙන ච සම්පකම්පිතා, භූජෙසු මාලා අපිළන්ධනානි ච;
මුඤ්චන්ති සොසං රුචිරං සුවිං සුභං, සබ්බෙහි විඤ්ඤුහි සුතබ්බරූපං.

1033. “උය්‍යානභූම්‍යා ච දුච්ඡිධතො ඨීතා, රථා ච නාගා තුරියානි ච සරො;

තමෙව දෙවින්ද පමොදයන්ති, විණා යථා පොක්ඛරපත්තබ්බුහි.

1034 “ඉමාසු විණාසු බහුසු වග්ගුසු, මනුඤ්ඤරුපාසු හදයෙරිතං පිතිං;
පච්ඡ්ඡමානාසු අතිව අච්ඡරා, හමන්ති කඤ්ඤා පදුමෙසු සික්ඛිතා.

1035 “යදා ව ගීතානි ව වාදිතානි ව, නච්චානි විමානි සමෙන්ති එකතො;
අපේත්ථ නච්චන්ති අපේත්ථ අච්ඡරා, ඔභාසයන්ති උභතො වරින්ථියො.

1036 “සො මොදසි තුරියගණප්පබොධනො, මනීයමානො වජිරාවුධාරිව;
ඉමාසු විණාසු බහුසු වග්ගුසු, මනුඤ්ඤරුපාසු හදයෙරිතං පිතිං.

1037 “කිං ත්වං පුරෙ කම්මමකාසි අත්තනා, මනුස්සභුතො පුරිමාය ජාතියා;
උපොසථං කං වා තුවං උපාවසි, කං ධම්මවරියං වතමාහිරොවසි.

1038 “නයිදමප්පස්ස කතස්ස කම්මුතො, පුබ්බෙ සුවිණ්ණස්ස උපොසථස්ස වා;
ඉද්ධානුභාවො විපුලො අයං තව, යං දෙවසඬ්ඨං අභිරොවසෙ භුසං.

1039 “දානස්ස තෙ ඉදං ඵලං, අපො සිලස්ස වා පන;
අපො අඤ්ජලිකම්මස්ස, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

1015. තත්ථ සහස්සයුත්තන්ති සහස්සෙන යුත්තං, සහස්සං වා යුත්තං යොජිතං එතස්මින්ති සහස්සයුත්තං. කස්ස පනෙතං සහස්සන්ති? “හයවාහන”න්ති අනන්තරං වුවිච්චානන්තා හයානන්ති අයමත්ථො විඤ්ඤායතෙව. හයා වාහනං එතස්සාති හයවාහනං. කෙච් පන “සහස්සයුත්තහයවාහන”න්ති අනුනාසිකලොපං එකමෙව සමාසපදං කත්වා වණ්ණෙන්ති, එතස්මිං පක්ඛෙ හයවාහනං විය වාහනන්ති අත්ථො යුජ්ජති. හයවාහනසහස්සයුත්තං යුත්තහයවාහනසහස්සන්ති හි අත්ථො. අපරෙ පන “සහස්සයුත්තන්ති සහස්සදිබ්බාපඤ්ඤයුත්ත”න්ති වදන්ති. සන්දනන්ති රථං. නෙකචිත්තන්ති අනෙකචිත්තං නානාවිධච්චිත්තවත්තං. උය්‍යානභූමිං අභිතොති උය්‍යානභූමියා සමීපෙ. “අභිතො”ති හි පදං අපෙක්ඛිත්වා සාමීඅත්ථෙ එතං උපයොගව්වනං. කෙච් පන “උය්‍යානභූමියා”තිපි පදන්ති, තෙ සද්දනයමිපි අනුපට්ඨාපරන්තා පදන්ති. අනුක්කමන්ති ගච්ඡන්තො පුරින්දදො භුතපතිව වාසවො විරොවසිති සමිබන්ධො.

1016. සොවණ්ණමයාති සුවණ්ණමයා. තෙති තව. රථකුබ්බරා උභොති රථස්ස උභොසු පස්සෙසු වෙදිකා. යො හි රථස්ස සොහනත්ථඤ්ඤෙව උපරි ධීතානං ගුත්තත්ථඤ්ඤෙව උභොසු පස්සෙසු වෙදිකාකාරෙන පරික්ඛෙපො කරියති, තස්ස පුරිමභාගෙ උභොසු පස්සෙසු යාව රථීසා, තාව හත්ථෙහි ගහණයොග්ගො රථස්ස අවයවවිසෙසො, ඉධ සො එව කුබ්බරොති අධිප්පෙනො. තෙනෙවාහ “උභො”ති. අඤ්ඤත්ථ පන රථීසා කුබ්බරොති වුවිච්චති. එලෙහීති රථුපත්ථමිහස්ස දක්ඛිණවාමභෙදෙහි ද්විහි එලෙහි, පරියන්තාවෙන්ථ එලාති චුත්තා. අංසෙහීති කුබ්බරඑලෙ පතිට්ඨිතෙහි හෙට්ඨිමඅංසෙහි. අතිව සඬගතාති අතිවිය සුට්ඨ සඬගතා සුඵස්සිතා නිබ්බිවරා. ඉදඤ්ච සිප්පිවරිවිතෙ කිත්තිමරපේ ලබ්භිමානවිසෙසං තත්ථ ආරොපෙන්වා චුත්තං. සො පන අපොරිසතාය අකිත්තිමො සයංජාතො කෙනවි අසට්ඨොයෙව. සුජාතගුම්බාති සුසණ්ඨිතථමිහකසමුදායා. යෙ හි වෙදිකාය නිරන්තරං ධීතා සුසණ්ඨිතසට්ඨාදිඅවයවවිසෙසවන්තො ථමිහකසමුදායා, තෙසං වසෙනෙවං චුත්තං “සුජාතගුම්බා”ති. නරවීරනිවඨිතාති සිප්පාවරියෙහි නිට්ඨාපිතසදිසා. සිප්පාවරියා හි අත්තනො සරිරබෙදං අචිත්තෙන්වා වීරියබලෙන සිප්පස්ස සුට්ඨ විචාරණතො නරෙසු වීරියවන්තොති ඉධ “නරවීරා”ති චුත්තා. නරවීරාති වා දෙවපුත්තස්ස ආලපනං. නිට්ඨිතාති පරියොසිතා පරිපුණ්ණසොභාතිසයා. “නරවීරනිමිමිතා”ති වා පායො, නරෙසු ධිතිසමිපන්තෙහි නිමිමිතසදිසාති අත්ථො. එවංවිධකුබ්බරතාය අයං තව රථො විරොවති. කිං විය? පන්තරසෙව වන්දො, සුක්කපක්ඛෙ පන්තරසියං පරිපුණ්ණකාලෙ වන්දිමා විය.

1017. සුවණ්ණජාලාවතතොති සුවණ්ණජාලකෙහි අවතතො ඡාදිතො. “සුවණ්ණජාලාවතතො”තිපි පායො, ගවච්ඡිතොති අත්ථො. බහුහීති අනෙකෙහි. නානාරතතෙහීති පදුමරාගච්ඡස්සරාගාදිනානාවිධරතතෙහි. සුනන්දිසොසොති සුට්ඨ නන්දිතබ්බසොසො, සවනීයමුදුරනින්තාදොති අත්ථො. සුනන්දිසොසොති වා සුට්ඨ කතනන්දිසොසො, නච්චනාදිනං දස්සනාදිසු පවත්තිතසාධුකාරසද්දාදිවසෙන කතපමොදනින්තාදොති අත්ථො, “කාලෙන කාලං ආසිවාදනවසෙන සුට්ඨ පයුත්තනන්දිසොසො”ති ව වදන්ති. සුභස්සරොති සුට්ඨ අතිවිය ඔභාසනසභාවො, තත්ථ වා පවත්තමානානං දෙවතානං සොහනෙන ගීතවාදිතස්සරෙන සුභස්සරො. වාමරහත්ථබ්බහීති වාමරහත්ථයුත්තබ්බහීති ඉතො චිතො ව බීජයමාන වාමරකලාපෙහි දෙවතානං භුජෙහි, තථාභුතාති දෙවතාහි වා විරොවති.

1018. නාභොයාති රථවක්කානං නාහියො. මනසාහිනිමිමිතාති “ඉමෙ ඊදිසා භොන්තු”ති චිත්තෙන නිමිමිතසදිසා. රථස්ස පාදන්තරමජ්ඣභූමිකාති රථස්ස පාදානං රථවක්කානං අත්තෙන නෙමිනා නානාරතතසමුජ්ජලෙන අරානං වෙමජ්ඣෙක ව මණ්ඩිතා. සතරාජිචිත්තිතාති අනෙකවණ්ණාහි අනෙකසතාහි රාජීහි ලෙබ්බාහි චිත්තිතා විචිත්තභාවං ගතා. සතෙරතා විජ්ජුරිවාති සතෙරතසඬ්ඛාතවිජ්ජුලතා විය පභාසරෙ විජ්ජොතන්ති.

1019. අනෙකවත්තාවතතොති අනෙකෙහි මාලාකම්මාදිවිත්තෙහි අවතතො සමොකිණ්ණො.

“අනෙකවත්තාවතතො” තිපි පයන්ති, සොයෙව අත්ථො, ගාථාසුඛත්ථං පන දීඝකරණං. පුට්ඨ ව නෙමී වානි පුට්ඨලනෙමී ව, එකො ව-කාරො නිපාතමත්තං. සහස්සරංසිකොති අනෙකසහස්සරංසිකො. “සහස්සරංසියො” තිපි පාළි. අපරෙ පන “නනා රංසියො” ති ව පයන්ති, තත්ථ නනාති අජියධනුදණ්ඩකො විය ඔණනා නෙමීප්පදෙසා. සහස්සරංසියොති සූරියමණ්ඩලං විය විප්පුරන්තකිරණජාලා. තෙසන්ති ඔලම්බමානකිඩ්ඪිණිකජාලානං නෙමීප්පදෙසානං.

1020. සිරස්මින්නි සිසෙ, රථස්ස සිසෙති අත්ථො. සිරො වා අස්මිං රථෙ. චිත්තන්ති විචිත්තං.

මණිවන්දකප්පිකන්ති මණිමයමණ්ඩලානුවිද්ධං වන්දමණ්ඩලසදිසෙන මණිනා අනුවිද්ධං. රුචිරං පහස්සරන්ති ඉමිනා තස්ස වන්දමණ්ඩලසදිසතංයෙව විභාවෙති, සදා විසුද්ධන්ති ඉමිනා පනස්ස වන්දමණ්ඩලතොපි විසෙසං දස්සෙති. සුවණ්ණරාජීහීති අන්තරන්තරා වට්ටාකාරෙන සණ්ඨිතාහි සුවණ්ණලෙඛාහි. සඬගතන්ති සහිතං. වෙළුරියරාජීවානි අන්තරන්තරා සුවණ්ණරාජීහි බවිතමණිමණ්ඩලත්තා වෙළුරියරාජීහි විය සොහති. “වෙළුරියරාජීහි” ති ව පයන්ති.

1021. වාළිති වාළවන්තො සම්පන්නවාළධිනො, අස්සෙ සන්ධාය වදති . “වාජී” ති වා පායො. මණිවන්දකප්පිකාති වාමරොලම්බනට්ඨානෙසු මණිමයවන්දකානුවිද්ධා. ආරොහකම්බුති උච්චා වෙව තදනුරූපපරිණාහා ව, ආරොහපරිණාහසම්පන්නාති අත්ථො. සුජවාති සුන්දරජවා ජවවන්තො මහාජවා, සොහනගතිකාති අත්ථො. බ්‍රහ්මමාති බ්‍රහා විය පමිතිනබ්බා, අත්තතො පමාණතො අධිකා විය පඤ්ඤායන්තාති අත්ථො. බ්‍රහාති වුඩ්ඪා පවඩ්ඪසබ්බගපච්චඩ්ගා. මහන්තාති මහානුභවා මහිද්ධිකා. බලිනොති සරිරබලෙන ව උස්සාහබලෙන ව බලවන්තො. මහාජවාති සිසවෙහා. මනො තවඤ්ඤායාති තව චිත්තං ඤත්වා. තථොවාති චිත්තානුරූපමෙව. සිංසරෙති සංසජ්පරෙ, පවත්තරෙති අත්ථො.

1022. ඉමෙති යථාචුත්තඅස්සෙ සන්ධායාහ. සබ්බෙති සහස්සමත්තාපි. සහිතාති සමානජවතාය සමානගමනතාය ව ගතියං සහිතා, අඤ්ඤමඤ්ඤං අනුනාධිකගමනාති අත්ථො. චතුහි පාදෙහි කමන්ති ගච්ඡන්තිති චතුක්කමා. සමං වහන්තිති “සහිතා” ති පදෙන චුත්තමෙවත්ථං පාකටතරං කරොති. මුදුකාති මුදුසභාවා, හදා ආජානියාති අත්ථො. තෙනාහ “අනුද්ධනා” ති, උද්ධතරහිතා බොහං අකරොන්තාති අත්ථො. ආමොදමානාති පමොදමානා, අබථඬිකතාය අඤ්ඤමඤ්ඤං රථිකාදීනඤ්ච තුට්ඨිං පවෙදයන්තාති අත්ථො.

1023. ධුනන්තිති වාමරහාරං කෙසරහාරං වාලධිඤ්ච විධුනන්ති. වග්ගන්තිති කදාවි පදෙ පදං නික්ඛිපන්තා වග්ගනෙන ගමනෙන ගච්ඡන්ති. පනන්තිති කදාවි පවත්තන්ති, ලඬ්ඝන්තිති අත්ථො. “ජලවන්ති” ති ව කෙචි පයන්ති, සොයෙවත්ථො. අඛිභුද්ධනන්තාති කම්මසිප්පිනා සුකතෙ සුට්ඨු නිමිමෙන බුද්දකසණ්ටාදිඅස්සාලඬිකාරෙ අභිඋද්ධුනන්තා අධිකං උද්ධුනන්තා. තෙසන්ති තෙසං පිළන්ධනානං.

1024. රථස්ස සොසොති යථාචුත්තො රථනිග්ගොසො. අපිළන්ධනාන වානි අ-කාරො නිපාතමත්තං . පිළන්ධනානං ආහරණානං. අපිළන්ධනන්ති ව ආහරණපරියායොති වා වදන්ති, රථස්සානං ආහරණානඤ්චසොසොති අත්ථො. බුරස්සනාදොති තුරඩ්ගානං බුරනිපාතසද්දො. කිඤ්චාපි අස්සා ආකාසෙන ගච්ඡන්ති, මධුරස්ස පන බුරනිපාතසද්දස්ස උපලද්ධිහෙතුභූතෙන කම්මුනා තෙසං බුරනික්ඛෙපෙ බුරනික්ඛෙපෙ පටිසානො ලබ්භන්තිති වදන්ති. අභිභිංසනාය වානි අස්සානං අධිකභිංසනෙන ව, අන්තරන්තරා අස්සෙහි පවත්තිතහෙසනෙන වානි අත්ථො. “අභිහෙසනාය වා” ති කෙචි පයන්ති. සම්මතස්සාති සමුදිතස්ස දිබ්බජනස්ස සොසො ව සුවග්ග සුමධුරං සුයාති. කිං වියාති ආහ “ගන්ධබ්බතුරියාති විචිත්‍රසංවනෙ” ති, විත්‍රලතාවනෙ ගන්ධබ්බදෙවපුත්තානං පඤ්චඩ්ඪිකතුරියාති විය. තුරියසන්තිස්සිකො හි සද්දො “තුරියානි” ති චුත්තො නිස්සයවොහාරෙන. “ගන්ධබ්බතුරියාන ව විචිත්‍රසංවනෙ” ති ව පායො, “තුරියානඤ්ච” ඉති අනුනාසිකං ආනෙන්වා යොජෙතබ්බං. අපරෙ “ගන්ධබ්බතුරියාති විචිත්‍රපවනෙ” ති පයන්ති.

1025. රථෙ ධීතාකාති රථෙ ධීතා ඵතා. මිගමන්දලොවනාති මිගච්ඡාපිකානං විය මුදුසිනිද්ධදිට්ඨිතිපාතා. ආලාරපමිහාති බහලසඬිගතපබුමා, ගොපබුමාති අත්ථො. හසිතාති පහසිතා, පහංසිතමුඛාති අත්ථො . පියංවදාති පියවාදිනියො. වෙළුරියජාලාවතතාති වෙළුරියමණිමයෙන ජාලෙන ඡාදිතසරීරා. තනුවිජවාති සුබුමච්ඡවියො. සදෙවාති සදා ඵව සබ්බකාලමෙව. ගන්ධබ්බසුරග්ගපුජිකාති ගන්ධබ්බදෙවතාහි වෙව අපරාහි ව අග්ගදෙවතාහි ලද්ධපුජා.

1026. තා රත්තරත්තමබරපිතවාසසාති රජනියරූපා ව රත්තපිතවත්ථා ව. අභිරත්තලොවනාති විසෙසතො රත්තරාජීහි උපසොහිතනයනා. කුලෙ සුජාතාති සින්ධවකුලෙ සුජාතා විසිට්ඨදෙවතිකායෙ සමිභවා. සුතනුති සුන්දරසරීරා. සුවිමිහිතාති සුද්ධසිතකරණා.

1027. තා කම්බුකෙයුරධරාති සුවණ්ණමයකෙයුරධරා. සුමජ්ඣිමාති විලග්ගමජ්ඣා. ඌරුථනුපපන්නාති සම්පන්නඌරුථනා, කදලික්කන්ධසදිසඌරු වෙව සමුග්ගසදිසථනා ව. වට්ටඬිගුලියොති අනුපුබ්බතො වට්ටඬිගුලියො. සුමුඛාති සුන්දරමුඛා, පමුදිතමුඛා වා. සුදස්සනාති දස්සනියා.

1028. අඤ්ඤාති එකච්චා. සුචෙණිති සුන්දරකෙසවෙණියො. සුසුති දහරා. මිස්සකෙසියොති රත්තමාලාදිති මිස්සිතකෙසවට්ටියො. කථං? සමං විහත්තාහි පහස්සරාහි වානි, සමං අඤ්ඤාමඤ්ඤාසදිසං නානාවිහත්තිවසෙන විහත්තාහි සුවණ්ණචීරාදිබ්බිතාහි ඉන්ද්‍රියලමණිආදයො විය පහස්සරාහි කෙසවට්ටිහි මිස්සිතකෙසියොති යොජනා. අනුබ්බතාහි අනුකුලකිරියා. තාති අව්ඡරායො.

1029. වන්දනසාරවොසිතාති සාරභූතෙන දිබ්බවන්දනෙන උල්ලිත්තා විච්ඡරිතා.

1031. කණ්ඨෙසුතිආදිනා ගිවුපගහත්ථුපගපාදුපගසිසුපගාදිආහරණාති දස්සෙති. ඔභාසයන්තීති කණ්ඨෙසු යානි පිළන්ධනානි, තෙහි ඔභාසයන්තීති යොජනා. එවං සෙසෙසුපි. අබ්බද්දයන්ති අභිඋග්ගච්ඡන්තො, “අබ්බද්දස”න්තිපි පාඨො, සොයෙවත්ථො. සාරදිකොති සරදකාලිකො. භාණුමාති සුරියො. සො හි අබ්බාදිදොසවරහෙන දසපි දිසා සුට්ඨ ඔභාසෙති.

1032. වාතස්ස වෙගෙන වානි මනුඤ්ඤගන්ධුපහාරං සද්දුපහාරඤ්ච කරොන්තෙන උපහරන්තෙන විය වායන්තෙන වාතස්ස වෙගෙන රථතුරභිගවෙගෙන ව. මුඤ්චන්තීති විස්සජ්ජෙත්ති. රුචිරන්ති පඤ්චභිගිකතුරියානි විය උපරුපරි රුචිදායකං. සුවිත්ති සුද්ධං අසංසට්ඨං. සුහන්ති මනුඤ්ඤං. සබ්බෙහි විඤ්ඤාහි සුතබ්බරුපන්ති සබ්බෙහිපි විඤ්ඤාජාතිකෙහි ගන්ධබ්බසමයඤ්ඤාහි සොතබ්බං සවතියං උත්තමසභාවං සොසං මුඤ්චන්තීති යොජනා.

1033. උය්‍යානභූමියාති උය්‍යානභූමියං. දුච්ඡද්ධකොති ද්විති අද්ධපස්සෙහි. “දුභතො ව යීතා”තිපි පඨන්ති, සොයෙවත්ථො. රථාති රථෙ. නාගාති නාගෙ. උපයොගත්ථෙ හි එතං පච්චත්තවචනං. සරොති රථනාගතුරියානි පට්ච්ච නිබ්බත්තො සරො. දෙවින්දාති දෙවපුත්තං ආලපති. විණා යථා පොක්ඛරපත්තබ්බහිති යථා විණා සම්මදෙව යොජිතෙහි දොණ්ඨපත්තබ්බදණ්ඩෙහි තංතංමුච්ඡනානුරූපං අවට්ඨිතෙහි වාදියමානා සුණන්තං ජනං පමොදෙති, එවං තං රථාදයො අත්තනො සරෙන පමොදයන්ති. සුසික්ඛිතභාවෙන පොක්ඛරභාවං සුන්දරභාවං පත්තෙහි විණාවාදකස්ස හත්ථෙහි පවාදිතා විණා යථා මහාජනං පමොදෙති, එවං තං රථාදයො අත්තනො සරෙන පමොදයන්ති.

1034. ඉමාසු විණාසුති ගාථාය අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – ඉමාසු උජුකොට්ඨඬ්ඛකබ්බහිනන්දිනීතිසරආදිභෙදාසු බහුසු විණාසු සිතිද්ධමධුරස්සරත්තාය වග්ගසු තතො එව මනුඤ්ඤරූපාසු හදයෙරිතං හදයඬ්ඛමං හදයහාරිතිං පිතිං පිතිනිමිත්තං. පච්ඡපමානාසු පවාදියමානාසු අව්ඡරා දෙවකඤ්ඤා පීතිවෙගුක්ඛිත්තත්තාය අත්තනො සුසික්ඛිතත්තාය ව දිබ්බපදුමෙසු භමන්ති නච්චං දස්සෙන්නියො සඤ්චරන්ති.

1035. ඉමානීති ඉදං පච්චෙකං යොජෙතබ්බං “ඉමානි ගීතානි, ඉමානි වාදිතානි, ඉමානි නච්චානි වා”ති. සමෙන්නි එකතොති එකජ්ඣං සමරසානි භොන්ති. අථ වා සමෙන්නි එකතොති එකතො එකජ්ඣං සමානි සමරසානි කරොන්ති, තත්තිස්සරං ගීතස්සරෙන, ගීතස්සරඤ්ච තත්තිස්සරෙන සංසන්දන්තියො නච්චෙනෙ යථාධිගතෙ හස්සාදිරසෙ අපරිභාපෙන්නියො සමෙන්නි සමානෙන්නීති අත්ථො. අත්ථෙත්ථ නච්චන්ති අත්ථෙත්ථ අව්ඡරා ඔභාසයන්තීති එවං ගීතාදීනි සමරසෙ කරොන්තියො අථ අඤ්ඤා එකච්චා අව්ඡරා එත්ථ එතස්මිං තව රථෙ නච්චන්ති, අථ අඤ්ඤා වරින්ටියො උත්තමින්ටියො නච්චං පස්සන්තියො අත්තනො සරිරොභාසෙන වෙච වත්ථාහරණඔභාසෙන ව එත්ථ එතස්මිං පදෙසෙ උභතො ද්විසු පස්සෙසු දසපි දිසා කෙවලං ඔභාසයන්ති විජ්ජොතයන්තීති අත්ථො.

1036. සොති සො ත්වං එවංභූතො. තුරියගණ්ඨපබ්බාධනොති දිබ්බතුරියසමුහෙන කතපීතිපබ්බාධනො. මහීයමානොති පූජීයමානො. වජිරාවුධොරිවානි ඉන්ද්‍රො විය.

1037. උපොසථං කං වා තුවං උපාවසීති අඤ්ඤෙහිපි උපොසථො උපවසියති, ත්වං කං වා කිදිසං නාම උපොසථං උපවසීති පුච්ඡති. ධම්මවරියන්ති දානාදිපුඤ්ඤපටිපත්තිං. වතන්ති වතසමාදානං. අභිරොවසීති අභිරොවෙසි, රුච්චිත්වා පුරෙසීති අත්ථො. “අභිරාධයි”තිපි පාඨො, සාධෙසි නිජ්ජාදෙසීති අත්ථො.

1038. ඉදන්ති නිපාතමත්තං, ඉදං වා ඵලන්ති අධිප්පායො. අභිරොවසෙති අභිභවිත්වා විජ්ජොතසි.

එවං මහාථෙරෙන පුට්ඨො දෙවපුත්තො තමත්ථං ආචික්ඛි. තෙන වුත්තං –

1040 “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතො; පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති.

1041 “ජීතින්ද්‍රියං බුද්ධමනොමනික්කමං, නරුත්තමං කස්සපමග්ගපුග්ගලං; අචාපුරන්තං අමතස්ස ද්වාරං, දෙවානිදෙවං සතපුඤ්ඤලක්ඛණං.

1042 “තමද්දසං කුඤ්ජරමොසනිණ්ණං, සුවණ්ණසිඬ්ඛිනදබ්බසාදිසං; දිස්වාන තං බිජ්ජමහුං සුවිමනො, තමෙව දිස්වාන සුභාසිතද්ධජං.

1043.“තමන්තපානං අථවාපි විවරං, සුචිං පණිතං රසසා උපෙනං;
පුප්ථාහිකිණ්ණමිති සකෙ නිවෙසනෙ, පතිට්ඨපෙසිං ස අසඬගමානසො.

1044.“තමන්තපානෙන ච විවරෙන ච, ඛජ්ජෙන භොජ්ජෙන ච සායනෙන ච;
සන්තප්පයිත්වා ද්විපදානමුත්තමං, සො සග්ගසො දෙවපුරෙ රමාමහං.

1045.“එතෙනුපායෙන ඉමං නිරග්ගළං, යඤ්ඤං යජිත්වා තිවිධං විසුද්ධං;
පහායහං මානුසකං සමුස්සයං, ඉන්ද්‍රපමො දෙවපුරෙ රමාමහං.

1046.“ආයුඤ්ච වණ්ණඤ්ච සුඛං බලඤ්ච, පණිතරූපං අතිකඬ්ඛතා මුනි;
අන්තඤ්ච පානඤ්ච බහුං සුසඬ්ඛතං, පතිට්ඨපෙතබ්බමසඬගමානසෙ.

1047.“නයිමස්මිං ලොකෙ පරස්මිං චා පන, බුද්ධෙන සෙට්ඨො ච සමො ච විජ්ජති;
ආහුනෙය්‍යානං පරමාහුතිං ගතො, පුඤ්ඤත්ථිකානං විපුලජ්ඨලෙසින”න්ති.

1041. තත්ථ ජිනිත්ථියන්ති මනවජට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං බොධිමූලෙයෙව අග්ගමග්ගෙන ජිතත්තා නිබ්බිසෙවනභාවස්ස කතත්තා ජිනිත්ථියං. අභිඤ්ඤෙය්‍යාදීනං අභිඤ්ඤෙය්‍යාදිභාවතො අනවසෙසතො අභිසම්බුද්ධත්තා බුද්ධං. පුරිපුණ්ණවිරියතාය අනොමනික්කමං චතුරඬ්ගසමන්තාගතස්ස විරියස්ස චතුරබ්බසම්මප්පධානස්ස ච පාරිපුරියාති අත්ථො. නරුත්තමන්ති නරානං උත්තමං ද්විපදුත්තමං. කස්සපන්ති භගවත්තං ගොත්තෙන වදති. අවාපුරන්තං අමතස්ස ද්වාරන්ති කොණාගමනස්ස භගවතො සාසනන්තරධානතො පභුති පිහිතං නිබ්බානමහානගරස්ස ද්වාරං අරියමග්ගං විවරන්තං. දෙවාතිදෙවන්ති සබ්බෙසම්පි දෙවෘතං අතිදෙවං. සතපුඤ්ඤලක්ඛණන්ති අනෙකසතපුඤ්ඤවසෙන නිබ්බත්තමහාපුරිසලක්ඛණං.

1042. කුඤ්ජරන්ති කිලෙසපට්ඨස්ත්තුනිම්මද්දනෙන කුඤ්ජරසදිසං, මහානාගන්ති අත්ථො. චතුන්තං ඔසානං සංසාරමහොසස්ස තරිතත්තා ඔසතිණ්ණං. සුවණ්ණසිඬ්ගිනදබ්බිමබ්බසදිසන්ති සිඬ්ගිසුවණ්ණපමිබුනදසුවණ්ණරූපසදිසං, කඤ්චනසන්තිහත්තවන්ති අත්ථො. දිස්වාන තං බිජ්ජමහුං සුවිමනොති තං කස්සපසම්මාසම්බුද්ධං දිස්වා බිජ්ජං තාවදෙව “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා”ති පසාදවසෙන කිලෙසමලාපගමනෙන සුවිමනො විසුද්ධමනො අහොසිං, තඤ්ච බො තමෙව දිස්වාන තං දිස්වා එව. සුභාසිතද්ධජන්ති ධම්මද්ධජං.

1043. තමන්තපානන්ති තමහි භගවති අන්තඤ්ච පානඤ්ච. අථවාපි විවරන්ති අථ විවරමපි. රසසා උපෙනන්ති රසෙන උපෙනං සාදුරසං, උළාරන්ති අත්ථො. පුප්ථාහිකිණ්ණමිති ගත්ථිතෙහි ච අගන්ථිකෙහි ච පුප්ථෙහි ඔලම්ඛනවසෙන සන්ථරණවසෙන ච අහිකිණ්ණෙ. පතිට්ඨපෙසින්ති පටිපාදෙසිං අදාසිං. අසඬගමානසොති කත්ථවි අලග්ගචිත්තො සො අහන්ති යොජනා.

1044. සග්ගසොති අපරාපරූපපත්තිවසෙන සග්ගෙ සග්ගෙ, තත්ථාපි ච දෙවපුරෙ සුදස්සනමහානගරෙ. රමාමිති කිළාමි මොදාමි.

1045. එතෙනුපායෙනාති ගොපාලබ්‍රාහ්මණකාලෙ සසාවකසඬ්ඝස්ස කස්සපභගවතො යථා අසදිසදානං අදාසිං, එතෙන උපායෙන. ඉමං නිරග්ගළං යඤ්ඤං යජිත්වා තිවිධං විසුද්ධන්ති අනාවට්ඨවාරතාය මුත්තවාගතාය ච නිරග්ගළං, තිසුපි කාලෙසු තිහි ද්වාරෙහි කරණකාරාපනානුස්සරණවිධිහි සම්පන්නතාය තිවිධං, තත්ථ සංකිලෙසාභාවෙන විසුද්ධං අපරිමිතධනපරිච්චාගභාවෙන මහාවාගතාය යඤ්ඤං යජිත්වා, මහාදානං දත්තාති අත්ථො. තං පන දානං විරකතම්පි ඛේත්තවත්ථුචිත්තානං උළාරතාය අන්තරන්තරා අනුස්සරණෙන අත්තතො පාකටං ආසන්නං පච්චක්ඛං විය උපට්ඨිතං ගහෙත්වා ආහ “ඉම”න්ති.

1046. එවං දෙවපුත්තො අත්තතා කතකම්මං ථෙරස්ස කට්ඨන්වා ඉදානි තාදිසාය සම්පත්තියා පරෙපි පතිට්ඨාපෙතුකාමතං තථාගතෙ ච උත්තමං අත්තතො පසාදබහුමානං පවෙදෙන්තො “ආයුඤ්ච වණ්ණඤ්ච”තිආදිනා ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ අභිකඬ්ඛතාති ඉච්ඡන්තෙන. මුනීති ථෙරං ආලපති.

1047. නයිමස්මිං ලොකෙති දෙවපුත්තො අත්තතො පච්චක්ඛතුං ලොකං වදති. පරස්මින්ති තතො අඤ්ඤස්මිං. එතෙන සබ්බෙපි සදෙවකෙ ලොකෙ දස්සෙති. සමො ච විජ්ජතිති සෙට්ඨො තාව තිට්ඨතු, සමො එව න විජ්ජතිති අත්ථො. ආහුනෙය්‍යානං පරමාහුතිං ගතොති ඉමස්මිං ලොකෙ යත්තකා ආහුනෙය්‍යා නාම, තෙසු සබ්බෙසු පරමාහුතිං පරමං ආහුනෙය්‍යභාවං ගතො. “දක්ඛිණෙය්‍යානං පරමග්ගතං ගතො”ති වා පායො, තත්ථ පරමග්ගතන්ති පරමං අග්ගභාවං, අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යභාවන්ති අත්ථො. කෙසන්ති ආහ “පුඤ්ඤත්ථිකානං විපුලජ්ඨලෙසින”න්ති, පුඤ්ඤෙන අත්ථිකානං විපුලං මහන්තං පුඤ්ඤඵලං ඉච්ඡන්තානං, තථාගතො එව ලොකස්ස පුඤ්ඤක්ඛේත්තන්ති දස්සෙති. කෙච්ච පන “ආහුනෙය්‍යානං පරමග්ගතං ගතො”ති පදන්ති, සොයෙවත්ථො.

එවං කට්ඨන්තමෙව තං ථෙරො කල්ලචිත්තං මුද්‍රචිත්තං විනිවරණචිත්තං උදග්ගචිත්තං පසන්නචිත්තඤ්ච ඤත්වා සච්චානි පකාසෙසි. සො සච්චපරියොසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. අථ ථෙරො මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා

භගවතෝ තමත්ථං අත්තනා ව දෙවපුත්තෙන ව කථිතනියාමෙනෙව ආරොවෙසී. සත්ථා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරියාය ධම්මං දෙසෙසී. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අභොසීති.

මහාරථවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති පරමත්ථදීපනියා බුද්දකට්ඨකථාය විමානවත්ථුස්මිං.

වුද්දසවත්ථුපටිමණ්ඩිතස්ස පඤ්චමස්ස මහාරථවග්ගස්ස

අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පායාසිවග්ගො

1. පඨමඅගාරියවිමානවණ්ණනා

යථා වනං චිත්තලතං පභාසතීති අගාරියවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ. තෙන සමයෙන රාජගහෙ එකං කුලං උභතොපසන්නං හොති සීලාචාරසම්පන්නං ඔපානභූතං භික්ඛූනං භික්ඛුනීනං. තෙ ද්වෙ ජයම්පතිකා රතනත්තයං උද්දිස්ස යාවජීවං පුඤ්ඤානි කත්වා තතො වුතා තාවතිංසෙසු නිබ්බත්තිංසු, තෙසං ද්වාදසයොජනිකං කනකවිමානං නිබ්බත්ති. තෙ තත්ථ දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්ති. අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානොතිආදි හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

1048 “යථා වනං චිත්තලතං පභාසතී, උය්‍යානසෙට්ඨං තිදසානමුත්තමං;
තථුපමං තුය්හමීදං විමානං, ඔභාසයං තිට්ඨති අන්තලික්ඛෙ.

1049 “දෙව්ද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො, මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො, වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතී”ති. —

ථෙරො පුච්ඡී.

1050 “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතො;
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

1051 “අභඤ්ච භරියා ව මනුස්සලොකෙ, ඔපානභූතා සරමාවසිම්භ;
අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්නචිත්තා, සක්කච්ච දානං විපුලං අදම්භ.

1052 “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතී”ති. —

අත්තනො සම්පත්තිං ඛ්‍යාකාසි. ගාථාසුපි අපුබ්බං නත්ථී.

පඨමඅගාරියවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියඅගාරියවිමානවණ්ණනා

යථා වනං චිත්තලතන්ති දුතියඅගාරියවිමානං. එත්ථාපි අට්ඨුප්පත්ති අනන්තරසදිසාව.

1054 “යථා වනං චිත්තලතං පභාසතී, උය්‍යානසෙට්ඨං තිදසානමුත්තමං;
තථුපමං තුය්හමීදං විමානං, ඔභාසයං තිට්ඨති අන්තලික්ඛෙ.

1055 “දෙව්ද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො,
මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො,
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතී”ති. — පුච්ඡී;

1056 “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතො;
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.
අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්නචිත්තා, සක්කච්ච දානං විපුලං අදම්භ.

1058 “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතී”ති. —

අත්තනො සම්පත්තිං ඛ්‍යාකාසි. ගාථාසුපි අපුබ්බං නත්ථී.

3. ඵලදායක විමානවණ්ණනා

උච්චමිදං මණ්ඩුණන්ති ඵලදායක විමානං. තස්ස කා උප්පන්නි? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළඬවනෙ. තෙන සමයෙන රඤ්ඤො ඛම්බිසාරස්ස අකාලෙ අම්බප්ලානි පරිභුඤ්ජිතුං ඉච්ඡා උප්පජ්ජී. සො ආරාමපාලං ආහ – “මය්හං බො, භණෙ, අම්බප්ලෙසු ඉච්ඡා උප්පන්නා, තස්මා අම්බානි මෙ ආනෙත්වා දෙහී”ති. “දෙව, නත්ථි අම්බෙසු අම්බප්ලං, අපිවාහං තථා කරොමි, සවෙ දෙවො කිඤ්චි කාලං ආගමෙති, යථා අම්බා න විරස්සෙව ඵලං ගණ්හන්ති”ති. “සාධු, භණෙ, තථා කරොමි”ති. ආරාමපාලො ආරාමං ගන්ත්වා අම්බරුක්ඛමුලෙසු පංසුං අපනෙත්වා තාදිසං පංසුං ආකිරි, තාදිසඤ්ච උදකං ආසිඤ්චි, යථා න විරස්සෙව අම්බරුක්ඛා සච්ඡින්නපත්තා අහෙසුං. අප් නං පංසුං අපනෙත්වා චාරුසකකසට්ඨස්සකං පාකතිකං පංසුං ආකිරිත්වා සාධුකං උදකං අදාසි. තදා අම්බරුක්ඛා න විරෙනෙව කොරකිතා පල්ලවිතා කුටමලකජාතා හුත්වා පුප්ඵිංසු, අප් සලාටුකජාතා හුත්වා ඵලානි ගණ්හිංසු. තත්ථෙකස්මිං අම්බරුක්ඛෙ පයමතරං චත්තාරි ඵලානි මනොසිලාවුණ්ණපිඤ්ජරවණ්ණානි සම්පන්නගන්ධරසානි පරිණතානි අහෙසුං.

සො තානි ගහෙත්වා “රඤ්ඤො දස්සාමි”ති ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං පිණ්ඩාය වරමානං දිස්වා වින්තෙසි “ඉමානි අම්බානි අග්ගප්ලභුතානි ඉමස්ස අයාස්ස දස්සාමි, කාමං මං රාජා භනතු වා පබ්බාපේතු වා, රඤ්ඤො හි දින්නෙ දිට්ඨධම්මෙ පුජාමන්තං අප්පමන්තකං ඵලං, අයාස්ස දින්නෙ පන දිට්ඨධම්මිකම්පි සම්පරාසිකම්පි අපරිමාණං ඵලං භවිස්සති”ති. ඵලං පන වින්තෙත්වා තානි ඵලානි ථෙරස්ස දත්වා රාජානං උපසඬකම්ත්වා රඤ්ඤො තමත්ථං ආරොවෙසි. තං සුත්වා රාජා රාජපුරිසෙ ආණාපෙසි “විමංසට් තාව, භණෙ, යථායං ආහා”ති. ථෙරො පන තානි ඵලානි භගවතො උපනාමෙසි. භගවා තෙසු එකං සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස, එකං මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස, එකං මහාකස්සපත්ථෙරස්ස දත්වා එකං අත්තනා පරිභුඤ්ජී. පුරිසා තං පවත්ති රඤ්ඤො ආරොවෙසුං.

රාජා තං සුත්වා “ධීරො වතායං පුරිසො, යො අත්තනො ජීවිතම්පි පරිච්චජිත්වා පුඤ්ඤපසුතො අහොසි, අත්තනො පරිස්සමඤ්ච යානගතමෙව අකාසි”ති තුට්ඨවිත්තො තස්ස එකං ගාමවරං චත්ථාලඬකාරාදීනි ව දත්වා “යං තයා භණෙ අම්බප්ලදානෙන පුඤ්ඤං පසුතං, තතො මෙ පත්තිං දෙහී”ති ආහ. සො “දෙමි, දෙව, යථාසුඛං පත්තිං ගණ්හාහී”ති අවොච. ආරාමපාලො අපරිභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු උප්පජ්ජී, තස්ස සොළසයොජනිකං කනකවිමානං නිබ්බන්ති සත්තසතකුටාගාරපටිමණ්ඩිතං. තං දිස්වා ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො පුච්ඡී –

1060 “උච්චමිදං මණ්ඩුණං විමානං, සමන්තතො සොළස යොජනානි;
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා, වෙළඬවසට්ඨිහා රුචකත්ථතා සුභා.

1061 “තත්ථච්ඡසි පිච්ඡි ඛාදසි ව, දිබ්බා ව විණා පචදන්ති වග්ගං;
අට්ඨප්ඨකා සික්ඛිතා සාධුරුපා, දිබ්බා ව කඤ්ඤා තිදසවරා උළාරා;
නච්චන්ති ගායන්ති පමොදයන්ති.

1062 “දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො...පෙ....
චණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

1063 “ඵලදායි ඵලං විසුල්ලෙහිති, දදමුපුග්ගෙහි පස්සිති මිත්ථිසිං; ඵලං”.
සො හි පමොදති සග්ගගතො තිදිවෙ, අනුභොති ව පුඤ්ඤඵලං විපුලං.

1065 “නඤ්චාහං මහාමුනි, අදාසිං චතුරො ඵලෙ තස්මා හි ඵලං අලමෝදාතුං, නිච්චං මනුස්සෙන සුඛත්ථිකෙන;
දිබ්බානි වා පත්ථයතා සුඛානි, මනුස්සසොභග්ගතම්චිතතා වා.

1067 “තෙන මෙනාදිසො චණ්ණො...පෙ....
චණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. – සොපිස්ස ඛ්‍යාකාසි;

1061. තත්ථ අට්ඨප්ඨකානි එකෙකස්මිං කුටාගාරෙ අට්ඨප්ඨකා චතුසට්ඨිපරිමාණා. සාධුරුපානි රුපසම්පත්තියා ව සිලාවාරසම්පත්තියා ව සික්ඛාසම්පත්තියා ව සුන්දරසභාවා. දිබ්බා ව කඤ්ඤානි දෙවච්ඡරායො. තිදසවරානි තිදසෙසු සුඛාවාරා සුඛචිහාරිනියො. උළාරානි උළාරචිහවා.

1064. ඵලදායිනි අත්තනා අම්බප්ලස්ස දින්නත්තා අත්තනං සන්ධාය වදති. ඵලන්ති පුඤ්ඤඵලං. විපුලන්ති මහන්තං ලහති මනුස්සලොකෙ පතිට්ඨිතොති අධිප්පායො. දදන්ති දදන්තො දානහෙතු. උපුගතෙසුති උපුපටිපන්නෙසු. සග්ගගතොති උප්පජ්ජනවසෙන සග්ගං ගතො, තත්ථාපි තිදිවෙ තාවතිංසභවනෙ අනුභොති ව පුඤ්ඤඵලං විපුලං යථාහං, ඵලං අඤ්ඤොපිති අත්ථො.

1066. තස්මානි යස්මා චතුන්නං ඵලානං දානමත්තෙන ඊදිසි සම්පත්ති අධිගතා, තස්මා. අලමෙව යුත්තමෙව. නිච්චන්ති සබ්බකාලං. දිබ්බානීති දෙවලොකපරියාපන්නානි. මනුස්සසොභග්ගතන්ති මනුස්සෙසු සුභගභාවං. සෙසං

වුත්තනයමෙව.

එලදායකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පට්ඨපස්සයදායකවිමානවණ්ණනා

වන්දො යථා විගතවලාභකෙ නහෙති උපස්සයදායකවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ. තෙන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු ගාමකාචාසෙ වස්සං වසිත්වා වුත්ථවස්සො පචාරෙත්වා භගවත්තං වන්දිතුං රාජගහං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ සායං අඤ්ඤතරං ගාමං පවිසිත්වා වසනට්ඨානං පරියෙසන්තො අඤ්ඤතරං උපාසකං දිස්වා පුච්ඡි – “උපාසක, ඉමස්මිං ගාමෙ අත්ථි කිඤ්චි පබ්බජිතානං වසනයොග්ගට්ඨානං” න්ති. උපාසකො පසන්නචිත්තො ගෙහං ගන්ත්වා භරියාය සද්ධිං මන්තෙත්වා ථෙරස්ස වසනයොග්ගං යානං පරිවිජිත්තිත්වා තත්ථ ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා පාදොදකං පාදපීඨං උපට්ඨපෙත්වා ථෙරං පවෙසෙත්වා තස්මිං පාදෙ ධොවන්තෙ පදීපං උප්පාලෙත්වා මඤ්චෙ පච්චත්ථරණානි පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි. ස්වාතනාය ව නිමන්තෙත්වා ථෙරස්ස දුතියදිවසෙ භොජෙත්වා පානකත්ථාය ගුළුපිණ්ඩඤ්ච දත්වා ථෙරං ගච්ඡන්තං අනුගන්ත්වා නිවත්ති. සො අපරෙත සමයෙන සහ භරියාය කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ ද්වාදසයොජනිකෙ කනකවිමානෙ නිබ්බත්ති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො ද්විති ගාථාහි පටිපුච්ඡි –

1069 “වන්දො යථා විගතවලාභකෙ නහෙ, ඕභාසයං ගච්ඡති අන්තලික්ඛෙ;
තපුපමං තුය්ගමිදං විමානං, ඕභාසයං නිට්ඨති අන්තලික්ඛෙ.

1070 “දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො, මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො, වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.

සො දෙවපුත්තො ඉමාහි ගාථාහි ඛ්‍යාකාසි –

1071 “සො දෙවපුත්තො අන්තමනො, පෙපස්සස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.
අභිඤ්ච භරියා ව මනුස්සලොකෙ, උපස්සයං අරිහතො අදම්භ,
අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්නචිත්තා, සක්කච්ච දානං විපුලං අදම්භ.

1073 “තෙන මෙනාදිසො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.
තත්ථ ගාථාසු යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව;

පට්ඨපස්සයදායකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. දුතියඋපස්සයදායකවිමානවණ්ණනා

සුරියො යථා විගතවලාභකෙ නහෙති දුතියඋපස්සයදායකවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ. තෙන සමයෙන සම්බහුලා භික්ඛු ගාමකාචාසෙ වස්සං වසිත්වා භගවත්තං දස්සනාය රාජගහං උද්දිස්ස ගච්ඡන්තා සායං අඤ්ඤතරං ගාමං සම්පාපුණ්ණ. සෙසං අනන්තරවිමානසදිසමෙව.

1075 “සුරියො යථා විගතවලාභකෙ නහෙ...පෙ....
(යථා පුරිමවිමානං, තථා චිත්ථාරෙතබ්බං;)

1079 “වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.
තත්ථ ගාථාසුපි අපුබ්බං නත්ථි;

දුතියඋපස්සයදායකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. භික්ඛාදායකවිමානවණ්ණනා

උච්චමිදං මණ්ඩුණං විමානන්ති භික්ඛාදායකවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ. තෙන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු අද්ධානමග්ගපටිපත්තො අඤ්ඤතරං ගාමං පිණ්ඩාය පට්ටිඨො එකස්ස සරද්ධාරෙ අට්ඨාසි. තත්ථ අඤ්ඤතරො පුරිසො ධොතභත්ථපාදො “භුඤ්ජිස්සාමි” ති නිසින්නො භොජනං උපනෙත්වා පානියා පක්ඛිත්තෙ තං භික්ඛුං දිස්වා පානියා භත්තං තස්ස භික්ඛුනො පත්තෙ ආකිරන්තො තෙන “එකදෙසමෙව දෙහි” ති වුත්තොපි සබ්බමෙව ආකිරි. සො භික්ඛු අනුමොදනං වත්වා පක්කාමි. සො පුරිසො “ඡාතජ්ඣන්තස්ස භික්ඛුනො මයා අභුඤ්ජිත්වා භත්තං දින්ත” න්ති අනුස්සරන්තො උළාරං පිනිසොමනස්සං පටිලභි. සො අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු ද්වාදසයොජනිකෙ කනකවිමානෙ නිබ්බත්ති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානන්තො දෙවචාරිකං වරන්තො මහතියා දෙවිද්ධියා විරොවමානං දිස්වා ඉමාහි ගාථාහි පටිපුච්ඡි –

1081 “උච්චමිදං මණ්ඩුණං විමානං, සමන්තතො ද්වාදස යොජනානි;
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා, වෙළුරියථම්භා රුචකත්ථතා සුභා.

1082: “දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො...පෙ....
වණ්ණො ව තෙ සබ්බද්ධිසා පභාසති”ති.

සොපි තස්ස ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි -

1083: “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.
අභං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතො, අහොසිං යවපාලකො;
අද්දසං විරජං භික්ඛුං, විජ්ජසන්නමනාවිලං.

1084: “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ව මෙ සබ්බද්ධිසා පභාසති”ති.
තත්ථ එකාහං භික්ඛන්ති එකං අහං භික්ඛාමන්තං, එකං භත්තවඩ්ඪිතකන්ති අත්ථො. පටිපාදයිස්සන්ති
පටිපාදෙසිං අදාසිං. සමඬ්ඪි භත්තෙනාති භත්තෙන සමඬ්ඪිභූතං, ලද්ධභික්ඛන්ති අත්ථො. ඵං මහාපෙරො තෙන
දෙවපුත්තෙන අත්තනො සුවරිතකම්මෙ පකාසිතෙ සපරිවාරස්ස තස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා මනුස්සලොකමාගතො, තං
පවත්තිං සම්මාසම්බුද්ධස්ස කට්ඨෙ. සත්ථා තං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තමහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා
මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

භික්ඛාදායකවිමානවණ්ණො නිට්ඨිතා.

7. යවපාලකවිමානවණ්ණො

උච්චමිදං මණ්දුණං විමානන්ති යවපාලකවිමානං. තස්ස කා උපන්නි? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ. තෙන
සමයෙන රාජගහෙ අඤ්ඤතරො දුග්ගතදාරකො යවබෙත්තං රක්ඛති. සො එකදිවසං පාතරාසත්ථාය කුම්මාසං ලභිත්වා
“බෙත්තං ගන්ත්වා භුඤ්ජිස්සාමි”ති තං කුම්මාසං ගහෙත්වා යවබෙත්තං ගන්ත්වා රුක්ඛමූලෙ නිසීදි. තස්මිං බණ
අඤ්ඤතරො ඛණ්ණසවත්ථෙරො මග්ගප්පිපන්නො උපකට්ඨෙ කාලෙ තං යානං පත්වා යවපාලකෙන නිසින්නං
රුක්ඛමූලං උපසඬ්ඪකම්. යවපාලකො වෙලං ඔලොකෙත්වා “කච්චි, භත්තෙ, ආහාරො ලද්ධො”ති ආහ. ථෙරො තුණ්භි
අහොසි. සො අලද්ධභාවං ඤත්වා “භත්තෙ, උපකට්ඨා වෙලා, පිණ්ඩාය වරිත්වා භුඤ්ජිතුං න සක්කා, මය්හං
අනුකම්පාය ඉමං කුම්මාසං පරිභුඤ්ජ්ජා”ති වත්වා පෙරස්ස තං කුම්මාසං අදාසි. ථෙරො තං අනුකම්පන්නො තස්ස
පස්සන්තස්සෙව තං පරිභුඤ්ජිත්වා අනුමොදනං වත්වා පක්කාමි. සොපි දාරකො “සුදින්නං වත මයා ඊදිස්සස්ස
කුම්මාසදානං දදන්තෙනා”ති චිත්තං පසාදෙත්වා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ චුත්තනයෙනෙව විමානෙ
නිබ්බන්ති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො ඉමාහි ගාථාහි පටිපුච්ඡි -

1087: “උච්චමිදං මණ්දුණං විමානං...පෙ....
වණ්ණො ව තෙ සබ්බද්ධිසා පභාසති”ති.

සොපි තස්ස ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි -

1089. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

1090: “අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතො, අහොසිං යවපාලකො;
අද්දසං විරජං භික්ඛුං, විජ්ජසන්නමනාවිලං.

1091: “තස්ස අදාසහං භාගං, පසන්නො සෙහි පාණ්භි;
කුම්මාසපිණ්ඩං දත්වාන, මොදාමි නන්දනෙ වනෙ.

1092: “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ව මෙ සබ්බද්ධිසා පභාසති”ති.

තත්ථ ගාථාසුපි අපුබ්බං නත්ථි.

යවපාලකවිමානවණ්ණො නිට්ඨිතා.

8. පඨමකුණ්ඩලිවිමානවණ්ණො

අලඬ්ඪකතො මලාධරො සුවත්ථොති කුණ්ඩලිවිමානං. තස්ස කා උපන්නි? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ.
තෙන සමයෙන ද්වෙ අග්ගසාවකා සපරිවාරා කාසිසු වාරිකං වරන්තා සුරියත්ථිගමනවෙලායං අඤ්ඤතරං විහාරං
පාපුණ්ණං. තං පවත්තිං සුත්වා තස්ස විහාරස්ස ගොවරගාමෙ අඤ්ඤතරො උපාසකො ථෙරෙ උපසඬ්ඪකම්ත්වා වන්දිත්වා
පාදධොවනං පාදබ්භඤ්ජනතෙලං මඤ්චපීඨං පච්චත්ථරණං පදිපියඤ්ච උපනෙත්වා ස්වාතනාය ව නිමන්තෙත්වා
දුතියදිවසෙ මහාදානං පවත්තෙසි, ථෙරා තස්ස අනුමොදනං වත්වා පක්කමිංසු. සො අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා
තාවතිංසෙසු ද්වාදසයොජනිකෙ කනකවිමානෙ නිබ්බන්ති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො ඉමාහි ගාථාහි
පටිපුච්ඡි -

1094. “අලඬකතො මලාධරො සුවත්ථො, සුකුණ්ඩලී කප්පිතකෙසමස්සු;
ආමුත්තහත්ථාහරණො යසස්සී, දිබ්බෙ විමානමිති යථාපි චන්දිමා.

1095. “දිබ්බා ච විණා පචදන්ති වග්ගං, අට්ඨට්ඨකා සික්ඛිතා සාධුරුපා;
දිබ්බා ච කඤ්ඤා තිදසවරා උළාරා, නච්චන්ති ගායන්ති පමොදයන්ති.

1096. “දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො...පෙ....
චණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

සොපි තස්ස ඉමාහි ගාථාහි ඛ්‍යාතාසි —

1097. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

1098. “අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතො, දිස්වාන සමණෙ සීලවන්තෙ;
සම්පන්නවිජ්ජාවරණෙ යසස්සී, බහුස්සුතෙ තණ්හක්ඛයුපපන්නෙ;
අන්නඤ්ච පානඤ්ච පසන්නචිත්තො, සක්කච්ච දානං විපුලං අදාසිං.

1099. “තෙන මෙතාදියො චණ්ණො...පෙ....
චණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

1094. තත්ථ සුකුණ්ඩලීති සුන්දරෙහි කුණ්ඩලෙහි අලඬකතකණ්ණො. “සකුණ්ඩලී”තිපි පාඨො, සදිසං කුණ්ඩලං සකුණ්ඩලං, තං අස්ස අත්ථිති සකුණ්ඩලී, යුත්තකුණ්ඩලී අඤ්ඤමඤ්ඤඤ්ච තුය්හඤ්ච අනුච්ඡවිකකුණ්ඩලීති අත්ථො. කප්පිතකෙසමස්සුති සම්මාකප්පිතකෙසමස්සු. ආමුත්තහත්ථාහරණොති පටිමුක්කඅඬගුලියාදිහත්ථාහරණො.

1098. තණ්හක්ඛයුපපන්නෙති තණ්හක්ඛයං අරහත්තං, නිබ්බානමෙව චා උපගතෙ, අධිගතචන්තෙති අත්ථො. සෙසං චූත්තනයමෙව.

පට්මකුණ්ඩලීවිමානචණ්ණො නිට්ඨිතා.

9. දුතියකුණ්ඩලීවිමානචණ්ණො

අලඬකතො මලාධරො සුවත්ථොති දුතියකුණ්ඩලීවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන සමයෙන ද්වෙ අග්ගසාවකා කාසිසු ජනපදචාරිකං චරන්තාතිආදි සබ්බං අනන්තරසදිසමෙව.

1101. “අලඬකතො මලාධරො සුවත්ථො, සුකුණ්ඩලී කප්පිතකෙසමස්සු;
ආමුත්තහත්ථාහරණො යසස්සී, දිබ්බෙ විමානමිති යථාපි චන්දිමා.

1102. “දිබ්බා ච විණා පචදන්ති වග්ගං;
අට්ඨට්ඨකා සික්ඛිතා සාධුරුපා;
දිබ්බා ච කඤ්ඤා තිදසවරා උළාරා, නච්චන්ති ගායන්ති පමොදයන්ති.

1103. “දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො...පෙ....
චණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. — පුව්ඡි;

1104. “අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතො, දිස්වාන සමණෙ සීලවන්තෙ පසන්නෙ;
සම්පන්නවිජ්ජාවරණෙ යසස්සී, බහුස්සුතෙ සීලවන්තෙ පසන්නෙ;
අන්නඤ්ච පානඤ්ච පසන්නචිත්තො, සක්කච්ච දානං විපුලං අදාසිං.

1106. “තෙන මෙතාදියො චණ්ණො...පෙ....
චණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

ගාථාසූපි අපුබ්බං නත්ථී.

දුතියකුණ්ඩලීවිමානචණ්ණො නිට්ඨිතා.

10. (උත්තර) පායාසිවිමානචණ්ණො

යා දෙවරාජස්ස සභා සුධම්මාති උත්තරවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති පරිනිබ්බුතෙ ධාතුච්ඡාගෙ ච කතෙ තත්ථ තත්ථ ථූපෙසු පතිට්ඨාපියමානෙසු ධම්මචිතයං සඬ්භාසිතං උච්චිතිත්වා ගතිතෙසු මහාකස්සපප්පමුඛෙසු මහාපෙරෙසු යාව චස්සුපගමනා අඤ්ඤෙසු ච පෙරෙසු අත්තනො අත්තනො පරිසාය සද්ධිං තත්ථ තත්ථ චසන්තෙසු ආයස්මා කුමාරකස්සපො පඤ්චහි හික්ඛුසතෙහි සද්ධිං සෙතඛ්‍යානගරං ගන්ත්වා සිංසපාවනෙ චසී. අථ පායාසි

රාජඤ්ඤා ථෙරස්ස තත්ථ වසනභාවං සුත්වා මහතා ජනකායෙන පරිවුතො තං උපසඬකමිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා නිසින්තො අත්තනො දිට්ඨිගතං පච්චෙදෙසි. අථ නං ථෙරො චන්දිමසුරියදාහරණාදීහි පරලොකස්ස අත්ථිභාවං පකාසෙන්නො අනෙකච්ඡිතහෙතුපමාලඬිකතං දිට්ඨිගණ්ඨිවිනිවෙය්‍යං නානාන්‍යවිචිත්තං පායාසිසුත්තං (දී. නි. 2.406 ආදයො) දෙසෙත්වා තං දිට්ඨිසම්පදායං පතිට්ඨාපෙසි.

සො විසුද්ධදිට්ඨිකො හුත්වා සමණබ්‍රාහ්මණකපණ්දධිකාදීනං දානං දෙන්තො අනුළාරජ්ඣාසයන්‍යාය ලුඛං අදාසි සාසච්ඡාදනමත්තං කණාජකං බිලඬිගදුතියං සාණානි ච වත්ථානි . එවං පන අසක්කච්චදානං දත්වා කායස්ස හෙදා භීනකායං උපපජ්ජි වාතුමහාරාජිකානං සහබ්‍යතං. තස්ස පන කිච්චාකිච්චෙසු යුත්තජ්ජයුත්තො උත්තරො නාම මාණුවො අහොසි දානෙ බ්‍යාවටො. සො සක්කච්චදානං දත්වා තාවතීංසකායං උපපන්නො, තස්ස ද්වාදසයොජනිකං විමානං නිබ්බත්ති. සො කතඤ්ඤුතං විභාවෙන්තො සහ විමානෙන කුමාරකස්සපත්ථෙරං උපසඬකමිත්වා විමානතො ඔරුය්‍යහ පඤ්චපතිට්ඨිතෙන චන්දිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගෙහ අට්ඨාසි. තං ථෙරො –

1108. “යා දෙවරාජස්ස සභා සුධම්මා, යත්ථච්ඡති දෙවසඬසො සමග්ගො;
තපුපමං තුය්‍යහමීදං විමානං, ඔභාසයං තිට්ඨති අත්තලික්ඛෙ.

1109. “දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො...පෙ....
චණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. – ගාථාහි පටිපුච්ඡි;

1110. “සො මුදුවසුත්තො අත්තමුතො, රඤ්ඤො පායාසිස්ස අහොසි මාණුවො;
ලද්ධා ධනං සංවිභාගං අකාසිං, පියා ච මෙ සීලවත්තො අහෙසුං;
අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්තචිත්තො, සක්කච්ච දානං විපුලං අදාසිං.

1112. “තෙන මෙතාදිසො චණ්ණො...පෙ....
චණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. –

සො දෙවපුත්තො තස්ස ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි.

1108. තත්ථ දෙවරාජස්සාති සක්කස්ස. සභා සුධම්මාති එවංනාමකං සන්ථාගාරං. යත්ථාති යස්සං සභායං. අච්ඡති නිසිදති. දෙවසඬසොති තාවතීංසදෙවකායො. සමග්ගොති සභිතො සන්තිපතිතො.

1111. පායාසිස්ස අහොසිං මාණුවොති පායාසිරාජඤ්ඤස්ස කිච්චාකිච්චකරො දහරන්‍යාය මාණුවො, නාමෙන පන උත්තරො නාම අහොසිං. සංවිභාගං අකාසිත්ති අහමෙව අභුඤ්ජිත්වා යථාලද්ධං ධනං දානමුඛෙ පරිච්චජනවසෙන සංවිහජනං අකාසිං. අන්තඤ්ච පානඤ්ච පරිච්චජන්නොති වචනසෙසො. අථ වා දානං විපුලං අදාසිං. කථං? සක්කච්චං. කිදිසං? අන්තඤ්ච පානඤ්චාති යොජෙතබ්බං.

(උත්තර) පායාසිවිමානචණ්ණො නිට්ඨිතා.

ඉති පරමත්ථදීපනියා බුද්දක-අට්ඨකථාය විමානචත්ථුස්මිං

දසවත්ථුපටිමණ්ඩිතස්ස ඡට්ඨස්ස පායාසිවග්ගස්ස

අත්ථචණ්ණො නිට්ඨිතා.

7. සුනික්ඛිත්තවිමානචග්ගො

1. විත්තලතාවිමානචණ්ණො

යථා වනං විත්තලතං පභාසතීති විත්තලතාවිමානං. තස්ස කා උජ්ජන්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන සමයෙන සාවත්ථියං අඤ්ඤතරො උපාසකො දලිද්දො අප්පභොගො පරෙසං කම්මං කත්වා ජීවති. සො සද්ධො පසන්නො ජිණ්ණෙ වුඩ්ඪෙ මාතාපිතරො පොසෙන්නො “ඉත්ථියො නාම පතිකුලෙ ධීතා ඉස්සරියං කරොන්ති, සස්සුසසුරානං මනාපචාරිනියො දුල්ලභා”ති මාතාපිතුනං විත්තදුක්ඛං පරිහරන්නො දාරපරිග්ගහං අකත්වා සයමෙව නෙ උපට්ඨහති, සීලානි රක්ඛති, උපොසථං උපවසති , යථාච්චිතං දානානි දෙති. සො අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතීංසෙසු ද්වාදසයොජනිකෙ විමානෙ නිබ්බත්ති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා වුත්තන්‍යෙන ගන්ත්වා කතකම්මං ඉමාහි ගාථාහි පටිපුච්ඡි –

1114. “යථා වනං විත්තලතං පභාසති, උය්‍යානසෙට්ඨං තිදසානමුත්තමං;
තපුපමං තුය්‍යහමීදං විමානං, ඔභාසයං තිට්ඨති අත්තලික්ඛෙ.

1115. “දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො...පෙ....

වණණො ව තෙ සබ්බද්ධො පභාසති”ති.

1116. “සො ඉද්ධස්සන්තො අත්තමුනො...පෙ... යස්ස කම්මස්සිද්ධං ඵලං”
“අහං මිත්තස්සෙසු මිත්තස්සෙහුනො, දලිද්දො අනාණො කප්පො කම්මකරො අභොසිං;
පිණණො ව මාතාපිතරො අභාරිං, පියා ව මෙ සීලවන්තො අහෙසුං;
අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්තචින්තො, සක්කච්ච දානං විපුලං අදාසිං.

1118. “තෙන මෙතාදිසො වණණො...පෙ...වණණො ව මෙ සබ්බද්ධො පභාසති”ති. —
සොපි තස්ස බ්‍යාකාසි. සෙසං වුත්තනයමෙව.

චිත්තලතාවිමානවණණනා නිට්ඨිතා.

2. නන්දනවිමානවණණනා

යථා වනං නන්දනං පභාසතිති නන්දනවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන සමයෙන සාවත්ථියං අඤ්ඤතරො උපාසකොතිආදි සබ්බං අනන්තරවිමානසද්ධිං. අයං පන දාරපරිග්ගහං කත්වා මාතාපිතරො පොසෙසීති අයමෙව විසෙසො.

1120. යථා වනං නන්දනං පභාසති, උය්‍යානසෙට්ඨං තිදසානමුත්තමං;
තපුපමං තුය්හමිදං විමානං, ඔභාසයං තිට්ඨති අන්තලික්ඛෙ.

1121. “සො ඉද්ධස්සන්තො අත්තමුනො...පෙ... යස්ස කම්මස්සිද්ධං ඵලං”
“අහං මිත්තස්සෙසු මිත්තස්සෙහුනො, දලිද්දො අනාණො කප්පො කම්මකරො අභොසිං;
පිණණො ව මාතාපිතරො අභාරිං, පියා ව මෙ සීලවන්තො අහෙසුං;
අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්තචින්තො, සක්කච්ච දානං විපුලං අදාසිං.

1124. “තෙන මෙතාදිසො වණණො...පෙ...වණණො ව මෙ සබ්බද්ධො පභාසති”ති. —
ගාථාහි බ්‍යාකාසි. තත්ථ ගාථාසුපි අපුබ්බං නත්ථි.

නන්දනවිමානවණණනා නිට්ඨිතා.

3. මණ්දුණුවිමානවණණනා

උච්චමිදං මණ්දුණං විමානන්ති මණ්දුණුවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන සමයෙන සම්බහුලා ථෙරා භික්ඛූ අරඤ්ඤායතනෙ විහරන්ති. තෙසං ගාමං පිණ්ඩාය ගමනමග්ගෙ එකො උපාසකො විසමං සමං කරොති, කණ්ටකෙ නීහරති, ගච්ඡගුම්ඛෙ අපනෙති, උදකකාලෙ මාතිකාසු සෙතුං බන්ධති, විවනට්ඨානෙසු ඡායාරුක්ඛෙ රොපෙති, ජලාසයෙසු මත්තිකං උද්ධරිත්වා තෙ පුපුලගම්භීරෙ කරොති, තිත්ථෙ සම්පාදෙති, යථාච්චං දානං දෙති, සීලං රක්ඛති. සො අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු ද්වාදසයොජනිකෙ කනකවිමානෙ නිබ්බන්ති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානන්තෙරො උපසඬකමිත්වා ඉමාහි ගාථාහි පටිපුච්ඡි —

1126. “උච්චමිදං මණ්දුණං විමානං, සමන්තතො ද්වාදස යොජනානි;
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා, වෙළිරියට්ඨිතා රුචකත්ථතා සුභා.

1127. “තත්ථච්ඡසි පිච්ඡි බාදසි ව, දිබ්බා ව විණා පවදන්ති වග්ගං;
දිබ්බා රසා කාමගුණෙත්ථ පඤ්ච, නාරියො ව නච්චන්ති සුවණ්ණච්ඡන්තා.

1128. “තෙන තෙතාදිසො වණණො...පෙ...වණණො ව තෙ සබ්බද්ධො පභාසති”ති.
සොපි තස්ස ගාථාහි බ්‍යාකාසි —

1130. “සො ඉද්ධස්සන්තො අත්තමුනො...පෙ... යස්ස කම්මස්සිද්ධං ඵලං”
“අහං මිත්තස්සෙසු මිත්තස්සෙහුනො, විචිතො පථෙ සඬකමනං අකාසිං;
ආරාමරුක්ඛානි ව රොපයිස්සං, පියා ව මෙ සීලවන්තො අහෙසුං;
අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්තචින්තො, සක්කච්ච දානං විපුලං අදාසිං.

1131. “තෙන මෙතාදිසො වණණො...පෙ...වණණො ව මෙ සබ්බද්ධො පභාසති”ති.
තත්ථ විචිතෙහි අරඤ්ඤෙ. ආරාමරුක්ඛානි වා ආරාමභූතෙ රුක්ඛෙ, ආරාමං කත්වා තත්ථ රුක්ඛෙ රොපෙසින්ති අත්ථො. සෙසං සබ්බං වුත්තනයමෙව.

මණ්දුණුවිමානවණණනා නිට්ඨිතා.

4. සුවණ්ණවිමානවණණනා

සොවණ්ණමයෙ පබ්බතස්මිත්ති සුවණ්ණවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා අන්ධකවින්දෙ විහරති. තෙන සමයෙන අඤ්ඤතරො උපාසකො සද්ධො පසන්තො විභවසම්පන්නො තස්ස ගාමස්ස අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං මුණ්ඩකපබ්බතෙ සබ්බාකාරසම්පන්නං භගවතො වසනානුව්ඡවිකං ගන්ධකුට්ටිං කාරෙත්වා තත්ථ භගවන්තං වසාපෙන්නො සක්කච්චං උපට්ඨති, සයඤ්ච නිව්වසිලෙ පතිට්ඨිතො සුවිසුද්ධසීලසංවරො හුත්වා කාලං කත්වා තාවතිංසභවතෙ නිබ්බන්ති. තස්ස කම්මානුභාවසංසුවකං නානාරතතරංසිඡාලසමුප්පලං විචිත්තවෙදිකාපරික්ඛිත්තං විවිධවිපුලාලකාරොපසොභිතං සුවිහත්තභිත්තිත්ථම්භසොපානං ආරාමරමණියකං කඤ්චනපබ්බතමුද්ධනි විමානං උප්පජ්ජි. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දෙවචාරිකං වරන්තො දිස්වා ඉමාහි ගාථාහි පටිපුච්ඡි —

1134. “සොවණ්ණමයෙ පබ්බතස්මිං, විමානං සබ්බතොපහං;
හෙමජාලපට්ඨිත්තං, කිඬිකිණිජාලකප්පිතං.

1135. “අට්ඨංසා සුකතා ථම්මා, සබ්බෙ වෙඨරියාමයා;
එකමෙකාය අංසියා, රතනා සත්ත නිම්මිතා.

1136. “වෙචුරියසුවණ්ණස්ස, ඵලිකා රුපියස්ස ව;
මසාරගල්ලමුත්තාහි, ලොභිතඬගමණිහි ව.

1137. “විත්තා මනොරමා භූමි, න තත්ථුද්ධංසති රජො;
ගොපානසීගණා පිතා, කුටං දාරෙත්ති නිම්මිතා.

1138. “සොපානානි ව වත්තාරි, නිම්මිතා චතුරො දිසා;
නානාරතතගබ්භෙහි, ආදිවචොව විරොචති.

1139. “වෙදියා චතස්සො තත්ථ, විහත්තා භාගසො මිතා;
ද්ද්දල්ලමානා ආභන්ති, සමන්තා චතුරො දිසා.

1140. “තස්මිං විමානෙ පවරෙ, දෙවපුත්තො මහප්පහො;
අතිරොචසි වණ්ණෙන, උදයන්තොව භාණුමා.

1141. “දානස්ස තෙ ඉදං ඵලං, අටො සීලස්ස වා පන;
අටො අඤ්ජලිකම්මස්ස, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

සොපිස්ස ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි —

1142. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

1143. “අහං අන්ධකවින්දස්මිං, බුද්ධස්සාදිව්වබ්බන්ධුනො;
විහාරං සත්ථු කාරෙසිං, පසන්තො සෙහි පාණිහි.

1144. “තත්ථ ගන්ධඤ්ච මාලඤ්ච, පච්චයඤ්ච විලෙපනං;
විහාරං සත්ථු අදාසිං, විප්පසන්තෙන වෙනසා;
තෙන මය්හං ඉදං ලද්ධං, වසං වත්තෙමි නන්දනෙ.

1145. “නන්දනෙ ව වනෙ රම්මෙ, නානාදිජගණායුතෙ;
රමාමි නව්වගීතෙහි, අච්ඡරාහි පුරක්ඛතො”ති.

1134. තත්ථ සබ්බතොපහන්ති සබ්බභාගෙහි පහාසන්තං පහාමුඤ්චනකං. කිඬිකිණිජාලකප්පිතන්ති කප්පිතකිඬිකිණිකජාලං.

1135. සබ්බෙ වෙඨරියාමයානි සබ්බෙ ථම්මා වෙඨරියමණිමයා. තත්ථ පන එකමෙකාය අංසියානි අට්ඨංසෙසු ථම්මෙසු එකමෙකස්මිං අංසභාගෙ. රතනා සත්ත නිම්මිතානි සත්තරතනකම්මනිම්මිතා, එකෙකො අංසො සත්තරතනමයොති අත්ථො.

1136. “වෙචුරියසුවණ්ණස්සා”තිආදිනා නානාරතනානි දස්සෙති. තත්ථ වෙචුරියසුවණ්ණස්සානි වෙඨරියෙන ව සුවණ්ණෙන ව නිම්මිතා, විත්තානි වා යොජනා. කරණත්ථෙ හි ඉදං සාමිච්චනං. ඵලිකා රුපියස්ස වානි එත්ථාපි එසෙව නයො. මසාරගල්ලමුත්තාහිති කබරමණිහි. ලොභිතඬගමණිහි වානි රත්තමණිහි.

1137. න තත්ථුද්ධංසති රජොති මණිමයභූමිකත්තා න තස්මිං විමානෙ රජො උග්ගව්ඡති. ගොපානසීගණානි ගොපානසීසමූහා. පිතානි පිතවණ්ණා, සුවණ්ණමයා වෙච චුස්සරාගාදිමණිමයා වානි අත්ථො. කුටං ධාරෙත්තිති සත්තරතනමයං කණ්ණිකං ධාරෙත්ති.

1138-9. නානාරතනගබ්ගෙහි නානාරතනමයෙහි ඔවරකෙහි. වෙදියානි වෙදිකා. වතස්සොති වතුසු දියාසු වතස්සො. තෙනාහ “සමන්තා වතුරො දියා”ති.

1140. මහජ්ජහොති මහාජුතිකො. උදයන්තොති උග්ගච්ඡන්තො. භාණුමානි ආදිච්චො.

1143. සෙහි පාණිහිති කායසාරං පුඤ්ඤං පසවන්තො අත්තනො පාණිහි තං තං කිච්චං කරොන්තො විහාරං සන්ථු කාරෙසින්ති යොජනා. අථ වා සෙහි පාණිහිති තත්ථ අන්ධකචින්දස්මිං ගන්ධඤ්ච මාලඤ්ච පච්චයඤ්ච විලෙපනඤ්ච පුජාවසෙන. යථා කථං? විහාරඤ්ච විජ්ජසන්නෙන වෙතසා සන්ථුතො අදාසිං පුජෙසිං නියායාදෙසිං වානි ඵචමෙත්ථ යොජනා වෙදිතබ්බා.

1144. තෙනාති තෙන යථාචුත්තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන කාරණභූතෙන. මය්හන්ති මයා. ඉදන්ති ඉදං පුඤ්ඤඵලං, ඉදං වා දිබ්බං ආධිපතෙය්‍යං. තෙනාහ “වසං වත්තෙමි”ති.

1145. නන්දනෙති නන්දියා දිබ්බසම්ඤ්ඤියා උප්පජ්ජනට්ඨානෙන ඉමස්මිං දෙවලොකෙ, තත්ථාපි විසෙසතො නන්දනෙ වනෙ රම්මෙ, ඵචං රමණියෙ ඉමස්මිං නන්දනෙ වනෙ රමාමිති යොජනා. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ඵචං දෙවතාය අත්තනො පුඤ්ඤකම්මෙ ආවිකතෙ ථෙරො සපරිවාරස්ස තස්ස දෙවපුත්තස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා හගවතො තමත්ථං නිවෙදෙසි. හගවා තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

සුවණ්ණවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. අම්බවිමානවණ්ණනා

උච්චමිදං මණිචුණන්ති අම්බවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා රාජගහෙ විහරති වෙඵවනෙ. තෙන සමයෙන රාජගහෙ අඤ්ඤතරො දුග්ගතපුරිසො පරෙසං භත්තවෙනනහතො හුත්වා අම්බවනං රක්ඛති. සො ඵකදිවසං ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ගිම්හසමයෙ සුරියාතපසන්තත්තෙ උණ්භවාලිකානිජ්ජිලිතෙ විජ්ජන්දමානමරිට්ඨාලවිත්ථනෙ භූමිප්පදෙසෙ තස්ස අම්බාරාමස්ස අවිදුරෙන මග්ගෙන සෙදාගතෙන ගත්තෙන ගච්ඡන්තං දිස්වා සඤ්ජාතගාරවබ්බුමානො උපසඬකම්ත්වා ඵවමාහ “මහා අයං, භත්තෙ, සම්මපරිලාභො, අතිවිය පරිස්සන්තරූපො විය දිස්සති, සාධු, භත්තෙ, අයො ඉමං අම්බාරාමං පටිසිත්වා මුහුත්තං විස්සමිත්වා අද්ධානපරිස්සමං පටිට්ඨොදෙත්වා ගච්ඡථ අනුකම්පං උපාදායා”ති. ථෙරො විසෙසතො තස්ස චිත්තප්පසාදං පරිබුහෙතුකාමො තං ආරාමං පටිසිත්වා අඤ්ඤතරස්ස අම්බරුක්ඛස්ස මූලෙ නිසිදි.

පුත සො පුරිසො ආහ “සවෙ, භත්තෙ, න්භායිතුකාමත්ථ, අහං ඉතො කුපතො උදකං උද්ධරිත්වා තුම්හෙ න්භාපෙස්සාමි, පානියඤ්ච දස්සාමි”ති. ථෙරොපි අධිවාසෙසි තුණ්හිභාවෙන. සො කුපතො උදකං උද්ධරිත්වා පරිස්සාවෙත්වා ථෙරං න්භාපෙසි, න්භාපෙත්වා ච භත්ථපාදෙ ධොවිත්වා නිසින්තස්ස පානියං උපනෙසි. ථෙරො පානියං පිචිත්වා පටිප්පස්සද්ධදරො තස්ස පුරිසස්ස උදකදානෙ වෙච න්භාපනෙ ච අනුමොදනං වත්වා පක්කාමි. අථ සො පුරිසො “සම්මානිතත්තස්ස වත ථෙරස්ස සම්මපරිලාභං පටිප්පස්සම්හෙසිං, බහුං වත මයා පුඤ්ඤං පසුත්”න්ති උළාරපිතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙසි. සො අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු උප්පජ්ජී. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො උපසඬකම්ත්වා ඉමාහි ගාථාහි කතපුඤ්ඤං පුච්ඡී.

1146. “උච්චමිදං මණිචුණං විමානං, සමන්තතො ද්වාදස යොජනානි;
කුටාගාරා සත්තසනා උළාරා, වෙඪරියථම්භා රුචකත්ථතා සුභා.

1147. “තත්ථච්ඡසි පිච්ඡි බාදසි ව, දිබ්බා ව විණා පච්ඡන්ති වග්ගං;
දිබ්බා රසා කාමගුණෙත්ථ පඤ්ච, නාරියො ව නච්චන්ති සුවණ්ණජන්තා.

1148. “කෙන තෙනාදිසො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

1150. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ....
යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

1151. “ගිම්හානං පච්ඡිමෙ මාසෙ, පතපන්තෙ දිවඬකරෙ;
පරෙසං භතකො පොසො, අම්බාරාමමසිඤ්ඤති.

1152. “අථ තෙනාගමා හික්ඛු, සාරිපුත්තොති විස්සුතො;
කිලන්තරූපො කායෙන, අකිලන්තොව වෙතසා.

1153. “තඤ්ච දිස්වාන ආයන්තං, අවොචං අම්බසිඤ්ඤවකො;

සාධු තං භන්තෙ න්භාපෙයාං, යං මමස්ස සුඛාවහං.

- 1154 “තස්ස මෙ අනුකම්පාය, නික්ඛිපි පත්තච්චරං;
නිසිදි රුක්ඛමුලස්මිං, ඡායාය එකච්චරො.
- 1155 “තඤ්ච අච්ඡෙත වාරිනා, පසන්තමානසො නරො;
න්භාපයි රුක්ඛමුලස්මිං, ඡායාය එකච්චරං.
- 1156 “අම්බො ව සිත්තො සමඤ්ඤො ව න්භාපිතො,
මයා ව පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පකං;
ඉති සො පීතියා කායං, සබ්බං ඵරති අත්තනො.
- 1157 “තදෙව එත්තකං කම්මං, අකාසිං තාය ජාතියා;
පභාය මානුසං දෙහං, උපපන්නොම්හි නන්දනං.
- 1158 “නන්දනෙ ව වනෙ රම්මෙ, නානාදිජගණායුතෙ;
රමාමි නච්චගිතෙහි, අච්ඡරාහි පුරක්ඛතො”ති. —

සොපි තස්ස ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි.

1151. තත්ථ ගිම්භානං පච්ඡිමෙ මාසෙති ආසාල්හිමාසෙ. පතපත්තෙති අතිවිය දිප්පත්තෙ, සබ්බසො උණ්භං විස්සජ්ජේත්තෙති අත්ථො. දිවඬකරෙති දිවාකරෙ, අයමෙව වා පායො. අසිඤ්චනීති සිඤ්චනි, -කාරො නිපාතමත්තං, සිඤ්චනි අම්බරුක්ඛමුලෙසු ධූවං ජලසෙකං කරොතිති අත්ථො. “අසිඤ්චො”ති ව පායො, සිඤ්චිත්ථාති අත්ථො. “අසිඤ්චහ”න්ති ව පඨන්ති, පරෙසං භතකො පොසො හුත්වා තදා අම්බාරාමං අසිඤ්චිං අහන්ති අත්ථො.

1152. තෙනාති යෙන දිසාභාගෙන සො අම්බාරාමො, තෙන අගමා අගඤ්ඡි. අකිලන්තොව චෙතසාති වෙනොදුක්ඛස්ස මග්ගෙනෙව පහීනත්තා චෙතසා අකිලන්තොපි සමානො කිලන්තුරුපො කායෙන තෙන මග්ගෙන අගමාති යොජනා.

1153-4. අවොචං අහං තදා අම්බසිඤ්චකො හුත්වාති යොජනා. එකච්චරොති න්භායිතුකාමොති අධිප්පායො.

1156. ඉතීති එවං “අම්බො ව සිත්තො, සමඤ්ඤො ව න්භාපිතො, මයා ව පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පකං, එකෙනෙව පයොගෙන තිව්ධොපි අත්ථො සාධිතො”ති ඉමීනාකාරෙන පචත්තාය පීතියා සො පුරිසො අත්තනො සබ්බං කායං ඵරති, නිරන්තරං ථූවං කරොතිති යොජනා. අතීතත්ථෙ චෙතං චත්තමානච්චනං, ඵරිති අත්ථො.

1157. තදෙව එත්තකං කම්මන්ති තං එත්තකං එවං පාතියදානමත්තකං කම්මං අකාසිං, තාය තස්සං ජාතියං අඤ්ඤං නානුස්සරාමීති අධිප්පායො. තෙසං චුත්තනයමෙව.

අම්බවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. ගොපාලවිමානවණ්ණනා

දිස්වාන දෙවං පටිපුච්ඡි භික්ඛුති ගොපාලවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ. තෙන සමයෙන රාජගහවාසී අඤ්ඤතරො ගොපාලකො පාතරාසත්ථාය පිලොතිකාය පුට්ඨං කුම්මාසං ගහෙත්වා නගරතො නික්ඛමීත්වා ගාවිනං වරණුට්ඨානභූතං ගොවරභූමිං සම්පාපුණි. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො “අයං ඉදානෙව කාලං කරිස්සති, මය්හඤ්ච කුම්මාසං දත්වා තාවතිංසෙසු උප්පජ්ජිස්සති”ති ව ඤත්වා තස්ස සමීපං අගමාසි. සො වෙලං ඔලොකෙත්වා ථෙරස්ස කුම්මාසං දාතුකාමො අහොසි. තෙන ව සමයෙන ගාවියො මාසක්ඛෙත්තං පවිසන්ති. අථ සො ගොපාලො චිත්තෙසි “කිං නු ඛො ථෙරස්ස කුම්මාසං දදෙය්‍යං, උදාහු ගාවියො මාසක්ඛෙත්තතො නිභරෙය්‍ය”න්ති. අථස්ස එතදහොසි “මාසසාමිකා මං යං ඉච්ඡන්ති, තං කරොන්තු, ථෙරෙ පන ගතෙ කුම්මාසදානන්තරායො මෙ සියා, භන්දාහං පඨමං අයාස්ස කුම්මාසං දස්සාමි”ති තං ථෙරස්ස උපනෙසි. පටිග්ගහෙසි ථෙරො අනුකම්පං උපාදාය.

අථ තං ගාවියො නිවත්තෙතුං පරිස්සයං අනොලොකෙත්වා වෙගෙන උපධාවන්තං පාදෙන ථූට්ඨො ආසීවිසො ඩංසි. ථෙරොපි තං අනුකම්පමානො තං කුම්මාසං පරිභුඤ්ජිතුං ආරභි. ගොපාලකොපි ගාවියො නිවත්තෙත්වා ආගතො ථෙරං කුම්මාසං පරිභුඤ්ජන්තං දිස්වා පසන්තචිත්තො උළාරං පීතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙන්නො නිසිදි. තාවදෙවස්ස සකලසරිරං විසං අප්ඤ්ඤාත්ථරි. මුහුත්තමෙව වෙගෙ මුද්ධපත්තෙ කාලමකාසි, කාලකතො ව තාවතිංසෙසු ද්වාදසයොජනිකෙ කනකවිමානෙ නිබ්බන්ති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දිස්වා ඉමාහි ගාථාහි පටිපුච්ඡි —

- 1159 “දිස්වාන දෙවං පටිපුච්ඡි භික්ඛු, උච්චෙ විමානම්හි විරට්ඨිතිකෙ;
ආමුත්තහත්ථාහරණං යසස්සිං, දිබ්බෙ විමානම්හි යථාපි වන්දිමා.

1161 “දිබ්බා ච චීනා පචදන්ති වග්ගුං; අට්ඨට්ඨකා සික්ඛිතා සාධුරුපා;
දිබ්බා ච කඤ්ඤා තිදසවරා උළාරා, නච්චන්ති ගායන්ති පමොදයන්ති.

1167. අවටොම්හි දුක්ඛෙන පිළිතොති තෙන ආසිවිසඬංසනෙන අවටො අට්ටිතො උපද්දුතො මරණදුක්ඛෙන බාධිතො භවාමි. අභාසිති අප්ඤ්ඤාහරි, පරිභුක්ඛ්ඪිති අත්ථො. තතො වුතො කාලකතොමිති දෙවතාති තතො

මනුස්සත්තභාවතො වුතො මරණකාලප්පත්තියා, තත්ථ වා ආයුසංඛාරස්ස ඛෙපනසංඛාතස්ස කාලස්ස කතත්තා කාලකතො, තදනන්තරමෙව ච අමිහි දෙවතා දෙවත්තභාවප්පත්තියා දෙවතා භොමීති අත්ථො.

1169. තයාති තයා සදිසො අඤ්ඤො මුනි මොනෙය්‍යගුණයුත්තො ඉසි නත්ථි. තයාති වා නිස්සක්කෙ ඉදං කරණවචනං. සෙසං වුත්තනයමෙව.

ගොපාලවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. කණ්ඩකවිමානවණ්ණනා

පුණ්ණමාසෙ යථා චන්දොති කණ්ඩකවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන ච සමයෙන ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව දෙවචාරිකං වරන්තො තාවතිංසභවනං ගතො. තස්මිං ඛණෙ කණ්ඩකො දෙවපුත්තො සකභවනතො නික්ඛමිත්වා දිබ්බයානං අභිරුහිත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන මහනියා දෙවිද්ධියා උය්‍යානං ගච්ඡන්තො ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං දිස්වා සඤ්ජාතගාරවබ්බුමානො සභසා යානතො ඔරුය්භ පෙරං උපසංඛිකමිත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන චන්දිත්වා සිරස්මිං අඤ්ජලිං පග්ගය්භ අට්ඨාසි. අථ නං ථෙරො –

1171. “පුණ්ණමාසෙ යථා චන්දො, නක්ඛත්තපරිවාරිතො;
සමන්තා අනුපරියාති, තාරකාධිපතී සසි.

1172. “තථුපමං ඉදං ඛාමිහං, දිබ්බං දෙවපුරමිහි ව;
අතිරොචති වණ්ණෙන, උදයන්තොව රංසිමා.

1173. “වෙච්ඡරියසුවණ්ණස්ස, ඵලිකා රුපියස්ස ව;
මසාරගල්ලමුත්තාහි, ලොහිතඬගමණ්හි ව.

1174. “විත්‍රා මනොරමා භූමි, වෙච්ඡරියස්ස සන්ථතා;
කුටාගාරා සුභා රමිමා, පාසාදො තෙ සුමාපිතො.

1175. “රමිමා ව තෙ පොක්ඛරණී, පුථුලොමනිසෙවිතා;
අවිෂොදකා විප්පසන්තා, සොණ්ණවාලුකසන්ථතා.

1176. “නානාපද්‍රුමසඤ්ජන්තා, පුණ්ඩරිකසමොතතා;
සුරහිං සම්පවායන්ති, මනුඤ්ඤා මාතුතෙරිතා.

1177. “තස්සා තෙ උභතො පස්සෙ, වනගුම්ඛා සුමාපිතා;
උපෙනා පුප්ඵරුක්ඛෙහි, ඵලරුක්ඛෙහි වුභයං.

1178. “සොවණ්ණපාදෙ පල්ලඬකෙ, මුදුකෙ ගොනකත්ථතෙ;
නිසින්තං දෙවරාජංව, උපතිට්ඨන්ති අව්ඡරා.

1179. “සබ්බාභරණසඤ්ජන්තා, නානාමාලාවිභූසිතා;
රමෙන්ති තං මහිද්ධිකං, වසවත්තිව මොදසි.

1180. “හෙරිසඬ්ඛමුදිඬගාහි, විණාහි පණුවෙහි ව;
රමසි රතිසම්පන්නො, නච්චගිතෙ සුවාදිතෙ.

1181. “දිබ්බා තෙ විවිධා රූපා, දිබ්බා සද්දා අථො රසා;
ගන්ධා ව තෙ අධිප්පෙනා, ථොට්ඨබ්බා ව මනොරමා.

1182. “තස්මිං විමානෙ පවරෙ, දෙවපුත්ත මහප්පභො;
අතිරොචසි වණ්ණෙන, උදයන්තොව භාණුමා.

1183. “දානස්ස තෙ ඉදං ඵලං, අථො සීලස්ස වා පන;
අථො අඤ්ජලිකම්මස්ස, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති. –

අධිගතසම්පත්තිකිත්තනමුඛෙන කතකම්මං පුච්ඡි.

1184. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතො;
පඤ්භං පුට්ඨො වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

1185. “අභං කපිලවත්ථුස්මිං, සාකියානං පුරුත්තමෙ;
සුද්ධොදනස්ස පුත්තස්ස, කණ්ඩකො සභජො අභං.

1186. “යදා සො අඬ්ඨරත්තායං, බොධාය මහිනික්ඛමි;
සො මං මුදුහි පාණ්හි, ජාලිතම්බනඛෙහි ව.

1187. “සත්ථිං ආකොට්ඨත්ථාන, වහ සම්මාති වබ්බවි;
‘අහං ලොකං තාරයිස්සං, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං’.

1188. “තං මෙ ගිරං සුණන්තස්ස, භාසො මෙ විපුලො අහු;
උදග්ගචිත්තො සුමනො, අභිසිසිං තදා අහං.

1189. “අභිරුළුහඤ්ච මං ඤත්වා, සක්ඛාපුත්තං මහායසං;
උදග්ගචිත්තො මුදිතො, වහිස්සං පුරිසුත්තමං.

1190. “පරෙසං විජිතං ගන්ත්වා, උග්ගතස්මිං දිවාකරෙ;
මමං ඡන්තඤ්ච ඔහාය, අනපෙක්ඛො සො අපක්කමි.

1191. “තස්ස තම්බනඛෙ පාදෙ, ජිව්හාය පරිලෙහිසං;
ගච්ඡන්තඤ්ච මහාවිරං, රුදමානො උදික්ඛිසං.

1192. “අදස්සනෙනහං තස්ස, සක්ඛාපුත්තස්ස සිරිමනො;
අලත්ථං ගරුකාබාධං, ඛිජ්ජං මෙ මරණං අහු.

1193. “තස්සෙව ආනුභාවෙන, විමානං ආවසාමීදං;
සබ්බකාමගුණොපෙතං, දෙවො දෙවපුරමිහිව.

1194. “යඤ්ච මෙ අහුවා භාසො, සද්දං සුත්ථාන බොධියා;
තෙනෙව කුසලමූලෙන, ථුසිස්සං ආසවක්ඛයං.

1195. “සවෙ හි භත්තෙ ගච්ඡෙය්‍යාසි, සත්ථු බුද්ධස්ස සන්තිකෙ;
මමාපි නං වචනෙන, සිරසා වජ්ජාසි වන්දනං.

1196. “අභමිපි දට්ඨුං ගච්ඡිස්සං, ජිනං අප්පටිපුග්ගලං;
දුල්ලභං දස්සනං හොති, ලොකනාථාන තාදින”න්ති. —

සොපි අත්තනා කතකම්මං කට්ඨෙසි. අයඤ්ථි අනන්තරෙ අත්තභාවෙ අම්භාකං බොධිසත්තෙන සහජානො කණ්ඩකො අස්සරාජා අහොසි. සො අභිනික්ඛමනසමයෙ අභිරුළුහො තෙනෙව රත්තාවසෙසෙන තිණි රජ්ජානි මහාපුරිසං අතික්කමාපෙත්වා අනොමානදීර්ථං සම්පාපෙසි. අප්ඨං සො මහාසත්තෙන සූරියෙ උග්ගතෙ සට්ඨකාරමහාබ්‍රහ්මනා උපනීතාති පත්තචීවරාති ගහෙන්වා පබ්බජිත්වා ඡන්තෙන සද්ධිං කපිලවත්ථුං උද්දිස්ස විස්සජ්ජිතො. සිනෙහහාරිකෙන හදයෙන මහාපුරිසස්ස පාදෙ අත්තනො ජිව්හාය ලෙහිත්වා පසාදසොම්මානි අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා යාව දස්සනපථා ඔලොකෙන්තො දස්සනුපථාරං පන අතික්කත්තෙ ලොකනාටෙ “ඵවංවිධං නාම ලොකග්ගනායකං මහාපුරිසං අහං වහිං, සඵලං වත මෙ සරීරං අහොසි”ති පසන්නමානසො හුත්වා පුන විරකාලං සඬ්ගතස්ස පෙමස්ස වසෙන වියොගදුක්ඛං අසභන්තො භාවිතියා දිබ්බසම්පත්තියා වසෙන ධම්මතාය වොදියමානො කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්ති. තං සන්ධාය චුත්තං “පුණ්ණමාසෙ යථා වන්දො...පෙ.... අහං කපිලවත්ථුස්මි”න්තිආදි.

1171. තත්ථ පුණ්ණමාසෙති පුණ්ණමාසියං සුක්කපක්ඛෙ පන්නරසියං. තාරකාධිපතීති තාරකානං අධිපති. සසීති සසලඤ්ජනවා. “තාරකාධිප දිස්සති”ති කෙවි පදන්ති, තෙසං තාරකාධිපාති අවිහත්තිකනිද්දෙසො, තාරකානං අධිපො හුත්වා දිස්සති අනුපරියාති වාති යොජනා කාතබ්බා.

1172. දිබ්බං දෙවපුරමිහි වාති දෙවපුරස්මිම්පි දිබ්බං. යථා මනුස්සානං ධානතො දෙවපුරං උත්තමං, ඵවං දෙවපුරතො වාපි ඉදං තව විමානං උත්තමන්ති දස්සෙති. තෙනාහ “අතිරොචති වණ්ණෙන, උදයන්තොව රංසිමා”ති, උග්ගච්ඡන්තො සූරියො වියාති අත්ථො.

1173. වෙඬුරියසුචණ්ණස්සාති වෙඬුරියෙන සුචණ්ණෙන ව ඉදං බාමිහං නිම්මිතන්ති වචනසෙසෙන යොජනා. ඵලිකාති ඵලිකමණිනා.

1175. පොක්ඛරණීති පොක්ඛරණියො.

1177-8. තස්සාති තස්සා පොක්ඛරණියා. වනගුම්බාති උය්‍යානෙ සුපුප්ඵගච්ඡෙ සන්ධාය වදති. දෙවරාජංවාති සක්කං විය. උපතිට්ඨන්තීති උපට්ඨානං කරොන්ති.

1179. සබ්බාහරණසඤ්ජන්නාති සබ්බෙහි ඉත්ථාලඬ්ඛකාරෙහි පටිච්ඡාදිතා, සබ්බසො විභූසිතසරීරාති අත්ථො. වසවත්ථිවාති වසවත්තිදෙවරාජා විය.

1180. හෙරිසඬ්ඛමුදිඬ්ගාහීති ලිඬ්ගච්ඡල්ලාසෙන චුත්තං, හෙරිහි ව සඬ්බෙහි ව මුදිඬ්ගෙහි වාති යොජනා. රතිසම්පන්නොති දිබ්බාය රතියා සමඬ්භිභූතො. නච්චගීතෙ සුවාදිතෙති නච්චෙ ව ගීතෙ ව සුන්දරෙ වාදිතෙ ව,

නව්වනෙ ව ගායනෙ ව සුන්දරෙ වාදිනෙ ව හෙතුහුනෙ. නිමිත්තත්ථෙ හි එතං භූමිමං, පවත්තිතෙති වා වචනසෙසො.

1181. දිබ්බා තෙ විවිධා රූපාති දෙවලොකපරියාපන්නා නානාප්පකාරා චක්ඛුච්ඤ්ඤායා රූපා තුය්හං අධිප්පෙනා යථාධිප්පෙනා මනොරමා විජ්ජන්තිති කිරියාපදං ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං. දිබ්බා සද්දාතිආදිසුපි එසෙව නයො.

1185. කණ්ඩකො සහජො අහන්ති එත්ථ අහන්ති නිපාතමත්තං. “අහු”ති කෙච් පට්ඨන්ති, කණ්ඩකො නාම අස්සරාජා මහාසත්තෙන සහ එකස්මිංයෙව දිවසෙ ජාතත්තා සහජො අභොසින්නි අත්ථො.

1186. අභිචරත්තායන්ති අභිචරත්තියං, මජ්ඣිමයාමසමයෙති අත්ථො. බොධාය මහිනික්ඛමිති ම-කාරො පදසන්ධිකරො, අභිසම්බොධිඅත්ථං මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමිති අත්ථො. මුදුහි පාණ්ණිති මුදුහත්ථතං මහාපුරිසලක්ඛණං වදති. ජාලිතම්බනබෙහිති ජාලවත්තෙහි අභිලොභිතනබෙහි. තෙන ජාලහත්ථතං මහාපුරිසලක්ඛණං තම්බනබතං අනුබ්බාසජනඤ්ච දස්සෙති.

1187. සත්ථි නාම ජඬ්ඝා, ඉධ පන සත්ථිනො ආසන්නට්ඨානභූතො උරුප්පදෙසො “සත්ථි”ති චුත්තො. ආකොට්ඨිත්වානාති අප්පොඨෙත්වා. “වහ සම්මා”ති වඛුචිති “සම්ම කණ්ඩක, අප්පෙකරත්තිං මං වහ, මය්හං ඔපවුය්හං හොහි”ති ව කට්ඨෙසි. වහනෙ පන පයොජනං තදා මහාසත්තෙන දස්සිතං වදන්තො “අහං ලොකං තාරයිස්සං, පත්තො සම්බොධිමුත්තම”න්ති ආහ. තෙන “අහං උත්තමං අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං පත්තො අධිගතො හුත්වා සදෙවකං ලොකං සංසාරමභොසතො තාරයිස්සාමි, තස්මා නයිදං ගමනං යංකිඤ්චිති චිත්තෙය්‍යාසි”ති ගමනෙ පයොජනස්ස අනුත්තරභාවං දස්සෙති.

1188-9. භාසොති තුට්ඨි. විපුලොති මහාඋළාරො. අභිසිසින්නි ආසිසිං ඉච්ඡිං සම්පට්චිඡිං. අභිරුළ්භඤ්ච මං ඤත්වා, සක්‍යපුත්තං මහායසන්ති පත්ථට්ඨිපුලයසං සක්‍යරාජපුත්තං මහාසත්තං මං අභිරුය්හ නිසින්නං ජානිත්වා. වහිස්සන්ති නෙසිං.

1190-91. පරෙසන්ති පරරාජුතං. විජිතන්ති දෙසං පරරජ්ජං. ඔභායාති විස්සජ්ජිත්වා. අපක්කමිති අපක්කමිතුං ආරහි. “පරිබ්බජි”ති ව පට්ඨන්ති. පරිලෙභිසන්ති පරිතො ලෙභිං. උදික්ඛිසන්ති ඔලොකෙසිං.

1192-3. ගරුකාබාධන්ති ගරුකං බාල්භං ආබාධං, මරණන්තිකං දුක්ඛන්ති අත්ථො. තෙනාහ “බිජ්ජං මෙ මරණං අහු”ති. සො හි අනෙකාසු ජාතිසු මහාසත්තෙන දල්භහන්තිකො හුත්වා ආගතො, තස්මා වියොගදුක්ඛං සහිතුං නාසක්ඛි, “සම්මාසම්බොධිං අධිගන්තුං නික්ඛන්තො”ති පන සුත්වා නිරාමිසං උළාරං පිනිසොමනස්සඤ්ච උප්පජ්ජි, තෙන මරණානන්තරං තාවතිංසෙසු නිබ්බන්ති, උළාරා වස්ස දිබ්බසම්පත්තියො පාතුරහෙසු. තෙන චුත්තං “තස්සෙව ආනුභාවෙනා”ති, යානගතස්ස පසාදමයපුඤ්ඤස්ස බලෙන. දෙවො දෙවපුරම්භිවාති තාවතිංසභවනෙ සක්කො දෙවරාජා විය.

1194. යඤ්ච මෙ අහුවා භාසො, සද්දං සුත්වාන බොධියාති “පත්තො සම්බොධිමුත්තම”න්ති පට්ඨතරං බොධිසද්දං සුත්වා තදා මය්හං භාසො අහු, යං භාසස්ස භවනං සුස්සනං, තෙනෙව කුසලමූලෙන තෙනෙව කුසලබ්භෙන චුසිස්සන්ති චුසිස්සාමි පාපුණ්ණස්සාමි.

1195. එවං දෙවපුත්තො යථාධිගතාය අනාගතාය භවසම්පත්තියා කාරණභූතං අත්තනො කුසලකම්මං කට්ඨන්තො ඉදාති අත්තනා භගවතො සන්තිකං ගන්තුකාමොපි පුරෙතරං ථෙරෙන සත්ථු වන්දනං පෙසෙන්නො “සචෙ”ති ගාථාමාහ. තත්ථ සචෙ ගච්ඡෙය්‍යාසිති යදි ගමිස්සසි. “සචෙ ගච්ඡසි”ති කෙච් පට්ඨන්ති, සො එවත්ථො. මමාපි නං වචනෙනාති න කෙවලං තච සභාවෙනෙව, අථ බො මමාපි වචනෙන භගවන්තං. වජ්ජාසිති වදෙය්‍යාසි, මමාපි සිරසා වන්දනන්ති යොජනා.

1196. යදිපි දානි වන්දනඤ්ච පෙසෙමි, පෙසෙත්වා එව පන න තිට්ඨාමිති දස්සෙන්නො ආහ “අභමපි දට්ඨුං ගච්ඡිස්සං, ජිනං අප්පට්ඨුග්ගෙ”න්ති. ගමනෙ පන දල්භතරං කාරණං දස්සෙතුං “දුල්ලභං දස්සනං හොති, ලොකනාථාන තාදින”න්ති ආහ.

1197 “සො කතඤ්ඤු කතවෙදී, සත්ථාරං උපසඬ්ඤාමි;
සුත්වා ගිරං චක්ඛුමනො, ධම්මචක්ඛුං විසොධයි.

1198 “විසොධෙත්වා දිට්ඨිගතං, විචිකිච්ඡං වතානි ව;
වන්දිත්වා සත්ථුනො පාදෙ, තත්ථෙවන්තරධායථා”ති. —

ඉමා ද්වෙ ගාථා සඬ්භිතිකාරෙහි යපිතා.

1197. තත්ථ සුත්වා ගිරං චක්ඛුමතොති පඤ්චගි චක්ඛුගි චක්ඛුමතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස වචනං සුත්වා.
ධම්මචක්ඛුන්ති සොනාපත්තිමග්ගං. විසොධයිති අධිගච්ඡී. අධිගමොයෙව හි තස්ස විසොධනං.

1198. විසොධෙත්වා දිව්ඨිගතන්ති දිව්ඨිගතං සමුග්ඝාතෙත්වා. විචිකිච්ඡං චතාති වාති සොළසවත්ථුකං
අට්ඨවත්ථුකඤ්ච විචිකිච්ඡඤ්ච “සිලබ්බතෙහි සුද්ධි”ති පවත්තනකසිලබ්බතපරාමාසෙ ව විසොධයිති යොජනා. තත්ථ
හි සහ පරියායෙහි තථා පවත්තා පරාමාසා “චතාති”ති වුත්තං. සෙසං වුත්තනයමෙව.

කණ්ඩකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. අනෙකවණ්ණවිමානවණ්ණනා

අනෙකවණ්ණං දරසොකනාසනන්ති අනෙකවණ්ණවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා සාවත්ථියං විහරති
ජෙනවනෙ. තෙන සමයෙන ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා වුත්තනයෙන දෙවචාරිකං වරන්තො
තාවතිංසභවනං අගමාසි. අථ නං අනෙකවණ්ණො දෙවපුත්තො දිස්වා සඤ්ජාතගාරවබ්බුමානො උපසඬකමිත්වා
අඤ්ජලිං පග්ගය්හ අට්ඨාසි. ථෙරො –

1199 “අනෙකවණ්ණං දරසොකනාසනං, විමානමාරුය්හ අනෙකචිත්තං;
පරිචාරිතො අච්ඡරාසඬගණෙන, සුනිම්මිතො භුතපතීව මොදසි.

1200 “සමස්සමො නත්ථි කුතො පනුත්තරො, යසෙන පුඤ්ඤෙන ව ඉද්ධියා ව;
සබ්බෙ ව දෙවා තිදසගණා සමෙච්ච, තං තං නමස්සන්ති සසිංව දෙවා;
ඉමා ව තෙ අච්ඡරායො සමන්තතො, නච්චන්ති ගායන්ති පමොදයන්ති.

1201 “දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො,
මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො,
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. –

අධිගතසම්පත්තිකිත්තනමුඛෙන කතකම්මං පුච්ඡී. තං දස්සෙතුං –

1202. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ....යස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. –

වුත්තං . සොපි –

1203 “අහං හදන්තෙ අහුවාසි පුබ්බෙ, සුමෙධනාමස්ස ජිනස්ස සාවකො;
පුට්ඨජ්ජනො අනනුබොධොහමස්මි, සො සත්ත වස්සානි පරිබ්බජිස්සහං.

1204 “සොහං සුමෙධස්ස ජිනස්ස සත්ථුනො, පරිනිබ්බුතස්සොසතිණ්ණස්ස තාදිනො;
රතනුවචයං හෙමජාලෙන ඡන්තං, වන්දිත්වා ථූපස්මිං මනං පසාදයිං.

1205 “න මාසි දානං න ව මත්ථි දාතුං, පරෙ ව බො තත්ථ සමාදපෙසිං;
පුප්ථෙථ නං පුප්ථියස්ස ධාතුං, එවං කිර සග්ගමිතො ගමිස්සථ.

1206 “තදෙව කම්මං කුසලං කතං මයා,
සුඛඤ්ච දිබ්බං අනුභොමි අත්තනා;
මොදාමහං තිදසගණස්ස මජ්ඣෙ,
න තස්ස පුඤ්ඤස්ස ඛයම්පි අජ්ඣග”න්ති. – කථෙසි;

ඉතො කිර තිංසකප්පසහස්සෙ සුමෙධො නාම සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා සදෙවකං ලොකං
එකොභාසං කත්වා කතබුද්ධකිච්චො පරිනිබ්බුතො, මනුස්සෙහි ව හගවතො ධාතුං ගහෙත්වා රතනාවේනියෙ කතෙ
අඤ්ඤතරො පුරිසො සත්ථු සාසනෙ පබ්බජිත්වා සත්ත වස්සානි බ්‍රහ්මචරියං වරින්වා අනවට්ඨිතචිත්තනය
කුක්කුච්චකො හුත්වා උප්පබ්බජී. උප්පබ්බජිතො ව සංවෙගබ්බුලතාය ධම්මච්ඡන්දවත්තනය ව චේතියඬගණෙ
සම්මජ්ජනපරිහණ්ඩාදීනි කරොන්තො නිච්චසිලඋපොසථසිලානි රක්ඛන්තො ධම්මං සුභන්තො අඤ්ඤෙ ව
පුඤ්ඤකිරියාය සමාදපෙන්නො විචරි. සො ආයුපරියොසානෙ කාලකතො තාවතිංසෙසු නිබ්බන්ති. සො
පුඤ්ඤකම්මස්ස උළාරභාවෙන මහෙසක්ඛො මහානුභාවො සක්කාදීහි දෙවතාහි සක්කතපුජිතො හුත්වා තත්ථ
යාවතායුකං යත්වා තතො වුතො අපරාපරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ තස්සෙව කම්මස්ස
විපාකාවසෙසෙන තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්ති, “අනෙකවණ්ණො”ති නං දෙවතා සඤ්ජානිංසු. තං සන්ධාය වුත්තං
“අථ නං අනෙකවණ්ණො දෙවපුත්තො...පෙ.... න තස්ස පුඤ්ඤස්ස ඛයම්පි අජ්ඣගන්ති කථෙසි”ති.

1199. තත්ප් අනෙකවණ්ණන්ති නිලපිතාදිවසෙන විවිධවණ්ණනාය අනන්තරවිමානාදිනං විවිධසණ්ඨානනාය ව නානාවිධවණ්ණං. දරසොකනාසනන්ති සීතලභාවෙන දරප්පරිලාභානං විනොදනතො මනුස්සකාය දස්සනීයනාය ව සොකස්ස අනොකාසතො දරසොකනාසනං. අනෙකච්ඡන්තන්ති නානාවිධච්ඡන්තරූපං. සුනිමිමනො භූතපතීවාති තාවතිංසකායිකොපි උළාරදිබ්බභොගනාය සුනිමිමතදෙවරාජා විය මොදසි තුස්සසි අභිරමසි.

1200. සමස්සමොති සමො ඵච හුත්වා සමො, නිබ්බරියායෙන සදිසො තෙ තුය්භං නත්ථී, කුතො පන කෙන කාරණෙන උත්තරි අධිකො කො නාම සියා. කෙන පන සමතා උත්තරිතරතා වාති ආහ “යසෙන පුඤ්ඤෙන ව ඉද්ධියා වා”ති. තත්ප් යසෙනාති පරිවාරෙන. ඉද්ධියාති ආනුභාවෙන. යසෙනාති වා ඉස්සරියෙන, ඉද්ධියාති දෙවිද්ධියා. යසෙනාති වා විභවසම්පත්තියා, ඉද්ධියාති යථිච්ඡි තස්ස කාමගුණස්ස ඉප්ඤ්ඤානෙන. යසෙනාති වා කිත්තිසොසෙන, ඉද්ධියාති සමිද්ධියා. පුඤ්ඤෙනාති තත්ප් තත්ප් චුත්තාවසිට්ඨපුඤ්ඤඵලෙන, පුඤ්ඤකම්මෙනෙව වා.

“සබ්බෙ ව දෙවා”ති සාමඤ්ඤතො ගතිතමත්ප් “තිදසගණා”ති ඉමිනා විසෙසෙන්වා චුත්තං. ඵකච්චස්ස පච්චෙකං නිපච්චකාරං කරොන්තාපි පමුදිතා න කරොන්ති , න ඵවමෙනස්ස . ඵතස්ස පන පමුදිතාපි කරොන්ති යෙවාති දස්සෙතුං “සමෙච්චා”ති චුත්තං. තං තන්ති තං ත්වං. සසිංව දෙවාති යථා නාම සුක්කපක්ඛපාටිපදියං දිස්සමානං සසිං වන්දං මනුස්සා දෙවා ව ආදරජාතා නමස්සන්ති, ඵවං තං සබ්බෙපි තිදසගණා නමස්සන්තිති අත්ථො.

1203. භදන්තෙති පෙරං ගාරවබ්බුමානෙන සමුදාවරති. අහුවාසිත්ති අහොසිං. පුබ්බෙති පුරිමජාතියං. සුමෙධනාමස්ස ජිනස්ස සාවකොති සුමෙධොති ඵවං පාකටනාමස්ස සම්මාසම්බුද්දස්ස සාසනෙ පබ්බජිතභාවෙන සාවකො. පුපුජ්ජනොති අනරියො. තත්ථාපි සච්චානං අනුබොධමත්තස්සාපි අභාවෙන අනනුබොධො. සො සත්ත වස්සාති පරිබ්බජ්ජිතහන්ති සො අභං සත්ත සංවච්ඡරාති පබ්බජ්ජාගුණමත්තෙන විවරිං, උත්තරිමනුස්සධම්මං නාධිගච්ඡන්ති අධිපජායො.

1204. රතනුවචයන්ති මණ්ඩකකාදිරතනෙහි උච්චිතං උස්සිතරතනවෙතියං. හෙමජාලෙන ඡන්තන්ති සමන්තතො උපරි ව කඤ්චනජාලෙන පටිච්ඡාදිතං. වන්දිත්වාති පඤ්චපතිට්ඨිතෙන තත්ප් තත්ප් පණාමං කත්වා. ථූපස්මිං මනං පසාදයිත්ති “සබ්බඤ්ඤගුණාධිට්ඨානාය වත ධාතුයා අයං ථූපො”ති ථූපස්මිං චිත්තං පසාදෙසිං.

1205. න මාසි දානන්ති මෙ මයා කතං දානං නාසි නාහොසි. කස්මා පන? න ව මෙන්ථී දාතුන්ති මෙ මම පරිග්ගහභූතං දානං දාතුං න අත්ථී, න කිඤ්චි දෙයාවත්ථු විජ්ජති, පරෙ ව බො සත්තෙ තත්ප් දානෙ සමාදපෙසිං. “පරෙසඤ්ච තත්ප් සමාදපෙසි”න්ති ව පටන්ති, තත්ප් පරෙසන්ති උපයොගත්ථෙ සාම්චචනං දට්ඨබ්බං . පුපෙථ තන්තිආදි සමාදපනාකාරදස්සනං, තං ධාතුන්ති යොජනා. ඵවං කිරාති කිර-සද්දො අනුස්සවත්ථො.

1206. න තස්ස පුඤ්ඤස්ස බයම්පි අප්ඤ්ඤන්ති තස්ස තදා සුමෙධං භගවන්තං උද්දිස්ස කතස්ස පුඤ්ඤකම්මස්ස පරික්ඛයං නාධිගච්ඡිං, තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසං පච්චනුභොමීති දස්සෙති. යං පනෙත්ප් න චුත්තං, තං හෙට්ඨා චුත්තනයත්තා සුච්ඤ්ඤායාමෙවාති දට්ඨබ්බං.

අනෙකවණ්ණවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මට්ඨකුණ්ඩලිවිමානවණ්ණනා

අලඬකතො මට්ඨකුණ්ඩලිති මට්ඨකුණ්ඩලිවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථීයං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන සමයෙන සාවත්ථීවාසී ඵකො බ්‍රාහ්මණො අද්ධො මහද්ධනො මහාභොගො අස්සද්ධො අප්පසන්තො මිච්ඡාදිට්ඨිකො කස්සචි කිඤ්චි න දෙති, අදානතො ඵච “අදින්නපුබ්බකො”ති පඤ්ඤායිත්ප්. සො මිච්ඡාදිට්ඨිභාවෙන ව ලුද්ධභාවෙන ව තථාගතං වා තථාගතසාවකං වා දට්ඨුමිපි න ඉච්ඡති. මට්ඨකුණ්ඩලං නාම අත්තතො පුත්තඤ්ච සික්ඛාපෙසි “තාත , තයා සමණො ගොතමො තස්ස සාවකා ව න උපසඩ්ධිමිත්තබ්බා න දට්ඨබ්බා”ති. සොපි තථා අකාසි. අප්පස්ස පුත්තො ගිලානො අහොසි, බ්‍රාහ්මණො ධනක්ඛයගයෙන හෙසජ්ජං න කාරෙසි, රොගෙ පන වඩ්ඪිතෙව වෙජ්ජෙ පක්කොසිත්වා දස්සෙසි. වෙජ්ජා තස්ස සරිරං ඔලොකෙන්වා “අතෙකිච්ඡො”ති තං ඤත්වා අපක්කම්ඃසු. බ්‍රාහ්මණො “පුත්තෙ අබ්භන්තරෙ මතෙ නිහරණං දුක්ඛ”න්ති පුත්තං බහිද්වාරකොට්ඨකෙ නිපජ්ජාපෙසි.

භගවා රත්තියා පච්චුසසමයෙ මහාකරුණාසමාපත්තිතො චුට්ඨාය ලොකං වොලොකෙන්තො අද්දස මට්ඨකුණ්ඩලිමාණවං බිණායුකං තදභෙව වචනධම්මං, නිරයසංවත්තනිකඤ්චස්ස කම්මං කතොකාසං. “සචෙ පනාහං තත්ප් ගමිස්සාමි, සො මයි චිත්තං පසාදෙන්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා පිතරං ආලාභනෙ රොදමානං උපගන්ත්වා සංවෙජස්සති, ඵවං සො ව තස්ස පිතා ව මම සන්තිකං ආගමිස්සති, මහාජනකායො සන්තිපතිස්සති තත්ප් මයා ධම්මෙ දෙසිතෙ මහාධම්මාභිසමයො භවිස්සති”ති ඵවං පන ඤත්වා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙන්වා පත්තච්චරමාදාය මහතා භික්ඛුසඩ්දෙසන සද්ධිං සාවත්ථීං පිණ්ඩාය පටිට්ඨො මට්ඨකුණ්ඩලිමාණවස්ස පිතු ගෙහසම්පෙ යත්වා ඡබ්බණ්ණබුද්ධරංසියො විස්සජ්ජෙසි. තා දිස්වා මාණවො “කිමෙත”න්ති ඉතො විතො ව විලොකෙන්තො අද්දස භගවන්තං දන්තං ගුත්තං සන්තින්ද්‍රියං ද්වන්තිංසාය මහාපුරිසලක්ඛණෙහි අසීතියා අනුබාඤ්ජනෙහි බ්‍යාමජ්ජනාය

කෙනෙකුමාලාය ව විජ්ජොතමානං අනුපමාය බුද්ධසිරියා අවින්තෙයොන බුද්ධානුභාවෙන විරොවමානං. දිස්වා තස්ස එතදහොසි “බුද්ධො නු බො හගවා ඉධානුප්පත්තො, යස්සායං රූපසම්පදා අත්තනො තෙජසා සූරියම්පි අභිභවති, කන්තභාවෙන චන්දිමං, උපසන්නභාවෙන සබ්බෙසි සමණබ්‍රාහ්මණො, උපසමෙන නාම එත්ථෙව භවිතබ්බං, අයමෙව ච මඤ්ඤෙ ඉමස්මිං ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො, මමෙව ච අනුකම්පාය ඉධානුප්පත්තො”ති බුද්ධාරම්මණාය පිතියා නිරන්තරං පුට්ඨරිරො අනප්පකං පිතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙන්තො පසන්නචිත්තො අඤ්ජලිං පග්ගස්භ නිපජ්ජී. තං දිස්වා හගවා “අලං ඉමස්ස එත්තකෙන සග්ගුපපත්තියා”ති පක්කාමි.

සොපි තං පිතිසොමනස්සං අවිජ්ජන්තොව කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු ද්වාදසයොජනිකෙ විමානෙ නිබ්බත්ති. පිතා පනස්ස සරිරසක්කාරං කරත්වා දුතියදිවසෙ පච්චුසවෙලායං ආලාභනං ගත්ත්වා “භා භා මට්ඨකුණ්ඩලි, භා භා මට්ඨකුණ්ඩලි”ති පරිදෙවමානො ආලාභනං අනුපරික්කමන්තො රොදති. දෙවපුත්තො අත්තනො විභවසම්පත්තිං ඔලොකෙන්වා “කුතො නු බො අහං ඉධාගතො කිඤ්ච කම්මං කත්වා”ති උපධාරෙන්තො අත්තනො පුරිමත්තභාවං ඤත්වා තත්ථ ච මරණකාලෙ භගවති පවත්තිතං චිත්තප්පසාදං මනොහරං අඤ්ජලිකරණමත්තං දිස්වා “අහො මහානුභාවා බුද්ධා භගවන්තො”ති සාතිසයං තථාගතෙ සඤ්ජාතප්පසාදබ්‍රහ්මානො “අදින්නපුබ්බකබ්‍රාහ්මණො නු බො කිං කරොති”ති උපධාරෙන්තො ආලාභනෙ රොදමානං දිස්වා “අයං මය්හං පුබ්බෙ භෙසජ්ජමත්තම්පි අකත්වා ඉදානි නිරත්ථකං ආලාභනෙ රොදති, හන්ද නං සංවෙජේත්වා කුසලෙ පතිට්ඨාපෙස්සාමි”ති දෙවලොකතො ආගන්ත්වා මට්ඨකුණ්ඩලිරූපෙන රොදමානො “භා භා චන්ද, භා භා සූරියා”ති බාහා පග්ගස්භ කන්දන්තො පිතු සම්පෙ අට්ඨාසි. අථ නං බ්‍රාහ්මණො “අයං මට්ඨකුණ්ඩලි ආගතො”ති චිත්තෙන්වා ගාථාය අජ්ඣාමාසි –

1207 “අලඬකතො මට්ඨකුණ්ඩලි, මාලධාරි හරිචන්දනුස්සදො;
බාහා පග්ගස්භ කන්දසි, වනමජ්ඣෙ කිං දුක්ඛිතො තුව”න්ති.

තත්ථ අලඬකතොති විභූසිතො. මට්ඨකුණ්ඩලිති සරිරප්පදෙසස්ස අසංසනත්ථං මාලාලතාදයො අදස්සෙන්වා මට්ඨාකාරෙනෙව කතකුණ්ඩලො. අථ වා මට්ඨකුණ්ඩලිති විසුද්ධකුණ්ඩලො, තාපෙන්වා ජාතිභිගුලිකාය මජ්ජිත්වා ධොවිත්වා සුකරලොමෙන මජ්ජිතකුණ්ඩලොති අත්ථො . මාලධාරිති මාලං ධාරෙන්තො, පිළන්ධිතමාලොති අත්ථො. හරිචන්දනුස්සදොති රත්තචන්දනෙන සබ්බසො අනුලිත්තගත්තො. කිනති පුට්ඨාවචනං. දුක්ඛිතොති දුක්ඛජ්ජන්තො. කිංදුක්ඛිතොති වා එකමෙව පදං, කෙන දුක්ඛෙන දුක්ඛිතොති අත්ථො.

අථ නං දෙවපුත්තො ආහ –

1208 “සොචණ්ණමයො පහස්සරො, උප්පන්තො රථපඤ්ජරො මම;
තස්ස චක්කයුගං න චින්දාමි, තෙන දුක්ඛෙන ජහාමි ජීවිත”න්ති.

අථ නං බ්‍රාහ්මණො ආහ –

1209 “සොචණ්ණමයං මණ්ඩයං, ලොහිතකමයං අථ රූපියමයං;
ආචික්ඛ මෙ හද්දමාණව, චක්කයුගං පටිපාදයාමි තෙ”ති.

තං සුත්වා මාණවො “අයං පුත්තස්ස භෙසජ්ජං අකත්වා පුත්තපතිරූපකං මං දිස්වා රොදන්තො ‘සුචණ්ණාදිමයං රථචක්කං කරොමි’ති වදති, හොතු නිග්ගණ්ඨස්සාමි න”න්ති චිත්තෙන්වා “කිව මහන්නං මෙ චක්කයුගං කරිස්සසි”ති චත්වා “යාව මහන්නං ආකඬබ්බසි”ති වුත්තෙ “චන්දිමසූරියෙහි මෙ අත්ථො, තෙ මෙ දෙහි”ති යාවන්තො –

1210 “සො මාණවො තස්ස පාවදි, චන්දසූරියා උභයෙන්ථ දිස්සරෙ;
සොචණ්ණමයො රථො මම, තෙන චක්කයුගෙන සොහති”ති.

අථ නං බ්‍රාහ්මණො ආහ –

1211 “බාලො බො ත්වං අසි මාණව, යො ත්වං පත්ථයසෙ අපත්ථියං;
මඤ්ඤාමි තුවං මරිස්සසි, න හි ත්වං ලච්ඡසි චන්දසූරියෙ”ති.

අථ නං මාණවො “කිං පන පඤ්ඤායමානස්සත්ථාය රොදන්තො බාලො හොති, උදාහු අපඤ්ඤායමානස්සා”ති වත්වා –

1212 “ගමනාගමනම්පි දිස්සති, චණ්ණධාතු උභයත්ථ වීරියා;
පෙනො කාලකතො න දිස්සති, කො නිධ කන්දනං බාලාතරො”ති.

තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො “යුත්තං එස වදති”ති සල්ලක්ඛෙන්වා –

1213 “සච්චං බො වදෙසි මාණව, අහමෙව කන්දනං බාලාතරො;
චන්දං විය දාරකො රුදං, පෙනං කාලකතාහිපත්ථසි”න්ති. –

චත්වා තස්ස කථාය නිස්සොකො හුත්වා මාණවස්ස ථුතිං කරොන්තො ඉමා ගාථා අභාසි –

1214.“ආදිත්තං වත මං සන්තං, සතස්සිත්තංව පාවකං;
වාරිනා විය ඔසිඤ්චං, සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.

1215.“අබ්බහී වත මෙ සල්ලං, සොකං හදයනිස්සිතං;
යො මෙ සොකපරෙතස්ස, පුත්තසොකං අපානුදි.

1216.“ස්වාහං අබ්බුල්හසල්ලොස්මි, සිතිභූතොස්මි නිබ්බුතො;
න සොවාමි න රොදාමි, තව සුත්වාන මාණවා”ති.

1208-10. තත්ථ රථපඤ්ඡරොති රජුපත්ථං. න චින්දාමිති න ලභාමි. හද්දමාණවාති ආලපනං. පටිපාදයාමිති සම්පාදෙත්වා දදාමි, මා වක්කයුගාභාවෙන ජීවිතං ජහීති අධිප්පායො. උභයෙත්ථ දිස්සරෙති උභොපි එත්ථ වන්දසුරියා ආකාසෙ දිස්සන්ති. ය-කාරො පදසන්ධිකරො, උභයෙ එත්ථාති වා පදවිභාගො.

1212. ගමනාගමනන්ති දිවසෙ දිවසෙ ඔගමනුග්ගමනවසෙන වන්දසුරියානං ගමනං ආගමනඤ්ච දිස්සති. “ගමනොගමන”න්තිපි පාළි, උග්ගමනං ඔගමනඤ්චාති අත්ථො. වණ්ණදාමානුසි සිතිභාවවිසිට්ඨා කන්තභාවභාසුරා, උණ්ණභාවවිසිට්ඨා තික්ඛභාවභාසුරා ව වණ්ණනිභා. උභයෙත්ථාති වන්දෙ සුරියෙ වාති ද්විසුපි වණ්ණදාමානු දිස්සතිති යොජෙතබ්බං. වීරියාති පවත්තනවීරියං ආකාසෙ, නාගවීරියාදිවීරියං වා. “උභයෙත්ථා”තිපි පායො, උභයෙ එත්ථාති පදවිසන්ධි. බාලාතරොති බාලතරො අතිසයෙන බාලො.

1213. ඉමං පන කථං සුත්වා “අලබ්භනීයවත්ථුං වතාහං පත්ථෙත්වා කෙවලං සොකග්ගිනා ඩය්භාමි, කිං මෙ නිරත්ථකෙන අනයංඛසනෙනා”ති පටිසඬ්ඛානෙ අට්ඨාසි. අථ දෙවපුත්තො මට්ඨකුණ්ඩලිරූපං පටිසංහරිත්වා අත්තනො දිබ්බරූපෙනෙව අට්ඨාසි. බ්‍රාහ්මණො පන තං අනොලොකෙත්වා මාණවවොභාරෙතෙව වොහරන්තො “සච්චං ඛො වදෙසි මාණවා”තිආදිමාහ. තත්ථ වන්දං විය දාරකො රුදන්ති වන්දං අභිපත්ථයං රුදන්තො දාරකො වියාති අත්ථො. කාලකතාභිපත්ථයින්ති කාලකතං අභිපත්ථයිං. “අභිපත්ථය”න්තිපි පායො.

1214-5. ආදිත්තන්ති සොකග්ගිනා ආදිත්තං. නිබ්බාපයෙ දරන්ති නිබ්බාපයි දරථං සොකපරිලාභං. අබ්බහීති උද්ධරි.

අථ බ්‍රාහ්මණො සොකං විනොදෙත්වා අත්තනො උපදෙසදායකං දිබ්බරූපෙන ධීතං දිස්වා “කො නාම ත්ව”න්ති පුච්ඡන්තො -

1217.“දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බො, අදු සක්කො පුරින්දදො;
කො වා ත්වං කස්ස වා පුත්තො, කථං ජානෙමු තං මය”න්ති. -

ආහ. සොපි තස්ස -

1218.“යඤ්ච කන්දසි යඤ්ච රොදසි, පුත්තං ආලාභනෙ සයං දහිත්වා;
ස්වාහං කුසලං කරිත්වා කම්මං, තිදසානං සහබ්‍යතං ගතො”ති. -

අත්තානං කථෙසි. තත්ථ යඤ්ච කන්දසි යඤ්ච රොදසිති යං තව පුත්තං මට්ඨකුණ්ඩලිං උද්දිස්ස රොදසි, අස්සුනි මුඤ්චසි.

අථ නං බ්‍රාහ්මණො ආහ -

1219.“අප්පං වා බහුං වා නාද්දසාම, දානං දදන්තස්ස සකෙ අගාරෙ;
උපොසථකම්මං වා තාදිසං, කෙන කම්මෙන ගතොසි දෙවලොක”න්ති.

තත්ථ “උපොසථකම්මං වා තාදිසං නාද්දසාමා”ති යොජනා.

අථ නං මාණවො ආහ -

1220.“ආබාධිකොහං දුක්ඛිතො ගිලානො, ආතුරරූපොමිහි සකෙ නිවෙසනෙ;
බුද්ධං විගතරජං විනිණ්ණකඬ්ඛං, අද්දක්ඛිං සුගතං අනොමපඤ්ඤං.

1221.“ස්වාහං මුදිතමනො පසන්නචිත්තො, අඤ්ජලිං අකරිං තථාගතස්ස;
තාහං කුසලං කරිත්වාන කම්මං, තිදසානං සහබ්‍යතං ගතො”ති.

1220-21. තත්ථ ආබාධිකොති ආබාධසම්ඬ්ඛි. දුක්ඛිතොති තෙනෙව ආබාධිකභාවෙන ජාතදුක්ඛො. ගිලානොති ගිලායමානොති අත්ථො. ආතුරරූපොති දුක්ඛවෙදනාභිතුන්නකායො. විගතරජන්ති විගතරාගාදිරජං.

විනිශ්චයකඩබන්ති සබ්බසො සංඝයානං සමුව්ඡින්නත්තා තිණ්ණවිච්චිකිච්ඡං. අනොමපඤ්ඤන්ති පරිපුණ්ණපඤ්ඤං, සබ්බඤ්ඤන්ති අත්ථො. අකරින්නි අකාසිං. තාහන්ති තං අහං.

එවං තස්මිං කට්ඨකතෙයෙව බ්‍රාහ්මණස්ස සකලසරිරං පීතියා පරිපූරි. සො තං පීතිං පවෙදෙන්තො —

1222 “අච්ඡරියං වත අබ්භුතං වත,
අඤ්ජලිකම්මස්ස අයමිදිසො විපාකො;
අහම්පි මුදිතමනො පසන්නචිත්තො,
අජ්ජෙව බුද්ධං සරණං වජාමි”ති. — ආහ;

තත්ථ අනභිණ්හප්පවත්තිතාය අච්ඡරං පහරිතුං යොග්ගන්ති අච්ඡරියං, අභුතපුබ්බතාය අබ්භුතං. උභයෙනපි විම්භයාවහනංයෙව දස්සෙත්වා “අහම්පි මුදිතමනො පසන්නචිත්තො, අජ්ජෙව බුද්ධං සරණං වජාමි”ති ආහ.

අථ නං දෙවපුත්තො සරණගමනෙ සීලසමාදානෙ ව නියොජෙන්තො —

1223 “අජ්ජෙව බුද්ධං සරණං වජාහි, ධම්මඤ්ච සඬ්ඝඤ්ච පසන්නචිත්තො;
තථෙව සික්ඛාය පදානි පඤ්ච, අබණ්ඩචුල්ලානි සමාදියස්සු.

1224 “පාණාතිපාතා විරමස්සු බිජ්ජං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයස්සු;
අමජ්ජපො මා ව මුසා භණාහි, සකෙන දාරෙන ව භොහි තුට්ඨො”ති. —

ගාථාද්වයමාහ.

1223. තත්ථ තථෙවානි යථා පසන්නචිත්තො “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා”ති බුද්ධං සරණං වජෙසි, තථෙව “ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, සුප්පට්ඨන්තො සඬ්ඝො”ති පසන්නචිත්තො ධම්මඤ්ච සඬ්ඝඤ්ච සරණං වජාහි. යථා වා පසන්නචිත්තො රතනත්තයං සරණං වජෙසි, තථෙව “අයං එකංසතො දිට්ඨෙව ධම්මෙ අභිසම්පරායඤ්ච භික්ඛුබාවහො”ති පසන්නචිත්තො සික්ඛාය අධිසීලසික්ඛාය පදානි කොට්ඨාසභුතානි අධිචිත්තඅධිපඤ්ඤාසික්ඛාය වා උපායභුතානි පඤ්චසීලානි අවිකොපනතො ව අසංකිලිස්සනතො ව අබණ්ඩචුල්ලානි සමාදියස්සු, සමාදාය වත්තස්සුති අත්ථො.

එවං දෙවපුත්තො සරණගමනෙ සීලසමාදානෙ ව නියොජිතො බ්‍රාහ්මණො තස්ස වචනං සිරසා සම්පට්ඨන්තො

1225 “අත්ථකාමොසි මෙ යක්ඛ, භික්කාමොසි දෙවතෙ;
කරොමි තුය්හං වචනං, ත්වංසි ආවරියො මමා”ති. —

ගාථං වත්වා තත්ථ පතිට්ඨන්තො —

1226 “උපමේ සරණං බුද්ධං, ධම්මඤ්චාපි අනුත්තරං;
සඬ්ඝඤ්ච නරදෙවස්ස, ගච්ඡාමි සරණං අහං.

1227 “පාණාතිපාතා විරමාමි බිජ්ජං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයාමි;
අමජ්ජපො නො ව මුසා භණාමි, සකෙන දාරෙන ව භොමි තුට්ඨො”ති. —

ගාථාද්වයමාහ. තම්පි සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

තතො දෙවපුත්තො “කතං මයා බ්‍රාහ්මණස්ස කත්තබ්බයුත්තකං, ඉදානි සයමෙව භගවන්තං උපසඬ්ඝමස්සති”ති තත්ථෙව අන්තරධාසි. බ්‍රාහ්මණොපි ඛො භගවති සඤ්ජාතපසාදබ්බුමානො දෙවතාය ව වොදියමානො “සමණං ගොතමං උපසඬ්ඝමස්සාමි”ති විභාරාහිමුඛො ගච්ඡති. තං දිස්වා මහාජනො “අයං බ්‍රාහ්මණො එත්තකං කාලං තථාගතං අනුපසඬ්ඝමිත්වා අජ්ජ පුත්තසොකෙන උපසඬ්ඝමති, කිදිසි නු ඛො ධම්මදෙසනා භවිස්සති”ති තං අනුබන්ධි.

බ්‍රාහ්මණො භගවන්තං උපසඬ්ඝමිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා එවමාහ “සක්කා නු ඛො භො ගොතම කිඤ්චි දානං අදත්වා සීලං වා අරක්ඛිත්වා කෙවලං තුම්භෙසු පසාදමත්තෙන සග්ගෙ නිබ්බන්තිතු”න්ති. “නනු, බ්‍රාහ්මණ, අජ්ජ පච්චුසවෙලායං මට්ඨකුණ්ඩලිනා දෙවපුත්තෙන අත්තනො දෙවලොකුපපත්තිකාරණං තුය්හං කථික”න්ති භගවා අවොච. තස්මිං බණෙ මට්ඨකුණ්ඩලිදෙවපුත්තො සහ විමානෙන ආගන්ත්වා දිස්සමානරූපො විමානතො ඔරුය්හ භගවන්තං අභිවාදෙන්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ එකමන්තං අට්ඨාසි. අථ භගවා තස්සං පරිසති තෙන දෙවපුත්තෙන කතසුචරිතං කට්ඨෙවා පරිසාය විත්තකල්ලතං ඤත්වා සාමුක්ඛංසිකං ධම්මදෙසනං අකාසි. දෙසනාපරියොසානෙ දෙවපුත්තො ව බ්‍රාහ්මණො ව සන්නිපතිතපරිසා වානි වතුරාසිනියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අභොසිති.

මට්ඨකුණ්ඩලිවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සෙරිසකවිමානවණ්ණනා

සුභොථ යක්ඛස්ස ව වාණිජාන වාති සෙරිසකවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති පරිනිබ්බුතෙ ආයස්මා කුමාරකස්සපො පඤ්චති භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං සෙනඛානගරං සම්පන්නො. තත්ථ පායාසිරාජඤ්ඤං අත්තනො සන්නිකං උපගතං විපරිත්ථගාහතො විවෙචෙන්වා සම්මාදස්සනෙ පතිට්ඨාපෙසි. සො තතො පට්ඨාය පුඤ්ඤපසුතො හුත්වා සමණුභ්මණානං දානං දෙන්තො තත්ථ අකතපරිවයනාය අසක්කව්වං දානං දත්වා අපරභාගෙ කාලං කත්වා වාතුමහාරාජිකභවතෙ සුඤ්ඤෙ සෙරිසකෙ විමානෙ නිබ්බත්ති.

අතීතෙ කිර කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ එකො ඛිණාසවත්ථෙරො අඤ්ඤතරස්මිං ගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා බහිගාමෙ දෙවස්සිකං එකස්මිං පදෙසෙ භත්තකිව්වං අකාසි. තං දිස්වා එකො ගොපාලකො “අයොගා සුරියාතපෙන කිලමති”ති පසන්නවිත්තො චතුහි සිරිසප්මිහෙහි සාධාමණ්ඩපං කත්වා අදාසි, මණ්ඩපස්ස සමිපෙ සිරිසරුක්ඛං රොපෙසිති ව වදන්ති. සො කාලං කත්වා තෙනෙව පුඤ්ඤකම්මෙන වාතුමහාරාජිකෙසු නිබ්බත්ති, තස්ස පුරිමකම්මස්ස සුවකං විමානද්වාරෙ සිරිසවනං නිබ්බත්ති වණ්ණගන්ධසම්පන්නෙහි පුප්ඵෙහි සබ්බකාලං උපසොභමානං, තෙන තං විමානං “සෙරිසක”න්ති පඤ්ඤායිත්ථ. සො ව දෙවපුත්තො එකං බුද්ධන්තරං දෙවෙසු වෙව මනුස්සෙසු ව සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධජපාදෙ යසත්ථෙරස්ස චතුසු විමලාදීසු ගිහිසභායෙසු ගවම්පති නාම හුත්වා භගවතො ධම්මදෙසනාය අරහත්තෙ පතිට්ඨිතො පුබ්බාවිණ්ණවසෙන තං සුඤ්ඤවිමානං දිස්වා අභිණ්භං දිවාච්ඡාරං ගච්ඡති.

සො අපරභාගෙ පායාසිරාජදෙවපුත්තං තත්ථ දිස්වා “කොසි ත්වං, ආවුසො”ති පුච්ඡිත්වා තෙන “අහං, භත්තෙ, පායාසිරාජඤ්ඤො ඉදුප්පන්නො”ති චුත්තෙ “නනු ත්වං මිච්ඡාදිට්ඨිකො විපරිත්තදස්සනො කප්මිදුප්පන්නො”ති ආහ. අථ තං පායාසිරාජදෙවපුත්තො “අයොගාමිති කුමාරකස්සපත්ථෙරෙන මිච්ඡාදස්සනතො විවෙචිතො, පුඤ්ඤකිරියානං අසක්කව්වකාරිනාය පන සුඤ්ඤෙ විමානෙ නිබ්බත්තො. සාධු, භත්තෙ, මනුස්සලොකං ගතකාලෙ මම පරිජනස්ස ආරොචෙට්ඨ ‘පායාසිරාජඤ්ඤො අසක්කව්වං දානං දත්වා සුඤ්ඤං සෙරිසකවිමානං උපපන්නො, තුම්හෙ පන සක්කව්වං පුඤ්ඤාති කත්වා තනුප්පත්තියා චිත්තං පණ්දහං’”ති. ථෙරො තස්සානුකම්පාය තථා අකාසි. තෙපි ථෙරස්ස වචනං සුත්වා තථා චිත්තං පණ්ඩාය පුඤ්ඤාති කත්වා සෙරිසකෙ විමානෙ නිබ්බත්තිසු. සෙරිසකදෙවපුත්තං පන වෙස්සවණමහාරාජා මරුභුමියං ඡායුදකරහිතෙ මග්ගෙ මග්ගපටිපන්නානං මනුස්සානං අමනුස්සපරිපත්ථ මොචනත්ථං මග්ගරක්ඛකං යපෙසි.

අථ අපරෙන සමයෙන අඬගමගධාවාසිනො වාණිජා සකට්ඨසභස්සං භණ්ඩස්ස පුරෙන්වා සින්ධුසොචිරදෙසං ගච්ඡන්තා මරුකන්තාරෙ දිවා උණ්භහයෙන මග්ගං අප්පටිපජ්ජිත්වා රත්තිං නක්ඛත්තසඤ්ඤාය මග්ගං පටිපජ්ජිංසු. තෙ මග්ගමුළ්භා හුත්වා අඤ්ඤං දිසං අගමංසු. තෙසං අත්තරෙ එකො උපාසකො අහොසි සද්ධො පසන්නො සීලසම්පන්නො අරහත්තප්පත්තියා උපතිස්සයසම්පන්නො මාතාපිතුනං උපට්ඨානත්ථං වණ්ජජාය ගතො. තං අනුග්ගණන්තො සෙරිසකදෙවපුත්තො සහ විමානෙන අත්තානං දස්සෙසි. දස්සෙන්වා ව පන “කස්මා තුම්හෙ ඉමං ඡායුදකරහිතං වාලුකාකන්තාරං පටිපන්නා”ති පුච්ඡි. තෙ වස්ස තත්ථ අත්තනො ආගතප්පකාරං කට්ඨං, තදත්ථදීපනා දෙවපුත්තස්ස වාණිජානඤ්ච වචනපටිවචනගාථා භොන්ති. ආදිතො පන ද්වෙ ගාථා තාසං සම්බන්ධදස්සනත්ථං ධම්මසධිගාහකෙහි යජිතා –

1228. “සුභොථ යක්ඛස්ස ව වාණිජාන ව, සමාගමො යත්ථ තදා අහොසි;
යථා කථං ඉතරිතරෙන වාපි, සුභාසිතං තඤ්ච සුභොථ සබ්බෙ.

1229. “යො සො අහු රාජා පායාසි නාම, භුම්මානං සහඛාගතො යසස්සි;
සො මොදමානොව සකෙ විමානෙ, අමානුසො මානුසෙ අජ්ඣාභාසි”ති.

1228-9. තත්ථ සුභොථාති සවනාණන්තිකවචනං. යං මයං ඉදානි භණාම, තං සුභොථාති. යක්ඛස්සාති දෙවස්ස. දෙවො හි මනුස්සානං එකවිමානං දෙවනඤ්ච පුජ්ජියභාවතො “යක්ඛො”ති චුච්චති. අපිව සක්කොපි චත්තාරො මහාරාජානොපි වෙස්සවණපාරිසජ්ජාපි පුරිසොපි “යක්ඛො”ති චුච්චති. තථා හි “අතිබාල්භං ඛො අයං යක්ඛො පමත්තො විහරති, යංනුනාහං ඉමං යක්ඛං සංවෙජ්ජයා”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.393) සක්කො “යක්ඛො”ති චුත්තො. “චත්තාරො යක්ඛා බග්ගහත්ථා”තිආදීසු මහාරාජානො. “සන්නි හි, භත්තෙ, උළාරා යක්ඛා භගවතො අප්පසන්නා”තිආදීසු (දී. නි. 3.276) වෙස්සවණපාරිසජ්ජා. “චත්තාවතා යක්ඛස්ස සුද්ධි”තිආදීසු (සු. නි. 482) පුරිසො. ඉධ පන වෙස්සවණපාරිසජ්ජො අධිප්පෙනො. වාණිජාන වාති ගාථාබන්ධසුබන්ධං අනුනාසිකලොපං කත්වා චුත්තං. සමාගමොති සමොධානං. යත්ථාති යස්මිං වණ්ණපථෙ. තදාති තස්මිං මග්ගමුළ්භා හුත්වා ගමනකාලෙ. ඉතරිතරෙන වාපිති ඉතරිතරඤ්චාපි, ඉදං යථාති ඉමිනා යොජෙතබ්බං. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – සෙරිසකදෙවපුත්තස්ස වාණිජානඤ්ච තදා යත්ථ සමාගමො අහොසි, තං සුභොථ, යථා වාපි තෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤං සුභාසිතං සුලචිතං කථං පවත්තිතං, තඤ්ච සබ්බෙ ඔභිතචිත්තා සුභොථාති. භුම්මානන්ති භුම්මදෙවනං.

ඉදානි යක්ඛස්ස පුච්ඡාගාථායො භොන්ති –

1230. “වඬකෙ අරඤ්ඤෙ අමනුස්සට්ඨානෙ, කන්තාරෙ අප්පොදකෙ අප්පහක්ඛෙ;
සුදුග්ගමෙ වණ්ණපථස්ස මජ්ඣෙ, වඬකංභයා නට්ඨමනා මනුස්සා.

1231. “නයිධ ඵලා මූලමයා ව සන්ති, උපාදානං නත්ථි කුතොධ භක්ඛො; අඤ්ඤත්‍ර පංසුභි ව වාලුකාහි ව, තත්තාහි උණ්භාහි ව දාරුණාහි ව.

1232. “උප්පඪගලං තත්තම්චං කපාලං, අනායසං පරලොකෙන තුල්‍යං; ලුද්දානමාවාසමීදං පුරාණං, භූමිප්පදෙසො අභිසත්තරුපො.

1233. “අප් තුම්භෙ කෙන වණ්ණෙන, කිමාසමානා ඉමං පදෙසඤ්භි; අනුපච්චියා සහසා සමෙච්ච, ලොභා භයා අප් වා සම්පමුල්භා”ති.

1230. තත්ථ වඬකෙති සංසයට්ඨානෙ. යත්ථ පච්චියානං “ජීවිස්සාම නු ඛො, මරිස්සාම නු ඛො”ති ජීවිතෙ සංසයො හොති, තාදිසෙ අරඤ්ඤෙ. අමනුස්සට්ඨානෙති අමනුස්සානං පිසාවාදීනං සඤ්චරණට්ඨානෙ, මනුස්සානං වා අගොචරට්ඨානෙ. කත්තාරෙති නිරුද්ධෙ ඉරිණෙ, කං තාරෙත්ති නයන්ති එත්ථාති හි කත්තාරො, උදකං ගහෙත්වා තරිතබ්බට්ඨානං. තෙනාහ “අප්පොදකෙ”ති. අප්ප-සද්දො හෙත්ථ අභාවත්ථො “අප්පිච්ඡො අප්පනිග්ගොසො”තිආදීසු (අ. නි. 8.23; වූළව. 456) විය. වණ්ණපථස්ස මජ්ඣෙති වාලුකාකන්තාරමජ්ඣෙති අත්ථො. වඬකංභයාති වඬකෙති භීතා. වඬකෙති භයං එතෙසන්ති “වඬකභයා”ති වත්තබ්බෙ ගාථාසුඛත්ථං සානුනාසිකං කත්වා “වඬකංභයා”ති වුත්තං. ඉදඤ්ච වාලුකාකන්තාරපවෙසනතො පුබ්බෙ තෙසං උප්පන්නභයං සන්ධාය වුත්තං. නට්ඨමනාති මග්ගසතිවිප්පවාසෙන නට්ඨමානසා, මග්ගමුල්භාති අත්ථො. මනුස්සාති තෙසං ආලපනං.

1231. ඉධාති ඉමස්මිං මරුකන්තාරෙ. ඵලාති අම්බජම්බුතාලනාළිකෙරාදිඵලාති න සන්තිති යොජනා. මූලමයා වාති මූලානියෙව මූලමයා, වල්ලිකන්දාදීති සන්ධාය වදති. උපාදානං නත්ථිති කිඤ්චාපි කිඤ්චි භක්ඛං නත්ථි, උපාදානං වා ඉන්ධනං, අග්ගිස්ස ඉන්ධනමත්තම්පි නත්ථි, කුතො කෙන කාරණෙන ඉධ මරුකන්තාරෙ භක්ඛො සියාති අත්ථො. යං පන අත්ථි තත්ථ, තං දස්සෙතුං “අඤ්ඤත්‍ර පංසුභි”තිආදි වුත්තං.

1232. උප්පඪගලන්ති ජඬගලං වුවච්චි ලුබ්බසරො අනුදකො භූමිප්පදෙසො, තං පන යානං ජඬගලතොපි උක්කංසෙන ජඬගලන්ති ආහ “උප්පඪගල”න්ති. තෙනාහ “තත්තම්චං කපාල”න්ති, තත්තං අයොකපාලසදිසන්ති අත්ථො. ගාථාසුඛත්ථස්ඤ්චෙත්ථ සානුනාසිකං කත්වා වුත්තං, තත්තම්චඉච්චෙව දට්ඨබ්බං. අනායසන්ති නත්ථි එත්ථ ආයො සුඛන්ති අනායං, තතො එව ජීවිතං සියති විනාසෙතිති අනායසං. අප් වා න ආයසන්ති අනායසං. පරලොකෙනාති නරකෙන තුල්‍යං. නරකඤ්භි සත්තානං එකන්තානත්ථතාය පරභූතො පටිසන්තුභූතො ලොකොති විසෙසතො “පරලොකො”ති වුවච්චි, සමන්තතො අයොමයන්තා ආයසඤ්ච, ඉදං පන තදභාවතො අනායසං, මහතො දුක්ඛස්ස උප්පත්තිට්ඨානතාය පරලොකසදිසන්ති දස්සෙති, “අනස්සය”න්ති ව කෙච්චි පඨන්ති, සුඛස්ස අප්පනිට්ඨානභූතන්ති අත්ථො. ලුද්දානමාවාසමීදං පුරාණන්ති ඉදං යානං චිරකාලතො පට්ඨාය ලුද්දානං දාරුණානං පිසාවාදීනං ආවාසභූතං. අභිසත්තරුපොති “එවං ලුඛො සොරාකාරො හොතු”ති පොරාණෙහි ඉසිති සපිතසදිසො, දින්නසපො වියාති අත්ථො.

1233. කෙන වණ්ණෙනාති කෙන කාරණෙන. කිමාසමානාති කිං පච්චාසිසන්තා. භීති නිපාතමත්තං. “පදෙසම්පි”ති ව පඨන්ති, ඉමම්පි නාම පදෙසන්ති අත්ථො. සහසා සමෙච්චාති සහසා ආදීනවානිසංසෙ අච්චාරත්ථා සමවායෙන අනුපච්චියා සප්පච්චියා. ලොභා භයා අප් වා කෙනච්චි අනත්ථකාමෙන පලොභිතා ලොභතො කෙනච්චි අමනුස්සාදීනා පරිපාතිතා භයා වා. අප් වා සම්පමුල්භාති මග්ගවිප්පනට්ඨා ඉමං පදෙසං අනුපච්චියාති යොජනා.

ඉදාති වාණිජා ආහංසු -

1234. “මගධෙසු අඬගෙසු ව සත්ථවාහා, ආරොපයිත්වා පණියං පුටුත්තං; තෙ යාමසෙ සින්ධුසොචිරභූමිං, ධනත්ථිකා උද්දයං පත්ථයානා.

1235. “දිවා පිපාසංනධිවාසයන්තා, යොග්ගානුකම්පඤ්ච සමෙක්ඛමානා; එතෙන වෙගෙන ආයාම සබ්බෙ, රත්තිං මග්ගං පටිපන්නා විකාලෙ.

1236. “තෙ දුප්පයාතා අපරද්ධමග්ගා, අන්ධාකුලා විප්පනට්ඨා අරඤ්ඤෙ; සුදුග්ගමෙ වණ්ණපථස්ස මජ්ඣෙ, දිසං න ජානාම පමුල්භවිත්තා.

1237. “ඉදඤ්ච දිස්වාන අදිට්ඨපුබ්බං, විමානසෙට්ඨඤ්ච තවඤ්ච යක්ඛ; තතුත්තරිං ජීවිතමාසමානා, දිස්වා පතීතා සුමනා උදග්ගා”ති.

1234. තත්ථ මගධෙසු අඬගෙසු ව සත්ථවාහාති මගධරට්ඨෙ ව අඬගරට්ඨෙ ව ජාතා සංවඬ්ඨා තංනිවාසිනො සත්ථෙ සත්ථස්ස ව වාහනකා සත්ථකා වෙච්ච සත්ථසාමිකා ව. පණියන්ති භණ්ඩං. තෙති තෙ මයං. යාමසෙති ගච්ඡාම. සින්ධුසොචිරභූමින්ති සින්ධුදෙසං සොචිරදෙසඤ්ච. උද්දයන්ති ආනිසංසං අතිරෙකලාභං.

1235. අනධිවාසයන්තාති අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තා. යොග්ගානුකම්පන්ති ගොණාදීනං සත්තානං අනුග්ගහං. එතෙන වෙගෙනාති ඉමිනා ජවෙන, යෙන තව දස්සනතො පුබ්බෙ ආයාම ආගතම්භ. රත්තිං මග්ගං පටිපන්නාති රත්තියං මග්ගං පටිපන්නා. විකාලෙති අකාලෙ අවෙලායං.

1236. දුප්පයානාති දුටු පයානා අපට ගතා, තතො එව අපරද්ධමග්ගා. අන්ධාකුලාති අන්ධා විය ආකුලා, මග්ගජානනසමත්ථස්ස පඤ්ඤාවක්ඛුනො අභාවෙන අන්ධා, තතො එව ආකුලා, විජ්ජනට්ඨා ව මග්ගසම්මුල්ලිතාය. දිසන්ති ගන්තබ්බදිසං, යස්සං දිසායං සින්ධුසොචිරදෙසො, තං දිසං. පමුල්ලිතාති දිසාසංසයසුමුල්ලිතාති.

1237. තවඤ්ඤාති තවඤ්ඤා. යක්ඛාති ආලපනං. තතුක්කරිං ජීවිතමාසමානාති යො “ඉතො පරං අමිභාකං ජීවිතං නත්ථි”ති ජීවිතසංසයො උප්පන්නො, ඉදාති තතො උත්තරිමපි ජීවිතං ආසිසන්නා. දිස්වාති දස්සනහෙතු. පතීතාති පහට්ඨා. සුමනාති සොමනස්සප්පන්නා. උදග්ගාති උදග්ගාය පිතියා උදග්ගවින්නා.

එවං වාණිජෙහි අත්තනො පවත්නියා පකාසිතාය පුන දෙවපුත්තො ද්විති ගාථාහි පුව්ඡි –

1238. “පාරං සමුද්දස්ස ඉමඤ්ඤා වණ්ණං, වෙත්තාවරං සඬකුපථඤ්ඤා මග්ගං;
නදියො පන පබ්බතානඤ්ඤා දුග්ගා, පුටුද්දිසා ගච්ඡට්ඨං හොගහෙතු.

1239. “පක්ඛන්දියාන විජිතං පරෙසං, වෙරජ්ජකෙ මානුසෙ පෙක්ඛමානා;
යං වො සුතං වා අප් වාපි දිට්ඨං, අච්ඡෙරකං තං වො සුඤ්ඤාම තාතා”ති.

තස්සත්ථො – පාරං සමුද්දස්සාති සමුද්දස්ස පරතිරං, ඉමඤ්ඤා ඊදිසං, වණ්ණං වණ්ණපථං වෙත්තලතා බන්ධිත්වා ආවරිතබ්බතො වෙත්තාවරං මග්ගං, සඬකුකෙ බාණුකෙ කොට්ටෙන්වා ගන්තබ්බතො සඬකුපථං මග්ගං, නදියො පන වන්දනාගාදිකා, පබ්බතානඤ්ඤා විසමප්පදෙසාති එවං දුග්ගා පුටුද්දිසා හොගතිමිත්තං ගච්ඡට්ඨං, එවං ගච්ඡන්නා ව පක්ඛන්දියාන පක්ඛන්දිත්වා අනුපවිසිත්වා, පරෙසං රාජුතං විජිතං තත්ථ වෙරජ්ජකෙ විදෙසවාසිකෙ මනුස්සෙ පෙක්ඛමානා ගච්ඡට්ඨං, එවංභූතෙහි වො තුම්භෙහි යං සුතං වා අප් වා දිට්ඨං වා අච්ඡෙරකං අච්ඡරියං, තං වො සන්නිකෙ තාතා වාණිජා සුඤ්ඤාමාති අත්තනො විමානස්ස අච්ඡරියභාවං තෙහි කථාපෙතුකාමො පුව්ඡති.

එවං දෙවපුත්තෙන පුට්ඨා වාණිජා ආභංසු –

1240. “ඉතොපි අච්ඡෙරතරං කුමාර, න නො සුතං වා අප් වාපි දිට්ඨං;
අතීතමානුසකමෙව සබ්බං, දිස්වා න තප්පාම අනොමවණ්ණං.

1241. “වෙභායසං පොක්ඛරඤ්ඤො සවන්ති, පහුතමලාං බහුපුණ්ඩරිකා;
දුමා විමෙ නිව්ච්චප්පන්නා, අතීව ගන්ධා සුරහිං පවායන්ති.

1242. “වෙළුරියථම්භා සතමුස්සිතාසෙ, සිලාපවාලස්ස ව ආයතංසා;
මසාරගල්ලා සහලොහිතඬගා, ථම්භා ඉමෙ ජොතිරසාමයාසෙ.

1243. “සහස්සථම්භං අකුලානුභාවං, තෙසුපරි සාධුමීදං විමානං;
රතනන්තරං කඤ්චනාවෙදිමිස්සං, තපනියපට්ටෙහි ව සාධුජන්නං.

1244. “ජම්බොනදුත්තත්තමීදං සුමට්ඨො, පාසාදසොපානථුප්පන්නො;
දළ්ලො ව වග්ග ව සුසඬගතො ව, අතීව නිජ්ඣානමො මනුඤ්ඤො.

1245. “රතනන්තරස්මිං බහුඅන්තපානං, පරිවාරිතො අච්ඡරාසඬගණෙන;
මුරප්පාලම්බරතුරියසුට්ඨො, අභිවන්දිතොසි ථුතිවන්දනාය.

1246. “සො මොදසි නාරිගණප්පබ්බොධනො, විමානපාසාදවරෙ මනොරමෙ;
අභිවන්තියො සබ්බගුණුප්පන්නො, රාජා යථා වෙස්සවණො නළිනාය.

1247. “දෙවො නු ආසි උදවාසි යක්ඛො,
උදාහු දෙවින්දො මනුස්සභූතො;
පුව්ඡන්ති තං වාණිජා සත්ථවාහා,
ආචික්ඛ කො නාම තුවංසි යක්ඛො”ති.

1240-2. තත්ථ කුමාරාති පට්ටවයෙ ඨිතත්තා දෙවපුත්තං ආලපති. සබ්බන්ති දෙවපුත්තං තස්ස විමානපට්ටඤ්ඤා සන්ධාය වදති. පොක්ඛරඤ්ඤාති පොක්ඛරණියො. සතමුස්සිතාසෙති සතරතනුබ්බොධා. සිලාපවාලස්සාති සිලාය පවාලස්ස ව, සිලාමයා පවාලමයාති අත්ථො. ආයතංසාති දීඝංසා. අප් වා ආයතා හුත්වා අට්ඨසොලසද්වන්තිංසාදිආසවන්නො.

1242. තෙසුපරිති තෙසං ථම්භානං උපරි. සාධුමීදන්ති සුන්දරං ඉදං තව විමානං. රතනන්තරන්ති රතනන්තරවන්තං, හිත්තිථම්භසොපානාදිසු නානාවිධෙහි අඤ්ඤෙහි රතනෙහි යුත්තං. කඤ්චනාවෙදිමිස්සන්ති සුවණ්ණමයාය වෙදිකාය සහිතං පරික්ඛින්නං. තපනියපට්ටෙහි ව සාධුජන්නන්ති තපනියමයෙහි අනෙකරතනමයෙහි ව ඡදනෙහි තත්ථ තත්ථ සුට්ඨ ඡාදිතං.

1244. ජම්බොනද්වන්තමිදන්ති ඉදං තච විමානං යෙහයොන උත්තත්තජම්බුනදහාසුරං. සුමට්ඨො පාසාදසොපානඵලපපන්තොති තස්ස ච සො සො පදෙසො සුමට්ඨො සුට්ඨු මජ්ජිමො, තෙහි තෙහි අනන්තරපාසාදෙහි සොපානවිසෙසෙහි රමණීයෙහි ඵලකෙහි ච යුත්තො. දළ්භොති ටීරො. චග්ගුති අභිරුපො සමුග්ගතො. සුසංඛිතොති සුට්ඨු සංඛිතාවයවො අඤ්ඤාමඤ්ඤානුරූපපාසාදාවයවො. අනිච නිජ්ඣානමොති පහස්සරභාවෙපි අතිවිය ඔලොකනක්ඛමො. මනුඤ්ඤොති මනොරමො.

1245. රතනන්තරස්මිත්ති රතනමයෙ, රතනභූතෙ වා සාරභූතෙ විමානස්ස අඛන්තරෙ. ඛනුඅන්තපානන්ති පෙසලං පහුතං අන්තඤ්ච පානඤ්ච විජ්ජති, උපලබ්භතිති අධිප්පායො. මුරජආලම්බරතුරියසුට්ඨොති මුදිඬිගානං ආලම්බරානං අවසිට්ඨතුරියානඤ්ච සද්දෙහි නිව්වසොසිතො. අභිවන්දිතොසිති නමස්සිතො, ථොමිතො වා අසි. තෙනාහ “පුත්තිවන්දනායා”ති.

1246. අචිත්තියොති අචිත්තෙය්‍යානුභාවො. නළිනායාති ඵලං නාමකෙ කිළනට්ඨානෙ යථා චෙස්සවණො මහාරාජා, ඵලං ත්වං මොදසිති යොජනා.

1247. ආසිති අසි භවසි. දෙවින්දොති සක්කො දෙවරාජා. මනුස්සභූතොති මනුස්සෙසු භූතො මනුස්සජාතිකො. යක්ඛොති දෙවාදිභාවං පුච්ඡිත්වාපි යක්ඛභාවං ආසංඛිකන්තා වදන්ති.

ඉදානි සො දෙවපුත්තො අත්තානං ජානාපෙත්තො –

1248. “සෙරීසකො නාම අහම්භි යක්ඛො, කන්තාරියො චණ්ණපට්ඨිහි ගුත්තො; ඉමං පදෙසං අභිපාලයාමි, වචනකරො චෙස්සවණස්ස රඤ්ඤො”ති. –

ආහ. තත්ථ අහම්භී යක්ඛොති අහං යක්ඛො අම්භි. කන්තාරියොති ආරක්ඛණත්ථං කන්තාරෙ නියුත්තො. ගුත්තොති ගොපකො. තෙනාහ “අභිපාලයාමි”ති.

ඉදානි වාණිජා තස්ස කම්මාදිති පුච්ඡන්තා ආහංසු –

1249. “අධිච්චලද්ධං පරිණාමජං තෙ, සයංකතං උදාහු දෙවෙහි දින්නං; පුච්ඡන්ති තං වාණිජා සත්ථවාහා, කථං තයා ලද්ධමිදං මනුඤ්ඤො”ති.

තත්ථ අධිච්චලද්ධන්ති අධිච්චසමුප්පත්තිකං, යදිච්ඡකං ලද්ධන්ති අත්ථො. පරිණාමජං තෙති නියතිසංඛිතභාවපරිණතං, කාලපරිණතං වා. සයංකතන්ති තයා සයමෙව කතං, දෙවිද්ධියා තයා සයමෙව නිබ්බන්තිතන්ති අත්ථො. උදාහු දෙවෙහි දින්නන්ති තයා ආරාධිතෙහි දෙවෙහි පසාදවසෙන නිස්සට්ඨං.

ඉදානි දෙවපුත්තො චතුරොපි පකාරෙ පටික්ඛිපිත්වා පුඤ්ඤමෙව අපදිසන්තො –

1250. “නාධිච්චලද්ධං න පරිණාමජං මෙ, න සයංකතං න හි දෙවෙහි දින්නං; සකෙහි කම්මෙහි අපාපකෙහි, පුඤ්ඤෙහි මෙ ලද්ධමිදං මනුඤ්ඤො”ති. –

ගාථමාහ.

තං සුත්වා වාණිජා පුන “නාධිච්චලද්ධං”න්ති ගාථායං පුඤ්ඤාධිකමෙව තෙ චතුරො පකාරෙ ආරොපෙත්වා පුඤ්ඤස්ස ච සරූපං පුච්ඡංසු –

1251. “කිං තෙ වතං කිං පන බ්‍රහ්මවරියං, කිස්ස සුවිණ්ණස්ස අයං විපාකො; පුච්ඡන්ති තං වාණිජා සත්ථවාහා, කථං තයා ලද්ධමිදං විමාන”න්ති.

තත්ථ වතන්ති වතසමාදානං. බ්‍රහ්මවරියන්ති සෙට්ඨවරියං.

පුන දෙවපුත්තො තෙ පටික්ඛිපිත්වා අත්තානං යටුපචිතං පුඤ්ඤඤ්ච දස්සෙන්නො –

1252. “මමං පායාසිති අහු සමඤ්ඤා, රජ්ජං යදා කාරයිං කොසලානං; නත්ථිකදිට්ඨි කදරියො පාපධම්මො, උච්ඡෙදවාදී ච තදා අහොසිං.

1253. “සමණො ච බො ආසි කුමාරකස්සපො, ඛනුස්සුතො චිත්තකට්ඨි උළාරො; සො මෙ තදා ධම්මකථං අහාසි, දිට්ඨිවිසූකානි විනොදයී මෙ.

1254. “තාහං තස්ස ධම්මකථං සුණිත්වා, උපාසකත්තං පටිවෙදයිස්සං; පාණානිපාතා විරතො අහොසිං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයිස්සං; අමජ්ජපො නො ච මුසා අහාණිං, සකෙන දාරොන ච අහොසිං තුට්ඨො.

1255.“තං මෙ වතං තං පන බුහිමවරියං, තස්ස සුවිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
තෙනෙව කම්මෙහි අපාපකෙහි, පුඤ්ඤෙහි මෙ ලද්ධමිදං විමාන”නි. —

ආහ. තං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

අථ වාණිජා දෙවපුත්තං විමානඤ්චස්ස පච්චක්ඛන්තො දිස්වා කම්මඵලං සද්දනිත්වා අත්තනො කම්මඵලෙ සද්ධං පට්ඨෙන්නා —

1256 “සච්චං කිරාහංසු නරා සපඤ්ඤා, අනඤ්ඤා වචනං පණ්ඩිතානං;
යහිං යහිං ගච්ඡති පුඤ්ඤකම්මො, තහිං තහිං මොදති කාමකාමී.

1257 “යහිං යහිං සොකපරිද්දවො ව, වධො ව ඛන්ධො ව පරික්කිලෙසො;
තහිං තහිං ගච්ඡති පාපකම්මො, න මුච්චති දුග්ගතියා කදාවි”නි. —

ගාථාද්වයං අවොචුං. තත්ථ සොකපරිද්දවොති සොකො ව පරිදෙවො ව. පරික්කිලෙසොති වුත්තා අනත්ථුප්පත්ති.

ඵචං තෙසු කට්ඨන්තෙසුයෙව විමානද්වාරෙ සිරිසරුක්ඛන්තො පරිපාකෙන මුත්තඛන්ධනා පරිපක්කා සිපාටිකා පති,
තෙන දෙවපුත්තො සපරිජනො දොමනස්සජ්ජන්තො අහොසි. තං දිස්වා වාණිජා —

1258 “සම්මුල්ලභරුපොව ජනො අහොසි, අස්මිං මුහුත්තෙ කලලිකතොව;
ජනස්සිමස්ස තුය්හඤ්ච කුමාර, අජ්ජච්චයො කෙන නු බො අහොසි”නි. —

ගාථාමාහංසු. තත්ථ සම්මුල්ලභරුපොවාති සොකවසෙන සබ්බසො මුල්ලභසභාවො විය. ජනොති දෙවජනො. අස්මිං මුහුත්තෙති ඉමස්මිං මුහුත්තමත්තෙ . කලලිකතොති කලලං විය කතො, කලලනිස්සිතඋදකිභුතො විය ආච්ච්ලොති අධිජ්ජායො. ජනස්සිමස්ස තුය්හඤ්චාති ඉමස්ස තච පරිජනස්ස තුය්හඤ්ච. අජ්ජච්චයොති දොමනස්සං.

තං සුත්වා දෙවපුත්තො —

1259 “ඉමෙ ව සිරිසචනා තාතා, දිබ්බා ගන්ධා සුරහී සම්පවන්ති;
තෙ සම්පවායන්ති ඉමං විමානං, දිවා ව රත්තො ව තමං නිහන්ත්වා.

1260 “ඉමෙසඤ්ච බො වස්සසතච්චයෙන, සිපාටිකා ඵලති ඵකමෙකා;
මානුස්සකං වස්සසතං අතීතං, යදග්ගෙ කායමිහි ඉධුපපන්නො.

1261 “දිස්වානහං වස්සසතාති පඤ්ච,
අස්මිං විමානෙ යත්වාන තාතා;
ආයුක්ඛයා පුඤ්ඤක්ඛයා චචිස්සං,
තෙනෙව සොකෙන පමුච්ඡිතොස්මි”නි. — ආහ;

1256. තත්ථ සිරිසචනාති සිරිසච්ඡිනතො. තාතාති වාණිජෙ ආලපති. ඉමෙ තුම්භාකං මය්හඤ්ච පච්චක්ඛන්තො දිබ්බා ගන්ධා සුරහී අතිවිය සුගන්ධායෙව සමන්තතො පවන්ති පවායන්ති. තෙ දිබ්බා ගන්ධා ඵචං වායන්තා ඉමං විමානං සම්පවායන්ති සම්මදෙව ගන්ධං ගාහාපෙන්ති, න කෙවලං සම්පවායනමෙව, අථ බො අත්තනො පභාය තමම්පි නිහන්ති. තෙනාහ “දිවා ව රත්තො ව තමං නිහන්ත්වා”නි.

1260-61. ඉමෙසන්ති සිරිසානං. සිපාටිකාති ඵලකුට්ඨිලිකා. ඵලතීති පච්චිත්වා වණ්ටතො මුච්චති, පුට්ඨෙදං වා පත්වා සිස්සති. මානුස්සකං වස්සසතං අතීතන්ති යස්මා වස්සසතස්ස අච්චයෙන ඉමස්ස සිරිසස්ස සිපාටිකා ඵලති, අයඤ්ච ඵලිතා, තස්මා මය්හං මානුස්සකං වස්සසතං අතීතං. යදග්ගෙ යතො පට්ඨාය, කායමිහි ඉධ ඉමස්මිං දෙවනිකායෙ උපපන්නො නිබ්බන්තො. මය්හඤ්ච දෙවගණනාය පඤ්ච වස්සසතාති ආයු, තස්මා ඛියති මෙ ආයුති සොකවසෙන සම්පමුල්ලභොති දස්සෙති. තෙනාහ “දිස්වානහං වස්සසතාති පඤ්ච...පෙ.... තෙනෙව සොකෙන පමුච්ඡිතොස්මි”නි.

අථ තං වාණිජා සමස්සාසෙන්නො —

1262 “කථං නු සොවෙයා තථාච්චධො සො, ලද්ධා විමානං අතුලං විරාය;
යෙ වාපි බො ඉත්තරමුපපන්නා, තෙ නුන සොවෙයාං පරිත්තපුඤ්ඤා”නි. —

ආහංසු. තත්ථ යාදිසෙහි අජ්ජායුකෙහි මරණං පට්ච්ච සොච්ඡිතබ්බං සියා, තාදිසො පන ඵචං දිබ්බානුභාවසම්පන්නො නවුත්තිවස්සසතසහස්සායුකො කථං නු සොවෙයා, න සොච්ඡිතබ්බමෙවාති අධිජ්ජායො.

දෙවපුත්තො තත්තකෙනෙව සමස්සාසෙත්වා තෙසං වචනං සම්පට්චිජන්තො තෙසඤ්ච උපදෙසං දෙන්නො —

1263: “අනුවඡවිං ඔවදියඤ්ච මෙතං, යං මං තුම්හෙ පෙය්‍යවාචං වදෙථ; තුම්හෙ ච බො තාතා මයානුගුත්තා, යෙහිච්ඡකං තෙන පලෙථ සොත්ථි” ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ අනුවඡවිත්ති අනුවඡවිකං, තුම්හාකමෙව තං යුත්තරුපං. ඔවදියඤ්ච මෙතන්ති මෙ මය්හං තුම්හෙහි ඔවදියං ඔවාදවසෙන වත්තබ්බමෙතං. යං යස්මා, මං මය්හං, තුම්හෙ “කථං නු සොවෙය්‍යා” තිඤ්ඤා පෙය්‍යවාචං පියවචනං වදෙථ. යං වා පෙය්‍යවාචාය වදනං කථනං, තං තුම්හාකමෙව අනුවඡවිකන්ති යොජනා. අථ වා යං යස්මා තුම්හෙ පෙය්‍යවාචං වදෙථ, තස්මා අනුවඡවිකං ඔවදියඤ්ච ඔවදිතබ්බං ඔවාදානුරුපං කාතබ්බඤ්ච මෙ මයා කතං, කිං පන තන්ති ආහ “තුම්හෙ ච බො තාතා” තිඤ්ඤා. තත්ථ මයානුගුත්තාති ඉමස්මිං අමනුස්සපරිග්ගහෙ මරුකන්තාරෙ යාව කන්තාරාතික්කමා මයා අනුගුත්තා රක්ඛිතා, යෙනිච්ඡකං යථාරුචිතෙන, සොත්ථිං බෙමෙන, පලෙථ ගච්ඡාති අත්ථො.

අථ වාණිජා කතඤ්ඤාභාවං පකාසෙත්තා —

1264 “ගන්ත්වා මයං සින්ධුසොචිරභූමිං, ධනත්ථිකා උද්දයං පත්ථයානා; යථාපයොගා පරිපුණ්ණවාගා, කාහාම සෙරිසමහං උළාරන්ති. —

ගාථමාහංසු. තත්ථ යථාපයොගාති ඉදාති කතපටිඤ්ඤානුරුපපයොගා. පරිපුණ්ණවාගාති සමත්තවාගා, උළාරස්ස මහස්ස පරියත්තපරිච්චාගා. මහන්ති උස්සවපුපං.

පුත දෙවපුත්තො මහකරණං පටික්ඛිපන්තො කත්තබ්බෙසු ච තෙ නියොජෙත්තො —

1265 “මා වෙච සෙරිසමහං අකත්ථ, සබ්බඤ්ච වො භවිස්සති යං වදෙථ; පාපානි කම්මානි විච්ඡයාථ, ධම්මානුයොගඤ්ච අධිට්ඨතාථා” ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ යං වදෙථාති යං තුම්හෙ බෙමෙන සින්ධුසොචිරදෙසපත්තිං තත්ථ ව විපුලං උද්දයං ලාභං පච්චාසිසත්තා “ගන්ත්වා මයං” තිඤ්ඤා වදෙථ. සබ්බං තං වො තුම්හාකං තථෙව භවිස්සති, තත්ථ නික්කඩ්ඛා හොථ, තුම්හෙ පන ඉතො පටිඨාය පාපානි කම්මානි පාණානිපාතාදිනි විච්ඡයාථ පරිච්ඡෙපෙථ. ධම්මානුයොගන්ති දානාදිකුසලධම්මස්ස අනුයුඤ්ජනං. අධිට්ඨතාථාති අනුසික්ඛෙථ ඉදං සෙරිසකමහන්ති දස්සෙති.

යං පන උපාසකං අනුග්ගණ්හන්තො තෙසං රක්ඛාවරණං කාතුකාමො අහොසි, තස්ස ගුණං කිත්තෙත්වා තං තෙසං උද්දිසන්තො ඉමා ගාථායො ආහ —

1266 “උපාසකො අත්ථි ඉමමිහි සඬ්ඝෙ, බහුස්සුතො සීලවතුපපන්තො; සද්දො ච වාගි ව සුපෙසලො ච, විචක්ඛණො සන්තුසිතො මුත්තිමා.

1267 “සඤ්ජානමානො න මුසා භණෙය්‍යා, පරුපඝාතාය න වෙනයෙය්‍යා; වෙභුතිකං පෙසුණං නො කරෙය්‍යා, සණ්භඤ්ච වාචං සබ්බං භණෙය්‍යා.

1268 “සගාරවො සප්පතිස්සො විනිතො, අපාපකො අධිසීලෙ විසුද්ධො; සො මාතරං පිතරඤ්චාපි ජන්තු, ධම්මෙන පොසෙති අරියවුත්ති.

1269 “මඤ්ඤෙ සො මාතාපිතුනං කාරණා, හොගාති පරියෙසති න අත්තහෙතු; මාතාපිතුනඤ්ච යො අවචයෙන, තෙක්ඛම්මපොණො වරිස්සති බ්‍රහ්මවරියං.

1270 “උජු අවඬ්ඛො අසයො අමායො, න ලෙසකප්පෙන ච වොහරෙය්‍යා; සො තාදිසො සුකතකම්මකාරි, ධම්මෙ ධීතො කින්නි ලභෙථ දුක්ඛං.

1271 “තංකාරණා පාතුකතොම්හි අත්තනා, තස්මා ධම්මං පස්සථ වාණිජාසෙ; අඤ්ඤා තෙනිහ භස්මි භවෙථ, අන්ධාකුලා විප්පනට්ඨා අරඤ්ඤෙ; තං බිජ්ජමානෙන ලහුං පරෙන, සුබො භවෙ සප්පුරිසෙන සඬ්ගමො” ති.

1266. තත්ථ සඬ්ඝෙති සත්තසමුහෙ. විචක්ඛණොති තත්ථ තත්ථ කත්තබ්බතාය කුසලො. සන්තුසිතොති සන්තුට්ඨො. මුත්තිමාති කම්මස්සකතඤ්ඤාඤ්ඤා ඉධලොකපරලොකහිතානං මුනනතො මුත්තිමා.

1267. සඤ්ජානමානො න මුසා භණෙය්‍යාති සම්පජානමුසා න භාසෙය්‍යා. වෙභුතිකන්ති සහිතානං විනාභාවකරණතො “වෙභුතික” තිඤ්ඤා ලද්ධනාමං පිසුණං, නො කරෙය්‍යා න වදෙය්‍යා.

1268. සප්පතිස්සොති පතිස්සයො ගරුට්ඨානියෙසු නිවාතවුත්තිකත්තා සොරච්චං, සහ පතිස්සෙනාති සප්පතිස්සො. අධිසීලෙති උපාසකෙන රක්ඛිතබ්බඅධිසීලසික්ඛාය. අරියවුත්තිති පරිසුද්ධවුත්ති.

1269. තෙක්බම්මපොණොති නිබ්බානනින්නො. වරිස්සති බ්‍රහ්මවරියන්ති පබ්බජ්ජං සාසනබ්‍රහ්මවරියං වරිස්සති.

1270. ලෙසකප්පෙනාති කප්පියලෙසෙන. න ච වොහරෙය්‍යාති මායාසාදේය්‍යාවසෙන චචනං න නිච්ඡාරෙය්‍යා. ධම්මෙ ධීතො කිත්ති ලහෙට් දුක්ඛන්ති එවං චූත්තනයෙන ධම්මෙ ධීතො ධම්මචාරි සමචාරි කිත්ති කෙන පකාරෙන දුක්ඛං ලහෙට් පාපුණෙය්‍යා.

1271. තංකාරණාති තන්තිමිත්තං තස්ස උපාසකස්ස හෙතු. පාතුකතොමිහි අත්තනාති සයමෙව තුම්භාකං අභං පාතුරහොසිං. “අත්තාන”න්තිපි පාදො, මම අත්තානං තුම්භාකං පාත්වාකාසින්ති අත්ථො. තස්මාති යස්මා අභං ධම්මං අපවායමානො තං රක්ඛන්තො තුම්භෙපි රක්ඛාමි, තස්මා ධම්මං පස්සට් ධම්මමෙව වරිතබ්බං කත්වා ඔලොකෙට්. අඤ්ඤානු තෙනිහ භස්මි භවෙටාති තෙන උපාසකෙන විනා වෙ ආගතා, ඉමස්මිං මරුකන්තාරෙ අනාථා අප්පට්ඨරණා භස්මභාවං ගච්ඡෙය්‍යාට්. බිජ්ජමානෙනාති එවං බිජ්ජන්තෙන වම්භන්තෙන පිළුන්තෙන. ලභුන්ති සුඤ්ඤං. පරෙනාති අධිකං, අඤ්ඤෙන වා. තස්මා සුඛො භවෙ සප්පුරිසෙන සඬගමොති. සො හි ඛන්තිසොරව්වෙ නිව්ට්ඨො කෙනවි කිඤ්චි චූත්තොපි න පටිප්ථරතීති අධිප්පායො.

එවං සාමඤ්ඤතො කිත්තිතං සරුපතො ඤාතුකාමා වාණිජා —

1272. “කිං නාම සො කිඤ්ච කරොති කම්මං,
කිං නාමධෙය්‍යං කිං පන තස්ස ගොත්තං;
මයම්පි නං දට්ඨුකාමම්භ යක්ඛ, යස්සානුකම්පාය ඉධාගතොසි;
ලාභා හි තස්ස යස්ස තුවං පිහෙසි”ති. —

ගාථමාහංසු. තත්ථ කිං නාම සොති නාමතො සො ජන්තු සත්තො කො නාම. කිඤ්ච කරොති කම්මන්ති කසිවණ්ණිජාදීසු කිදිසං කම්මං කරොති. කිං නාමධෙය්‍යන්ති මානාපිතුහි කතං පන “නිස්සො ඵ්ඤ්ඤා”තිආදීසු තස්ස කිං නාමධෙය්‍යං, “භග්ගවො භාරද්වාපො”තිආදීසු කිං වා තස්ස ගොත්තං. යස්ස තුවං පිහෙසිති යං තුවං පියායසි.

ඉදානි දෙවපුත්තො තං නාමගොත්තාදිවසෙන දස්සෙන්නො —

1273. “යො කප්පකො සම්භවනාමධෙය්‍යො,
උපාසකො කොච්ඡප්පුපජ්චී;
ජානාට් නං තුම්භාකං පෙසියො සො,
මා බො නං හිළිත්ථ සුපෙසලො සො”ති. —

ආහ. තත්ථ කප්පකොති ත්භාපිතො. සම්භවනාමධෙය්‍යොති සම්භවොති එවංනාමො. කොච්ඡප්පුපජ්චීති කොච්ඡඤ්ච ඵලඤ්ච උපනිස්සාය ජීවනකො. තත්ථ කොච්ඡං නාම ආලකාදිසංඝ්ඨාපනත්ථං කෙසාදීනං උල්ලිඛනසාධනං. පෙසියො පෙසනකාරකො වෙය්‍යාවච්චකරො.

ඉදානි වාණිජා තං සඤ්ජානිත්වා ආහංසු —

1274. “ජානාමසෙ යං ත්වං පවදෙසි යක්ඛ, න බො නං ජානාම ස ඵදිසොති;
මයම්පි නං පූජයිස්සාම යක්ඛ, සුත්වාන තුය්හං වචනං උලාර”න්ති.

තත්ථ ජානාමසෙති යං ත්වං වදෙසි, තං මයං සරුපතො ජානාම. ඵදිසොති ගුණතො පන යථා තයා කිත්තිතං, එවං ඵදිසොති තං න බො ජානාම, යථා තං අවිද්දසුනොති අධිප්පායො.

ඉදානි දෙවපුත්තො තෙ අත්තනො විමානං ආරොපෙත්වා අනුසාසනත්ථං —

1275. “යෙ කෙවි ඉමස්මිං සත්ථෙ මනුස්සා, දහරා මහන්තා අථවාපි මජ්ඣිමා;
සබ්බෙව තෙ ආලම්බන්තු විමානං, පස්සන්තු පුඤ්ඤානං ඵලං කදරියා”ති. —

ගාථමාහ . තත්ථ මහන්තාති වුඩ්ඨා. ආලම්බන්තුති ආරොහන්තු. කදරියාති මච්ඡරිතො අදානසීලා.

ඉදානි පරියොසානෙ ඡ ගාථා ධම්මසඬගාහකෙහි චූත්තා —

1276. “තෙ තත්ථ සබ්බෙව අභං පුරෙති, තං කප්පකං තත්ථ පුරක්ඛන්වා;
සබ්බෙව තෙ ආලම්බිංසු විමානං, මසක්කසාරං විය වාසවස්ස.

1277. “තෙ තත්ථ සබ්බෙව අභං පුරෙති, උපාසකත්තං පටිවෙදයිංසු;
පාණාතිපාතා වීරතා අහෙසුං, ලොකෙ අදින්නං පටිවජ්ජයිංසු;
අමජ්ජපා නො ව මුසා භණ්ණිංසු, සකෙන දාරෙන ව අහෙසුං තුට්ඨා.

1278.“තෙ තත්ථ සබ්බෙව අභං පුරෙති, උපාසකත්තං පටිවෙදයිත්වා;
පක්කාමි සත්ථො අනුමොදමානො, යක්ඛිද්ධියා අනුමනො පුනප්පුනං.

1279.“ගන්ත්වාන තෙ සිත්ථුසොචිරභූමිං, ධනත්ථිකා උද්දයං පත්ථයානා;
යථාපයොගා පරිපුණ්ණලාභා, පච්චාගමුං පාටලිපුත්තමක්ඛනං.

1280.“ගන්ත්වාන තෙ සඬ්ඝරං සොත්ථිවන්තො, පුත්තෙහි දාරෙහි සමඬ්භිභූතා;
ආනන්දී චිත්තා සුමනා පතීතා, අකංසු සෙරීසමහං උළාරං;
සෙරීසකං තෙ පරිවෙණං මාපයිංසු.

1281.“එතාදිසා සප්පුරිසාන සෙවනා, මහත්ථිකා ධම්මගුණාන සෙවනා;
එකස්ස අත්ථාය උපාසකස්ස, සබ්බෙව සත්තා සුඛිතා අහෙසු”න්ති.

1276. තත්ථ අභං පුරෙති අභං පුරිමං අභං පුරිමන්ති අභමහංකරාති අත්ථො. “තෙ තත්ථ සබ්බෙව”ති වත්වා පුන “සබ්බෙව තෙ”ති වචනං. “සබ්බෙව තෙ යථා විමානස්ස ආරුහනෙ උස්සුක්කජාතා අහෙසුං, තථා සබ්බෙව තං ආරුහිංසු, න කස්සච ආරුහනෙ අත්තරායො අහොසි”ති දස්සනත්ථං වුත්තං. මසක්කසාරං විය වාසවස්සාති “මසක්කසාර”න්ති ච තාවතිංසභවනං වුව්චති, සබ්බං වා දෙවභවනං, ඉධ පන සක්කභවනං වෙදිතබ්බං. තෙනාහ “මසක්කසාරං විය වාසවස්සා”ති.

1277-8. අථ තෙ වාණිජා විමානං පස්සිත්වා පසන්නචිත්තා තස්ස දෙවපුත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා සරණෙසු ව සිලෙසු ව පතිට්ඨාය තස්ස ආනුභාවෙන සොත්ථිතා ඉච්ඡිතං දෙසං අගමංසු. තෙන වුත්තං “තෙ තත්ථ සබ්බෙව”තිආදි. තත්ථ අනුමනො පක්කාමි සත්ථො යක්ඛිද්ධියා පුනප්පුනං අනුමොදමානොති යොජනා. කෙන පන අනුමතොති? යක්ඛෙනාති පාකටොයමත්ථො.

1279. යථාපයොගාති යථාඅප්ඤ්ඤාසයං කතපයොගා. පරිපුණ්ණලාභාති සමිද්ධලාභා. අක්ඛතන්ති අනුපද්දුතං පාටලිපුත්තං. අක්ඛතන්ති වා අනාබාධං අනුප්පිලං, අනන්තරායෙනාති අත්ථො.

1280. සඬ්ඝරන්ති සකං ගෙහං. සොත්ථිවන්තොති සොත්ථිභාවෙන යුත්තා බෙමිනො. ආනන්දීතිආදිහි චතුහි පදෙහි සොමනස්සිතභාවමෙව වදති. සෙරීසකං තෙ පරිවෙණං මාපයිංසුති කතඤ්ඤාතාය යත්වා පටිස්සවමොචනත්ථස්ථ දෙවපුත්තස්ස නාමෙන සෙරීසකං නාම පරිව්ණෙදවසෙන වෙණියතො පෙක්ඛිතබ්බතො පරිවෙණං පාසාදකුටාගාරරත්තිට්ඨානාදිසම්පන්නං පාකාරපරික්ඛිත්තං ද්වාරකොට්ඨකයුත්තං ආවාසං අකංසු.

1281. එතාදිසාති එදිසි, එවං අනත්ථපටිබාහිනී අත්ථසාධිකා ව. මහත්ථිකාති මහාපයොජනා මහානිසංසා. ධම්මගුණානන්ති අවිපරිතගුණානං. එකස්ස සත්තස්ස හිතත්ථං සබ්බෙව සත්තා සබ්බෙ එව තෙ සත්ථපරියාපන්නා සත්තා, සුඛිතා සුඛප්පන්නා බෙමප්පන්නා අහෙසුං.

සම්භවො පන උපාසකො පායාසිස්ස දෙවපුත්තස්ස තෙසඤ්ථ වාණිජානං වචනපටිච්චනවසෙන පවත්තං ගාථාබන්ධං සුතනියාමෙනෙව උග්ගහෙත්වා ථෙරානං ආරොවෙසි. පායාසිදෙවපුත්තො ආයස්මතො සම්භවත්ථෙරස්ස කට්ඨෙහි අපරෙ. තං යසත්ථෙරප්පමුඛා මහාථෙරා දුතියසඬ්භිතියං සඬ්භගං ආරොපෙසුං. සම්භවො පන උපාසකො මාතාපිතුනං අච්චයෙන පබ්බජිත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි.

සෙරීසකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. සුනික්ඛිත්තවිමානවණ්ණනා

උච්චමිදං මණ්දුණං විමානන්ති සුනික්ඛිත්තවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන සමයෙන ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව දෙවචාරිකං වරන්තො තාවතිංසභවනං උපගතො. තස්මිඤ්ථ බණෙ අඤ්ඤතරො දෙවපුත්තො අත්තනො විමානද්වාරෙ ධීතො ආයස්මත්තං මහාමොග්ගල්ලානං දිස්වා සඤ්ජාතගාරවබ්බුමානො උපසඬ්ඛිතත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්භ අට්ඨාසි.

සො කිර අතීතෙ කස්සපසම්මාසම්බුද්ධෙ පරිනිබ්බුතෙ තස්ස සරිරධාතුයො පක්ඛිපිත්වා යොජනිකෙ කනකථුපෙ ව කතෙ වතස්සො පරිසා කාලෙන කාලං උපසඬ්ඛිතත්වා ගන්ධපුප්ඵ්ඨපාදිහි වෙතියෙ පූජං කරොන්ති, තත්ථ අඤ්ඤතරො උපාසකො අඤ්ඤෙසු පුප්ඵ්පූජං කත්වා ගතෙසු තෙහි පුප්ඵ්චායෙන දුන්නික්ඛිත්තාති පුප්ඵානි දිස්වා තත්ථෙව තාති සම්මදෙව යථෙත්තො සන්නිවෙසවසෙන දස්සනියං පාසාදිකං විහත්තිවිසෙසයුත්තං පුප්ඵ්පූජං අකාසි. කත්වා ව පන එතං ආරම්මණං ගණ්හන්තො සත්ථු ගුණෙ අනුස්සරිත්වා පසන්නචිත්තො තං පුඤ්ඤං හදයෙ යපෙසි.

සො අපරභාගෙ කාලං කත්වා තස්සෙව කම්මස්ස ආනුභාවෙන තාවතිංසභවනෙ ද්වාදසයොජනිකෙ කතකවිමානෙ නිබ්බත්ති, මහානුභාවො මහා වස්ස පරිවාරො අහොසි. තං සන්ධාය චුත්තං “තස්මිඤ්ච ඛණෙ අඤ්ඤතරො දෙවපුත්තො...පෙ.... අට්ඨාසි”ති. අප් නං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො යථාලද්ධසම්පත්තිකිත්තනමුඛෙන කතසුවරිතකම්මං ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි –

1282 “උච්චමිදං මණ්දුණං විමානං, සමන්තතො ද්වාදසයොජනානි;
කුටාගාරා සත්තසනා උළාරා, වෙළිරියථමිහා රුචකත්ථතා සුභා.

1283 “තත්ථච්ඡස්ස පිචස්ස බාදස්ස ව, දිබ්බා ව විණා පචදන්ති වග්ගං;
දිබ්බා රසා කාමගුණෙත්ථ පඤ්ච, නාරියො ව නච්චන්ති සුවණ්ණජන්තා.

1284 “කෙන තෙතාදියො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣකිති;
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.

1285 “පුච්ඡාමි තං දෙව මහානුභාව, මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවො, වණ්ණො ව තෙ සබ්බදියා පභාසති”ති.

සොපි තස්ස අත්තතො කතකම්මං ඉමාහි ගාථාහි කට්ඨෙසි. තං දස්සෙන්නා සඬගීතිකාරා ආභංසු –

1286 “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතො;
පඤ්භං පුට්ඨො වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

1287 “දුන්නික්ඛිත්තං මාලං සුනික්ඛිපිත්වා, පතිට්ඨපෙත්වා සුගතස්ස ථූපෙ;
මහිද්ධිකො වමිති මහානුභාවො, දිබ්බෙහි කාමෙහි සමඬගිභූතො.

1288 “තෙන මෙතාදියො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣකිති;
උප්පජ්ජන්ති ව මෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.

1289 “අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතො යමහං අකාසිං;
තෙනමිති ඵලං ජලිතානුභාවො, වණ්ණො ව මෙ සබ්බදියා පභාසති”ති.

1287. තත්ථ දුන්නික්ඛිත්තං මාලන්ති වෙනියෙ පූජාකරණට්ඨානෙන නිරන්තරට්ඨපනාදිනා රචනාවිසෙසෙන අට්ඨපෙත්වා යථානික්ඛිත්තතාය න සුට්ඨු නික්ඛිත්තං, වාතෙන වා පහරිත්වා දුන්නික්ඛිත්තං පුප්ථං. සුනික්ඛිපිත්වාහි සුට්ඨු නික්ඛිපිත්වා රචනාවිසෙසෙන දස්සනීයං පාසාදිකං කත්වා නික්ඛිපිය. පතිට්ඨපෙත්වාහි විහත්තිවිසෙසාදිවසෙන පුප්ථං පතිට්ඨාපෙත්වා. තං වා පුප්ථං නික්ඛිපන්නො සත්ථු වෙනියං උද්දිස්ස මම සන්නානෙ කුසලධම්මං පතිට්ඨාපෙත්වාහි ඵලං ඵත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ඵලං දෙවපුත්තෙන අත්තතො සුවරිතකම්මෙ පකාසිතෙ ථෙරො තස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා ආගන්ත්වා භගවතො තමත්ථං නිවෙදෙසි. භගවා තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තමහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

සුනික්ඛිත්තවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති පරමත්ථදීපනියා බුද්දක-අට්ඨකථාය විමානවත්ථුස්මිං

ඵකාදසවත්ථුපටිමණ්ඩිතස්ස සත්තමස්ස

සුනික්ඛිත්තවග්ගස්ස අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ව පුරිසවිමානවණ්ණනා.

නිගමනකථා

ඵත්තාවතා ව –

දෙවතානං විමානාදි-සම්පත්තිං තස්ස කාරණං;
පකාසයන්ති සත්තානං, සබ්බලොකභිතාවහා.

අප්පකානම්පි කාරානං, යා විභාවෙති දෙසනා;
උළාරඵලතං විත්ත-බෙත්තසම්පත්තියොගතො.

යං කථාවත්ථුකුසලා, සුපරිඤ්ඤාතවත්ථුකා;
විමානවත්ථුඉච්චෙව, සඨගායිංසු මහෙසයො.

තස්ස අත්ථං පකාසෙතුං, පොරාණට්ඨකථානං;
සන්නිස්සාය සමාරද්ධා, අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

යා තත්ථ පරමත්ථානං, තත්ථ තත්ථ යථාරහං;
පකාසනා පරමත්ථ-දීපනී නාම නාමතො.

සම්පන්නා පරිනිට්ඨානං, අනාකුලවිනිවිජයා;
සා සත්තරසමත්තාය, පාළියා භාණුවාරතො.

ඉති තං සඨ්ඛරොත්තෙන, යං තං අධිගතං මයා;
පුඤ්ඤං තස්සානුභාවෙන, ලොකනාට්ඨස්ස සාසනං.

ඔගාහෙත්වා විසුද්ධාය, සීලාදිපටිපත්තියා;
සබ්බෙපි දෙහිනො භොන්තු, විමුත්තිරසභාගිනො.

විරං තිට්ඨතු ලොකස්මිං, සම්මාසම්බුද්ධසාසනං;
තස්මිං සගාරවා නිව්චං, භොන්තු සබ්බෙපි පාණිනො.

සම්මා වස්සතු කාලෙන, දෙවොපි ජගතිපති;
සද්ධම්මනිරතො ලොකං, ධම්මෙනෙව පසාසතුති.

ඉති බදරනිත්ථවිහාරවාසිනා ආචරියධම්මපාලෙන

කතාය

පරමත්ථදීපනියා බුද්දක-අට්ඨකථාය

විමානවත්ථුඅත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විමානවත්ථු-අට්ඨකථා සමත්තා.